ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 89 (1558) | Събота, 2 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

1944 1969 Преди 25-годишнината на Девети септември

Високи предюбилейни успехи

ДИП „Добруджа“

Тъкачките от ДИП „Добруджа“ не един път са доказвали на дело своите възможности, своята упоритост и всеотдайност в постигането на високи производствени резултати. И през месец юли трудолюбивият колектив изпълни и преизпълни плановите си задачи, а с това и плана за седеммесечието. Планът за юли е изпълнен 104.4 на сто, а за седеммесечието — 102.2 на сто. Само от преизпълнението през юли бе произведена надпланова продукция за повече от 14 000 лева.

Тези високи трудови победи, превърнали се в традиция за предприятието, се дължат на добрата организация и водене на социалистическото съревнование, на съзнателното и всеотдайно участие на целия трудов колектив във всенародния подем за достойна среща на славния юбилей. В него не можем да не споменем втора синя бригада на Михаил Славчев, изпълнила трудовите си норми 103.6, седма червена бригада с бригадир Васил Иванов — 103.2 на сто, втора червена бригада на Хаид Хорен 103 на сто и др. Високото качество на изтъканата продукция — около 99.8 на сто — е гаранция за високосъзнателния труд на членовете на бригадите. А тъкачките Димитричка Игнатова, Недялка Йовчева, Сабрия Ахмедова, и др., са начело на първенците, изпълняват нормите си над 108 на сто и качеството на произведеното от тях е винаги добро. Сега, когато до празника остават броени дни, всички мобилизират силите си и се включват в борбата за преизпълнение на поетите обещания.

ЗММ

Машиностроителите от единствения образцов завод в Силистра с много вдъхновение и въодушевление се готвят да посрещнат празника на свободата. Това личи и от преизпълнението на плана за последния месец, от произведената надпланова продукция за повече от 12 000 лева. Заслужен дял имат наскоро наградените 55 работници от завода, не по-малко значителен е делът и на бригадите на Михаил Георгиев — шлайфисти, и монтажниците от бригадата на Валери Георгиев, които изпълняват трудовите си норми 180 на сто.

ТПК „Съединение“ — Тутракан

Колективът на шивашката конфекция при ТПК „Съединение“ — Тутракан с гордост рапортува, че в края на месец юли изпълни ГОДИШНАТА СИ ПРОИЗВОДСТВЕНА ПРОГРАМА. При план 96 000 лева са реализирани 101 000 лева, като до края на годината ще бъде произведе на надпланова продукция за над 50 000 лева.

Този голям и заслужен успех се дължи на упоритостта и голямото желание на работниците и работничките да посрещнат достойно светлия юбилей. И те наистина го посрещат достойно! Примерът на шивачите се следва и от плетачния цех, който до 10 август също ще изпълни годишния си план.

ДО ПОСЛЕДНИЯ КЛАС

В голямата борба за най-бързото прибиране на зърното калипетровското кооперативно стопанство е на първо място в окръга. Жътвата вече е превалена, все по-малко остават жълтите площи и ръководителите предвиждат последния ден, когато ще падне и последният клас.

Основателно възниква въпросът кое изведе стопанството на челно място в тази спешна кампания.

Истина е, че калипетровци почти не пострадаха от природните стихии. Но и тук, както на всякъде другаде, паднаха дъждове, и тук земята е кална, и тук има трева.

По-скоро причините за резултатите трябва да се търсят другаде.

Преди всичко ръководителите са заложили на една здрава

ОРГАНИЗАЦИЯ

при максимално използуване на техника, човешка ръка и натрупания опит от миналите години. Наклонените терени съсем предвидливо са пожънати по-рано и при капризите на времето те не създават допълнителни трудности. Общо на ръка в стопанството са пожънати 800 декара. На тридневки между двете комплексни бригади най-акуратно се води и отчита сървнованието и на първенците се дава знаме и по 15 лева. Този фактор поражда повече старание у механизаторите. Чрез подвижните кухни на тях е осигурена топла храна, доставят им се разхладителни напитки. На всекидневните оперативни заседания се отчита ходът на жътвата, отстраняват се пропуските около нейното качество.

През този напрегнат сезон, когато трябва да се берат домати и кайсии за износ, когато трябва да се пръскат лозята, управителният съвет се обърнал към един ефикасен резерв — най-пълноценното използуване на

ТЕХНИКАТА

Затова, както винаги, и тази година е приложен груповият начин на жътва. На двете бригади са придадени по 4 комбайна и по толкова коли за извозване на зърното. В редки случаи, според добива и отдалечеността на площите, транспортните средства се увеличават.

— Ние нямахме друг изход — споделя председателят на стопанството Михаил Тодоров. — Иначе не бихме успели своевременно да приберем успели своевременно да приберем сламата, да извозим зърното за „Сортови семена“, да предадем доставките. Груповият начин на жътва ни осигурява много спестени часове в отстраняването на аварите, които са неизбежни — колко по-ефикасно е вместо един човек, четирима души да помогнат за отстраняването на повредата в един комбайн.

Всичко това в крайна сметка довежда до най-доброто оползотворяване на решаващия показател —

ВРЕМЕТО

В срокове сега се пречиства и пресушава зърното.

— Не забравяйте — казва участъковият агроном Христо Нечев, — че на зърноплощадките се води не по-малка битка, отколкото на полето.

Денонощно се използува внедрената техника. И сега сушилнята и зърночистачките работят непрекъснато — на четири смени. Полагат се постоянни грижи за опазване на зърното от спарване и мухлясване.

Още около от 3 000 декара комбайните имат да прибират зърно. Въведеният ритъм на работа дава право да се пресмята, че идната седмица калипетровци ще приключат жътвата. Неин край ще дойде с още една радост — предварителните цифри за добивите говорят, че заплануваното ще бъде достигнато — 360 килограма от декар.

С. ИВАНОВ

Доверие и признание към Комсомола

Решението на Политбюро на ЦК на БКП за организиране на комсомолски набор в Партията докрая на 1969 година се посрещна с ентусиазъм и вълнение от Комсомола и младежта от целия окръг. Двама представители на младото поколение от окръга споделят своите мисли по повод решението.

Атанас КИРОВ, член на Бюрото на БКП и първи секретар на ОК на Комсомола

— Димитровският Комсомол и младежта на социалистическа България посрещат с радост и синовна признателност решението на Политбюро на ЦК на БКП. То е израз на голямата вяра и доверие към младежта и Комсомола, ново потвърждение на партийната линия за издигане ролята, мястото и авторитета на Димитровския Комсомол. Приемането на комсомолски набор в Партията ще спомогне за повишаване на политическата и трудова активност на младежта, за издигане авторитета на комсомолските дружества и организации, на техните ръководства, за увеличаване на партийното ядро сред различните слоеве на младежта, за подобряване на цялостната работа по идейното възпитание на младото поколение. Отговорни задачи за организиране на широка разяснителна и политическа работа за запознаване с решението предстоят на нашите дружества и организации. Под ръководството на партийните организации и партийните комитети те трябва да преценят деловите и политически качества на най-изявилите се комсомолски активисти-първенци в труда, спорта и ученето, които със своята дейност и труд са спечелили уважението и признателността на младежта и обществеността. Да им помогнат да подобрят своята дейност по изучаване устава на Партията, нейните традиции, боен път и борба, успехите в социалистическото строителство на нашата Родина, приносът ѝ в международното комунистическо и работническо движение.

Специално внимание комсомолските комитети и организации трябва да отделят за запознаване на младежта и Комсомола с грижите на Партията за по-активното участие на младото поколение в цялостния икономически, политически и културен живот на страната, за подобрата подготовка на младите комунисти, встъпващи в редовете на Партията в юбилейната година.

Няма съмнение, че на голямото доверие, което се оказва от Българската комунистическа партия на Димитровския комсомол, окръжната комсомолска организация ще направи всичко, за да подготви и изпрати в редовете на нашата Партия своите най-добри членове.

Роман ВЪРБАНОВ, млад производственик в ДИП „Липа“

— Посрещнах с голямо задоволство решението на Политбюро на ЦК на БКП за организиране на комсомолски набор в Партията през 25-годишния юбилей на свободата. Това е нов израз на доверие и голямо уважение на славната Българска комунистическа партия към младото поколение, към Димитровския Комсомол. Младежта в нашата страна взема дейно участие в изграждането на социализма и претворява смелите партийни предначертания в дела. Учи се от героичната история на Партията, вдъхновява се от примера и всеотдайността на комунистите.

Ако ме приемат в бойните редици на българските комунисти, ще бъда безкрайно благодарен. Мисля, че това ще ми даде възможност да се боря още по-упорито за превръщането на нашата Родина във високоразвита индустриална държава. Ще се запозная по-добре с великото марксистко-ленинско учение, с дългогодишните борби на Партията за по-радостен и щастлив живот.

Винаги ми е харесвала организираността на комунистите от нашето предприятие, тяхната нетърпима борба за осъществяването на една или друга инициатива. Допада ми тяхната всеобща грижа и внимание към нас, комсомолците. Готовността им да бъдат наши добри учители и възпитатели разкрива любовта на Партията младото поколение да се подготви като нейна достойна утрешна смяна.

Здрава дружба свързва двамата производственика Али Герджиков и Стефан Георгиев от монтажния цех на Държавния машиностроителен завод в град Дулово. Те работят сърцато, достигат високо качество на изделията.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Използуват всеки благоприятен ден

В чест на 25-годишния юбилей добри успехи постигна колективът на ДИП „Добруджа“ — Силистра през първото шестмесечие на годината. Голям дял в тези успехи имат и работничките от бобинарния цех.

Дъждовното време затрудни прибирането на пшениците, удължи се срокът на жътвата. Това обаче не отчая механизаторите от филиала на ДЗС „Янко Забунов“ в Ножарево. Те използуват всеки благоприятен ден и се стремят колкото може по-качествено да приберат реколтата. В борбата за бързото прибиране на есенниците участвуват всички комбайнери. В челните редици на съревнованието е Георги Белчев. До 24 юли той пожъна 1 268 декара пшеница и овърша 307 тона зърно. След него са комбайнерите Селим Ибрямов и Сюлейман Даудов.

Голямо усърдие полагат и шофьорите на стопанството и всички работници, които участвуват в прибирането на реколтата.

Р. ЕБАЗЕРОВ

По-ефикасна политическа просвета

На 30 юли т. г. в Силистра се проведе окръжно съвещание с актива на Отечествения фронт, на което присъствуваха председателите на общинските, кварталните и селските комитети и някои от отговорниците по политическата просвета към общинските комитети на Отечествения фронт. Доклад за преустройството на политическата просвета в светлината на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и Майския пленум на Националния съвет на Отечествения фронт изнесе секретарят на ОК на Отечествения фронт Димитър Даскалов. В доклада беше препоръчано политическата просвета да бъде целогодишна и без определен регламент. Да се даде право на творчество при подбора на мероприятията в зависимост от желанието и интересите на слушателите. Посочиха се ориентировъчни инициативи като просветни събрания, лектории, кинолектории, викторини, „говорящи вестници“, пътуване по картата на света и др.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Сава Шиваров обобщи изказванията и даде ценни препоръки за бъдещата работа. Той изказа задоволството на ОК на Отечествения фронт от интереса, с който се посрещат от населението инициативите на Отечествения фронт и пожела в чест на 25-годишнината, те да станат още по-масови и всеобхватни.

Георги ПАСКАЛЕВ

Вчера • днес • утре

Всяка година нашият окръг предоставя за нуждите на външната ни търговия стотици тона плодове и зеленчуци. Въпреки щетите, нанесени от природните бедствия и тази година плодовете на добруджанската земя радват хората далеч зад нашите граници.

Само през последната седмица на м. юли т. г. от пристанище — Силистра за СССР са изпратени над 700 тона домати.

* * *

На 28 юли т. г. група от 210 туристи от нашия окръг се завърна от националния туристически събор, който се проведе в местността „Предела“ — Благоевградски окръг. Те взеха участие във веселата туристическа спартакиада и прегледа на художествената самодейност.

За добро представяне, танцовият колектив на МЗ „Стомана“ получи грамота.

* * *

Тази вечер в младежкия клуб Окръжният бригадирски щаб организира тържествено закриване на първата смяна на окръжната сред ношколска бригада. На 4 август ще започне работа втората смяна.

* * *

Днес и утре Окръжният комитет на ДКМС — морски клуб — Силистра организирва окръжно първенство по морски многобой. По спортна стрелба — на стрелбището на ДКМС, мятане хвърчало — на площадката в дунавския парк. Там ще се проведат и дисциплините даване на медицинска помощ и сигнализация — ръчен семафор, а приложно плуване — в басейна. Състезанията по гребане и правене на морски възли, ще се проведат в северозападната част на дунавската градина.

В първенството вземат участие представителни отбори на градовете Силистра и Тутракан.

* * *

Утре, неделя, в Силистра ще се проведе контролна футболна среща между футболните отбори „Доростол“—Силистра и „Локомотив“ — Русе, а на 6 август „Доростол“—Силистра ще гостува на „Дунав“ — Русе.

* * *

На 10 август т. г. градският баскетболен отбор при дружество „Доростол“ ще замине за Полша, където ще проведе приятелски срещи с полски баскетболисти.

* * *

В неделя, 3 август, Българска концертна дирекция, в чест на 25-та годишнина на Девети септември, на спортната площадка уреждa концерт от турски песни с участието на изпълнители от театрите за турското население в България.

* * *

От 4 до 10 август кино „Москва“ ще прожектира филма „Укротяването на опърничавата“. В кино „Доростол“ от 4 до 7 август „Синовете на великата мечка“ и от 7 до 10 август „Мъртвите остават живи“. В лятното кино от 4 до 10 август „Клеопатра“ I и II серия.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Смъртоносен газ за Бундесвера

ВАШИНГТОН, 1 август (БТА) — Западногерманският Бундесвер получава от САЩ смъртоносен газ с нервнопаралитично действие, съобщи пред журналисти вчера в Конгреса членът на Камарата на представителите — демократ Ричард Маккарти.

Той обърна внимание върху факта, че доставките на газ с нервнопаралитично действие за Западна Германия представлява нарушение на протокола от 1954 година, одобрен от западноевропейските държави, който „забранява на Западна Германия да произвежда химическо оръжие и да го притежава“.

Заседание на Президиума на ЦК на ЧКП

ПРАГА, 1 август (БТА) — Тук се състоя заседание на Президиума на ЦК на ЧКП. Първият секретар на ЦК на ЧКП Густав Хусак информира Президиума за преговорите си с първия секретар на ЦК на БКП Тодор Живков по време на своето неотдавнашно посещение в България, а също така и за срещата си с първия секретар на ЦК на УСРП Янош Кадар в Будапеща. Президиумът със задоволство констатира, че преговорите са спомогнали за по-нататъшното задълбочаване на дружбата и сътрудничеството с България и Унгария, с БКП и УСРП.

Президиумът на ЦК на ЧКП обсъди въпросите, свързани с идейно-политическата и пропагандната работа на Партията във връзка с предстоящото отпразнуване на 25-та годишнина от Словашкото национално въстание, боевете за Дукла и началото на освобождение на Чехословакия.

Президиумът на ЦК на ЧКП обсъди опитите на антисоциалистическите, десните и антисъветските сили да предизвикат напрежение и да провалят резултатите от политическата консолидация.

Декларация на Политбюро на ФКП

ПАРИЖ, 1 август (БТА) — Френската комунистическа партия настоя да се предостави на представителните политически партии и профсъюзи възможност редовно да се изказват по държавното радио и телевизията.

В публикувана тук декларация на Политбюро на ФКП се подчертава, че правителството и представителите на едрия капитал са превърнали френското управление за радиоразпръсквание и телевизия в оръдие на своята пропаганда и по незаконен начин използуват средствата за информация за обработка на общественото мнение.

В декларацията се отбелязва, че парламентарната група на ФКП още през април т. г. внесе в Националното събрание предложения, насочени към демократизиране на държавното радио и телевизия. В съответствие с тези предложения представителните партии и профсъюзи биха получили правото да разполагат поне с един час за изказвания по радиото и телевизията.

Политбюро на ФКП съобщава, че на поредната сесия на Националното събрание депутатите-комунисти ще внесат законопроект за статут на управлението за радиоразпръскване и телевизия.

Обновените селища на Добруджа

Кайнарджа

ХОРА С ЕДНАКВИ СЪДБИ

та резиденция, която се намирала в селото. Деловата работа по подписването на мира траела пет дни и в нея участвували видният дипломат Обресков, княз Репнин, княз Воронцов и др. Окончателно договорът бил подписан на 10. 7. 1774 година. Тази дата овековечила името „Кючюк Кайнарджа".

Годините носели на хората от това горско село ту добри, ту лоши вести. Зад тепетата му неведнаж гърмели топове и се пръскали шрапнели; едни били убивани, а други се раждали, за да започнат нов живот тепърва. Събитията научили хората да бъдат търпеливи, да не губят надежда, а когато чашата на търпението прелее, да не изпускат дръжката на камата и пищовите.

През лятото на 1830 година в един от онези слънчеви дни, които карат да съхнат устата на жътварите, в село пристигнал един непознат пътник, с нещо предизвикателно в походката и чифт засмени очи, чиито поглед спечелил за кратко време големците на селото. Казал, че му викат Георги Христов и че е от с. Юшенлий (Ботево, Варненско) и че ако искат, може да основе килийно училище за кайнарджанските деца. И го цанили, защото бил буден, погледът му и устата му съчиняли все умни слова.

И прозорчетата на първото килийно училище светукали всякога до полунощ, а светлината на лоената свещ озарявала пламенното лице на първия учител...

2.

В съседното село „Буюк Кайнарджа" (Светослав) вилнеел турски бей. Злините му нямали мяра — налагал данъци, гонел людете на ангария, заграбвал добитъка им. Само от едно име се плашел беят — хайдут Никола. Вечер залоствал здраво кованите порти на байлика, връзвал злите чета на тел околовръст двора държал заредено оръжие във всяка стая на богатата си къща.

А хайдут Никола бил неустрашим. Двадесет и пет четника, някои от Кючюк Кайнарджа, други от останалите близки села, били истински закрилници на българите. И все говорели где що срещнели „Не губете кураж, люди... село, ще речел, че не война се води, а някаква голяма сватба се е вдигнала с тези бели погачи и с тези дъхави гостби в казаните.

Голяма сватба наистина. Българите се кръщаваха със свободата...

3.

Неотдавна следах на една снимка старата Кайнарджа — едно кирпичено село без своя физиономия, криви, прашни сокаци, разкривени стрехи—такова беше то на снимката.

Днес вървя по асфалтираните улици на селото с 2 020 жители и се чудя на кое по-напред да се радвам — на това, че кайнарджанските строители мерят сили вече с най-добрите, или че са скопосни стопани с тези китни дворчета пред къщите и с тези пъстроцветни градинки, където влюбени ръце редче по редче са садили семенцата на хризантеми, гиргини и други добруджански цвегя, които се оглеждат във масивните огради от бетон и желязо.

Сега в селото има построени баня, училище, стадион, съблекалня към него, административна сграда на селото, магазини и други сгради. Кайнарджа гони висок жизнен стандарт със своите нови къщи, със 100-те телевизори, трикратно повечето радиоапарати, с новата си ретранслаторна телевизионна кула, с дванадесетте леки коли.

Сега кайнарджанци имат възможност да пътуват с бързи и удобни автобуси.

И не само това. Кайнарджа е в крак със съвремието и по отношение на своя кооператив. Неговата история е идентична с тази на останалите кооперативи в окръга. Създаден през 1949 годи-

Жителите на Кайнарджа с право се гордеят със своето красиво село.

на само от двадесет и шест частни стопани с няколко стотин декара земя. Сега за двадесет години стопанството в село Кайнарджа има 66 000 дка землище, 100 на сто от земята е кооперирана, закупени са десетки трактори, комбайни и прикачен инвентар, обзаведена е ремонтна работилница с всичко необходимо за извършване на сложни ремонти.

През 1968 година кооперативите получиха от слънчогледа по 200 кг от декар среден добив, а тази година, ако не бяха градушките, най-голяма надежда се възлагаше на пшеницата, с която са засети 24 000 декара земя.

Стопанството в Кайнарджа разполага със собствени агро и зоотехнически кадри за нуждите на растениевъдството и животновъдството.

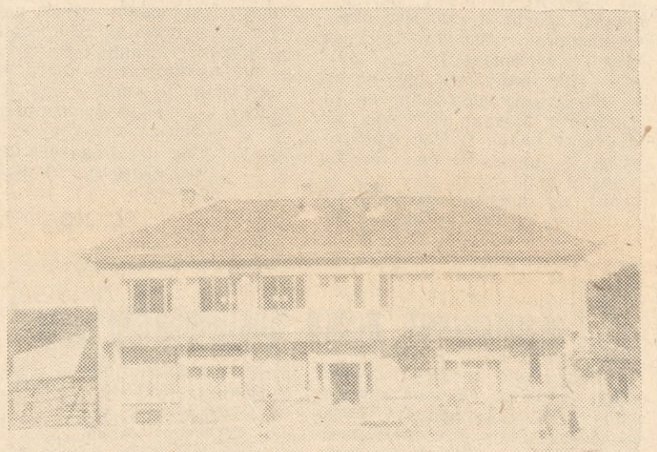
4.

Сутрин е. В землището към село Войново монотонно се носи тътенът на трактор или комбайн. Сега това е трудно да се определи, защото след комбайните веднага започват работа тежките машини с плуговете.

В двора на училището се кои живителен смях, а по тротоарите припряно се разминават кайнарджанци. Всеки бърза за работата си, обзет от вълненията на ежедневието. Младите разговарят за телевизионното предаване, което са наблюдавали предната вечер и амбицията им вече е очевидна— и те ще подготвят такава пиеса или пък ще организират такъв или самбъл.

Вървят хората... Разминават се... А аз все се мъча да си представя онези уморени, прашни балканджии, скитосвали месеци наред по непознати друми с разсъхнатите биволски коли. Все се мъча да си ги представя с бъкелите в ръце, наредени край клокочещото горско изворче — онези предшественици на днешните кайнарджанци.

Руси ШИМАБЕЕВ

Търговският дом е ежедневно в услуга на населението.

На здравни теми

Жлъчнокаменна болест

Жлъчнокаменната болест е широко разпространено заболяване. При аутопсии се установява, че всеки десети човек има камъни в жлъчката.

В Испания, където населението системно консумира зехтин, болестта е рядка. По-рядка е и у негри, и мохамедани. Гражданите боледуват по-често от селяните. Възрастта между 30 и 50 години е най-засегната. У жените жлъчните камъни се срещат няколко пъти по-често, отколкото у мъжете.

Причините за появата на жлъчнокаменната болест са много и най-разнообразни. Забелязано е, че прехранването, обилното приемане на мазнини и яйца може да доведе до това заболяване. Описан е случай с една жена, която всеки ден изяждала по 10-11 яйца и след 3 месеца в жлъчния й мехур се образували камъни.

Мазнините, яйцата, черният дроб и мозъкът съдържат холестерин в голямо количество. Ако храната се състои изключително от тях, холестеринът се увеличава в жлъчката, утайва се, изкристализира и образува камъни. За това спомагат и инфекциите на жлъчните пътища, разтройствата на нервната система, нарушеното изпразване на жлъчния мехур при заседнал живот, бременност и пр.

Жлъчните камъни се намират в жлъчните пътища, в черния проб и жлъчния мехур. Големината им е до 15 см. Тежината им достига до 100 и повече грама. На брой камъните могат да бъдат единични, но са наблюдавани и до 20 000 у един болен.

Основни симптоми на болестта са болките в дясното подребрие, излъчващи се към дясната плешка и рамото. Понякога са непоносимо силни, траят часове, дни. Болезните пристъпи се провокират от приемането на алкохол, мазнини или от просто да, силни емоции, страх, гняв, печал. През време на пристъп, ако се запушат жлъчните пътища, се появява жълтеница и урината потъмнява. Малък камък може да се изхвърли в черва та и настъпва оздравяване.

Нелекувана, жлъчнокаменната болест дава усложнения. По-сериозни от тях са холециститът (възпаление на жлъчния мехур), панкреатитът (възпаление на подстомашната жлеза) и по-рядко цироза на черния дроб и рак.

Предпазването от образуване на жлъчни камъни изисква избягване на тлъсти храни, поддържане на нормално телесно тегло, избягване на застоялия живот, редовна физкултура.

Пристъпите от силни болки налагат незабавно лечение. Прилагат се болкоуспокояващи лекарства като спазмалгон, буско лизин и др. Извън пристъпа се дават средства, разреждащи жлъчката и увеличаващи количеството й. Добре действуват карлсбадската сол, сокът от черна ряпа, жълтият кантарион, накиснат в 1 литър маслиново масло за 1 месец и приеман по две супени лъжици на гладно.

Подходящи бани у нас за лечение на жлъчнокаменната болест са Хисара, Горна баня, Момин проход и др.

При неуспех от лекарства и балнеолечение се налага хирургично отстраняване на жлъчните камъни.

Д-р Д. Янев

Нови данни за първичните континенти

Проучванията, извършени посредством океанографския кораб на САЩ „Ошънографър", са открили доказателства в подкрепа на теорията, че в престари времена Индия се свързвала с Атлантика, а Нова Зеландия и Тасмания са представлявали едно цяло.

Учените, извършващи изследвания с кораба, са провеждали непрекъснати метеорологични наблюдения и изучавали океанското дъно, вариациите в земното притегляне, океанските температури на различни дълбочини, флората и фауната в океана. Те са съставили карта на океанското дъно край австралийския бряг от Пърт до Сидней.

Ръководителят на експедицията е заявил, че според неговото убеждение преди около 150 милиона години, са съществували само два суперконтинента, които впоследствие са се разпокъсали и така се е стигнало до днешната физиономия на суша та по земното кълбо.

Писма на читателите

Благодаря за проявената грижа

На 26 срещу 27 юли т. г. през нощта непознат човек счупил стъклото на работилницата ми и от крадва намиращия се там магнетофон.

За случилото се съобщих на органите на МВР в Силистра и скоро престъпникът бе заловен. Оказа се, че Атанас Тодоров Тодоров, живущ на улица „Иван Стайков" № 7—Силистра, не за пръв път върши подобни престъпления, за които е бил осъждан.

Искрено благодаря на служителите на МВР, за проявените грижи и върна магнетофон.

Петър Минков,
Силистра

Събота спектър

НАШАТА СВОБОДА

У нас често може да се чуят самохвални, казионни изказвания, че само западното общество било способно да осигури на гражданите „истинска свобода". При това се говори за свободата на личността, словото, мисълта, печата, на изборите и т. н. На пръв поглед такива изказвания изглеждат доста привлекателни. Но трябва само да се обърнем към действителността, към фактите и веднага ще открием, че нашите „свободи" са най-голямата измислица.

„Ние сме свободни да говорим каквото си искаме, да мислим както си искаме" — твърдят привържениците на западния начин на живот. „Свобода на мисълта" — само това е един от най-привлекателните лозунги, с който спекулира нашата пропаганда. И действително, у нас съществуват безброй различни „възгледи" и „тълкувания" на всякаква тема, по всякакъв повод. Но подчертавайки този факт, от нас скриват най-старателно главното, същността на онези методи на потискане и принуда, с помощта на които всички наши свободи се анулират. За да се убедим в това, не е нужно да отиваме далече в историята. Нашият всекидневен живот е пълен с такива факти.

Да вземем например издателското дело... Самите издатели извършват цензура, като се ръководят от принципите за защита на „интересите на обществото" и на плясмента на продукцията. Дори знаменито произведение на изкуството или философията може да не намери издател, щом неговото публикуване няма да донесе в близко време печалба и не е изгодно за биснесмена.

Един от институтите на западния свят, когото обикновено посочват като олицетворение на свободата, е печатът. В действителност обаче „свободният печат" публикува само онова, което не е в противоречие с политическия курс на една или друга страна. С установения от властите ред, всеки журналист отлично знае, че той е длъжен да се придържа към политиката и принципите на собственика на вестника. И ако бъдат нарушени тези „правила на играта", кореспондентът се прощава с вестника.

В света на капитала

Някои весници в капиталистическите страни се опитват да уверят читателя, че наблюдателите били независими и дори се обявявали срещу курса на даден орган. Обаче една малко по-рязка дума, казана срещу кралската власт, църквата или срещу някой непопулярен политически деец, е достъпна за реклама на вестника, за създаването на радикална репутация. Радикализмът е безвредна и много изгодна позиция. С негова помощ така наречените „независими" мислители бързо стават известни личности в обществото. Но ако „независимите" действително се опитат да хвърлят предизвикателството към обществения строй, те изчезват и техните имена престават да се споменават.

Буржоазното общество претендира за монопол на „политическата свобода". А в същото време в днешна Америка преследването на хората за политическите им убеждения взе небивал размах. Негри и бели, които се борят за защита на гражданските права, за прекратяване на войната във Виетнам, биват хвърляни в затвори или физически унищожавани. Убийството на негърския водач Мартин Лутър Кинг и на други борци са мрачна илюстрация на американската действителност.

В Англия, Западна Германия, Франция, става все по-трудно открито да се изразява несъгласие с официалната политика и съществуващия строй. Тези хора биват привличани към съдебна отговорност, хвърляни в затвор, или заставяни да платят големи глоби.

Истинската свобода не е в това, че една личност или група хора вършат това, което си искат. Истинска свобода има, когато според силите си при принасящ полза на обществото, в което живееш, когато се съобразяваш не само със своите собствени интереси, но и с интересите на своите другари.

Питер МАРТИН
английски журналист

Паякът и Космосът

За да се уловят и най-малките радиоактивни частици, разпръснати в атмосферата, необходими са свръхточни прибори. Главната тяхна част — рамката, е оплетена от възможно най-тънки конци. Разбира се, съвременната техника позволява да се произвеждат такива конци, но това е трудно и скъпо. Изследователи от английския атомен център взели на работа паяка. Той спуска паяжина от горната част на рамката към долната, рамката се обръща и той отново тръгва нагоре. В резултат на това, като свръх точен изчислителен уред и почти даром, поякът оплита рамката.

Ароматизирани картинки

Отпечатаният на картичката букет мирише на роза. Илюстрацията „Червената шапчица" мирише на борова гора. Чудо? Не, това е нова система на полиграфичния печат. За да може да се предаде ароматът на изобразеното цвете или растение, в процеса на печатането върху хартията се разпръскват микроскопични капсули с различен ароматен състав. Получената миризма върху хартията е устойчива.

ЛЮБОПИТНО — КУРИОЗНО

Работниците от института „Гьоте — Шилер — архив" във Ваймар (ГДР), са открили неизвестно ръкописно писмо на Гьоте, отнасящо се към януари 1818 година. Това писмо липсва дори в най-пълното издание на съчиненията на Гьоте, така нареченото „ваймарско издание".

* * *

В Италия е бил създаден „специален корпус" към секретната полиция за шпионаж в политическите, профсъюзните и студентските организации. Само в Римския университет са проникнали няколко провокатори, които били разобличени от студентите. Новите подразделения на полицията, съобщава в. „Унита", са създадени по инициатива и под въздействието на определени кръгове в рамките на „операцията за осигуряване на порядъка".

* * *

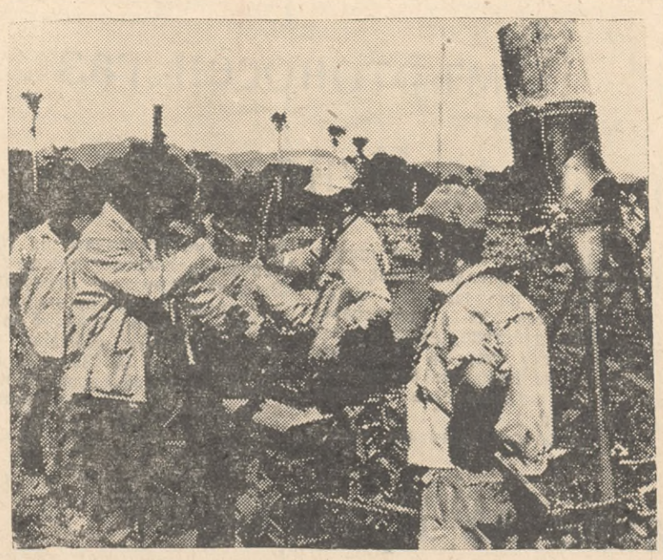
Захарта от цвекло и тръстика, както твърдят лекарите, допринася за разрушаването на зъбите, увеличава съдържанието на холестерина в кръвта, поразява сърдечно-съдовата система. Затова датските учени са разработили способ за производване на захар от скорбяла. Тази захар (наречена от датските учени „идеална") 95 процента се състои от гликоза и е сравнително евтина. От обикновената тя се отличава по своите кристали — те са няколко пъти по-големи.

* * *

От Росток до Берлин е прокаран оригинален рибопровод. 300 километра за пет часа — и прясната риба, без да излиза от водата, попада направо в магазина.

* * *

От съвременните пластмаси правят дори елементи за коли. Защо настрани от пластмасите да остават часовниците? Специалистите от чехословашкия завод „Хронотехника" считат, че ще дойде време, когато часовниците ще се правят само от синтетични материали.

В стопанството „Кубино-българска дружба", което се намира на около 95 км от Хавана, работят български специалисти. Под тяхно ръководство 400 селскостопански работника отглеждат краставици, домати и други зеленчуци, които дават отлични реколти. Земите на стопанството, които се простират на 1 000 хектара, се обработват със селскостопански машини, по-голяма част от които са доставени от България.

НА СНИМКАТА: Инж. Гергов дава указания на трактористите.

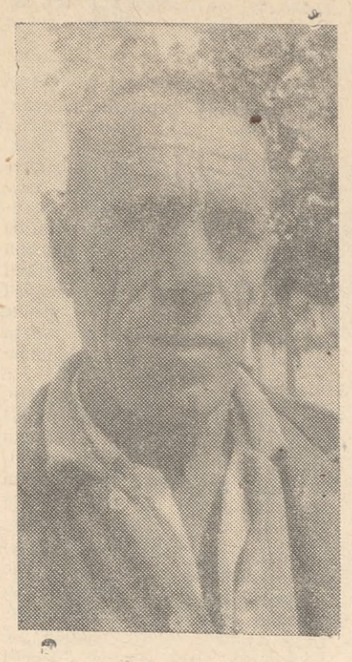
ВНИМАНИЕ, ШАМПАНСКО!

Известният медицински вестник „Ланцет" (Англия) предупреждава, че запушалката на бутилка с шампанско може да излети със скорост 14 метра в секунда и да се издигне на височина 12 метра. Силата на такъв „снаряд" е добре доловима: тя е равна на падането на килограмова гира от височина 10-15 сантиметра. Още един факт е интересен: от десет пациенти в една лондонска клиника, четирима са били келнери, не съумели да отворят внимателно бутилка с шампанско.

АПЕТИТНАТА СВЕТЛИНА

Френският професор Олави Ереметсе получил медал от изложбата на изобретенията в Брюксел за създадено от него стъкло. То е предназначено за електрическите лампи и не пропуска жълтите лъчи. Благодарение на това, предметите под светлината на новите лампи се виждат по-ясно, а храната изглежда изключително апетитна. От новите лампи са се заинтересували притежателите на магазини и ресторанти.

ОРДЕНОНОСЕЦЪТ

След като отвори вратата с рязко движение, в стаята влезе висок мъж със сухо изразително лице, набраздено от силни бръчки. От ускореното му дишане не бе трудно да се разбере лекатa умора от припряно бързане или пък възбудени чувства.

Подаде ръка и с непринудена свобода на държанието си поздрави присъствуващите. Спокойно седна на стола до масата и готов зачака да разбере причината за неговото повикване.

Колкото и упорито да твърдим понякога, че е възможно да прецениш човека от пръв поглед, със същата упоритост можеш да отречеш това. Малко ли са случаите, когато с нищо незабележимата външност крие в себе си безценни качества на душевно богатство и обратно, а понякога и двете неща така се съчетават, че будят искрено възхищение. Не е ли Енвер Чакъров именно от тези, които не крият чувствата си и с искрената си печелят уважението на другите? Предварителният извод в случая не се оказа прибързан.

В разговора непринудено възникнаха много въпроси и Енвер добре разбираше, че всички те

Профили от съвремието

се отнасяха до него и той без особено вълнение разказваше за онова, което го направи носител на златен орден на труда.

— Спомням си, когато преди повече от 13 години започнах да работя като кооператор в дуловския кооператив. Незнам какви бяха причините, но още през първата година бях изтикнат за бригадир на полевъдна бригада. Не беше лесно тогава да се справи човек със задачите, които стояха пред полевъдните бригади. На нас бе поверено отглеждането на всички култури, а техниката беше все още недостатъчна. Почти така беше и след обединяването на кооператива, но сега вече механизацията бързо растеше, а и слънчогледът се отглеждаше от други производствени единици. Макар и трудно, но нашата бригада винаги бе в първите редици със своите успехи.

Година на изпитание бе 1968. Тя постави на проверка хора и техника, наука и човешки възможности. Сушата изсмукваше и последните сокове на земята, но у хората на Енвер не гаснеше вярата във възможността да победят. И това чудо стана по волята на хората.

От площите, които обработваше бригадата на Енвер, бяха събрани по 207 килограма тютюн от декар, царевица — кочани по 870 килограма, по 5 400 килограма захарно и по 4 700 кг кръмно цвекло и други.

Да говориш за себе си, когато те карат, не е лесна работа. Мисълта, че може да те обвинят в самохвалство, винаги потиска и прави човека ненужно скромен. Затова може би на запитването, какво ще каже за себе си и за делата му в успехите на бригадата, Енвер отговори твърде лаконично. — „Стараех се всичко да върви добре. Многогодишният ми опит ме правеше уверен, а хората ми вярваха и ме уважаваха". Макар и съвсем кратък, отговорът на Енвер беше достатъчен, за да се убедим в неговата заслуга за успеха на бригадата. И като окончателно потвърждение пред нас стоеше Указът на Президиума на Народното събрание за награждаването на Енвер Чакъров от ТКЗС — Дуово с „Народен орден на труда" — златен.

Сега дългогодишният и опитен бригадир не е сам. След като бяха създадени бригадите за комплексна обработка на земята, на полевъдната бригада бяха възложени много и отговорни задачи, а това наложи да се оглавят тя от двама човека. На Енвер е поставена задачата да се грижи за снабдяването с материали, а от правилното ръководене на тези въпроси зависи не само успехът, но и възнаграждението на хората. Не са чужди на Енвер и останалите работи в бригадата. За това говори неговата увереност, че и тази година, въпреки градушката, в чест на юбилейния празник — 25-та годишнина на Девети септември, поетите задължения ще бъдат изпълнени.

Иван НИКОЛОВ

Успехите и тревогите на „Булгарплод" — Дулово

Задоволяването на гражданите с пресни плодове и зеленчуци в град Дулово представлява важна и отговорна задача. Тази дейност се осъществява от „Булгарплод". В основата на цялостната дейност на предприятието са залегнали договорните отношение между него и кооперативните стопанства — доставчици на плодове и зеленчуци.

Съгласно сключените договори през изтеклото шестмесечие, трябваше да бъдат изкупени от Дуловски район и доставени на гражданите 79 тона зеленчуци и 25 тона плодове. Договорните задължения не са изпълнени, поради което са постъпили само 20 тона зеленчуци и 11 тона плодове и то предимно череши и вишни. Неизпълнението на доставките на плодове и зеленчуци идва от това, че Дуловски район е слабопроизводителен на такива артикули. Това е наложило предприятието да потърси доставчици от други райони и по този път доставило 13 400 кг. краставици, 2 300 кг домати и 10 тона картофи. Но тези количества са недостатъчни поради това, че доставчиците от другите окръзи дават предпочитание на своите райони. Оранжериите в Нови Пазар и Исперих продават стоката на цени по споразумение, които са много високи за сезона и не са приемливи за всички консуматори.

Сравнително добре е задоволяването на населението със средните и късните зеленчуци и плодове.

От отчетените данни за първото шестмесечие се вижда, че стокооборотът на дребно е изпълнен 114 на сто. Най-добре са работили магазин №2 с отговорник Анифе Ахмедова — постигнала изпълнение 125 процента, Ганка Ангелова — постигнала 114 процента, Муртаза Алиев и Минет Ибрямова — изпълнили плана за стокооборота 108 процента.

Финансовите резултати на базата на шестмесечието са добри, въпреки че колективът й работи при лоши условия. Добрата организационна работа е довела до занижаване на някои елементи на разходите, което се отразява благоприятно върху рентабилността на предприятието.

Въпреки добрите успехи, постигнати през шестмесечието, нуждите на гражданите от пресни плодове и зеленчуци не бяха задоволени, особено с домати, прясно ранно зеле, краставици и други. За нормалното снабдяване на населението и за да може предприятието да разширява и подобрява своята дейност, е необходима добра материална база, широка магазинна мрежа. Започнато е строителството на голяма складова база. Изпълнението на тази задача е възложено на строителите от СП „Комунални услуги" — Дулово. Темпът на строителството обаче за сега е много бавен и определеният пусков срок — месец септември, не ще може да се спази.

Нарушението на договорените срокове ще станат причина да се забави дейността на „Булгарплод". Освен това закъсняването на строителните работи на склада ще станат причина да не се изпълнят останалите запланувани обекти, като колиен кантар, асфалтиране на площадката и други. Необходимо е ръководството на СП „Комунални услуги" — Дулово да вземе решителни мерки за довършването на склада.

До юбилея остават броени дни. От това дали „Булгарплод" ще получи добра складова база, до голяма степен ще зависи и неговият принос за достойна среща на празника.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Между първите

Между четирите балировачи на слама в ТКЗС—Тутракан, с най-добра работа се открояват Панайот Димитров и помощниците му Здравко Любенов и Димитър Стилянов от село Антимово. Въпреки непостоянното време, под ръководството на бригадира Иван Кирчев трите механизатори използуват и най-малката възможност, за да балират повече слама.

До сега в село Антимово е балирана слама от 1 200 декара, при определени 2 000 декара. Освен това същите механизатори балираха и в село Търновци 600 декара. При дневен график 80 дка, те достигат до 100-130 декара. Разбира се, за доброто изпълнение на плана спомага и изправността на сламопресата.

Бригадирът сподели, че сламата се балира качествено и не се допуща да има развързани бали. Непосредствено със сламопресата се движи и една платформа, в която се редят готовите бали. По този начин те се разтоварват на помалко места, откъдето ремаркетата ги вдигат и откарват в стопанския двор. Благодарение усъвършената работа на трите механизатори, всичката балирана слама е вдигната и блоковете са освободени за оран и сеитба на втори култури.

Живко ТРУШЕВ

Комсомолката Неврия Самединова, работничка в ДИП „Добруджа" е добра работничка, произвежда висококачествене на продукция и преизпълнява трудовите си норми.

Един час при комбайнерите

В стопанския двор на ТКЗС—Окорш спря товарният камион на Димитър Петранов. От каруцерията се изсипа светло-жълта, едра пшеница. Водачът веднага пое обратен курс към житните блокове на стопанството. По пътя разговаряме с шофьора:

—Добре отива за сега жътвата — разправя оживено Димитър— всички комбайни работят без прекъсване...

След десетина минути спираме пред голям пшеничен блок от 2 000 декара. С обичайния си бумтеж пет комбайна настъпват срещу увисналите и очакващи гижтни класове. Комбайнерите Руси Георгиев, Петър Георгиев, Марин Панчев, Йордан Димитров и Христо Славов бойко стоят на командните си места, управляват ловко мощните машини и бункер след бункер изсипват овършаната пшеница в идващите при тях камиони.

Организацията е добра. Предвидено е всичко. Тук е и отчетничката, комсомолката Василка Иванова. Тя е импровизирала на земята подвижна „канцеларийка" и дружелюбно посреща и изпраща водачите на колите, на които предава отчетните документи. Малко по-нататък стои една разпрегната каруца, с голямо буре. Край нея е приседнал каруцарят Исмаил и будно стои на поста си, зорко следи да няма пожар.

Между комбайнерите е и бригадният механик Коста Кръстев. Той е готов винаги да отстрани евентуално появилата се авария в комбайните.

—Нашите комбайнери са опитни хора,—каза той,—добре си познават работата, та рядко прибягват до моята помощ...

Часът е 10 и 30 минути. До това време петтях комбайна са изсипали общо 30 бункера, или 36 тона пшеница. Денят показва обилчност, твърде е възможно да превали дъжд, комбайнерите вижат това и не се суетят, а умело придвижват комбайните напред в житното море.

Използувайки краткия престой на комбайните, когато изсипват зърното в камионите, имах възможност да разменя няколко думи с механизаторите. Споделих с тях, че качеството на жътвата е много добро.

— Да — отговори Христо Славов, — ние се стремим да не пилеем зърното—това е една от главните ни задачи при жътвата. Поставили сме си задача често да слизаме от комбайните и да проверяваме извършената жътва. По този начин ние, един вид, сами се контролираме.

Напрегната е борбата за прибирането на реколтата. Но комбайнерите от Окорш — все силни и упорити мъже, с чест ще изпълнят тази важна и отговорна задача.

Владимир ПОПОВ

Вести от Попина

В напрегнатите летни дни един от най-активните обекти е базата за производство на пулп. Там работят пионери, комсомолци и пенсионери, които се стремят да спазват точно изискванията на манипулацията и да подобряват качеството. През тази година за първи път бе приготвен 20 тона пулп от вишни, който намери добър пласмент на вътрешния и външен пазар.

В настоящия момент се приготвя пулп от кайсии. Въпреки нанесените от градушката щети на кайсиевата реколта, обектът е приготвил 140 тона пулп, от които 70 на сто са първо качество. До края на кампанията сигурно ще се преработят още 30 тона. Благодарение на добрата предварителна организация, доставянето на плода и преработката му стават ритмично, не се губи време и не се задържат плодовете. Най-добре от всички работят средношколците.

ПОТРЕБИТЕЛНАТА кооперация в село Попина откри една интересна изложба-базар, която бе уредена в новата търговска сграда. Доставените от ОКС стоки — платове, готово облекло, домакински уреди, мебели, предизвика интереса на попинци и все повече жители на общината правят необходимите им покупки.

За да се рекламира по-добре готовото облекло, потребителната кооперация уреди модно ревю, което беше масово посетено от всички кооператори. Добрият коментар, който се правеше на отделните облекла и подходящият подбор на манекените, повиши интереса на клиентите. Благодарение на добрата предварителна разгласа и извършената рекламна дейност през последната седмица, стокооборотът се увеличи с 30 на сто в сравнение с миналата. А кооператорите са доволни от богатия асортимент.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Стопанските задачи — на обсъждане

На разширено заседание на партийният комитет при ДЗС „Янко Забунов", на което присъствуваше и стопанският актив, преди няколко дни бе анализирана най-задълбочено производствената и икономическата дейност през първото полугодие. В информацията на началника на планово-икономическия отдел бе направен подробен преглед на изпълнението на плана през шестмесечието, като същевременно бяха предложени на обсъждане редица мероприятия за подобряване на работата и разкриване на резерви за компенсиране на загубите, причинени на стопанството от природните бедствия.

Отчетено беше, че предвидените мероприятия за компенсация се изпълняват успешно. Ожънатите площи веднага се освобождават от сламата и се подготвят за сеитба на вторите култури — 2 000 декара царевица за зърно и 3 000 декара силажна царевица. Оставени са около 3 000 декара за семе. Площите са покосени, сеното е прибрано и е възможно получаването на значителни количества люцерново семе, като се използува наличната влага. Специалистите отчетоха, че възстановителната способност на някои от културите, ударени от градушка, е по-голяма от предварителната оценка, следствие на което добивите ще се увеличат и ще помогнат за компенсация на загубите. Такъв е случаят с царевицата, една част от слънчогледа и боба, които са засегнати от градушките в помалка степен.

Правилно отношение към предстоящите задачи на стопанството заеха животновъдите. Преценявайки трезво възможностите на отделните ферми, те обещаха да произведат от подрастващите прасета допълнително 20 тона прираст и да продадат на изкупвателната организация 80-100 тона свинско месо повече от плана. Птицевъдите ще дадат 130 000 яйца допълнително, а говедовъдите —18 тона мляко, с което ще компенсират неизпълнението на плана за овчето мляко.

Изтъкнато бе, че строителните работници, които ремонтират производствените сгради в животновъдството, не уплътняват работното си време. Това се чувствува особено силно, когато заплащането им не е обвързано с норма, а се изчислява на надница. Неоправдано се протака и въпросът за механизацията в кравефермата, където хората работят при крайно тежки условия. Вина за това има колективът на ремонтната работилница.

Пред ръководството на стопанството стои тревожно въпросът за срочното прибиране на реколтата, понеже комбайните са крайно недостатъчни. При създадените трудни условия жътвата се забавя и съществува опасност от загуби на зърно, ако не се окаже помощ.

Анализът на полугодишната дейност на стопанството показа постигнатите успехи, но същевременно насочи вниманието на партийния и стопански актив към онези въпроси, чието решение изисква неотложност и оперативност.

Кирил ТАСЕВ

ЗВЕНОТО НА БОИКА ПЕНЕВА

В една от полевъдните бригади на калипетровското кооперативно стопанство работят кооператорките от звеното на Бойка Пенева. Като всички други звена то не е много голямо—едва 15 човека, но за разлика от другите звена всички излизат редовно на работа. И твърдо може да се каже, че това е едно от звената, което има най-здрав трудов колектив, което е създало система в своята работа и съзнателно се отнася към задълженията си. Упоритият им труд ги нарежда на едно от първите места не само в бригадата, но и в кооператива.

Успехите на звеното се дължат до известна степен и на добрата организаторска дейност на звеноводката Бойка Пенева, която увлича с примера си, участвува във всички мероприятия и е една от най-трудолюбивите в звеното. Бихме могли да посочим имената и на Добра Костадинова, Гинка Михайлова, Христа Вълчева и др. Звеното вече е набрало първите 288 низи тютюн, като вместо предвидените по план 12 низи на човек, трудолюбивите кооператорки берат по 18 низи.

За своевременното отиване на работа имат дял и каруцарите Васил Колев и Добри Стоев, които още при първите слънчеви лъчи са готови да откарат кооператорките на блока. Всички добре разбират от какво голямо значение е навременното изпълнение на селскостопанските задачи в този период и полагат максимални усилия за прибирането на реколтата.

Иван ГАДЖЕВ

Възможности има, но липсва желание

Постоянно се говори за подобряване услугите на гражданите в нашата страна, но в Дулово малко се мисли по този въпрос.

Преди години халите се помещаваха в една тясна и мрачна стаичка и хората чакаха навън дори през най-студените зимни месеци. Когато гражданите запитваха защо в другите градове в месарските магазини има поставена машинка за мелене на месо, а в Дулово няма, отговорът беше, че помещението е неподходящо.

От година и повече в Дулово има прекрасен месарски магазин, широк, просторен, разполагащ с всичките условия за поставянето на такава машинка, дори контактът е предвиден при правенето на инсталацията. Но сега се пита кой да се погрижи за закупуването на една машинка за мелене на месо, с което гражданите ще бъдат улеснени извънредно много. Това е един въпрос, разрешението на който не трябва да се отлага повече.

Венета ГЮРОВА

БЪЛГАРИЯ НА СВЕТОВНИЯ ПАЗАР

Когато от върха на изминалите 25 години обгледаме нашата родина, не можем да не бъдем горди от постигнатото. Мощни химически комбинати изпращат торове по кооперативните хлебородни полета. Язовири и напоителни системи им носят живителна влага. Из недрата на българската земя блика нефт. У нас вече се лее и ковастомана. Обогати се страната ни с нови рудни находища, създадени са нови промишлени центрове — Димитровград, Рудозем, Мадан, Кремиковци. Корабостроителници спускат в морето наши, български кораби. Строим с наш цимент и вибробетон, с наши сглобяеми елементи. Нови железопътни и автомобилни пътища кръстосват страната. Електрическата енергия изпъди завинаги мрака от българските села...

С размаха и мащабите на столетие протекоха 25-те години след Девети септември. Създадени бяха у нас съвършено нови промишлени отрасли — металургия, машиностроене, тежка химическа промишленост, електропромишленост, производство на строителни материали. Бедната някога България с дървеното рало се превърна в страна на модерно земеделие. Нашето селско стопанство сега е високо механизирано. Създадени са благоприятни условия за повишаване на неговата култура и интензификация. Съобразно климатическите условия извършени бяха съществени изменения в структурата на обработваната земя. Увеличиха се площите на техническите и фуражните култури, на овощните градини и разсадници. Истински подвиг извършиха инженерите, техниците строителите, селските труженици в проправяне пътя за високи добиви в селското стопанство.

Мощният индустриален подем и развитието на кооперативното селско стопанство създадоха изключително благоприятни предпоставки да се увеличава все повече стоковият фонд, да се отделят все повече стоки и за износ в чужбина. България не е вече само страна на розовото масло, тютюна, плодовете и зеленчуците. Тя излезе на международния пазар със съвършено нови стоки, които преди внасяше. На първо място тук трябва да споменем произведенията на нашето машиностроене, на електропромишлеността, на химическата промишленост. До 1939 година нашата страна изнасяше 140 вида стоки, най-вече от селскостопански произход. Сега нашата износна листа обхваща над 850 вида стоки, изработвани на съвършено техническо равнище. Младото ни машиностроене произвежда сложни и прецизни машини и съоръжения, търсени с охота в чужбина. Нашите електроуреди и апаратура се изнасят в 18 страни. Над 60 предприятия сега представят родната електропромишленост на външния пазар. Висока оценка получават в чужбина българските електромери, радиоприемници, телевизори, трансформатори, телефонни централи. С модерния си външен вид, икономичност и устойчивост нашите електродомакински уреди намират признание в редица страни. Електрокари, електротелфери с марката „Балканкар" — най-голямата фирма в рамките на СИВ за производство и износ на подемно-транспортни машини — обслужват гари, пристанища и заводи в повече от 50 страни на петте континента. Ако се вземе в световен мащаб, „Балканкар" е на първо място по износ на електрокари.

Те се търсят и в такива индустриално развити страни, като Англия, ГФР, Франция, Италия, Белгия, Швеция и други. България разполага със солидна суровинна база за производство на акумулатори. Четири завода дават продукция на равнището на най-добрите световни стандарти. У нас се изработват и изнасят в чужбина кораби, шлепове, танкери, подвижни бази за снабдяване, плаващи хотели, железобетонни работилници и други съдове.

Много голям интерес проявяват в чужбина и към медицинската апаратура, към етеричните масла и антибиотиците, към прочутите наши килими — персийски, ориенталски котленски, чипровски, родопските халища и други, към битовата и теракотна керамика, сувенирни предмети, към нашата дамска, мъжка и детска конфекция в най-модерна линия и цветове и други. Българският домакински порцелан и куха стъклария намират добър прием в близкия Изток, Азия и Африка. В Англия, ГФР, САЩ и Скандинавските страни са добре известни нашите висококачествени кожени изделия. Увеличи се в последно време и износът на дивечови кожи за САЩ, Англия, Япония, Швейцария и други страни. Широк пазар в чужбина си извоюваха и нашите кошничарски изделия. Да не говорим за традиционния наш износ на плодове и зеленчуци в прясно и преработено състояние. Известни са в чужбина високите качества на нашите яйца и птичето месо, на доматеното пюре, на слънчогледовото масло, което се налага на пазарите в Италия, Франция, Япония, Швеция, Белгия и други.

Марката на „Булгарцвет" — специално предприятие за отглеждане и продажба на цветя, е широко известна в цял свят. Изградено през 1964 година, това предприятие е стопанин сега на най-големите оранжерии в Европа. Неговото производство се изнася със самолети и хладилни камиони в повече от 20 страни — Съветския съюз, Швейцария, Финландия, Англия, Германската федерална република, Франция, Гърция, Югославия и други страни. Даже в прочутата страна на лалетата — Холандия — „Булгарцвет" изнася луковици и семена от наши цветя.

В последно време голям интерес в чужбина се проявява и към копията на наши старинни икони, към грамофонните плочи — българска класическа и естрадна музика, към антикварната литература и нумизматиката. Сключена бе дори сделка за износ в САЩ на наши едностотинкови монети.

Името на България днес се свързва не само с нашите географски координати, с природните красоти на Черноморието или с легендите на стария Балкан. Това име е издълбано и в корпусите на съвременни сложни и прецизни машини и апаратури, чете се с възхищение на различни езици на международните панаири и изложби.

Светослав ДОНЧЕВ

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

Добре уреден е гастрономът в с. Сребърна.

Послеслов върху една реплика...

Понякога обичам да се връщам към журналистическия си бележник, да препрочитам подчертаните неща в него. Така сторих и тези дни. Разтворих онези страници, върху които си бях водил бележки от последния пленум на Окръжния комитет на Комсомола, който се състоя на 11 юни тази година. На него между другото първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев обърна внимание на активистите на Комсомола, че в окръга не се създава цялостно движение за изучаване живота и делото на великия син на нашия народ Георги Димитров, на добруджанските революционери и най-вече богата биография на апостола на добруджанската свобода Дочо Михайлов. Той спомена, че в книжарниците от дълго време стоят почти непокътнати малките книжки за Дочо Михайлов. До тях рядко спират младежи, не ги купуват. Би трябвало да се очаква, че сега, след месец и половина, вече ще има промяна.

...Наскоро се отбих във всички силистренски книжарници. Интересувах се как върви продажбата на биографичния очерк за Дочо Михайлов. Навсякъде продавачите ми отговаряха, че е съвсем рядко явление комсомолци да купуват очерка за Дочо Михайлов. Понякога тази малка книжка, разкриваща интересни неща от живота и борбата на Дочо Михайлов, се продава само сред учениците. Останалите младежи не я търсят.

Малко ръце посягат да си купят и биографичните очерци за Димитър Дончев — Доктора и доктор Петър Вичев. Тези две книги са наситени с много факти и данни от живота на тези двама доблестни сина на Добруджа, загинали за нейното национално и социално освобождение. Те разкриват обаянието и твърдостта на двама герои на родния край.

Всичко това недвусмислено потвърждава факта, че те малко се използуват за патриотичното възпитание на младежта, за запознаването ѝ с героичното минало на Добруджа. Крайно неоправдано е сега, когато Комсомолът има благородната задача да възпитава истински патриоти и интернационалисти, да се подценява един от извори те за засилването на патриотичната гордост на младежта от окръга.

Разбира се, не можем да отречем това, че младото поколение от окръга общо взето е запознато с живота и делото на Георги Димитров и на добруджанските революционери. Въпросът опира до системност та, до организирането на своеобразен поход сред младежта за постоянно и целенасочено изучаване на живота и делото им. До създаването на истинско движение, което да обхване младежта от всички слоеве на окръга. Практиката вече подсказа достатъчно ефективни форми — двубои, викторини, диспути. Може да се помисли и върху нови форми.

Този път нашите бележки отправяме не само към Окръжния комитет на Комсомола, а и до всички комсомолски комитети и активисти. Защото не е достатъчно само комсомолските дружества, които носят имената на добруджанските революционери, да изучават по-системно тяхното героично дело, да организират двубои и походи, да се срещат с техни сратници, да слушат увлекателните разкази за тях от участници в добруджанското революционно движение.

На новата вълна естествено най-напред трябва да се настрои Окръжният комитет на Комсомола. Той пръв трябва да даде верния тон.

Вълчо РАДЕВ

Комсомолски дар за победата

На гости на трудолюбието

На младежкото дръзновение са посветени много страници от историята на обновената ни Родина. То е навсякъде. Неговите коренчета са пръснати по цялата ни земя, упорито събират сили, неудържимо растат към успеха. И ето, ние сега пътуваме към едно от тях, за да се срещнем с онзи млади хора, които отглеждат това чудо в ръцете си.

Нашето решение да посетим именно ширковските млади животновъди, не беше случайно. За тяхната комсомолска ферма напоследък в окръга се говори много. Слушали сме и за неверието на по-възрастните кооператори в началото и за съмнението, че младите едва ли ще се справят с тази задача и че за да се гледа добитък, трябват не само знания, но и здрави ръце, опит. Много усилия бяха нужни, за да се спечелят доверието и уважението на хора, които кажиречи цял живот са се занимавала ли с тази работа. Но тук си каза думата упоритостта. Успехите идваха един след друг, ставаха все повече, все по-убедителни. Сега, когато погледнат към фермата, старите малко виновно навеждат очи, а едни надесетте комсомолци естествено се радват на признанието. Те спечелиха този мълчалив трудов двубой.

Нашият разговор със зоотехничката по говедовъдство Снежана Момчева протече неприлично дено и леко. Докато ни развеждаше из чистите и приветливи помещения, нашите бележници се изпълниха с много цифри, планове, решения, мечти. И тях ната реалност и перспектива бе ше неоспорима.

Основната задача, която стои сега пред този малък ентусиазиран колектив, е социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. Постигнатото за шестмесечието по неговите основни показатели — прираст, приплоди и мляко — вече в известна степен говори за очаквания краен резултат. Планът за млякото е преизпълнен с 370 литра. А рекордът по млеконадой може би само за този ден принадлежеше на Радка Желева и Ибрям Мюзика, които от 17 крави получават съответно по 250 и 290 литра мляко дневно.

Не по-малко са успехите и в борбата за увеличаване и надхвърляне на дневния прираст на младите телета. Методът на тяхното отглеждане е толкова обширен, че ние вече не се учудваме защо двете млади семейства Начеви и Тетрадови почти са се преселили тук. За различните възрастови групи на стената висяха няколко отделни режима, което наистина не ти позволява да се откъснеш нито за час. „Може да са телета — смее се Гена Начева,—но са капризни като малки бебета. Как мога да ги оставя.“ И след тези думи сме напълно сигурни, че именно тази грижа е причина цифрата, която сочи запланувания дневна норма 800 грама, да стане 950.

А как може да се постигне това, знаят само работливите им ръце.

И като че ли дотук разказът свършва. Но по дяволитите погледи на жените, които те си подхвърляха една на друга, се разбираше, че има още какво да се каже. Тогава от тълпата се обади председателят на общинския комитет на Отечествения фронт, бай Георги Марков.

„Тя, Снежана, може да се стеснява, ама сега му е времето да ги казва тези работи. Казвай, момиче, казвай.“

И Момчева наистина ни разказа още доста интересни неща. Комсомолците са не само работници-животновъди. Наред с изпълнението на стопанските задачи те продължават и да се учат. Няколко души от тях неотдавна са се завърнали от школата за доячи в Русе, нами рат време да се отбият в клуба, да прочетат нещо по специалността. Не остава много време и до срещата на животновъда, която те ще проведат в чест на 9-ти септември. Трябва да се готвят.

Въобще впечатлението, което са имали за фермата посетителите само преди една година, сега е коренно различно. Там, където са се люлеели високите бурени от двора преднея, окапан от дъжда, се усмихва пъстър розов килим, приятната белота в помещенията ни заслепява, от малките спретнати стайчки на гледачите лъха домашен уют. С особено нетърпение очакват комсомолците и новата ферма, която е пред завършване. Докато сега, в старата, е механизирано само доенето, там всички операции ще бъдат механизирани. Четири човека ще се грижат за 200 животни, ще има прекрасни условия за хигиена, рязко ще се увеличи рентабилността. „Ех, тогава... — въздъхва замечтано Момчева. — Тогава ще имаме вече наистина всичко, за което съм мечтала още в техникума. И ще бъде хубаво, много по-хубаво от сегашното.“ Ето, такива са обикновените дейници на трудовите хора.

Енчо ЖЕЧЕВ

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 7 | 2 АВГУСТ 1969 ГОДИНА

Майките благодарят

Националната младежка бригада „XI конгрес на Комсомола“ това лято работи в Горско то стопанство в гара Белово, Пазарджишки окръг. В нея участвуват и 50 средношколци от нашия окръг. Техният отряд „Дочо Михайлов“ винаги е в първите редици на победителите в съревнованието. В местността „Яденица“ на Юндола младите бригадири от Силистренски окръг подготвят площи за ново залесяване.

За успехите на младите добруджанци вече писаха вестниците „Отечествен фронт“ и „Народна младеж“. За тях узнаха и техните майки. Това породи и инициативата у Окръжния съвет за работа сред жените да им изпрати колет в знак на топла радост и благодарност.

В колета с плодове и лакомства бе поставено и сърдечно писмо. То е изпълнено с благодарността на майките, че малките бригадири достойно представят нашия окръг, защищават на дело честта на силистренци — винаги да бъдат напреднали, да служат за пример с всеотдайния си труд.

Пионерите помагат

Неотдавна пионерите от квартал Попово на с. Алфатар организираха пионерска бригада, за да помогнат в прибирането на богатата реколта от кайсии. В продължение на три дни песните и шегите в овощната градина не стихваха. Големият брой на щайгите с набрани кайсии сякаш им даваше нови сили. А те нито един ден не спаднаха под 150.

Последният ден беше най-усилен, най-напрегнат от всички. Обещаните 100 щайги само до обяд бяха напълнени и то с два часа предсрочно. Пионерите работиха така, като че не бяха деца, а възрастни работници. С право ръководството на кооперативното стопанство очаква от тях още по-големи успехи. А младата смяна няма да отстъпи от постигнатото.

Мария ДЖЕНКОВА

При връстниците на свободата

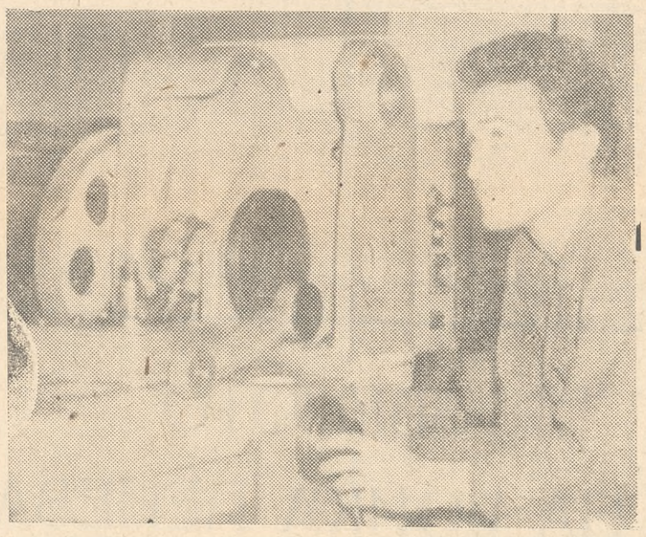
Правото да си машиностроител

Всяка сутрин от ниската къщичка на ул. „София“ 39 в Силистра излиза едно ниско, чернооко момче, качва се на велосипеда и само след няколко минути го виждаме на улицата, която води към индустриалния квартал. То отминава познатите ни предприятия, подредени покрай шосето, и продължава нататък, където потъна ли в зеленина, на самия бряг на Дунава, се виждат цеховете на новия Завод за металорежещи машини. В него се запознахме с комсомолеца Христо Христов. Тук той ни разказа историята на своя живот, на отдавнашната си мечта да бъде при машините.

Роден само няколко месеца преди Свободата, Христо не помни родното си село Брадвари. Семейството се преселва в града, дано тук избяга немотията. Бай Христо, шивач по професия, дал какво то можал на децата си и после всички се пръснали. Всеки хванал своя път към щастието. Осемнадесетгодишният Христо избрал шлосерството. Две години усилен, упорит труд в промкомбинат „Камъшит“, откриват много от тайните на „занаята“ пред любознателния младеж.

Когато се върнал от казармата, на старото място не го приели. Но и той мислел да се раздели с него. Привличало вниманието му новото предприятие, за което тъкмо по него време набирали работници.

„Отидохме с един приятел от казармата — каза Христо. — Подадохме си молбите и след няколко дена започнахме. Отначало имаше много работа, местеха ни от цех в цех, докато най-сетне се установя тук, в монтажния. А от тази обиколка и местения на различни места съвсем не съм недоволен. Това ми помогна да усвоя още няколко допълнителни специалности. Сега, освен шлосер, вече съм и шлайфист, и радиалчик, а при нас тези неща не са без значение. Бригадата ни е нова, все млади момчета сме, има разбирателство и това е най-важното. Аз вече четири години работя тук и стигнах до убеждението, че за да бъдеш работник-машиностроител, трябва душа. За себе си това право аз от сърцето си съм го извоювал, с омасленените си ръце съм го стоплил. Месечно произвеждаме по 4-5 машини, което напълно покрива плана на бригадата. Учим се от по-старите работници, а и аз, въпреки че не съм завършил някакво специално училище, все знам нещичко, което мога да покажа на по-новите, които тепърва започват“.

„Неудобно ми е като гледам моите връстници — казва Христо — кой със средно, кой с висше образование, а аз все така да стоя. Ето, сега започваме нови производства, струг „Дунав“, отрезните ножовки ОН—163 и др., за които само опитът няма да ми стигне. Не искам да кажа, че сегашната ми работа не ме задоволява, не ми е присърце, но ми се иска да мога повече, да зная повече“.

А това е естественият стремеж на нашата съвременна младеж. Само в знанието е нейната сила и тя разбира това.

Христо Христов е само един редови член на тази многобройна армия, по неговият живот и мечти са и нашият живот и мечти. Защото ние, двадесет и пет годишните, сме закърмени с духа на Свободата, ние сме началото на новата история на Родината. Този млад човек иска да види своя завод голям промишлен комплекс, своя град като красиво и голямо социалистическо селище. И дава своя скромен дял за това.

Милчо ПАВЛОВ

Бригадирско лято

Фоторепортаж

Веселите летни дни. С какво нетърпение и вълнение са очаквани те. Но и през тях задружният живот на средношколците не престава. По лагери и бригади, в труд и почивка, те са винаги заедно. Където и да отидем, ни посреща веселият им смях, работните им ръце, посреща ни тяхната младост.

В овощната градина на село Ситово, където работят осмокласниците от района на общината, ни заведе командирът на бригадата Неделчо Кискинов (снимка 1). Докато пътувахме, той дълго ни разказва за упоритите момчета и момичета, които всеки ден предават по 10 тона кайсии за първенците. Но ние имахме възможност да се срещнем и лично с тях. Ето ги, Мария Николова и Димитър Георгиев, които редовно имат в свой актив по 25 пълни щайги. Те не слязоха дори от дървото, защото в края на работното време всяка минута е скъпа. (Снимка 2).

Съревнованието се води и не само между отделни рекордьори. Между двете чети то е не по-малко разгорещено. Засега, така е най-правилно да се изразим, знамето е все още в първа чета с ръководител Надежда Бушева, но утре... Може би утре то ще бъде в ръцете на ей тези две момичета от втора чета. Вярка Анчева и Росица Денева по нищо не отстъпват на своите съученици от четата-първенец. (снимка 3).

Сега всички бързат. И ние няма да им пречим. Защото с тях можем да се видим и довечера на рецитала, посветен на Пенъо Пенев, и на футболната среща, и на срещата с бригадирите от Сокол, на агитките по околните села. Тогава те ще имат повече време, ще ни разкажат повече неща. А те, разбира се, ще бъдат толкова интересни...

Снимки: Добри ИОРДАНОВ
Текст: Е. ЕНЧЕВ

ЗАДРУЖЕН ЖИВОТ

Повече от двадесет дни работи в помощ на кооперативното стопанство средношколската бригада в с. Калипетрово. От всичко 54 осмокласника в селото, 45 са включени в бригадата. Към тях се присъединиха и десетина средношколци, които се учат в средните училища в Силистра.

В началото бе избран щаб, който да направлява цялостната дейност. Командирът на бригадата Иван Добрев умело ръководи бригадирите, увлича ги с личния си пример.

Бригадата е почистила пасбищата на кооператива, набрала е 2 500 кг зарзали от полезащитния пояс, 3 000 кг кайсии от овощната градина и 10 тона домати за износ.

В бригадата се разгръща активна културно-масова работа. В следобедните часове (работи се до 13 часа) се осъществяват интересни инициативи: посещения на филми, излети сред природата и пр. Предстои провеждането на футболен турнир.

Бригадирите редовно се информират за политическите събития. Всяка сутрин, половин час преди работа, се прави преглед на в. „Народна младеж“. Интерес будят статиите за живота на комсомолските бригади. Изучават се материалите от Московското съвещание на комунистическите и работническите партии.

Пълноценно и весело преминават дните в средношколската бригада. Горещото желание на всички средношколци е да дадат своя скромен принос в предюбилейния трудов и политически подем в страната.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

В дълбините на спомените ...

— Кога тръгнахте по пътеката на революционната борба?

— Как да ви кажа... Отдавна изминаха доста години — започна някак стеснително бай Лазар Георгиев от Сребърна, участник в революционното движение. — Пък и просто да ви река, не очаквах баш за това да ме питате. Малко са минутите, които бих могъл да ви отделя. Днес дойдох да жъна пшеница. Трябва да се бързам с прибирането на реколтата...

И той се замисли малко. Ей тъй, да посъбере мислите си. Искаше бързо да попадне на най-вярната нишка на спомените, по която да тръгне. Искаше му се със всем накратко да разкаже всичко, да разкрие онези вълнуващи мигове в своя живот, когато завинаги свърза съдбата си с Комсомола и Партията.

— Все пак кога станахте младежки деятел?

— В годините на румънското владичество в нашия край младежката организация се наричаше Комсомол. Нямахме ремсови организации. Та да не ви учудва фактът, че често ще споменавам името Комсомол.

След кратка пауза отново продължи:

— В Комсомола влязох през 1933 година. Тогава бях на 16 години. Привлече ме моят съселянин Атанас Гойчев. Отначало бях член на ядка. На другата година станах секретар на Районния комитет и член на Окръжния комитет на Комсомола. Тогава районът обхващаше десет села—Сребърна, Ветрен, Попина, Гарван, Ситово, Добротица...

— Как провеждахте своята дейност?

— Чрез спортното дружество. Създадохме футболен тим. В него привличахме всички младежи, които желаеха да спортуват. От най-добрите търсехме своите съмишленици. Чрез футболната игра провеждахме и своята дейност. Отидем да играем футбол в Попина или Добротица. След мача провеждахме и заседание на комсомолския комитет. Румънската полиция няколко пъти разтурваше спортното дружество, тъй като го смяташе за гнездо на борци. И в действителност така беше...

...В редовете на Партията Лазар Георгиев встъпва на 18-годишна възраст. Като секретар на Комсомола участвува и в заседанията на партийното ръководство. По време на Сребърския процес е арестуван. Осъден е на две години затвор. Лежи в затворите в Силистра, Каларащ, Вакърещ, Кюстенджа. Престоява над една година. Там също се учи на революционна борба. Устоява твърдо на непоносимите условия. Не издава нищо пред полицаите. Държи се истински. Калява волята и характера си.

Когато се връща от затвора, той полага много усилия за възстановяване на разбитата партийна организация. С помощта на партийния секретар Илия Ников през 1938 година отново привлича младежта в Комсомола. Създават се три-четири комсомолски групи. Те заработват дейно. Отново младежта разпространява агитационни материали, зове селяните на борба срещу румънската олигархия, бори се за извоюване на социално и национално освобождение.

— Как се бореше младежта? В какво се изразяваше нейното участие?

— Упорито се борехме против предказарменото подготовка на младежите, която провеждаше румънската власт. Веднъж полицаите ме биха за това, че протестирах в Айдемир по време на едно предказармено обучение, където присъствуваха много младежи. Аз и други мои другари от Сребърна протестирахме. По решение на комсомолския комитет през лятото жънехме на богати хора и събраните пари предавахме на Помощната организация. С тях се подпомагаха изпратените в затвора комунисти и комсомолци, а така също и техните семейства. Щом арестуваха някого от комунистите или комсомолците, ние се притичвахме на помощ на семейството му.

Активно участие взема Лазар Георгиев и в разпространяването на нелегални материали. Разнасяги и в съседни села. Проявява жив интерес към работата на Партията и Комсомола. Неведнъж се среща с пратеници на Окръжния комитет на Комсомола. Действува смело при всяка акция.

— Условията на работа в Комсомола тогава бяха трудни. Не като сегашните. Младежта сега има широк простор за изява. Стига да съумее да направи това—каза накрая Лазар Георгиев.

И той има пълно основание за това. Четвъртвековна социалистическа България създаде прекрасни условия за цялата младеж. Осигури ѝ възможността да се учи, да се възпитава в истински патриотизъм. Тя следва достойно пътя на тези, които първи тръгнаха по пътеката на революционната борба и устояха докрай.

Стоян ВЕНКОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 90 (1559) | Вторник, 5 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Пълна мобилизация за прибиране на реколтата!

Да участвуват всички кооператори!

С председателя на кооперативата в с. Межден се срещнахме в стопанския двор. Разговорът ни се насочи към въпросите, свързани с най-главната задача на деня — бързото и беззагубно прибиране на реколтата. Само пшеницата тук заема 19 600 декара. Досега са пожънати 10 500 декара. От тях 800 на ръка и над 2 000 декара с виндроуер.

Не съвсем пълната статистика на техниката показва, че при една стройна организация на работата, успешното изпълнение на неотложните задачи е напълно по силите на стопанството. В същото време обаче кооперативът изостава с прибирането на пшеницата.

Неделя — 3 август обаче за межденци си остана почивен. Тишината и спокойствието в стопанския двор съвсем не подсказваше някаква тревога. С изключение на с. Върбино навсякъде цареше същата картина. Тревожеше работата и при комбайнерите. Избуялата трева пречеше на жътвата, а три от комбайните бяха излезли от строя. По същата причина не работеха и двата от общо три виндроуера. На ръка никой не жнееше.

Не е трудно да си представим гледката, когато по площадките стоят натрупани над 2000 тона зърно. Казвам стоят, защото „Зърнени храни“ — Дулово не ги приемат поради голямата влажност. Досега от предвидените за държавата 4 290 тона са продадени едва 350 тона, а потокът от полето продължава да тече. Значи ли това обаче, че няма нужда от пълна мобилизация на силите. Категорично не! Точно сега участието на всеки кооператор е най-необходимо. Ако през слънчевия неделен ден, трудоспособните кооператори в стопанството, които наброяват повече от 500 човека, бяха работили за сушене на жито и жътва, безспорно щяха да помогнат да се измени съществуващото тежко положение. Буди тревога и фактът, че тук от няколко дни е донесена подвижна съветска сушилня за зърно, но не може да се пусне в действие. Макар и да се работи по монтажа, няма да може да бъде използвана и закупената стационарна българска сушилня, а и двете могат да сушат в денонощие по 80-100 тона зърно. Ако към казаното прибавим и повечето от 2000 декара покосена пшеница, която лежи в полето още от преди последния голям дъжд, необходимостта да се бере тютюна, а скоро ще трябва да започне и силажирането, не е трудно да си представим колко сложна е обстановката в стопанството и колко необходима е пълната мобилизация на силите, както и създаването на стройна организация на работата.

Щом техниката е на лице, остава да се реши въпросът за организацията на труда и тук е най-големият недостатък. Не може човек да бъде безразличен, когато слуша равнодушните отговори на бригадирите, че хората не искали да работят в неделя. Не значи ли това, че те самите не живеят с тревогата на деня? Къде е тогава ръководството на стопанството и как то мобилизира хората? Неправилно ще бъде да отговорим, че то не живее със задачите. Прави впечатление обаче, че тук е изпуснат колективният метод на работа. Председателят на ТКЗС търчи денонощно по бригадите и полето. Председателят на съвета често го придружава. Партийният секретар в тези дни се оказа болен. Председателят на Отечествения фронт рядко се среща със стопанските ръководители, а главната агрономка е в отпуск по майчинство. Решенията, на последното съвещание, на което е присъствувал само председателят на съвета, са достояние само на председателя на стопанството и не са станали основа за разгърната оперативна дейност. Пита се, кой тогава ще поведе хората в решителен бой, ако не комунистите и отечественофронтовците. За това сега е необходима конкретна и действена работа с хората.

Иван НИКОЛОВ

ОТНОВО ТРЕВОГА

Климатичните условия тази година са необичайни. Те създават извънредно много трудности при изпълнение на селскостопанските работи. В таблицата за жътвата нашият окръг е на едно от последните места в страната. Това води до изоставане и на другите задачи.

На 2. VIII. се състоя съвещание с актива на окръга. В оценката, направена от председателя на ИК на ОНС Димитър Михайлов се съобщи, че в окръга са пожънати едва 60 процента от площите на пшеницата. Най-зле са Чернолик, Межден, Дулово. В окръга работят 400 комбайни. Тяхното средно натоварване е 40—50 декара, а реалните възможности разрешават да се жъне с още 10 000 декара дневно повече. Въпреки дадените указания все още не навсякъде се жъне с виндроуери. Не се изпълнява указанието да се жъне на ръка и с косачки. При тази обстановка да се разчита само на комбайните, значи да не се оценява опасността от провалянето и на бездруго достатъчно компрометираната реколта. Поставя се задачата до 6 август, а това е утре, да приключи жътвата. Това изисква да се жъне по всички възможни начини. Нужно е да се упражнява непрекъснат контрол над работата на комбайните, да се разместват те веднага при нужда и да работят максимално всеки удобен час.

Много сериозно се подценява предаването на зърното на държавата. Вместо по 6-8 000 т дневно, в складовете на „Зърнени храни“ постъпват по 1 000 тона. ТКЗС—Срацимир е предало едва 14 тона. Изостават кооперативните стопанства в Дулово, Межден, дори и Средище, които се намират до самия приемателен пункт. Задачата е до 11 август да се продаде на държавата всичката пшеница, която остава след задоволяване нуждите на стопанствата.

Още веднъж бе поставена задачата за прибирането на сламата, за ускоряване темповете на износа на плодовете и зеленчуците, за брането на тютюна.

Изгледи за подобряване климатичните условия почти няма. Затова е нужно да се анализират грешките, допуснати при жътвата на пшеницата и да се имат предвид те при прибирането на другите култури. От сега да се снабдят всички комбайни с лихтери, за да могат да се използуват при брането на слънчогледа.

Застудяването, което се предвижда през последната десетдневка на август, налага бързо да се подготвят комбайните за вършитбата на фасула. Препоръчва се тя да става на блока още при скубането му. Там, където това не е възможно, фасулът да се вършее на тревисти поляни, за да се почиства полесно.

Силажната царевица е много хубава. Това дава възможност да се подготви силаж с резерв и за следващата година. Нужно е обаче да се организират бригади, да се силажира нощно време, когато комбайните не могат да жънат. Комсомолските организации в нашия окръг имат немалък опит в това отношение. Сега е време те отново да се обърнат към него и да помогнат на кооперативните стопанства.

Фактът, че окръгът ни изпълни шестмесечния си план за изкупуването на месото, не дава основание за успокоение. Трябва да се направи програма във всяко стопанство как ще изпълни годишния си план и какви основи ще постави за изпълнение на плана за следващата година. В тази програма да се предвидят като сериозен резерв и личните стопанства на кооператорите. Тук е нужна и активната помощ на отечественофронтовските организации.

В своето изказване др. Г. Кардашев — първи секретар на ОК на БКП изтъкна, че е единодушно мнението за трудните условия. Но има и много субективни причини. Вече много пъти се дават едни и същи указания, но те не от всички се изпълняват. Тон посочи примери от Срацимир, Зафирово, Голеш, Кайнарджа и др., които показват, че липсва бърза маневреност при изпълнение на задачите според създалите се условия. На критиката не се реагира бързо и делово. Духът на критичност от последния пленум на ОК на БКП трябва да се пренесе във всички участъци на работа. Оценките и указанията на ОК на БКП е нужно да се знаят от всички комунисти, за да участвуват те съзнателно в тяхното изпълнение. Тазгодишният горчив опит показва, че много грижи трябва да се положат за създаване условия за висока култура на земеделието.

До великия празник на свободата остават съвсем малко дни. Задачите трябва да се решат така, както са казали трудещите се от Силистренски окръг в своите обещания.

Подходът сега трябва да е друг!

Неделният ден е отреден за почивка, но за тружениците от селското стопанство всяка почивка в завършващия неделен ден означава загуба на стотици тонове пшеница и тютюн, забавяне изпълнението на срочни селскостопански работи и непълноценно използуване на машините и работната ръка. Денят беше слънчев и създаваше добри условия за изпълнение на най-важните задачи — жътва, почистване и сушене на зърното, бране на тютюн, сеитба на втори култури, прибиране и изнасяне на сламата и пр.

ТКЗС — Дулово е едно от изоставащите в жътвата стопанства. До 2 август бяха ожънати около 53 процента от пшеницата. Стоят неожънати близо 11 000 декара. С наличните 24 комбайна и петте дошли на помощ от други окръзи, при съществуващото натоварване около 50 декара на машина, жътвата ще се проточи най-малко с още 9-10 дни, ако не се изпълняват указанията, дадени от ОК на БКП и ОНС на съвещанието, състояло се на 2 август. Такова е положението и в стопанствата Чернолик и Паисиево, където са ожънати също около 52 процента от пшеницата.

Логично бе веднага след връщането си от Силистра секретарите на общинските партийни комитети, председателите на ТКЗС и председателите на СНС съвместно с актива да направят подробна сметка на състоянието и възможностите си и да набележат мерки за мобилизиране силите на хората за незабавно изпълнение на задачите, като съставят и график. За съжаление именно това не е направено нито в Дулово, нито в Паисиево. Независимо от това и в двете стопанства неделният ден бе използуван.

В Дулово машините започнаха работа към девет часа преди обяд; на ръка жънеха около 300 кооператори; работеха и четири виндроуера. Възможностите на това стопанство за жътва на ръка обаче са няколкократно по-големи. Градският комитет на БКП и партийните организации в стопанството имат възможност да мобилизират много повече хора както за жътва, така и за извършване на онези работи, за които иначе биха се ангажирали кооператори. В тези тревожни дни дълг е на комунистите от района и на управителния съвет да създадат изключителна яснота в работата и такава организация, при която биха се използвали максимално силите на хората, както в Дулово, така и в селата на района.

На зърноплощадките работата е добре организирана. Количествата пшеница денонощно се обработват, за да се приведат най-бързо до състояние, приемливо за изкупвателната организация. Вземат се и мерки за използване на главния резерв за компенсиране загубите от градушките — тютюнът. Вече е пусната първата сушилня, строи се втора, а в скоро време ще започне строежът и на трета. С тях стопанството ще има възможност да обере и изсуши и онези количества, които при други условия остават на блока през месеците септември и октомври.

В ТКЗС — Паисиево съвещание с актива е направено веднага. Секретарят на ОПК е докладвал задачите, поставени на съвещанието в Силистра. Пълен и подробен разчет на силите и възможностите обаче не е направен. Становището им е това да стане, след като си видят резултатите от 3 август. Поради неправилна постановка и в района на Паисиево силите на хората не бяха мобилизирани максимално. В селата имаше прекалено много кооператори в този неделен ден, незнатни с никаква работа. На ръка жънеха около 300-350 човека, а възможностите са около 700-800 човека. Ако бяха използвани и останалите хора, те можеха да ожънат толкова пшеница, колкото биха ожънали три комбайна. В Паисиево също се стремят да използуват наличната техника. В производствения участък на централното село работеха един виндроуер и една косачка. Резултатите са добри. Ако и в останалите производствени участъци се използуват косачките и виндроуерите, срокът на жътвата може да се съкрати значително. И тук не прекъснато се обработва овършаното зърно, но то все още е влажно. Площадките са тесни и просто няма възможност за по-интензивна манипулация. Липсва и сушилня.

На някои блокове в Паисиево тютюнът прегаря. Управителният съвет има намерение да строи сушилни, но работата още не е започнала.

И в двете стопанства неделният ден беше използван, но не може да се каже, че има максимата на мобилизация на силите, особено пък за каквато се говори на съвещанието в Силистра. Това е тревожно. С всеки ден, с всеки час все по-големи са загубите, които понася сега народното стопанство. Все по-огромни стават и трудностите за изпълнение на следващите задачи в ТКЗС и ДЗС.

Благовест ПЕШЕВСКИ
от ОК на БКП

Игнат ДИМИТРОВ
от в-к „Силистренска трибуна“

Много сгради е построила бригадата на Коста Иванов от с. Нова Черна. Строителите неотдавна започнаха строежа на новата триетажна сграда за кооперативен дом на стопанството.

В чест на юбилея — образцови пътища

За благоустройството на пътищата ни се трудят много строители, шофьори, каменари, асфалтонастилачи от Окръжно пътно управление — Силистра. Техните бригади са пръснати по целия окръг. Те рядко се събират. И макар да са от едно предприятие, едва ли всички се познават. Ала всеки работник от тях има определена задача, всяка бригада се съревновава с другите от управлението, и всички като един защитават честта на своето предприятие. Естеството на работата и разпръснатостта на колектива в целия окръг, до известна степен, затрудняват оперативната от четност и съревнованието се отчита с известно закъснение, но това не е пречка в него да участвува целият колектив и резултатите да са радващи. Неотдавна ръководството на Окръжно пътно управление, заедно с профкомитета, отчете резултатите за първото шестмесечие на юбилейната година. При план за строеж на 16 км асфалтови пътища са направени 29,7 км. Подобрени са повече от 180 км пътища над предвидените по плана. Преизпълнен е и плановият показател за производителността на труда със 7 процента, снижена е себестойността на строителните работи с 9,5 процента.

По предварителни данни на плановия отдел в Окръжно пътно управление преизпълнен е и планът за месец юли. В чест на 25-годишнината на свободата ще бъде преизпълнен и планът за деветмесечието.

Годям дял за успешната работа по благоустройството на нашите пътища принадлежи на работниците от трите районни участъка— Силистра, Тутракан и Дулово. Хората от бригадата настилачи, с отговорник Стефан Балкаджиев, работеща на пътя Тутракан — Белица, изпълняват ежемесечно трудовите си норми над 180 на сто. Тази бригада зае първо място в управлението за първото шестмесечие, следвана от асфалтонастилачите на Павел Русев от асфалтова база—Тутракан. Хората от Районна пътна служба — Силистра пък заеха първо място по количеството на създадени от тях образцови пътни участъци.

Благодарение на добрата организация и разгорялото се социалистическо съревнование между бригади и участъци, предсрочно се включиха в експлоатация нови пътни участъци.

М. ТОМОВ

За по-нататъшното подобряване на работата с турското население

В събота в салона на Окръжния народен съвет се състоя съвещание на окръжния партиен, отечественофронтовски, комсомолски и стопански актив. Съвещанието беше открито и ръководено от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев. При откриването му той изтъкна, че то се провежда по решение на ЦК на БКП във връзка с разглеждането на решението на Политбюро на ЦК на БКП „За по-нататъшното подобряване на работата с турското население и пълното му приобщаване към българския народ в борбата за социализъм и комунизъм“.

Секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов запозна присъствуващите обстойно с решението на Политбюро на ЦК на БКП и с мерките, които набеляза Окръжният комитет на Партията за изпълнението на решението. Другарят Иванов подчерта, че Партията винаги е отделяла голямо внимание на работата с турското население, водила е и води политика на постоянно сближаване на турското население с българския народ, за приобщаването му към българската нация в строителството на социализма. Както в цялата страна, така и в окръга се полагат големи грижи за благоустрояването на селищата, където живее турското население, за културното му издигане.

Трудещите се турци активно участвуват в социалистическото строителство, дават своя дял за възхода на Народна република България. Политиката на Партията към турското население се основава на марксистко-ленинската теория по националния въпрос и на принципите на пролетарския интернационализъм, съобразена с конкретните исторически условия в нашата страна. Настъпват сериозни изменения в бита, културата и мирогледа на българските граждани от турски произход.

Новото решение на Политбюро на ЦК на БКП и мерките на ОК на БКП за изпълнението му целят да се издига на още по-голямо равнище работата сред турското население, да се подобри дейността на Окръжния, градските и общинските партийни комитети в тази насока. Предвижда се в селищата на окръга с компактно турско население да се открият цехове за промишлена дейност и комунално-битовото му обслужване, да се съдействува по-активно за патриотичното, интернационалното и атеистичното възпитание, за издигане на неговата класова съзнателност, трудова и обществено-политическа активност. Набелязани са и други мерки, които ще способствуват за пълното приобщаване на турското население към българския народ.

В своите изказвания членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите Шакир Шакиров, секретарят на ГК на БКП в Дулово Исмаил Чаушев и секретарят на общинския партиен комитет в Нова Черна Трифон Гецов изтъкнаха целесъобразността на решението на Политбюро на ЦК на БКП и мероприятията на ОК на БКП. Същевременно те поставиха и някои още неразрешени въпроси в окръга.

Съвещанието изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която изрази своята солидарност с решенията на Политбюро на ЦК на Партията и готовността си да работи за тяхното пълно осъществяване. (СТ)

Против антидемократичния законопроект

МОСКВА, 4 АВГУСТ (БТА) — ТАСС предава от Токио, че депутатите от управляващата Японска либерално-демократична партия са успели да прокарат през горната камара на Парламента законопроекта „За временните мерки по въвеждане на ред във висшите учебни заведения“. Новият закон разрешава на властите да се намесват в работите на висшите учебни заведения, включително по изпращане на полицаи с цел „да се въведе ред“ в тези заведения.

Вчера в Токио се състояха многобройни митинги и демонстрации на студентите и преподавателите от висшите учебни заведения против този антидемократичен законопроект. Координационният съвет на преподавателите от токийските учебни заведения заяви, че всички негови членове няма да признаят този закон. Подобни декларации направиха и Съветът на университетските преподаватели от района на Канто, който обединява около 1 000 професори и преподаватели, а също и преподавателите от 60 други университети.

Президентът на САЩ Никсън се завърна

ВАШИНГТОН, 4 август (БТА) — Днес президентът на САЩ Никсън се завърна във Вашингтон от своята 12-дневна задгранична обиколка. Никсън посети редица азиатски страни, а също Румъния и Великобритания. По време на своето пътуване той посети Филипините, Индонезия, Тайланд, Индия, Пакистан и направи кратко, необявено предварително посещение в Южен Виетнам.

След завръщането си във Вашингтон Никсън направи изявление за резултатите от своето пътуване.

Стълкновения между католици и протестанти в Северна Ирландия

ЛОНДОН, 4 август (БТА) — Два дни продължиха вълненията, предизвикани от религиозни стълкновения между католици и протестанти в столицата на Северна Ирландия — Белфаст. Според наблюдателите това са най-сериозните инциденти между двете религиозни общини в столицата от 12 юли 1935 г. насам. Вълненията започнали, когато в събота процесия от протестанти била нападната с камъни от католици в Белфаст. Завързал се истински ръкопашен бой. Били изпочупени витрини на много магазини, повредени са седем обществени сгради. Повече от 100 души са ранени и около 60 — арестувани. На няколко места в града били издигнати барикади от стари коли, които били подпалени, за да не се позволи на полицията да разпръсне демонстрантите.

Вчера се състояло извънредно заседание на северноирландското правителство, след което била издадена декларация. В нея се казва, че властите ще вземат всички възможни мерки, за да не позволят избухването на нови подобни инциденти в столицата. Изказват се предположения, че ако се верноирландската полиция не се окаже в състояние да се справи с положение, на помощ ще бъдат извикани британските военни части, изпратени в страната през април, когато вълната на борбата за граждански права заля цяла Северна Ирландия.

Призив на американски сенатор

ВАШИНГТОН, 4 АВГУСТ (БТА) — Съединените щати трябва да ратифицират Женевския протокол от 1925 година, който забранява използуването на химическо и бактериологическо оръжие, заяви членът на Камарата на представителите от Демократическата партия Р. Макарти.

Изказвайки се по телевизията, Макарти напомни, че това женевско споразумение е подписано от 62 държави и че то доказа своята ефикасност през годините на Втората световна война. Ратифицирането на този протокол от Съединените щати, подчерта той, ще бъде една от гаранциите за мир.

Както е известно, преди няколко дни министърът на отбраната на Съединените щати заяви, че разработват средства за водене на химическа и бактериологическа война, като „средство за възпиране“. Във връзка с това Макарти заяви, че в арсеналите на САЩ има запаси от такова оръжие и между другото и от нервно-паралитичен газ.

Престрелки на Суецкия канал

КАИРО, 4 август (БТА) — Както съобщи тази сутрин египетският военен представител, почти през цялата нощ на Суецкия канал се водили артилерийски престрелки между израелски и египетски части.

Стълкновенията започнали в 22,35 часа в района на Еш Ха в южната част на канала и се разпространили до районите на Суец и Порт Тауфик. Огънят бил спрян в 01,55 часа. В същото време в северната част на канала започнали откъслечни престрелки, които продължили от 21,45 часа до 09,00 часа тази сутрин.

Всеки комунист — със свой принос за юбилея

ДЪЛГООЧАКВАН ДЕН

Комунистите от района на Ситовска община ще посрещнат славния 25-годишен юбилей от победата на социалистическата революция в България с високи политически и трудови дела. Бюрата на тринадесетте първични партийни организации и партийните групи извършиха добра разяснителна работа, популяризира се нашироко инициативата всеки комунист да посрещне четвъртвековния юбилей на свободата със свой принос. Състояха се специални събрания на първичните партийни организации, на които бяха връчени специални поръчения за достойното посрещане на най-светлия празник за нашия народ.

След връчването на поръченията партийните секретари периодически отчитат как те се изпълняват от отделните комунисти. На заседание на общинския партиен комитет ще се разгледа работата на три първични партийни организации по личния принос на комунистите във връзка с 25-годишнината на свободата. Цялостна оценка на изпълнението на поръченията ще се направи в навечерието на Девети септември. Това ще бъде тържествен отчет за всеки комунист.

Болшинството от комунистите в общината вземат активно участие в производствената дейност на стопанството. Мнозина от тях се борят за завоюване на високи трудови успехи, за спечелване на юбилейните отличия, учредени от Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите. Те са пулярни сред всеки трудов колектив, сред всеки член на Партията. Доста колективи се борят за завоюване „Паспорта на победата“ и юбилейната златна значка.

При отчитането на резултатите за изпълнението на плановете и обещанията в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас, което стана на общинско събрание на комунистите, бе направена реална преценка на постиженията и слабостите на всяка първична партийна организация, на всеки комунист. Тук ясно всеки видя своя дял, своя, скромен принос.

В бюлетина, който се издава от общинския партиен комитет и управителния съвет на кооперативното стопанство, се отразява и работата на комунистите от растениевъдството и механизацията за бързото прибиране на реколтата. Посочват се имената на първенците в юбилейното съревнование. За тях се разказва и по радиоуредбите в селата Ситово и Искра. Успехите им стават достояние на цялото население от района на общината.

На общо събрание в село Ситово в деня на юбилея ще се отчете от общинския партиен комитет изпълнението на дадена та дума от комунистите и оста налите кооператори в чест на 25-годишнината. Но и преди това първичните партийни организации и техните бюра периодически разглеждат осъществяването на поръченията от отделните комунисти. Това спомага за засилване на отговорността у всеки партиен член за изпълнението на поетото обещание, за откриването на неговия личен принос. Разглежда се не само производствената дейност, а и участието му в обществено-политическия живот, инициативността, която проявява или не проявява.

Денят, в който ще се направи равносметката на приноса на комунистите от цялата община, се очаква като истински празник. Празник, който ще се запомни задълго.

В. РАЙКОВ

СПАСИТЕЛНИЯТ ПЪТ ЗА БЪЛГАРИЯ

(ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИНИ ОТ ИЗДАВАНЕТО НА БРОШУРАТА НА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ „СПАСИТЕЛНИЯТ ПЪТ ЗА БЪЛГАРИЯ“)

Преди 25 г., когато Съветската армия громеше хитлеристките орди и се приближаваше към границите на България, а антифашистките сили в страната се подготвяха за последен щурм срещу немските окупатори и монархо-фашистката клика, беше обнародвана брошурата на Георги Димитров „Спасителният път за България“. Тя имаше директивен характер за антифашисткото движение в страната и изигра голяма роля за България в последния етап на жестокия двубой.

„Спасителният път за България“ обединяваше две статии на Георги Димитров — „Накъде върви България“ и „Кризата в България“, отпечатани във в. „Правда“ на 16 септември и на 27 декември 1943 г. Брошурата беше придружена от обширен предговор, написан от автора на 6 август 1944 г. Предговорът носеше заглавието „Спасителният път за България“ — така бе озаглавена и цялата брошура.

Както в двете статии, така и в предговора, големият комунист и интернационалист на основата на задълбочен марксистко-ленински анализ на действителността в страната разкри основното противоречие у нас по това време — противоречието между монархо-фашистката клика и немските окупатори — от една страна, и голямото мнозинство от българския народ — от друга. Поради предателската политика на монархо-фашисткото правителство, което направи България васална област на фашистка Германия и база на водената от нея война срещу Съветския съюз, страната бе изпаднала в дълбока криза. Георги Димитров разкри корените на кризата и посочи, че тя все повече ще се задълбочава поради факта, че управляващата клика продължава да провежда политика, насочена „против жизнените интереси на страната и въпреки волята на народа“. На тази основа, отбелязва той, ще се задълбочава основното противоречие в страната, все повече ще се изолира от народа монархо-фашистката клика, защото с прогермански курс тя доведе България до прага на пропастта.

В брошурата се разкриват всестранно и много точно тактическите ходове на тази клика, която се стремеше да докаже, че уж не било възможно да се скъса с Германия в края на 1943 година, че друга политика не можело да се провежда. Правейки анализ на международното положение, Георги Димитров изтъкваше поражението на Германия, разлагането на фашистката ос, подчертаваше, че огромното мнозинство от българския народ е против германците. Всичко това според него създаваше реални възможности за България да скъса съюза си с Германия. Но продажното българско правителство тогава си остана вярно до последния момент на Хитлер, макар тайно и лицемерно да уверяваше, че чака удобен момент да скъса със своя съюзник. Неговата цел е, пишеше Г. Димитров, за запази „чрез възможни маневри и даже с известни временни отстъпки своята узурпаторска власт над народа, надявайки се, че при затягане на войната тя би могла да се измъкне от отговорност и да дочака някакъв компромисен изход от капана, в който тя попадна вследствие на своята предателска и авантюристична политика“.

Разкриването на маневрите на фашистката клика изигра важна роля за нейното изолиране и за вливане на нови сили в редовете на Отечествения фронт. Някои колебливи дребно-буржоазни слоеве, заблудени от фашистката пропаганда, все по-ясно разбираха играта на тази клика и по-решително застанаха на страната на Отечествения фронт.

В предговора на брошурата, изхождайки от тези условия в страната, Георги Димитров казваше: „сега има думата българският народ“. Той научно обосноваваше основните задачи, форми и лозунги на този етап на развитие на борбата, а именно, че сега трябва да се разгаря с още по-голяма сила въоръжената борба на българския народ и с оръжие в ръка да се изгонят германските завоеватели от страната. Особено внимание авторът на „Спасителният път за България“ обръщаше на въпроса за укрепването на Отечествения фронт, като подчертаваше, че сега повече от всякога е необходимо да се укрепят редиците му и да се преодолява съществуващата още в някои антифашистки среди недооценка на въоръжената борба. В предговора на тази брошура се даваше насока решителният щурм срещу фашистката клика да се извърши под знамето на Отечествения фронт, който след смъкването на монархо-фашистката клика да създаде правителство на Отечествения фронт.

Брошурата от 6 август 1944 година на великия син на българския народ, Георги Димитров, представлява голяма ценност в неговото теоретическо наследство. В нея бяха разработени с ленински размах стратегическите цели и тактическите задачи на антифашисткото движение у нас в този крайно сложен момент от борбата.

Доцент Диню ШАРЛАНОВ,
кандидат на историческите науки

С пламъка на неудовлетвореността

Макар вече да е прехвърлил комсомолските години, Господин Стоянов Тодоров все още се чувствува млад и задължен към комсомолската организация, която го изпрати на работа като дояч в кравефермата на стопанството в с. Срацимир. А оттогава изминаха 11 години.

Пред комсомолската организация Господин обеща да работи 5 години. Първата година постъпи като пастир. Тази професия той усвои много бързо. Помагаше на другарите си, сменяше ги от работа по желание, докато най-сетне и на него бяха поверени 15 крави. За кратко време свикна с животните, научи имената им, отнасяше се с тях като с хора.

Влезеше ли сутрин в кравефермата, животните започваха да се озъртат, защото вече познаваха грижовната му ръка. Много хора сменяха работата си, избягаха, но Господин остана. Попитате ли някой кооператор за него,, той ще ви отговори: „Как да не го познаваме! Та той е нашият първенец. При нас дойде още като комсомолец и макар да е вече на 40 години, все още работи с комсомолски жар“.

И това е истина. Все такъв сръчен, Господин не се плаши от работа. А планът, той никога не е бил неизпълнен. За година от крава е надоявал по 2 800, а от отделни крави и 3 000 литра мляко.

Сега Господин е телчар на малки телета. Тази задача е не по-малко отговорна. Но и тук всичко върви добре. Среднодневният прираст на едно теле достига до 1 кг. Комунистът Господин Тодоров работи с ум и сърце, работи с любов. Това е неговият принос за 25-годишния юбилей, за благото и радостта на хората.

Христо ИЛИЕВ

ВЕЧЕР НА ДЕВОЙКАТА

Комсомолското дружество при цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“ в село Паисиево е твърде младо. Основано е с откриването на цеха. Тук работят предимно жени и в дружеството членуват преди всичко девойки. Наред с напрегнатата работа, дружественият комитет на ДКМС пое инициативата в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България да организира и проведе „Вечер на девойката“. Много трудности бяха преодолени, докато се осъществи това начинание. Едно, че то беше първо по рода си и второ, по-голяма част от членовете са туркини. И все пак всичко мина добре. Само след седмица бе окачена обява та, поканиха младежи от всички дружества от района на общината.

Срещата се проведе не в читалището, а в предприятието, на самото работно място. С кратко слово комсомолката секретарка при цеха Джемиле Ахмедова откри срещата. Тя прочете информация за участието на девойките в обществено-политическия живот, за приносът, който те дават за изпълнението на стопанските задачи в чест на големия празник. При голям интерес премина и викторината „Кой най-много знае за живота на героичната българска младеж“?

На най-активните работнички дружественият комитет на Комсомола раздаде награди с пожелание за още по-големи успехи в бъдещата работа. Организирано бе и голямо младежко увеселение.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Утвърждават се нови ритуали в бита

Наскоро в Попина се състоя сесия на селския общински народен съвет и пленум на общинския комитет на Отечествения фронт. Разгледана бе работата по въвеждането на новите граждански ритуали.

В Попинска община новите граждански ритуали започнаха да се въвеждат преди две години. Селяните са доволни, че се намери нова подходяща форма за отбелязване тържествено най-скъпите моменти от живота им: даване име на новороденото деца, сключване на граждански брак, траурна церемония. Постепенно се прогонва ролята на черквата и свещеника. Дава се простор на новото, свързано с научния мироглед на човека в социалистическото общество.

Въпреки успешното прилагане на новите граждански ритуали, все още една част от кооператорите се придържат към старите, църковни ритуали. Те още не могат да намерят достатъчно сили у себе си да се преборят с наслоилия се през столетията мистицизъм в съзнанието им. Именно това наложи да се свика сесия на общинския народен съвет и пленум на общинския комитет на Отечествения фронт за решителното утвърждаване на новите граждански ритуали в бита на населението.

Доклад прочете секретарят на изпълкома на общинския народен съвет Иван Минчев. От станалите изказвания пролича, че от новите граждански ритуали най-успешно се прилага засега ритуалът за обявяване името на новороденото. Благодарение на добрата разяснителна работа на селския общински народен съвет и низовите организации на Отечествения фронт, по-голямата част от родителите на новородените деца, обявяват имената им тържествено, съгласно новия ритуал.

На новородените деца селският общински народен съвет, управителният съвет на ТКЗС и низовата организация на Отечествения фронт, в която членуват родителите, подаряват спестовна книжка с определен влог, албум със снимки, направени в деня на ритуала, чавдарка, пионерска връзка и други подаръци. По време на ритуала представителите на пионерската организация изнасят подходяща литературно-музикална програма.

Радостен е фактът, че повече от десет години в общината не се сключват църковни бракове. Сключването на гражданския брак става в сградата на общинския народен съвет, като се спазва новият граждански ритуал. В деня на сключването на брака, който е празник за по-голямата част от жителите на селото, пред народния съвет се събират граждани, които в шпалир посрещат брачната двойка. След церемонията младоженците заедно с близките си (сватбарите) се отправят към специално украсено помещение, където продължава сватбеното празненство.

Засега по-голяма трудност се среща при прилагането на новата погребална церемония. Все още липсва смелост у кооператорите да проведат изцяло погребалния ритуал без присъствието на свещеник. Това не е обаче свързано с вярата в задгробния живот, а с незадоволителната намеса на обществеността, с недобрата разяснителна работа. Все още на гроба на починалия наред със словата на представителите на обществеността, свещеникът произнася своите опела и молитви. По всичко личи, че тук именно трябва да се насочат усилията на обществените организации и общинския народен съвет, за да се скъса окончателно и пълно със стария църковен погребален ритуал.

В своето изказване началникът на отдел „Организационен“ на Окръжния народен съвет Георги Екзаров говори и за възстановяването на някои народни обреди, тясно свързани с бита на народа, като им се даде непременно ново съдържание. Той се спря и на необходимостта от честуването на някои стари народни традиции, нямащи нищо общо с религията, като то Куковден, общоселските сборове.

Сесията избра комисия по бита и новите граждански ритуали.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Интересна инициатива

Неотдавна комсомолският клуб в Калипетрово беше необичайно оживен за летните месеци. Много кооператори, младежи и девойки проявиха интерес към организираната от общинския комитет на Комсомола вечер на въпрос и отговори, основната тема на която беше: „Кои моменти от идеологическата диверсия на империализма ви интересуват?“ От предварителната анкета сред населението бяха подбрани 18 въпроса, на които трябваше да се отговори.

След краткото встъпително слово на секретарката на общинския комитет на ДКМС Йорданка Бацинова, думата бе дадена на Лука Вайсилов от ОК на БКП, който интересно и увлекателно изясни някои от въпросите, като що е идеологическа агресия, кои са средствата за агресия и др. С голямо внимание посетителите изслушаха и разказа на майор Чобанов от Военното окръжие, който говори за ролята и задачите на двете империалистически военни групировки НАТО и СЕНТО. Не по-малко време беше отделено и на въпросите за икономическата политика на нашите съседи, за проведеното през месец юни Международно съвещание на комунистическите и работническите партии в Москва и др., по които говориха секретарят на ОК на Отечествения фронт Димитър Даскалов и Стоян Георгиев от ОК на БКП.

Тази хубава инициатива на комсомолската организация е едно мероприятие, което в бъдеще ще се радва на още по-голям успех. Необходимо е обаче да не се обхващат много въпроси, на които или се отговаря непълно, поради липса на време, или въобще не се засягат. Нека те бъдат по-малко, но да задоволят напълно интереса на хората.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Средношколците от село Сребърна активно се включват в кампанията по прибирането на богатата реколта. Всеки ден те са на площадките, където се суши овършаното вече зърно.

Из опита на нашите хмелницки приятели

Много е трудно с думи да се изрази всичко, което ни вълнува при посещение на великата съветска страна, при срещите ни с героичния съветски народ. Още с първите поздравления, с първите усмивки и с първите цветя строгите изисквания на протоколната официалност се премахват и човек вече се чувствува така, като че ли не е преминавал далечни разстояния, не е пресичал държавни граници. Всичко тук е естествено, родно, близко, мило като у кръвни братя, като у добри приятели.

Времето на престоя на делегацията ни, която имаше за задача да се запознае с опита на Хмелницка област по въпросите на културата и образованието, бе кратко. Ние искахме да видим всичко, а те, нашите любезни домакини, да ни покажат всичко, което ни интересува. Но нито едното, нито другото е възможно в рамките на тези измерения на времето. Напрегнатата програма за посещения на училища, библиотеки, музеи, за срещи с художествени колективи и дейци на образованието и културата не ни изморява, защото това, което виждаме, което научаваме, струва неизмеримо повече и от най-приятната почивка. Иска ни се някои от впечатленията си да споделим с нашите читатели, защото те успешно могат да се използуват в нашата практика.

УЧИЛИЩЕТО — КОВАЧНИЦА НА СТРОИТЕЛИ НА КОМУНИЗМА

Всеизвестна е ролята на училището в процеса а подготовката на достойни строители на съветското общество. Тук младите граждани на съветската страна не само усвояват основите на науката. Тук те се научават да любят самоотвержено своята родина и да мразят до смърт нейните врагове. Тук се учат на критично и самокритично възприемане на реалния живот, подготвят се за успешно встъпване в него.

В Хмелницка област има 1 485 общообразователни заведения, в които се учат 279 294 души. В областта работят над 2 100 учители, повечето от които са с висше образование.

Всички училища, които посетихме, разполагат с много добра материална база — кабинети, занимални, пионерски и комсомолски стаи, стаи на Ленин, на дружбата и пр. Основната част от уредите и пособията в кабинетите и стаите се изработват от учениците под ръководството на учителите и шефовете на училището. Широко се прилага самоуправление то на учениците. Има училища, в които учителите въобще не дежурят, а спазването на реда и дисциплината е поето изцяло от учениците.

Между учителския колектив, партийната и профсъюзната организации има пълно единодействие за осъществяване на общата цел—повишаване на ефективността на учебната работа и създава нето на сплотен колектив. Но всяко от тези три звена действува със свои форми и методи. Ярък пример за това е опитът на Осмо средно училище в гр. Хмелницки. То има 21 паралелки с около 700 ученика. Всички учители са с висше образование. От разказа на секретарката на първичната партийна организация Валентина Заборина ясно се чувствува дълбокото разбиране на мястото и ролята на комунистите в училището. Те са една четвърт от общия колектив, но фигуративно казано, наистина са мотора в него. Всеки има свое поръчение и в седмицата веднъж се отчита пред партийната организация как го изпълнява и какви са резултатите, нуждае ли се от помощ и съдействие. Партийната организация се грижи за политическата просвета на всички учители. Това се осъществява чрез семинара по история на КПСС, а младите учители преминават през вечерния университет по марксизъм-ленинизъм към градския партиен комитет. Идейната закалка е едно от основните изисквания към учителите.

Партийната организация се грижи и за комунистическото възпитание на учениците. За тях има изграден клуб „Промете“ с различни групи според интересите на децата. Сега на всяка от тях е възложена задача във връзка с подготовката за честуването на стогодишнината от рождението на В. И. Ленин. С пионерите се води съревнование — „Верни на заветите на Ленин“, а с комсомолците — „В страната на знанията“. В училището има зала на бойната слава, през която в никакъв случай не може да се премине с равнодушие. Учениците сами са издирили и подготвили всички материали. Първата част на залата е оформена под лозунга, вдигнал на крак милиони съветски хора на борба срещу фашистките нашественици „Вставай, страна огромная“. Втората част отразява успешното съчетаване на борбата и труда, а в третата е изразена признателността към загиналите в тази велика битка за свобода и щастие на човечеството — „Слава вам храбрые, слава отважные“ е нейният надслов. Всичко за Великата отечествена война е показано там ярко и убедително, та то само повдига патриотичното чувство и гордостта от героизма и саможертвата на съветските народи у всеки, който посети залата. А да не говорим за това каква роля е изиграло за тези, които са събирали, подготвяли и подреждали материалите.

Дейността на партийната организация се осъществява по годишни перспективни планове. Обикновено нейните събрания са открити. През последните месеци например са разгледани въпросите по военнопатриотичното възпитание на учащите се, за ролята на дома и семейството във възпитанието на децата, за подготовката за честуването на стогодишнината от рождението на Ленин. Тя провежда линия всеки ученик да премине през длъжността звеневи, за да се научи да ръководи, да изразява и защитава своите мнения по различните въпроси. На лошите ученици се отнемат обществените поръчения.

Въпросът за научната организация на труда не вълнува само производствените колективи. Тя е в основата на дейността на профорганизацията при училището и е насочена към повишаване на мисловната дейност на учениците в час. Това от своя страна има за краен резултат по-доброто усвояване на материала по време на урока, отделяне на по-малко време за самостоятелна работа в къщи и създава по-големи възможности за активно участие в различни извънкласни занимания. За тази цел се използуват много технически средства и помагала. На нея е подчинено и обзавеждането на кабинетите. В много от тях всичко е организирано така, че да не се губи цяло минутка за странични неща. На катедрата е инсталиран пулт за управление. От тук по механизиран начин се управляват завеси, екрани, прожекционни апарати. В някои кабинети, особено езиковите, има уреди за индивидуални контакти на преподавателя с учениците, което позволява да се осъществява непрекъснат контрол и съответно да се оказва помощ. Усилията са насочени не към това учениците да научат всичко поред, предвидено в учебната програма, а да усвоят главното, основното от всеки предмет, да го осъзнаят и успешно използуват.

Времето на учителите също се цени много. Общите заседания и събрания са сведени до минимум. На тях се поставят за обсъждане предварително добре обмисленото най-кратката и същевременно ни въпроси и то във възможно най-ефективната форма. Особено внимание се обръща на самоподготовката на учителите. Всеки се изработва план с какви въпроси, свързани с предмета, който преподава, ще се занимава през годината. Това се проверява от профорганизацията чрез събеседванията и конспектите, които се правят върху прочетеното. В годината, веднъж, обикновено през март, се организират педагогически четения, като всеки учител сам избира темата си за тях. Завучът следи внимателно педагогическата литература, която периодично излиза и посочва на другите учители това, което би могло да им бъде полезно.

Образованието в Хмелницка област наистина е дело на цялото общество. Много тесни връзки съществуват между училищата, предприятията и колхозите. Освен размяната на гостувания, където на първенците, и пр., тези връзки имат и материален израз. Шеф на 16-то училище в гр. Хмелницки е Областната междуколхозна строителна организация, чийто директор, др. Нечипоренко, беше наш гост с една от делегациите. В училището има къде за успехите на строителите. Те от своя страна също се интересуват от успеха на учениците, но заедно с това се грижат за ремонта на училището, помагат при обзавеждането му. Строителството на новата детска градина, на сградата на училището в с. Лесовод е извършено със средства на колхоза. На учениците се дава безплатен обяд и закуска след голямото междучасие. Председателят на колхоза Григорий Иванович Ткатюк, герой на социалистическия труд, е член на педагогическия съвет и участвува редовно в неговата работа. Често поставя на обсъждане пред колхозниците въпроси, свързани с обучението и възпитанието на децата им. За колхоза съвсем не е без значение какви кадри подготвя училището. Както се вижда, икономическата и педагогическата страна на шефството са много тясно свързани. За активна дейност в помощ на училището др. Ткатюк е награден с почетна значка от Министерството на народната просвета. Много колхози строят цели улици с домове за учителите.

В училищата има хубава практика да се интересуват от съдбата на своите бивши възпитаници. На много места с гордост ни разказваха колко и какви специалисти е възпитало тяхното училище или какви производственици са сега техните бивши ученици.

След всичко това никак не е чудно, че от общия брой на учащите се 99,2 процента са завършили успешно учебната година, а 41 на сто са добри и отлични ученици.

ПРЕДИ ВСИЧКО ГРИЖАТА ЗА ЧОВЕКА

Това не е лозунг. То е неразделна част от ежедневната дейност на всички органи и организации.

(Следва)

Възможностите не са изчерпани

Не е много радостна равносметката по изпълнението на плановите показатели в животновъдството в ТКЗС—Калипетрово. Като се вземе предвид и общонародната борба за компенсиране на загубите от природните бедствия, та зи равносметка придобива още по-тревожен характер.

По производствено-финансовия план на стопанството за първото полугодие е трябвало да се получат 663 тона краве мляко. Изпълнението е 678 тона. Обаче като се вземе предвид допълнително заплануваните 100 тона за компенсиране на загубите, изпълнението е незадоволително. Освен това направеният преразход от 7 000 лева по заплануваните материални разходи също отрицателно влияе на окончателния резултат.

В свиневъдството при план 376 тона прираст е постигнато 331 тона. Причините се крият в незадоволителното снабдяване на стопанството с прасета от Иширково и Айдемир, което в крайна сметка ще окаже отрицателно влияние за изпълнението на годишния план. Съществуват слабости и в храненето на свинете. Така например, докато консистенцията на храната по отношение на храна и вода трябва да бъде 1 : 1, в стопанството тази пропорция е 1 : 4 с превес на водата. Причината е в неудачно построената тръбна инсталация, която не може да подава по-гъста храна. Ръководството е замислило да подмени тази неблагополучна инсталация, построена през 1963 година, с нова, но това трябва решително да се ускори, защото дневният прираст в стопанството никога не надхвърля 400-420 грама.

Стопанството разполага с 1 080 овце, от които е трябвало да се получи 60 тона мляко. И по този показател има едно неизпълнение от 8 тона, което по мнението на специалистите от стопанството се дължи на лошите климатични условия и започнатото късно доене на овцете. Радващ е фактът, че планът за вълната е преизпълнен. Вместо 6 кг на глава, получени са 7,1 кг. От кочоветe е настригана по 13,7 кг вълна.

Специалистите от стопанството, с които разговаряхме, доста трудно възприемат факта, че планът за краве мляко е увеличен със 100 тона. Трябва да да отбележим, че това не е направено случайно, не е по хрумването на никого, а е резултат от изискванията на времето и освен това при обсъждането и приемането му е взето мнението на специалистите и ръководителите на стопанството. Затова и умуването по изпълнението и на допълнителния план едва ли ще доведе до някакви съществени резултати. А възможностите за изпълнение може да се каже, че не са изчерпани. Ще отбележим само един факт.

Диференцираното хранене на кравите все повече и повече се налага в нашия окръг. От началото на юни е направен опит да се въведе този метод и в Калипетрово. Но за голямо съжаление след първите няколко дни е било изоставено. Причините? Кравите посягали в яслите на съседните и не спазвали установените дажби. Причина, която основателно може да предизвика снизходителна усмивка. Нима тази малка подробност не е в състояние да се премахне? Може, разбира се. В противен случай биха се отказали всички стопанства от този метод. Последните не правят това, напротив, постигат чудесни резултати с умелото прилагане на този вид хранене. Ще отбележим само опита на животновъдите от Кайнарджа, които в разстояние на по-малко от два месеца са увеличили млеко надоя с 700-800 литра дневно. Едва ли някой ще се усъмни в случайността на това постижение.

Специалистите от Калипетрово са на път отново да се опитат да приложат този метод. Това е толкова необходимо и т. н.

Има какво да се желае и по отношение на хигиената в оборите. В помещението с малките телета и другите сгради трябва да се въведе по-голям санитарен контрол. Необходимо е да се обърне и по-голямо внимание на стаите, които се ползуват от гледачите за почивка и спане.

Главният зоотехник на стопанството Димитър Курдоманов и заведущ кравефермата Димо Димитров са на мнение, че планът за общата продукция за годината ще бъде изпълнен. С известни резерви мислят същото и за чистата продукция. Това е хубаво. Но годината, в която се намираме, е много тревожна и напрегната и място за резерви и умувания по някои въпроси едва ли е необходимо да има. Особено планът за кравето мляко трябва да се изпълни на всяка цена. Всички предпоставки и възможности са на лице и съвсем не са изчерпани. Необходимо е в юбилейната година да се напрегнат всички сили, да се използуват всички резерви, да се направи всичко, необходимо за достойна среща на празника.

Али РИЗОВ

За по-богата реколта от кайсиите през 1970 година

Нашият окръг е главният производител на кайсии в нашата страна. През тази година овощарите от ТКЗС, ДЗС, КОС и от личните стопанства прибраха богата реколта. Падналите градушки обаче в някои стопанства влошиха качеството на плодовете. Поради честите валежи и не качественото извършване на пръсканията, голяма част от плодовете бяха нападнати от болестта сачмянка. Това също даде своето отрицателно влияние върху качеството на плодовете. Но в КОС — Силистра, благодарение на проведените две предцъфтежни пръскания с бордолезов разтвор — 1 процент и четири следцъфтежни с купроцин — 400 грама, запазихме реколтата и предадохме на ДСП „Булгарплод“ 180 тона висококачествени плодове.

За да осигурим богата реколта и през следващата година е необходимо овощарите от окръга да почистят градините от изсъхналите дървета и клони, които са нападнати от неприятели — корояди и гъбни болести. Плододаващите дървета да се наторят с по 30 — 35 кг амониев нитрат на декар, след което да се извършат плитки почвообработки с дискова брана, фрези или култиватори. Погрешна е практиката в много стопанства през вегетационния период почвата в междуредията да се оре с плуг, с което част от коренова та система се изрязва и това се отразява неблагоприятно на правилното развитие на дръвчетата.

При костилковите овощни видове, от които реколтата е прибрана, своевременното провеждане на почвообработките, чрез които ще се унищожат плевелите и ще се запази почвената влага, са от решаващо значение за залагане на достатъчно брой плодни пъпки. Залагането на повече плодни пъпки е една от основните предпоставки за осигуряване добра плодова реколта и през следващата година. Затова трябва навреме и качествено да проведем мероприятията, за да можем да осигурим по-богата реколта от кайсиите през идущата година.

Никола СТЕФАНОВ

Опит, който заслужава внимание

Едно от челните предприятия в предюбилейното съревнование е ДПП „Пластмаси и каучук“ в Силистра. За кратко време младият му колектив можа да усвои новото и разнообразно производство на пластмасови и каучукови изделия и постигна хубави трудови резултати.

Достатъчно е да спомена, че още през втората половина на м. юли работниците предсрочно изпълниха седеммесечната си програма 121 процента. С този резултат предприятието осъществи годишното си обещание и обеща нието за компенсация на загубите от природните бедствия — общо 100 000 лева.

Постигнатият успех не е случайно явление. То е резултат на много фактори, подобряващи организацията на труда, дисциплината, личната отговорност и качеството на продукцията. Макар и накратко, ще се помъчим да разкажем **за някои от тях.**

Ако започнем с обещанието, което колективът даде през тази година, ще видим, че в него се съчи преизпълнение на годишния план с 1 процент. Резултатите от седеммесечието обаче показват, че очакваната надпланова продукция за годината е вече постигната.

Главен фактор за поддържане на трудовата надпревара тук е съревнованието. То е изградено на основата на приетите показатели от обещанието, както за предприятието, така и за всеки цех, бригада и отделен производственик.

Неговото онагледяване и отчитане е една от основните задачи на заводския профкомитет и административното ръководство. В трите цеха са направени диаграми за водене на съревнованието. Интересното тук е това, че освен показателите за годината, на диаграмата е посочено и името на всеки работник с графи, в които се посочва качеството на произвежданата от него продукция, изпълнението на трудовата норма, трудовата дисциплина и др. По такъв начин не само се отчитат индивидуалните резултати всеки ден, месец, тримесечие и шестмесечие, но и се онагледяват. На комбинираното табло се отчитат и резултатите на най-добрите и вместо да се разнасят по машините, преходните флагчета ще се окачват срещу името на таблото. Отчетността за индивидуалната дейност е добра основа на социалистическото съревнование и текущия контрол, упражняван от ръководството.

За да се утвърди научна организация на производството, труда и управлението, тук е създадена и друга, постоянно действуваща отчетност. Така например на всеки 24 часа цеховите ръководители подготвят дневните задачи. В предварително подготвената форма те посочват наименованието на продукцията, която ще се изработва през деня, инструментите и машините, с които ще се произвежда, планът на всяка машина, планът за деня и неговото отношение спрямо този за месеца и какво е изпълнението в килограми или бройки за всяка смяна.

При правилното разбиране, че важно условие за приложение на научна организация на производството, труда и управлението е трудовата дисциплина, ръководството на предприятието е приело още една форма на отчетност, която цеховите ръководители осигуряват всеки ден до 9 часа сутринта. В това сведение за присъствието и отсъствието на работниците и служителите през деня се посочва планът, който е трябвало да изпълнява цехът, фактически заетите работници в производството, броят на онези в годишен отпуск, отпуск по болест, по бременност и неявилите се на работа. На тези, които сутрин не се явяват навреме на работа, се пише закъснение в графите от 1 до 5 минути, от 5 до 10 минути и над 10 минути. Отделна графа посочва и работниците, напуснали работното си място преди да завърши работния ден.

Не по-малък интерес представляват и предварително подготвените форми за индивидуално обяснение от работника за престоя, ако има такъв. Главната цел е да се знаят и най-малките причини за престоя на машините и бездействието на хората и след тяхното анализиране веднага да се отстранят.

Ако в процеса на работа производственикът направи престой, освен името си, фабричния номер и датата, той посочва и причините, по-главните от които са указани предварително в отделни графи — липса на материали, енергия, инструменти, указания и др., коя машина е стояла, през кое време не е предоставена работа, отклонение от работа, дадени лошокачествени материали или с по-малко тегло и какъв процент представляват престоят от дневното работно време. В същото обяснение на работника е предоставено правото да изрази в отделните графи недоволството си от помощта на посочените длъжностни лица, имащи пряко отношение към неговата работа.

Използуването на тези елементи от научната организация на труда, повишаването на личната отговорност за използуване на съвременната техника не е и не може да бъде самоцел. Тя е и трябва да бъде подчинена на крайната задача — производството на качествена и евтина продукция. На това изискване, свързано и с внедряваната сега у нас Саратовска система за бездефектна продукция, е подчинена въведената организация за предаване на готовите детайли. Изработените части работникът поставя в специални каси. В друга поставя бракуваните, в трета—отпадъците и отделно остатъка от суровина. Касетата с готовата продукция, заедно с карточе, в което се указва номера на машината, датата, личния номер на работника, номера на детайла и забележката, колко броя са произведените годни части и брак. Така без да се броят и приемат от отделен човек, разчитайки на съзнателността на всеки работник, продукцията се приема. Правят се периодични непредвидени проверки и при констатация на съзнателен опит да се излъже се търси отговорност.

За да не може да се скрие евентуален брак, води се отчетност на получената суровина, изработените годни части, бракът, отпадъците и остатъците от суровината. Техният общ сбор трябва да отговаря на получената в началото суровина. За да не бъдат ощетени работниците, некачествената и бракувана продукция се приема от специална комисия. Тя установява чия е вината и чак тогава онова, което е по вина на работника, се довежда до негово знание и се заставя да го плати.

На пръв поглед цялата тази организация, свързана със съревнованието, организацията на труда и качеството на продукцията в ДПП „Пластмаси и каучук“ изглежда твърде сложна, но тя води решително до високи производствени успехи.

Иван ПЕЙЧЕВ

Дильо Жеков, стругар в МЗ— Дулово, завоюва в предюбилейното съревнование званието „най-добър в професията“ и значката „отличник на Министерството на машиностроението“. Той изпълнява трудовите си норми над 200 на сто.

Дни на трудово напрежение

През тези дни всяка минута е скъпа. Та нали само преди месец падналата градушка нанесе непоправими щети в почти всички блокове на кооперативното стопанство в Паисиево и то непосредствено преди жътвата.

Неблагоприятно време — ту ще вали, ту пак ще пекне слънце, отново завали дъжд и така продължава цяла седмица...

И тази сутрин денят започна с дъжд. Но лято е — докато комбайнерите заредят с гориво, постегнат някой болт и погледат машините и отново станало време за жътва. Краткотрайният дъжд ни завари по блокове те — бяхме тръгнали да проверим работата на комбайните, качеството на жътвата като членове на общинската комисия по съревнованието.

На блока заварихме всички ръководители на производствения съвет на бригадата за комплексна механизация. Току-що първият комбайн навлизаше в блока, воден от дългогодишния комбайнер Иван Георгиев, за да ожъне първата алея от незапочнатия блок в местността „Коджа екинлик“, а след него тръгнаха и другите комбайни.

Поведохме разговор с агронома на бригадата Иван Стойчев, който в момента замества и главния агроном на стопанството.

— Комбайните работят по часово заплащане, като с това целим да се кара на по-бавна скорост и да намалим процента на загубите. От ръководството на бригадата винаги има дежурен при машините, а и друг човек, който контролира престоя на комбайните.

— Няма ли опасност да се получи обратен ефект от начина на заплащането, тъй като може да се кара на половин хедер и времето да си тече? — запитахме ние.

— И това предвидихме — заплащането обвързахме и с овършаното зърно. Всеки час комбайнерът е длъжен да овършее по един тон и 800 килограма. Но ние сме се уверили от досегашната работа на комбайнерите, че всеки е взел работата си присърце и не се допуска несъзнателно отношение.

— А колко очаквате да получите от декар от този блок?

— Блокът е около 900 декара. Според предварителните ни сметки, ако всичко върви нормално, очакваме едно 310-320 кг от декар.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Новости ★ техника ★ новости

ВЪЗДУХЪТ ПРАВИ ПЪТ НА АВТОМОБИЛА

Пътната служба, която следи за безопасността на движението, е винаги готова да преследва нарушителите. Но този, който е решил да избяга от пазителите на реда, се старае да кара с максимална скорост. На преследвача по неволя се налага да се движи още по-бързо, а това е опасно, особено в дъжд, когато пътят става хлъзгав като пързалка. Затова е виновен слоят вода, който отделят гумите от асфалта. Ето защо на последните марки полицейски автомобили пред колелетата поставят сопла, които изхвърлят мощни струи въздух и почистват от водната „смазка“ тесни пътеки за колелетата.

АВТОМАТИЗАЦИЯ В ПАРЛАМЕНТА

Новият председател на датския парламент наредил да се механизира трибуната. Ако темпераментният оратор пренебрегва регламента и без да обръща внимание на предупреждението на председателя продължава да празнослови, председателят натиска един бутон и трибуната заедно с микрофона и поставения върху нея текст на речта се издига във въздуха. На изумения оратор не остава нищо друго освен да млъкне.

ОТГОВОР ЩЕ ПОЛУЧИТЕ СЪС СЛЕДВАЩАТА БУТИЛКА

Древна морска традиция повелява на корабокрушенеца да хвърли в морето бутилка с прощални думи или зов за помощ. Понякога такъв вид „морска помощ“ се използува не само при корабокрушения. Жителите на някои острови от Зондския архипелаг, използувайки морските течения, бързо и сигурно изпращат писмата си, запечатани в бутилки от един остров на друг. Морското течение „доставя“ писмото само за едно денонощие, а пощата, изпратена с парахода, идва на островите един път в седмицата.

РЕГИСТРАТОР НА ЗЕМЕТРЕСЕНИЯ

Автор на изобретението, наречено „Регион“, е съветският инженер Николай Корестин. Той е създал автоматична лесно преносима система за регистриране на земетресения. Специално устройство позволява значително по-бързо и по-точно да се регистрира пълната карта на за състоянието на земната кора в дадения район и за опасността от земетресение. То се включва в действие и дава сигнал за тревога и при най-слабо сътресение на земята. Започнато е серийно производство, за да може при желание всеки гражданин да има под ръка то зи регистратор на земетресения.

СТЪКЛЕНА КЪЩА

В град Теплице (Северна Чехия) се строи сграда с оригинална конструкция. Фундаментът и подземните помещения се изграждат от традиционни материали, а всички останали елементи на сградата — стените, покритията и изолационните прослойки ще бъдат направени от стъкло и от производните му. За вътрешна облицовка на помещенията и пода ще се използуват нови материали, произведени на базата на стъкло.

ХЕЛИКОПТЕРИ ЗА КРАВИ

Швейцария е една от най-планинските страни в Европа. Днес швейцарците с помощта на хеликоптери пренасят до високопланинските пасища своите стада от млечни крави и овце. Хеликоптерът ги издига във въздуха в специални контейнери, които плавно спуска върху самото пасище. След откачването контейнерът автоматически се отваря, кравите излизат и направо започват да пасат. По същия път става и връщането на стадата или прехвърлянето им от едно място на друго.

ОЧНАТА ЛЕЩА ГОВОРИ ЗА ВЪЗРАСТТА

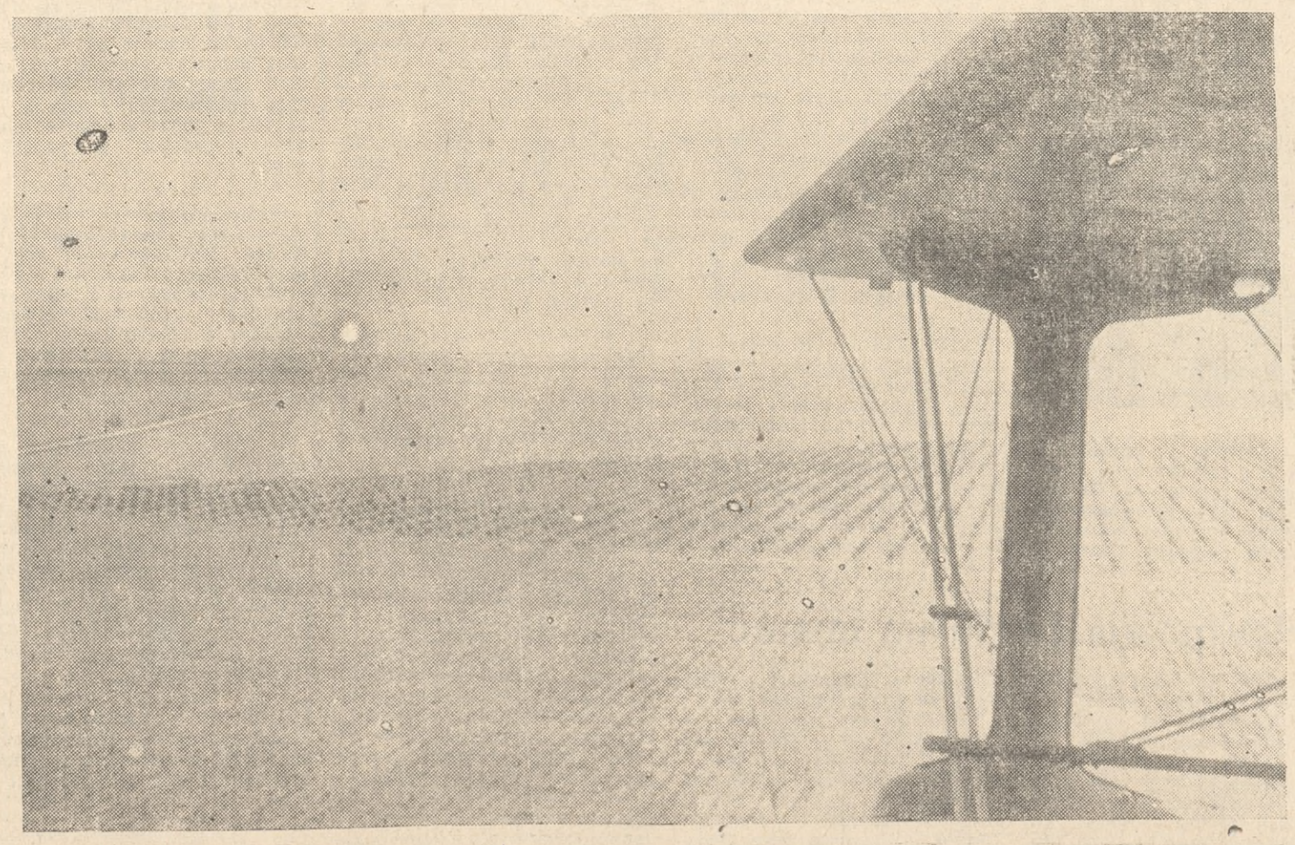
За възрастта на човека говори неговият паспорт. А при животните? Нали те не празнуват своите рождени дни! И все пак своеобразна „метрика“ у животните има. Това е лещата на окото. Тя расте през целия живот, даже тогава, когато нарастването на организма като цяло се е прекратило. На растежа на лещата не оказва влияние даже гладът. Учените смятат, че новият метод за определяне на възрастта ще позволи критично да се проверят много легенди за дълголетието на животните.

ГНЕТЯЩО БЕЗМЪЛВИЕ

При построяката на кантори те на авиокомпанията „Луфтханза“ (ГФР) били взети всички мерки, за да не прониква нито един звук от уличния шум в зданието. Плътно затворените прозорци, особено ефикасните звуково изолационни стени — всичко служело за тази цел. И какво станало? Посипали се молби! Служителите се оплаквали, че не са в състояние да понасят гнетящо безмълвие. Сега вече строителите и архитектите са заети със задачата да създадат „шумяща машина“, която ще върне в служебните помещения привичния шумов фон.

ВНИМАТЕЛНО — СИН ЦВЯТ!

В САЩ смятат, че най-изразителният знак за улично движение е оцветеното шосе. Близо до опасните кръстовища оцветяват шосето в червен цвят, там, където трябва да се ограничи скоростта на движението — в оранжевожълт, а близо до училища, където винаги има деца — в син цвят. Когато не е необходимо скоростта да се ограничава, асфалтът е зелен.

Борбата с болестите и вредителите по растенията е важно условие за получаването на високи добиви. В годините на народната власт в помощ на труженицте от село дойде селскостопанската авиация.

Привършват осеменяването на овцете

Трудолюбивите овцевъди от селата Калугерене и Падина тази година навреме започнаха осеменяването на овцете. Под наблюдението на специалисти, животновъдите обърнаха голямо внимание на качеството на осеменяването, защото от опит знаят, че това е основата за всичките им успехи през следващата година.

В село Калугерене от 800 овце вече са осеменени близо 680. Не са по-назад и овчарите от съседното село Падина. Те успяха да осеменят 500 овце.

Срочното и качествено приключване на случната кампания е гаранция за получаване на по-вече животинска продукция.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ЩАСТЛИВО ПОКОЛЕНИЕ

Кой беше изразил малко дра стичната мисъл, че животът на човека е..., тирето между година та на раждането и годината на смъртта? Дори и така да е — важното е какво означава тази чертица: дали тя е един минус, или пък загатва един извървян път. Кратък или дълъг, но из вървян с високо вдигната гла ва...

Какво ще кажем за нашето „тире", мои връстници? Дали не трябваше по-рано или по-късно да се родим?

Когато в Балкана са оставя ли костите си най-доблестните чеда на България, когато сво бодата е затрептяла като слън чев лъч върху цевите на парти занските пушки; когато на 8 септември 1944 година победо носните съветски войски влизат в Силистра и възвестяват веч ната пролет на родината ни — тогава ние сме осо ноги деца, които с учудени и неразбиращи очи възприемат тази чудесна из мислица ж и в о т. Вече сме проходили, но не до такава степен, че да можем да крачим в строя; вече сме проговорили, но не до такава степен, че да можем с полагаща се законна гордост да произнасяме думите Б ъ л г а р и я, С в о б о д а, П а р т и я.

За нашето поколение свобо дата дойде даром. Да се упрек ваме ли за това? Тогава не сме били отговорни за съдбата на родината и света. Не сме били отговорни за никого извън себе си. Дори за себе си не сме били отговорни. Други са отговаряли за нас.

Но да превъртим магнетофон ната лента на живота.

Сега сме на Ботевата въз раст. Вече сме отговорни за вси чко. Вече знаем азбуката на жи вота, азбуката на човешките усилия, азбуката на човешкия стремеж към свобода и краса та. Имената на наши връстници сияят в списъците на първите, в колоните на вестниците, в афишите за концертите, в спорт ните информации. На нас вече разчитат за изпълнение на пла нове. Плановете на производст вото. Плановете на мисълта. И сърцето. Нашата нова дума очакват науката, техниката, из куството. Ние сме щастливото поколение.

Вече сами — със собствения си ум, със сърцето си искаме да осмислим, да осъзнаем всич ки безспорни, всички доказани истини. Не някой да ни каже — черното е черно, бялото е бяло. Сами, със собствените си очи, трябва да се уверим в това. Не от недоверчивост, не от съмне ние. Просто от чувство за зре лост. От чувство за отговорност. Преди да прелее кръв на бо лен, лекарят сам трябва да провери кръвната група на кръ водарителя. Всяко доверяване на предишни изследвания крие известни опасности...

Може аналогията да е неу местна, може да не сме прави, може да не разбираме докрай мисълта на Маркс „Съмнявай се във всичко!". Но ако сме убедени, че всичко ни е ясно, че сме разбрали света докрай, той навярно ще ни стане безин тересен. Осмеляваме се да изра зим „на всеослушание" тези „незрели", както ще подхвърли някой мисли, защото дързост та е второто ни име. Но да сме на ясно! Това не е дързостта на дългите коси и късите поли. Не става въпрос за магнетофон ната дързост. Става дума за дързостта, която не може да слуша „морал" от устата на оне зи възрастни (може да са и на двадесет години), които никога не са познали мъката на съзи данието и които плуват в засто ялите води на спокойствието и еснафщината.

Нашата дързост ние наследихме от онези, които живяха за свободата и умираха за нея. Нашата дързост днес ни извеж да на скелите (не става въпрос само за строителни скели), зо ве ни там, където е най-трудно то, където рисковете не са из ключени.

Не, сега не е време само за елеен възторг. Величието на празника, който иде, изисква на шата откровеност. Вече имаме право да вземем думата. Длъж ни сме да вземем думата. Защо то вече навлизаме в зрелостта — в плодоносното лято на жи вота си.

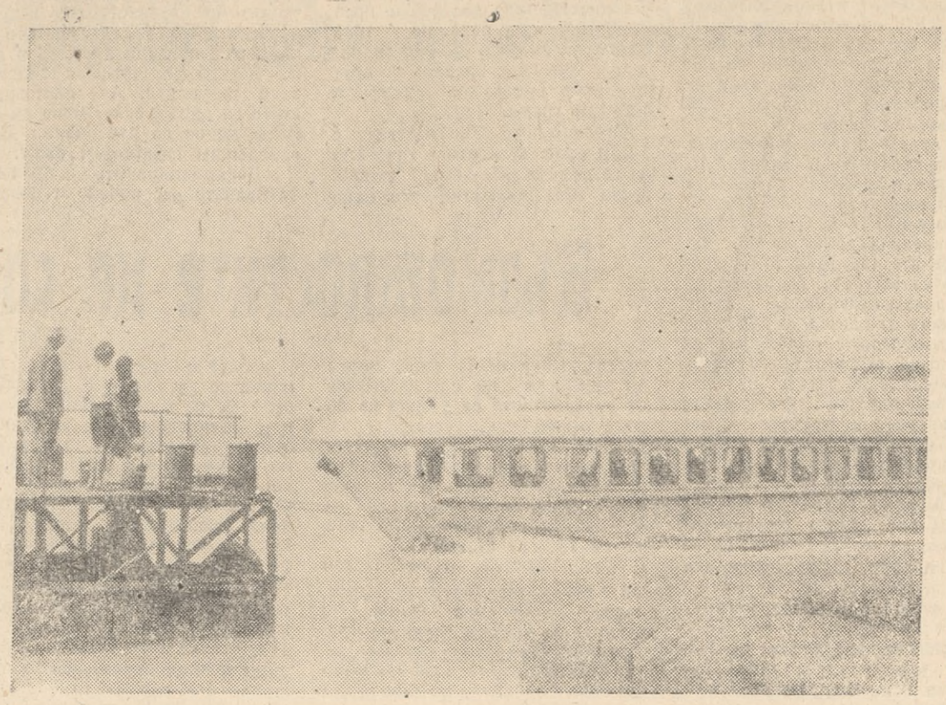
Прочие — на жътва!..

Симеон МАНОЛОВ

Предюбилеен размисъл

Предюбилейният подем на мисли и чувства, на дела и мечти, върви към своя апогей. Може би сега не е време за елейни словоизлияния и възторзи. Новгледайте се в лицата на хора та — с каква празничност са облъхнати те! Те, които чрез ума и ръцете си се стремят да превърнат всяка минута в бла га за всички. Те, които в кратката пауза между две трудови сражения от върха на двадесетилетието отправят поглед към всичко преживяно, към всичкосътворено от ръцете им — осмисля го, измерват го с високиякритерий на времето. Те, тоест ние. Тоест вие, драги читатели, от които очакваме ре дове на размисъл — оня откровен разговор със себе си, кой то ще очертае многостранните измерения на свободата.

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

Бързо и удобно се пътува с моторен кораб „Ракета".
...Отново мигът на срещата и мигът на раздялата ще се разминат на пристанището.

ти на централните и м е с т н и о р г а н и на властта през хилядолетното съществуване на нашия народ, ценни ръкописи и паметници на историята, правото, литературата, бита, изкуството, материали от национално-освободителното движение, черковната борба, сведения за учреждения и организации, мемоари, писма, спомени от наши общественици.

Събраните архивни документи в Окръжния държавен архив ги прави обществено достояние на научни работници, специалисти,ученици, и други заинтересовани лица.

Няма нищо по-силно убеждаващо и възпитаващо от езика на документите. В нашето вели разполага с интересни докумен ти като: фондът на Окръжното управление на МВР — отпреди 9.IX.1944 година, който съдържа материали от политическо, икономическо, културно и здравно значение за периода непосредствено след освобождението ни от петвековното робство; фондът на църковното настоятелство, който съдържа документи отпреди и след освобождението ни от османско робство. Много документи свидетелствуват за грижите, които са полагани за образователното дело в Силистра и селата. Запазени са две подробни описания на свещениците от Сребърна и Алмалий във връзка с отвличането им в Молдова по време на Първата световна война; ценни са тални материали се съхраняват и са на разположение на всички, които се интересуват от важни по своята стойност документи, разкриващи страници от нашето славно революционно минало, запечатали завинаги борческия и свободолюбив дух на Силистренски окръг, техният пламенен патриотизъм и интернационализъм.

Издирването, обработването, съхраняването и предоставянето за използуването на архивните материали за нуждите на социалистическото културно строителство е основната задача на Окръжния държавен архив.

За решаването на тази задача, за изпълнение на своето предна значение, той се нуждае от актив

Профили от съвремието

Цената на две златни ръце

КОГАТО ЧОВЕК започне ра бота с ръце и сърце, той може да направи чудеса. Може да на кара глината да заговори с чу дни тонове и форми, да съживи парче метал, да прероди мър твото дърво с топлината на дла ните си.

☆

Месец октомври на 1925 го дина бил студен и дъждовен. Но в семейството на бай Три фон в Калипетрово било весело. Родил му се син — Димитър. А времената били тежки и все по-често бащата заспивал късно нощем с грижата за прехраната на голямото семейство. Защото в сиромашкия двор имало четири ма братя и една сестра. А де ветте декара твърда като ка мък земица били смешно малко, за да изхранят гладните гърла. Децата растели, окъсявали и отеснявали кърпените и носени по ред дрешки, а за нови — па ри все не стигали. Дошло време, когато за да се преживее, всеки трябвало да помогне с както може. А работа имало за всички.

И докато едни крачели пред конете из чуждите, работени на изполица ниви, помагали в къ щи или тичали след добитъка, Димитър решил да изучи зана ят. А бил завършил едва основ ното си образование. Започнал с коларо-железарство, бил строител, опитал дърводелство. Вси чко умеел. Ръцете му сами на мирали начин да се справят с работата. Само едно не успял да намери — майстор, който да уважава труда му. Защото все ки гледал да го използува, а няколкото нищожни лева, кои то му плащали, веднага изчез вали в голямото семейство.

Така продължило до 1945 година.

Отново духали студени зим ни ветрове, когато млада Бъл гария, стъпила на краката си, го повикала в редовете на вой ската. Двете години минали като два дни и момъкът отново се изправил пред тезгяха на дърво делската си работилница в къ щи. Опитал да работи частно. Но това продължило само три месеца. Липсата на инструмен ти го накарала да си направи ръчно сечива, а липсата на ма териали не му позволявала да изкара дори за хляб. И млади ят дърводелец слиза в града да търси работа.

МЕСЕЦ МАРТ Е. Дунав е разчупил ледовете и тече мът ен и буен. Но Димитър не за белязва нищо. Най-после е при ет на истинска работа в малка та тогава фабрика „Липа". Той прекрачва прага и за да остане тук, да пусне корени и двадесет години да отдаде на дървото и на хората.

Не зная как е заработил мла дежът в дограмаджийската бри гада, където бил настанен, но само след три месеца ръковод ството на предприятието му поверява нейното управление. И ако в началото Димитър Три фонов се е чувствувал стеснен от грубите шаячни дрехи и цър вулите, сега е зашеметен от го лямата отговорност. Но не се обърква. Защото става дума не за друго, а за работа. А от ра бота младият майстор не се бои. И започва битката за успе хите. Дървото обича да бъде стоплено, да бъде изпипано с майсторство, красиво. Именно това умее Димитър. И на това се стреми да научи хората си. Първоначално работи с десет души, но времената са такива, че новите строежи никнат един след друг. И необходимостта от дограма кара ръководството на предприятието да увеличи бри гадата на 52 човека.

Расте предприятието, порас ва умението на хората, нараст ват нуждите на страната от ме бели. През 1961 година спира производството на дограма и бригадата се преквалифицира за производство на разтегател ни маси, предимно за износ. И тук проличава вече не само майсторството на бригадира, но и неговият организаторски талант. В едно кратко време хо рата усвояват новото производ ство и качеството на продукция та задоволява взискателните задгранични клиенти. От този момент се зареждат успехите и отличията както на бригадата, така и на младия майстор. Мно гократно „стахановец", „удар ник" и „най-добър в професия та", през 1955 година Димитър Трифонов е награден със знач ката на Министерството на ле ката промишленост, а три годи ни по-късно — през 1958 годи на, става носител на „народен орден на труда" — бронзов.

Напрегнати дни живее Дими тър. През 1967 година по реше ние на административното, пар тийно и профсъюзно ръководс тво на предприятието той е изп ратен да оглави най-трудния тогава участък — монтажния. За работата му там е награден с паспорта на петата петилетка.

И сега, когато разтворим почетната книга на предприятие то, от първата страница ще ни погледнат очите на двадесетго дишния работник в ДИП „Ли па", бригадира на бригадата за комунистически труд „Дочо Михайлов", многократния удар ник, чудесен работник и човек Димитър Трифонов.

Каква е цената на човешките ръце? С какво може да бъде из мерена? С пари или с нещо дру го? Тяхната цена е единствено равна на цената на човешката обич и уважение.

Валентин ЧЕРНЕВ

ДОКУМЕНТАЛНИТЕ МАТЕРИАЛИ — ГОЛЯМО НАЦИОНАЛНО БОГАТСТВО

В класовоантагонистичните общества архивните фондове не са достъпни за народа, не могат да се използуват в негов интерес.

Буржоазията, през време на своето господство, не положи достатъчно грижи за опазване на архивните материали — източници на родната история. В резултат на това са унищожени значителна част от архивните материали, от които би могло да се съди за обществено-политическото и икономическо състояние на страната, експлоатата рската роля на чуждия капитал, за ограбването и експлоата цията на работническата класа и трудещите се, за развитието на народното стопанство, култу рата и др.

Изключително благоприятни условия за работа с документалните материали се създадоха след победата на Деветосептемврийската социалистическа революция. По примера на СССР, с Указ 515 на Президиума на Народното събрание от 10.X.1951 година се създаде единен държавен фонд, с цел централизиране на отчитането, регистрацията, съхраняването, правилното научно и практическо използуване на документалните материали, принадлежащи на социалистическата ни Родина.

На основание на Указа през 1952 година в съществуващите тогава окръзи бяха създадени окръжни държавни архиви.

С новото административно деление през 1959 година бяха открити държавни архиви и в останалите окръзи на страната. Такъв беше създаден и в град Силистра.

В състава на Държавния архивен фонд се включват документите за бунта на офицерите от 16-18 февруари 1887 година, за организираната борба на трудещите се от окръга против Стамболовия режим; интерес за научни работници и читатели представлява фондът „Сребърски процес 1936 година", в който се проследява развитието на революционното движение в окръга, ръстът на Партията и Комсомола; ценен е личният фонд на Дочо Михайлов, който съдържа материали от биографичен характер, сведения за живота и революционната му дейност; основателен интерес будят фондовете: „Музикалното дружество „Седянка", „Педагогическото училище" (и албум), „Народно читалище „Доростол", личният фонд на Петър Жечев с много интересни материали, които съдържа; особен интерес представлява дневникът за участието на 31 пехотен полк в Първата и Втора Балканска война; личният фонд на адвоката-общественик Георги П. Карагеоргиев, пръв околийски управител на град Силистра след 9. IX. 1944 година, бивш член на работническата партия и ДРО.

Тези и много други докумен

ното съдействие на обществеността и съзнателността на гражданите.

Пригаряването на архивни документи е чест, а предаването им в Окръжния държавен архив означава изпълнен патриотичен и граждански дълг. Всеки предаден в ОДА документ ще говори за високо гражданско съзнание.

В дните пред големите празници — 25-годишнината от Деветосептемврийската социалистическа революция и 1 800 години от създаването на Силистра като самоуправляващ се град, служителите на ОДА работят с повишена активност и трудов ентусиазъм. Окръжният държавен архив с всеки изминат ден се превръща в място, в което все повече и повече се събират умът и постиженията на поколенията от окръга, а от друга страна той става огнище, от където все по-голям брой научни работници и читатели черпят знания и вдъхновение.

Петко БУЮКЛИЕВ
началник на Окръжен държавен архив

спорт

Успехът на един нов спорт

В НЕДЕЛЯ, 3 август, жителите на град Силистра и окръга имаха възможност да наблюдават една интересна и първа по рода си за нас проява на автомобилния спорт — автомобилно състезание — „рали", организирано от ОК на ДКМС, ОС на БАТК и ОК на Отечествения фронт. Тази проява, посветена на 25-годишнината на 9-ти септември и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, премина при изключително голям интерес. Особено голямо значение за това имаше както добрата организация по време на състезанието, така и продължителната и старателна предварителна подготовка. Макар да правим нашите изводи само от последните два дни, резултатите напълно ги оправдават.

Събота. На старото игрище е пълно с коли и хора. Извършва се последна техническа проверка на автомобилите, прави се лекарски преглед. Съдиите, при седнали на ниските пейки, слушат още веднъж указанията за утрешния ден. С водачите на екипите също бе проведена кратка техническа конференция. След това с всички коли, участвуващи в ралито, по улиците на града бяха направени демонстрации. Другарят Христофор Иванов, секретар на ОК на БКП и почетен председател на ОС на БАТК, поздрави участниците и им пожела успех, след което пред паметника на добруджанските революционери беше положен венец.

Неделя. Вълнението достигна до краен предел. Точно в 8 часа първата състезателна кола напусна старта. Ние се движехме пред всички и имахме възможност да наблюдаваме как хората навсякаде с нетърпение очакваха преминаването на колоната. Часовите и транзитни контроли бяха по местата си. Голямо разкъсване до определената скоростна отсечка между Алеково и Алфатар не се получи. Тъй като колите се движеха по определен график, нямаше и нужда от надпреварване. До самия финал с малки изключения всички се включиха в определеното време.

За да се определят първите, останаха още две изпитания. Майсторското изпълнение и скоростният тур в затворен кръг. Участвуващите демонстративно състезатели от град Шумен показаха управлението и в 12,30 часа борбата започна. Слаломът и влизането в гараж на преден и заден ход съвсем не е лесна работа, а всяка грешка носеше наказателни точки. И все пак нашите млади автомобилисти се справиха много добре с това изпитание. Постигнатото ответната машина. Разгорещена та борба, изпълнена с много емоции и майсторство, в продължение на един час вълнуваше стотиците зрители, заобиколили състезателната писта. И, разбира се, след като отшумя и последната кола, най-много се вълнуваха състезателите. Кой ще бъде първият?

Това стана известно вечерта, в салона на ресторант „Дунав". Отборният победител е отборът на ОК на ДКМС, на който Божко Христов, член на бюрото на ОК на Отечествения фронт, връчи юбилейната купа. Наградите на индивидуалните победители връчи секретарят на ОК на БКП. Христофор Иванов. Най-добър в клас 6 е Цветан Христов с кола „Варшава" и щурман Георги Чиколов; в клас „Москвич" — Нейко Нейков с кола „Москвич" и щурман Тодор Георгиев; в клас 3 — Иван Иванов с кола „Вартбург" и щурман Георги Антонов и в клас 1 Костас Бовчис с кола „Запорожец" и щурман Димитър Димитров.

Е. ЖЕЧЕВ

Ясен Лазаров — надежда и обещание в бяганията на средни и дълги разстояния. От финалите на III републиканска спартакиада младият лекоатлет се завърна с бронзов медал.

Спартакиада на строителните работници

Нашите представители се завърнаха с 22 медала

Преди няколко дни се завърна от София групата на спортистите от нашия окръг, която взе участие в заключителните състезания от спартакиадата на строителните работници. Седем дни нашите представители водиха борба на различни спортни площадки в столицата с първенците от предварителните зонови състезания. Нашите отбори и индивидуални участници се представиха много добре и спечелиха общо 22 медала. Ето накратко и развоят на срещите, които те имаха с останалите спортисти от страната.

ВОЛЕЙБОЛ — Жребият ни събра в една група с отборите на Старозагорски, Кюстендилски и Плевенски окръг. Че нашите момичета ще бъдат фаворитки, пролича още от първата среща. Волейболистките от Плевен загубиха с 0:3 гейма. Срещу следващия противник — отборът на Стара Загора, нашите представителки излязоха самоуверени, но прекалено самоуверени. Наложиха се леко в първия гейм, но следващите два загубиха. Последва мобилизация и отново победа с 15:3. След превъзходство в петия гейм, отборът отново се добра до победата и вторият противник беше отстранен. С третия противник в групата — отборът на Кюстендил, нашите волейболистки се справиха леко и с това си осигуриха сребърни те медали. Победител на втора група бе отборът на Варна. Ще го победим ли и него?

Варненските състезателки победиха и в трите гейма. Наистина, с малка разлика, но взеха златните медали. Носителки на бронзовите медали станаха волейболистките от Пловдивски окръг.

БАСКЕТБОЛ — След две победи — над отборите на Русе и Кюстендил, и една загуба — от представителките на Варна, нашите баскетболистки се класираха на второ място в групата си. За първо място се срещнаха отборите на Варна и Пловдив. Играта бе равностойна. Със златните медали се окичиха пловдивските състезателки, които победиха с краен резултат 57:54. Нашият отбор остана на четвърто място.

Както всяка година, и този път много добре се представиха ПЛУВЦИТЕ НИ. Четири състезатели завоюваха 11 медала и в отборното класиране заеха трето място. На 400 м делфин, макар и с контузена ръка, майсторът на спорта Хараламби Калчев се класира трети и спечели бронзов медал. В следващите дисциплини той завоюва още три бронзови медала — на 100 м кроул и в двете щафети — смесена и свободен стил.

Най-голям успех постигна състезателят Александър Гаджалов, който зае второ място на 100 м. гръб. Това му донесе сребърен медал, а участието му в двете щафети — по един бронзов. Носители на по два бронзови медала станаха и Иван Златев и Пенчо Стоянов — участници в щафетите.

В ЛЕКАТА АТЛЕТИКА се представихме с двама състезатели — Николина Филипова и Цоньо Христов, първенци в по две дисциплини от зоналните състезания. На тласкане гюлле Николина Филипова отново потвърди класата си и с 12,80 м. спечели златен медал. На скок височина тя постигна 140 см, което постижение й донесе сребърен медал.

На строителите-спортисти бе изказана голяма благодарност от ОСПС и пожелания за бъдещи успехи в труда и спорта.

Васил КОЖУХАРОВ

Контролна футболна среща

В неделя на новия градски стадион в Силистра футболистите на „Доростол" се срещнаха в приятелски мач с отбора на „Локомотив" — Русе

През първото полувреме играта бе по-анемична и год не бе отбелязан. И двата отбора се активизираха през вторите 45 минути и създадоха доста голови положения, но само силистренските футболисти оползотвориха две — чрез удари с глава на Ценов (3) и Тодоров (15).

Силистренският тим игра в състав: Стойчев — Петров, Ценов, Тепавичаров, Янков — Георгиев, Каталиев, Саркизов — Густинов, Зашев, Ценов. Второто полувреме Стойчев, Петров и Густинов бяха сменени от Курдоманов, Василев и Тодоров.

(СТ)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 91 (1560) | Четвъртък, 7 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Със свой принос в селскостопанската работа

В задъхания ритъм на предюбилейната трудова надпревара комсомолците от окръжната организация се изявяват с най-хубавите черти на нашето младо поколение. Тази година те ще отбележат още една висота в биографията на своята организация — с високопатриотичните инициативи за компенсиране загубите в резултат на природните бедствия.

С особено голяма отговорност се включват в борбата за прибиране на реколтата младежта от село. Тези дни в общинските комсомолски организации възникна още една инициатива — младежите да поемат изцяло в свои ръце една част от селскостопанската работа — почистването и изсушаването на зърното на зърнените площадки става комсомолско дело.

За да се осигури най-бързо изпълнение на плана за изкупуването, комсомолците организират денонощна работа на смени. В кампанията се включват всички младежи, студенти, пионери. Цялостната организация и контрол са поети от общинските комитети на ДКМС.

Втората задача, с която се заемат комсомолците и младежите, е силажирането. И тук работят нощни смени от механизатори и млади кооператори, които извършват цялостната работа.

За най-активните в тази кампания — организации, дружества, смени, групи и индивидуални участници, бюрото на ОК на ДКМС е определило награди. Ще се вземе предвид масовостта на участието и количеството на извършената работа.

Първи организираха смени и започнаха работа младежите от село Стефан Караджа. За участието си в кампанията общинските комитети на ДКМС ежедневно се отчитат в ОК на Комсомола.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Поеха нови, повишени задължения

За достойна среща на юбилейната 25-годишнина на Девети септември се е устремил целият български народ. Няма колектив или организация в нашия окръг, които да не горят в пламъка на предпразничната надпревара. Сред онези, които през първата половина на юбилейната година завоюваха най-големи успехи, е и колективът на ДСП „Родопа“ — Силистра.

Преди няколко дни на общо събрание тук бяха отчетени резултатите от първото полугодие. В доклада си директорът на предприятието Нейко Илиев разказа за дейността на колектива и посочи производствените резултати.

Отговаряйки на призива на 25-те челни предприятия от София — посочи той — предприятието пое задължението да преизпълни производствената си програма за годината с 2 процента и да даде на народното стопанство надпланова продукция за 128 000 лева, а така също за компенсация на загубите от природните бедствия да осигури допълнително още 80 000 лева.

В стремежа си да изпълнят поетите задължения по изкупуването на месо през първото полугодие, колективът на предприятието постигна успех. Планът по този показател е изпълнен 105,6 процента. Преизпълнен е и планът за износа както в натура, така и в стойност. Успех бележи предприятието и в изпълнението на плана за общата промишлена продукция. Само за първото шестмесечие изпълнението е 108 процента. Тези резултати осигуряват на трудовия колектив и успешно изпълнение на даденото обещание.

Отговаряйки на задачите, които бяха поставени на пленума на ОК на БКП, проведен на 26 юли т. г. и ръководейки се от резултатите, постигнати през първото шестмесечие, колективът на предприятието реши да обяви дните до 9 септември за ударни и да призове всички производствени колективи от окръга на бла городно социалистическо съревнование, за преизпълнение на плановете и обещанията. Работниците от предприятието обещаха да изпълнят задълженията си за деветмесечието до 6 септември, а до края на месеца да дадат надпланова продукция в размер на 300 000 лева. До 10 декември ще изпълнят и годишния си план. Ръководството на предприятието пое задължението да преразгледа показателите за петилетката и направи разчет тя да бъде изпълнена за 4 години и 6 месеца.

На цеховете и изкупвателните пунктове, постигнали най-добри резултати през полугодието, бяха дадени награди.

Никола ИВАНОВ

Изпълниха задължението си към държавата

На бригадата за комплексна механизация в кооперативното стопанство на село Малък Преславец, през тази година бе предоставено отглеждането и на 8 600 декара пшеница. Много усилия положиха механизаторите от бригадата на Дими тър Кулев при обработката на земята, сеитбата и отглеждането на тази култура. Пролетта се оказа благоприятна и те бяха уверени в това, че ще изпълнят поетото задължение. Но природните бедствия, които сполетяха нашия окръг, не пощадиха и малопреславския кооператив. Точно, когато класовете бяха наляли едро зърно, градушка очука почти всички площи от 40 до 100 процента.

Огорчението от жестокостта на природата обаче, не сломи волята на механизаторите и те още по-упорито продължиха борбата за бързото и беззагубно прибиране на онова зърно, което беше останало. Под ръководството на председателя на стопанството, на жътвена битка тръгнаха 10-те комбайна и пристигналите на помощ още 3 от Сливенски окръг. Затракаха и виндроуерите, понесе се глъчката на жътварите.

Въпреки трудната жътва с всеки изминат ден площите на пшеницата намаляваха. Само виндроуерите покосиха 1 000 декара, а жътварите пожънаха 500 декара. Още с първите часове, към механизираната площадка потекоха потокът на овършаното жито. Без сушилни апарати, с помощта на кооператори, младежи и транспортьорни ленти започна усиленото сушене на влажните зърна. Всеки тон изсушена пшеница, бързо се пренасяше в складовете на „Зърнени храни“.

— С последната разпоредба — разказва председателят на стопанството Стоян Терзиев — на нас е поставено на ориентировъчно задача да осигурим за нуждите на държавата 1 095 тона пшеница. Организацията на работа, която успяхме да създадем и упоритостта на хората, ни дадоха възможност да преизпълним това свое задължение още на 3 август. Към тази дата на държавата сме продали 1 177 тона пшеница. Съхранени са 550 тона за нуждите на кооператорите и 400 тона за семе. Очакваме след свършване на жътвата на най-силно пострадалите площи да предоставим на държава та още не по-малко от 300 тона.

Напредва работата в стопанството и по прибирането на сламата. С помощта на две сламопреси—подбирачи, балирани са над 100 тона, от които на изкупвателната организация са продадени 60 тона слама. Работата по прибирането на последното зърно и сламата продължава.

Иван НИКОЛОВ

Трети републикански фестивал — постижения и проблеми

Заключителните конкурси на Третия републикански фестивал на художествената самодейност отзвучаха. За хилядите самодейци и за публиката фестивалните прояви ще останат незабравими празници на безсмъртния творчески гений на народа, скъп дар за 25-годишния юбилей на свободата, ярка изява на извисения художествен ръст на самодейното изкуство.

Тематично подбраният репертоар, посветен на героичното минало на народа и големите завоевания на социалистическото строителство, показа високия естетически критерий на ръководители и самодейци, високото им съзнание за огромната роля на художествената самодейност в комунистическото възпитание на народа.

Сега, след приключването на фестивалните конкурси, ярко се открояват отличителните черти на Третия републикански фестивал: масовост, богато жанрово разнообразие, високо изпълнителско майсторство и значителни художествени постижения. Това е гаранция, че фестивалът ще заеме достойно място в развитието на българското самодейно изкуство.

Във фестивалните конкурси активно участвуваха и самодейците от Силистренски окръг. Подготовката започна още през 1967 година. Под ръководството на изградените градски и общински органи зационни комитети, с активното участие на съветите за изкуство и култура, комсомолските комитети, читалищните и профсъюзните ръководства, бяха създадени добри условия за подготовката на самодейните колективи. В общинските конкурси участвуваха 339 самодейни колектива с 8 370 самодейци. Много добре бяха организирани общинските конкурси в Силистра, Дулово, Ситово, Айдемир, Нова Черна и др.

Истински празници на самодейното изкуство бяха окръжните фестивални конкурси. Стотици самодейци от окръга представиха своите програми пред комисиите, в които бяха включени изтъкнати специалисти от Института за художествена самодейност, местни специалисти и обществени дейци.

Радващо развитие показа музикалната самодейност. В репертоара на хор „Седянка“, хор „Дунав“, камерния хор на учителките, пионерския хор при училище „Кирил и Методий“ в Силистра, вокалната група при ОНС и пр. бяха включени произведения с добри художествени качества и сериозни техникески проблеми. Успех за художествените ръководители и самодейците са постиженията в овладяването на вокалната техника, точната интерпретация и въздействуващото художествено изпълнение. Радостен е и фактът, че в някои села на окръга е поставено началото на школуваното хорово пеене. На окръжния конкурс се откроиха хоровете за народни песни. Хоровият състав на Добруджанския ансамбъл за песни и танци, читалищните хорови колективи от селата Айдемир, Попина, Ситово, Паисиево, кв. Черник, пионерският хор от Ситово и др. показаха добра звучност, чиста интонация, много добри гласови възможности.

Красивите добруджански танци бяха сценично претворени от 58 танцови състави. Най-добре се представиха танцьорите на Добруджанския ансамбъл за песни и танци, танцьорите от Калипетрово, Старо село, Нова Черна, Попина, Бабук, МЗ „Стомана“, Селскостопанския техникум, училище „Макаренко“ в Силистра и др.

(Продължава на IV страница)

Встъпиха в шестата петилетка

Младежката бригада шлайфисти „Хр. Смирненски“ от ЗММ-Силистра с бригадир Михаил Георгиев изпълни предсрочно своето обещание. Вместо до 15 август, осемте комсомолци изпълниха годишната си производствена програма до 2 август и завоюваха високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Това са редове от рапорта, който постъпи в понеделник в ГК на Комсомола в Силистра. Логично е тази новина да не се посрещне като изненада, защото тази бригада дълго време вече оглавява списъка на първенците в предюбилейното младежко съревнование „Комсомолски дар за победата“. Но успехът на младите, умели и амбициозни труженици не може да не радва силистренските комсомолци - те вече имат свои представители на шестата петилетка.

Любомир КАПИТАНОВ

Обликът на новото добруджанско село. Старите схлупени къщурки и буренясалите мегдани отдавна са вече история, спомен. Сега, където и да отидем, ни посрещат новите асфалтирани улици, светлите домове, посреща ни красотата на настоящето.

НА СНИМКАТА: Центърът на село Кайнарджа.

Извършват дълбока оран

Наред с прибирането на реколтата от последните декари, засети с есенници, не изостава и дълбоката оран в ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево. Механизаторите от бригадата за комплексна механизация с ръководител Стефан Аврамов денонощно са на полето. Три тежки машини, управлявани от трактористите Сабри Наимов, Халид Садъков и Мустафа Мехмедов работят усилено.

Досега във филиала са изорани близо 1,500 декара площ. В чест на 25 годишния юбилей механизаторите обещават да завършат дълбоката оран с 10 дни по-рано от предвидения срок.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Спечелиха съревнованието с толбухинци

Окръжният съюз на трудовопроизводителните кооперации — Силистра редица години се съревновава с Окръжния съюз на ТПК—Толбухин. Тази благородна на социалистическа надпревара изигра голяма роля за мобилизиране на силите и разкриване на нови резерви. И през последните две-три години съревнованието се печели повечето от нашия Окръжен съюз. Спечелено бе и за първото полугодие на юбилейната година. Съревнованието между окръжните съюзи на ТПК на двата окръга бе отчетено в присъствието на представители на Централния съюз на ТПК-София на 31 юли, т. г. От читането стана по точкова система. За постигнати високи резултати в изпълнението на плановите показатели по количество и качество, съревнованието за първото шестмесечие завоюваха силистренци с 18 точки срещу 10 у толбухинци.

Вдъхновени от постигнатите успехи, работниците и служителите от трудово производителните кооперации в окръга ни заработиха с още по-голямо дръзновение за посрещане юбилея на свободата с още по-добри резултати и за завоюване на съревнованието с толбухинци и през второто шестмесечие на годината.

Петър ТОПАЛОВ

Прибират и балират сламата

В тия напрегнати дни не е една грижата на кооператорите от бригадата в село Водно. Заедно с жътвата трябва да се освободят площите от сламата, за да може стърнищата да се изорат и засяват с втори култури. Работата по извличането на сламата и нейното балиране е в пълен ход. За тази цел са отделени с необходимите приспособления роторни машини. В действие е и една балировачна машина.

До сега е балирана 80 тона слама. Същата се складира на удобни места за извозване. Част от нея ще бъде прибрана и съхранена за храна на добитъка за през зимата.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ДА СЕ УСКОРИ ТЕМПЪТ

Добре разбираме, че са трудни тазгодишните условия за прибирането на реколтата от есенните посеви в окръга. По тях надълго разговаряхме и с председателя на кооперативното стопанство в град Тутракан Захари Захариев. Вярно е, че честите валежи попречиха навреме да завърши жътвата на пшеницата.

По-специално ние проверихме как предава стопанството на „Зърнени храни“ договорените количества пшеница. До 5 август тази година бяха отчетени едва 1 297 тона. Планът предвижда да се изкупят от кооперативна 6 050 тона пшенично зърно.

Досегашният темп на продажбата на пшеницата на държавата в Тутраканския кооператив е много бавен. Стопанството е един от шестте кооперативи в окръга, на чиято територия има база на „Зърнени храни“. И това извънредно много облекчава кооперативна, тъй като пътят от площадките на стопанството до „Зърнени храни“ е доста скъсен. Освен това са нужни и по-малко транспортни средства, отколкото то на другите стопанства, които се намират на по-далечно разстояние.

Тутраканският кооператив разполага със собствена сушилня, съветски тип. Използува и сушилнята на „Зърнени храни“. В собствената сушилня при редовна работа на едно денонощие могат да се сушат по 100 тона зърно. Но досега ежедневно се изсушават едва по 70 тона и по 60 тона в сушилнята на „Зърнени храни“. Така че всекидневно могат да се предават по 130 тона. Ако така се продължава, до 11 август стопанството не ще може да продаде на държавата предвидените количества пшеница. Защото падналият в неделя дъжд силно е овлажнил пшеничното зърно и то трябва продължително време да се подсушава, докато достигне влажността, която се предвижда по БДС.

От председателя на стопанството разбрахме, че и промишлените предприятия в града са готови да помогнат с транспортни средства. На площадките в района на целия кооператив има над 3 000 тона зърно. Но трябва да се чака хубаво време, за да изсъхне и едва тогава да се извозва до държавните складове.

В стопанството до вторник още не беше направен разчетът за запазване на нужното зърно за изхранването на населението и за семе. А на окръжното съвещание, което се състоя в събота, беше поставена задача това да стане още същия ден.

Тазгодишните лоши природни условия поставят задачата да се мисли и за закрити площадки в стопанствата. Защото, ако стопанството в Тутракан разполагаше с повече закрити площадки, овършаното зърно не щеше да се намокря и нямаше да се полага допълнителен труд за изсушаването му. Този недостатък ще се преодолее при сушенето на слънчоглед, като се намерят складове за торовете, а на тяхно място ще се поставя слънчоглед, ако времето е дъждовно.

Вълчо РАДЕВ

СВЕДЕНИЕ
4. VIII. 1969 г.

ТКЗС	Жътва пшеница	Сеитба II к. фур. царевица	Освободени площи от слама
1. Айдемир	82	82	50
2. Калипетрово	97	100	54
3. Бабук	96	117	42
4. Алфатар	80	77	64
5. Алеково	66	50	39
6. Иширково	79	96	38
7. Смилец	71	92	49
8. Попина	77	98	48
9. Сребърна	78	47	26
10. Ситово	73	111	42
11. Срацимир	80	87	58
12. Кайнарджа	93	92	43
13. Голеш	92	104	39
14. Средище	75	79	46
15. Тутракан	75	65	34
16. Нова Черна	71	70	31
17. Белица	83	61	44
18. Главиница	73	69	30
19. Ст. Караджа	69	71	39
20. Сокол	64	68	38
21. Зафирово	92	53	27
22. М. Преславец	87	105	53
23. Дулово	67	51	37
24. Междан	63	69	40
25. Окорш	70	61	40
26. Секулово	69	76	54
27. Добротица	84	33	35
28. Черполик	55	32	26
29. Паисиево	57	56	38
Всичко за ТКЗС	76	75	41

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ

ДОГОВОРИТЕ НЕ СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

Повече от месец трудещите се от Силистренски окръг са мобилизирали силите си и правят всичко възможно, за да намалят до минимум загубите от природните бедствия в селското стопанство. В тази трудна борба участвуват и айдемирските кооператори. Както е известно, те имат славата на едни от най-добрите лозари в окръга. Своя дял те са решили да дадат, като ускорят процеса на зреенето на гроздето. За тази цел са колцували част от лозята и наистина първото грозде в силистренските магазини беше от с. Айдемир.

Вместо да бъде възнаграден заслужено трудът на айдемирските лозари, на тях бяха сервирани много неприятности. ДСП „Булгарплод“ отказа да изкупува гроздето и трябваше да се търсят пазари в съседни окръзи. Дългият път, от една страна, оскъпява себестойността на гроздето, а от друга—намалява неговото качество и се налага то да бъде продавано под изкупната му цена.

Ръководството на стопанството сподели тази своя тревога с редакцията. С нея бяха запознати и хората, които се занимават с изкупуването и пласирането на селскостопанската продукция. Очакваме, че ще се погледне по-самокритично и ще се поправи грешката. И наистина представители на „Булгарплод“ и на отдел „Търговия“ при ОНС са ходили в Айдемир. Постигнато е споразумение да се изкупува гроздето на по-ниски цени от установените, за да намери по-голям пласмент. В резултат на всичко това обаче от събота до вторник вечерта е изкупено тон и половина грозде.

По договор ТКЗС—Айдемир се задължава да произведе 150 тона ранно грозде, от което 50 тона „Перла“, а „Булгарплод“ да го изкупи, като за „Перлата“ да стане не до 10 август. Това е клаузата на договора. Ето и реализацията й — произведени са до сега 34 тона, изкупени — 6.

Главната причина за неустойката според „Булгарплод“ е, че ранното грозде е скъпо и няма пазар, а тази година то не става и за износ. Но всяка година първото грозде е скъпо, освен това айдемирските ръководители твърдят, че те никога не са предлагали „Перла“ за износ. Проверихме какво количество грозде е занесено в 6 от магазините на „Булгарплод“ през последните дни. В луксозния магазин за плодове и зеленчуци този сезон въобще не е продавано, в един магазин е продавано 2 пъти, а останалите 4 през последните 3 дни не предлагаха на купувачите грозде. В магазините, които проверихме, няма грозде, което да е бракувано, защото не е продадено. Споделихме тези впечатления с началника на отдел „Търговия“ при ОНС др. Ангел Стоянов. Но той твърди, че не фактите от проверката, а твърденията на ръководството на „Булгарплод“ са верни. Интересно! Нима е възможно магазинерите да не знаят какво продават и какво бракуват.

Всъщност подробностите едва ли са нужни. Фактът си остава факт. В кооперативното стопанство в Айдемир останаха неползотворени тонове грозде. Такива неприятности е имало и с кайсиите. В момента то би могло да предложи на изкупвателните организации още 10 тона краставици, 7 тона патладжан. Но те също стоят в зеленчуковите градини.

В решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП се казва: „Да се повиши отговорността на държавните стопански обединения—изкупватели на селскостопански произведения, за правилното окачествяване на селскостопанската продукция, за нейното пълно оползотворяване; да се засили материалната отговорност на обединенията, които допускат несвоевременно изкупуване на селскостопанската продукция или не се грижат за нейното използуване“.

От публикуването на тези документи измина повече от година. Нима те не са известни на ръководството на ДСП „Булгарплод“?

Всеки комунист — със свой принос за юбилея

С ясен поглед към главните насоки

Усилията на комунистите от района на Новочерненската общинска партийна организация сега са насочени към претворяване в дела решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП. Те се борят да посрещнат достойно 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

В последните дни на юли се състоя общинско събрание на комунистите. Присъствуваха ръководствата на всички масови политически организации и много специалисти. Секретарят на общинския комитет на Партията Трифон Гецов прочете оценка за работата на организацията през първото шестмесечие и постави пред всички предстоящите задачи. В оценката се изтъкна, че е направена решителна крачка по въвеждането на комплексната механизация, изучаването на челния опит и внедряването на новостите в селскостопанското производство. Над 60 на сто от обработваемата земя на кооператива се отглежда по комплексния начин. Смело се въвеждат постиженията на челниците, на науката и техниката.

Въпреки големите успехи, постигнатото не задоволява. Не е осъществена механизираната обработка на царевицата и слънчогледа. Партийните организации не са застанали начело в борбата за прилагане на промишлените методи и в селското стопанство. Недостатъчно се работи и за повишаване на ефективността на производствената дейност. Високите добиви все още струват скъпо на кооператива. Въпросите за ефективността са стоели на вниманието на общинския партиен комитет, партийните организации и управителния съвет на стопанството, но въпреки това набелязаните мерки не винаги дават желания резултат. За да се уверичи ефективността в стопанската дейност, по-големи грижи ще се отделят за по-доброто използуване на основните фондове, ще се води борба за намаляване на материалните и трудовите разходи, за повишаване на резултатността на всяка производствена единица и снижаване себестойността на продукцията.

Кооперативното стопанство е едно от стопанствата в окръга, където беше съсредоточена и дейността на потребителната кооперация, и комунално-битовото обслужване на населението. Работата в тези сектори вече се подобрява. Това потвърждава и преизпълнението на плановете за първото полугодие на тази година. С предвиденото строителство в основни линии ще се разреши въпросът за материалната база на търговията в района на общината. Комунално-битовите услуги на населението все още не могат да се удовлетворят, тъй като липсват помещения и подготвени изпълнителски кадри.

Значителни постижения има общинската партийна организация в областта на идеологическата работа. Има стремеж към по-пълно използуване на партийния актив и групата докладчици. Във връзка с четвъртвековния юбилей на свободата първичните партийни организации извършиха широка организаторска и политическа работа. Всички трудещи се бяха мобилизирани за участие в юбилейното съревнование. Всеки комунист получи поръчение да посрещне тази светла годишнина със свой принос. Все повече се подобрява и дейността на общинския съвет за лекционна пропаганда. Множество лекции се изнасят за постиженията на Родината и общината в годините на народната власт, за дружбата ни със Съветския съюз. Значителни са и успехите по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се, младежта и пионерите.

По-ярко се откроява подобрената дейност на първичните партийни организации в областта на организационната и политическата работа. Постоянно расте техният авторитет. Издига се авангардната роля на комунистите. Болшинството от партийните организации осъществяват вещо партийно ръководство на икономическите проблеми.

Общинското събрание набеляза решения за изпълнението на предстоящите задачи, за още по-активното мобилизиране на комунистите и трудещите се в чест на юбилея на свободата.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Запознават се с героичното минало

Разнообразни инициативи осъществяват първичните партийни организации от района на Калипетровската община в чест на 25-годишния юбилей от победата на социалистическата революция в България. Особено място се отделя на викторините. Те се явяват полезно средство за издигане на политическата просвета на комунистите на по-високо равнище.

Още през месец април, по предложение на общинския партиен комитет, се подготвиха въпросници за всеки комунист. В продължение на два месеца всеки партиен член получи поръчение и се подготвяше по въпросите старателно, стремеше се да научи повече неща, за да може да разкаже и повече. Бяха направени допълнителни издирвания върху живота на двамата местни герои Стан чо Саров и Стойчо Алексиев. Проучени бяха и някой материали във връзка с историята на партийната организация в селото.

Особен интерес предизвикаха въпросите за освобождението на Силистра и Калипетрово от фашистката власт и установяването на властта на 9 септември 1944 година у нас. Доста въпроси за сягаха живота и дейността на добруджанските революционери Дочо Михайлов и Димитър Дончев—Доктора, основаването на кооперативното стопанство в село то.

По-добре бяха проведени викторините от първичните партийни организации при полевъдството и стопанските предприятия на кооперативното стопанство. Тук комунистите дадоха много изчерпателни отговори. Отличиха се Христо Нечев, Слави Искрев, Борис Владимиров и др. Младите комунисти посрещнаха с голямо задоволство разказите на по-старото поколение за дейността на местната партийна организация в милалото и създаването на ТКЗС.

Досегашните резултати от викторините показват, че те допринасят да расте още повече идейната подготовка на комунистите. Затова и занапред ще продължи тяхното използване и обогатяване.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Връстничките на свободата

Часът за смяна настъпва. Елена е цялата напрашена. Белият конопен прах е полепнал по вежди те ѝ и ги е заличил. Сега ще поеме машината Стоянка.

Както и друг път, и днес двете колежки и етърви се осведомяват взаимно по интересуващите ги въпроси. Едната пита как е минала смяната, случили ли са се аварии, имало ли е престой. Другата пита за децата — не са ли плакали в нейно отсъствие?

Еленка и Стоянка Куцарови от години вървят заедно в живота. От деца. Израстнаха в Дунавец и от малки бяха дружки. Мечтаеха винаги да са заедно, никога да не се разделят. Но в живота има закономерности — един ден едната девойка се задоми. В новия си дом тя сигурно не един път е приказвала за приятелката си, защото заинтригува девера си. И той потърси другата. Така две те приятелки станаха тутраканки и взеха една фамилия — Куцарови. Просто не им се вярваше.

Еленка и Стоянка са от младата генерация. И двете са връстнички на свободата. И двете стаханаха майки. И двете работят в един цех, на една машина.

— Добри, много са добри и двете — говори с прочувствени думи за тях технологът Иванка Симеонова. — Никога няма да ги чуеш да се скарат с някого, да роптаят...

— Много са старателни и двете — допълва комсомолският секретар Иван Русев.

Голяма е радостта на двете комсомолки и приятелки, че работят на една машина. Те я пазят като оните си, тя е за тях по-скъпа от най-ценната домашна вещ. Стремежът им е да се увеличава всеки ден дължината на изпредената лента и качеството да е по-добро. Отскоро в предачния цех на „Текстилни влакна", където работят двете, пуснаха в действие нови предачни машини — английски — с по-голям производствен капацитет. И устройството им е по-сложно, но Еленка и Стоянка се заеха да ги опознаят и вече ги покориха. Сега остава последната обща цел: до Девети септември, този голям празник на нашия народ, неразработената още нова машина да достигне капацитетните си възможности — 1 600 кг прежда.

Двете връстнички на свободата не са чужди на големите политически и стопански въпроси. Те са заедно и на събрания, и в часовете на веселба, обичат и да пеят. Някои от по-възрастното поколение сигурно ще отсекат: Та как да не работят, да не се смеят и да не пеят. Щастливки. Какво знаят те за нашата горчива младост за нашата 25-годишна възраст? Та те са самата свобода.

Аз се мъча да открия свободата по пращите им забрадки. И я виждам в очите, светнали от радост, когато си предават машината, в жизнерадостта, в мечтите им, които ги окрилят.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

МЪЛЧАНИЕ, КОЕТО КРИЕ ПОДВИГ

Никой не обича да говори за себе си, особено когато е извършил нещо, което той самият смята за обикновен човешки дълг. Ето и сега пред нас стои едно кратко, изпълнено с топлина и признателност благодарствено писмо и ние отново сме възхитени от величието на една скромност, от величието на голямата обич към хората. Тези вълнуващи думи са дошли от сърцето, написани са с неспокойна трепереща ръка, те са искрени.

„...При нас беше на почивка Кънчо Иванов Кънчев, председател на ОС на БСФС — Силистра. По време на неговия престой в района на курорта се случи нещастие. Тук другарят Кънчев прояви героизъм и спаси няколко човешки живота. Във ваше лице ние искаме да изкажем нашата голяма и гореща благодарност на героя". Така пише управлението на почивния дом „Георги Димитров" в град Костенец до ОК на БКП.

Костенец, 21 май 1969 година. Поредният студен ден от закъснялата пролет по нищо не се различавал от своите предшественици. В двата почивни дома, на МВР и ЦСПС, имало все още малко почиващи. И напълно естествено е след толкова много тишина поредната смяна, която пристигнала в случайно слънчевия следобед, да се посрещне като малък празник. Културномасовиците и от двете станции и този път решили да спазят традицията. Всички новодошли да бъдат разведени из района на курорта, да се запознаят с местността, да им се дадат упътвания. Както винаги и при тази разходка присъствувал вечният, усмихнат и приказлив фотограф. Една снимка за спомен не е излишна на никого и, разбира се, най-ефектното място е висящият, петнадесетметров мост над буйната планинска река. Поредната партида от двадесет души била вече строена. Бучала отдолу придошлата вода и всички се радвали на прекрасния фон на стихията. Но

Черти на новия човек

изведнъж прогнилите дъски запукали и докато достигне до групата предупредителният вик, всички полетели в студената бездна на реката. Фотообективът запечатал една трагична картина. Течението повлякло жени, деца, възрастни. Тези, които са били по-близо до брега, по някакъв начин успяват да се измъкнат, но останали още тринадесет души...

„Бях на около 200 метра от мястото на нещастието — започна своя разказ Кънчо Кънчев. — Току-що излязох от топлата баня и заедно с моя приятел от БМФ Кирил Иванов и спасителят на плажа пиехме бира до една от лавките. Когато видяхме какво стана и трима та се втурнахме нататък. Бях потресен, че при създалото се положение от брега гледаха, без да помогнат, просто не мога да си обясня откъде изскочи този народ, около 300-400 души. Хвърлихме се с дрехите и най-напред се заехме да извадим децата. Студът ги беше сковал, предавахме ги в ръцете на гражданите почти безжизнени. После се заловихме и с другите, успяхме да спасим всички. Последната жена течението беше отвлякло на около 300 метра надолу, но я настигнахме. Умората беше неимоверна, целите бяхме в кръв, одрани и с изпокъсани дрехи. Налажи се даже да помагаме и на един от спасителите, който се беше заплел в едни върбалаци и просто нямаше сили да се измъкне оттам. Това е всичко".

Не, това не е всичко. Тази решителност, този висш морален дълг да жертвуваш себе си за другите, не се е родила за ден-два. Светлата сила на тези отношения е рожба на новия социалистически живот, основа на неговото сегашно и бъдещо развитие. И тя ще надживее света.

„Важното е, че спасихме хората..." повтаряше няколко пъти К. Кънчев.

Тези думи на Кънчев не са празна фраза. Зад тях стоят три живота, благодарността на три семейства, които отново ще могат да посрещнат своите близки. И тяхната благодарност е и благодарността на цялата нашата общественост за проявената доблест, съвест и себеотрицание.

Енчо ЕНЧЕВ

Една от важните задачи, които XXXI конгрес на Българския земеделски народен съюз постави пред окръжните, общинските и местни земеделски дружби, бе просветната дейност да стане още по-жива, актуална и действена, да отговаря на нуждите на живота. От конгреса изминаха две години. През това време в политико-просветната дейност на трите квартални земеделски дружби в града бяха завоювани безспорни успехи. Разшири се и разнообразя нейният тематичен обхват, увеличен бе броят на мероприятията и участвуващите в тях сдружени земеделци.

По-голямо разнообразие на политико-просветната работа сред сдружените земеделци

Политико-просветната дейност в нашите дружби придобива все по-ярък политически характер. Изпасяните доклади, лекции и беседи обхващат най-основните моменти и събития както от международната политика, така и по въпросите на вътрешното развитие на страната. Нашите членове обогатяват своите политически и идейни знания, формират у себе си научен мироглед. Голямата и полезната работа, която вършат трите квартални земеделски дружби и Градското ръководство на БЗНС, спомага да се възпитават сдружените земеделци в дух на висок патриотизъм, любов към нашето революционно минало и бойческите традиции, на преданост към социалистическото дело и братското единодействие и сътрудничество с Партията на българските комунисти.

Изтеклите две години се характеризират с разнообразна по форми и съдържание политико-просветна работа сред сдружените земеделци. Задачата ни бе те да култивират у себе си социалистически добродетели: социалистически морал и висока политическа и обществена съзнателност. Проведени са 78 квартални и 15 общоградски просветни събрания, посветени на изучаването на материалите на IX партиен конгрес и XXXI конгрес на БЗНС, на историята на БЗНС, на основните въпроси на новата система на стопанско ръководство, на решенията на Юлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП, на решенията на Върховния съюзен съвет от 28 април 1969 година, за ролята и задачите на БЗНС в сегашния етап на социалистическото развитие на страната, на забележителни дати от политическия живот на Съюза и др.

Освен просветните събрания широко се използува лекционната пропаганда, заниманията в двугодишната школа, организираните към Градското ръководство на БЗНС отраслови кръжоци по търговията и промишлеността, теоретическите конференции, които провежда Окръжното ръководство на БЗНС, районните двегодишни школи, откритите партийни събрания, просветните звена в Отечествения фронт и организираните в него викторини за изучаване миналото и настоящето на нашия град, както и честването на забележителни дати и дейци на нашата страна.

Всяка квартална дружба най-малко веднъж в месеца провежда просветни събрания, а Градското ръководство на БЗНС на всяко тримесечие свиква по едно събрание. В кварталните организации се изнасят доклади и лекции предимно от тематичния план на ПП на БЗНС. Наред с тях бяха изслушани лекции за другарството и взаимопомощта, 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, историята на добруджанското революционно движение; семейството и възпитанието на децата, дружбата ни с руския и съветските народи през вековете и сега, и т. н.

Интересна форма за политическа работа представляват и общоградските просветни събрания. На тях по предварителен план се изнасят лекции от най-добрите лектори или ръководни държавни и партийни дейци на града и окръга, по най-актуалните проблеми на вътрешното и международно положение. Целта ни е да ги превърнем във форма на непосредствено събеседване на актива на градската земеделска дружба с лектора.

Практическо значение за повишаване на майсторството и знанията в професията се постигат и в заниманията на отраслови кръжоци по търговия и промишленост. Тук на сбирки, веднъж на три месеца, сдружените земеделци, работещи в областта на търговията и промишлените предприятия в града, слушат с голям интерес лекции по най-важните въпроси в тези две области.

Сега Градското ръководство на БЗНС има идея да се въведат тъй наречените събрания на въпроси и отговори. Квартал-дружби ще заплануват дадена тема. По нея предварително ще се съберат въпросите, които интересуват и ще се предадат на лектора. После той наред с основната тема ще подготви и зададените му въпроси, след което ще има общо събеседване. Предвижда се тази нова форма да засяга проблемите на международното комунистическо и работническо движение, въпросите на последното московско съвещание на работническите и комунистическите партии и пр.

Освен това в състава на градската земеделска дружба има немалък брой членове, които са материално отговорни лица или работят в отрасли по опазване и съхраняване на социалистическата собственост. Градското ръководство смята в близките два-три месеца да се открие за тях кръжок със занимание един път в месеца. Тук ще се изнасят лекции и доклади по опазването на социалистическата законност. Предвидени са и лекции по правни въпроси.

Задачата на кварталните ръководства и на Градското ръководство на БЗНС е да се разширяват, задълбочават и систематизират знанията на сдружените земеделци. Животът, нашето непрекъснато и бързо развитие напред поставят необходимостта от въоръжаване с нови, още по-задълбочени знания в областта на общественото развитие, икономиката и културата.

Людмил НЕВСКИ,
председател на Градското ръководство на БЗНС—Силистра

Из опита на нашите хмелницки приятели

(Продължение от миналия брой)

Тук не е нужно да разказваме за големите проблеми във връзка с намаления работен ден и седмица, за огромното жилищно строителство, за непрекъснато растящото благосъстояние на съветските хора и много други въпроси, които за първи път и най-пълно се решават в Съветския съюз. Ние бяхме възхитени от огромните средства, които се отделят за социални и културно-битови нужди. Няма град или колхоз, където да няма Дом на културата. Струва ми се дори, че думата дом е твърде скромна, за да изрази съдържанието им. Това са истински дворци и по мащаби, и по обзавеждане, и по организация на дейността. Например в колхоз „Украйна" с. Лесовод, което е с около 2 000 жители, има два дома на културата. В единия има салон за 800 души, а в другия—за 400. В тях има всички необходими помещения за библиотеки, читални, репетиционни зали, за културно-масова и лекционна дейност. Всичко е тапицирано с плюш и блести от чистота, макар че помещенията винаги са заети с хора.

Много заводи също имат свои домове на културата. Домът на завода за захар в гр. Каменец — Подолски има зрителна зала с 500 места. Сцената е с подвижен екран. Има библиотека, читалня, зали за спорт и лекции, младежка кафе-сладкарница. В него работят 6 самодейни колектива на завода. Въобще и в колхоза и в завода са създадени идеални условия за отдих и заниманията след работното време. Някои ще въздъхнат — Да! При така материална база лесно се работи. Това е вярно, но ми се иска веднага да добавя, че и тук, както при обзавеждането на училищните кабинети, всичко става главно с доброволен труд, с активното участие на работниците и колхозниците. Само проектът на дома на културата на Захарният завод е типов, всичко друго работниците сами са строили и обзавеждали. Може би затова болшинството работници и колхозници след работа идват в тези домове — едни като участници в колективите, други да прочетат нещо, а трети просто като зрители или слушатели. Може би затова в тях кипи такава трескава дейност, за каквато нашите читалища все още само мечтаят. В прегледа на художествената самодейност във връзка с 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция са участвували над 100 000 самодейци от областта — ни съобщи не без гордост секретарят на Областния комитет на Партията др. Михаил Мехеда. И само по този повод са направени 10 000 нови костюма на самодейците.

За отбелязване е също, че много от ръководителите на различните видове дейности в домовете работят на обществени начала. В областта работят няколко музикални училища, в които се учат ученици от различни училища на града. Това им дава възможност заедно със средното си общообразователно образование да завършат и средно музикално. Освен това в гр. Каменец — Подолски има училище, което подготвя библиотекари и ръководители на различни състави за домовете на културата.

Почти всеки колхоз има болница. В колхоз „Украйна" в нея работят 8 лекари, 2 фармацевти и 30 средни специалисти. Тяхната основна задача е профилактиката. Периодичните профилактични прегледи са задължителни за всички колхозници. За първенците в производството се водят специални картони и тяхното здравословно състояние се следи много отблизо. Инфекциозни заболявания в района няма. От дълго време е ликвидирана и детската смъртност, макар че ежегодно се раждат около 400 деца.

Твърде сполучливо е решен въпросът за обедните почивки на работещите на полето. Бригадите разполагат с подвижни фургони. В тях са създадени условия за хранене и почивка, поставени са най-новите вестници и списания. В тях агитаторите разясняват въпросите на вътрешното и международното положение, отговарят на въпроси, интересуващи колхозниците.

Изключително внимание се обръща на първенците в производството на най-активните строители на комунистическото общество. Техният опит се изучава нашироко. Портретите им са поставени на видни места в библиотеките, клубовете, парковете за отдих. В парка за култура и отдих в гр. Каменец — Подолски има отреден специален кът на една от централните алеи. На отделни почетни дъски са поставени портретите на героите на социалистическия труд, на орденоносците, на почетните граждани и на героите от Великата отечествена война.

Тези грижи за хората дават своите благодатни плодове. Хмелницка област е една от водещите в републиката в много отношения. Тя е инициаторът за социалистическото съревнование в чест на стогодишнината от рождението на Ленин. Много колективи и отделни хора са носители на високи правителствени награди. Само в колхоз „Ленин" с. Летова има 11 герои на социалистическия труд. Колхоз „Украйна" е известен не само в Съветския съюз. Той е участвувал в международни изложения в Индия, Германия, Унгария, САЩ, а в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция е получил знаме от Върховния съвет на СССР. През последните 4-5 години той получава редовно по 390 кг пшеница от декар и по 3 840 литра мляко средно от крава. На негова сметка в банката има 4 000 000 рубли фонд за гарантирано заплащане.

БОГАТО РАЗНООБРАЗИЕ НА ФОРМИ ЗА РАБОТА С ХОРАТА

Ние често обичаме да казваме, че съветският опит е неизчерпаема съкровищница. Понякога тя излиза от устата ни по механичен начин, без да вникваме много в нейната същност, дори може да има нотка на шаблон. Не е възможно обаче човек да се докосне до този опит и да не се удиви и убеди, че това наистина е неизчерпаема съкровищница. Такова богатство на форми за работа с хората и в същото време такова съвършенство в тяхното приложение.

Голяма част от тези форми са съсредоточени в домовете на културата и в библиотеките. В повечето случаи те имат единно ръководство. Библиотеките са градски, профсъюзни, училищни, колхозни. Тези в районните градове имат функциите и на методически ръководства. Те комплектуват колхозните библиотеки и им ги изпращат. Грижат се за подготовката на библиотекарите. Веднъж в месеца има двудневен семинар с тях. На последния семинар са ги занимавали с подготовката на 100-годишнината от рождението на Ленин, с въпросите за работа с младежта и с пропагандата на селскостопанската литература. Плановете са годишни, разбира се, при нужда се допълват или изменят.

Библиотеката в гр. Городок, град с 16,000 жители, има много добре обзаведен методически кабинет. В него библиотекарите могат да намерят всичко, което ги интересува във връзка с работата им, а ръководителите на художествените колективи да разберат правилно ли са подбрали репертоара си, съобразен ли е с новостите, отговаря ли на изискванията. На специална карта се отчита състоянието на библиотеките в района. Върху името на отлично работещите има червени знаменца, така че всеки посетител от района знае какво е състоянието на тяхната библиотека. На определено число всеки месец се организира Ленинско четене. То се обявява предварително. Ето някои от тях: „Ленин за защита на социалистическото отечество", „Велик, близък и честен", „Скромност и простота — характерни черти за живота на Ленин", „Ленин и музиката" и др.

(Следва)

Проблеми на 44-то постановление

Обменихме опит с велинградци

Свечеряваше се, когато пристигнахме във Велинград. Но градът ярко светеше с електрическите си лампи, на дървообработвателния завод „Георги Димитров“ кипеше още работа. Обграден от всякъде с високи, покрити с борови гори, богат на минерални извори, градът е един от най-известните курорти в страната. Но погледът на посетителя се спира преди всичко на новопостроените обществени сгради, заводи, жилищни блокове, почивни станции, нова автогара и други постройки, осъществени през юбилейната година. Тук всичко е младо и хубаво — една сбъдната мечта на голямата българска патриотка Вела Пеева, чието име носи младият град.

Красив град, прекрасен курорт! Задачата на нашата група, състояща се от работници, шофьори, икономисти и служители от ОП „Автотранспред“ — Силистра, бе да обмени опит с местния товарен автомобилен клон и ние се отправихме към предприятието. Трябва да изтъкна, че нашата група остана възхитена не само от красивия курортен град, но и от положителните страни в работата на своите колеги. Какво ни направи силно впечатление? Преди всичко добрата организация по експлоатацията на автомобилите. В работата примерната трудова дисциплина е отличителна черта на този колектив. Точно по определения график всички автомобили излизат на работа. На всеки шофьор е поставена задача още от предния ден и всеки знае колко курса трябва да направи и колко лева ще трябва да донесе на предприятието, за да изпълни дневната си задача. Не се ли изпълни точно задачата, неизпълнилият я дава писмено обяснение и отговаря пред ръководството.

Строго се спазва и графикът за въвеждане на автомобилите в сервизната работилница, както и срокът за тяхното ремонтиране. Определени са норми за отремонтиране на всеки автомобил. За да не се задържат колите дълго в ремонт и да не бездействуват техните водачи в сервизната работилница, по ремонта на своите коли участвуват и шофьорите. За предсрочно завършване на ремонта от постигнатите икономии се отделят премии и награди. Така например от едно техническо обслужване № 2, без разход за текущ ремонт или минимални такива, със заповед на директора на предприятието на шофьорите се дава награда. Така се осъществява на практика 44-то постановление за постигане на по-висока рентабилност от всяка машина, за пълно използуване на автомобилите. И икономическите резултати на предприятието са решително подобрени. Рентабилността бележи голям ръст, а плановата печалба се изпълнява над 200 на сто.

За правилната работа на това предприятие много спомага и оперативната отчетност. Тук за всеки ден се дават както количествени, така и качествени показатели — печалба, себестойност и др. А ежедневното проследяване на икономическите показатели дава възможност на ръководството на предприятието да открива слабите звена на своята работа и да реагира своевременно за тяхното отстраняване. Този начин на работа е положителен и е характерен не само за транспортните предприятия, но и за всички промишлени предприятия, в които се прилага правилно 44-то постановление.

Онагледяването на постиженията от минали периоди, на плановете, на предстоящите задачи е друга положителна черта в работата на велинградчани. В района на предприятието, на общодостъпни места, освен мобилизиращи лозунги, в много табла е отразено изпълнението на плана по приходите, преразхода на гориво, първенците на деня и пр.

След завръщането на представителната група, ръководството на ОП „Автотранспред“ — Силистра обсъди положителното в работата на велинградчани и прие мероприятия за въвеждане на положителния опит при нашите условия на работа. Някои от мероприятията се вече осъществяват и това спомага за укрепване на финансовото състояние на ОП „Автотранспред“ — Силистра.

Атанас ВИТАНОВ

ТРУДНОТО НАЧАЛО

Профили от съвремието

Той е от ония снажни българи, които обикновено характеризираме с краткия израз „канара човек“. Външността му е внушителна, от лицето му лъха свежест и човешко благородство, което предразполага към приятен разговор. Малко са хората на негова възраст, които могат да се похвалят със същото здраве и сили, каквито притежава той. Малко са и онията негови връстници, които като него настойчиво и упорито се трудят редом с по-младите.

Бай Марин Балканджиев. Така се нарича човекът, който пръв поведе попинци по пътя на колективизацията...

Открихме го в бръснарския салон на селото. Беше седнал до неголяма масичка и съсредоточено четеше вестник. На поздрава ни отговори тихо и отново се зачете в интересната, може би, статия. Изчакахме го да завърши четивото си. В салона постепенно прииждаха все нови и нови клиенти с изморени от напрегнатия дневен труд лица и морно сядаха на наредените до стената столове.

Разговорът се водеше спокойно, все около селскостопанската работа. Постепенно в него се намеси и дядо Марин. Изчакахме подходящ момент и го помолихме да ни разкаже за първите години на кооперативното стопанство в селото, за хората, които първи задружно забраздиха плодородната земя, за грижите и старанието, с което се отнасяха към всяка работа, за мислите и чувствата, които го вълнували като пръв председател.

Дядо Марин се замисли за миг, избърса очилата си и като се върна мислено деветнадесет години назад, унесено започна да разказва за радостните и трудни моменти от живота на първите кооператори, за техните напрегнати и изпълнени с трудов героизъм дни. В очите му играеха радостни пламъчета, които се разгаряха още по-ярко с всеки спомен, с всеки изживян миг. В разказа му от време на време се намесваха и други кооператори, които допълваха, доизясняваха, стремяха се да представят картината на първите години на стопанството в истинския й колорит.

1950 година, есента... В една тиха вечер, под ръководството на местната партийна организация, е учредено ТКЗС. В него влизат 150 човека с около 7 000 декара земя и 25 каруци. Започва продължително и трудно изкачване по неутъпкания път. Липсва устав, по който да се ръководят, няма установени норми за отделните видове работа, няма специално подготвени хора, които да ръководят компетентно и умело работата. В селото няма агроном. От село Гарван в месеца по два, три пъти идва агроном, който дава указания и си отива. Цялата тежест и отговорност пада върху плещите на бригадирите и председателя на стопанството.

Два месеца бай Марин е полевъдеи бригадир, след което кооператорите му гласуват доверие и го избират за председател. Три години той ръководи стопанския живот... Три години се бори с безбройните трудности от организационен и агротехнически характер. Три години кооператорите го търсят за съвет при всяко начинание. Упорит и настойчив в работата си, той до късно през нощта мисли заедно с ръководството върху всяка предстояща задача, защото всичко трябва да бъде добре организирано, добре пресметнато, за да привлича погледите на частните стопани.

— Първата година беше плодородна — споделя бай Марин. — Имахме богат урожай. Тогава деляхме в натура всичко, което останеше след отчитане на държавните доставки и онова, което заделяхме за семе. Най-трудолюбивите получаваха толкова, че можеха да прехранят семействата си две години.

Но ето, бай Марин си спомня и друг момент, когато някои семейства, попаднали под лошо влияние, не пожалили още личното, искат да излязат от стопанството. Зареждат се напрегнати часове и дни, в които той се стреми да ги убеди в правотата на новото, в благоденствието, което ги очаква в близките години, в правия път, по който ще тръгне всеки българин. И успява.

После бай Марин разказва за навлизането на техниката в стопанството, за идването на нови кадри, запознати с агротехниката, с организацията на стопанския живот, които вземат здраво в ръцете си кормилото на управлението. Постепенно той отстъпва на по-младите с радостното чувство, че основаното от него ТКЗС постепенно укрепва и извисява ръст.

Дядо Марин кара шестдесет и деветата година, но той все още е жизнен и работлив. От няколко години работи на кариерата в селото и умело се преборва с големите каменни блокове. С присъщата си упоритост и трудолюбие той увлича след себе си и останалите кооператори.

Разделяме се с човека, който е отдал около една трета от живота си на борбата за възторжествуване на кооперативния строй който смело и уверено е прокарвал жалоните на новото в първите години на нова България. И кой знае дали заради това, че все още е енергичен, или пък защото с радост и вълнение говори за новия лик на своето стопанство, за бъдещето му. Ние го възприемаме като наш връстник, като наш опитен другар.

Илия РАВАЛИЕВ

От първи септември — безкондукторно движение в градския автотранспорт

В навечерието на юбилейната 25-годишнина на Девети септември в град Силистра ще бъде въведено безкондукторно движение на градския автотранспорт. За тази цел на 30 юли т. г. в Окръжния народен съвет се състоя съвещание с ръководството на ДАП „Пътнически превози“, представители на Градския народен съвет, общинските селски народни съвети в Айдемир и Калипетрово, търговските организации и Градския комитет на Отечествения фронт.

Под ръководството на заместник-председателя на Окръжния народен съвет Иван Петров бяха обсъдени някои от основните положения и изисквания по въвеждането на безкондукторното движение на градския автотранспорт. След размяна на мнения и редица предложения, присъствуващите единодушно стигнаха до извода, че новото мероприятие, което ще се въведе от 1 септември т. г., изисква задълбочена и всестранна подготовка, за да не бъде опорочено.

На срещата се посочи, че градският автотранспорт разполага с 19 автобуса и 5 ремаркета и ежедневно в Силистра се извозват средно по 18 000 пътника. Всички те се таксуват от кондуктори, което води до забавяне на автобусите по спирките и нарушаване на разписанията за движение. С това се забавя и извозването на работниците до предприятията и обратно.

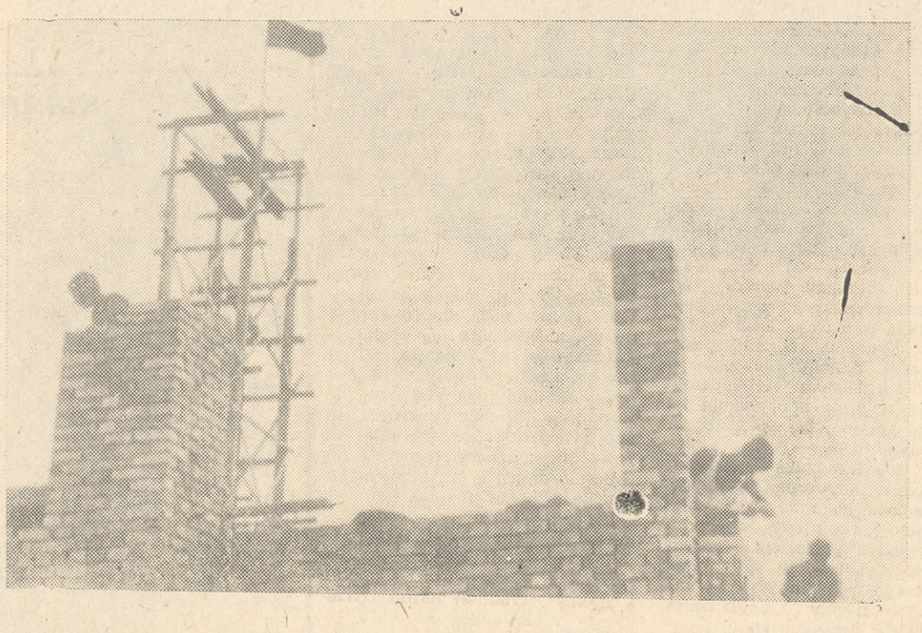
За да може да бъде създаден необходимата организация и ред във въвеждането на безкондукторното обслужване, ще бъдат подготвени редица предварителни мероприятия. Ще бъде изготвен нов график за движенията на автобусите. За да могат трудещите се от града и селата Айдемир и Калипетрово да се запознаят с новите изисквания, ще бъдат подготвени много табла и листовки. За по-широка разяснителна работа, по градската радиоуредба и в окръжния вестник, ще се изнесат беседи и печатят материали. С новите изисквания ще бъдат запознати трудещите се на събрания по кварталите и предприятията. За да може да се осигури продажбата на билети, ще бъдат заангажирани всички търговски организации и предприятия, имащи търговска дейност. По такъв начин, гражданите ще могат да се снабдяват с билети за безкондукторно движение на много места в града и селата Айдемир и Калипетрово.

За да се осигури постоянна координация на движението, ДАП „Пътнически автотранспорт“ ще открие на площад „Аврора“ специален пункт за ръководство, в който ще се продават и билети. До края на м. август ще се проведе семинар за подготовка на билетопроверители и начина на проверка. Те ще притежават автоконтрольорски карти в условията на безкондукторното движение.

За да може всеки пътник спокойно да перфорира билета си, в автобусите ще бъдат поставени два перфоратора в задната част, един в средата и един в предната част. Гражданите които бъдат заловени, че не спазват изискванията или се возят без билети, ще бъдат глобявани.

Изводът от съвещанието бе единодушен, че трудещите се от град Силистра и селата Айдемир и Калипетрово, правилно ще оценят новото мероприятие в навечерието на юбилейния празник и ще проявят чувство на висока съзнателност и гражданска доблест, за да не бъде опорочено това ново изключително полезно начинание.

(СТ)

Един след друг издигат снага новите строежи в нашия окръг.

Сполучливи опити за рибопроизводство в нашия окръг

Кооперативното стопанство в Сокол притежава пет микроязовира с обща водна площ около 250 декара. Повече от десет години стопанството доставя зарибителен материал от далечни стопанства, предимно от Южна България.

С цел да се подобри рибовъдната работа и да се превърне този клон в действително рентабилен отрасъл, стопанското ръководство реши още миналата година да потърси помощта на специалисти-рибовъди. За целта то влезе във връзка с Районната инспекция по рибарството в град Шумен, откъдето му изпратиха технолог. След оглеждане на всички места, които се предлагаха, той се спря на мястото под новия язовир, където имаше условия за рибовъдство. Мястото е мочурливо и не се ползува за никакви селскостопански култури. Близо е до селото, което благоприятствува за по-лека рибовъдна работа и по-добра охрана.

Желанието на ръководството беше още през пролетта да се произведе първият зарибителен материал, затова предложиха да им се помогне и по самото строителство на риболюпилнята. За целта беше изготвена подробна сметка и работата започна.

Риболюпилнята от четири декара водна площ беше построена в предвидените срокове, а шарани-производители бяха доставени от Държавното рибовъдно стопанство „Мечка“ край град Русе.

През цялата рибовъдна кампания Инспекцията по рибарството оказваше периодична технологическа помощ по излюпването на малките шаранчета, тяхното подхранване и отглеждане.

Икономическият ефект от новопостроената люпилня, от която се произведоха 55 000 шаранчета, е както следва:

1. Разходи по строителство на люпилнята	1 450 лв.
2. Доставка на шарани-производители	300 лв.
3. Възнаграждение на рибовъда-пазач	600 лв.
4. Храна за рибките	150 лв.
5. Разходи по ловенето и зарибяването на язовирите	300 лв.
Общо разходи	2 800 лв.

Въпреки това стопанството от чита още първата година иконо мически ефект над 2 000 лева.

Тези насърчителни резултати на сочиха ръководството на ТКЗС в село Сокол към разширяване на риболюпилнята. За втора година стопанството не само че няма да купува, но ще започне и да продава зарибителен материал на други нуждаещи се кооперативи. Производството на малки шаран чета ще допринесе на стопанството допълнителен доход над 10 000 лева.

Безспорно тези добри резултати се дължат на правилното отношение на стопанското ръководство към рибовъдството. Те първи в окръга се ориентираха към собствено рибопроизводство, а такива условия има на много места. Чрез собствено рибопроизводство не само, че ще се спестят ценни средства на стопанствата, но това ще спомогне и за чувствителното увеличаване на добивите за нуждите на кооператорите.

Николай НОВАКОВ

През лятото за зимата

Лято е но в двора на ДТП „Топливо“ — Тутракан е постоянно оживено. Пристигат натоварени с въглища коли. Сновят каруци. Равномерно отеква шумът на лопатите и говорът на товарачите. Лято е, ала времето е променливо и може да завали. Шивачът Слави е в отпуск и нещо строи. Не му достигнали малко цигли и — веднага в „Топливо“, друг пък тухли търси, трети — въглища. И всички търсят началник-склада Иван Мораров. Последният е дългогодишен служител в „Топливо“ и е свикнал със своята работа. Той е и в канцеларията, и на двора — там, където е най-нужен. Трябва да се въдвори ред при разтоварването и товаренето на въглища, да се оформят документи-фактури и той е навсякъде.

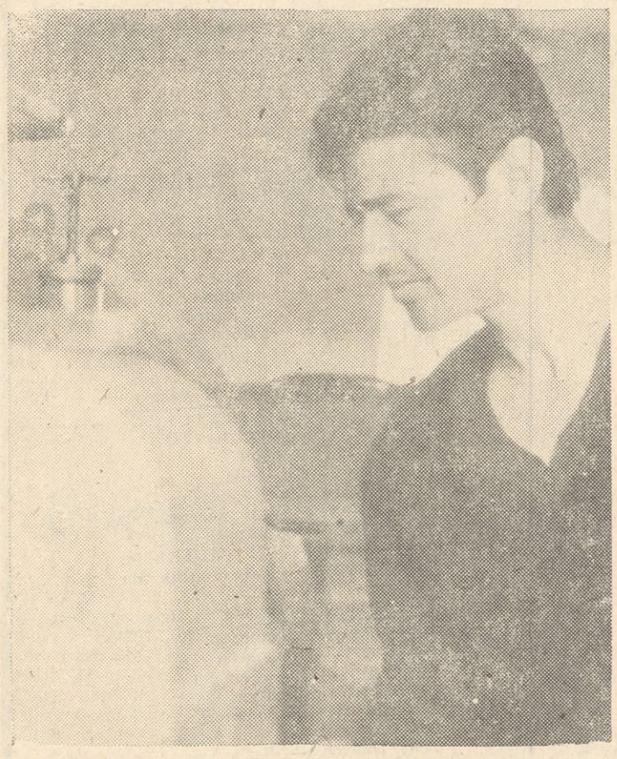
Наред с изпълнението на колективните поръчки ДТП „Топливо“ — Тутракан изпълнява и индивидуални поръчки на гражданите. Товарачите Димитър Цанков и Никола Балканджиев мълчаливо, но упорито въртят лопатите. Те се стараят да не задържат каруците в двора. Експедитивно се премерва топливото на кантара, учтиво посрещат клиента на касата...

Колективът на ДТП „Топливо“ — Тутракан и тази година е решил навреме да снабди тутраканци с топливо и строителни материали. Привършени са доставките по домовете на колективните поръчки; ще бъдат задоволени и индивидуалните желаещи да получат дърва и въглища, ще бъде създаден и известен резерв за през зимата.

За добрата работа на този дружен и трудолюбив колектив говори не само навременното снабдяване на населението с топливо но и наличието на достатъчно количество строителни материали, акуратното им подреждане в склада. Докато някъде чамовите дъски са рядкост, тук ги има в изобилие. От тук се снабдяват даже отделни стопани и предприятия и от по-далечни селища.

Така е при грижовните стопани, които осигуряват с необходимата сериозност и вещина хората от своя район не само с топливо през лятото, но и с необходимите строителни материали. За това говорят и преизпълнените планове за изтеклите месеци от юбилейната година.

В. МАРИНОВ

За преизпълнението на шестмесечния план в ДПП „Пластмаси и каучук“ допринесе и бригадата на Ахмед Феимов.
НА СНИМКАТА: Ахмед Феимов на работното си място.

Повече и по-качествен пулп от кайсии

Тези дни в „Булгарплод“ — клон Тутракан кипи усилена работа. Тук обработват сочните кайсиеви плодове. Тази година за работниците и служителите от базата като че ли е най-напрегната. Златистите плодове узряха с известно закъснение, но затова пък тяхното изобилие зарадва ръководителя на клона Михаил Петров. За срочното и качествено обработване на плодовете бе създадена стройна организация, подготвен бе достатъчно амбалаж, организирано бе правилното изкупуване на плодовете. И резултатите не закъсня ха. При план за сезона 200 тона кайсии за пулп, до 28 юли е изработено 250 тона. От приготвените 1 471 бурета, над хиляда са първо и второ качество. Добрата организация позволи на базата със сравнително малко хора да обработи бързо и качествено плодовете.

Колективът на „Булгарплод“ —клон Тутракан вече години наред се отличава с това, че качествено и срочно обработва плодовете. Успешно се приема и сега готовата продукция. Няма рекламация за нито едно буре. И това се дължи не само на упражняващите контрол при обработката Кирил Иванов, Ивanка Тодорова, М. Змеев, но и на високото съзнание на работниците, обработващи плодовете. Наред с многото възрастни и опитни дългогодишни работници, в обработката на плодовете участвуваха и ученици. Някои от тях, като пионерката Марчи Радева и комсомолките Росица Тодорова и Гинка Балкова, се ползуват със заслужено доверие сред ръководството. С усърдие и старание се трудят всички 180—200 работника. И благодарение на общите усилия ДСП „Булгарплод“—клон Тутракан ще посрещне юбилейната годишнина с преизпълнен план.

В. ИВАНОВ

За още по-големи успехи

На своето заседание, състояло се миналата седмица, управителният съвет на ОС на ТПК — гр. Силистра отчете изпълнението на плана за I-то полугодие на настоящата година. Докладът бе изнесен от председателя на съюза др. Ст. Радев.

В сравнение с I-то полугодие на миналата година е постигнат ръст 12 процента и е произведена продукция и услуги в повече за 702 хил. лв.

Планът за непромишлена дейност е изпълнен 113 на сто, а за производителността на труда— 101,4 на сто. В сравнение със същия период на миналата година съюзът има ръст 8,8 процента. При план за себестойността на продукцията 89,64 лева, са изразходвани само 88,84 лева, т. е. сниженне свръх плана 0,80 лв. Съпоставено с миналата година, снижението е 2,31 лв. на 100 лева продукция.

Планът за печалбата е изпълнен 109 на сто, т. е. с 55 хил. лв. преизпълнение. Най-добри постижения в това отношение имат кооперациите „9-ти септември“, „Метал“ и „Добруджанка“. Рентабилността за отчетния период се повиши и от 12,31 на сто достигна 13,41 на сто.

С тревога бе отчетено, че планът за ишлемето и услугите общо за съюза бе изпълнен само 97,3 на сто, като са извършени по-малко услуги за 60 хил. лв.

От изказванията на председателите на кооперациите — членове на управителния съвет, явно пролича тревогата у тях от неизпълнението на този показател и готовността им в чест на юбилея да направят всичко, каквото е необходимо, за да изпълнят плана за ишлемето и услугите и да по... рят тяхното качество.

Друг важен въпрос, който разгледа УС на заседанието си, бе качеството на продукцията и задачите, стоящи пред ТПК по внедряването на Саратовската система.

Доклад във връзка с този въпрос изнесе технологът на съюза, др. Малчев. Отчете се, че по отношение качеството на продукцията кооперациите имат значителни постижения, но в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България и 1 800-годишнината на Силистра като самоуправляващ се град, е необходимо да се вземат мерки произвежданата продукция и услугите да бъдат още по-качествени. Периодът до 31 декември т. г. да бъде период на подготовка за преминаване на някои ТПК на работа по Саратовската система за бездефектна продукция.

Взетите от УС на ОС на ТПК решения неминуемо ще помогнат на трудово-производителните кооперации от окръга да изпълнят плана за юбилейната година по всички показатели, да подобрят качеството на продукцията и услугите на населението.

М. ТЮФЕКЧИЕВА

1800 години Силистра

ДУРОСТОРУМ — ДРЪСТЪР И ИСТОРИЧЕСКАТА НАУКА

Историята на Добруджа е привличала вниманието на много наши и чужди учени. Тази област, разположена на периферията на гръко-римския античен свят, играе важна роля през античността и Средновековието. Заселена от тракийски племена, тя става в на чалото на нашето летоброене обект на завоевателните домогвания на Римската империя. Установяването на границите на империята поставя началото на нов етап в историческия път на Добруджа. Въпреки че римляните успяват да завладеят земи и северно от Дунава, те са разбирали добре, че естествената и мъчно уязвима граница на държавата им минава по тази река. Ето защо са отделяли голямо внимание на отбраната на Долна Мизия—Днешна Добруджа, на колонизирането и развитието на стопанството ѝ.

Всички тези въпроси будят определен интерес у историците на древния свят. Не по-малко важни за науката са проблемите на средновековната история на Добруджа. Край с. Нова Черна при археологически разкопки се откриват едни от най-ранните славянски материали. През Добруджа минава Аспарух. Земята между Дунав и Черно море вижда първия ден на България. Тук непокорните вдигат неведнъж глава срещу чуждия нашественик. Тук намират опора Симеон и Ивайло. Най-после Добруджа отстъпва последна пред войските на Мурад, които вече владеят целия Балкански полуостров.

Историята на 18-вековна Силистра е неотделима от историята на Добруджа. Нещо повече—тя е ключ за всяко научно изследване на историческите съдбини на тази земя. Това е обусловило големия интерес на историците към Дуросторум—Дръстър—Силистра, към неговите паметници. Ролята на града в историята на България е подчертана от големите ни историци Г. Кацаров, В. Златарски, Ив. Велков. Видният историк-археолог К. Шкорпил е направил първите научни проучвания на старата крепост на града и на някои паметници — тухли с печат на XI Клавдиев легион, саркофаг с акротерии и други. Въз основа на това проучване той пише в своя труд „Някои от пътищата в Източна България", че Дуросторум е бил важен център през епохата на античността. Върху цялостната история на античния град е работил авторът на студията „Дуросторум". Я. Тодоров. Той се спира върху проблема за място нахождението на града, върху въпросите на етническия състав на населението му, произхода на името му, градоустройството и административните органи. Аналгична е темата на монографията на румънския историк В. Първан „Муниципиум Аурелиум Дуросторум".

Проблеми от историята на средновековна Силистра са засегнати в студията на П. Мутафчиев „Съдбините на средновековния Дръстър", както и в статията на Г. Баласчев „Дръстър".

Голям е броят на съчиненията, третиращи отделни паметници от миналото на Силистра. Прекрасните студии на академик Д. П. Димитров „Стил и дата на късно античната гробница в Силистра", и „Стенописите на късноантичната гробница в Силистра", осветяват научно архитектурните, изкуствоведческите и историческите проблеми, свързани с този паметник. Единствената по рода си в България силистренска римска гробница е исторически паметник със световно значение. Академик Димитров с право подчерта, че тя играе голяма роля за уточняване датировките на други паметници от културното наследство на миналото, за проследяване развитието на късноримската живопис не само в днешните български земи. Римската гробница е обект и на едно изследване на италианския изкуствовед Фрова.

Великолепните произведения на римската пластика, намерени в Силистра, също са привлекли вниманието на множество историци. Г. Кацаров споменава за каменния релеф с изображение на бог Митра. Слънчевият часовник с изображение на свещения Орфей и античната мраморна статуетка на Хеката са публикувани от Я. Младенова. Фрагменти от няколко антични статуи са проучени и обнародвани от Цв. Дремсизова. Много интересно е изследването на бронзовата шлем-маска, направено от Ив. Венедиков. Авторът основателно разглежда този уникален паметник и посочва мястото му сред други произведения на римското изкуство. Проф. Г. Герасимов описа в свои статии колективни монетни находки от Силистра. Градоустройствените проблеми на античния град са засегнати от В. Беликов в монографията му „Градът в Тракия и Дакия". Същият автор, базирайки се на някои исторически сведения, сполучливо нарича средновековния Дръстър „втора столица на България".

Списъкът на учените, занимавали се с проблеми от историята на античния и средновековен град Дуросторум — Дръстър, може да бъде продължен. Трябва да споменем имената на Н. Петров, В. Бешевлиев, Челестино, Р. Вулпе и много други. Но ми се струва, че не бива да пропуснем да посочим някои от тези, които със своя ентусиазъм и любов към родния град допринесоха за създаването на окръжния музей на града ни. Нека отбележим само имената на Жечко Русев и Цветана Хаджи димитрова - хората, които бяха пионери в областта на музейното дело. Те и техните колеги подготвиха почвата и дадоха началото на плодотворна научна работа върху историческите паметници от Силистра

Дългогодишната история на Силистра представлява широко поле за разгръщане на научна дейност. Много от паметниците на миналого вече са проучени. В подготвителен стадий се намират други изследвания. Но нека не забравяме, че историците винаги са длъжници на историята. Да помним, че много страни от живота на Дуросторум — Дръстър — Силистра чакат своето изясняване.

Петко ГЕОРГИЕВ,
директор на Окръжния исторически музей

Трети републикански фестивал — постижения и проблеми

(Продължение от I страница)

В репертоара на театралните самодейни колективи, участвували в окръжния конкурс, преобладаваше тематиката на антифашистката борба. Вълнуващи спектакли създадоха самодейците от с. Цар Самуил („Всяка есенна вечер" — Иван Пейчев), Алфатар („Зимна балада" — Мария Симова), Попина („Блокада" — Камен Зидаров), Дулово („Съвест" — Емил Манов) и др.

Постиженията на самодейните колективи бяха потвърдени и в зоновите, и в заключителните конкурси на фестивала.

Четири златни, девет сребърни и три бронзови медали — това е голям успех за самодейците и художествените ръководители, които отдават своя безкористен труд, свободните си часове на самодейното изкуство, за развитието на социалистическата култура в окръга.

Фестивалът показа и редица нерешени проблеми на художествената самодейност. Намалява броят на селските самодейни колективи. Селата Средище, Кайнарджа, Сребърна, Главиница, Калипетрово, Бабук и др., въпреки личието на необходимите условия, не се представиха с хорови колективи. Малък е броят на оркестровите състави. В редица предприятия и села са изградени малки вокални групи, с които не се работи достатъчно и нямат оформен художествен облик. Неоправдано малък е броят на средношколските самодейни колективи.

Време е танцовите състави да си поставят по-високи художествени задачи — по-висока техника в танцувалното майсторство, по-въздействуващо изпълнение. Художествените ръководители, особено в селата, да се стремят към по-оригинални сценични разработки на добруджанските танци. По-смело да се пристъпи към поставяне на танци от гостуващи добри хореографи.

Не липсват слабости и в естрадната самодейност. Малко са естрадно-сатиричните състави. Въпреки големия интерес на младежта към естрадната музика, на фестивала се явиха само три естрадни оркестри с незадоволителни художествени резултати.

Не задоволяват постиженията на художественото слово, куклено-театралната самодейност, кино-клубовете, литературните кръжоци и кръжоците за изобразително изкуство.

Съветите за изкуство и култура, комсомолските комитети и профсъюзните организации трябва да положат усилия за отстраняването на посочените слабости. Трябва да се помисли за по-добрата методична помощ на самодейните колективи, за повишаване квалификацията на художествените ръководители. Сега, в предюбилейните дни, трябва да се активизира творческият живот и обществената изява на колективите. Трябва да се организират концертни прояви в чест на 25-годишнината на Девети септември и в чест на 100-годишнината от рождението на Ленин.

Налице са осезателни резултати след постановлението на ЦК на БКП и МС от 5 август 1968 г. за по-нататъшното развитие на художествената самодейност. Обаче големите възможности, които дава този документ, не са използувани докрай. Това е най-вече дълг на съветите за изкуство и култура.

Добрин КУЗМАНОВ

Лауреати на Третия републикански фестивал

Звание лауреати на Третия републикански фестивал и медали получиха следните колективи:

ЗЛАТЕН МЕДАЛ — танцовият състав на Добруджанския ансамбъл за песни и танци при ОНС и ОСПС с хореограф Стоил Енчев; танцовият състав при читалището в с. Калипетрово с художествен ръководител Стойчо Димитров; пионерският танцов състав при силистренското училище „Макаренко" с художествен ръководител Хараламби Димов; народният хор при училището в с. Ситово с диригент Красимира Орлоева.

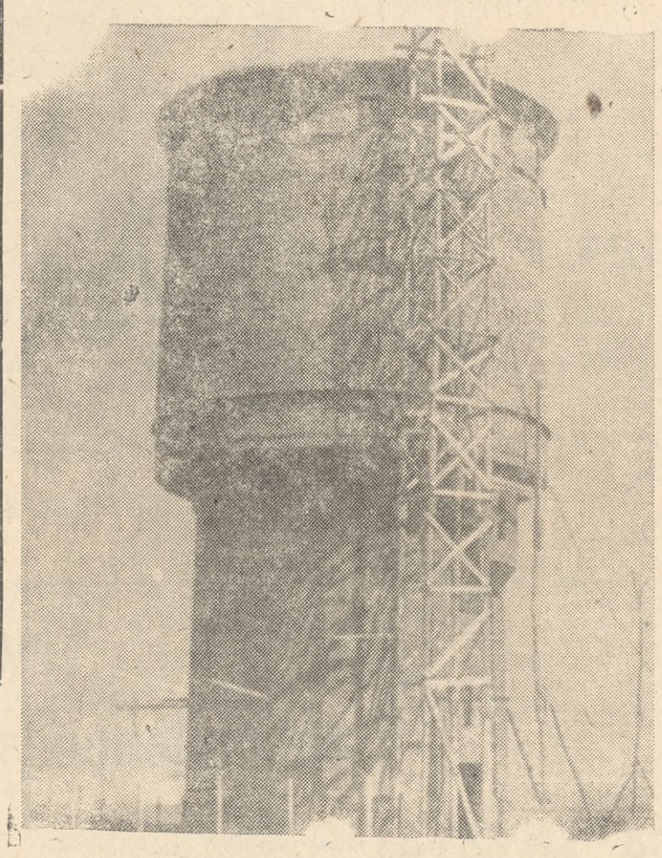
СРЕБЪРЕН МЕДАЛ — Народният хор на Добружанския ансамбъл за песни и танци при ОНС и ОСПС с ръководител Станьо Бенев; народният хор при читалището в с. Айдемир с диригент Живко Василев; камерният хор при ОК на Съюза на учителите с диригент Росица Иванова; пионерският хор при силистренското училище „Кирил и Методий" с диригент Стоян Чешмеджиев; детският струнен оркестър при читалище „Доростол" с диригент Александър Чолаков; хоровият състав при ССТ „Добруджа" с диригент Станьо Бенев; Венцислав Кулев от кръжока за художествено слово при читалище „Доростол" за изпълнение на разказа „Чирачето на Дерменджиев" от Георги Михайлов; Георги Карапетров от театралния колектив при читалището в с. Цар Самуил за ролята на Андрей от пиесата „Всяка есенна вечер" от Иван Пейчев; Атанас Стойков от същия театрален колектив за ролята на Богдан от същата пиеса...

БРОНЗОВ МЕДАЛ — представителният хор „Седянка" при читалище „Доростол" с диригент Арам Берберян; работническият хор „Дунав" с диригент Артюн Маркарян; театралният колектив при читалището в с. Цар Самуил с художествен ръководител Георги Карапетров.

Мъжката вокална група при ОС на ТПК с диригент Артюн Маркарян и сатиричният състав при читалището в с. Калипетрово с художествен ръководител Георги Стоянов са наградени с грамота.

Лауреатски звания и медали получават и художествените ръководители на наградените колективи.

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

Още една придобивка за Нова Черна пред Деня на свободата — селото ще бъде водоснабдено.

Курс за съдии по автомобилен спорт

спорт

Неотдавна Окръжният съвет на Българския автомобилен и туринг клуб в Силистра организира и проведе курс за съдии по автомобилен спорт. Ръководители на курса бяха правоспособният международен съдия от София Борис Станоев, Георги Богданов от централното управление на КАТ и Руси Смядовски от гр. Шумен.

В занятията взеха участие и завършиха успешно курса 35 души активисти на туринг клуба и приятели на моторния спорт. Сега ОС на БАТК в Силистра вече разполага с правоспособни съдии по автомобилен и моторен спорт, което ще спомогне много за неговото масовизиране на територията на окръга.

Иван ВЪЛЧЕВ

ФУТБОЛ

Отборът на ДМЗ—Дулово — градски първенец

В юбилейните дни пред великия празник в Дулово се проведе градско първенство по футбол за купата на ГК за БКП. На стадион „Червена звезда" си дадоха среща 9 отбора на работническите и учрежденски физкултурни колективи, които играха по системата „всеки срещу всеки".

В изиграните 36 срещи участвуваха над 160 футболисти. Първенството премина на добро равнище в спортно-техническо отношение. Характерно бе подобряването на играта на отборите след всеки изигран кръг, което е показател за растящите възможности на състезателите при системна игра. Първенството постигна още една цел, набелязана от неговите организатори — да култивира в младежта любов към спорта и да спомогне за откриването на нови състезатели.

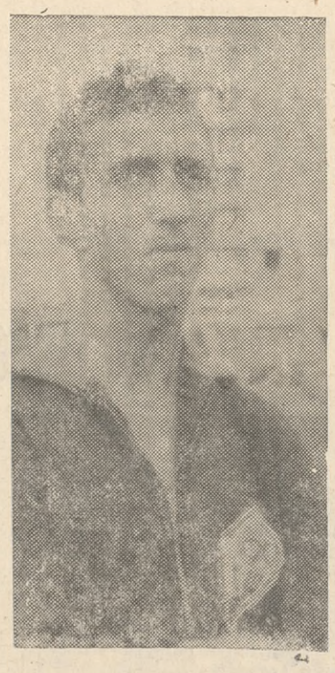
Градски първенец за 1969 г. и носител на купата на ГК на БКП стана отборът на ДМЗ, който завърши първенството без загубена среща. Играта му се характеризираше с колективен дух, постоянство и добри спортно-технически качества на играчите му. Много добре се представиха и отборите на военното поделение и на ОКС-ТКЗС, които се класираха съответно на второ и трето място. Всички останали отбори, макар и да не участвуваха в борбата за първото място, бяха в състояние да объркат сметките на кандидатите за титлата градски първенец. Така съставите на „Прогрес", ГНС, на работниците по просветата и ДАП поднесоха много изненади в първенството.

Общо бяха отбелязани 187 гола - средна резултатност 5,2 гола на среща. Купата на ГК на ДКМС бе връчена на представителите на ОП „Автотранспорт" а в индивидуалното класиране по спортсменство на първо място е състезателят от отбора на ОКС —ТКЗС Стоян Маринов.

Най-добър реализатор на първенството е състезателят Веселин Минков от отбора на Военно поделение, отбелязал 13 гола. Най-резултатно бе нападението на отбора-първенец ДМЗ с 40 точни попадения. Най-добре пазеха вратата си защитниците от отбора на Военно поделение, допуснали във вратата си 12 гола. За най-добър брантел бе посочен Кольо Костадинов от тима на „Автотранспред", за най-добър вратар — Сали Ризов от Просветни работници, за най-добър съдия на първенството — Димитър Атанасов.

При тържественото закриване на първенството всички отбори и състезатели бяха наградени с предметни награди от представителя на ГК на БКП Пеньо Стоянов и секретаря на ГК на ДКМС Васил Стоянов.

Нейко РУСЕВ

Георги Георгиев, лекоатлет от Окръжната спортна школа в Силистра, завоювал сребърен медал във финалните състезания на Третата републиканска спартакиада.

Има върху какво да помислим

В неделя, 10 август, любителите на футболната игра отново ще изпълнят местата по стадионите и игрищата в окръга. Новото първенство започва. Има върху какво да помислим във връзка със започването на новия шампионат.

В събота в Силистра ще се състои пленум на окръжната секция по футбол. На него ще се разгледат въпроси, засягащи развитието на този спорт в окръга. Но има неща, които трябва да се решат по места и без подсещане, без да се стигне непременно до наказания. На първо място, стадионите трябва да са готови за игра. Където тревата е пораснала повече от позволеното, трябва да се окоси. Крайно време е вече да не отминаваме и въпроса за съблекалните. Защото от тази година в първенство се включват и пионерите, които ще играят срещите си преди големите.

В първия кръг ще се срещнат: Айдемир с Искра, Попина със Сребърна, Главиница с Иширково, Зафирово с Паисиево, Белица с Дулово, Кайнарджа със Сокол, Добротица с Чернолик, Калипетрово с Алфатар и Ситово с Гарван. Домакини са отборите, посочени на първо място.

Георги РАЙЧЕВ

ПРОГРАМА НА СЕВЕРНАТА „Б" РФГ ЗА ЕСЕННИЯ ПОЛУСЕЗОН

В групата участвуват следните 18 отбора: Добруджа — Толбухин, Бенковски — Видин, Академик — Свищов, Чардафон — Орловец — Габрово, ЖСК — Спартак — Варна, Локомотив — Мездра, Септемврийска слава — Михайловград, Светкавица — Търговище, Левски — Лом, Христо Кърпачев — Ловеч, Панайот Волов — Шумен, Доростол — Силистра, Локомотив — Русе, Раковски — Севлиево, Локомотив — Горна Оряховица, Лудогорец — Разград, Ангел Кънчев — Трявна, Чавдар — Троян.

I кръг, 9 август, 17,30 часа
Лудогорец — П. Волов
Анг. Кънчев — Локомотив — Рс
Хр. Кърпачев — Локомотив Мз
Светкавица — ЖСК — Спартак
Локомотив ГО — Добруджа
Бенковски — Септ. слава
Раковски — Академик
Чавдар — Левски
ЧАРДАФОН — ДОРОСТОЛ

II кръг, 16 август, 17,30 часа
П. Волов — Левски
Лудогорец — Анг. Кънчев
Локомотив Рс — Хр. Кърпачев
Локомотив Мз — Светкавица
ЖСК Спартак — Чардафон
ДОРОСТОЛ — ЛОКОМОТИВ ГО
Добруджа — Бенковски
Септ. слава — Раковски
Академик — Чавдар

III кръг, 23 август, 17,00 часа
Анг. Кънчев — П. Волов
Хр. Кърпачев — Лудогорец
Светкавица — Локомотив Рс
Чардафон — Локомотив Мз
Локомотив ГО — ЖСК Спартак
БЕНКОВСКИ — ДОРОСТОЛ
Раковски — Добруджа
Чавдар — Септ. слава
Левски — Академик

IV. кръг, 30 август, 17,00 часа
П. Волов — Академик
Лудогорец — Светкавица
Локомотив Рс — Чардафон
Локомотив Мз — Локомотив ГО
ДОРОСТОЛ — РАКОВСКИ
Добруджа — Чавдар
Септ. слава — Левски
31 август
ЖСК Спартак — Бенковски
Анг. Кънчев — Хр. Кърпачев

V кръг, 6 септември, 16,30 часа
Хр. Кърпачев — П. Волов
Светкавица — Анг. Кънчев
Чардафон — Лудогорец
Локомотив ГО — Локомотив Рс
Бенковски — Локомотив Мз
Раковски — ЖСК Спартак
ЧАВДАР — ДОРОСТОЛ
Левски — Добруджа
Академик — Септ. слава

VI кръг, 13 септември, 16,30 часа
П. Волов — Септ. слава
Хр. Кърпачев — Светкавица
Анг. Кънчев — Чардафон
Лудогорец — Локомотив ГО
Локомотив Рс — Бенковски
Локомотив Мз — Раковски
ЖСК Спартак — Чавдар
ДОРОСТОЛ — ЛЕВСКИ
Добруджа — Академик

VII кръг, 20 септември, 16,30 часа
Светкавица — П. Волов
Чардафон — Хр. Кърпачев
Локомотив ГО — Анг. Кънчев
Бенковски — Лудогорец
Раковски — Локомотив Рс
Чавдар — Локомотив Мз
Левски — ЖСК Спартак
АКАДЕМИК — ДОРОСТОЛ
Септ. слава — Добруджа

VIII кръг, 27 септември, 16 часа
П. Волов — Добруджа
Светкавица — Чардафон
Хр. Кърпачев — Локомотив ГО
Лудогорец — Раковски
Локомотив Рс — Чавдар
Локомотив Мз — Левски
ЖСК Спартак — Академик
ДОРОСТОЛ — СЕПТ. СЛАВА
28 септември
Анг. Кънчев — Бенковски

IX кръг, 4 октомври, 16 часа
Чардафон — П. Волов
Локомотив ГО — Светкавица
Бенковски — Хр. Кърпачев
Раковски — Анг. Кънчев
Чавдар — Лудогорец
Левски — Локомотив Рс
Академик — Локомотив Мз
Септ. слава — ЖСК Спартак
ДОБРУДЖА — ДОРОСТОЛ

X кръг, 11 октомври, 16 часа
П. ВОЛОВ — ДОРОСТОЛ
Чардафон — Локомотив ГО
Светкавица — Бенковски
Хр. Кърпачев — Раковски
Анг. Кънчев — Чавдар
Лудогорец — Левски
Локомотив Рс — Академик
Локомотив Мз — Септ. слава
ЖСК Спартак — Добруджа

XI кръг, 18 октомври, 15,30 часа
Локомотив ГО — П. Волов
Бенковски — Чардафон
Раковски — Светкавица
Чавдар — Хр. Кърпачев
Левски — Анг. Кънчев
Академик — Лудогорец
Септ. слава — Локомотив Рс
Добруджа — Локомотив Мз
ДОРОСТОЛ — ЖСК СПАРТАК

XII кръг, 25 октомври, 15,30 часа
П. Волов — ЖСК Спартак
Локомотив ГО — Бенковски
Чардафон — Раковски
Светкавица — Чавдар
Хр. Кърпачев — Левски
Анг. Кънчев — Академик
Лудогорец — Септ. слава
Локомотив Рс. — Добруджа
ЛОКОМОТИВ Мз — ДОРОСТОЛ

XIII кръг, 1 ноември, 15 часа
Бенковски — П. Волов
Раковски — Локомотив ГО
Чавдар — Чардафон
Левски — Светкавица
Академик — Хр. Кърпачев
Септ. слава — Анг. Кънчев
Добруджа — Лудогорец
ДОРОСТОЛ — ЛОКОМОТИВ Рс
ЖСК Спартак — Локомотив Мз

XIV кръг, 8 ноември, 15 часа
П. Волов — Локомотив Мз
Бенковски — Раковски
Локомотив ГО — Чавдар
Чардафон — Левски
Светкавица — Академик
Хр. Кърпачев — Септ. слава
Анг. Кънчев — Добруджа
ЛУДОГОРЕЦ — ДОРОСТОЛ
Локомотив Рс — ЖСК Спартак

XV кръг, 15 ноември, 15 часа
Раковски — П. Волов
Чавдар — Бенковски
Левски — Локомотив ГО
Академик — Чардафон
Септ. слава — Светкавица
Добруджа — Хр. Кърпачев
ДОРОСТОЛ — АНГ. КЪНЧЕВ
ЖСК Спартак — Лудогорец
Локомотив Мз — Локомотив Рс

XVI кръг, 22 ноември, 14 часа
П. Волов — Локомотив Рс
Раковски — Чавдар
Бенковски — Левски
Локомотив ГО — Академик
Чардафон — Септ. слава
Светкавица — Добруджа
Хр. КЪРПАЧЕВ — ДОРОСТОЛ
Анг. Кънчев — ЖСК Спартак
Лудогорец — Локомотив Мз

XVII кръг, 30 ноември, 14,30 часа
Чавдар — П. Волов
Левски — Раковски
Академик — Бенковски
Септ. слава — Локомотив ГО
Добруджа — Чардафон
ДОРОСТОЛ — СВЕТКАВИЦА
ЖСК Спартак — Хр. Кърпачев
Локомотив Мз — Анг. Кънчев
Локомотив Рс — Лудогорец

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 92 (1561) | Събота, 9 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

1944 1969 *Пред 25-годишнината на Девети Септември*

ДНИ, ПОСВЕТЕНИ НА РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА

Последният форум на международното комунистическо и работническо движение в Москва отново подчерта онази историческа роля на работническата класа, която някога Маркс, Енгелс и Ленин научно обосноваха — гробокопач на капитализма и строител на социализма и комунизма.

При победата на социалистическата революция необходимостта от ръководната роля на работническата класа и нейния челен отряд — Комунистическата партия, не отпада, а нараства още повече. От по-нататъшното укрепване и издигане на тази роля сега-най-много зависи пълното изграждане на развито социалистическо общество, както и подготовката на нашата страна за постепенния преход към комунизма. Без работническата класа, казва др. Тодор Живков, без нейната ръководна роля, няма социализъм. Юлският пленум на ЦК на БКП набеляза редица мероприятия за укрепване и издигане още повече ръководната роля на работническата класа в цялостното ни обществено развитие.

ГК на БКП в Силистра винаги се е отнасял с необходимото внимание към въпроса за умножаване редиците на работническата класа и издигане нейния авторитет и роля. Бързо нарасна числеността на работническата класа в нашия град след Девети септември. Само в силистренските предприятия през тази година работят 11 615 работника, а заедно с тези от строителството, транспорта и търговията те са 14 000. Гордост за нашия град е заводът за организационна техника, който ще даде тази година продукция за около 30 млн. лева. През юбилейната година работническите колективи от града ще произведат продукция за над 103 млн. лева.

Изменя се качественият състав на работническата класа, постоянно расте професионалната подготовка на работниците, културно-техническото им равнище и образование. В резултат на научно-техническата революция все по-голям брой инженери и специалисти навлизат в сферата на материалното производство. По своето социално положение и функции те все по-добре се сближават с работническата класа, което още повече я издига като главна и ръководна сила на нашето социалистическо общество.

Днес, при новата система на ръководство на народното стопанство, работникът е пряко заинтересован от резултатите на предприятието, в което работи. Работническите колективи активно участвуват в управлението на предприятията. Расте и броят на рационализаторите — работническите изобретателства стават все по-голям фактор за повишаване производителността на труда и увеличаване на националното богатство. Само през 1968 година са внедрени 176 рационализаторски предложения с общ икономически ефект 226 645 лв.

Под ръководството на Партията и в резултат на широката дейност на професионалните съюзи работническата класа още повече издига своята организираност, сплотеност и съзнателност, непрекъснато се повишава нейната активност и самоинициатива.

В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България, 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин ГК на БКП, съвместно с ОСПС и ГК на Комсомола, от 10 до 20 август т. г. провеждат „Десетдневника на работническата класа". През тези дни още повече ще запламти знамето на юбилейното съревнование, на първенците ще бъдат връчени награди, профкомите тите и комсомолските ръководства ще издирят и проведат срещи с основатели и ветерани на предприятията. Административните ръководства осъществяват конкретни мероприятия от социален и битов характер. ОСПС и ГК на Комсомола ще организират състезания за най-добър стругар, фрезист, шлосер. Тържествено ще се приемат в редовете на работническата класа млади работници, ще се проведат вечери-портрети на най-добрите работници. По специален тематичен план пред работническите колективи ще се прожектират филми, ще се изнасят беседи за историческата роля на работническата класа.

Десетдневката на работническата класа ще бъде тържествено открита на 10 август в местността „Памук-кулак", а на 20 август ще се проведе среща на бюрата на ГК на БКП, ОСПС и ГК на Комсомола с първенците в социалистическото съревнование и движението за комунистически труд.

25-годишнината от победата на социалистическата революция в България е истинско тържество, на героичния път и историческия подвиг на работническата класа, на нейната проверена и изпитана в живота ръководна роля.

Ганка АНДРЕЕВА,
секретар на ГК на БКП — Силистра

ТРИБУНА НА ПАРТИЯТА

(По случай 35 години от излизането на първия брой на вестник „Светлина")

На 10 август 1934 година излиза първият брой на вестник „Светлина". Негов главен редактор бил Велико Великов, родом в село Смилец. Макар да е издаван като независим, фактически вестникът става орган на Окръжния комитет на Партията в Силистра. Около него се сплотяват прогресивните сили в Добруджа.

На страниците му намират място статии, насочени против фашизма и неговите агенти в тогавашната румънска държава. В първия брой е поместена статията „Хитлеризмът пред крах". В редица материали вестникът апелира за създаването на единен фронт срещу фашизма и войната.

В един от броевете на партийния орган е публикувана статията „Лига на труда". В нея между другото пише: „Работническият свят се надига все по-решително на борба за извоюване на своите искания, засилвайки единния фронт на действия против експлоатацията, фашизма и войната".

Вестник „Светлина" се издава редовно до края на 1934 година и се разпространява в Южна Добруджа. След отпечатването на десетия брой румънската полиция инсценира съдебен процес срещу неговия редактор Велико Великов. През 1935 година той е осъден на 10 години строг тъмничен затвор. Лежи в затвора в град Кюстенджа. В 1936 година е преместен в затвора „Дофтана".

След присъединяването на Южна Добруджа към българската държава, главният редактор на вестника е освободен от затвора. Веднага започва да издава нов вестник, озаглавен „Юбилеен". Със своите дръзки статии, насочени срещу монархофашистката диктатура, вестникът заинтригува прогресивните добруджански кръгове. Ето защо той е много търсен от читателите и се чете с голям интерес от тях. Всичко това не се харесва на фашистките управници и те нареждат да се конфискува единадесетият брой на вестника, да се забрани завинаги неговото по-нататъшно издаване.

35-годишнината от излизането на първия брой на вестник „Светлина" е хубав повод да си спомним за неговия неуморим главен редактор Велико Великов, който почина при удар от гръм през 1941 година, да му отдадем заслужена почит и уважение.

Керанка ИВАНОВА
зав. Окръжния партиен архив

Щедра беше тази година добруджанската земя! Въпреки природните бедствия златна пшеница струи непрекъснато от бункерите. И затуй е широка усмивката на бай Иван от Ситово!
Сн: Али РИЗОВ

Предаването на зърното — задача на деня

В тези напрегнати, последни жътвени дни, в базата на „Зърнени храни" — Тутракан е сравнително спокойно. Няма онова напрежение, онова натрупване пред точките за приемането на зърното, които в тия дни би трябвало да бъдат най-големи. Анализаторите и другите работници по приемането работят тихо и спокойно. Няма защо да бързат, няма защо да нервничат, защото няма жито. Не постъпва зърно.

В базата продават зърно 6 стопанства от района на бившата Тутраканска околия и ДЗС „Янко Забунов". На ден могат да се приемат до 1 500—1 600 тона зърно. А постъпленията се движат между 300—700 тона. От предвидените 30 000 тона, които трябва да приеме базата, до сега от стопанствата са предадени едва 8 000 тона зърно.

Чувствително са изостанали с предаването на договореното количество зърно стопанствата от Зафирово, Стефан Караджа, Главиница, Тутракан, ДЗС „Янко Забунов" и Нова Черна. Тези стопанства до сега са предали едва към 30 процента от предвиденото по плана.

Липсата на сушилни в някои стопанства като Зафирово, Сокол и други, оказва голямо отрицателно влияние за навременното изсушаване и предаване на зърното. В някои дни тези стопанства не могат да предадат нито килограм. Но времето и климатичните условия не чакат.

Вярно е, че влажността вследствие на избуялата трева в житата е доста голяма. Базата трябва да приеме зърното при влажност до 14—15 процента. Но в това отношение работниците от приемателния пункт в Тутракан не са толкова големи формалисти. За няколко десети над нормата те не правят въпрос, защото базата разполага с добра техника, с която може да регулира отклоненията. Важното е да постъпва зърно в складовете.

Задачата сега е с всички налични сили и възможности да се изсуши зърното и час по-скоро да се предава. В това отношение сериозната организация и оперативността биха изиграли решаваща роля в изпълнението на най-важната задача — осигуряването на хляба на народа.

А. РИЗОВ

Бригадирите изпълниха поръчението с чест

В сряда се завърна от националната младежка бригада „XI конгрес на Комсомола" средношколският отряд „Дочо Михайлов" от нашия окръг, който в продължение на един месец — от 6 юли до 6 август — работи на нов обект в Горско стопанство — Белово. При посрещането на 50-те участници в бригадата пред ОК на Комсомола, командирът на отряда Иван Михайлов рапортува на първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров за достойно изпълненото комсомолско поръчение.

В местността „Яденица", сред красивите дебри на Рила, силистренските комсомолци се изявили със завидно трудолюбие, младежки ентусиазъм и чувство за дълг, за достойно представяне на окръга. Бригадирите са работили по подготовка на площите за залесяване и нашият отряд е постигнал средно изпълнение на трудовите норми 109 процента. Чета „Никола Петров—Караджата", с четен командир Атанас Атанасов, е станала общобригаден първенец със средно изпълнение 146 процента. На първо място се наредило и отделението на Тодор Стоянов със 175 процента изпълнение на плана, а комсомолецът Нешо Райчев от Селскостопанския техникум „Добруджа" е станал ударник на ударниците с 409 процента изпълнение на плана. Високи трудови постижения имат и средношколците Атанас Атанасов, Фикрия Хамдиева, Васил Николов и Валентина Пасатова.

На своя патрон — добруджанския революционер Дочо Михайлов, и юбилея на Силистра—1800 години от провъзгласяването му за самостоятелен град — силистренските комсомолци са посветили специални вечери, изнесли са беседи по бригадната радиоуредба. Те са имали и срещи с чужди младежки делегации, сред които са популяризирали името на нашия окръг и на окръжната комсомолска организация.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Младият стругар Станко Димитров от МЗ „Стомана" в Силистра е един от десетките комсомолци от завода, завоювали високото звание „ударник на комунистическия труд". Той посреща 25-годишния юбилей на свободата с високо изпълнение на трудовите норми.

За юбилея — с преизпълнен план

Колективът на ТПК „Добруджанка" вече години наред е в първите редици на социалистическото съревнование между колективите на кооперативната промишленост на окръга ни. Не изостава и благородната социалистическа надпревара и в юбилейната година на свободата.

Планът за готовата промишлена продукция за шестмесечието е изпълнен 106,68 на сто, а за месец юли — 107,9 на сто. С още по-голямо напрежение кипи производствената дейност сред работниците от този колектив през настоящия месец. Вдъхновен от своите постижения и отзовавайки се на призива за компенсация на загубите в селското стопанство, причинени от стихийните бедствия, хората от ТПК „Добруджанка" поеха допълнителна програма: да произведат през юбилейната година до пълнително продукция за 16,000 лв. и увеличат планираната печалба с още 1,000 лева. И няма съмнение, че поетите обещания ще бъдат изпълнени.

Равносметката показва, че за седемте месеца на юбилейната година планът за деветмесечието ще бъде преизпълнен в навечерието на юбилейната годишнина на свободата. Гаранция за това е нестихващият ентусиазъм на бригадите във всички отдели. Но в благородната социалистическа надпревара особено се открояват седемте шивашки бригади. Първенец в предприятието е комсомолската бригада с отговорник Йорданка Райчева от отдела за детска конфекция. Тази бригада достигна най-голям процент изпълнение на плана за седемте месеца — 130 на сто. Отличава се тя и с качественото изпълнение на поръчките.

Стремежът на труженичките от ТПК „Добруджанка" е да посрещнат юбилейната годишнина с още по-големи трудови успехи, като изпълнят деветмесечния си план за 22 дни преди срока. И няма съмнение, че тази задача ще бъде осъществена.

М. ГЕОРГИЕВ

Годишният план — за девет месеца!

Такъв е високопатриотичният повик на строителните работници с ръководител Йордан Нейчев при ТПК „Домостроител" — Тутракан. И поставената задача пред този колектив е напълно реална. Тя се подкрепя от досегашните им постижения. През първото полугодие, при план 68 000 лева, те извършиха строителни работи за 103 000 лева.

Entусиазмът на строителите овладява и хората от бригадата за дърводелски услуги в Тутракан. Следвайки положителният пример на строителните работници от своята кооперация, дърводелците направиха равносметка на постиженията си за изминалия период от юбилейната година и решиха, че планът за деветмесечието могат да изпълнят в навечерието на юбилейната годишнина. С такъв темп и работят. Дърводелците вече няколко години работят на бригадни начала, завоювали са високото звание „Бригада за комунистически труд" и скъпят името и честта на своя малък, но дружен колектив.

Добрият пример на тези две бригади ще изиграе положителна роля за подобрение на работите в цялата кооперация не само в навечерието на 25-годишнината на свободата, но и за по-нататъшната работа на ТПК „Домостроител".

Тодор ДРАГАНОВ

Вчера • днес • утре

В сряда (на 6 август) в Силистра гостува гастролиращият в страната полски вокално-естраден състав „Филипинки". Изпълнен с много майсторство, динамика и талант, спектакълът се превърна в една ярка демонстрация на дружбата между двата братски народа, която дълго ще се помни от многобройните зрители.

* * *

В неделя (10 август) в местността „Памук кулак" ще бъде открита тържествено десетдневката на работническата класа, организирана от ГК на БКП, ОСПС и ГК на ДКМС.

* * *

Вчера в тутракански и дуловски район се състояха семинари на членовете на групите — докладчици при общинските и градски партийни комитети. Такъв семинар ще бъде проведен днес и в Силистра. Лекциите се изнасят от лектори при лекторската група на ЦК на БКП.

* * *

В неделя (10 август) се открива окръжното първенство по футбол за мъже и пионери, а „Доростол" ще премери сили с „Чардафон" — Орловец" в Габрово.

* * *

През следващата седмица градските кина предлагат на зрителите следните филми: кино „Москва" — филмът на Германската демократична република „Не с мене, госпожо"; кино „Доростол" (от 11—14) — италианският игрален филм „Бохеми", а от 14—17 — австрийският филм „Мегре". В лятното кино ще се прожектира приключенският филм на ГДР „Голямата змия". Освен това, извън програмата, по случай десетдневката на работническата класа, ще бъдат прожектирани и българският двусериен филм „Тютюн", филмът „Септемврийци", съветският филм „Червени листа" и редица документални филми.

* * *

Днес и утре Градският комитет на Отечествения фронт организира акция по хигиенизирането на кварталите на града. Това мероприятие е част от подготовката на силистренските отечественофронтовци за посрещането на двата големи юбилейни празника.

* * *

На четвърти август започна работа втората бригадирска смяна. В консервния комбинат в помощ на работниците са 230 средношколци от окръжната бригада „Дочо Михайлов", а 32 души работят на керамичната фабрика.

* * *

Неотдавна завърши окръжната викторина „Опознай Родината и родния край". Част от наградите на първенците беше и няколкодневно посещение в СР Румъния. Вчера оттам се завърна един от победителите — отборът на село Окорш. На 13 август заминават и отборите на Малък Преславец и Нова Черна.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Изстреляна е автоматична станция „Сонда-7"

МОСКВА, 8 август (ТАСС) — Днес в Съветския съюз, с помощта на мощна ракета-носител, бе изстреляна автоматична станция „Сонда—7".

Целта на изстрелването е да се направят по-нататъшни изследвания на Луната и окололунното пространство, да се направят снимки на повърхността на Луната и да се изпробва работата на усъвършенстваните бордови системи, агрегати и конструкции на ракетно-космическия комплекс.

След извеждане на станцията в орбита на изкуствен спътник на Луната, тя бе ориентирана в пространството и в определена точка на траекторията бе включен двигателят, който предаде на станцията необходимото ускорение. В резултат на извършената маневра станцията бе изведена на траектория към Луната. След отделянето на двигателя от станцията, слънчевите батерии бяха ориентирани към Слънцето, а антените за радиовръзки бяха ориентирани към Земята.

Със станцията се поддържа постоянна радиовръзка. Управлението на полета, определянето на параметрите на траекторията и приемането на телеметричната информация от борда на станцията се осъществява от командно-измерителен комплекс на Земята.

Параметрите на траекторията на полета на станция „Сонда—7" са близки до предвидените. Според данни на телеметричната информация, всички бордови системи и апаратури работят нормално. (БТА)

Московското съвещание — важна стъпка към укрепване на единството

БУКУРЕЩ, 8 август (Кор. на БТА) — Приветствувайки X конгрес на Румънската комунистическа партия, ръководителите на редица делегации на братски партии подчертаха изключителното международно значение на състоялото се в Москва съвещание на комунистическите и работническите партии.

Бележитата деятелка на международното комунистическо движение Долорес Ибарури, председател на Испанската комунистическа партия, заяви, че съвещанието на комунистическите и работническите партии в Москва е голямо политическо събитие, важна крачка напред към ново единство на международното комунистическо движение. Съвещанието доказа, подчерта тя, че въпреки съществуващите разногласия, комунистическите и работнически партии можаха да потвърдят отново своята решимост да се борят единни против империализма, за демокрация и социализъм. Съвещанието допринесе и за издигането на нова, по-висока степен на пролетарския интернационализъм. Ние, испанските комунисти, увери Ибарури, желаем да развиваме и занапред братски връзки с всички комунистически и работнически партии.

Нелегалната емиграция от Португалия

ЛОНДОН, 8 август (БТА) — Португалската тайна полиция арестува повече от 500 души през време на акцията, предприета с цел да се попречи на нелегалното емигриране от страната, съобщава в. „Дейли телеграф".

Според лисабонския кореспондент на вестника, нелегалната емиграция отдавна вече представлява един от най-сериозните проблеми за Португалия. Всяка година на десетки хиляди португалци по различни пътища напускат страната. Повечето от тях се ръководят от стремежа да си осигурят повече или по-малко сносно съществуване: та нали дори и според официални данни Португалия заема последно място в Европа по жизнено равнище на населението. Много емигранти напускат страната и по политически причини, като се стремят да се измъкнат от условията на фашистката диктатура.

Сега в различни страни на Западна Европа се намират повече от два милиона португалски емигранти, докато населението на самата Португалия е около 9 млн. души.

Проблемът за човешките резерви се изостря и от колониалната война, която Лисабон води против националноосвободителното движение в Ангола и Мозамбик. „Мръсната война" в Африка погълща голям брой млади португалци, много от които оставят там и живота си...

НЕУГАСИМИЯТ КОПНЕЖ ЗА СВОБОДА

Във връзка с четвъртвековния юбилей на свободата, колективът на редакцията ни реши да разкаже за някои от хората, които в оня трудни дни преди 25 години полагаха основите на новия живот в Силистренския край. Тези матерпали ще се поместват под рубриката „Те полагаха основите". Чрез тях ще припомним на нашите читатели първите стъпки при индустриализацията на нашия край, при кооперирането на селското стопанство, укрепването на народната демокрация.

Малката вратичка тракна зад мен и чистата каменна пътечка ме поведе към нея — жената с по белели от времето и тревогите ко си, с малко тъжни и майчински загрижени очи. Тя ме покани в скромната си стаичка, седна срещу мен и зачака. И аз, който мислех, че познавам историята на нейния живот от редица официал ни срещи, се смутих. Не можех направо да я попитам за това, за което бях дошъл при нея. Дълго разговаряхме за съвсем обикнове ни, дребни неща, докато стигнем до спомените. Мария Русева или както всички я наричат в града и окръга като Мария, твърде често се връща към тях. Пред пионери и комсомолци, на отечестве нофронтовски събрания и другар ски срещи, тя разказва за оня години на робството, за борбата на силистренци срещу фашистка та тирания и неугасимия копнеж за свобода, разказва им своя живот.

— Младите трябва всичко да знаят, трябва всичко да пом нят — казва така Мария. — За щото нашата младост, младостта на техните бащи и майки беше посветена на тях, на светлия живот, който те сега живеят. И тях ната признателност и радост сега за нас е най-голямата награда.

Живи в паметта на Мария Русева са и оня дни, в които след призива на Георги Димит ров по радиостанция „Христо Ботев" в Силистра се подема инициативата за създаване на комитет на Отечествения фронт.

— Първият ни опит да създа дем комитет на Отечествения фронт излезе несполучлив — започна тя. — Беше през 1942 година. Фашистите все още бя ха убедени в своята победа над съветската страна и вилнееха с пълна сила. Ние вече бяхме уточнили състава на комитета, когато стана провалът в село Бабук. Много от другарите по паднаха в затвора. Още не бях ме се съвзели, когато дойде и вторият провал през 1943 година. Целият Окръжен комитет на Партията беше арестуван. — комитет на Отечествения фронт.

— Е, и какво ще прави този Отечествен фронт — правя се, че нищо не разбирам.

— Как какво? Ще се готвим да посрещаме Червената армия!

— Отидох на срещата. Приказвахме дълго, решавахме, спорихме и си разотидохме. На другия ден аз се срещнах с д-р Стефан Чернев и му предло жих да изберем за секретар на комитета Кирил Божанов. Той се съгласи.

Те полагаха основите

В работата отново настъпи застой. Макар призивът да беше в Отечествения фронт да влязат всички прогресивни партии, ние, комунистите, нямахме много вяра в останалите.

Просто времето беше такова, че ако на едното си око вярваш, на другото недей! Именно от тия съображения, в първия околийски комитет на Отечествения фронт и председателят д-р Чернев, и аз, и Марин Русев, бяхме все комуни сти. Ново оживление настъпи след излизането на Ангел Мир чанов от затвора и възстановя ването на ОК на Партията, за който много наши другари не знаеха до самата победа на Девети септември. Спомням си една вечер, тъкмо съм се вър нала от лозето, капнала от умо ра, а по него време нас, „беля заните" от полицията, никой и на каруцата си не искаше да ни вземе, едва у дома Симеон Жеков и ми казва:

— Довечера непременно тря бва да дойдеш на една среща у Кирил Божанов.

— Симеоне — казвам, — по лицейски час има, няма да мо жем да се върнем, пък и какво ще правим у Кирил Божа нов.

— Ще сформираме — вика, организираме разбиването на Си листренския затвор. Новата сре ща не се състоя. Изпълнихме вто рата уговорка. На шести септем ври заседава ОК на Партията. По нейно поръчение беше създа ден инициативен комитет от името на Отечествения фронт. В него влязоха Симеон Жеков, Кирил Божанов, аз и Вичо Маринов. С подготовката на знамето, писане то на плакати и лозунги се зае Симеон Жеков.

...Настъпи 7-ми септември. Всички се събрахме до гробището. Вълнението ни беше достигнало краен предел. Не е малка работа да се събаря власт. А всъщност, това беше и първото бойно кръ щение на младата отечествено-фронтовска организация. Отначало бяхме малко, около 30-40 души, но докато стигнем до затво ра, там почерня от народ. Имаше много младежи и от наши групи от селата. Стойчо Алексиев, кого то срещнах на автобуса, с който той се готвеше да си заминава от отпуск, се върна и отиде да доведе калипетровци. Още доста войници от Силистра не се за върнаха по частите си. Имаше много хора и от Бабук, Ситово, Сребърна и други. Нашата пър ва задача, освобождаването на силистренските политзатворници, ние изпълнихме с чест.

Непосредствено след победата съставът на Отечествения фронт беше веднага разширен. В него тогава влязоха и земеделци, вля ха се и други партии като „Зве но", радикали и други.

Такава е накратко историята на тази организация в нашия град до победния Девети септем ври, доколкото аз си я спомням. Разбира се, още много може да разказва. Безкрайно съм радостна, че моите очи доживяха дните да видят в нейните редове близо 3 милиона души, да я видят като най-масовия пропагандатор на идеите, за които се бориха и отдадоха живота си толкова мно го хора. Докато съм жива, аз ще отдавам своя скромен дял за нейните успехи.

Енчо ЕНЧЕВ

Васил Иванов е ковач в ремонтната работилница на кооперативното стопанство в село Ситово. Той винаги дава своя дял за бързото ремонтиране на машини те. Изпълнява трудовите норми 150 на сто. Своите високи успехи комунистът поднася като дар за юбилея на свободата.

10 август — Ден на Българския военноморски флот

Стражи на сините граници

Утре българските военни моряци заедно с целия наш народ тържествено ще честват своя празник. Тази година тяхната радост е по-голяма, техният ра порт пред Партията, правителст вото и командуването е по-вну шителен от всички досега. За щото те поднасят своя низ от мъжествени дела в служба на Родината само един месец пред славния 25-годишен юбилей от социалистическата революция в България, посветили плодовете на упоритията си и благороден труд на него.

Празникът на нашия военно морски флот е свързан с деня, в който след 500-годишно робст во българският военноморски флаг за пръв път се развя на подарените ни от Русия военни кораби. 12 август 1879 година! За да започне едно бурно раз витие, изпълнено с бойни и ре волюционни подвизи!

През бойната 1855 година славният екипаж на „Голубчик" под носа на неприятелската ар тилерия прекосяваше тихия Ду нав и снабдяваше защитниците на видинската крепост. Храб ростта на българските военни моряци влезе в световната исто рия с безумно смелата атака на „Дръзки" срещу броненосе ца „Хамидие" през 1912 годи на. По време на Отечествената война нашите синьоблузи вой ни, рамо до рамо със съветски те си братя, прекараха десетки кервани от кораби за фронта, прочистиха стотици мини в Чер но море и Дунава, направиха свободни нашите водни пътища и записаха не едно геройско де ло като доброволци на фронта!

Революционните дела на на шите моряци започват още от първите дни на флота, заедно с руските революционно настроени моряци, за да преминат като червена пътека през периода на капитализма и фашизма и достигнат своя апогей в годи ните на антифашистката всена родна борба. Има ли българин днес, който да не се гордее с революционния подвиг на Иван Загубански? Има ли военен мо ряк, който да не се гордее, че първият социалистически кръ жок в армията е изграден във флота с участието на бележи тия пролетарски революционер Антон Иванов? Че революцион ните моряци от „Надежда" спус наха флаг за поздрав на бунтов ния „Потемкин" през 1905 годи на, че през 1913 година се раз бунтуваха срещу предателската политика на царското правител ство, че през 1918 година в Се вастопол начело със Спас Спасов застанаха на страната на социалистическата революция? Революционните моряци бяха в бойна готовност да се включат в Септемврийското въстание през 1923 година, за което ня кои заплатиха с живота си, а други емигрираха. В революци онно-моряшка обстановка поник наха първите кълнове на Вапца ровата поезия, за да избухт впоследствие до световните ви соти на революционната романтика. Моряшкият процес през 1933—34 година предизвика възхищение и братска пролетарс ка солидарност от страната на френските, германските и други моряци. Стоян Палаузов, Ки рил Халачев се биха за Испан ската република.

Голям е броят на моряците, вдигнали оръжие срещу фашис тките началници, срещу палачи те на нашия народ. По черно морското и беломорското край брежие, в базите на Варна, Бур гас, Дедеагач и Кавала кипи ре волюционна дейност. Техните зорки очи насочват съветските подводници към немските тран спорти, граничните постове от Не себър до Емине преминават на страната на партизаните. Стоян Палаузов се спуска с парашут над поробеното си Отечество и загива със смъртта на храбрите. Димитър Савов (Такича) бунтува цялото Беломорие и увисва на бесилката в Сливен ския затвор, горд със своето ко мунистическо верую. Васил То доров (Асен), Максим Илиев (Бакиша), Вълчо Пушков (Пуш ката), Неделчо Камов (Камби ча) — са моряците-герои от пар тизанския отряд „Народен юм рук"! Само ако разтворим стра ниците на книгата „Както в мор ските бури", ще наброим 28 си ньоблузи бунтовници, които с главите си счупиха ледовете!

В пламъците на Деветосеп темврийската революция се ро ди нашият народен военноморс ки флот. Партизаните, политза творниците оглавиха моряшки те редици, корабите и поделени ята.

Военните моряци застанаха на вахта на своята социалисти ческа родина!

Народни офицери завършиха военни училища и академии, братският съветски военноморс ки флот. Партизаните, политза кораби. Започнаха учения и пла вания, изпълнени със самоотвер жен труд, увенчан с успехи и достойни дела.

Днес ние стоим по бойните по стове и командните мостици, въоръжени с най-новите военно морски знания, въоръжени със съвременна бойна техника. На шите командири с дълбока вещи на ни ръководят, нашите синьо блузи войни са отличници в бойната и политическата подго товка, класни специалисти, май стори на точния огън, безприме рно бдителни, патриоти и интер националисти.

През това лято част от наши те бойни кораби развяха родния военноморски флаг в Средизем но море. Там, заедно с нашите братя — съветските военни мо ряци — решаваха бойни задачи, усъвършенствуваха изкусство то си да побеждават на море. Много безсънни дни и нощи из караха на вахта, закалиха воля та си, физиката си. Старото из питано моряшко правило, че мо рякът се учи в походите, в пла ванията, че морето е неговият полигон, неговото бойно поле, се потвърди още веднъж.

Днес нашите смели моряци ук репват бойната готовност на флота в непрекъснати занятия и учения, в плавания при най-те жки условия, те калят своите мишци и волята в борбата с морската стихия. И няма да бъ де пресилено, ако кажем, че те са нейни господари.

Капитан първи ранг

Петър ПЕТРОВ

Незабравими дни

Обучението на пионерския актив е постоянна грижа на пионерските ръководители. То се осъществява най-вече през учебната година. От няколко години насам обаче под ръко водството на Окръжния пио нерски дом новоизбраните дружинни председатели се обучават и през лятото в пио нерски лагер-школи. С всяка измината година работата в тях се подобрява. Това лято лагер-школата бе сформирана от дружинни председатели, физкултурници и фанфаристи от почти всички пионерски дружини в окръга.

Съобразно интересите на лагерниците, бяха създадени пет пионерски отряда. За ръ ководители бяха изпратени добре подготвени пионерски ръководители, специалисти и методисти от Окръжния пио нерски дом. Планът за лагер ната смяна беше предварител но изработен и обсъден от ръководството на лагера и Окръжния пионерски щаб. Той застъпваше както теорети ческа, така и практическа под готовка на активистите. В него бяха залегнали беседи за пионерската символика, за тру довата и културно-масовата работа, за пионерските сбо ве и поръчения и др. Не бяха забравени и техническите, ху дожествените и спортните про яви.

Първите лагерни дни бяха посветени на организационна та дейност. Практически бе показаю на пионерите как се провеждат сборове на отряди те и дружината за избиране на отрядни и дружинни съве ти. С цялата дружина се об съди и прие планът за работа та през смяната. Дружинният съвет, физкултурният съвет и комисиите осъществяваха пио нерското самоуправление. Дру жинният съвет предложи за обсъждане показатели за во дене на съревнование и начин за отчитането му. И всяка ве чер съревнованието се отчита ше от пионери. Класирането се отразяваше нагледно върху подходящо табло.

Формите на работа в лагер школата бяха разнообразни и предлагаха много романтика и веселие. Голям интерес създа де лагерната „телевизия". Про веде се „интервю" с лагерния персонал, с дружинния съвет и представители на търговищ кия лагер, което заинтригува с интересните въпроси на го ворителите. Най-добрите из пълнители на песни и танци изнесоха поздравителен кон церт. Не може да се отмине с мълчание и лагерният „па наир". Целият район беше укра сен с подходящи знамена, а между високите борове бяха уредени „панаирните" палати на отрядите. „Рекламите" и „фирмите" привлякоха гости и от съседните лагери. По щандовете се продаваха раз лични лакомства като сирон, печено брашно, мекици, плодо ве, букети и много и различни сувени ри. Но закупуването не става ше с пари, а срещу песен-за гадка.

Лагерната спартакиада, де нят на игрите, срещите по футбол и баскетбол — всички спортни мероприятия премина ха много организирано и интересно. Проведоха се и военизирани игри, нощен поход, екскурзии до Котел, Же равна, Ястребино и Антоново, които развълнуваха пионерски те сърца. Много силни прежи вявания и вълнения у пионе рите предизвикаха тържестве ната проверка и срещата с бившия партизанин Григор Са вов пред паметника на падна лите в борбата против капи тализма и фашизма от Тузла ка в село Антоново. В Ястре бино, Търговищки окръг, пио нерите изнесоха художествена програма.

Няма съмнение, че бъдещи те дружинни председатели, физкултурници и фанфаристи ще предложат интересни идеи в своите пионерски дружини, а двадесетте лагерни дни в село Зелена Морава, Търго вищки окръг, ще се помнят дълго.

В. ИВАНОВА

Героичното минало на окръга — извор на гордост

В чест на 25—годишнината от победата на социалис тическата революция у нас общинският партиен комитет в село Паисиево осъществя ва интересни начинания. На скоро се състоя среща със се кретарите на първичните пар тийни организации, секрета рите на комсомолските дру жества, младите комунисти и ръководствата на масово-политическите организации.

Пред тях лектор-консултант при Дома за политическа просвета на Окръжния коми тет на Партията Христо Ман джуков изнесе беседа, посве тена на добруджанското рево люционно движение и герои чното минало на нашия окр ъг.

В продължение на два ча са лекторът говори за основа ването на Силистренската партийна организация, за ге роичните подвизи на смели те добруджански синове Дочо Михайлов, Димитър Дончев -Доктора, Иван Стайков, за превземането на затвора в Силистра на 7 септември 1944 година и освобождение то на политзатворниците. Той разказа и за радушното посрещане на славната Черве на армия от силистренци, станало на 8 септември 1944 година. Лекцията бе богато онагледена с материали и сним ки посредством аспектомат.

Присъствуващите останаха много доволни, тъй като на учиха извънредно много не ща за добруджанското револю ционно движение. Разказът на лектора за героич ната история на нашия окръг допадна на всички. Те изявиха желание и друг път активът на обще ната и най-вече младите комунисти и активистите на Комсомола да имат възможността да се запознаят с миналото на Силистренски окръг, с негови те герои.

Мълко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Из опита на нашите хмелницки приятели

(Продължение от миналия брой)

В Хмелницка област работят над 21 000 учители.

В село Лесовод средно 50 души на ден посещават библиотеката. Всички ученици и 900 възрастни са нейни читатели. Средно за го дина се падат по 36 прочетени книги за децата и по 19 за възра стните, у нас се падат средно 7-8 книги на читател. Неотдавна библиотеката е организирала ин тересна вечер на сърпа и чука. Състояла се е среща между кол хозниците и работниците на маш иностроителния завод. След съ ответните информации за произ водствените успехи е имало бога та литературно-музикална програ ма и съвместни веселия. Редовно се организират чествувания, посве тени на героите на социалистичес кия труд в колхоза.

Интересна форма на работа е говорящият вестник. Той си има свое постоянно име, както всеки вестник. То е написано предвари телно и красиво оформено на подходяща рамка. В определено то време двама души я изнасят на сцената пред публиката и обя вяват първата статия и дават ду мата на автора, после — втората и т. н. Накрая завършва с кон церт.

Интересни са и празниците, и дните на ленинската книга. Те имат за задача да покажат прак тическите резултати от изпълнение то заветите на Ленин. На присъ ствуващите се показва макет на книга, на който са написани мис ли на Ленин. Например това, че още в първите години на съвет ската власт Ленин каза, че са нужни 10 000 трактора, за да се извърши техническа революция на село. След това на худо жествено оформен плакат се по казва с каква техника разполага сега отделният колхоз, където се провежда тържеството. Така е и по другите въпроси.

Събранията без дневен ред са една много удобна форма за раз говор с хората, за вникване в техните нужди и вълнения. На тях обикновено присъствуват спе циалисти от района — лекари, отговарящи за строителството, лектори по международното поло жение, служители в съвета. Кол хозниците или работниците зада ват въпросите, които ги вълну ват, а специалистите отговарят.

Хубаво разнообразие в живота на хората са дните на селото в града. В предварително определен ден художествените колекти ви от дадено село показват своето майсторство на сцената в града.

В много колхози се организи рват празници на династиите на колхозниците. Това са семейства, от които всички членове работят в колхоза. В района на Каменец — Подолски има 16 такива дина стии. Скоро преди нашето посе щение беше се състояло тържест во, посветено на династия Арме тикови. Бащата Арметиков, него вата жена, трите му дъщери, зе тьовете и внучките работят в кол хоза.

Особено тържествено се праз нува влизането в нов дом, при емането на млади работници, из пращането на старите работници и служители на пенсия, златните и сребърни сватби, вечерите на патроните, часовете и дните на родината.

Опитът от приложението на то ва богато разнообразие на фор ми се изучава, обобщава и раз пространява. В методическия ка бинет към партийния комитет в гр. Красиловск на цяла стена, след изясняването на основните задачи в областта на идеологията, поставени от XXIII конгрес на КПСС, се посочват и конкрет ните форми на работа. В раздела за културно-просветната работа и масовите форми на работа са посочени всички възможни иници ативи в тази насока, които могат да се използуват.

Своеобразна дейност развиват и парковете за отдих и култура. В тях има читални, място, къде то в определени дни и часове се четат лекции, където за децата, открити естради, където всяка съ бота и неделя се изнасят концер ти. На видно място, освен почет ните дъски, са поставени и нови те вестници. (За наша изненада тук беше и в. „Силистренска три буна"), карикатури по актуални политически и други въпроси. Всеки кът си има свои шефове, които се грижат за поддържане то му и за организацията, и раз нообразието на работата в него. Парковете обикновено са на са моиздръжка.

Жителите на град Городок научи ват кой колектив в заводите и кой колхоз от района работят най-добре по знамената, вдигнати в центъра на града. Всяко тримесечие се отчита съревнованието и в чест на първенците се издига знаме. За успехите може да се научи от лаконичния текст под знамената.

В Хмелницка област има 56 музея, 405 Ленински стаи, 259 музея на бойната слава и 106 му зея на родния край. Почти няма селище или училище без музеен кът или отделен музей.

За самоотверженността, с която са защитавали своята родина по време на Втората световна вой на, говорят безбройните паметни ци на героите. За нея сме чели и слушали немалко, но човек из тръпва, когато на мраморната плоча прочете стотиците имена на загиналите от едно село, от един град. Златните букви не на малява тъгата от това, че с тях са написани десетки имена с една и съща фамилия. На паметни ка в Красиловск 24 пъти се че те фамилията Кизюн. В село Ле совод са загинали 240 души, ка то от две фамилии са дали живо та си 18 души, трима братя Труш, двама от които са близна ци, също са обезсмъртили имена та си с подвига на героите. Едва ли може да се срещне семейство в областта, което да не е загубило близък човек в страшната вой на с фашизма. Може би затова във всяко селище паметникът е най-святото място. На много мес та те са озвучени. В определени дни и часове се осветява и мрамо рът „заговорва". Съчетанието на траурната музика със стихове за героизма и имената на загина лите прониква до сърцата на всеки, който слуша този монтаж и той неволно се спира потресен, за да отдаде заслужената почит на своите съграждани. Не! Съвет ският народ няма да забрави то зи подвиг. Няма да го забравят и поколенията, защото от тук за почват своя път пионерите, тук получават своите комсомолски би лети младежите, тук дават първа та си клетва за вярност към ро дината тези, които отиват в ка зармата.

ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ И ЗА ВЕКОВЕ

При срещите си с нашите хмел ницки приятели ние спорим често кой кого обича повече — ние тях или те нас. Този спор обикновено остава неразрешен, защото всеки е убеден, че неговите чувства са по-дълбоки. В нашите разговори и на събранията ние не веднъж изразявахме чувството си на гор дост, че първите документи за дружбата между Силистренския край и Русия датират отпреди десет века. Често правехме хроно логия на тази дружба, с цифри и факти показвахме нейните плодо ве, изтъквахме, че не можем да си представим развитието на на шата родина по пътя на социали зма без братската помощ на Съ ветския съюз.

Всичките ни впечатления обаче потвърждават, че хмелничани съ що имат основание да спорят. Навсякъде, където бяхме, ние чувствувахме топлотата и сърдеч ността на една голяма любов. Още от детските градини и учили щата децата се учат да обичат и уважават другите народи. Клу бовете за интернационална друж ба развиват много широка дей ност. Тяхната цел е да установя ват и поддържат връзки с колко то може повече страни. Заедно с това те се запознават с живота и успехите на тези страни. Клу бът на интернационалната друж ба в 16-то училище в гр. Хмелни цки поддържа връзки с много страни. В началото на май тук е имало своеобразен празник — фе стивал на дружбата. Присъствуву вали са 50 деца от различните ре публики на Съветския съюз. Вся ко от тях е донесло най-харак терното за своята република, ка то подарък на клуба. В деня на откриването на фестивала всеки отряд е рапортувал какво е на правил в процеса на подготовка та му. Рапортите са написани на пионерски връзки — те са за шити в едно и ще останат в ре ликвите на клуба. Между ценно стите на клуба са и поздравле ията на А. Косигин, Цеденбал, Ф Кастро.

Във всяко училище има цел стаи или кътове, в които се раз казва за различните страни, за събитията в света, излагат се предметите, получени от кореспо денцията на пионерите. В кабине тите за изучаване на чужди ези ци също има фототабла и други материали за страната, чийто език изучават.

За наша гордост във всички клубове, кътове, изложби, е отделе но много място за България. В музеите също има кътове на дружбата със Силистренски окр ъг. Във фоайето на киното в гр. Хмелницки има голяма излож ба с изрезки от материали, кар ти, справки за България, снимки от всички силистренски делега ции, посетили Хмелницка област.

Проведен е фестивал на българ ския филм. В училищата са напра вени изложби със сувенири, ко ито са им изпратили нашите пио нери. Самодейните колективи из пълняват наши песни и танци. В библиотеките има библиографи ски справки за български автори и произведенията им.

Това е вещественият израз на чувствата, които съветските хора изпитват към нас, българите. Чо век трябва да посети тази стра на, за да разбере колко искрено и сърдечно е всичко това. Наше то мнение беше единодушно, че децата от 16-то училище в гр. Хмелницки в своето приветствие бяха отразили напълно мислите и вълненията ни. Между другото в него се казваше:

В Русия има тъй много бели брези,
в България слънчева —
море от алени рози.
Брезите и розите не ще се разделят.
Брезите и розите вечно ще дружат.
Ние се познаваме и обичаме отдавна.
У нашите народи сърцето е едно.
И знае в Русия всеки човек
Москва и София са сестри навек.

Ние се завърнахме от Хмелниц ка област, изпълнени с впечатле ния, възхитени от душевното бо гатство на съветските хора, от самоотвержения им труд за раз цвета на своята родина, от голя мата им интернационална лю бов. Но ние оставихме там части ци от своите сърца, защото там останаха нашите нови искрени приятели, с които ще очакваме нови срещи.

Денка ГОСПОДИНОВА

Обновените селища на Добруджа

Дулово

Пътища към благоденствието

По главната улица на града ежегодно израстват нови обществени сгради и жилищни блокове. Някъде между тях остават ниски и порутени едноетажни постройки.

— Ето, това бяха най-стабилните постройки в миналото — иронично казват сега дуловци.

Преди години, ние също помним това, те бяха повече. Но постепенно техните полегнали стени рухваха една след друга.

Обновената главна улица на града.

надничали в гераните, са могли да мислят, че от десетки километри тук човешката ръка ще доведе водата. Толкова вода, колкото е нужна!...

Някъде в миналото вече остана старото, безводното Дулово. Хората още помнят седемте кладенеца, от които са черпели вода. Но те постепенно ще ги забравят, а по-младите след години ще ги заровят, за да не си спомнят никога за тях.

Не знам защо, но ми се струва, че както преди, така и сега съвсем съвременно звучат думите на византийския хронист Маврий: „Племената на славяните са свободолюбиви и по никакъв начин не се поддават на поробване. Те предпочитат копралята пред копието, ралото пред меча. Безспорно обичат земите си и са готови на всичко за свободата си“... Копралята пред копието, ралото пред меча... Една стара мисъл, която вековете не са опровергали. Всеки миг народът ни е използувал, за да оре земята си, за да строи къщи. Нима след Деветите септември той не е вложил всичките си сили, за да възроди и обнови изстрадала си страна.

...Някога до Дулово, което през 1888 година наброяваше 125 къщи с 1 000 души население, стигаше само едно шосе. Прашно шосе — от Силистра за Шумен. Навсякъде другаде черни междуселски пътища с много прах, с много кал, със самотни каруци в лятната жега. Този народ, тези хора, които еднакво добре могат да държат пушката и плуга, проправят и до тук асфалтовите пътища — удобни, без прах и кал. Някога през Дулово не е минавал нито един автобус. Непознатото превозно средство е бил автобусът. Сега около тридесет автобуса ежедневно преминават през града. Не е ли това една голяма, неоспорима придобивка, завоювана само за четвърт век. В момента се извършват последните строителни работи по новата автогара и в дните пред Деветите септември тя ще бъде на разположение на пътниците.

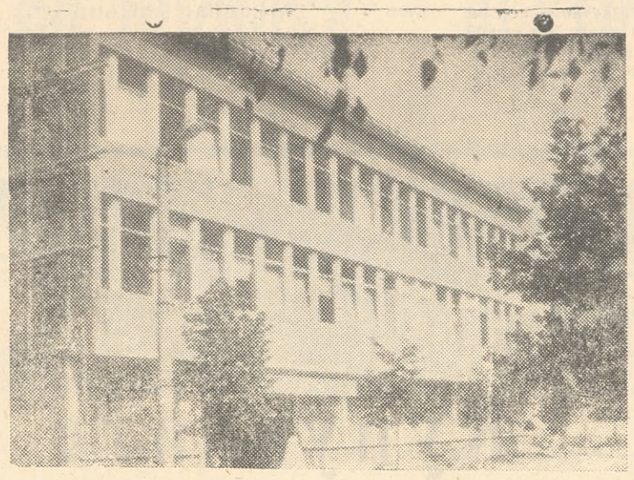
Сега, когато в цялата страна се чертаят бъдещите перспективи за развитието на образованието, само с иронична усмивка можем да си припомним годините, в които Дулово е имало едно порутено училище с около четиридесет ученици и един учител. През годините на свободата тук бяха издигнати две прекрасни училищни сгради — за началния и гимназиалния курс.

Много, много са придобивките на този десетхиляден град. Ако речем да изредим всички, списъкът им би бил доста дълъг. Но не можем да не споменем, че сега градът има болница с доста голям медицински персонал, докато в миналото е имал само един лекар. През годините на народната власт до тук пристигна железопътната линия, електричеството, бяха издигнати детски ясли. Всичко това създадоха онези хора на Делиормана, които познаваха безводието му и които не бяха чували за кино или комбайн. Те обновиха и обновяват града си: градят нови къщи, прокарват асфалтирани улици, създават паркове. Те прокарват пътя на новото във всички сектори на живота. Преди църквата, общината и полицията бяха най-високите сгради. Сега те се смалиха и потънаха сред новите постройки. Те израстват една след друга. Ето че съвсем наскоро дуловци ще имат и нова пощенска сграда.

Дулово, селището, което едва през 1960 година бе обявено за град, което на Девети септември наброяваше 4 000 жители, през годините на свободата направи най-смели стъпки в своето икономическо възмогване. В това отношение то не наследи от миналото нищо. Всичко създадено е плод на тези 25 свободни години.

Едва ли е нужно да се връщаме към историята на кооперативното стопанство. Тя е аналогична на всички останали. Години Партията трябваше да води упорита борба срещу неверието, да убеждава с думи и с икономическата си политика. Сега в лицето на кооператорите тя има най-ревностните привърженици на кооперативния строй. Защото благодарение само на него далече миналото остана и недоимъкът, и ралото, и синорите. Сега Партията има за себе си най-ценния капитал — увереността на хората в утрешния ден, ентусиазма, с който изпълняват всяка начертана програма.

Кооперативното стопанство в Дулово е едно от водещите в окръга. То се радва на изключително добри добиви от различните култури, но има едно доходно животновъдство. За града кооперативът е една крепка икономическа единица, която сигурно гарантира благоденствието на хората. В това отношение цифрите за спестяванията са твърде убедителни, макар и взети за кратък период: през 1963 година те са възлизали на 675 785 лева, а през миналата година на 1 236 370 лева, или почти са се удвоили. Благодарение на високия процент на механизацията и прилагането на научните методи на производство, добивите от различните култури бележат чувствителен прираст: докато през 1962 година от декар е получено по 185 килограма пшеница, то през миналата година добивът съответно е 312 килограма. Почти се е удвоил добивът на мляко от кравите, овцете. Всичко това довежда и до рязко увеличение на доходите на кооператорите. През 1962 година един трудоспособен кооператор е получил 589 лева, а през 1968 година — 977 лева. Всички тези цифри говорят убедително за укрепването на кооператива. Те водят след себе си и много ценни придобивки за кооператорите. Редовните кооператори сега получават 14-дневен годишен отпуск. За 25 години народна власт това е много голямо социално завоевание. То говори преди всичко за една грижа за човека, изпълнение на основните предначертания на Партията. Сега децата в Дулово до едногодишна възраст получават безплатна храна, а до 3 години — безплатни лекарства. На новите семейни двойки се заделят по 50 лева. Фактите са убедителни. Те сочат онези причини, които карат хората да гледат уверено в бъдещето.

Непрекъснато израстват нови съвременни постройки.

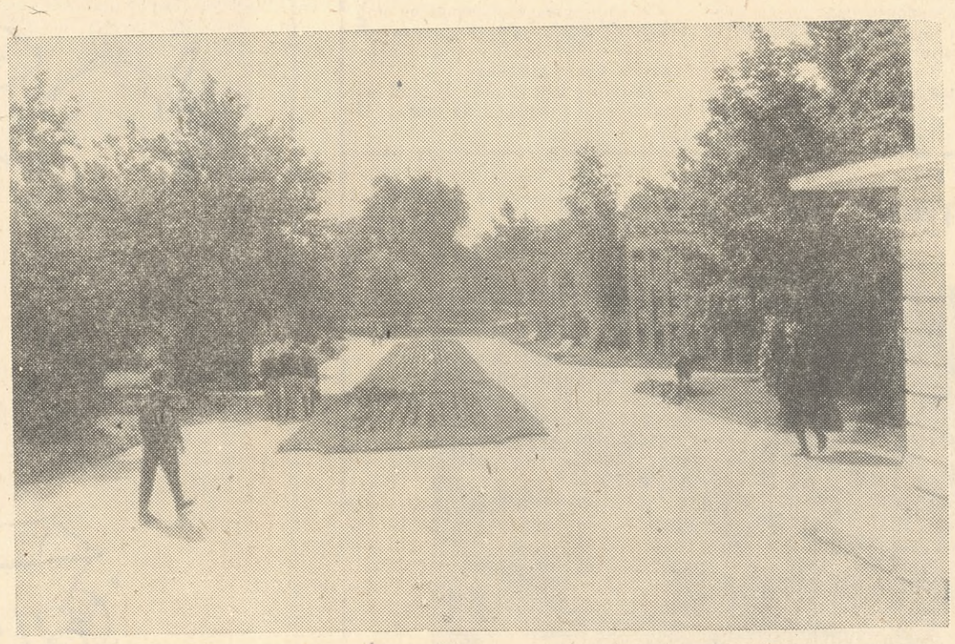
Сега Градският комитет на Партията и управителният съвет на стопанството въз основа на най-задълбочен анализ изграждат утрешните перспективи за развитието на кооперативното дело. Стопанството в никакъв случай не бива да остане на този етап на развитие. Темповете трябва да нарастнат. Затова в помощ ще дойдат научните методи на работа, по-широк път ще бъде даден на науката в самото производство.

Изостанало в миналото, Дулово през годините на свободата направи първите си стъпки в създаването и развитието на собствена промишленост. Постепенно се изграждаха отделните предприятия, за да се стигне до този момент, когато промишлената и селскостопанската продукция се изравняват. Постепенно икономиката създава свои традиции, полагат се усилия за производство с високи технически показатели. Малко странно звучи фактът, че старото Дулово днес е производител на селскостопански машини за износ, но той е една истина. Вече е уточнен перспективният план за развитието на промишлеността до 1975 година. Броят на предприятията ще се допълни с нови. Ще влезе в експлоатация до 1972 година строящият се завод за биосмески, проектира се предприятие от рода на текстилните. Непрекъснато през идните години промишлеността ще поглъща нова работна ръка.

Разбира се, когато говорим за ново Дулово, не бива да пропускаме онова, което бе създадено в областта на културата: построяването на новата читалищна сграда, укрепването на самодейността, създаването на трайни традиции, свързани с естетическото възпитание на трудещите се.

И все пак най-голямата придобивка за града са новите хора. Тези, които поеха делото на социализма в свои ръце, които удържаха на най-големите трудности, гарантираха благоденствие и щастлив живот. Те имат предначертанията на бъдещето, имат вярата в ръководната роля на Партията.

С. ХРИСТОВ

Паркът на града — един хубав кът за отдих.

Профили на съвремието

С обич и умение

Когато попитах за Енвер Садъков, краварите от село Цар Асен се спогледнаха и миг след това се усмихнаха.

— А, тука си е той, при кравите — посочи Иджаби Османов — той с тях дружи повече, отколкото с нас...

— Провървя на човека, късмет имал, че му се паднаха добри крави — подхвърли Сюлейман.

— Ба, късметът е на кравите, че си намериха истински гледач — намеси се и Февзи Ешрефов.

За работата на Енвер бях чувал и преди само хубави неща, не се съмнявах и сега. Отправих се към обора. Намерих го при кравите да им залага прясна люцерна. Едър, широкоплещест, със заруменели от здраве бузи, едва надхвърлил тридесетте, той ме посрещна с широка усмивка.

— Върви ли работата, Енвер? — запитах го.

— Ами върви, нали се трудим. Разприказвахме се с младия животновъд. „Още с раждането си съм се хванал за опашката на овцете — каза той. — От тогава ще се е вселила в мен обичта към добитъка...“

Още от малък той тича след бащините си и чужди животни. Свикнал с тях, това му става професия. Обичта му към животните го отвежда към голямото стадо в ДСС — Силистра. Тук става овчар-дояч, където с присъщата си обич работи три години. Войнишкият дълг го разделя за малко с любимата работа. Когато се връща в родното си село Правда, ръководителите, познали обичта и упоритостта му в работата с животните, предлагат да постъпи в кравефермата. Цели пет години работи Енвер там, и винаги са били доволни от него.

— А защо напусна родното си село? — закачливо подхвърлих аз.

— Ами как да обясня — той сведе глава и някак свенливо се усмихна. — Човек, увлечен в работата, забравя себе си понякога. Думата ми е, че късно се сетих да се задомя. Годините минаваха, а на мен нашите момичета не ми правеха впечатление. Едно момиче от Чуковец обаче, ми грабна сърцето. Към нас има една народна поговорка „Откъдето е жената, оттам съм и аз“. Та и аз трябваше да се преклоня пред това и да дойда в нейното село.

Но и тук вратите на овцефермата широко се отвориха за работния момък. Наред с работата си, с припечелените пари, той успя за късо време да си построи просторна тухлена къща. Доловил усърдието и умението в работата му, една вечер му гостува животновъдният бригадир Васил Топев. На другата сутрин Енвер осъмна в кравефермата. Но вериха му 17 крави.

— Това е най-голямото ми богатство — посочи той кравите, които бяха излапали лакомо заложената люцерна. — Тази — посочи той една едра, с тъмнокафяв косъм крава — се казва Норка. Много е скромна и кротка, но от 18 литра мляко по-надолу не пада. — Той нежно я потупа по хълбока, погали я по гърба, а тя проточи шия, пръхна с влажните си поздрави и заблиза с грапавия си език ръката му.

— А тази там — поведе метой към друга, също така едра крава — Илюзия се казва. Странно име, нали, но при нея няма никаква илюзия в това, че дава по 20-21 литра мляко.

— А какво ще кажеш за доенето?

— Доенето, мога да кажа, че за мен е станало вече играчка. Така съм свикнал с това. Но аз мисля, че не това е важното, а има нещо друго... Като каза това, той се доближи до Илюзия и с препълнен от нежност глас подвикна „Юля“. Животното извърна глава. Той я потупа по гърба, след което приклекна до нея. Предразположената крава леко отмести задните си крака, освободи напращялото си виме и зае по-за-доене.

— Освен това — продължи Енвер — нужно е да се измие, да се изтрие със суха кърпа вимето, като същевременно се масажира...

— Другарите ти не са доволни от това, че повече дружиш с кравите, отколкото с тях — подхвърлих на шега.

— И добитъкът са като хората — отвърна сериозно Енвер — и те обичат дружбата и нежността. Нагрубиш ли ги или ги ударишь — хаир няма от работата...

Въпреки напрегнатия план и тежката зима, Енвер упорито отстоява и преизпълнява месечните си планове в млеконадоя. При план 39 тона, до края на август той обещава да надои 40 тона мляко. Това е скромният принос на младия животновъд в чест на юбилея.

Добромир СТРЕМСКИ

Новости в свиневъдството

„Хотел“ за свине

В кооперативното стопанство ГЬОРЦИГ, окръг ХАЛЕ, по случай двадесет годишнината от основаването на първата работническа република в Германия — ГДР, се строи и ще бъде пусната в експлоатация шестетажна сграда-комплекс за отглеждане на свине-майки и производство на прасета за угояване и разплод.

Намиращите се в 40-метрова висока сграда 540 места за свине-майки се достигат с помощта на 4 асансьора. Хранението на животните и почистването на течния и твърдия тор са напълно механизирани. За малките прасета са предвидени отопляеми гумирани дюшеци. Годишният капацитет на комплекса се изразява в производството на 14 500 броя прасета за угояване, 2 000 прасета за ремонт на стадата и 30 тона прираст в живо тегло.

Така построеният комплекс ще струва 4 000 000 германски марки. В него ще работят само 18 работници. На един работник-свиневъд ще се падне по 116 000 германски марки годишна продукция.

Превод от немски: П. Панайотов

Криворазбрано деление

В град Дулово до края на миналата година съществуваше един промкомбинат. В това предприятие се извършваха всички видове промишлени и битови услуги на населението от града и района му. Произвеждаше се и това промишлена продукция.

В края на 1968 година бе направена правилна преценка за перспективите на това доста разширило своите дейности предприятие и бе взето решение от него да се образуват две. Както бе и сторено — Промкомбинат „Прогрес“ и ДПП „Металик“. По замисъл всички услуги и изделия „ишлеме“ се предвиждаха да останат в програмата на промкомбината, а готовата продукция, преди всичко металоизделията, да са в програмата на ДПП „Металик“. Такава бе и основната тенденция със създаването на новото предприятие: да му се даде възможност по-добре да развива и подобрява металните изделия. Специализацията във всеки отрасъл на нашата икономика на дадения етап е важен фактор за по-добрение качеството на продукцията, за по-нататъшното усъвършенстване на производството.

Доведен ли бе докрай правилният замисъл за специализиране на ДПП „Металик“ в предприятие само за готова промишлена продукция? Разделение на управленческия апарат и на средствата бе извършено. Но това разделение като че ли доведе до фактическото създаване на два промкомбината в Дулово. При наличието на промишлен комбинат „Прогрес“ в Дулово десетки промишлени услуги все още се числят в производствената програма на ДПП „Металик“. Голяма част от производствената програма и структурата на последното предприятие не отговаря ни то на целите на предприятието, нито на фирмата му. И действително, каква връзка има поправката на часовници, поправката на кантари, на телевизионни апарати, радиоапарати, пренавиване на електрически мотори, прокарване на водопроводни инсталации в дворовете на гражданите с металообработването и с производството на готови метални изделия.

Очевидно е, че тези дейности не правилно са отнесени в програмата на ДПП „Металик“, когато са могли да си останат в програмата на промкомбинат „Прогрес“.

Тези несвойствени придатъци към новото предприятие ДПП „Металик“ отежняват неговата структура, отвличат неговото ръководство от съсредоточаване на неговите сили за довеждане докрай привилния замисъл за създаване на предприятие за металообработване. И интересите на това предприятие налагат тогава се освободи от тези несвойствени му услуги. И напълно естествено е списъкът на причислените услуги да бъде снет от неговата производствена програма и причислен на промкомбината. За сега ДПП „Металик“ се явява втори промкомбинат в Дулово. Трябва да се избегне това ненужно дублиране.

Йордан ПОПОВ

25 ГОДИНИ ИКОНОМИЧЕСКИ ВЪЗХОД

КРАТЪК, НО ПОЛЗОТВОРЕН ПЪТ

ВИСОКО качество, умело съчетание на прогресивните технологии и най-новите постижения в областта на машинните конструкции и детайли, съвременно научно и техническо равнище на проучването и проектирането — това са главните черти, които характеризират дейността на външнотърговското предприятие „Техноекспорт“. Неговата активност с всяка измината година все повече допринася за разширяването и укрепването на търговските връзки на родината ни с другите страни на базата на взаимната изгода.

За това най-красноречиво говорят фактите. Само през последните шест години „Техноекспорт“ е изнесъл в чужбина над 250 комплектни предприятия с различно предназначение. Сред тях са модерна фабрика за етерични масла в Индонезия, предприятие за електромотори в Индия, фабрика за сушен лук в Судан, голям месокомбинат в Сомалия, завод за производство на вино и мастика в Сирия, два големи завода в Алжир, месокомбинат и кожарски завод в Монголия, керамични предприятия в Пакистан, модерна инсталация за първична преработка на тютюн в Италия и много други.

Широка и разнообразна е дейността на „Техноекспорт“ и по отношение износа на отделни машини и технологически линии. Само за една година предприятието е договорирало и изнесло в десет страни 4 000 машини за рязане на хляб, 200 000 хладилни херметични агрегати, над 600 тъкачни стана, 100 кожухарски шевни машини, 250 конфекционни машини, 80 парни котли, 10 дизеллокомотива, 100 бетонобъркачки, 50 технологични линии за разфасовка на картофи и пр.

Ефективните форми на външнотърговски контакти, както и заслужената висока оценка на българските машини и инсталации, дават възможност на „Техноекспорт“ непрекъснато да разширява асортимента на предлаганите от него комплектни предприятия, да задоволява все по-голям брой клиенти. В момента за Сирия се произвеждат инсталациите за рудник и обогатителна фабрика за фосфати с капацитет 1 милион тона годишно. И двата обекта се изграждат по български проекти. Такива две предприятия с още по-голям капацитет ще бъдат изградени и в Тунис. Сключен е също така договор за строеж на три предприятия за първична ферментация и обработка на тютюн в Иран. В Съветския съюз се изграждат завод за оловен минимум и глеч, пектинов завод, технологични линии за производство на сокове и компоти, екарисажи и др. Изработени са вече и проектите за обогатителни фабрики за медни руди в Алжир. Сключени са договори за създаване в различни страни на Азия и Африка на предприятия за гамаглобулин, заводи за електротелфери, фабрики за сушене на плодове и зеленчуци, технологични линии за производство на сярна киселина, консервни предприятия и пр.

В износната програма на „Техноекспорт“ са включени и редица нови разработки на българските специалисти в областта на десетки промишлени отрасли. В СССР най-познатите изделия, които несъмнено ще заинтересуват многобройните клиенти, са линиите за миене, пълнене и затваряне на бутилки за сокове и вино с капацитет 3 000—6 000 броя за един час, инсталация за сортиране, броене, теглене и опаковка на плодове и зеленчуци и др. „Техноекспорт“ предлага различни видове предприятия на месопреработващата, маслобойната и млекопреработващата промишленост, текстилни фабрики с разнообразна технология, заводи за обработка и преработка на кожа и кожени изделия, мебелни фабрики, керамични обекти и предприятия за производство на строителни конструкции и елементи от бетон и стоманобетон. С нови машини и технологични линии са обзаведени и предприятията на машиностроителната промишленост — заводите за електротелфери, чугунолеярните цехове, заводите за ремонт на трактори и автомобили, предприятията за производство на селскостопански инструменти, автоматичните инсталации за миене на железопътни вагони, товарни и леки автомобили и др. За нуждите на селското стопанство „Техноекспорт“ предлага комплектни блокове от оранжерии и зърнодобивни земеделски стопанства с неограничена производствена програма.

Особени заслуги има „Техноекспорт“ за разширяването на външнотърговските връзки на България с развиващите се страни. Благоприятно въздействие несъмнено оказват и дългосрочните кредити на изгодни условия, които България им предоставя. Тези кредити, отпускани за срок от 10—12 години и лихва 2,5—3 %, създават условия за ефикасно развитие на отделните промишлени отрасли в тези страни. България отпуска и краткосрочни кредити за изграждане на по-малки работилници и фабрики, както и за реконструкция на отделни предприятия и технологични линии.

Друг интересен момент в сътрудничеството между България и развиващите се страни е ефективното използуване на българските патенти и лицензии. В технологическите схеми на новите комплектни предприятия те намират все по-широко приложение и осигуряват висока ефективност на производството. В редица случаи се използува и формата на кооперирането, при която в производствената програма на новото комплектно предприятие се използуват както български детайли, така и детайли от страната, в която то се изгражда.

Емил БОРИСОВ

ЧЕРВЕН СМЯХ

Литературно-хумористичното илюстровано седмично списание „Червен смях“ започва да излиза като издание на Българската комунистическа партия (т. с.) през ноември 1919 г. и продължава своя живот до септември 1923 г. То наследява и развива на нов, по-висок етап здравите, положителни традиции на дотогавашния български хумористичен печат, на нашата хумористично-сатирична литература и изкуство. Сътрудници и редактори на списанието са Крум Кюлявков, Христо Ясенов, Димитър Полянов, Димитър Осинин и др. Още от първия брой в „Червен смях“ сътрудничи Христо Смирненски.

Хуморът на „Червен смях“ е почти само пряко политически.

ДИАЛОЗИ ИЗ КЮСТЕНДИЛ

— Тук ли е секретарят, г-н стражар?

— Оти питаш?

— Искам да говоря с него.

— Ела утре. Секретаро дума по телефоно с министро и не приема таквия.

— Аз ще почакам да свърши.

— А бе, оди си ти казувам, да те не изръгам из басамаците надоле. Секретаро че остави телефоно, та с тебе че се разправя!

— Неотложна е работата ми, г-н стражар!... Дръж!

— Педесе ли е? Сега, молим!

* * *

— Но, г-н писаре, след половин час е необходим документът ми — ще изпусна влака.

— Що!? За половин час ли? Та я не съм машина, чоджум! Утре че дойдеш!

— Боже мой! Та то ми не трябва утре, уважаеми г-н писаре! Моля ви се!

— А бе, и на господ да се молиш — все е това. Не е една работа. Хайде, разкарувай се и не ми бъркай, да не викна разсилно!

— Ами сега, какво да правя??... Дръж... г-н писаре!

— Педесе ли е? Сега, молим!...

ЛЯТО

Дни на огнени горещници
палят столичния град,
бягат всички тлъсти грешници
из курортите на хлад.

Там стозвучното веселие
смешен танец ще извий,
гастрономното безделие
дверите си ще разкрий.

Колко блудкави романчета
лятото ще съчетай,
колко Мичета и Анчета
пошлостта ще увенчай.

Легнал в хладната бирария,
патриот опиянен
хубостите на България
ще прославя по цял ден.

А под снопите жътварите
ще привеждат морен стан,
за да пълнят пак хамбариге
на безделнишката сган...

Дни на огнени горещници
палят столичния град,
бягат угоени грешници
из курортите на хлад.

Христо СМИРНЕНСКИ

„ВЕЛИКИ МИСЛИ“ НА ВЕЛИКИ МОЗЪЦИ

Кр. Пастухов: Един е кусурът на днешния строй: когато си с народа — не си на власт, когато си на власт — не си с народа.

Малинов: Бамбашка страна сме и това си е! Действуваш ли — обвиняват те в недомислие, бездействуваш ли — пропуснал си момента. Не остава нищо друго, освен занапред моята партия да се отдаде на полудрямка.

Събрал: Хр. СМИРНЕНСКИ

ЧЕРВЕНИ ЗАМИСЛИ
(Според Мултатули)

И хиляди нули правят все нула.

Две полуистини не правят истина.

И най-големият мравуняк се състои от мравки.

Две ръкавици от една и съща ръка не правят чифт.

ЧЕРВЕНКО

Писмо със скоби

Неотдавна получихме едно писмо от гражданин, който се оплаква от търговски нередности. За по-голяма прегледност ще цитираме части от писмото й в скоби ще дадем наш коментар, надявайки се, че по този начин ще помогнем както на гражданина, така и на всички онези, които са в конфликт с търговията.

„Пред магазина на мототехника в Силистра — пише ни гражданинът — ако човек обърне внимание, ще забележи, че винаги има голямо натрупване от клиенти, които все чакат.“ (За чакането сме писали немалко, този път ще отбележим само, че чакането също е полезно: калява нервите, човек си отпочива от житейски грижи и най-важното, може да научи сума ти нови работи. Един наш познат, например, докато чакаше пред въпросния магазин, научи до подробности всички части на моторните возила, веднага се яви на изпит и взе право способност за моторист, любител-шофьор, електрокарист, огняр, машинист и др. И то без да си губи времето с разни курсове.)

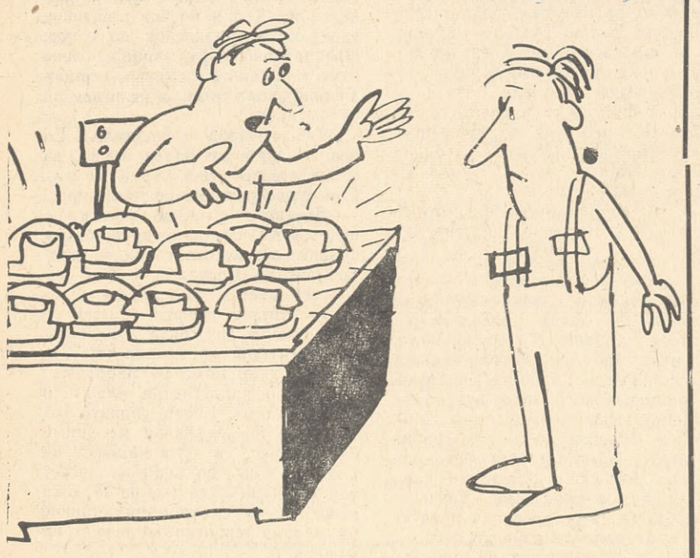
„Не са редки случаите, когато се приема стока и по цял ден магазинът е затворен. Така например, на 1 август след обяд, на 2 цял ден и на 4 същия месец след обяд магазинът пак беше затворен.“ (Това е нещо по-сериозно, но я си помислете колко превозни средства, ако тия дни бяха снабдени с нови части, биха катастрофирали? А тъй като магазинът е бил затворен и те са бездействували, тия катастрофи са избегнати. Не трябва ли да благодарим вместо да критикуваме?)

„Хората от града и окръга, търсещи услугите на магазина, се трупаха по витрините и голяма част от тях гласно изразяваха своето недоволство и възмущение.“ (А кой Ви е казал, драги гражданино, че в нашата страна човек не може да изрази гласно възмущението си? На недоволството си от търговските нередности? Друг въпрос е, разбира се, доколко се обръща внимание на това.)

„Много са гражданите, които поставят и друг въпрос: че у нашия магазин липсват резервни части и материали или пък се доставят в малко количества и се продават за часове, а не за дни.“ (Ни ма е лошо? Това показва, че нашата търговия се развива с гигантски крачки.)

„Нашият магазин не е нов, той съществува от няколко години и в това отношение трябва най-после да се сложи ред. Правилно ще бъде, когато се приема стока, един от щандовете да работи така, както става в магазините от други градове. Аз считам, че висшестоящата им търговска организация правилно ще бъде да вникне в тези слабости и най-после да сложи нормален ред в този магазин.“ (Нашият коментар е излишен. Предоставяме това на съответните фактори.)

А. Р.

Купувайте конфекция от полиестер!

(Тъжно-хумористичен разказ)

Аз съм пред развод. Аз, който двадесет години така изкусно съм лавирал в отношението си към жена ми, че избягвах и най-малките недоразумения, аз, който двадесет години смирено мия чиниите в нашата кухня, аз, който зная как се работи с всички видове прахове за пране и който мога да варя пюрета, бульони и други петмези и да суша джоджен и лайкучка — ето, че се озовах пред развод.

Учудвате ли се?

Не се чудете. Сега всичко ще ви стане ясно като бял ден. И ви съветвам да вземете поука от моя случай и да действувате превантивно, защото тежко и горко на онези мъже, които са непредвидливи.

И тъй, всичко започна от момента, когато жена ми с мелодрамматичен глас един ден тихичко ме попита: „Мили, можеш ли да ми кажеш къде са в момента новите ти панталони. Ако твърдиш, че са в гардероба, аз мога да докажа противното.“

И тя театрално разтвори четирите крила на грамадния ни гардероб, за да ме убеди, че и този път е права.

Наведох глава. Какво друго можех да правя. А тя сложи ръце си на кръста — и аз, който знаех от години, какво ме очаква след тази нейна поза, забих още по-дълбоко в пода погледа си.

— В своя съзнателен живот мъжете губят панталоните си само в един случай — започна тя като форсираше тоновете — и този случай предполагам да ти е много добре известен. Защото не си дете. Пък и много книжки си чел, а в книжките често пише за тези случаи. Е, кажи ми, знаеш ли кога един мъж може да остане без новите си панталони?

Пак вдигнах рамене, но по един смирен начин, за да не предизвикам именно сега максималните й емоции.

— Не — казвам, — не знам...

— Тогава, дявол да го вземе, чудовище такова, аз ще ти припомня.

Втасах я...

Аз, който умея да суша джоджен и лайкучка, който умея да варя петмези и компоти в ниски буркани — ето ме, аз трябваше да опровергая неподозираното обвинение на жестоката ми жена.

— Панталоните ти струваха близо двадесет лева. За тези пари аз прекрасно щях да си купя плат за пелерина и обещавам ти предварително, че нямаше да я загубя.

— Зная мила, че тъй щеше да бъде...

Започнах да правя поведение, защото тя ми подсказа предстоящия си ход — посегна към телефона.

Но ми се размина леко. Развих няколко теории за изчезването на новите ми панталони. Казах, че когато бях в зоопарка, един любопитен лъв ги помилва с лапата си, че ме е обляла една кола, която пренасяла асфалт, че...

Какво ли още не казах, само скрих истината. Сега ще ви я кажа на вас — новият ми панталон от полиестерно влакно, който си купих от магазина за мъжка конфекция в Силистра, след второ обличане получи по лицевата страна големи петна, та имаше опасност да заприличам на някакъв обитател на парка Серенгети. През следващите обличания петната станаха още по-обемни и не търпими и аз, успокояван от възможността да направя рекламация, изтичах до магазина. Там ми записаха името и покупката и казаха да почакам ден, два. И аз зачаках отговор от предприятието-производител. И вече чакам повече от месец.

А панталона съм скрил на подходящо място да не го зърне жена ми, която искаше с тези пари да си купи пелерина.

Наскоро пак ходих. И пак ми казаха, че отговор още няма. И междувременно ме запитаха — „Абе, ти да не би да си го носил в дъжд този панталон.“ И гласът на продавачите беше укорителен. После ми дадоха съвет. „Вземи, бе човек, та го пребоядисай — ще стане пак като нов.“

Ама как да боядисвам нов панталон, бе хора. Та тогава той ще заприлича на топографска карта с онези големи петна.

Не, реших да приема развода, поискан от жена ми. Все някак ще издържа обвинението й, че съм изневерил на семейството си. Пък и се радвам малко, защото отсега нататък няма да суша джоджен и лайкучка, нито пък ще варя компоти в ниски и високи буркани.

Та да е жива и здрава все пак мъжката конфекция...

Р. РАЗВИГОРОВ

Свободни мисли

Ако сам се лишиш от свободата си, трябва да воюваш със себе си, за да си я възвърнеш.

* * *

Да си свободен човек не изключва да бъдеш зает с работа.

* * *

Човек свиква със свободата, както с хляба. Разликата е тази, че в никой магазин не продават свободата.

* * *

Пари можеш да вземеш в заем, свобода — никога. Защото после цял живот не би могъл да се издължиш — свободата е безценна.

* * *

Репликата „Свободен си!“ няма нищо общо със свободата.

СИМИЧ

Весело пътуване

Весело се пътува с автобус по пътищата на окръга. Ще подкрепя мисълта си с конкретен пример. Впрочем, примерът не е съвсем конкретен, защото не записах номера на автобуса. Но това няма фатално значение, тъй като случката, която ще ви разкажа, може да стане (и става) в почти всички даповски автобуси.

Пътуваме с автобус за Дулово. Колата е препълнена. Задушно е. Кислородът не стига. На третата спирка в автобуса влизат много пътници. Кондукторът — млад и наперен — вика грубо:

— Всички да преминат назад.

Една стара жена — правостоящa! — също започна да се предвижва назад, но не така пъргаво, както му се иска на кондуктора. Недоволен от мудността и слабата й подвижност, кондукторът я призовава:

— Ей, дърто, какво се бавиш, давай напред!!

Околните едва сега забелязват старата отпаднала и немощна жена. Гледат я равнодушно и не се досещат, че трябва да й отстъпят едно място. Тогава един мъж, с прошарени, почти бели коси, около 50-годишен, става от мястото си.

Старата жена благодари тихо и случката свършва.

Добре, че краят й поне е оптимистичен...

Владимир ПОПОВ

ИГРА

Днеска включиха децата
и робота във играта.
Ала той не ще да шава,
а задачи все решава.
Николайчо се намръщи:
— За какво ни е тогава?
Баба е робот във къщи —
тя задачите решава!
Па със викове различни
го отнасят във „Вторични“.
От продадените части
купиха си чудни пасти!

Тодор КЛИМЕНТОВ

Нашият речник

КЛЕВЕТА — истина, казана по наш адрес.

* * *

МОРАЛ — може да се чете и от неграмотни.

* * *

ПЪЛЗЕНЕ — вид подход.

* * *

МОРЕ — извор на естрадни песни.

* * *

РЕВНОСТ — начин да се обичаме.

Турхан РАСИЕВ

Печатни грешки

Опичай ближния си.

* * *

Целта оправдава зестрата.

* * *

Завардено положение.

* * *

Домакинът вдигна лост за здравето на присъствуващите.

Т. Р.

Фотообективът не е виновен

ХУМОР БЕЗ МИТО

— Не мога да реша да отида ли на сватба или не.

— Кой те е поканил?

— Моята невеста.

* * *

— Искам да ви съобщя, другарю директор, че вчера се ожених.

— Отлично! Поздравявам ви. Аз много ценя женените работници. Те с охота остават да работят в кантората и след работно време.

* * *

— Изглежда, че не са много щастливи. Често се карат.

— Не, общо взето те са добро семейство. Спорят само за това: кой кого е ощастливил.

* * *

Един младеж разказва на приятеля си:

— Можеш ли да си представиш, вчера се опитах да целуна една девойка и тя веднага повика полицай.

— И ти се оплакваш! Моята пък веднага повика свещеник...

* * *

Един плешив се обърнал към приятеля си с буен перчем:

— И все пак аз имам някои преимущества. Ако имам среща, преди да тръгна, достатъчно е само да оправя вратовръзката си.

* * *

Тексасец, самодоволен както всичките си земляци, попитал един турист:

— Знаете ли каква е разликата между тексаските бълхи и всички останали?

— Не.

— Разликата е тази, че всяка наша бълха си има свое собствено куче.

* * *

Мъж към жена си:

— Учудва ме защо жените обръщат повече внимание на външността си, отколкото на своя интелект?

— Защото мъжете често са глупави, но съвсем рядко — слепи.

* * *

— Защо в работно време четете детективски роман, другарю Сидеров?

— Как да ви кажа, другарю директор, тук е такъв шум, че просто е невъзможно да се чете по-сериозна книга.

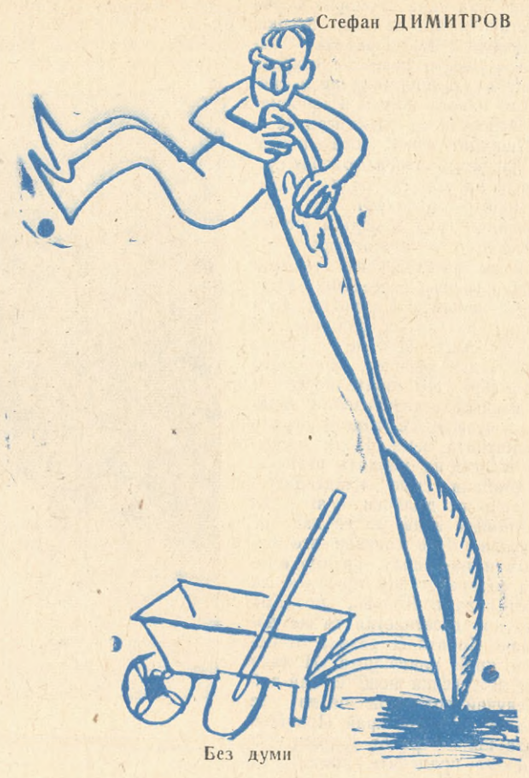
МОНТЕВИДЕО. По заповед на уругвайското министерство на правосъдието администрацията на затвора в Монтевидео освободила някой си Хозе Гонзалес, осъден на дългогодишен затвор за системно правене на фалшиви документи.

По-късно се оказало, че и разпореждането за освобождаването на Гонзалес било фалшиво, изготвено от него самия в затворническата килия и с нечия помощ изпратено до началника на затвора.

НЮ ЙОРК. Американката Елен Ватсон поставила решетки на всички прозорци в своята квартира. Тя обяснила на репортерите, че е направила това не защото се страхува от крадци.

— Моят мъж — казала тя — скоро ще се върне от дългосрочен затвор. Искам той да се чувствува като у дома си.

(„Крокодил“)

Без думи

Осведомяваме ви, че...

УРЕЖДА ИНТЕРЕСНИ КОНКУРСИ

магазинът за плодове и зеленчуци № 15 на ДСП „Булгарплод“ с отговорник Ненко Николов. Тук можете да си решавате каквито си искате ребуси. За най-добрите, както при всяко състезание, са определени награди. Бъркотията е предварително подготвена от отговорника. Първа награда — едно кило безплатни домати получава този, който най-бързо и точно открие тяхното местонахождение. Втора награда — половин кило краставици — получава този, който събърка най-много два пъти. Третата награда е за тези, които сбъркат повече от два пъти. Те веднага получават ред.

Несполучилите да се включат в горните норми, нека да не се отчайват. Те могат да опитат своите сили в конкурса за най-добър нюх. Макар и малко по-трудно, мирисът на мишина се носи из целия магазин, все пак човек може да се надява на някакъв успех.

Пожелаваме успех на всички посетители.

НАША НОВА ГОРДОСТ

в най-скоро време ще бъде колективът на стария хлебозавод. Очаква се със сигурност той да завоюва призовото място в надпреварата по антихигиена в окръга и страната. В името на прославата на нашия град неотдавна вече беше сключен и първият договор по доставки на мухъл за пеницилиновия завод в Разград. Предвидливите ръководители са запазили и един цял етаж в хотел „Златна Добруджа“ за гостите, които положително ще пристигнат за обмяна на опит.

Не остава нищо друго, освен да кажем честито! И дано по-бавно направят новия хлебозавод.

ОСЕВ

Торове. Айде, тоя пък сега — торове. Защо са ни, бе. Гледай, всичко си имаме в Сребърна. И жито, и чушки, и домати, и кайсийки, и дини, и каквото щеш. За кво са ни твоите торове. Ама ако имаш, давай. Кой е луд, като му дават нещо, да не го вземе. Ще си ги сложим под „сайванта?!?“ и готово. Ако искаш да знаеш, там ние си имаме още и от миналата година, пък и от по-минали години, ако искаш. И не се смей. Когато след време съборим този сайвант, знаеш ли какво ще расте тука. Боабаби, братче, боабаби. И ще бием всички по боабабите. Какво, пари ли струва. Айде, пари. Защо пари? Х-м, пари... Гледай го майтапчия... Хи-хи-хи...???

Шегата е много на дебело, ръководители на ТКЗС — Сребърна. Над тази снимка трябва един сериозен, много сериозен размисъл.

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА СОФИЯ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 93 (1562) | Вторник, 12 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Завършиха жътвата

Въпреки трудните климатични условия, които сериозно спънаха прибирането на реколтата тази година, жътвата е към своя край. Стопанствата, в които през последните дни се хвърлиха всички сили за бързото прибиране на зърното, отчитат пълното завършване на жътвата. В ТКЗС Айдемир, Калипетрово, Бабук, Иширково, Сребърна, Главиница, Зафирово, Малък Преславец и Добротица пшениците е ожъната до 8 август. След съвещанието от 2 юли, в тези стопанства с необходимата сериозност и тревога бе разгледано състоянието на жътвата и приети решителни мерки за по-бързото й завършване. Използуването на виндроуери, косачки и жътвата на ръка спомогна твърде много за навременното прибиране на зърното.

Решително изостават с жътвата стопанствата от селата Чернолик, Сокол, Стефан Караджа, Паисиево, Дулово. Известно е, че тревата с всеки изминат ден избуява все повече и повече. Всяко закъснение носи все по-значителни загуби. Ако в тези стопанства се преустрои организацията на жътвата, ако се приложи гъвкава оперативност и мобилизиране на всички налични сили и техника, тази важна и отговорна кампания може да се завърши за много кратко време. (СТ)

Трябват бързи действия

Тревожно е положението в ТКЗС — Сокол по предаването на договорираните количества пшеница. До 7 август са изнесени едва 1 200 тона от всичко 3 800 тона зърно. На ден средно се предават около 150 тона при график 250 тона. Готово зърно по площадките има, но по мнението на главния агроном на стопанството не могат бързо да го изнасят, защото разполагат само с една сушилня.

Тази машина работи денонощно на площадката в село Сокол, откъдето и се изнася пшеницата в Тутракан. А от площадката на село Суходол, където има немалко натрупана пшеница, до сега е изнесено едва 130 тона. На тази площадка кипи непрекъсната работа, 1 500 тона пшеница е лопатирана трикратно и прекарана през семечистачните машини, но тъй като влажността е голяма, зърното не може да се предаде. До сега са направени над 1 000 лева разходи по почистването на зърното, но резултатите не са значителни. Изходът е в доставянето на още една сушилня.

Тази в Сокол не може да се премести, защото и там има голямо количество пшеница за изсушаване. От ОКС — Силистра са обещали да доставят една сушилня, която се чака в Сокол като голяма ценност. Ако не се достави тя, предаването на пшениците от ТКЗС — Сокол ще се проточи и евентуалните валежи ще причинят несравними загуби на стопанството.

Хюсеин РАСИМОВ

Работник — най-високото звание

В неделя преди обяд в местността „Памук кулак" край Силистра се събраха много трудещи се. Те присъствуваха на тържественото откриване на „Десетдневката на работническата класа", организирана от ГК на Партията, Окръжния съвет на профсъюзите и ГК на Комсомола. Тази хубава инициатива е посветена на 25-годишния юбилей на свободата, 1 800-годишнината от провъзгласяване на Силистра за самоуправляващ се град и 100 години от рождението на В. И. Ленин. На специално построената трибуна заеха места членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОСПС Шакир Шакиров, членът на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на Партията Станчо Николов, членовете на Бюрото на ГК на БКП, обществени, дългогодишни работници.

С кратко слово към присъствуващите се обърна инженер Георги Георгиев, секретар на ГК на БКП. После за ръководната роля на работническата класа у нас в миналото и днес говори др. Шакир Шакиров. Той изтъкна, че работническата класа в България е активен борец за нейното социалистическо изграждане, за по-добър и щастлив живот на народа. Тя води трудещите се към построяването на мечтаното комунистическо общество под ръководството на своя изпитан авангард — Българската комунистическа партия. Работническата класа както в Силистра, така и в целия окръг, се създава в годините на народната власт. В миналото в няколкото работилнички, дараци, мандри са работили едва 300-400 работника, които са произвеждали годишно промишлена продукция за 440 000 лева. Днес в окръжния център работят 11 615 работника, без тези в строителството, транспорта и търговията, и произвеждат сто тици пъти повече продукция.

При съвсем други условия работи и живее днес работническата класа в окръга. За нея постоянно се създават повече и по-удобни места за труд, осигурено е безплатно медицинско обслужване, право на пенсия, отдих, почивка. Работниците имат възможност да повишават своето образование и култура, да усвояват професии, непознати в миналото, да усъвършенствуват своята квалификация. В здрав съюз със селяните те успешно вървят към комунизма.

После самодейци изпълниха богата литературно-музикална програма.

По време на десетдневката в предприятията ще се състоят интересни прояви. Тя е обявена за ударна и в нея още по-ярко ще запламти огънят на юбилейното съревнование. Тържествено ще се приемат млади производственици в семейството на работническата класа. Ще се отдаде заслужена почит и признание на ветераните на промишлените предприятия. В градските кина и по предприятия ще се прожектират документални и игрални филми, разкриващи борбите на работническата класа в годините на капитализма за радост и щастие, нейния стремителен устрем днес към комунизма. (СТ)

В ДИП „Добруджа" като инициативна комсомолка и добра производственичка ни посочиха Стоянка Върбанова.
Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

В чест на юбилея — достоен дар

Всеки нов трудов ден пред юбилея на свободата носи за работниците от предачния цех на ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан все нови и нови трудови успехи. Ръководството на цеха със задоволство отчита резултатите от всекимесечната трудова надпревара между бригадите. Сравняват се постиженията с поетите обещания. И резултатите са всякога положителни и радващи. За изтеклите седем месеца от настоящата година колективът на цеха е произвел продукция за 691 300 лева вместо предвидената по плана за 625 200 лева. Голямо значение за постигнатите успехи има техническият прогрес, който тук се яви в подобрение на технологичния процес. Неотдавна бяха пуснати в ход нови автоматични предачни машини. И разликата в производителността на труда между старите машини и новите е голяма. Докато с предишните машини месечно се произвеждаше 6-7 тона прежда, то с новите сега се достигат 54-56 тона.

За преизпълнение на ежедневните задачи красноречиво говорят цифрите. При план за деня 5 500 лева, колективът тези дни отчита по 6 500—7 000 лева. Произведената продукция е висококачествена и се приема от купувачите без рекламации.

Цехът се очертава първенец в предприятието и се отличава с добрата си организация, с благородната социалистическа надпревара. Петте бригади водят усилена борба, за да стане техният цех образцов. Две бригади са удостоени с високото звание „Бригади за комунистически труд", а другите три се борят да това високо отличие. С особено вдъхновение се трудят работничките от бригадата на Петрана Пенчева и Руска Дечева. За добрия успех дялят и сменните майстори Тодор Концов, Неязи Рашидов и Георги Зузов, а също така групата за поддържане на машините.

През тези напрегнати дни пред Деня на свободата колективът на предачния цех е устремен към предсрочното изпълнение на програмата за осемместечието. И темпът, с който колективът работи, ще обезпечи до юбилея надплановата продукция за 60 000 лева. Това ще е достоен дар за Родината.

Живко ТРУШЕВ

Спорен труд

Тревожни, пълни с напрежение са дните за колектива на „Зърнени храни" — база с. Попина. Нали пшениците трябва да се приемат винаги в най-подходящо състояние, да се съхрани така, че да не се допусне нито разпиляването, нито похабяването й.

По шосето пред складовите помещения непрекъснато се разминават коли. Едни вече са се освободили от ценния си товар, други чакат ред да бъдат разтоварени.

В анализаторския пункт работният ден започва в 5 часа и завършва късно през нощта. Тук на две смени се трудят средношколците Ваньо Пенев, Тодорка Радева, Снежана Великова и Надежда Райчева. Те умело вземат проби от пълните със зърно коли. В лабораторията внимателно изследват качеството на пшениците и определят къде да бъде разтоварена.

Работата в базата е спорна. За това помага добрата предварителна подготовка. Още от пролетта тук са осигурени помещения с 10 000 тона капацитет. Това дава възможност да се маневрира свободно с наличната техника, което ускорява работата при разпределяне на зърното. Прехвърлянето му става напълно механизирано. Използуват се самоподавачи и елеваторни ленти. Обслужващият персонал има само една задача да направлява самоподавачите.

В зависимост от глутенното съдържание, зърното се дели на три качества. Въз основа на това то се съхранява на отделни площадки.

Досега в базата са приети 4 000 тона зърно. Попинският кооперативен отчел вече планираните количества. В най-близки дни с тази отговорна задача ще приключи и ТКЗС — Ситово.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Богата реколта от пшеница роди и тази година родната земя. Задачата сега е да се изсуши и прибере колкото се може по-бързо пшениците и да се предава в складовете.
НА СНИМКАТА: Кооператорите от ТКЗС—Алеково с всички налични сили и техника почистват зърното.
Снимка: А. РИЗОВ

С ускорени темпове

Колективът на цеха за найлонови чанти при промкомбинат „Камъшит" в село Смилец още не е навършил и една година, но вече успя да се наложи в социалистическото съревнование. Тук работят тридесет и две работнички. Те бързо усвоиха новата професия и произвеждат качествена продукция. Откликват на повика на времето и с голяма загриженост и старание изпълняват своите задачи. Планът за шестмесечието изпълниха 145 на сто. А през юли работиха с още по-ускорен темп и ръководството на цеха преди няколко дни със задоволство отчете, че за седемместечието програмата на новия цех е изпълнена 165 на сто.

Вдъхновени от своите успехи работничките от цех „Ракита" — с. Смилец тези дни работят с още по-голямо дръзновение. И ще отрещнат Деня на свободата с преизпълнен план за деветмесечието.

Фильо БАЕВ
с. Смилец

Двудневен семинар

По решение на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия в сряда и четвъртък се състоя семинар със завеждащ партийните кабинети на обществени начала при градските и общинските партийни комитети в окръга и лектор-консултантите в тях. Семинарът се състоя в Дома за политическа просвета на Окръжния партиен комитет.

Пред участниците в двудневния семинар беше изнесена теоретическа лекция „Приносът на Владимир Илич Ленин за развитието на марксисткото учение". Освен това те бяха подробно запознати и с указанията за откриването на новата 1969/1970 партийна учебна година.

Състоя се и практикум за работа с техническите средства, които се използуват в системата на партийната учебна година, като аспектомати, магнетофони, диапроекционни апарати и други. Това ще помогне да се онагледяват още по-добре лекциите в различните учебни дисциплини и най-вече идеологическите, застъпени в партийната учебна година.

Двудневният семинар ще спомогне да се издигне на още по-голямо равнище работата на учебните звена в Партията. (СТ)

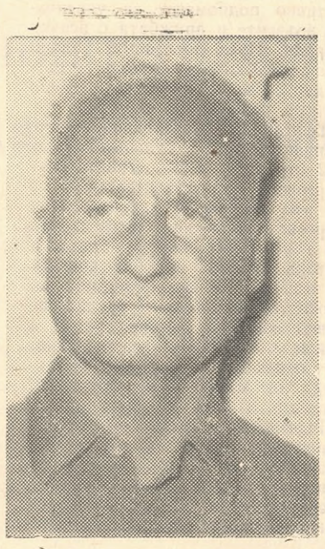
Грижи за вторите култури

Не отслабва борбата за компенсиране на загубите в ДЗС „Янко Забунов" — филиал с. Ножарево. Тук механизаторите от бригадата на Стефан Аврамов засяха 1 700 дка царевица — II култура. Сега използуват подходящото време за окопаване на посева.

Само за 4 дни трактористът Юмер Хюсеинов успя да окопае с ротационна мотика 1 200 дка. В всички блокове царевицата е в много добро състояние. Навременните грижи ще помогнат за правилното й развитие и получаване на очакваната реколта.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Вярна служба на Партията и народа

На 10 август тази година в село Средище беше отбелязана 70-годишнината от рождението на Кольо Лалев, активен участник в борбите на Партията и Добруджанската революционна организация (ДРО) в нашия окръг. Тук бяха дошли първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членът на Бюрото на Окръжния партиен комитет и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов и председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов. Присъствуваха негови бойни другари, близки от родното му село Яворец, Габровски окръг.

Юбилярът е роден на 12 август 1899 година. От малък се преселва в Добруджа, за да търси по-добро препитание. Дълги години преди народната победа работи сградостроителство, жестоко е експлоатиран като всички свои съселяни от румънско-чокойската олигархия и българските фашисти. Твърде рано се включва в революционното движение. Като емигрант в Пловдив се бори против извършването на Деветоюнския преврат. Връща се отново в Добруджа. След известно време е мобилизиран в румънската армия. Заради участие в революционна дейност е осъден от военния съд в Кишинев.

От 1926 до 1936 година взема дейно участие в Добруджанската революционна организация. Членува и в Помощната организация. В Партията влиза през 1932 година. От 1933 година до 9 септември 1944 година е член на Окръжния комитет на Партията. По това време е и районен секретар, отговарящ за бившата Тервелска околия. През 1943 и 1944 година става ятак на партизаните от Втори Добруджански район и отговорник на бойна група. В неговия дом са отсядали много видни дейци на Партията и на ДРО от Силистренски и Толбухински окръг. Често е пренасял нелегална литература, укривал е редица известни партийни функционери в Добруджа в своята къща, съдействувал им е с всички сили. Продължително време е оглавявал партийната организация в село Средище. Изпълнявал е достойно задачите, които му са възлагани от Окръжния комитет на Партията. Много често е обикалял селата, които влизали в партийния район, за които той е отговарял в Окръжния комитет на Партията в Силистра. Разлепял позиви и червени знамена в селото ведно със своята другарка Атаназа Лалева. Фашистите и румънската жандармерия винаги са били по петите му.

След Девети септември също взема дейно участие в установяването на народната власт. Той е първият кмет на общината. Когато в 1950 година се създава кооперативното стопанство, е избран за негов председател. В продължение на пет години е председател на потребителната кооперация. Заради участието си в борбата против фашизма и капитализма е награден от Президиума на Народното събрание с ордена „Народна свобода" — втора степен.

Първият секретар на ОК на Партията Георги Кардашев присъствува юбиляра от името на ОК на БКП и ОК на борците против фашизма и капитализма. Поднесе му скромен подарък. Пожела му още дълги години да живее и да работи с всички сили за възхода на родния край.

В. ЙОРДАНОВ

Международна информация

Протест на представител на Министерството на външните работи на ДРВ

Ханой, 11 август (БТА) — Представител на Министерството на външните работи на ДРВ направи днес протестна декларация против новите агресивни действия на Съединените щати срещу Демократична република Виетнам, предава ВИА.

В декларацията се изтъква, че на 6 август пет американски самолета, нахлули във въздушното пространство на ДРВ, бомбардирали и обстрелвали с ракети редица населени пунктове в райони те Куанг Рач и Туен Хоа (провинция Куанг Бин). В резултат на варварското нападение от страна на американската авиация има човешки жертви и са нанесени големи материални щети. Правителството на Демократична република Виетнам, се казва в декларацията, рязко осъжда тези агресивни действия на Съединените щати и настоява незабавно да бъдат прекратени.

Николае Чаушеску ще посети Иран

БУКУРЕЩ, 11 август (Кор. на БТА) — По покана на иранския хан председателят на Държавния съвет на Румъния Николае Чаушеску ще направи официално посещение в Иран от първи до шести септември заедно със съпругата си.

Правилна стъпка

ДЕЛХИ, 11 август (ТАСС) — Национализацията на банките беше правилна стъпка. Тя отговаря на интересите на народните маси, заяви министърът на вътрешните работи на Индия И. Чаван в изказването си на конференция на участниците в националноосвободителното движение.

След национализирането на банките, заяви министърът, трябва да последват други аналогични стъпки, насочени към социално-икономическото преобразование на страната.

Конференцията прие резолюция, в която даде израз на пълната си подкрепа на национализирането на четиринадесетте частни банки в страната. В нея се подчертава, че това решение е „важна историческа стъпка към ликвидирането на господството на 75-те монополи в икономическия и политическия живот на Индия".

Конференцията призова правителството да национализира внос-но-износната търговия, чуждестранните петролни компании, системата за застраховане, чуждестранните банки, а също редица отрасли на промишлеността в страната (БТА)

Турският министър на земеделието подал оставка

АНКАРА, 11 август (БТА) — Както съобщава Анадолската агенция, министърът на земеделието Бахри Дагдаш подал оставка. Според сведения на турския печат този ход е знак на протест, против създаването на Министерството на горите, ведомство, което то досега влизаше в компетенциите на Министерството на земеделието. Късно снощи министър-председателят Сюлейман Демирел потвърдил оставката на Дагдаш, без да прави някакви коментарии.

Успехи на южновиетнамските патриоти

ХАНОЙ, 11 август (БТА) — Отредите на народните въоръжени сили за Освобождение на Южен Виетнам, действуващи в провинция Тхиа Тхиен, нанесли чувствителни удари на американо-сайгонските войски.

Както съобщава Виетнамската информационна агенция, като се позовава на агенция Освобождение, за 40 дни боеве в западната част на тази провинция южновиетнамските патриоти убили, ранили или взели в плен около 1 500 войника и офицери на противника, свалили повече от 50 американски самолета и хеликоптера, унищожили 25 вражески танка.

Те полагаха основите

„Де можеш да сравняваш старото..."

— Уж агитирахме другите стопани от селото да станат членове на ТКЗС, но някак не бяхме убедени. Ние, комунистите, просто не знаехме изпървом как ще започне работата. Че шега ли е да създаваш кооперативно стопанство? На вас, младите, сега може да ви се вижда лесен въпросът за колективизацията на земята. Но я попитайте нас, възрастните! Де бяхме виждали кооператив? Само знаехме, че в Съветския съюз има колхози, а в няколко български села ТКЗС...

Двадесетина комунисти от село Сребърна се отзовали на призива на Партията и на 13 октомври 1946 година поставят началото на кооперативното стопанство. Между първите основатели е и нашият добър събеседник Иван Жеков. Бил е първият председател на контролния съвет на стопанството. На втората година е полевъден бригадир. После става партиен секретар на кооператива. Сетне работи там, където има нужда. Вече 23 години отдава своите сили за неговия възход. Макар и пенсионер, той продължава да работи. Шестдесетте години не са пречка. Чувствува още сили у себе си.

— И сега си спомням първият ден на стопанството. Събрахме конете с каруците и добитъка в центъра на селото — заразказва бай Иван. — Развяхме червеното знаме и потеглихме за нивите. Трябваше да сеем пшеницата. Още тогава почувствувахме големите трудности. Ала не се изплашихме. Сменяхме ниви, за да съберем по-големи блокове. Само колко сме се молили на тези, които не бяха кооператори, да отстъпят нивите си за стопанството. В замяна на това им предлагахме други.

Голяма трудност първите кооператори изпитали при намирането на стопански двор. Наели двора на попа. Друга възможност тогава нямало.

— Накрая на селото, дето е сега стопанският двор, направихме една чобанска колиба. Построихме и коневръз. Вечер поред дежуряха комунистите. Даже си поплакахме, когато предадохме добитъка и инвентара си на стопанството. Не беше никак лесно да създадем обори за добитъка. Сега е лесно. Оборите достатъчно. Условията също са добри. Когато започнахме на втората година вършитбата на есенниците, свободните от хармана кооператори отиваха да правят кирпич, за да построим един-два обора. Попският двор вече не беше достатъчен, за да задоволи нуждите на стопанството.

Много от добрите стопани, които не искали да стават членове на ТКЗС тогава, сега казват:

— Прави бяхте вие, комунистите. Но кой да ви слуша. Че то било за хубаво, ама...

Стопанството се масовизирва през 1950 година. Но и тогава мъчнотиите не спират. Наложило се комунистите да ходят от къща на къща, за да събират фураж за животните. И единият килограм, който дадял стопанинът за общото, те приемали с радост. Така килограм по килограм, изхранвали добитъка през есенните и зимните дни.

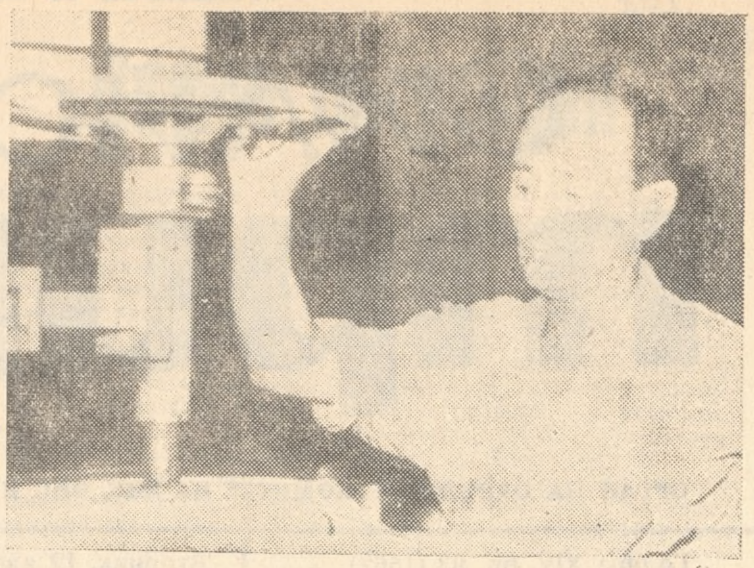
— Ние, първите създатели на стопанството в Сребърна, сме много радостни. Особено, когато ни благодарят. И трябва да ви кажа, че благодарностите сега нямат чет. Пък и ние самите избистрихме през годините своите погледи върху нещата. Виждахме хубавото и ясно го сочехме на своите съселяни. Изпитахме първите трудности на гърба си. Доволни сме, че на нас се падна честта да сложим началото на най-благородното дело в българското село. Убедихме се и убеждавахме другите в предимствата на кооперативния строй пред частната обработка на земята. На дело показахме силата на партийните начинания. Станахме истински хора. Заживяхме човешки. В която и къща да се отбиете, не може да не видите новото в тях. Не може да не почувствувате радостта на хората по техните усмихнати лица. Те вече имат това, което има един градски дом. Телевизорът, радиоапаратът, мебелите са почти във всеки дом. Жилищният фонд в Сребърна е почти подновен...

За победата на социалистическата революция у нас своя дял даде и бай Иван Жеков от Сребърна. Още през 1929 година се включва в добруджанското революционно движение. Известно време е бил секретар на ДРО в селото. Арестуван е по време на Сребърския процес. Четири месеца престоява в затвора. Изтормозван е от румънската полиция. Неведнъж жандарите са искали да сломят неговата дълбока вяра в справедливата борба на Партията и ДРО. Ала това не им се удава.

Макар вече да е прехвърлил шестдесетте години, бай Иван Жеков участвува активно с труда си в стопанството. Бори се за неговото процъфтяване. Всеки негов успех му носи радост. Вълнуват го нерешените още проблеми на стопанството. Желае то да стане още по-крепко, още по-издигнато.

— Старото остана само в нашите спомени. Него не можем да покажем на вас, младите. Можем само да ви разказваме. Новото вие сами може да го видите и то по-добре от нас. Но понякога като че ли има нужда на по-младото поколение да се разказва по-дълго какво е било старото, за да гледа по-реално на днешното. Добре да знае откъде ние започнахме и какво сега сме постигнали. Сегашното е плод на усилията на всички ни. То дойде след много трудности и лишения. Затова ни е толкова скъпо...

Вълчо РАДЕВ

Комунистът Йордан Иванов от завод „Хром" в Силистра работи като шлосер. Винаги преизпълнява трудовите норми. Включи се активно в юбилейното съревнование в чест на 25-годишнината на свободата. Добре ръководи и партийната група, която развива трескава дейност.

Новото общежитие ще бъде безспорно една хубава придобивка за учениците от района на срацимирската община. Затова те с особено старание и любов помагат на строителите за по-скорошното му завършване.

Из живота на Отечествения фронт

ПРЕДЮБИЛЕЙНИ ДЕЛНИЦИ

Много и разнообразни са предюбилейните инициативи. Те ни радват със своя жар, карат ни да се чувствуваме по-близо до големия празник, да живеем със сладостната тръпка на очакването. И всеобщото вълнение не отминава никого. Ускореният ритъм на подготовката за достойното посрещане на тази забележителна дата е достигнал своя връх, обхванал е всяко селище, всяка организация, всеки отделен човек. След Майския пленум на Националния съвет на Отечествения фронт значително се активизира и работата на отечественофронтовските организации. Вече се виждат резултатите от направената реорганизация, от въвеждането на новите форми на работа.

Ние посетихме соколските отечественофронтовци в малко неудобно за гости време. С председателя на общинския комитет на Отечествения фронт Димитър Великов бяхме свикнали да се срещаме в канцеларията му, но сега трябваше да го търсим по-дълго. И по време на нашата обиколка из селото, полето и стопанския двор на ТКЗС, имахме възможност да видим много неща, които по-късно станаха обект на неговия разказ. А те съвсем не са малко.

Първото нещо, което бие на очи, това са разкопаните улици на селото. С доброволен труд са прокопани вече близо 4 км канали за водопроводни тръби. До края на годината са запланувани още осем км, а това съвсем не е дребна работа. Икономическият ефект е близо 15 000 лева. И като започнахме да разказваме за трудовата дейност, нека да продължим. Всеизвестни са успехите на отечественофронтовците от село Сокол и в областта на хигиенизирането. И че това не е временно, инцидентно явление, показва една проста статистика. През 1948 година селото е непосредствено след националния първенец, на второ място. През 1956 година — на 3-то място в бившия Русенски окръг, а през 1968 г. отново на второ място в окръга. Засега в цялото село има само една нешосирана улица. Навсякъде се зеленеят млади дръвчета, красиво оформени цветни лехи. Успехът в това отношение тук се е превърнал в традиция. Сега в националния преглед за завоюване на званието „Образцов обект в хигиенно отношение" са включени два търговски обекта от селото и новият механизиран краварник на ТКЗС. Буренясалата селска мера скоро ще бъде почистена. Голяма ще бъде заслугата на Отечествения фронт и при осигуряването на фураж за личните стопанства на кооператорите. Между другото един от значителните успехи на организацията е и помощта, която нейните членове оказаха на стопанството при изпълнение плана за млякото. Активно помагат отечественофронтовците и при изпълнението на другите стопански задачи. Организирани са няколко бригади от служители и пенсионери за спасяване на някои култури от заплевеляване, за набиване на колове в зеленчуковата градина, лозята и др. Ето и сега, по време на кампанията, всички са по блоковете, засети с тютюн, с цветя, в помощ на Горското стопанство. А сме уверени, че и това не е всичко, което могат и ще направят те.

Не по-малко са и постиженията в организацията на Отечествения фронт в Сокол и при преустройството на политико-просветната работа. Може твърдо да се каже, че тук решенията на Майския пленум, на НС на Отечествения фронт вече се превръщат в хубави дела. С особен успех работи народният университет, с авторитет се ползува „говорящият вестник", който се излъчва по местния радиовъзел ежедневно. На мястото на старите просветни звена сега се провеждат лектории с разнообразна и интересна тематика, във всички съставни села са изградени читателски групи. Общинският комитет работи активно и сред турското население.

Редовно се провеждат чествувания на велики българи, викторини, тематични вечери. Не сме забравили и новите ритуали. В новата ритуална зала, която сега се обзавежда в съвета за сключване на граждански бракове и даване имена на новородени деца, винаги ще присъствува представител на Отечествения фронт...

Предюбилейните дни имат толкова много измерения. Но те се мерят не само в изпълнени планове, проценти. Трудът на тези хора, които отделят от свободното си време и работят на доброволни начала за благото на обществото, е също един достоен принос за големия празник.

Енчо ЖЕЧЕВ

БЪЛГАРИЯ И СВЕТЪТ

Международният авторитет и влиянието на България нарастват непрекъснато. Все по-високо звучи нейният глас на международните форуми. Все повече се увеличават нейните приятели по всички краища на света. И сега, когато се готвим да чествуваме славния юбилей на свободата и с чувство на радостно удовлетворение констатираме многобройните наши успехи, плодовете на международната ни политика изпъкват особено ярко и убедително.

Понастоящем България има редовни дипломатически отношения с кръгло деветдесет страни в света, с голяма част от които е обвързана с различни политически, икономически, научни и културни договори и конвенции. Освен в ООН нашата страна членува още в седемдесет правителствени и сто и четиридесет неправителствени международни организации.

Активна и полезна дейност за укрепване доверието и сътрудничеството между народите развива тя като член на почти всички специализирани организации на ООН. В ЮНЕСКО България допринесе за осъществяването на редица мероприятия за развитието на културния обмен между народите и по-специално между балканските народи. Все по-активно става участието ѝ в такива авторитетни световни институти, като Международната организация на труда, Световната здравна организация, Международния съвет за далекосъобщения и др. През последните години България активизира своето участие в икономическата комисия при ООН за Европа, където нейн представител бе избран за подпредседател, българската парламентарна група, представляваща Народното събрание, участвува в Интерпарламентарния съюз и пр. Обществените и културните организации също участвуват в десетки международни демократични организации и движения — профсъюзни, младежки, женски, туристически, в различни сдружения — на театрални дейци, юристи, есперантисти и други. Там те полагат полезни усилия за осъществяването на ефективни мероприятия в интереса на мира и сътрудничеството между различните държави, за укрепването на доверието и разбирателството между тях.

Неразделна част от общата политика на широко международно сътрудничество и дружба с всички народи в света е и външната търговия на страната, цялата ѝ икономическа политика с външния свят.

Икономическото сътрудничество и специално търговията съдействуват не само за развитието на икономиката на страната, но и активно подпомагат за укрепване връзките и дружбата с всички народи. През последните години икономическите ни връзки и сътрудничество достигнаха особено голямо развитие и напредък.

България е установила вече външнотърговски отношения със 102 страни, в 67 от които има търговски представителства, с 62 има сключени дългосрочни търговски договори. От своя страна търговската палата поддържа връзки със 108 подобни институти в света. Нашата икономика достойно се представя на редица световно известни панаири — и в някои световни изложения: Стокхолм, Франкфурт на Майн, Кьолн, Брюксел, Хановер, Париж и други.

Търговските и икономическите отношения с другите страни ние развиваме на широка основа независимо от обществено-политическия строй в тях, на базата на равноправието и взаимната изгода.

България участвува все по-активно в усилията за икономическо и техническо подпомагане на слаборазвитите страни. Сега повече от 250 предприятия в близо 30 страни на Азия, Африка и Латинска Америка са оборудвани изцяло с българска техника. Хиляди български специалисти — инженери и архитекти, лекари и зъболекари, икономисти и химици, педагози и хора на изкуството отдават своите знания и сили за възраждането и подема на изостанали в своето развитие народи.

Международният културен обмен и сътрудничество на България от година на година все повече укрепват, добиват нови изрази и форми, дават все по-богати плодове. Никога в миналото българската стара и нова култура не са били обект на такова внимание в чужбина и никога в страната не са били показвани в такива мащаби културните ни ценности и достижения на други народи — близки и далечни. Сега страната поддържа системни културни връзки с 81 страни, с голяма част от които има сключени дългосрочни спогодби и планове за тяхното приложение. Освен това в много страни има изградени дружества за приятелство с българския народ.

Големият и постоянно нарастващ интерес към България, към нейната стара и нова култура, към нейните успехи и опит, доведоха десетки хиляди гости, мнозина от тях изтъкнати обществени и културни дейци. Като резултат на подобни посещения в редица страни излязоха книги, пропити с искрена любов към българския народ. В чуждестранния печат темата за България, за природните ѝ красоти и нейните хора, за успехите от дружния народен труд в социалистическото преобразяване на страната е твърде популярна. Така малката и довчера неизвестна страна става все по-известна и почитана, привлича все повече интереси и симпатии. Български филми се изпращат във всички страни на света, българската художествена литература — класическа и съвременна — се превежда на много езици, а българските певци и инструменталисти гастролират на най-прочутите световни сцени. Изданията на българската агенция за пропаганда в чужбина „София—прес" се разпространяват в 93 страни.

Все по-често в страната се провеждат международни конкурси, срещи и конгреси по въпросите на науката, техническия прогрес, изкуството, просветното дело. Огромен интерес предизвикват биеналето международен конкурс за млади оперни певци, ежегодният световен балетен конкурс във Варна, фестивалът „Златният Орфей", фолклорният фестивал в Бургас, фестивалът „Варненско лято", Мартенските музикални дни в Русе и други.

България продължава с енергия и творческа амбиция да разширява и укрепва международните си връзки и сътрудничество, да осъществява мероприятията, насочени към взаимното опознаване и укрепване на дружбата с близки и далечни народи. В постоянното разширяване и усъвършенствуване на всестранното международно сътрудничество Българската комунистическа партия и народното правителство виждат средство за практическо претворяване на ленинските принципи на своята политика в областта на международните отношения — политика на мир и дружба с всички народи. В осъществяването на тази политика те срещат пълното одобрение и активна подкрепа на целия български народ.

Дженю ВАСИЛЕВ

СЛЕД 50 ГОДИНИ ОТНОВО В РОДИНАТА

Тази история е колкото странна, толкова и обикновена. След петдесет години един 83-годишен човек се завръща отново в Родината, в родното село, което не може да познае.

...Били много деца. Бедността рано ги пръснала по света — тръгнали кой накъдето видиди. Скътал и Руси някоя дрешка в торбичката, прегърнал майка си, целунал по-малките братчета и сестричета, стиснал бащината ръка и се изгубил. Едва 20-годишен младеж, той попаднал в далечна Америка. И тръгнало времето тежко, като мъката по родния край. Сърпругата му, която била българка, починала, вести от къщи пристигали веднъж на няколко години. Десет години по-късно той се връща в България, ожени се пак и отново заминава. А хората стареели в постоянната грижа за насъщния хляб, стареела и клетата майка в село Попина, с едничката мечта да види отново събрани децата си. Бащата починал, сестрите се омъжили, братята разселили. Единият от тях, Борис, Руси взел със себе си в Америка, но без корен в земята неговият живот рано се свършил там. Но ето, че на Руси отново се удало възможност да посети своята страна, вече със своите деца, отново да види родния край, крайселските хълмове, където е припкал след воловете и твърде млад е държал ралото.

С българина попинец Руси Брезоев, сега живущ в САЩ, бяхме няколко часа. Беседвахме дълго. Разпитвахме и неговите сродници, които го придружават в обиколката му из страната, за впечатленията от престоя му тук. А в един малък разказ съвсем не е лесно да дадеш предимство на едно или на друго, тъй като 50 години са почти един човешки живот. И ни се струва, че най-много трогват думите, които той казва на престарялата си сестра: „Пейке, ако ти си отидеш порано от мене от този свят, кажи на мама, че аз още един път успях да видя моята мила България". Какъв по-убедителен пример за човешката обич, за носталгията по народ, дом, Родина и близки. Старият брат прегръща, старицата-сестра. Очите са пълни със сълзи. Те пак се разделят и този път, може би, завинаги.

При дядо Руси непрекъснато идваха хора. Дворът беше постоянно пълен с посетители. Сред тях беше и един от останалите живи другари от детинство на „американеца", дядо Тодор. Старците се връщат в спомените си преди половин век, спомени, толкова много избледнели от годините, но така скъпи сега.

— Нищо не познах от селото, Тодоре. Нашата, старата къща е срутена вече. Сега там има други къщи. Нищо не е запазено оттогава. Искаше ми се поне една от крушите да сваря, да я пипна още един път. Не издържали и те. И те си заминали, горките — говори Руси.

— Хубава е нашата България, Русе, хубава стана — на свой ред изразява гордостта си дядо Тодор. — Ти в Силистра не си ходил да видиш какъв град е станал. Охооо! Няма го онзи изостаналият град, дето го знаеш. Ами за Русе какво ще кажеш, а?

— Видяхме, Тодоре, видяхме. Много сте направили. А ние що не знаем ние там за България. Смятах, че ще ме посрещне пак същата бедна България от времето на войните...

Петдесетте години в Америка не са отминали българина — те са нарисували върху душата му нови нрави, нови стремления, оформили са психиката на американеца. А дъщерите са типични американки. И струва ми се, без оная топлота, характерна за българката. В стаята, където бяха, дойде родница — жена с дете на една годинка. А те дори не погледнаха малкото, не му се усмихнаха даже.

Но тия 50 години са поддържали опната една струна на сърцето, която е звъняла винаги. И зовяла към България, към българското. Казват, че бай Руси е подпомагал парично Васил Коларов на времето. А един от внуците му се казва Ленин. И това станало все по настояване на стария. За България той сега говореше с възхищение.

— Вие имате толкова богати хора, но вие тук нямате гладни. А в Америка има. Сам аз колко съм гладувал. Скитах из Чили, из Аржентина. Стачкувахме. Един път, когато след стачката господарят ни изгони, после трябваше да си обръснем мустаците, за да не ни познае и да ни прибере пак на работа. Най-много се учудвам на безплатното лекуване у вас. Скъпо е в САЩ да стоиш в болница, много скъпо...

С близки, с познати, със съселяни е сладко да се приказва. А времето е броено. На стария му се иска да обходи цялата България, да види всичко.

А сега още един сетен поглед към височини и низини, към реки и гори, родни, български, далечни. Една дълбока въздишка по отминал в чужбина живот. Една въздишка по майка България.

Одисеята на този старец не е за завиждане, пък дори и съдбата да го е тласнала към нея...

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

При голям интерес

Неотдавна работниците и служителите от ОКС проведоха викторина на тема: „Миналото и настоящето на град Силистра". Състезаваха се три отбора с традиционните вече имена „Дуросторум", „Дръстър" и „Силистра".

В празнично украсения салон на читалище „Доростол" още отрано се събраха много посетители. Продължителната предварителна подготовка беше известна на всички и затова началото на състезанието се очакваше с голям интерес. Развитието на самия двубой наистина оправда очакванията. Отговорите бяха продължителни и изчерпателни, знанията — неоспорими. Това допринесе много да се достигне и целта на мероприятието — запознаването с историята и настоящето на нашия роден град.

Всички присъствуващи останаха много доволни и изявиха желание и друг път да бъдат свидетели на подобни прояви. Накрая на всички участници в отборите бяха поднесени цветя

Недялка АЛТЪКОЛАЧЕВА

С амбицията на комсомолци

Ако чуете да се говорят само хубави думи за младежката кравеферма в село Преславци, не се учудвайте. Много желание и усърдие влагат в своята работа младите животновъди и заслужават похвалите. Юбилейният празник още повече увеличи амбициите им, а мисълта, че са комсомолци, ги държи нащрек — как могат да разрешат на останалите гледачи да постигнат по-добри резултати от тях?

Но нека дадем думата на цифрите — те говорят най-добре. По план през първото шестмесечие на тази година младежите трябваше да надоят 74 492 литра мляко — те надоиха 92 491 литра. Първенци на фермата са Сюлейман Еибов, Хатидже Мухаремова и Фатме Муртазова. Младите животновъди са уверени, че ще изпълнят и годишните си планове. Сюлейман Еибов обеща да надои 10 тона мляко надпланово, а Фатме Муртазова — 15 тона. Досегашната им работа не оставя място за съмнение, че дадените обещания ще станат факт.

Муртаза МУРТАЗОВ

Работата с хората — това е главното

Беседа с ДИМИТРА ЛАЗАРОВА — главен зоотехник в ТКЗС — Малък Преславец

В кооперативното ни стопанство има общо 600 говеда, от тях 240 са крави. За годината трябва да продадем на държавата 550 тона мляко. Само за седем месечието задължението ни бе 301 тона.

Веднага трябва да отбележа, че планът за седемте месеца преизпълнихме с 6 тона, а това значи, че и дневният график редовно сме си го преизпълнявали.

В стопанството ни кравите се отглеждат в четири обора. Средно на дояч се падат по 24 животни. Това, че краварниците са стари, не ни дава възможност да механизираме труда, с изключение на доенето.

Въпреки трудностите, за наша радост, животновъдите проявяват голямо трудолюбие и упоритост. Затова, без да смятам, че преувеличавам, трябва да посоча, че главният фактор за успехите ни са те. Разбира се, в общия ни стремеж, особено много ни помага и постоянната заинтересованост на ръководството на стопанството и нестихващото съревнование. Честите срещи и разговори с животновъдите вливат вярва у хората, прави ги уверени и настоятелни в работата.

Ежедневната отчетност на съревнованието в чест на юбилея кара животновъдите да се стремят към нови успехи, а приемането на графици за всяка нова десетдневка, чертае перспективата им. Не са редки случаите, когато десетдневките не са съобразени с предварително приетия план. Те се изменят, ако резултатите и условията ни подсказват, че можем да получим повече продукция от предвиденото.

Измененията, които правим в графиците, не са самоволни. Те стават със съгласието на всички животновъди. Затова, защото то е свързано и с материалния стимул, който редовно прилагаме. За всеки литър над графика даваме по една стотинка допълнително възнаграждение.

Определена заслуга в работата имат и фуражирите, които усърдно се грижат за храната на животните и тяхната разходка.

Що се отнася до овчето мляко, трябва да кажа, че не сме го изпълнили със 7 тона. Но предадените 180 тона са със среден маслен градус и от чат 200 тона. Високата масленост ни носи и повече приходи.

Успешно изпълняхме и задължението си за месото. Вместо 38 тона на държавата, продадохме 39 тона. Не можахме да изпълним през този период само плана за яйцата. Това, разбира се, ние смятаме за временно явление,тъй като сега редовните носачки се увеличиха със 7 000 ярки и носливостта им е 60—70 процента. Така, че до края на м. септември ние очакваме да добием не по-малко от 900,000 яйца при план за годината 775,000 броя.

Единствен показател, който няма да можем да изпълним, това е планът за вълната. Вместо предвидените 16 тона отчитаме не повече от 13 тона.

Сега, когато с всеки изминат ден зимата става все по-близка, вниманието, както на ръководството, така и на животновъдите, е насочено към подготовката на достатъчен и качествен фураж за животните.

Село на орденоносци

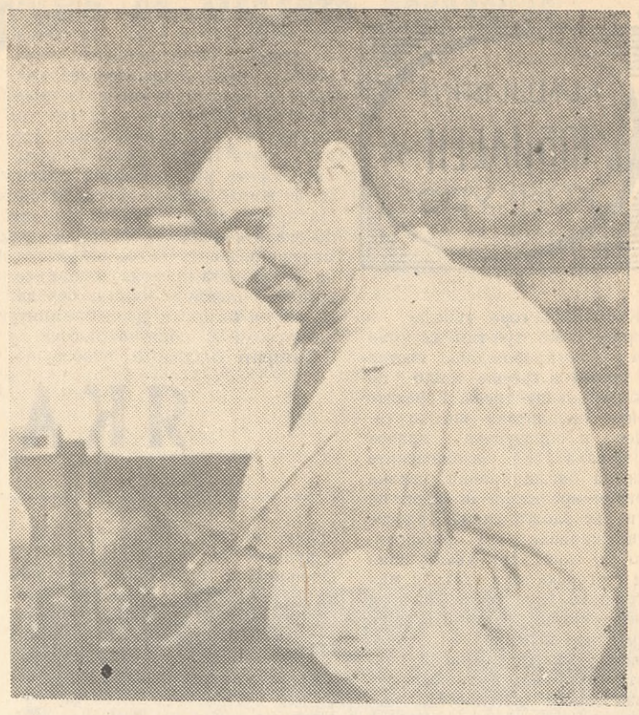
Богата история има кюстендилското село Стоб. В неговите окрайнини и сега личат останките от древното му минало. В най-черните дни на робството тук е под държан буден български дух. По-късно е крило на Яне Сандански. В 1909 година в селото се оформя група на съмишленици на социалистическите идеи, а по-късно се създава и партийна организация. Още през 1923 година под ръководството на БКП в Стоб се организира потребителна кооперация, която обединява трудовите селяни срещу експлоатацията на чорбаджиите. В 1935 година в селото се създава районен комитет на Партията, член на който е Никола Вапцаров, а от 1942 година, след провала в град Дупница. селото става седалище на нелегалния околийски комитет на Партията. Една от най-важните бази на партизанския отряд „Коста Петров," село Стоб дава 13 партизани, 13 политзатворници, 16 ятаци и 19 помагачи. В борбата падат пет свидни жертви.

Но селото се гордее не само със своето минало, с древната си история и с природните си красоти. (В околностите му се намират прочутите Стобски земляни пирамиди).То се гордее с успехите на своето настояще, сътворено през годините на народната власт. Наследило от миналото бедността, един единствен лекар за целия район и 11 кръчмари само в селото, днес край бреговете на рилската река се шири селце, благоустроено и подредено като малко градче. Сега то има луминисцентно осветление и е накитено със съвременни просторни и кокетни сгради, предлагащи всички удобства за културен живот. Всяко десето семейство е собственик на лека кола. Всяко трето семейство има мотор. В почти всяка къща има радио, телевизор, хладилник и пералня. Кооперативното стопанство, промкомбинатът и клонът на „Родопа" осигуряват все по-високи доходи на хората. Средно на домакинство се падат по 2 000 лева спестявания.

Основният поминък в селото и сега си остава тютюнопроизводството. Но през последните години то все повече се модернизира. Добивите са далеч по-големи, качеството е много по-високо. Затова шестдесет и един от прочутите стобски тютюнопроизводители ли са носители на правителствени награди. Значително нарасна и продукцията на животновъдството, което през миналата година осигури повече от 20 000 лева печалба.

Освен прякото парично заплащане, кооператорите от стопанството получават и редица други придобивки — изплащат им се болничните и детските надбавки; от 4 години се раздава безплатен хляб на пенсионерите, а от тази година и безплатни закуски за учениците. Битовото обслужване в селото се осигурява от 5 магазина, ресторант, хотел, сладкарница, целодневна детска градина, ясли, дърводелска, шивашка, обущарска и джамджийска работилница, тъкачни и даракчийски цехове, обществена фурна, баня, сервизна база и др. За нуждите на просветното дело и културата е построено осмокласно училище, читалище с библиотека и кино. Изграден е здравен дом. На мястото на някогашните блата се шири просторен парк.

Аспарух ГЕОРГИЕВ
Кореспондент на БТА

Да носиш званието „Най-добър в професията" е чест и гордост. Но това много и задължава както в личния пример на работата, така и в постоянното подобрение качеството на продукцията. Тези основни изисквания знае и всякога спазва стругарят Руси Иванов от МЗ „Стомана". Всеки готов детайл той добре преглеж да още докато е край неговия струг.

За още по-висока рентабилност!

Важна предпоставка, за да бъде свиневъдството рентабилен отрасъл, са грижите по гледането и храненето на подрастващите прасета непосредствено след раждането и особено след преминаването им в групите от 2 до 4 месеца. В ДЗС „Янко Забунов" грижите за добре развити прасета започват още след раждането и особено от десетия ден, когато започва и подхранването на малките прасета с концентриран фураж, минерални храни и биго мляко. По този начин прасетата отрано привикват да поемат допълнително количество храна и по-интензивно се развиват. С увеличаване възрастта на прасетата постепенно се увеличава и количеството на фуражите за допълнително подхранване, особено през втория месец след раждането. Същевременно се полагат максимални грижи и за пълноценно хранене на майките, с оглед отделянето на повече мляко за малките прасета. По този начин се осигурява получаването на високо живо тегло от отбитите прасета, които след преминаването им в групата подрастващи животни по-лесно прекарват кризисния период, свикват с новите условия, при които се поставят и по-нататък дават висок прираст.

В ДЗС „Янко Забунов" прасетата се отбиват със средно живо тегло около 18 килограма, а след преминаването им в групата от 2 до 4 месеца се получава значително по-висок прираст от предвидения в плана. За първото полугодие на тази година при прасетата от подрастващите групи от пролетното опрасване, планът за прираста значително е преизпълнен, като вместо 39 тона е получен 50 тона прираст. Себестойността е снижена от 1,24 лева на 0,84 лева на килограм.

Най-високи резултати при подрастващите прасета са постигнали гледачите Георги Симеонов — получил среднодневен прираст 400 грама при план 250 грама, Георги Божилов — получил 381 грама вместо 250, Радка Генова и други. За получаването на един килограм прираст са изразходвани по 4 400 килограма концентриран фураж при план 5 500 килограма.

Изхождайки от постигнатите резултати при отглеждането на подрастващите прасета, гледачите поемат допълнителни обещания в чест на славния юбилей и ще се борят за получаване паспорта на победата.

Кирил ТАСЕВ

Отглеждането на малини в Паисиево

През миналата година в кооперативното стопанство в с. Паисиево бяха засети 200 декара малини и се предадоха за отглеждане на бригадата в село Боил. За тази нова култура бяха положени добри грижи от кооператорите. Веднъж се окопаха с трактор и два пъти на ръка. Въпреки лошите климатични условия през месеците, когато зрееха малините, до сега са обрани и предадени на държавата 25 120 кг, като се очаква да се оберат още около 2 500 кг.

Но резултатите биха били по-добри и тази нова култура може да донесе по-големи доходи на стопанството, ако се съблюдаваха някои организационни изисквания. Тази култура може да се отглежда от едно звено вместо от три, за да може кооператорите да се специализират в отглеждането ѝ. Беритбата не винаги става навреме в момент на най-сочна зрялост, а това се отразява на качеството при приемането им, което намалява изкупната цена. Можеше едритe плевели да се почистят или от звената, или ако те нямаха тази възможност — от пионерски бригади.

Ако за в бъдеще се полагат повече грижи, тази култура ще носи по-големи доходи на кооператорите и стопанството.

Милко НИКОЛОВ

Напрегнато е трудовото ежедневие на бригадата дърводелци от промкомбинат „Прогрес" — Дулово. Бригадата ежемесечно преизпълнява своя план.
НА СНИМКАТА: Георги Колев, Февзи Исмаилов, Иван Иванов и Ибрям Садъков по време на работа.

Плодовете на старанието

В началото на тази година от фермите на ТКЗС — Дулово 63 крави бяха преместени в село Поройно. За тях продължиха да се грижат животновъдите от Дулово. През зимните месеци те срещаха големи трудности. Всяка вечер трябваше да се връщат в Дулово. Това още повече затрудняваше положението.

Трудолюбивите животновъди обаче не сведоха глави пред зимната стихия. Работиха упорито. В резултат на това и през най-лошите зимни дни животните не останаха нито без фураж, ни то без вода. Трудът на животновъдите не отиде напразно. Те имаха голям дял в изпълнението на плана за млякото в ТКЗС — Дулово.

По решение на Управителния съвет на стопанството, от начало то на месец юни фермата в село Поройно се отдели от фермите в Дулово. Кравите бяха поверени на 4 доячки, един сменен и двама пастири. За заведущ ферма бе назначен Ниязи Салимов.

След като фермата се обособи като самостоятелна, доячките заработиха още по-упорито. Ето, че в края на първия месец от отделянето, резултатите бяха налице. За месец юни вместо 15 693 литра мляко беше надоено 19 703 литра. А планът за месец юли бе преизпълнен с близо два тона. При това себестойността на получаваното мляко е далеч по-ниска от предвидената.

— За постигане на високи успехи в кравефермата особено помогна материалният стимул. В края на месеца на дояч, надоил най-много мляко, се дават допълнително възнаграждение от 10 лева. За това всеки от тях гледа да получи колкото се може повече мляко — сподели с нас заведущ фермата Салимов. — Успехите зависят и от добрата организация на работата, от създаването на здрав колектив. А при нас този въпрос е разрешен. — продължи по-нататък младият специалист.

Помолихме Ниязи да ни посочи първенците. Младежът извади от чекмеджето на бюрото си една тетрадка и започна да я разлиства. „Първенците при нас почти всеки месец са различни — каза той. — Ето тука може да се види всичко. За месец април и май на първо място е била комсомолката Султан Сеидова, а през юни — Фатма Мустафова има най-много надоено мляко. През месец юли тя е отново на първо място. Така че, вече два месеца наред наградата от 10 лева получават тя."

Във фермите на бригадата се отглеждат и 175 телета за угояване. Тук резултатите са още по-радващи. В края на полугодието седемте телегледачи са получили 28 181 кг прираст, а планът им е 25 846 килограма. Животновъдите са постигнали и високи успехи по отношение намаляване себестойността на продукцията. В края на шестмесечието било предвидено 3 053 лв. загуба, а те реализирали 2 166 лева печалба. Предвидената загуба за година е 5 974 лева. Обаче трудолюбивите гледачи обещават, че в чест на юбилея не само няма да я допуснат, а обратно, ще увеличат печалбата.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Новости ★ техника ★ новости

СИБИР ЛЕЖИ ВЪРХУ ГОРЕЩИ ЕЗЕРА

След като съветските геолози откриха, че Западен Сибир лежи върху огромни подземни езера от гореща вода, група учени и инженери са предложили план за естественото затопляне на водите на река Иртиш. Според тях е необходимо да се пробият няколко сонди на дъното на реката, за да се изкара горещата вода на повърхността. По такъв начин, плаването по реката ще може да продължи и през зимния сезон, въпреки силните сибирски студове.

ЕЛЕКТРОННО ЛЕЧЕБНО УСТРОЙСТВО

В някои болници в Англия се практикува опитно електронното наблюдение на болните. Пациентите са свързани с лекуващия лекар чрез електроди и приемателен апарат. При настъпване на физико-биологични отклонения в състоянието на болния, една червена сигнална лампа светва и предупреждава лекаря. По този начин специализираната електронна апаратура подпомага успешно усилията на медицинския персонал за непрекъснато наблюдение на здравословното състояние на повече пациенти едновременно.

ДИЗЕЛ ЗА ВСЯКАКВО ТОПЛИВО

В Белградския университет е разработен проект за дизелов двигател, който работи с всякакво нефтено топливо. Този двутактов двигател има въздушно охлаждане и може да развие мощност до 25 кс на цилиндър. Той може да бъде снабден с 4,6 или 8 цилиндра с V-образно разположение. Специфичната мощност на двигателя е с 15 кс повече от тази на обикновените двигатели. Минималният разход на топливо при 2 200 оборота в минута е 200 г кс/час.

30-ЕТАЖНИ СФЕРИЧНИ ЖИЛИЩНИ СГРАДИ

Египетският архитект проф. Хамад е разработил планове за постройка на жилищна сграда, състояща се от 30 двойни етажи с диаметър 180 метра. В 15-метровата дебела обвивка ще се намират 2 000 жилища за 10 000 души, а в излишната свободна площ ще бъдат вградени климатични инсталации. Подобни сгради ще бъдат икономични и ще отговарят на съществуващите в Египет климатични условия.

РАДИОПРЕДАВАТЕЛ В СТОМАХА

В Съветския съюз е създадена радиотелеметрична инсталация „Комплекс" за изследване на стомашно-чревния тракт на животни и на човека. Миниатюрен радиопредавател, който се гълта лесно от пациента, предава сигнали за киселинността и основите, или за температурата и налягането. Сигналите се улавят от антена, монтирана в един колан, и по електрически проводник се предават до входа на анализиращо устройство. Там те се усилват, преобразуват, записват се на движеща се лента и по тях се отчитат физиологическите параметри на стомашно-чревния тракт. Полученият график дава възможност на лекаря да определя състоянието на различните отдели в стомашно-чревния тракт при различни условия и да поставя диагноза.

ПОРТАТИВЕН ХЛАДИЛНИК

Често на лекаря, който оказва бърза помощ, е необходим портативен хладилник за съхраняване на различни препарати, както и за взетите от болния анализи. Сътрудници от Научноизследователския и експериментален институт по автомобилни електрически инсталации и прибори, съвместно с Московския автозавод „Лихачов", са създали полупроводников хладилник с обем 12 литра. Той тежи само пет килограма. Портативният хладилник може да се монтира в колите на „Бърза помощ".

БЕНТ-ГИГАНТ

Най-големият бент в света ще прегради река Инд в Пакистан. Височината на стената му ще достигне 148 метра, а дължината—3000 м. Ще се образува язовир с площ 250 квадратни километра. С тази вода ще могат да се напояват 12 000 квадратни километра земя.

ГУМЕНИ БОТУШИ С ВЕНТИЛАЦИЯ

В миньорското градче Загужа в Полша са създали оригинален ботуш, в който кракът никога не се изпотява. Той е снабден със смукващо-надувна камера, съединена чрез система клапани с вентилационни канали, по които постоянно циркулира въздух. Засега няма по-сложна в техническо отношение обувка...

В АВТОМОБИЛНИТЕ ГУМИ — АЗОТ ВМЕСТО ВЪЗДУХ

Ако автомобилните гуми се напомпват не с въздух, а с чист азот, (това е изпробвано в САЩ), животът им ще бъде продължен един и половина пъти. Една от причините е, че при бързото движение на колелетата азотът се нагрява по-бавно от въздуха.

НОВИ МОТОРНИ МАСЛА С ВИСОК ЕФЕКТ

Сътрудниците от отдел „Химически прогрес" при рафинерията в Иедлице — Полша, са постигнали забележителен успех. Те са открили нов тип моторни масла, които в качествено отношение пре възхождат с 30 процента същест вуващите, а имат досегашните цени.

РЕКОРДЕН ДЪГОВИДЕН МОСТ

В южната част на Чехословакия е вече открит и предаден за експлоатация дъговиден мост с рекордната дължина 542 метра. Стоманената конструкция, поддържана от бетонни стълбове, се извисява на 50 метра над река Вълтава. Мостът има четири писти: двете средни — с широчина от 10,5 метра всяка, са предназначени за моторни превозни средства, а двете странични — за пешеходци.

„ТЕРМИЦЕН" ОТСТРАНЯВА БРАКА

Намаляването на загубите и ликвидирането на брака при разливане на метала е проблем, който вълнува металурзите от цял свят. Неотдавна сътрудници от Букурещкия научноизследователски металургичен институт разработиха рецепта за нов вид слоисто-изолационен прах „Термицен", който се употребява при изливане на стомана във форми. Използването му влияе благоприятно на разливачния процес — стоманените отливки нямат шупли, загубите се намаляват с 30 процента и бракът се свежда до минимум.

Дневният график може да се изпълни

ТКЗС в село Добротица притежава 344 крави, от които ежедневно трябва да се доят 2 830 литра мляко, а се получават 2 650 литра. В някои дни отклонението от графика е по-голямо. По този въпрос поговорихме и с главния зоотехник на стопанството Илия Матев.

Кравите са разпределени в две бригади. Във фермите на село Добротица се отглеждат 140, а в с. Ирник — 204 крави. Средно на ден от всяка крава се доят по 8 литра мляко. Но това не е достатъчно за изпълнението на дневния план.

С цел да се увеличи млеконадоя, от три месеца е въведено диференцираното хранене.

За сега резултатите от прилагането на този метод са добри, но все пак плановите показатели за млеконадоя не се покриват. Така например, през изминалите 7 месеца вместо 495 тона са надоени 490 тона мляко.

Какво може да се направи? Главният зоотехник сподели, че десетте доячи и гледачите работят добре. Доенето се извършва механизирано. Между доячите се води съревнование, резултатите на което се отчитат на всеки десет дена. Работата им се анализира и доячи, които са си изпълни плана за десетдневката, биват поощрявани с награди. Най-добре се справят с работата си доячите Кирил Симеонов, Симеон Димитров от Ирник и Дечо Петров от Добротица.

— Но все пак — каза Матев — с млеконадоя се затрудняваме най-много, когато завали дъжд. Не можем да влезем по блоковете за люцерна...

От друга страна стопанството трябвало да закупи още 42 крави през годината, но до днес това не е направено.

Причините, които спъват изпълнението на дневния график по млеконадоя, са преодолими. Ако сега, когато на кравите може да се дава цвекло, цвеклов лист и други фуражи, се обърне по-голямо внимание на пълноценното им хранене, ако стопанското ръководство час по-скоро изпълни решението си да закупи нови крави, за да се използува изобилието от сочните фуражи, несъмнено дневният график ще се изпълнява и преизпълнява.

Хюсеин РАСИМОВ

О Б Я В А

Завод „Хром" — Силистра търси да назначи шлайфисти и шлайфистки за цех „Пресов". Шлайфистите да са на възраст до 45 години, а шлайфистките — до 35 години.

По възможност кандидатите да са жители на града и от селата Айдемир и Калипетрово.

Справка: Личен състав. Телефон 33-58.

Продава се лека кола „Мерцедес—219". Справка Тодор Минчев, ул. „Георги Димитров" бл. 5 етаж 1. Телефон 31-64.

Важно!!! Важно!!! Важно!!!

Новооткритото бюро „КООП ТУРИСТ" при Окръжния кооперативен съюз—гр. Силистра организира екскурзии в страната и чужбина за членовете на ТКЗС и потребителните кооперации, семействата им и летуване на същите в курортите по Черноморието, Банкя, Вършец, Хисар, Наречен, Павел баня и Велинград.

В момента бюрото записва за четиридневна екскурзия по р. Дунав до гр. Измаил-СССР от 6 октомври. Цена на екскурзията —68,63 лева и 57 лв. с 10 рубли джебни пари и екскурзии до гр. Одеса-СССР на 29 септември и 3, 8, 13, 18, 23 и 28 ноември—цена на екскурзията 77 лв.

Организират се също екскурзии до всички социалистически страни и във вътрешността на страната с маршрут по желание на групите. Организира се екскурзия и до Пловдивския панаир.

Записвания и справки в ОКС —Силистра, стая 37. Телефон 28—90.

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

ЯКАТА КРЕПОСТ

(РАЗКАЗ)

ВЕКОВНАТА гора тънеше в полумрак, само тук-там самотен слънчев лъч пробождаше гъстия зелен килим и грееше топло по едрата нетъпкана трева. Горските исполини преплитаха високо горе клони и образуваха мрачен свод. Чуваха се изплашените стъпки на бягащи зайци, сврака и гарвани прелитаха от клон на клон и със зловещото си грачене предупреждаваха за приближаването на хора. На лъкатушния губещ се горски път изпълзя малка усойница, спря се за миг и премина оттатък, оставяйки диря по прашните коловози. И всичко се притаи, гората възвърна обичайната си тишина и спокойствие.

Иззад завоя, сред дребните хилави храсти, се показа най-напред главата на кон, след това се видя и самият конник. Той беше едър широкоплещест татарин с дълбок белег на дясната буза. Когато се усмихваше, белегът почервеняваше; после усмивката застиваше в грозна гримаса. Ханът яздеше дълбоко замислен. Нерадостни вести бяха донесли изпратените от него съгледвачи. Пък и не се завърнаха всички.

Стъпките на отново изпратените съгледвачи започнаха да заглъхват. Изведнъж се чу звън на оръжие. Ханът пришпори коня, махна с ръка и двадесетина конници от челото на колоната поеха след него. Скоро пътят ги изведе на неголяма полянка. На утъпканата трева лежаха едни от най-добрите му съгледвачи, войни те, с които ханът се гордееше. На другия край на поляната се показаха конници в блестящи стоманени ризници. Те се изправиха на стремената и рояк стрели се изсипаха върху колоната; без да дават на татарите да се опомнят, препуснаха в обратна посока.

Татарите нададоха викове от болка, гняв и безсилие се борехя в душите им, и препуснаха след конниците с блестящите стоманени ризници. Скоро гората се свърши и пред смаяните очи на пришълците се ширна ха безкрайни нивя. Далече вдиснно се виждаше великата река със своите бистри сини води. Далече вляво се издигаше самотна височина с укрепление. Забеляза се раздвижване и от върха към града препусна в бесен галоп конник. Облачета прах излитаха изпод копитата на коня.

Скоро конникът стигна града, премина по подвижния мост и се скри зад дебелите крепостни стени. Зазвъняха вериги, мостът се вдигна. Дългите копия на стражниците се наклониха напред. Комендантът на крепостта се изкачи на кулата, извади далекогледа и го насочи към приближаващата в тръс група татари. Когато те достигнаха на хвърлей стрела от града, спряха и започна ха да го разглеждат.

Дръстър — така го наричаха чужденците. Висока, дебела два метра крепостна стена опасваше околовръст града на непокорните българи. Девет ъглови кули извишаваха мощните си плещи над задната стена. Огромните зъбери сочеха зловещо синьото ведро небе. Дълбок ров обикаляше от вън стената, водата в него се пускаше от Дунава и, обиколила града, отново се вливаше в него.

По дъното на рова имаше забити остри железни колове, а помежду им бяха опънати вериги, ковани от вещи майстори. В града се влизаше през четирите крепостни врати, направени от ковано желязо. Вратите се отваряха от градската стража при изгрев слънце и се затваряха на заник. Под вижните мостове се вдигаха със специални скрипци. Учен арабин беше извикан да ги направи чак от големия град на Босфора.

Зад крепостните стени се издигаше дивният град. Сградите се редяха от двете страни на постланите с пясъчник улици, които водеха към центъра на града. Търговската улица с осемстотините дюкяна започваше от пристанището и свършваше някъде към градския площад. Известен беше градът надалече със своите търговци, сарачи и кожухари. Изкусни майстори правеха писани доброруджански каруци. Всеки ден от пристанището се отделяха кораби, натоварени с кожи и зърнени храни, с мед и плодове и се отправяха нагоре и надолу по Дунава. След месеци се завръщаха с други стоки, между които не липсваше и оръжие, изработено от прочути арабски майстори.

Изпитаният в много битки татарски вожд се бе родил на коня. Закърмиха го с кобилешко мляко. Искаше да умре на коня. Мисълта за смъртта често го навестяваше и не му даваше покой. Имамът-гадател разправяше за величието на рода му, за неповторимостта на великите татарски войни. Досега всички бяха прекланяли глава пред кривите саби, далече се носеше славата на татарския вожд, всички трепереха от страшното му име.

Но този град... Много пълко водци бяха разбивали горещите си глави в неговите стени. Не случайно носеше градът името си — яка крепост.

И сега хората се готвеха да отбият атаките на татарските пълчища. Купища пръчки и слама имаше по крепостните стени, запалени борини бяха поставени до тях; в огромни казани вреше вода, топеше се олово. Още преди да се зазори, татарите сковаха и примъкнаха високи стълби в хрsuperстите близо до града и се притаиха в очакване. Стражата ги забеляза, но си даде вид, че нищо не е забелязала — само удвои бдителността си.

Нападението започна. Татарите препускаха буйно, прах забули небето, запалени стрели полетяха към крепостта. Стражата и всички войни не отговаряха на вражите стрели — трябваше да приближат още, още... да изстрелят стълбите. Летящите на конете си татари бяха лоша цел, а стрелите не трябваше да се хвърлят на вятъра. Вратите останаха затворени, само ровът се напълни догоре с вода — тя идеше мътна и заливаше ниските места.

Надали бойни викове, начело с хана, всички татари препускаха към крепостта със запалени глави в ръка. Стълбите бяха поднесени от хората в храстите и бяха опрени на стените. Главните полетяха в крепостта, татарите се заизкачваха нагоре. Върху главите им се изсипваха облаци от стрели и копия; горещо олово и вода се изсипваха отгоре и викове на ужас огласиха въздуха. Алебардите отблъскваха стълбите, татарите падаха — долу ровът ги посрещаше „гостоприемно“ със своите колове. Зазвънтяха мечове и ятагани, замириса на изгоряло месо и запалени кожени дрехи. Горяха „непобедимите“ войни на великия хан. Една след друга идваха вълните на пълчищата им, но се разбиваха в яките стени, не можеха да ги прескочат. Снажните българи упорито се бранеха, отбиваха непрекъснатите атаки.

От задната порта изскочи конен отряд и препусна към мястото на битката. Това бяха жителите на града. Те скачаха от конете и се разгъваха в боен ред. Нападнаха врага в тил, отрязаха му пътя за отстъпление и го принудиха да се бие до смърт или до по беда. Победата този път беше явно не на страната на жълтоликите войни. Старият хан ги вдигна на сетна атака. Имамът призова на помощ всемогъщия им бог, но той не отговаряше на отчаяните призиви, бе се отрекъл от тях.

Костелив орех изглеждаше крепостта. Държаливи и храбри бяха нейните защитници. Те се втурваха с нов устрем в боя. Врагът трепереше, дръстърци ликуваха, опиянени от удържаната победа.

Ханът предпочете смъртта пред позора. Съжаляваше само за това, че не умря на коня, в ритъма на неудържимия бяг. Съобразителни излязоха българите — успяха да ги предизвикат в пеши строй да водят бой. А слезе ли татаринът от коня си — ставаше непохватен, наполовина воин.

Лек ветрец подухваше от север, реката се развълнува, повърхността й се накъдри. Дунавът се готвеше да измие с хладните си води кръвта на убитите.

Стражата отново се заразхожда спокойно по яката крепостна стена, която и този път удържа на татарския удар. Днес бе денят на рибното тържище и градът шумеше като кошер с работни пчелички. В пристанището влезе кораб с бели платна; животът си течеше по старому в старата край дунавска крепост. Дръстър с гордост продължаваше да носи името си.

Велико НЕДКОВ

Първата руска реч

Девети септември ме завари в родното ми село. Тогава бях десетгодишна. Всеки ден с децата от махалата изкарвахме добитъка на паша.

По шосето за София започнаха да минават съветски войници. Отсядаха за ден-два в селото и пак продължаваха по пътя си. Само една войскова част се задържа за по-дълго време. Коля и Петя от Одеса често посещаваха нашия дом. Баща ми обичаше да беседва с тях.

Тогава за първи път чух руска реч. Бързах да споделя с майка си:

—Мамо, та аз всичко разбирам.

Съветските момчета бяха много забавни. Те непрекъснато разказваха за своята родина, за своите семейства. Коля ме грабваше на ръце и думаше:

—Децата у нас не работят. Само учат и ходят на пионерски лагери.

А после се обръщаше към майка ми:

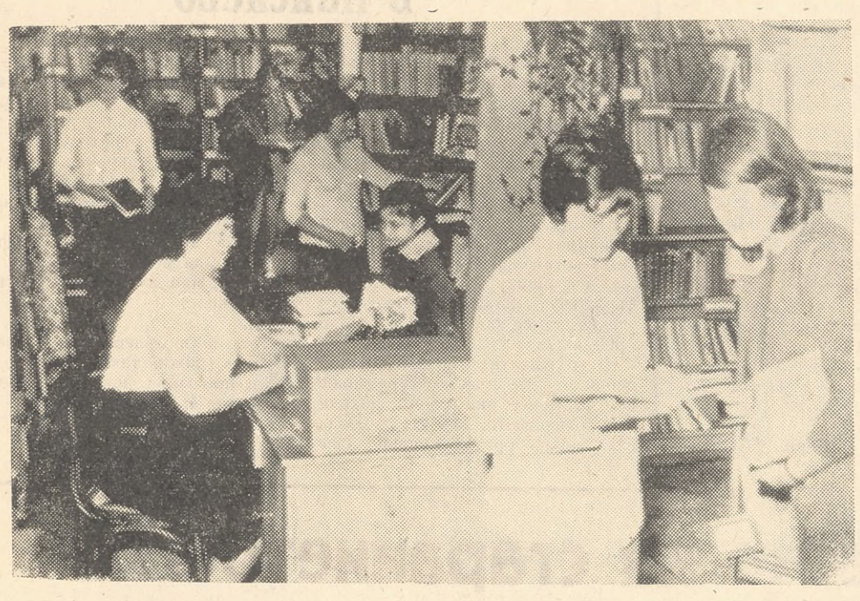
—А жените на твоята възраст, майко, гледат пилета в колхоза.

Завинаги запомних съветските войници—весели и жизнерадостни. След дългите разговори запяваха, а други играеха руски танци.

После Коля влизаше в кабината на камиона, хващаше волана и правеше по няколко обиколки по поляната. Този момент беше най-очакваният от нас, децата. Бързо, но не без страх, се покатервахме на камиона и скупчени един до друг, изпитвахме истинско удоволствие. Едва ли от нас някой досега се беше возил на камион.

Наскоро след това нашите приятели заминаха. Някои от тях се обадиха от бойните полета на Унгария, а за други ни писаха, че са загинали.

Василка РАВАЛИЕВА

В годините на народната власт небивал разцвет получи и развитието на библиотечното дело. Значително нарасна и книжният фонд на читалищните библиотеки в селата.

НА СНИМКАТА: Изглед от една селска читалищна библиотека — Софийски окръг.

Юбилейната програма — близко до сърцата на хората

Всяка вечер с бодър марш започва местното предаване на дуловския радиовъзел. После той заглъхва и се дочува гласът на програмния ръководител...

За работата на радиовъзела през юбилейната година могат да се кажат похвални думи. Богатата програма от най-разнообразни мероприятия намира редовно отразяване. Всяка вечер можеш да се спреш и да слушаш материалите от различните рубрики.

Хубавите трудови дела на колективите от предприятията, учрежденията, кооперативното стопанство, като скъп дар за юбилея, намират място в рубриката „Дар за победата“. Под тази рубрика разказват първенците на труда от ДПП „Металик“, от ДМЗ, от промишления комбинат.

Свободата на нашия народ има и своите млади врътници — младежите, навършили 25 години. Издирени из средата на комсомолците, врътниците на свободата разказват пред микрофона за това, което им е донесла свободата.

Епичната борба на народа ни за свобода, неговите борчески партизански песни се водят в отделни предавания: „Из дневника за народна свобода“. Под тази рубрика се излъчват спомените на стари партийни деятели, на борците против фашизма и капитализма. Нерядко това предаване е изпъстрено с песни, родени в героичната борба на народа ни.

Още по-достъпен е микрофонът за най-младите граждани на Дулово — пионерите. Чести са предаванията за пионерските отряди. Наскоро имах възможността да слушам разкази за първия пионерски лагер, организиран в града, за първите му възпитаници.

Отделна рубрика е определена за проявите на самодейците. Те споделят първите си излизания на сцена. А за развитието на училищното дело през годините на свободата разказват стари учители. В други предавания се разказва за постиженията на търговията, в спорта, в здравеопазването.

Под рубриката „Всеки комунист — с личен принос за юбилея!“ партийните секретари предават всичко от промишлените предприятия споделят как съдействуват за достойна среща на 25-годишнината на свободата, как въвеждат в работата новоприетите членове. Интересни бяха изказванията на партийните секретари от ДМЗ, „Камъшит“, ОКС и др.

В отделни рубрики се отразяват инициативите на профсъюзните и отечественофронтовските организации. Активни членове разказват за различните форми на работа в кварталите, за съревнованието, което се води в чест на юбилея. Челници в производството говорят за успехите си в труда.

Предвидени са и няколко интересни предавания за Силистра, които през октомври ще честват 1 800-годишнината от обявяването си за самоуправляващ се град.

Положително в работата на радиовъзела е, че често пред микрофона застават обикновените трудови хора, ръководителите от предприятията и учрежденията. А така програмата на радиовъзела става по-близка на хората от града. Програмният ръководител Тодорка Савянова има вече добър опит и поддържа контакт с много сътрудници за разнообразяването на предаванията. Тя има голям дял за тяхната правилна и актуална насоченост, за широкото отразяване на предюбилейните дела и прояви.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Нови стихове

* * *

Мога да везя цветчета,
мога и хляб да умеся,
мога от нежност обзета
плитчица детска да среша.

Мога да скътвам огън,
мога да любя и мразя.
Едно само не мога:
„Обичам те“ — да ти кажа...

* * *

Колко малко е потребно на човека,
за да се превърне в радостно дете.
Докосни със нежна ласка леко
мъничкото трепкащо сърце.

Не убивай чистия му порив,
порива към светли брегове.
То е цвете — чашка ще разтвори,
любовта си ще ти отдаде.

Колко малко трябва на човека,
за да се превърне в радостно дете.
Докосни със нежна ласка леко
мъничкото чакащо сърце!

Веселка КОВАЧЕВА

Говори един сляп войник на Самуил

От своята голяма тъмнина
не ви съзирам аз. Не зная
стоите ли на стремена
или във топлата си стая.

Дордето имате очи,
светът за вас ще съществува:
ще има сняг и изгрев чист
в червени светлини ще плува.

Очите иска ви врагът —
пазете ги, пазете.
За вас по-нужни са
на път
очите от нозете.

В усмивка, в дума или в жест
се крие може би Василий...
С очи открийте го. И с чест
громете го до сетни сили.

Макар безок, макар и слаб —
говоря ви през вековете:
недейте пази своя хляб,
очите си пазете!

Симеон МАНОЛОВ

Футбол

Началото ни радва

* „Чардафон—Орловец“ — Габрово — „Доростол“ 1:1

Събота, (9 август). Пред около 4 000 зрители, на стадион „Орловец“ в Габрово, тържествено беше открито футболното първенство за 1969/1970 година. След откриването се проведе футболната среща между отборите на местния „Чардафон—Орловец“ и „Доростол“ — Силистра.

Непосредствено след първия съдийски сигнал домакините упражниха натиск срещу нашия отбор, но отбраната, която игра безпогрешно, се справяше сполучливо и отбиваше всяка атака на противника. Създадоха се рядка голови положения и пред двете врати, които бяха навреме парирани от отличната игра на вратарите. Краят на полувремето дойде при резултат 0:0. След почивката домакините упражниха отново натиск, но това беше за съвсем кратко време. Скоро те бяха надиграни и около 60 минути силистренци диктуваха играта на терена. През тях дойде и най-голямата радост — голът. В 65 минута при една контраатака на „Доростол“, след сполучлива комбинация между Саркизов и Зашев, топката попадна у Андрей Ценов. Той вихрено се понесе по крило то, излъга бранителя и със силен диагонален удар разтърси мрежата на габровци. 1:0 за „Доростол“. След гола домакините се хвърлиха на щурм за изравняване, но сплотеният колектив на нашите момчета умело се справи с техните отчаяни опити да се отстрамят пред своята публика. По четният гол за домакините дойде едва в 89 минута, когато наша та пълна победа вече беше почти неоспорима реалност. И състезателите на „Доростол“ наистина я заслужаваха.

В. КОЖУХАРОВ

Немарливост към децата

Преди няколко дни бюрото на общинския комитет на Отечествения фронт в Окорш изслуша информация за работата на детските градини в района. Учителката Михайлова, която е председателствувала комисията по проверката за състоянието на градините, изнесе тревожни факти за Овен.

Шестдесет деца в тази градина са поставени в неблагоприятни условия. Досега на децата е приготвена храна с месо само два пъти. А за мляко — пряснo или кисело — и дума да не става. Хигиената също е в лошо състояние: чаршафите и кърпите за лице са замърсени и непрани от дълго време. Гот вачките не спазват лична хигиена, движат се между децата с неподходящо облекло. Менюто е еднообразно, бедно — повече се дава боб, суха храна, липсва калоричност. Домакинът на детската градина в селото не си гледа съзнателно работата, малко се задържа в нея. Не доставя редовно редица продукти, включително и... червени домати.

Състоянието на детската градина в Овен буди тревога. Цялата общественост трябва да вземе по-бързи и ефикасни мерки за промяна на нещата, за осигуряване на децата нормални условия за отдих.

Владимир ПОПОВ

НЕЗАБРАВИМИ ДНИ

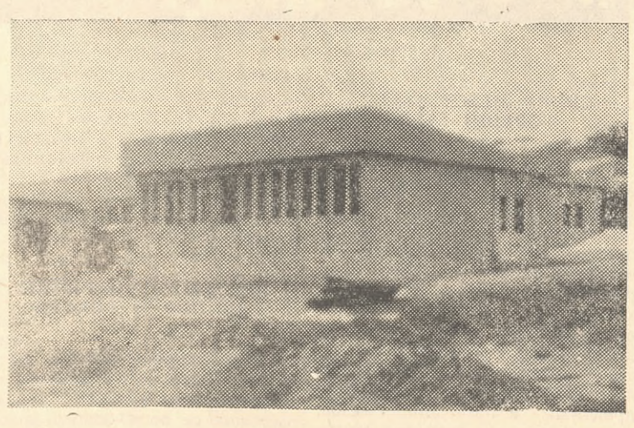
Село Бяла се е притаило в низината на две възвишения, сякаш се кани да вземе на прицел безкрайната синева на морето. Чайките в луда надпревара сновят непрекъснато между морето и брега и изпълват с тъжните си крясъци навсякъде, докъдето достига морското дихание.

Пионерските лагери са наредени един до друг по самата стръмнина към брега и сутрин, когато вкусната закуска вече е привършила, отрядите се спускат към прибоя, където водата с часове вихри белите си гриви. По-нататък е плажът.

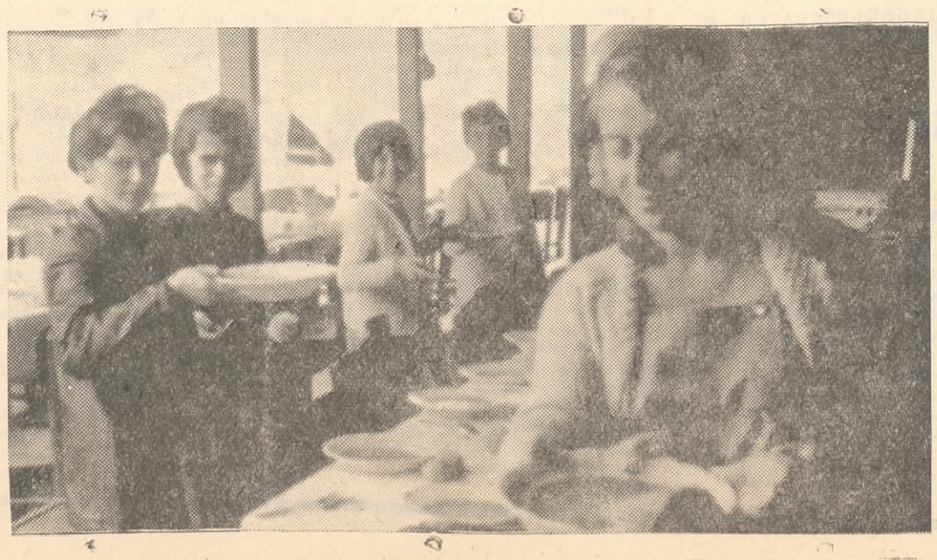
Силистренският пионерски лагер е един от най-старите в селото. Тук всяка година почиват на четири смени около петстотин ученици от Силистренски окръг. Но капацитетът и условията на съществуващия досега лагер вече не отговарят на изискванията. Сега в съседство с него е построен нов лагер (сн. 1), представляващ девет просторни бараки, всяка една от които предоставя прекрасни битови удобства за 16 деца.

Дните, определени за лагеруване на втората смяна, вече отшумяха, но пионерите са изпълнени още с трепета на преживяното. Та тук всичко е интересно — и разходката край брега, и безгрижието по плажа, и спортните състезания между отрядите, и пионерските лагери от различните окръзи.

А когато наближи часът за обяда, всички се запътват с песен към лагерната кухня, където се поднася вкусната гозба. Готвачът чичо Кольо и днес се постарал да изненада своите многобройни почитатели — вкусна супа, телешко гответно, а за десерт — ягоди и други плодове (снимка 2).

След приятните усилия в тразарията, където има един неписан закон „Всичко поднесено трябва да се консумира“, детското изхвръква на двора и само след малко се насочва към спалните. Чистите завивки, меките легла изкушават за сладък обеден сън.

А през това време началникът на лагер „Дочо Михайлов“ др. Руси Балушев събира край себе си отрядните и дружинни ръководители. Тук вече се раждат наистина интересни предложения. Ето замислен е поход до Обзор, а след това и една оригинална военизирана игра с пионерите от Пернишкия лагер. Така възникнаха и се осъществиха и идеите за състезанията по отряди по футбол и народна топка.

За здравето на палавите обитатели на лагера бди непрекъснато д-р Невяна Цанова и фелдшерът Димитър Димитров. Пионерите няма да забравят никога хигиенните навици, които успяха да създадат през време на своето лагеруване. Та нали, когато човек е чист, той е здрав и бодър.

А как може да се забравят прекрасните лагерни вечери, когато акордеоните сякаш оживяват в ръцете на малките майстори и когато идва ред на приятните другарски разговори. Или когато една бодра десница започва да изписва думите на поредното писмо до майка и татко.

Руси ШИМАБЕЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 94 (1563) | Четвъртък, 14 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Живот — пример за младото поколение

Вчера следобяд в крайдунавския парк в Силистра се стекоха много младежи и граждани, за да присъствуват на тържествения митинг, организиран от Окръжния и Градския комитет на ДКМС и ОК на борците против капитализма и фашизма за откриване на бюст-паметника на добруджанския младежки ръководител Борис Калчев. На тържеството присъствуваха и партийни, и обществени ръководители на окръга и града, активни борци против капитализма и фашизма, близки и родственици на героя, между които и брат му Ради Калчев, сестра му Иванка Калчева и неговият съратник Тошо Маринов.

За живота и революционната дейност на прекрасния младежки деец говори Атанас Киров — член на бюрото на ОК на Партията и първи секретар на ОК на Комсомола. Той изтъкна обаятелните човешки качества на Борис Калчев и неговата последователна вярност на комунистическия идеал. Като един от главните ръководители на младежката организация в Силистра, а по-късно и като член на Окръжния комитет на Партията, където и да е бил — в родна Добруджа или Румъния, където е студент, — Борис Калчев се проявява като талантлив организатор смел борец против чокойско-фашисткото господство. Неговият кратък, двадесет и три годишен живот (1901-1924) е прекрасен пример за подражание от младото поколение.

По решение на бюрото на ОК на ДКМС комсомолската организация при МЗ „Стомана“ ще носи името на Борис Калчев.

След откриване на бюст-паметника паметта на младежа-комунист бе почетена с едноминутно мълчание. Бяха положени венци и цветя от много организации, близки на героя и граждани.

Любомир КАПИТАНОВ

ГОЛЯМАТА СРЕЩА

С всяка измината година се увеличават успехите на трудещите се от селското стопанство в нашата страна. Всяка година в бързите полета навлиза нова, модерна техника, стотици млади специалисти заемат мястото си в строя на хилядите селскостопански труженици. Съчетанието на науката, техниката и устрема на човека към повече изобилие, към повече блага ражда нечувани, не запомнени успехи. Особено в чест на юбилейната годишнина на свободата, ентусиазмът на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти достига своя апогей, раждайки успехи, достойни за уважение.

Нашата Партия и Правителство винаги високо са ценели и ценят труда на селскостопанските работници. Съгласно решението на ЦК на БКП от 28. II. 1969 година, в град Толбухин, на 24 август ще се проведе среща на 3 000 първенци от селското стопанство с Политбюро на ЦК на БКП и Правителството в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

В срещата ще вземат участие най-неуморните селскостопански труженици, първенци в юбилейното съревнование, завоювали „Паспорта на Победата“ и златната значка. Значително ще бъде участието на младежите-първенци, носители на отличията на ЦК на ДКМС в чест на юбилейната годишнина.

От нашия окръг в тази голяма среща ще вземат участие 100 труженика от селското стопанство. Трактористи, звеноводи, агрономи, овчари, инженери, шофьори, доячи, бригадири, птицевъди и други ще разкажат пред ръководителите за успехите си, посветени на най-светлата дата в историята на нашата страна — четвъртвековния юбилей на Свободата. С открито чело ще разкажат за работата си Емил Георгиев — тракторист от Айдемир, доячката Донка Петрова от Алфатар, звеноводът Назми Халилов от Окорш, Димитър Димов — овчар от ТКЗС — Срацимир и други.

Тази паметна среща ще даде отчет на успехите, постигнати в чест на юбилея, ще популяризира челния опит, ще сплоти още повече трудещите се от селското стопанство около Партията и Правителството. (СТ)

СИН НА ПОЛЕТО

Последен преглед на силажокомбайна. Шест ремаркета очакват да отнесат дъхавия, свеж царевичак до почистените, застлани със слама ями. Георги Ганчев потглежда към избуялия, гъст посев и сърцето му се вълнува от противоречиви чувства. Радва се механизаторът, че ще получат средно по 3 тона зелена маса от декар, но му се струва, че някак трудно ще могат бързо и без загуби да приберат голямото богатство.

И ето,че предчувствията на младия мъж стават реални. Не пожънал още десетина метра, машината се задъхва, намалява ход, спира.

— Трябва да се работи още по-бавно. Иначе няма да стигнем до никъде!

Колкото да му е трудно, Георги намалява отново скоростта. Сега силажокомбайнът се подчинява на стопанина си и работата потръгва.

Така е винаги. Ганчев умее да разбира машините. Започнал трудовия си стаж с тежък трактор, от 5 години той оре, сее, окопава и прибира плодовете на добруджанската земя с един и същ беларус. Овладял до съвършенство професията си, Георги постига винаги най-голямо натоварване на машината. Реализира големи икономии. И което е основното: за него качеството е най-важният показател за умението и майсторството на механизатора. Затова трябва ли да се даде пример за висококачествена сеитба и окопаване, все участъкът на Георги е посочван.

Сега Ганчев ръководи трактористите, които работят с беларуси в I бригада за комплексна механизация. В края на юли знаменото на първенството в ТКЗС—Калипетрово бе спечелено от тяхната бригада, за което не малка „вина“ има упоритият мъж. Тази пословична упоритост нареди Георги Ганчев между първенците в предюбилейното съревнование. Трима души от калипетровското стопанство станаха носители на „Паспорта на Победата“ и златната юбилейна значка. Между тях е и механизаторът, за когото дните и нощите се сливат сред ширните поля, край уморения гроХот на машините.

На голямата среща на първенците в гр. Толбухин, Георги Ганчев ще отнесе своята обич към плодородния чернозем, стремежа си към още по-ярки постижения и успехи. Стремеж, който изпълва неговото напрегнато, но осмислено от едно завидно трудолюбие ежедневие.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Верни на традицията

Градинарите от ТКЗС — Калипетрово са известни с успехите си в производството на ранни и средно-ранни домати. Всяка година те преизпълняват плана за износа и се нареждат сред първенците по високи добиви от тази култура.

Въпреки трудните условия и сега калипетренци останаха верни на тази традиция. Преди няколко дни те изпълниха плана за износа. Градинарите смятат, че до 20 август ще могат да изнесат още 300 тона.

Всички кооператори са доволни от постигнатите резултати. Тъй като при разсаждането на част от доматите се използува техника, специалистите смятат, че себестойността на продукцията ще се снижи чувствително, а печалбата ще се увеличи.

Първенци в бригадата са хората от звеното на Добри Искрев. И сега те произведоха най-много и най-качествени домати.

И. ПЕТРОВ

Тодор Плугаров — секционен майстор в ДИП „Добруджа“ е един от майсторите, които винаги се отзовават навреме с компетентната си помощ. Наскоро той завоюва званието „най-добър в професията“.

Всички сили за предаването на зърното

На ТКЗС — Кайнарджа тази година са запланувани да продадат на държавата 5 500 тона пшеница. Но тъй като 40 процента от тази култура по блоковете на стопанството е поразена от градушката, планът е намален на 3 700 тона. На ден в базата за приемане на зърното трябва да се изнася по 240 тона. В първите дни след жътвата се спазваше дневният график, но в последно време той е нарушен и стопанството се нарежда на едно от последните места по предаването на зърното.

Известно влияние върху изнасянето на пшеницата е оказало и заделянето на зърно за семе и изхранване на населението. За тези цели стопанството е заделило необходимите 1 800 т. Сега всички сили са хвърлени в незабавното предаване на наличното зърно по площадките. За тази цел е организирана денонощна работа и семечистачните машини работят на смени.

Въпреки всичко, на ден стопанството не може да изнася повече от 200 тона. А до крайния срок за предаването на зърното — 15 август, на ден би трябвало да предават близо 500 тона. На площадката в Кайнарджа организацията на работата не е на необходимото ниво. Така например, на 12 т. м. голямата семечистачна машина към 18 и 30 ч. се повреди. Отидоха да търсят техник, за да я поправи. В това време се разпръснаха и хората, които обслужваха машината. След известно време, тъй като им изтече смяната, те си отидоха, а работниците от следващата смяна не дойдоха навреме. При една по-гъвкава организация всичко това може да се избегне. При машината би трябвало да има постоянно дежурен техник, а за пристигането на хората да се държи по-строга сметка.

Зърното на площадките вече не е влажно. Наличният автотранспорт на стопанството е достатъчен за изнасянето на пшеницата. Причини от обективен характер не съществуват. Нужно е само добра организация, по-голяма оперативност и задачата може да се изпълни в определения срок.

Али РИЗОВ

В помощ на полевъдите

Неблагоприятните климатически условия затрудниха работата на полевъдите от ДЗС „Янко Забунов“. Много от задачите изостанаха, а това неминуемо трябва да се преодолее.

Разбирайки сложността на настоящия момент, служителите от администрацията и работниците от животновъдството, зърнения склад и строителите взеха дейно участие в организирания наскоро бригадирски ден.

В бригадата се включиха повече от 100 души. С рейсове и камиони те бяха превозени до блоковете, засети с боб. Само за няколко часа бе оскубан и струпан на купчинки повече от 100 дка боб. Проявиха се Васил Иванов, Вачо Андреев, Коста Драганов, Ангелина Радулова и др.

Кирил ТАСЕВ

ЗА ОБРАЗЦОВА ПОДГОТОВКА НА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Само един месец остава до началото на новата учебна година след изключително важните решения на пленума на ЦК на БКП за реформа в образователната система на страната. Подготовката се води и в дните на всеобщ трудов и политическа подем във връзка с четвъртвековния юбилей на социалистическата революция у нас. Тези особености поставят повишени изисквания пред подготовката на наближаващата учебна година. Задачата сега е да се вникне в духа на последните насоки по въпросите на образованието, в същността им и да се почувствува тяхното благотворно влияние върху цялата подготовка на новата учебна година, при решаването на всички въпроси на обучението, възпитанието и създаването на кадри.

Още през месец март отдел „Народна просвета“ при ОНС прие специален план за подготовката на новата учебна година. Уточнена е мрежата на учебните и учебно-възпитателните заведения. На сесии на общинските народни съвети или заседания на изпълкомите са обсъдени отделни въпроси за задължителното основно образование. Обществеността и цялото население в много от селата, където предстои уедряване на училищата, зае положително отношение към това мероприятие, прояви разбиране и оказва подкрепа в осъществяването му.

Своевременно и качествено завърши ремонтът в много училища (Алфатар, Межден, Тутракан, Силистра). Редица изпълкоми на общински народни съвети (Нова Черна) отблизо следят ремонта. Особени грижи се полагат за срочното завършване на пусковите обекти. Необходимо е строителната организация да ускори преди всичко завършването на основното училище в с. Главиница и климатичното училище в „Каракуз“, понеже там няма стари сгради и не ще има къде да започнат учебните занятия, ако новите постройки не са своевременно готови.

Последните проверки в редица селища на окръга будят тревога, понеже у много местни ръководители липсва истинска загриженост за навременното и качествено ремонтиране на училищата и общежитията, а някои ръководители са излезли в отпуск, без да са създали необходимата организация за подготвителна работа. В Сокол е решено учебните занятия да започнат, без да се маже училищната сграда, а в много стаи стените са изкъртени или замърсени. Очевидно е, че и тук трябва да се поправят някои неща. Тревожно е положението с общежитието в Сокол. Едва е започнал основният ремонт, срокът е кратък, а предстои много работа. Ремонтът изостава и другаде. Средства има отпуснати и слабостите са главно от субективно-организационен характер. Фактите посочват, че се подценяват училищните ремонти, което поставя под въпрос тяхното своевременно завършване. А това означава да не се осигури прибирането на определените деца в общежитията, да се затрудни нормалното започване на учебните занятия. Това не бива да се допусне в никакъв случай. Общинските партийни комитети и изпълкомите на общинските народни съвети трябва да огледат състоянието на училищата и да набележат конкретни мерки за ускорено завършване на ремонта в училищата и общежитията.

Важна задача в периода на непосредствената подготовка за новата учебна година е административната и организационно-педагогическа подготовка за стопроцентово прибиране още от първия учебен ден на подлежащите на задължително обучение деца. За съжаление на много места все още не е извършен медико-педагогическият преглед на учениците за първи клас. Не се създава необходимата организация за прибиране на подлежащите. Опитът от миналите години показва, че успех може да има само при пълно мобилизиране на силите на учителски те колективи и обществеността още преди започване на учебните занятия. Специални грижи са необходими за циганчетата и турчетата, за останалите на поправителен изпит и второгодиците.

В решението на ЦК на БКП по образованието се поставя задача за коренно преустройство на структурата и организацията на учебния процес, обръща се внимание на необходимостта „да се издига ролята на преподавателските кадри в преустройството на учебното дело“. Това може да стане изключително по пътя на самоподготовката, чрез повишаване методическата квалификация, с изучаване и творческо прилагане на челния наш и съветски педагогически опит. Всички учители трябва да се явят на септемврийските съвещания подготвени. Тези задачи трябва да станат основно съдържание в работата на учителите в училище до започване на новата учебна година. Но в Паисиево, например, не се извършва никаква подготовка за септемврийските съвещания. Необходимо е внимателно да се проучи решението на ЦК на БКП за реформа на образователната система, всеки учител лично за себе си да направи преценка за състоянието на обучението по съответната учебна дисциплина и да набележи задачите, произтичащи от решението и конкретната обстановка. Септемврийските съвещания тази година трябва да станат трибуна за обмяна на творчески опит, за оглеждане както на перспективите, така и на най-близките и конкретни проблеми на обучението. Нужно е към това да се насочат усилията на учителите и секциите на педагогическия кабинет.

Пред прага сме на новата учебна година. Конкретните проблеми пред различните училища в този момент са разновидни, неизбройми. Те трябва да се видят и набележат от ръководствата на училищата и да се търси помощ за тяхното разрешаване. Подготовката за новата учебна година поставя важни и отговорни изисквания както пред отдел „Народна просвета“, така и пред всички работници в областта на образованието, пред общинските партийни комитети — пред цялата общественост.

Една от добрите производственички в ДПП „Пластмаси и каучук“ е и комсомолката Донка Тодорова. В чест на юбилейните годишнини, тя редовно преизпълнява трудовите си норми.

Юбилейно знаме на съревнованието

Още през юли миналата година ГК на БКП и Градският съвет на професионалните съюзи в Тутракан организираха и проведоха общоградско съвещание, на което се обсъдиха въпросите за съревнованието и движението за комунистически труд. На това съвещание се учреди и преходно червено знаме „25 победни години“, което да се връчва на предприятието-първенец. Приеха се и показатели за водене и отчитане на съревнованието в чест на юбилейната годишнина.

В продължение вече на 4 тримесечия знамето беше спечелвано и връчвано на тържествени общоградски събрания на предприятията РТС, „Винпром“, ОКС, ДИП „Текстилни влакна“. През последното тримесечие носител на знамето е трудовият колектив на промишления комбинат.

До юбилея остават броени дни. Броени дни остават и до деня, в който тържествено ще бъде връчен за последен път юбилейният символ. Ето защо трудовата надпревара в Тутракан сега е в своя разгар.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Димитър Недялков от завод „Хром“ — Силистра е не само добър ръководител на бригада за комунистически труд, но и примерен производственик. Той е удостоен със званията „Най-добър в професията“ и „Ударник на комунистическия труд“.

Пълнят държавните хамбари

Тази година кооперативното стопанство в с. Голеш извърши жътва върху 15 100 декара. По договор то трябва да продаде на държавата 3 500 тона пшеница, а съгласно последното разпореждане, поради природните бедствия — 2 014 тона.

Както навсякъде и тук, в начало честите валежи попречиха на бързото прибиране на реколтата. Освен с 10-те комбайна, наложи се да се жъне и на ръка. В помощ на стопанството бяха изпратени допълнително 6 комбайна. С общи усилия към 13 август правата жътва бе завършена и машините бяха насочени към овършаването на снопите от пожънатите на ръка 1 500 декара.

Отначало първите количества пшеница бяха с висока влажност. За да бъде тя бързо изсушена и прибрана, освен механизираната площадка, в стопанството влезе в действие и сушилнята. Използувана бе и площадката за кацане на селскостопански самолети близо до селото.

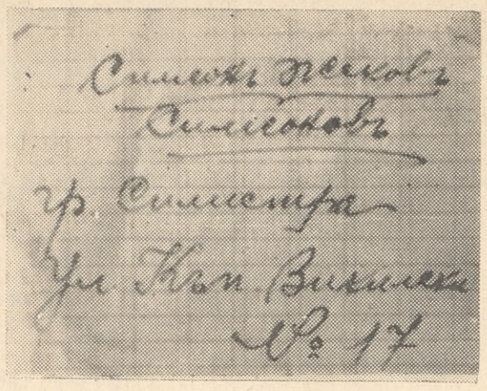
През последната седмица, поради затопляне на времето, идващото от полето зърно е почти сухо и без особени манипулации се внася в складовете на стопанството или се предава в пункта на „Зърнени храни“ — с. Кайнарджа.

След като бяха заделени за изхранването на хората 570 тона и за семена 440 тона пшеница, вниманието бе насочено към ускоряване продаването на останалото зърно на държавата. Сега пристигащата от полето пшеница почти не се задържа. С помощта на 8 коли и 4 ремаркета тя се извозва в държавните складове. За да може да се продадат и последните количества до 15 август т. г., всяка сутрин от 6 до 8 часа в пренасянето на зърното се включват и 16-те коли на стопанството, а вечер от 20 до 22 часа отново са на път. Само до 13 август кооперативът е продал 1 700 тона. Със създадената организация на транспортиране, ръководството счита, че въпреки закъснението, последният предвиден срок за издължаване по договора ще бъде спазен.

Заедно с жътвата и предаването на зърното, грижи се полагат и за прибирането на сламата. С помощта на 6 сламопресиподбирача тук е балирана сламата от над 2 500 декара. Натрупана е над 300 тона. От предвидените да се предостави на държавата 700 тона слама, извозени са 70 тона. В близки дни с пристигналите коли от вътрешността на страната ще бъдат извозени направо от блоковете значителни количества балирана слама. Сламопресите продължават своята работа.

Иван НИКОЛОВ

НЕОЧАКВАНА СРЕЩА

☆ Малкото листче с адреса на приятеля, пазено 25 години

☆ „Друга беше тогава Силистра...“

Неотдавна журналисти от вестник „Народно дело“ в град Варна ни се обадиха по телефона. Съобщиха ни, че имали гост от одеския областен вестник. Преди 25 години той преминал със съветските войни през Силистра като журналист към Съветската дунавска военна флотилия. Искал отново да види града и неговите хора, да се срещне със стари познати. Отказал да посети Шипка, Плевен, само и само да се отбие в Силистра. Ние приехме предложението с удоволствие.

Когато се свечери, „Волгата“ на Варненския окръжен вестник спря пред нашата редакция. Посрещнахме гостите. Запознахме се. Най-нетърпелив бе съветският гост — журналистът Максим Николаевич Кудря, заеждащ икономическия отдел на одеския областен вестник „Черноморска комуна“. Той бръкна в джоба на сакото си и извади портмонето си. После ни показа едно малко овехтяло листче с адреса на наш съгражданин, с когото се срещнал в славните септемврийски дни на 1944 година. С него преминал над 2 500 километра по фронтовата линия. Искаше да издири записаното в него име. Ние се отзовахме с готовност на молбата му. Чудехме се дали ще можем да го свържем с неговия познат.

Щом поехме листчето и прочетохме името, бяхме веднага готови да уредим срещата. Ока за се, че приятелят на нашия гост е и наш много добър познайник. Намерихме бързо телефонния указател и позвънихме в дома на нашия съгражданин Симеон Жеков, сега пенсионер. В момента отсъствуваше. Съобщихме на съпругата му непременно да се обади в редакцията. Зачакахме.

...Максим Кудря ни разказа накратко историята на овехтялото листче. Корабът от Съветската дунавска флотилия, който бил акостирал на пристанище-то в Силистра през септември 1944 година, имал специално предназначение. Той бил агитационен. В него се издавал военният вестник „Дунавец“. Помещавал се и ансамбълът на моряците.

Веднъж корабът бил посетен от група ремсисти от града. В нея бил и Симеон Жеков, тогавашен секретар на Околийския комитет на РМС. Групата пожелала да се срещне със съветските моряци. Срещата била разрешена. Съветските моряци и българските ремсисти прекарали заедно няколко часа. Съветските бойци останали крайно изненадани, че българските младежи знаели прекрасно руски и съветски песни. Тогава срещата станала още по-непринудена, искрена. На няколко пъти съветските моряци изнасяли програма пред силистренци на самия кораб. Максим Кудря се запознал със Симеон Жеков. Той го е водил и в редакцията на вестник „Свободна Добруджа“. На тръгване Симеон Жеков написал своя домашен адрес на едно листче, което Максим Кудря пази вече четвърт век. Все не се решавал да пише. Не знаел дали е жив неговият добър познайник от далеч на Силистра и дали още се намира в нея...

На вратата на една от редакционните стаи се почука. Влезе Симеон Жеков. Усмивка цъфна на лицето на съветския гост. Той веднага позна своя добър приятел от братска България. В първия миг Симеон Жеков някак се стъписа. От срещите им бяха изминали близо 25 години. Времето беше заличило спомените и образите. Но това беше само в първия миг. После двамата искрени приятели си припомниха срещите и разговорите, станали в паметната 1944 година. Гледаше Симеон Жеков пожълтялото листче със своя адрес, написан собственоръчно, и не можеше като че ли да повярва. Щастлива и неочаквана среща!

Вечерта съветският гост посети семейството на своя приятел. Дълго разговаряха и там. Кудря се интересуваше от всичко. Разказваше увлекателно и за своето семейство. Говори за участието си във войната против немските фашисти, за своята работа след победата над хитлеристка Германия. Въпросите следваха един след друг и от двете страни.

На следващия ден Максим Кудря трябваше да отпътува за Русе. Предстоеше му да се върне в своята Родина. Заранта рано той разгледа Силистра и нейните забележителности. Пожела непременно да се посети и старият дом на Симеон Жеков. Този дом, чийто адрес е записан на овехтялото от бележник листче. Молбата му беше изпълнена. Той отдалече позна къщата, в която е живял тогава Симеон Жеков. Сега тази улица се нарича „Ангел Кънчев“, а тогава „Капитан Векилски“.

Срещите на съветските моряци със силистренци, Максим Кудря и неговите колеги са отразили във вестник „Дунавец“. Те са запечатани и от фотообектива завинаги, за вечни времена. Така както е вечна и нашата дружба с народите на великия Съветски съюз. Тези вестници сега се съхраняват в Централния музей на Съветската армия.

На раздяла Максим Кудря заяви:

— Тогава Силистра беше друга. Сега почти не я познах. Ако не бяха колегите от Варна, едва ли щях да повярвам, че това е Силистра. Тя е коренно променена. Центърът на града е съвсем нов. Нови са почти всички улици, асфалтирани. Градът сега е чист. Тогава беше един прашен селски град. Тази година ще чествувате славен юбилей — 25-годишнината от победата на Деветосептемврийската социалистическа революция. Този празник е и наш. Ние отдавна се подготвяме за него. В страниците на нашия вестник широко пишем за вашите постижения в годините на социализма. Моят стар познайник Симеон Жеков ме покани да присъствувам на вашите юбилейни тържества. Ако имам възможност, бих дошъл още един път и за по-дълго време във вашия хубав град.

Вълчо РАДЕВ
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

1. Факсимиле на листчето с адреса, предадено от Максим Кудря на Окръжния исторически музей.

2. Приятелска прегръдка между двамата стари познайници след 25 години.

3. Скъпият гост споделя своите впечатления от виденото в Силистра след краткия престой.

Изборът на Веселина

Трудно е човек да разбере в коя област на живота е призван да работи. Особено трудно е за тези, които са с повече наклонности. Къде, как би могъл да изявиш своите възможности, да даде това, на което е способен? Идва и оня миг в живота, когато най-после трябва да решиш. Преди това се вслушваш в гласа на сърцето си, който достига неопределен и мъчителен, като ехо, после се обръщаш към разума и го питаш: „А ти, ти какво ще кажеш?“. Независимо кого си послушал, изборът е направен. И ти, млади човече, си вече стругар, шлосер, дърводелец, инженер, лекар, агроном, техник... Кой би могъл да каже колко са професиите в живота?

Навярно подобни мисли са вълнували и Веселина Янкова, когато преди три години, тогава завършила първа политехническа гимназия в Силистра, започва работа в Завода за организационна техника като обикновена работничка. Началото е трудно, но Веселина не е свикнала да свежда глава пред трудностите — и като ученичка, и като гимнастичка в спортната школа. С присъщото си трудолюбие тя старателно започва усвояването на новата професия — и трудна, и интересна, приятна. Много пъти я избират за ударничка и качественичка в бригадата. През януари 1968 година, тя завоюва и званието „Най-добра в професията“. Известно време е комсомолски секретар на бригадното дружество. А от май т. г. Веселина е избрана за бригадирка на бригада „Иван Стайков“ в цех „Елка — феритна памет“.

53-те работнички от бригадата я обичат, защото е еднакво внимателна към всички, умее да напътствува, да изслушва. Често ще видите да я спират, да я питат за нещо, да й доверяват това, което ги радва и тревожи.

— Трудностите са все още много — споделя Веселина, — но аз вярвам, че ще бъдат преодолени. Предстои ни да усвоим една нова платка, която е много по-сложна от тази, върху която работим в момента, но и с тази задача ще се справим успешно.

Много още може да се разкаже за Веселина и нейната бригада — за сръчните ръце в бели ръкавици, които с умение извършват различни операции, за поетите обещания в чест на двете юбилейни годишнини, та ако щете и за колективното бране на липов цвят. Бригадата на Веселина Янкова е една от първите в завода по изпълнение на трудовите норми и това радва както бригадирката, така и цялата бригада.

Кого е послушала Веселина Янкова — разума или сърцето — когато е решила да постъпи на работа в завода, това никой не знае. Но след като ви разказах накратко за нея и нейната бригада, надявам се, че всички ще се съгласите — изборът не е неуспешен.

Николай ЙОРДАНОВ

Празник на квартала

В чест на 25-годишнината на Девети септември децата при седма низова организация на Отечествения фронт в Ситово поднесоха една хубава изненада на своите родители. Наред с различните свои летни занимания те с особено старание подготвиха и програмата за интересната квартална вечер, която се проведе преди няколко дни.

На празненството бяха поканени да присъствуват 30 души. С песни, стихотворения и весели сценки пионерите успяха в продължение на един час да откъснат присъствуващите от ежедневните грижи, да ги накарат да забравят трудния ден на полето.

В близко време децата ще подготвят литературно-музикална програма, с която ще посетят кооператорите по всички звена и бригади.

Нина КЪРОВА

Писма на читателите

Изключение или задължение

Много са писмата, които се получават в редакцията. Едни от тях ни съобщават за успехите на трудовите колективи, други — за допуснати грешки и недостатъци, трети благодарят за проявени грижи или гражданска съзнателност.

Наскоро с кратко писмо гражданката Румяна Гоцева ни съобщи следното: „Една година вече ходя в Градския народен съвет — Силистра, срещам се със служителите и винаги питам как да си уредя жителството. За мое огорчение обаче, никой не ми казваше какво трябва да направя, дори не ме изслушваха. Веднъж стрещнах другарката Босилка Поражанова, която ме прие учтиво и любезно ми обясни какво трябва да направя, за да стана жителка на град Силистра.

За тази нейна отзивчивост, изказвам искрена благодарност и пожелавам на всички служители в ГНС да бъдат внимателни и учтиви с гражданите“.

Благодарността на другарката Гоцева е израз на признателност към един служител — право на всеки гражданин да изрази своите чувства към другия, похвала за проявена хуманност — черта на новия социалистически човек.

Не това обаче ни разказват думите с пожелания към служителите от съвета. Колкото и приятни, толкова те са и обидни за онези, до които са адресирани. Неприятно е след толкова години все още да слушаме такива упреци и пожелания. Дори благодарността на др. Гоцева не може да се приеме като изключение, то е задължение на всички служители от такъв институт, социалистическа норма на взаимни отношения, неделима част от нашия социалистически морал.

Дълги години преди Девети септември комунистът Лазар Георгиев от село Сребърна участвуваше активно в добруджанското революционно движение. И след народната победа се включи дейно в обществения живот. Макар и пенсионер, той още помага в работата на кооперативното стопанство.

15 август — Национален празник на КНДР

24 ГОДИНИ ПО ПЪТЯ НА ПРОГРЕСА

На 15 август 1945 година след мрачните и тежки години на господството на японския империализъм, благодарение разгрома, който Съветската армия нанесе на японските милитаристи, корейският народ доведе своята борба за национално освобождение до победен край. И за това на този ден народът на Корея чествува историческата победа и прави равносметка на изминатия път и на постигнатите успехи.

Веднага след освобождението започва борба за възстановяване на разрушеното почти из основи народно стопанство. В трудните следвоенни години бе сложено началото на изграждането на нова, свободна, независима Корея, която през 1948 година бе провъзгласена за народнодемократична република, като южната част на страната, разделена по 38 паралел, остана под властта на американския империализъм, превърнал я в своя колония.

През 1950 г. страната преживява и разрушителната тригодишна война, наложена от американския империализъм. В тази война корейският народ нанесе съкрушителен удар на американските войски, защити своята свобода и независимост. И въпреки че американските агресори претърпяха военно и морално-политическо поражение, страната остана разделена.

С удвоена и утроена енергия и със силен патриотичен порив корейският народ веднага се залови да възстанови и изгради своята нова родина. За кратък исторически период с братската помощ на Съветския съюз и на другите социалистически страни бяха извършени редица политически, икономически и стопански преобразования. От пепелищата и развалините бяха възстановени, построени и пуснати в експлоатация много фабрики, заводи, училища, болници, жилища.

Една от основните задачи в областта на изграждането на социалистическата икономика бе последователно да се осъществява индустриализацията на страната, да се извършва техническа и културна революция и да се създаде материално-техническа база на социализма.

Важна задача също така беше всички трудещи се да придобият знания и квалификация, необходими, за да работят и си служат със съвременната техника. Налагаше се с бързи темпове да се развиват нови отрасли на промишлеността, да бъдат снабдени със съвременна техника всички клонове на народното стопанство, включително и селското стопанство, за да бъде създадена съвременна промишленост и развито селско стопанство.

Веднага след освобождението бе извършена аграрна реформа и бяха национализирани банките и промишлеността. Дадено беше предимство на развитието на тежката промишленост, като едновременно се полагаха големи усилия и за развитието на леката промишленост, и на селското стопанство. Започна и производство на средства за производство, както и на стоки за широко потребление.

За по-малко от една година беше построена първата доменна пещ на металургичния завод в Хванхе, която дава на страната чугун. Във всички кътчета израснаха хиляди промишлени предприятия, от чиито врати излизаха трактори, автомобили, различни селскостопански машини, електрически локомотиви, които поемаха пътя към народното стопанство. За 75 дена беше прокарана железопътна линия, дълга повече от 80 километра. На източното крайбрежие израсна заводът „Виналон“ — гордост на корейската индустрия.

Бързо развитие получиха химическата и металургичната промишленост; машиностроението, които дават на народното стопанство химически торове и химикали за развитието на селското стопанство; различни видове стомана и чугун, тъкачни станове, химически влакна и смоли, необходими за развитието на леката промишленост; строителни материали и предмети, необходими за риболовната промишленост.

Съществени промени бяха извършени и в корейското село, където победи кооперативният строй. Днес социалистическото село, разполагащо с мощна материално-техническа база, всяка година, независимо от природните условия, получава богата реколта. През 1967 година производството на зърнени култури бе увеличено 2,7 пъти в сравнение с първата година след освобождението.

Мощната ирригационна и дренажна система — язовири, напоителни канали — увеличаващото се всяка година количество химически торове, внедряването на прогресивните методи при отглеждането на разсади и на висококачествени сортове семена, прилагането на научно-обоснована система на земеделие и ръководене на селското стопанство — всичко това, както и промишлеността, позволяват на селското стопанство да се освободи от капризите на природата и уверено да върви напред. Според степента на бързото развитие на производството във всички отрасли на народното стопанство постоянно расте националният доход. През 1967 година националният доход на глава от населението се увеличи 9 пъти в сравнение с 1946 година.

В Корейската народнодемократична република е въведено общо безплатно задължително средно и деветгодишно техническо обучение. Днес една четвърт от населението се учи. Всички студенти и част от учащите се във висшите технически училища получават от държавата стипендии.

Здравеопазването е безплатно и трудещите се ползуват с големи привилегии. В резултат на грижите за народното здравеопазване и повишаване на общото жизнено ниво смъртността в страната е една малена два пъти, а средната продължителност на живота на хората е увеличена с 20 години.

Корейската народна армия израсна като армия, овладяла съвременната военна техника, като армия, готова да отблъсне всеки агресор. За боеготовността на корейската армия говори и фактът, че тя задържа американския въоръжен шпионски кораб „Пуебло“, който беше навлязъл в териториалните води на републиката и вършеше шпионаж.

Народът на Северна и Южна Корея се бори непрестанно за мирното обединяване на своето отечество и за създаване на единна корейска държава — негова съкровена мечта и цел, над страната на утринната свежест да се развее знамето на свободна, обединена и независима Корея.

Из сп. „Нова Корея“

КОГАТО ИЗГРЯВАШЕ СВОБОДАТА

С всяка нова победа на Съветската армия редовете на борците в нашата страна се увеличаваха. Когато Червената армия разгроми хитлеристките пълчища в Румъния и дойде на Дунава, в България настъпи невиждан революционен подем. Но управляващата българска фашистка буржоазия продължаваше да маневрира. Правейки декларации за неутралитет, тя разрешаваше на избягалите недоубити хитлеристки части в България да се измъкнат с оръжието си на Запад. Същевременно трескаво продължаваше да води преговори с англо-американците за окупиране на страната от английски и турски войски, преди да е дошла Червената армия. Тези маневри на Муравиевото правителство бяха прекъснати от съветското правителство, което на 5 септември заяви, че от този ден както България, така и СССР ще се намира в състояние на война, по отношение на нея. Сред управляващата фашистка буржоазия настъпи небивала паника, а българският народ, който с нетърпение очакваше Червената армия, ликуваше.

„Ние ви чакаме, братя червеноармейци, не със скръстени ръце“ — се казваше в приветствието на главния щаб на Народно освободителната въстаническа армия — (НОВА) към Червената армия, отправено същия ден.

Условията за започване на въоръжено въстание бяха назрели. На 5 септември Политбюро на ЦК на БКП разработи конкретен план за нанасяне главния удар на въстанието в София. В изпълнение на плана на 7 септември около София и другите големи градове в страната започна съсредоточаване на патриотичните бригади и отряди.

На 7 септември, както новообразуваната първа дивизия от НОВА, така и другите партизански бригади и отряди, преминаха в решително настъпление във всички въстанически зони на страната. Навсякъде местната власт капитулираше под ударите на партизаните и бе заменяна с отечественофронтовска.

Настъплението на частите на НОВА се съчетаваше с надигането на трудещите се маси от София, Пловдив, Габрово и другите големи градове на стачки и демонстрации. В организираните от Партията отечественофронтовски митинги участвуваха вече широките народни маси. На 7 септември те разбиха затворите в Плевен и Силистра и освободиха политзатворниците. На 7 септември под охрана на шопския партизански отряд и бойните групи в София, в градината при „Майчин дом“, бе организиран митинг. Тук няколко здрави ръце вдигнаха комуниста Петър Топалов (Шмид).

„Другари — каза той — часът на народната победа наближава. Червената армия е на Дунава. Слънцето на свободата изгрява над България“. „Млъкни или ще стрелям“ — изкрещя един побеснял полицай, с натъкнат на пушката нож. Шмид разгърна ризата си: „Стреляй, куче! Червената армия иде! Свободата изгрява!...“ Гръм... и той падна възнак, облян в кръв. В този момент ватманът Дойчо грабна пушката на полицая—убиец и заби ножа в гърдите му. Този митинг още повече разгорещи революционния пламък на трудещите се. Те вече не само с нетърпение очакваха Червената армия, но и пристъпиха към събаряне на фашистката власт.

На 7 септември маршал Толбухин отправи възвание към българския народ. В него между другото се казваше: „Българи, Червената армия няма намерение да воюва с българския народ и неговата армия ,тъй като тя смята българския народ за братски народ. Червената армия има една задача — да разбие немците и да ускори срока за настъпването на всеобщ мир.“

Същия ден Русенският окръжен комитет на Партията издаде позив, в който призова народа да организира най-тържествено посрещане на Червената армия.

На 8 септември сутринта съединенията на Трети Украински фронт пресякоха българската граница. Многоочакваният ден от българския народ настъпи!

Същия ден в позив, издаден от Софийския градски комитет на Отечествения фронт, се казва: „Излезте на улиците и площадите и посрещнете витязите на армията, която носи свобода и национална независимост на българския народ. Нейният път трябва да бъде покрит с цветя“.

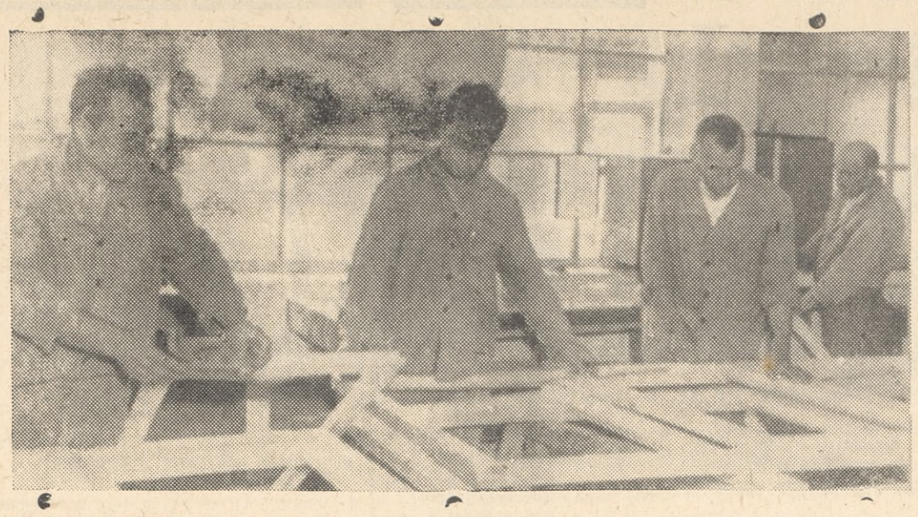
През този и следващите дни се събдна казаното от Георги Димитров на маршал Жуков. В неотдавна излязлата в СССР книга на маршал Жуков „Спомени и размишления“ той пише, че Георги Димитров му казал: „Макар и да отивате в Трети Украински фронт като представител на върховния главнокомандуващ със задача да подготвите войските за война с България, война няма да има. Българският народ очаква с нетърпение идването на Червената армия. Вас ще ви посрещнат не с артилерийски и картечен огън, а с хляб и сол, по нашия стар славянски обичай“. „Сутринта на 8 септември — пише по-нататък маршал Жуков — всичко бе готово, за да открием огън, но ние от своите наблюдателни пунктове не виждахме целите, по които трябваше да стреляме. Маршал Толбухин издаде заповед да се придвижват напред челните отряди. Не мина и половин час, командирът на 57 армия доложи, че една от пехотните дивизии на българската армия, строена край пътя, посрещнала нашите части с развети червени знамена и тържествена музика. След известно време командирите на армиите и от другите направления доложиха, че става стихийно побратимяване на съветските войни с българския народ. Аз веднага позвънях във Върховното командуване и Сталин каза: „Всичкото оръжие на българските войски оставете при тях. Нека те се занимават със своите обикновени дела и да чакат заповедите на своето правителство.“ Придвижвайки се дълбоко в страната, нашата армия навсякъде бе посрещната с най-топли чувства“ — подчертава маршал Жуков.

Първият български град, в който влязоха съветските войски, бе Силистра. Тук многохилядното множество посрещна съветските войни с хляб и сол и ги обсипа с дъжд от цветя.

Съветският писател Владимир Кожевников разказва, че на 8 септември като кореспондент на вестник „Правда“ с група журналисти преминава през Дунава с фериботта при град Русе. Те погрешно сметнали, че Съветската армия вече е минала оттук и се оказали първите съветски хора, попаднали в този град. Народът както в Русе, така и в Бяла, Търново, Ловеч и във всички селища, през които минали, ги посрещал с невиждана радост, обсипвал ги с цветя, цигари, поднасял им плодове, вино и ракия. В Ловеч, окичен с руски и български ордени, опълченец излязъл пред посрещачите и ги приветствувал с думите: „Скъпи братя-освободители, добре дошли отново на българска земя“ и заплакал от радост.

На 8 септември предните части на Червената армия достигнаха до линията Русе—Шумен, Варна—Бургас. През този ден първа дивизия, бригадите и отрядите на НОВА овладяха не само много села, но и градовете: Габрово, Пловдив, Панагюрище, Луковит, Берковица, Сливен, Трън и др. Народът се вдигна на решителен щурм срещу фашистката власт. Чрез съгласуваните действия на преминалите на страната на народа войскови поделения, партизаните и бойните групи по решение на Политбюро на ЦК на БКП в 3 часа през нощта на 9 септември бе атакувано Военното министерство и арестувано правителството на Муравиев. След това властта в цялата страна премина в ръцете на Отечествения фронт. Открит бе пътят за свободен, щастлив и радостен живот в нашата страна.

Павел ЦОНКОВ

Монтажната бригада за дограма при промкомбинат „Прогрес“ — Дулово редовно изпълнява трудовите си норми над сто процента и е една от първите в предюбилейното съревнование.

Биологична защита на селскостопанските култури

В днешно време, когато нашата селскостопанска продукция заема важно място в износа на страната, проблемите на съвременната растителна защита занимават все повече селскостопанските ни специалисти и ръководители. Традиционните методи за водене на борбата срещу вредителите по селскостопанските култури —или по пътя на механичното отстраняване на гъсеничните и други яйца, или пък по пътя на унищожаването им с химически средства, се оказват в много случаи едностранчиви, стопански неизгодни или недостатъчно ефикасни да осигурят висококачествена реколта от здрави плодове.

Във връзка с това се отдава все по-голямо значение на така наречената интегрирана борба в селското стопанство, която се ръководи от научни принципи за съчетаването на различни способи в една комбинирана, най-целесъобразна и икономически изгодна защита. Важен момент в нея заема биологичната борба срещу вредителите по селскостопанските култури. Към нея у нас сега се подхожда като към едно ново масово средство в системата на интегрираната борба и се правят първите стъпки за организирането ѝ.

Изходните позиции на биологичната защита са много стари и се основават на принципа, че в природа съществуват естествени биологични защитници на земеделските култури, които вследствие на химизацията на селското стопанство през последните години значително са пострадали. Чрез създаване на условия за размножаването им, борбата срещу гъсеници те, червеите, пеперудите и други вредители може да се осъществи по естествен биологичен път.

Край пловдивското село Брестник бе създадена една от първите биологични лаборатории у нас към Министерството на земеделието и хранителната промишленост — пионер на биологичната борба в нашето селско стопанство. Макар да е още в процес на устройство и дообзавеждане, тук под ръководството на агрономите Марин Колев и Райна Начева и под методичното ръководство на научния сътрудник Стойне Караджов от Института по защита на растенията — София, който проучва основно богатия съветски и чуждестранен опит, вече започна работа. Тя се състои в отглеждане на зърнен молец заради снасяните от него яйца. Те се заразяват с трихограма—естествен биологичен защитник на зелето, доматите, карфиола и други култури от обикновения червей, нощенката и други техни неприятели. В най-благоприятните моменти, по преценка на прогнозните пунктове, заразените яйца на зърнения молец се изнасят на полето и хранещата се с тях трихограма бързо се развива. Тя излита и унищожава яйцата на нощенката, гъсениците и червеите.

Отглеждането на зърневия молец и добиването на яйца от него става по определена методика, като за хранителна среда се използува ечемикът. Освен трихограмата срещу обикновения червей, по зеленчуковите култури тук ще бъде размножавана и трихограма, унищожаваща яйцата на жълтия овощен червей и ще служи в борбата срещу вредителите по овощните градини.

През тази година ще бъдат трихограмирани първите зеленчукови площи в района на селата Брестник, Цалапица, Тодоркаблешково и други кооперативни стопанства от Пловдивски окръг — общо около 4 700 декара. През следващите години това ново дело значително ще се разшири. Опитът на биологичната лаборатория край с. Брестник несъмнено ще послужи като един пример при разкриването на много други такива лаборатории из цялата страна, които ще осигурят богат материал за водене на широка и много по-естествена борба срещу вредителите в селскостопански култури.

Слави НЕЧКОВ

Любезността не заменя поръчката

От десетина години староселци се радват на дърводелска работилница. Облагодетелствува ги ТПК „Съединение“ — Тутракан, като откри тук за „бързи“ услуги дърводелска работилница. За отговорник на работилницата бе назначен наш човек, староселец. Човек с дългогодишна практика по своя занаят. Казва се Васил, но когато искаме да ни бъде изпълнена поръчката, наричаме го и Васка. Той е много внимателен с клиентите си. На усмивките е щедър и никога никому нищо не отказва. Залови ли се да направи нещо — прави го с мерак и пъргав е човекът. Туй, което е вярно, вярно е. Ала едно не ни харесва. Дълго поръчките бави. Сега приема поръчки за 1971-1972 година. Много поръчки не се изпълняват не от голямата заетост на този добър дърводелец, а поради други причини. Една от тях е липсата на тетрадка, в която да се записват поръчките. Най-често той изслуша внимателно поръчващия една или друга домашна мебел, запише си на белите полета на цигарената кутия. После я загуби, забрави каква и на кого е била. А клиентът си чака и се надява.

Изтече втората година от поръчката и на моето шкафче, Но тъй като то се монтира на място, основите му са поставени още от преди 4-5 месеца. Те поостаряха без чекмеджетата. Ала нали „ребрата“ са готови, има надежда, че някога ще бъде готово и самото шкафче. Да бе поръчката на един човек, то и на въпрос не бихме го правили, но това си е система в практиката на нашия Васил: да изпълнява задълженията си в продължение на 2—3 години. Такъв срок изпитаха поръчките и на Гани Спасов, Ивanка Тинкова, Мария Василева и много други.

Ако пожелае някой от окръга, също може да се отнесе до отговорника на дърводелската работилница Васил Маринов в Старо село. Той е вежлив, учтив и не ще откаже. Ала вежливостта заменя ли поръчката?

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Състояние и перспективи на шарановъдството в Силистренски окръг

Биогеографските и климатични условия в окръга са благоприятни за развитието на едно ефективно и икономически изгодно шарановъдство. Сравнително дългият вегетационен период и универсалната непридирчивост на шарановите организми във водоемите на стопанствата стимулират това. От друга страна, все повече нарастващите потребителни нужди на населението, задължават все по-често на пазара да се предлага прясна риба, която при всички случаи замества по ценност всякакъв вид месни продукти.

Силистренски окръг е закърмен с твърде стари риболовни и консуматорски традиции. Благоприятно въздействие в това отношение може би е оказала и река Дунав, с нейната разнообразна риб на фауна.

Съществуващите язовири към ТКЗС представляват подходящ обект за изкуственото отглеждане на благородната раса — шарани организми, които се оказаха най-практични и рентабилни за ТКЗС. Стига обаче развъждането на шарана да бъде поставено на планирани и научно-технологични основи. Инспекцията по рибовъдство в град Шумен е задължена методически да оказва помощ и подпомага стопанствата в това ново начинание. От 1961 година до момента и Силистренски окръг се води на отчет, към Инспекцията.

По данни от ТКЗС зарибената язовирна площ на окръга е във зависимост от падналите по количество годишни дъждове и дебитът на подпочвените води. Този дебит на водоемите в окръга се дължи преди всичко на приижда щите водоемчета и неизчерпаемото богатство от подпочвени води, без да бъдат зависими от каквато и да било мрежа на напоителна система.

Биохимичните и физични качества на язовирните води общо за окръга са благоприятни за получаване на промишлен прираст при отглеждането на шарана. Ето защо правилна е насоката експлоатираните за напояване язовири да бъдат и зарибявани. По наши наблюдения над 75 процента от тях са правилно разположени и нивелирани с оглед периодичното им почистване и мелиориране на дъната им. Самите дъна в тях са равни, а това е от основно значение за развъждането на шарана. Естествената рибопродуктивност на всички язовирни площи възлиза на не повече от 20-25 процента от възможността заселените рибни организми да усвояват в готов вид храната си. Това облекчава желания от всеки рибовъд стандарт, който е задължителен за пласмента на рибната продукция. Тази предпоставка, която природата е надарила като „зестра“ водоемите, е вече към своето изчерпване. Става дума за занемаряването на отделни водоеми, които от годината на строежа им до сега не са били почистени. За голямо съжаление такива има в окръга. Така например в ТКЗС с. Зафирово, с. Срацимир и най-вече ТКЗС — с. Малък Преславец, чийто водоем независимо от многото трудности от години е затлачен и занемарен. Все още грижите и контрола на отговорните стопански ръководители на ТКЗС в това отношение са твърде недостатъчни.

Районната инспекция по рибовъдство в Шумен през тази година бе насрочила производствено съвещание — курс за усъвършенствуване, но от Силистренски окръг от предвидените 14 представители участвува само един. Ето къде се крие и другата слабост — изключителната незаинтересованост на главните зоотехници, които би трябвало да изпратят своите рибовъди. На фона на това състояние ние в перспективи предлагаме следните мерки за по добряване на работите в това отношение.

Преди всичко ръководителите на стопанствата да помислят и подновят работите на рибовъдите относно личната им квалификация. Да се провежда стриктно есенно зарибяване във всички угоителни басейни—язовири. Да се планират за следващата години на хранителни ресурси от типа на месни и растителни отпадъчни и други храни, от екарисажи или консервни комбинати: различните видове шротове, кюспета, зеленчукови и фуражно-зърнени храни, които представляват отлична храна за рибата.

Рибовъдите да бъдат подпомогнати в това отношение, след което да си изготвят месечните хранителни планове и ги представят за щателна проверка на наш служител-специалист.

Периодично (след всеки 5-6 години) да се изтеглят язовирите, дъната им да отпочинат и мелиорират с оглед аериране на почвата и предразполагане към увеличение на микрофлората и фауната в басейните. Да се помисли и върху така нареченото зелено торене на водоемите — гаранция за евтино подхранване и увеличаване прираста на рибата за консумация. С оглед да се избегне закупуването на зарибителен материал от далечни разстояния, желателно е да се помисли върху строеж на люпилни, с което ще се намали до минимум себестойността на произведената риба.

Инспекцията поема ангажимента да осигури риболовен инвентар, достатъчно е стопанствата да представят съответните заявки. По отношение квалификацията на рибовъдите инспекцията също е в състояние да помогне. Вся ка година по плана за инспекцията се провеждат курсове за рибовъди или съвещания, на които трябва своевременно да се отзовават всички стопанства, занимаващи се с рибовъдство. При подобно координативна работа рибовъдството в Силистренски окръг има големи перспективи да стане доходен отрасъл.

Младен КОЛЕВ,
ръководител на Районна инспекция по рибарство — гр. Шумен

Приносът на работниците от автомобилния транспорт

Срочното и без загуби прибиране на реколтата е тясно свързано с бързото извозване на получената селскостопанска продукция. Затуй ръководството на ДЗС „Янко Забунов“ още отрано полежи добри грижи за техническото състояние на автомобилния транспорт и създаде здрава трудова дисциплина на базата на социалистическото съревнование в тези напрегнати дни.

Монтьорите от техническата работилница са осигурили пълна техническа изправност на всички автомобили, които са комплектовани с необходимите сменни шофьори за денонощна работа по прибирането на реколтата. А работата в селското стопанство през летния сезон е толкова много и толкова разнообразна, че напрежението е много голямо. Пред диспечерския пункт още от зори започват да идват шофьори, за да получават пътните си листове и да се отправят по маршрута, който им е определен за работния ден. Едни бързат да извозват полевъдните работници от съседните села, други към блоковете за сено, а трети към най-отговорната за момента работа— да осигурят извозването на зърното от комбайните до площадката и след почистването да го закарат в складовете на „Зърнени храни“.

През последните дни основен момент от работата на всички шофьори е да не допуснат нито минута престой на комбайните по тяхна вина. В тази благородна надпревара и в чест на юбилея се включиха всички работници от автотранспорта при стопанството и дават своя дял в срочното и без загуби прибиране на реколтата. От данните на оперативната отчетност се вижда, че на първо място са имената на най-упоритите и добри шофьори, които ежедневно преизпълняват производствените си норми.

Най-експедитивни при извозването на зърното от комбайните са шофьорите Февзи Васуфов, Слави Стойков, Желю Нанов, Гаврил Бобев, Юсуф Хасанов и Мюмюн Садъков, които макар и при трудни условия, правят всичко възможно да вляват в блока и разтоварят зърното от комбайните. Добра работа дават и друга група шофьори, които извозват почистеното зърно от стопанството за „Зърнени храни“. Между тях личат имената на ветерана на шофьорското съсловие в стопанството Илия Лазаров, който ежедневно извозва по 30-35 тона зърно, на Февзи Васуфов — извозващ по 20-25 тона, на Стоян Лазаров и Стоян Николов, които достигат до повече от 15 тона зърно дневно.

Автотранспортът в стопанството е спомагателно звено, призвано да обезпечи извозването на селскостопанската продукция. И то дава своя решаващ принос в срочното изпълнение на всички производствени задачи и достойно ще посрещне 25-годишния юбилей на нашата свобода.

Кирил ТАСЕВ

Дните пред юбилея на свободата са дни на трудова надпревара, дни на усилен труд и за работниците от консервния комбинат на ДСП „Булгарплод“ — Силистра. Тук съревнованието се води не само между цеховете и бригадите, но и между отделните работници. Ударниците в чест на юбилея се открояват с ежедневното си преизпълнение на нормите. Една от тях е Катерина Станева.

На вниманието на селскостопанските специалисти

КАКВИ НОВИ МАШИНИ ЩЕ ВИДИМ НА XXV ПЛОВДИВСКИ ПАНАИР

Голяма част от машините, залегнали в износната листа на ДТП „Агромашинаимпекс“ ще бъдат показани и на тазгодишния юбилеен панаир. На площ около 4 000 квадратни метра по сетителите и гостите на панаира ще имат удоволствието да видят над 120 вида трактори, селскостопански машини и помпи, от които около 40 напълно нови или със съществени конструктивни изменения и подобрения.

Централно място сред показните експонати ще заемат тракторите, начело с верижния трактор „Болгар ТЛ—30А“. Новост ще бъде уширената модификация на „ТЛ—45“, „ТЛ—45У“ с лебедка, „ТЛ—30А“ с метална кабина, с пластмасов покрив, гар „ТЛ—30А“, така и неговите во, „ТВ“, „ТВ—95“ и „ТЛ—30А“ с хидротрансмисия.

Както базовият модел „Болгар „ТЛ—30А“ така и неговите модификации и останалите тракторите се отличават с красив външен вид, маневреност, икономичност, леко управление и обслужване и широк диапазон на скоростите. Те с успех се използуват за работа с прикачни и навесни машини за механизиране на работните процеси при отглеждане на лозя, овощни градини, хмелови, розови и тютюневи насаждения и други.

Големият брой прикачни и навесни машини увеличават универсалността на верижните трактори „Болгар“ и дават възможност да се използуват и в редица други отрасли на народното стопанство, като строителството на пътища, сгради, хидромелиоративни съоръжения и други.

Компактността на конструкцията и малките габаритни размери осигуряват на верижните тракторите „Болгар“ висока маневреност при работа на малки и тесни участъци. Ниското разположение на центъра на тежестта, позволява те да работят на наклонени терени до 13 градуса, без да губят теглителната си мощност.

Верижните трактори „Болгар“ „ТЛ—45“, ТВ—951 и Т—54В, които имат габаритните размери на „Болгар ТЛ—30А“, но са с увеличена мощност до 50 к. с., съперничат на редица вече утвърдени на световния пазар машини от този клас.

Новост не само на панаира, но дори и в световното селско стопанско машиностроене, е „Болгар ТЛ—30А“ с хидротрансмисия. Хидростатичната трансмисия повишава извънредно много техникоексплоатационните качества на трактора и увеличава производителността му при извършване основните операции в лозарството до 25 %.

При тракторите от клас 0,2 т (с мощност на двигателя 10—15 к. с.) новост ще бъде освен уширената модификация „Болгар ТК—224У“и вграждането на дизелов двигател в „ТК—224“.

Тракторите “Болгар“ от клас 0,2 са предназначени за извършване на основните селскостопански операции на равнини и наклонени терени в планинските и полупланинските райони. Те притежават висока надлъжна и напречна динамична устойчивост, което им гарантира сигурна и безопасна работа в планинските райони на наклонени терени до 30 градуса.

Особен интерес при колесните трактори представлява новият четириколесен трактор „Болгар ТК—50“, чието производство започва у нас тази година по лиценз от СССР.

„Болгар ТК—50“ притежава отлични експлоатационни качества:висока производителност, голяма маневреност и леко управление и обслужване.

На трактора е монтиран съвременен, икономичен, четиритактов, четирицилиндров дизелов двигател с водно охлаждане 50 к. с. Специфичният разход на гориво не надвишава 180 т(к.с.) час.

„Болгар ТК—50“ притежава широк диапазон от скорости (девет предни и две задни) в рамките от 1,5 до 24,3 км/час.

Тракторът има автоматична блокировка на диференциала, което му дава възможност да преодолява леко труднопроходимите участъци от местността.

ДТП „Агромашинаимпекс“ ще покаже много нови образци и от почвообработващите, и реколтоприбиращите машини, за растителна защита, за животновъдството, дъждовални машини, помпи и други.

Предприятието вече има възможност да доставя на своите клиенти, както в страната, така и в чужбина, комплект машини за оборудване на животновъдни ферми, птицеферми и др.

Други нови и интересни машини, които ще могат да се видят на щанда на предприятието на юбилейния панаир, са: пневматична сеялка, роначката на царевица и други. Те се отличават с висока производителност, леко обслужване и красив външен вид.

Трудно е да се изброи всичко ново в селскостопанското машиностроене, което ще бъде показано по време на юбилейния Пловдивски панаир на щанда на ДТП „Агромашинаимпекс“. Клиентите на предприятието и гостите на панаира ще могат да получат подробна и компетентна информация при посещението на самия щанд.

Българските селскостопански машини се изнасят в 28 страни, между които в СССР, Полша, ГДР, Унгария, Югославия, Гърция, Египет, Сирия, Иран и други.

Консултации по въпроси на Държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: Какъв размер месечни добавки за деца следва да получавам, като се има предвид следното: първото ми дете е на 23 години, второто — на 18, третото навърши 16 години на 10 март т. г. и продължава да учи, а четвъртото е на 9 години? До месец март т. г. включително получавах добавки 35 лева, а от следващия месец по 10 лева.

Запитва: Изет Ахмедов от село Падина.

ОТГОВОР: Неправилно Ви е определен размерът на месечните добавки за деца, които получавате. До 31 март т. г. следвало да получавате месечни добавки за третото и четвърто дете в размер на 40 лева (35 лв. за третото, плюс 5 лв. за четвъртото). След 1 април тази година следва да получавате месечни добавки по 5 лева, като за четвърто дете, а не 10 лева, както Ви изплаща народният съвет.

Месечните добавки за деца се изплащат до навършване на 16-годишна възраст на детето, независимо от това дали същото учи или пък е нетрудоспособно.

Справка: т. т. 13 и 19 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта. (ДВ бр. 30 от 1968 г.)

ВЪПРОС: Имам две деца, от които първото съм осиновил, а второто ми е рождено. Първото дете е над 18-годишна възраст, а второто е на 11 години. Правилно ли е да получавам месечни добавки в размер на 5 лева?

Запитва: Бедри Ахмедов от село Раздел.

ОТГОВОР: Неправилно е определен размерът на месечните добавки, които получавате. Вие следва да получавате месечни добавки в размер на 15 лева, като за второ дете, а не 5 лева, като за първо.

Собствените, припознатите и осиновените деца на семейството се включват в поредността на децата преди и след навършване на 16-годишна възраст, независимо дали се намират или не в семейството и дали се издържат от същото.

Справка: т. 15 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта. (ДВ бр. 30 от 1968) и т. 4 ал. III от Окръжно I-3 за изплащане на месечните добавки за деца след 1. I. 1969 г. (ДВ бр. 32 от 1969 г.)

ВЪПРОС: Полагат ли се месечни добавки за деца и в какъв размер при следните два случая:
а) работничка от първия си брак няма деца, а при втория си съпруг заварва две деца, настанени в държавно учебно заведение.
б) работничка от първия си брак довежда три деца и при втория си съпруг заварва две деца. Всичките са под 16-годишна възраст.

Запитва: Административното ръководство на бившето ДЗС „Родопа“ в село Нова Черна.

ОТГОВОР: а) когато децата на едно семейство се намират в учебно заведение на пълна държавна издръжка, за същите не следва да се изплащат месечни добавки. На пълна държавна издръжка се считат децата, на които е осигурено жилище, храна и облекло без родителите да плащат каквито и да е такси към учебното заведение, което се доказва с документ;

б) когато при втори и следващи бракове има доведени, заварени и природени деца и ако всички те са под 16-годишна възраст., месечни добавки се изплащат за всички деца. При това положение се създава поредност на децата според тяхната възраст.

Справка: т. 13 ал. последна и т. 14 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта. (ДВ брой 30 от 1968 г.)

Николай КРУМОВ,
Началник отдел „ДОО“

Ме полагаха основите

ЦЯЛ ЖИВОТ ДА БЪДЕШ ВОИН

председател на околийския народен съвет. Той ще бъде там, където го зове Партията, дългът. За победата на новото ще отдава всички сили и умения, ще ги отдава непрекъснато, дори и сега, когато вече е на преклон на възраст.

Често ги наричат войници на Партията. Тях, старите деятели, които пренесоха неугасимата й вяра в победата на правдата през най-страшните битки и изпитания. Те, които преминаха през затвори те и концлагерите, които издържаха на страшните побои и инквизиции.

Войници на Партията!... А зада ваме ли си въпроса колко трудно е цял един живот да бъдеш войн! Да влизаш непрекъснато в битки те, да сменяш непрекъснато фронт след фронт, да изграждаш и под държаш в себе си най-строгата самодисциплина — самодисципли ната на партиен деец. И толкова по-хубаво е, че тези синове на Партията издържаха на всички изпитания и не опетниха святото й име.

* * *

Един от тях, от хората с вече побелели коси, но с неугасим огън в очите, е Петър Райчев, първият кмет в Сребърна след Девети сеп тември.

— Така стана — спомня си той, — че и румънските, и българските, и съветските войски спираха в Сребърна, когато минаваха край селото по главното шосе. Из глежда център ще да е Сребърна.

Но идването на съветските войски внася в живота на селото съ на голяма историческа промяна

— Посрещна ги мало и голямо, излезе цялото население, за да ги приеме като дългоочаквани хора. После се научиха и ветренци, пристигнаха и те.

Това става на 8 септември 1944 година. България е изправена пред най-големия си ден — Девети септември, рожденатa дата на Свободата.

В селото се свиква митинг. На мегдана. Там, където сега се намират читалището, сградата на кооператива. Трудно е да се възстановят с детайли тези мигове, как вълнуващо и спонтанно са ги възприемали хората, войните на Партията. Още същата вечер става избирането и на първите представители на народната власт в Сребърна. Изграждa се тричлен ка: председател Петър Райчев, секретар и член. Уточнява се и ръководството на Отечествения фронт.

Всичко се зафиксирва в протоколи. Навярно в Сребърна са писани и ще бъдат писани още, много и много протоколи. Не омало важаваме значението им, но никой от тях никога няма да засенчи по значимост тези — първите протоколи, узаконяващи създаването на народна власт в Сребърна. Те ще останат като ценни реликви, за да напомнят на поколенията за онези хора, които първи почувствуваха полъха на свободата и поеха делото й в една нова България.

— И тъй — разказва Петър Райчев — обезоръжихме жандармите, прокудихме кмета и взехме властта.

Но редом с радостта от победата идва и поредица от задачи, които трябва да изпълняват първите представители на народната власт. Разквартируват се съветските войници, а съвсем наскоро след това идва апелът на Партията: „Всичко за фронта, всичко за победата“. Новото време изисква нов метод на работа и тези, които довчера са държали оръжието, сега трябва да воюват с други средства, в други посоки.

След 15 дни Петър Райчев е изпратен да укрепва позициите на народната власт в Попина, после отново ще бъде в Сребърна, в Силистра, където през 1950 година става заместник-

...

— Тя е дълга история — започна с тези думи разказа си Петър Райчев за своето минало.

А колко много се крие зад тази дълга история! Той ще започне като учител, но заради партийната си работа непрекъснато ще бъде белязан човек за буржоазната власт. Ще се мести от село на село, ще сменя професии — и бан ков чиновник ще бъде,и продавач на гевреци ще бъде. На пръсти се броят спокойните му дни. Две години ще лежи в затворите на Силистра и Кюстенджа, а през 1943 г. почти дванадесет месеца ще прекара в лагера „Еникьой“.

— Виж, тогава бой нямаше — спонтанно си спомня Петър Райчев. — Но за сметка на това в съзнанието му се е запазил пресен споменът за тези месеци. И за срещите му с Тодор Павлов и Марко Марчевски, и за изнурителната работа, когато те, „провините“, сами трябва да издигат триметровата ограда, да поставят бодливата тел. Отвратително обстоятелство — сам да копаеш ка мъни, да градиш тухли за прегра дата, която ще те отдели от света. Но волята издържа, остават сили и за други изпитания.

Преди години в Сребърна идва румънски инспектор и авторитет но съветва учителите: „Бъдете внимателни, защото Сребърна е като вулкан — един ден ще изригне“. Той е искал да напомни за свободолюбивите хора от село то, за отношението на властта. Не може да се каже, че сравнението е лошо. Но инспекторът е забравил, че този вулкан кипи в далече по-голям мащаб и изригването му един ден ще донесе свободата на десетки други села като Сребърна.

С. ХРИСТОВ

ПЪРВИТЕ...

Те се родиха от буйния възторг през изгрева на свободата. От всенародното опиянение. От сияйните усмивки на партизаните и звездочелите червеноармейци. По деха ги хиляди по градове и села. Защото това бяха първите песни за великия ден. Защото чрез тях прогресивните творци на литература и изкуство в освободената ни родина спонтанно изразиха отношението си към новите повели на епохата, към новите идейни и естетически насоки.

Свеж вятър широко задуха
от Дунав и Черно море.
Не вятър — приижда Толбухин!
Ден първи в Балкана изгре!

Здравейте, мъжествени войни!
Здравейте, съветски бойци!
В страната на Ботева—бойна—
днес вашият поход кънти!

Това беше първият поетичен из каз на бликналата в сърцата радост, на благодарността и възхи тата от тези безстрашни орли, които вестяха зората на жадуваното щастие. Негов автор е поетът-революционер Младен Исаев. Още същия ден следобед то беше отпечатано в първия брой на новия вестник „Свобода“, а на другия ден прозвуча по микрофона на Радио София, пламенно декламирано от Ружа Делчева.

Естествено беше най-напред да бъдат създадени поетични творби. Лириката най-бързо и най-емоционално изразява настроенията и неудържимите чувства. Същия ден и друг наш поет, с изявен вече поетичен талант и партийна целеустременост — Камен Зидаров, написа стихотворението „Девети септември“. А няколко дена по-късно Христо Радевски в стихотворението си „Заповядайте, скъпи другари!“ успя да предаде само в няколко строфи целия велик исторически смисъл на победата.

В тези буреносни дни, когато денонощно до нас долитаха комюникетата за сраженията и сърца та се свиваха в тревога по близките от бойните полета, Елисавета Багряна написа едно от най-съкровените си стихотворения — „До моя син на фронта“.
Болката и трепетът пред неизвестността тук обаче са отишли на заден план. Пред нас е майката — непреклонна българка, която иска да види сина си герой и победител, властелин на свободна земя, строител на нов, прекрасен живот.

Аз вярвам в теб и твоите момци
със вярата на целия народ —
и тя ще ви закриля, храбреци,
във похода към правда и възход!

Темата за Отечествената война е основна и в произведенията на останалите поети, които по това време създават произведения за великия ден — Крум Пенев, Мария Грубешлиева, Лъчезар Станчев, Иван Пейчев, Виренея Вихра, Никола Ланков, Ламар, Иван Бурин... едновременно с това в печата и в предаванията на радиото започнаха да се появяват и творби за подвизите и саможертвата на партизаните и ятаците, за новите герои — от Страцин и Драва, за първите строителни скели за възстановяване на разорено ни отечество.

През следващите няколко месеца излязоха от печат и няколко отделни книги. Започваше вече процесът на по-задълбочено и по-цялостно осмисляне на събитията. Така се родиха първите по-големи белетристични произведения, първите поеми и мемоари, посветени на Девети септември. Много от тях и до днес се четат с интерес от подрастващите поколения.

През последните три месеца на 1944 година бяха замислени и десетки други поетични и белетристични произведения, които се появиха в печата още през първите дни на следващата година. Тук трябва да отбележим „На преден пост“ на Людмил Стоянов, сборниците разкази „Огън по Драва“ на Славчо Васев, „Под знамето на победата“ на Кръстю Белев, „Съветски хора“ на Марко Марчевски, „Бойно кръщение“ на Крум Григоров, „Майчини ръце“ на Иван Мартинов, творби на Валери Петров, Александър Геров, Веселин Ханчев, Богдан Овесянин, Лозан Стрелков, Станислав Вихров, Андрей Гуляшки, Камен Калчев, Стоян Ц. Даскалов и др., но най-силно въздействие върху цялото по-нататъшно развитие на творческата ни интелигенция оказа драмата на Крум Кюлявков „Борбата продължава“.

Битката за утвърждаване на новия живот предложи неизчерпаеми източници на теми и за нашите художници и скулптори. На истина изумително ни се струва днес, че още на 26 октомври 1944 година в столицата бе открита голяма изложба „Фронт и тил“. За един изключително кратък срок с креда, пастел, перо и молив, с много ентусиазъм и творчески подем, група художници бяха успели сполучливо да предадат моменти от ежедневието на войниците от бойната линия и на трудовите хора от тила.

Че тази изложба изигра огром на роля за цялото по-нататъшно преориентиране на творците към темата за обикновения човек-гражданин и строител, най-ярко пока за организираната още през следващата година обща художествена изложба. Новото идейно съдържание в повечето от изложените платна тук вече бе съчетано и с високо художествено майсторство. Картините на Стоян Венев „Посрещане на Червената армия и „Човекът с трите ордена“, „Разстрел на партизани“ на Георги Попов, „Партизани в акция“ на Илия Петров, „Улица Леге след бомбардировката на 30. 3. 1944 г.“ на Цанко Лавренов, „Обоз“ на Александър Поплилов и др. и до днес си оставят едни от най-силните художествени творби.

Трайни следи в най-новата история на националното ни изкуство оставиха и десетките рисунки, карикатури и плакати на Борис Ангелушев, Александър Жендов, Марко Бехар и Преслав Кършовски, които веднага след Девети септември посветиха силите и таланта си на новите повели на деня, в служба на своя народ.

Макар и малко на брой, важно място в тази история заемат и скулптурните произведения. Колектив в състав: Иван Фунев, Николай Шмиргела, Димо Лучанов и Любен Димитров от 9 до 14 септември успя да създаде скулптурната група „Свобода на всички народи“ — гипс. На 16 септември тя бе монтирана пред Народното събрание за тържественото посрещане на съветската армия-освободителка.

Към първите скулптури, създадени след Девети септември, се отнася и „Съветският воин — страж на мира“ на Андрей Николов ,Георги Коцев и Величка Белиева.

Говорим ли обаче за първите творби след победата, изпитваме ли и днес вълнението на съвременника на извървените 25 трудни, но славни години, у нас ведна га зазвучават десетки любими мелодии, десетки песни, които тогава научихме за пръв път, които след това пеехме на митингите по площадите, край бригадирските огньове, в стегнатия строй на войнишките походи. Песните на нашата незабравима младост. Най-напред научихме „Хей, поле широко...“ С нейната волна мелодия, със словата й, изпълнени с неизмерима обич към Родината, ние изведнъж я обикнахме. Тя беше първата музикална творба след Девети. Създала я беше още същия ден режисьорката Лена Ченчева. А няколко дни по-късно Светослав Обретенов хармонизира за двугласен хор и оттогава тя стана най-популярната, най-любимата българска масова песен. Сетне дойдоха творбите на Любомир Пипков, Георги Димитров, Тодор Попов... Подехме ги, за да ни окрилят и водят напред.

... Четвърт столетие измина от онзи незабравим ден. Четвърт столетие вече творците на литература и изкуство в нашата страна година след година завоюват нови трудни върхове на социалистическия реализъм. Намерили достойно признание сред народа, не малко техни произведения вече се радват и на широка известност далеч зад границите на родината. Но и в историята, и в сърцата ни завинаги ще останат онези първи творби, създадени след Девети, с които и ние заедно с техните създатели почувствувахме величието и поезията на свободата. Почувствувахме се възродени за подвизи в строителството на новото, мечтаното социалистическо общество.

Венелин МИТЕВ

1800 години Силистра

Песни за нашия град

Преди няколко месеца ИК на ГНС — Силистра обяви конкурс съвместно със Съюза на българските писатели за написване на стихове и текстове за песни за Силистра по случай 1 800-годишнината на града.

Жури, в което участвуваха и двама представители на Силистра, одобри най-сполучливите текстове, някои от които се га отпечатваме.

Към текстовете е написана и музика от добри наши композитори.

Надяваме се, че песните за Силистра ще се запеят в най-скоро време и ще се популяризират в цялата страна.

КРЕПОСТ

През чувство и през мисъл дръзка
днес името ти се избистря —
старинен град, наречен Дръстър
и дума дунавска Силистра.

Какво че крепостта потъна
във времето със древна слава
за името ти няма дъно
ти град на българи оставаш.

Една врата за тях оставаш
със хляб и сол да ги посрещa.
Каква по-истинска, по-здрава
от тази крепост ще дадеш ти?

Оставаш северен прозорец
с едни очи натам да гледат,
където братята говорят
за нас в беда и във победа.

Рефрен: — Дунавски град
древен и млад
моята обич към теб се стреми.
В твоя богат
песенен свят
цяла река от любов приеми.

Воймир АСЕНОВ

Добруджанска равнина

Необгледна,
ненагледна
равнината засия
златокласа, слънчогледна —
цялата в една боя.

ПРИПЕВ: Пионери,

пионери
тръгват чак от ранина.
Всеки с поглед днес я мери
и с възторг я всеки мери —
добруджанска равнина!

А над нея
слънце грее
и денят е тъй горещ —
и немее и белее
като нажежена пещ.

ПРИПЕВ: . . . . . .

Ту повее,
ту немее
в маранята полъх слаб
и навред пшеница зрее,
за да стане утре хляб!

ПРИПЕВ: . . . . . .

Николай КЪНЧЕВ,
ангажиран композитор — Атанас КОСЕВ

Силистренска вечер

Във северния град на ветровете
от хората извира топлина.
И вече се стопяват снеговете
в настъпилата светла тишина.

ПРИПЕВ: Небето от очакване е бледо.
Реката е внезапния ми зов.
Силистра е пристанище последно.
Най-силна е последната любов.

Обичай ме със пулса на вълните.
Обичай ме с копнежа на кръвта —
тъй както са обичали жените
през трепетните дни на древността.

ПРИПЕВ: . . . . . .

Над корабите птици бързокрили
пронизват изненадания мрак.
Аз искам да съм нежния ти прилив,
а ти да си ми пролетния бряг.

ПРИПЕВ: . . . . . .

Петко БРАТИНОВ

Римски слънчев часовник

Мнозина от нас си представят далечното историческо минало като време на спокоен живот, без интензивност, без напрежение, без особена необходимост да се пести всяка минута. Тази представа отговаря донякъде на истината. Но не напълно... Древните са имали тънко чувство за ценене на времето. Много са поговорките, отнасящи се до него, които и до днес не са загубили значението си. Ще приведа само думите, с които император Марк Аврелий се обръща към своя приятел с писмо: „Нямам достатъчно време, за да ти пиша кратко писмо“. Тези думи издават една богата, философски настроена мисъл, която показва как хората тогава са осмисляли времето си. И не е могло да бъде иначе. Една могъща империя като Римската не е могла да бъде разточителна с времето. Непрекъснатото неспокойствие по границите, животът в робовладелското общество — живот върху димящ вулкан, — стремежът към запазване на хегемонията — политическа, военна, икономическа — са карали римляните да бъдат винаги в напрежение, в надпревара с времето.Сега само старите слънчеви часовници са останали като безмълвни свидетели на тази надпревара. Защото в последна сметка времето побеждава и от империята остават само страници в историята.

Един от хубавите експонати на археологическия отдел на Окръжния исторически музей е слънчевият часовник. Изработен е от варовик. Лицевата част е право ъгълна. В горния край има издълбана в камъка половин непра вилна сфера. В центъра й личи мястото, където е била закрепена пръчката, чиято сянка е показвала времето. В полукръг около тази ос са нанесени деления, отговарящи на нашите часове. Цяла та полусфера е оградена от гриж ливо изработена релефно изпъкнала рамка.

От особен интерес са релефните изображения в долната част на лицевата страна. Представена е сцена от гръцката митология, която то е преминала и в римските легенди. Изобразен е Орфей, свирещ на арфа, заобиколен от животинския свят. Легендарният тракийски музикант е омайвал с музиката си всички живи същества. Тази красива легенда за всепобеждаващата сила на изкуството е очаровала суровите души на римляните. Излязла от тракийските земи, тя минала през Гърция и Италия и се завърнала тук, където римляните покорили траките, за да бъде предадена в камък от ръцете на изкусен майстор. Орфей е седнал върху скала, облечен е с къс хитон и хланида, която се развява зад гърба му и пада на скалата. Обут е с високи обувки. На главата си има фригийска шапка, която е отчупена. С дясната си ръка държи плектрон, с който свири на лира. Пред десния крак на Орфей е застанала пантера, зад нея — глиган, а над нея — рис. Над главата на глигана се забелязва малко животно, може би заек, изправен на задни лапи. Зад пантерата е изобразено магаре, легнало на гръб. От двете страни на Орфей има дървета, на които са накацали птици. Пред скалата, на която е седнал певецът, е изобразен лъв с вдигната към него глава. Това изображение е оградено от двете страни с две колони с капители в римо-коринтски стил. Над левия капител е поставен бюст на Изида, а над десния — на Серапис. Изида е загърната в химантион; Серапис е изобразен с брада и гъсти къдрави коси.

Релефът е намерен през 1958 година при копане на основи на къща на улица „Г. Колев“ — Силистра.

Цялото изображение е в ниск релеф. Прави впечатление лекотата, с която ваятелят е предал пластично сложната поза на певеца. Но веднага се налага и едно друго наблюдение — не особено грижливата изработка. Последното се подсилва и от факта, че камъкът е бил подложен на естествената ерозия. Със сигурност можем да твърдим, че часовникът е произведение на провинциалната римска скулптурна школа.

Петко ГЕОРГИЕВ

Книгата в моя живот

Въпросът има много аспекти

Разговорът за книгата, който започна преди няколко броя на вестника, е интересен и полезен. Авторите на отпечатаните статии със сериозна загриженост търсят източниците и причините за спадане интереса към сериозната художествена литература.

Този факт не може да се разглежда откъснат от многобройния масов читател. Но дали спадането на интереса към художествената литература (сериозната!) е оправдана обективна реалност или е последствие от погрешната методика на преподаване в училищата, или пък причината трябва да търсим у писателите, които не се съобразяват със „социалнопсихологичните изследвания върху психологията на читателя“.

Изострянето интереса на учениците към емоционални възприемания е един дълъг и многостранен процес. Като прилага различни средства и методически похвати, учителят, да речем, е успял да събуди нечий интерес към художествената литература. Но да се стигне дотам, че учителят в своето увлечение да си постави задачата да предизвика еднакъв интерес към художествената литература у своите ученици, е колкото полезно, толкова и... печално. Защото нивелирането на емоционално-психическата същност предполага някои лоша последствия. Ако анализираме психофизическата същност на всяко дете в един клас от началното училище, ще открием поредица от пъстри характери, разнообразни усещания и различен емоционален заряд. Но срещу деца та се е изправил сериозен и амбициозен педагог, който иска да нивелира техните емоционално-естетически усещания. Работата ще стигне дотам, че желанието и упорството на учителя ще се превърнат в една формално-педантична взискателност, която е безполезна и безмислена.

Трайният интерес към художествената литература трябва да разглеждаме като предопределение за отделния човек, в зависимост от ред причини и условности. Той се обуславя от психографията, от душевната нагласа на човека. И тука възниква въпросът — уместно ли е да се безпокоим за спадналия интерес към художествената литература?

Нашето време — време на космически полети, електронни изчисления и кибернетика — издигна познанието на небивала висота. Смаляват се все повече човешките илюзии. И човек понякога неволно си задава въпроса — дали познанието няма да погуби чувствата. Научните и технически постижения на нашия век измениха съзнанието на човека.

Масовото навлизане на радиото, киното и телевизията в бита на хората наистина усложняват малко задачите на художествената литература... Но да предявяваме някакви поучителни изисквания към съвременния писател — за пестеливи природни описания и въобще към синтезирано писане — е твърде неприемлива препоръка. Талантливият писател никога няма да предизвика досада и отегчение, макар и с дълги описания. Пример за това са произведенията на Флобер, Балзак, Толстой и др.

Бързият ритъм, непрекъснатото напрежение и нервната наситеност на съвременния бит не могат да не окажат влияние върху нашата психика. Хората четат вестници в трамвая, в автобуса, по време на закуска, а през свободното време предпочитат да отидат на мач, на кино, на цирк, където се „разтоварват“ от седмичните грижи.

Пред неумолимия бяг на времето, пред измененията в живота нашите изисквания за повишен интерес към сериозната художествена литература чакат своето разрешение.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ,
с. Честименско

Откриха ловния сезон

Преди няколко дни ловците от с. Калипетрово проведоха свое събрание, на което уточниха програмата за по-веселото откриване на ловния сезон.

На определения ден те купиха едно агне, опекоха го в местността „Селската курия“ и там прекараха през цялата нощ, веселени от музикантите Чаню Горанов и Добри Мирчев.

На другия ден те бяха на лов за яребици и гургулици. Всички ще запомнят този хубав ден, прекаран в пълноценен отдих сред природата.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Хубавите летни дни най-малките граждани на Тутракан често прекарват в местността „Антимовското ханче“.
Снимка: Добри ИОРДАНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ВКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 95 (1564) | Събота, 16 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Започна строителството на зеленчукова оранжерия

Осъществява се една мечта на трудещите се от нашия окръг — да имат пресни зеленчуци през цялата година. На 14 август т. г. в тържествена обстановка бе поставено началото на строителството на зеленчукова оранжерия, близо до града, недалеч от брега на Дунава.

На скромното тържество, по този случай, бяха дошли членовете на Бюрото на Окръжния комитет на БКП, на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет и други.

С кратко слово секретарят на общинския комитет на БКП в с. Калипетрово Трифон Куцаров поздрави присъстващите и поясни, че зеленчуковата оранжерия, строителството на която започна, ще заема 62 декара площ и ще бъде собственост на ТКЗС — Калипетрово. Тя ще се строи от организация Оранжерийно строителство „Булгарплод" — Горна Оряховица и ще бъде оборудвана с машини от Германската демократична република и България. Строителството на този обект ще струва 1 900 000 лева и вложените средства ще се възстановят за срок от 7 години. В оранжерията ще работят 90 кооператори, за които ще бъдат създадени всички условия за работа и живеене.

Очаква се от всеки декар да се получава среден добив по 12 тона домати и над 24 тона краставици. По такъв начин на стопанството годишно ще бъде осигурявана обща продукция за 813 000 лева. Очаква се чистата продукция да достига 504 000 лева, а чистият доход — 364 000 лева.

След словото на партийния секретар, председателят на ОНС Димитър Михайлов поздрави присъстващите и ръководството на стопанството с новия обект и изля първия бетон върху плочата, под която в основите на строежа бе заровена бутилка. (СТ)

Окръжно съвещание по въпросите на животновъдството

„В чест на юбилейната годишнина да изпълним плановете в животновъдството!". Под този лозунг премина вчерашното съвещание, свикано по решение на Бюрото на Окръжния комитет на БКП. В него взеха участие, председателите и директорите на ТКЗС и ДЗС, секретарите на общинските партийни комитети, специалистите, занимаващи се с животновъдството, завеждащ фермите, бригадири, директори и специалисти от предприятията и организациите, имащи отношение към въпросите, свързани с този отрасъл, и други.

Доклад за изпълнението на задачите в животновъдството през изтеклите седем месеца на годината и предстоящите проблеми изнесе Виктор Ганев, секретар на Окръжния комитет на БКП.

Спирайки се на поредица партийни и държавни документи и решенията на ОК на БКП по въпросите на животновъдството, той посочи, че досегашните резултати в областта на животновъдството бият тревога.

Неизпълнението на показателите за животинската продукция през изтеклия период — посочи докладчикът — ни кара не само да се замислим как ще посрещнем празника на свободата, но и да направим основна преоценка на досегашната си работа.

От доклада стана ясно, че много от въпросите, свързани с организацията на труда, храненето, от четността, работата с хората, участието на специалистите, клубовете на животновъда, навлизането на младежта в животновъдството, съровнаването и материалните стимули и други, все още не са решени напълно.

(Подробна информация ще поместим в следващия брой)

През дните, посветени на работническата класа

АВТОПОРТРЕТ, РИСУВАН 18 ГОДИНИ

Една жена, понасъщена от годините, но още стройна, прекоси смълчаното помещение и когато стигна най-отпред, се обърна. Вед рият й поглед обгърна изправените до местата си хора и след миг очите плувнаха във влага. „Леля Цонка" плачеше.

Вечерта-портрет, организирана от заводския профкомитет, на промкомбинат „Камъшит" в четвъртък, разкри по един подобаващ начин уважението на нашето общество към хората на труда — също нови, всеотдайни и влюбени в работата си, горди, че са частица от класата — творец и водач. Гости на тържественото разделяне с дългогодишната работничка Цонка Жейнова, която излиза в пенсия, бяха и другарите Георги Кардашев — първи секретар на ОК на БКП, и Шакир Шакиров — член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОСПС.

18 години сръчните ръце на Цонка Жейнова са творили в това предприятие. Тя помни още първите му стъпки, допринесе за неговото укрепване, даде много за неговия възход. Една след друга стават младите работнички и образът на скромната труженичка става все по-ясен и по-богат за гостите. Много трудности се изживяха — усмивката на Цонка Жейнова не пресъхна. За всички тя става „леля Цонка". Необходима е мобилизация на колектива — леля Цонка; трябва да се изпълни специална поръчка — леля Цонка; кой ще „очупи ръцете" на новопостъпилите работнички — леля Цонка. Леля Цонка, леля Цонка, леля Цонка. Сега мълчи. Към нея са отправени очите на колектива, гледат я мъжът й, синовете и снахите, а немирните внучета все прекъсват нишката на спомените. 18 години са това. През това време стана „Качественик", „Ударник", „Найдобра в професията", наградиха я с „Народен орден на труда" — бронзов. През тях спечели и най-голямата награда — обичта на хората, които самата тя обичаше, с които вървя рамо до рамо.

Видимо вълнение обхвана Димитър Марков, директор на предприятието, когато заговори за човешките и професионални качества на Цонка Жейнова. Та той самият я завари тук — преди 15 години. Тя е за него еталон на трудолюбие, на отговорност, бе опора в необходимия момент.

Обсипаха я с подаръци и цветя. После й дадоха думата. Но беше късно да измени или прибави нещо към портрета си — рисувала го бе с делата си цели 18 години. Тези, които говориха за нея, всъщност само го възпроизведоха.

След като благодари за поканата да присъствува на това мило тържество, др. Кардашев сърдечно поздрави дългогодишната работничка на „Камъшит" и изтъкна признанието и уважението на нашето общество към човека-творец. Днес почитта се определя по това — какво оставяш на хората.

Разнесе се кръшно хоро и леля Цонка тъй го поведе, че повярвах в дълголетието, което всички й пожелаха.

Любомир КАПИТАНОВ

Пametна вечер

Дълго ще помнят тази августовска вечер 26-те млади работници и работнички от ДИП „Добруджа". От днес те станаха редовни членове на многобройната трудова армия на нашата страна.

Партийният секретар на предприятието Пенка Чернева се обърна към тях с топли приветствени думи и им пожела успех в усвояването на новата професия. Пенсионерката Веска Шопова, прекарала целия си трудов живот като тъкачка, разказа за трудностите в годините преди Деветосептември и изказа увереност, че нейните бивши колежки няма да пожалят сили и време, за да предадат своя опит и знания на младите, за да станат и те отлични тъкачки.

След получаването на книжката „Член на работническата класа", заповед за назначение и профсъюзна членска книжка, новоприетите преминаха през огромна „совалка". Този интересен ритуал, въведен за първи път, предаде една своеобразна тържественост на вечерта.

От името на младите работници, тъкачката от „червената смяна" Мария Гунева, даде обещание, че те ще станат достойни за местници-продължители на трудовите традиции на колектива.

Изпълнена бе художествена програма.

Николай ЙОРДАНОВ

Среща на две поколения

Измина близо седмица от откриването на десетдневката на работническата класа. Много вълнения и радост донесе тя на работническите колективи. Разнообразните мероприятия, които се провеждат през тези дни, привличат голям брой посетители и особено младите.

Четвъртък, 14 август. Салонът на младежкия клуб е изпълнен с млади хора. По сцената се суетят момичета, правят се последни приготовления. Предстоеше среща на комсомолците от ТПК „Дунав" с ветераните-работници от предприятието. Малко смутени и стеснително усмихнати те стоят на първите редове в салона, трогнати от неочакваното внимание. С няколко топли приветствени думи Митанка Христова, секретар на второ дружество на ДКМС, откри тържеството. Изнесена бе и кратка литературно-музикална програма. Спомени за първите стъпки на кооперацията разказа дългогодишната работничка Гинка Любенова. Слушахме с трепет как от малкото схлупено помещение е израснала днешната красива кооперация, как са се променили хората в нея, как са се родили първите успехи. Изразявайки благодарност към комсомолците от името на целия колектив на ТПК „Дунав", партийната секретарка Мариана Кутинчева им пожела все така упорито да работят и пазят хубавите традиции, на които са наследници. На своите гости комсомолците раздадоха скромни подаръци. Под звуците на акордеон се люшва весело добруджанско хоро.

Е. ЖЕЧЕВ

Ударни дни за колектива на ОП „Автотранспред"

Тревогата от полученото през първите месеци изоставане в предприятието обхвана целия колектив, пренесе се по бригадите и производствените участъци. Всички работници напрягат своите сили и добрите резултати не закъсняха. Резултатите от последния месец говорят, че има сили да се изпълнят всички планове и качествени показатели и да се посрещне с чест светлият юбилей.

Благодарение на значителното подобряване на организацията на работа, вземането на отчет на всяка бригада, на всеки шофьор, на разгърнатата масово-политическа работа започна да се преизпълнява планът за приходите — един важен показател за дейността на предприятието. Само за месец юли колективът даде 40 000 лева по-вече приходи. Освен това усилията се насочиха към техническата готовност на автомобилите, към подобряването на тяхното пълно използуване. И това оказа своето въздействие — техническата готовност се преизпълни с 3 на сто. Добрата работа на агенциите в Силистра и Дулово се отрази благоприятно на плана за рентабилността, която се преизпълни с 2 на сто, а производителността на труда отбеляза ръст 1.8 на сто.

Тези положителни резултати, плод на мобилизацията на всички трудещи се от предприятието и на разгърнатата работа за достойна среща на юбилея радват всички. Затова и месец август бе обявен от партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на предприятието за ударен месец. Целта на всички е една — ликвидиране на изоставането и високи трудови успехи пред юбилея.

Ат. ВИТАНОВ

Обещанията се превръщат в дела

В отговор на Възванието към българския народ по случай 25-тата годишнина, колективът на цех плоскости при ДИП „Текстилни влакна"— Тутракан, с ръководител Михаил Савелиев, пое допълнителни обещания. Записаното в обещанията: „...деветмесечният план да бъде изпълнен до 9 септември, а годишният — до 7 октомври" работниците от цеха твърдо съблюдават. Показателни за това са успехите на този колектив за изминалите седем месеца от юбилейната година. Планът за седеммесечието е изпълнен 111 на сто, производителността на труда се е увеличила с над 8 на сто в сравнение с планувата. Произведени са надпланово 261 куб. метра плоскости, а колективът на цеха възнамерява до края на годината да ги увеличи на 760 кубически метра. И няма съмнение, че този трудолюбив колектив, който години наред е първенец в предприятието по изпълнението на своите производствени задачи, ще постигне своята цел. В това ни уверява не само цеховият ръководител, но и ударниците Александър Желев, Стилян Златаров, Никола Петров и други които ежедневно преизпълняват трудовите си норми.

Упорито се труди целият цехов колектив, който преследва целта — да завоюва високото звание „Цех за комунистически труд".

Тодор ДРАГАНОВ

Нова придобивка в Паисиево

В центъра на с. Паисиево изгрява снага нова бяла двуетажна сграда. В новата сграда неотдавна бяха открити два щанда, всеки от които се обслужва с по двама продавачи. Новият търговски център събра и конфекцията, и домашните потреби, и хранителните продукти. Преди кооператорите бяха обслужвани в тесни и неуютни помещения, за много от стоките нямаше складове. Не бяха редки случаите да се бракува стока, пострадала от дъжд или сняг под стрехите и навесите. Сега с построяването на новия търговски център е решена и складовата база.

С откриването на новата търговска сграда се предостави възможност не само да се докарват повече и по-разнообразни стоки, но и те да бъдат добре изложени. Сега паисиевци се радват на светли и просторни помещения в магазините и избират своите покупки от новите щандове.

В близки дни паисиевци ще имат и нов ресторант, който се обзавежда в същата сграда. В по-светли и просторни стаи ще се настани и ръководството на потребителната кооперация.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Денонощна оран

На денонощна оран са се вдигнали трактористите от комплексната бригада в производствения участък в с. Царевдол. С две тежки машини те изораят на денонощие по 170-180 декара при график 156 декара. В резултат на това Павел Димитров и Коста Добрев със своите сменни трактористи извършиха основ на дълбока оран на 2500 декара, което представлява 50 на сто от предвидената площ. Дълбоката оран се извършва на 29-32 см. дълбочина.

Качеството на работата се проверява от участъковия агроном Пейчо Димов, бригадира Атанас Стоянов и отчетника Тодор Върбанов.

Наред с дълбоката оран е извършено и преудълбочаване на 200 декара.

Ж. МАРИНОВ

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

През 25-те години народна власт от незначителна тъкачна фабрика ДИП „Добруджа" израсна в модерно, тъкачно предприятие, стотиците станове на което са разположени в просторни и удобни цехове.

Бойците помагат

За оказване на помощ във връзка с прибирането на реколтата в ТКЗС — Тутракан, от известно време работят 5 военни коли, изпратени от Русенското поделение 85 820. Групата се ръководи от сержант Кънчо Георгиев. Поставените задачи от ръководството на кооператива се изпълняват много добре. Бойците се включват активно във всякакъв вид транспорт, като пренасянето на зърно от комбайните, сено, зеленчуци, плодове, договорирани количества зърнени храни и др. Даже има случаи, когато бойците цял ден са работили, а вечерта „ескадрилата" замина за ДСП „Булгарплод" — Плевен с кайсии.

Предвижда се петте военни коли да работят в стопанството около три месеца. Отговорникът на групата посочи като най-добър между бойците младши сержант Георги Георгиев — извозил най-голям тонаж селскостопанска продукция.

Живко ТРУШЕВ

вчера • днес • утре

С разпореждане на Министерския съвет от 1 август т. г. театърът в Силистра стана държавен. На 15 август, петък, в един от салоните на Окръжния народен съвет се проведе среща с новия състав на колектива, на която присъствува др. Николай Георгиев, секретар на ОНС и други дейци на културата.

* * *

През първите дни на идната седмица Окръжният исторически музей и ДП „Фотография" подготвят за откриване в младежкия дом фотоизложба, посветена на 25-годишното развитие на окръга по пътя на социализма. Повече от 50 табла ще разкажат за многостранните успехи на труженици в различните области на живота.

* * *

Вчера и днес в Силистра се провежда подготвителен семинар с кандидатстващите от окръга младежи за полувишия институт за културно-просветни кадри във Варна.

* * *

На 15 август в Окръжния комитет на ДКМС се проведе среща с комсомолския актив от целия окръг във връзка с организацията и изпълнението на редица мероприятия, които младежите посвещават на всенародното честуване на Празника на свободата.

* * *

През тези дни в много предприятия на Силистра се организират прояви, свързани с десетдневката на работническата класа в града. Утре в МЗ „Стомана" и ДСО „Стройрайон" се провеждат състезания по майсторство, с участието на работници от различни профили.

* * *

Високите температури през последните дни като че ли навеждат на мисълта, че лятото тази година наистина е закъсняло. На 14 август в Силистра е измерена температура малко повече от 31 градуса.

* * *

Днес на градския стадион в Силистра ще се проведе футболната среща, валидна за първенството на северна „Б" РФГ, между отборите на местния „Доростол" и „Локомотив" — Горна Оряховица.

* * *

От понеделник кината в Силистра прожектират: „Москва" — „Рисковете на професията" и „Шанс едно на хиляда"; „Доростол" — „Посока Берлин" и „По следните райски кътове"; летно — „Бродяга".

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Могат ли да бъдат обуздани военните в САЩ

Американската общественост осъжда провежданата от правителството на Никсън политика, която поощрява надпреварата във въоръжаването. Тя разбира каква опасност представляват агресивните военни сили, които имат благосклонната подкрепа на влиятелни промишлени монополи и на държавния апарат.

В тази връзка представлява интерес статията „Как да обуздаем военните" на професора по икономика от Харвардския университет Дж. К Гелбрайт, поместена в юнския брой на списанието „Харпърс мегезин".

Професор Гелбрайт не ограничава понятието „военни" само до военнослужещите. Напротив, той дори е склонен да прости на всички вкупом греховете. Когато пише „не трябваше да се винят генералите и адмиралите, войниците, матросите и авиаторите", можем лесно да се съгласим с автора по-се отнася до трите последни категории. Но така ли невинни са адмиралите и генералите? Белата е там, че в условията на милитаристичното общество на САЩ тези авторитетни хора са доста влиятелна сила. В техния глас се вслушват политическите ръководители и често вземат решения въз основа на „квалифицираните препоръки на специалистите".

Няма съмнение, че мнението на професионалистите-специалисти винаги привлича вниманието, особено във века на усложнилата се военна техника, при особените условия и начини на нейната употреба. Сигурно повечето от политиците, от които зависи одобрението на едно или друго предложение на военните, се чувствуват профани и с уважение и доверие се отнасят към компетентното мнение на високопоставените професионалисти.

Съмнения у американските конгресмени обикновено предизвикват не толкова предлаганите проекти, колкото тяхната висока стойност. Само злополучната система „Сейфгард", както се вижда от проточилите се разисквания по нейното приемане, предизвиква съмнение по същество у някои конгресмени. Обаче главното, което създаде опозиция, беше високата стойност на проекта, въпреки че редица компетентни учени изказиха обосновано мнение, че нейната ефективност е съмнителна.

Какво всъщност предлага професор Гелбрайт? Как да бъдат обуздани военните? Той смята, че е необходимо над „военния комплекс да бъде упражняван здрав политически контрол", като предлага този въпрос да бъде поставен „на преден план" през следващите президентски избори. По такъв начин военният комплекс може да не се вълнува почти четири години, през което време той ще може безконтролно да се занимава със своите малко привлекателни работи, които предизвикват гнева на професора и на неговите съмишленици.

Но какво значи „здрав политически контрол" над военния комплекс, който сам контролира и промишлеността, и военните организации, и правителствения апарат?

Нима това действително е така? В промишлеността военните монополи са най-могъщите и най-влиятелните. Военната организация — Пентагонът духом и тялом е преданна на своите покровители от големия бизнес. В правителствения апарат — без министерството на отбраната — голяма сила имат военните „лоби". А в сената и в Камарата на представителите те притежават такова влияние, че гласуването на военните проекти и отпускането на средства до сега е ставало много гладко, без никакви неприятности. Само по проекта „Сейфгард" за сега (ние подчертаваме за сега) гласовете се разделиха почти на половина.

Но на кого може да бъде възложен контролът, когато виждаме сращването на промишлено-финансовия капитал с държавния апарат?

Поради това за разлика от професор Гелбрайт ние озаглавихме своята бележка по друг начин. Може ли при тези условия да бъдат обуздани военните? Не, отговаряме на този въпрос. Безполезно е да се обяснява „как може да се постигне това".

Очевидно при съществуващите основи на американската „демокрация" се изискват големи усилия, за да се промени курсът на политиката, която е насочена открито към надпревара във въоръжаването. Следва, че е необходимо да бъдат обуздани не само военните.

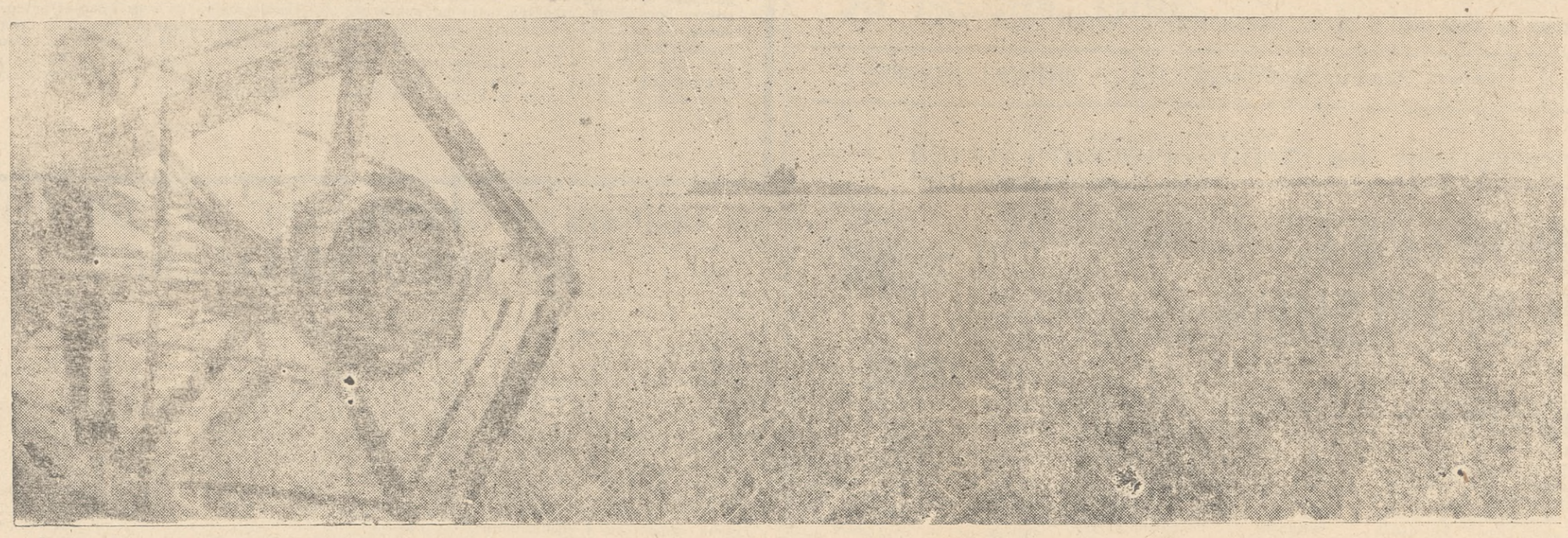
Агенция „Новости"

1944 ★ години на

1969

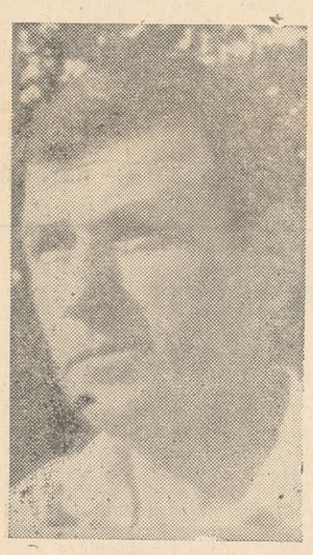
ВЪЗХОД

ЩЕДРОСТТА НА

ТВОРЕЦ НА ИЗОБИЛИЕ

Късо е разстоянието от Секулово до Прохлада. Шосиран път, издълбан от проливните дъждове, свързва стопанските дворове на двете съседни села. Една от улиците, която се отклонява от главния път, води до къщата на Васил Йорданов. Вечер по нея последен минава той — среден на ръст, с лека, пъргава походка. А сутрин, когато първите лъчи на слънцето докоснат равнината, звеноводът отново е на път. За хората си не се безпокои. Всички са дисциплинирани, добри. Други мисли напират зад

набразденото от дълбоки бръчки чело: ще могат ли да приберат без загуби фасула? А тютюнът? Четиридесет декара... Не са малко! Половината от плана на звеното на него се пада. Хубаво че другарите му се организираха. Бързат, да не губят нито ден. И броят на низите расте, и доходите на кооператорите ще бъдат по-големи. Виж, за цвеклото няма какво да мисли. Окопаха го навреме. Навреме го пръскаха против неприятели. Влага има достатъчно. Добра реколта ще приберат...

Реколта! Тази единичка дума води мислите на звеновода-орденоносец. С нея започва, с нея завършва разговорите. Стремежът към по-голямо плодородие е най-големият в живота му. Иначе би ли постигнал през 1964 година най-високи добиви от всички култури в Прохлада? Две години по-късно звеното на ордено носеца прибира най-много слънчоглед в ТКЗС — Секулово: по 286 килограма от 140 декара. Разбира се, успехът не дойде случайно. Засяха и окопаха така, че осигуриха най-подходяща гъстота на посева. Когато комбайните дойдоха да пожънат богатия плод, жените от звеното вървяха след тях и събираха всяка паднала пита. А после, на площадката, не отдъхнаха дотогава, докато не почистиха и доизсушиха зърното. Времето беше дъждовно. Влагата проникваше в тъмните купи. Трябваше да се използува всеки слънчев час, за да не се похаби богатата реколта. Когато резултатите станаха известни, радваха се всички. Другарите на звеновода дълго си спомняха за напрегнатото време край площадката, за дългите часове на бдение, за голямата борба, която водиха за всяко зрънце.

Рекорден добив достигна звеното преди няколко години и от царевицата. Избуяха тъмно-зелените стебла. Отрупаха се с пълни кочани. По 900 килограма набраха тогава от всеки декар.

Сега слънчогледът и царевицата се отглеждат от бригадата за комплексна механизация. Там са и есенниците. Но и за полевъдите има работа. Фасулът, тютюнът, цвеклото са все в техните звена. И ако и сега, културите, които се отглеждат от хората на орденоносеца са най-лични, най-добре обработени, това подсказва, само за отличната организация, за отзивчивостта на всички.

— Какво да ви кажа? Според мен не само грижите за пролетниците носят успехите. Много важно е да бъдем сплотени. Да бъдем едно голямо семейство, в което всички сме равноправни членове.

Наистина — думите на звеновода, неговите съвети, са закон. Закон, изпълняван с готовност, справедлив и обективен. В противен случай биха ли работили толкова години тук и Калина Йонкова, и Бона Георгиева - най-добрите, най-пъргавите.

—Жените! Те са нашата работна сила. Цялата тяжест пада върху тях. А тютюнът е най-голямата им грижа. Те отгледаха разсада. Те обслужваха разсадопосадъчната машина. Те го окопаха. И сега пак те берат, нижат и сушат зрелите листа.

В думите на Васил Йорданов прозвуча такава искрена благодарност и признание към труда на добруджанката, че само те биха убедили всички в неговата справедливост и доброта. А това помата на звеновода в работата. Повишава авторитета му на ръководител.

...Всяка сутрин към „Коджа-екинлика“ и „Айвалъка“ се отправя един среден на ръст човек. Погледът му обгръща равнината и в душата му затрептява радостта. Онази голяма радост, позната само на селския труженик, на стопанина, отгледал със синовна обич всяко стръкче, всеки плод.

Ст. СТАНЕВА

Спомням си, веднъж беше в деня на Трифон зарезан — празника на лозарите, една случайност ме доведе в село Татарица, Силистренски окръг. Още от рейсовата спирка попаднах във водовъртежа на празника. Цялото население на това малко селце беше излязло на малкия мегдан край стопанския двор, облечени в най-хубавите си дрехи — по-старите мъже в донски рубашки, по-младите — в костюми, а жените — в цветни китеници. И една глъчка, един смях и възбуден говор — да не повярва човек, че в оредените къщи на това селце, съставно село на Айдемир, може да се побере толкова народ.

И в тази суетня все по-често чувах да се споменава едно име-бай Мирон. За какво ли не дирех този човек-да питат къде да бъде стоварено голямото буре с отлежалото вино, къде да се стъкми жерава за печене на токущо докараните прасета, къде да се нареди тежката трапеза.

Тогава го съзрях сред многолюдството—този бай Мирон, който и децата споменаваха час по час в приказките и виковете си.

Беше среден на ръст, но здрав и набит мъж с жизнено, обгорено от слънцето лице, по което не беше никак трудно да се открият следите на една под купваща усмивка.

Лозарите празнуваха. Бяха се наредили най-после край импровизираните маси,отрупани с толкова много лакомства, че дъските се бяха огънали от тежестта на мезетата и ракията.

Гледах бригадира — бяха му отредили едно място по средата. Виждах го, че наблюдава хората си-жени и мъже от лозарската бригада, че се радва, загдето ги вижда така щастливи.И може би още един факт най-много сгряваше сърцето му-това, че неговите съселяни си имаха вече една нова професия. По-рано се занимаваха с рибарство из Дунав и блатата. Едва препитаваха челядта си. Сега говореха за агротехниката на трайните насаждения. И бившите рибари споменаваха „механизация в междуредията... рекорден добив... стимулиращи торове... влагозапасяване не...“ с лекотата на компетентни хора.

С НОВА ПРОФЕСИЯ

А бригадирът Мирон Гаврилов увлекателно им разправя за големите постижения на унгарските лозари, където беше ходил наскоро като награда от кооперативното стопанство в с. Айдемир.

И сега кооператорите от Татарица се грижат за 854 дка високодобивни сортове лозя. Плануваният добив тази година е 1200 кг от декар. Вече започна продава нето на перлата. Едри мъжаги изнасят по две-три щайги с грозде наведнаж от междуредията към пункта за сортиране. Бране то те извършват внимателно. Не всяка чепка е още година за консумация. Трябва да се чакат някои, докато налеят захар в зърното.

Та защо да се бърза. Нали реколтата е добре опазена от дебнещите я болести. Химическото третиране пресече пътя на маната. Колко пъти копаха, колко пъти пръскаха — брой нямат. Когато от съседните стопанства започнаха да долитат слухове за гниене по лозята, сън не спаха хората на бай Мирон. Осъмваха и замръкваха в лозята. Така беше и в дните, когато започнаха честите градушки, които опустошаваха всичко.

Такива са лозарите от село Татарица, хората, които има сега една нова и многообещаваща професия.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПОВЕЧЕ СИЛАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ

Кооператорите от ТКЗС — Калипетрово започнаха силажирането на фуражната царевица. В посева на двете бригади за комплексна механизация работяха машини и хора, за да изпълнят колкото се може по-бързо и по-качествено тази първостепенна задача.

В местността „Бабушки сър“ се трудят хората на бригадира Жеко Йовчев. Едно след друго се пълнят ремаркетата, които отнасят дъхавия царевичак до силажните ями. Там разхвърлянето и претъпкването на суровината става по механизиран начин. Така приготвянето на силажа става по-евтино и по-качествено.

Общо в стопанството фуражната царевица I култура заема 1 600 дка. Средно от декар се очакват по 3 тона зелена маса. В добро състояние е и II култура фуражна царевица, от която кооператорите ще приготвят допълнително още 3 000 тона силаж.

Само за два дни механизаторите успяха да пожънат и пренесат в ямите около 100 тона царевичак. Ръководители и специалисти бдят за качественото приготвяне на силажа, което ще помогне да бъде осигурено достатъчно количество от този ценен за кооперативните животни фураж.

Д. ИВАНОВ

И вода получи добруджанската земя.

Осмислен, плодотворен труд

Беседа с ръководителя на бригадата за комплексна механизация в с. Сокол — Иван ВЪРБАНОВ

Изграждането на бригади за комплексна механизация вече решително се наложи в нашия окръг. Тази година 72 процента от земята се обработва по този начин. А през шестата петилетка тази цифра ще се увеличи още повече.

НА СНИМКАТА: Механизаторите от бригадата за комплексна механизация в ТКЗС — Пансиево, с ръководител Иван Стойчев.

В ТКЗС—Сокол има две бригади за комплексна механизация. През 1967 година бе създадена първата, соколската бригада. Отначало нейните членове обработваха 12 000 дка земя. Само след една година тя се увеличи с още 7 000 декара.

Сега пред бригадата са поставени нови, още по-отговорни задачи. Площта, която тя обработва, е намалена на 17 200 декара. Намален е и броят на членовете. Седемнадесет души отглеждат 2 200 дка царевица за зърно, 1 100 дка от същата култура за фураж, 2 500 дка слънчоглед и др. Прибрани са вече ечемикът и пшеницата, които заемаха повече от 10 000 декара.

При подбора на сортовете бе даден превес на високодобивните. Така царевицата за зърно е от сорт СК—1 и СК—4, които осигуряват богата реколта. Висок добив на зелена маса дават сортовете „Канзас“ и „Охайо“, от които се очаква да се направи по 6 тона силаж от декар. Правилният подбор на културите ще допринесе до голяма степен за намаляване себестойността на продукцията, което особено при пролетниците е повече от очебийно.

От голямо значение за успехите на нашия колектив е самоинициативата на механизаторите. В ежедневната работа те се отнасят най-заинтересовано към всички отделни моменти, които биха допринесли за ускоряване изпълнението на всяка една задача. Така например, по тяхно предложение румънските сеялки засяват сега с два реда в повече. По този начин сеитбата значително се ускорява. Успоредно с нея става и наторяването на площите. Пак те приспособиха към беларусите гребла, с които много по-лесно се работи на зърноплощадките. Пести се работна ръка при доизсушаване на зърното. С помощта на едно гребло за 8 часа се прехвърлят 95 тона ечемик или пшеница.

Ще бъде много нескромно, ако премълчим трудностите, с които много често трябва да се справяме. В тази борба обаче най-голяма помощ ни оказва дългогодишният опит на нашите механизатори. Всички имат повече от 4 годишен стаж. Най-дълго работи с машините Костадин Мирчев. След него се редят Георги Георгиев, Марин Йорданов и други. Изключително всички комбайнери следжътва вземат участие в оранта и сеитбата.

Всички момчета в бригадата ни правилно оценяват значението на науката за постигане на по-големи успехи. Затова много от тях се учат, подобряват квалификацията си. Неотдавна Борис Петров завърши специално училище в с. Две могили и стана среден техник. Него в кодер в това отношение е и Христо Величков. Останалите механизатори са с осмокласно образование, със завършени курсове по специалността. Освен това в бригадата провеждаме курсове и семинари, което ни помага да увеличаваме и опресняваме знанията си.

Нашият колектив е задружен не само в труда. По време на отдих сме пак заедно. Прочитаме хубава книга, гледаме филми, обсъждаме ги. А дойде ли ред да празнуваме някой семеен празник — тогава всеобята ни няма край. И може и някой да отрече, че така по-добре се живее, че дните ни са осмислени, че трудът ни е все повече плодотворен?

Нашето бъдеще е още по-на деждно. Посрещайки славния юбилей с нови успехи, всяка вярваме в светлите дни, които чертае пред нас мечтаното комунистическо утре.

Разговор през обедната почивка

—Докато се разположите на поляната и извадите бележниците си, ние ще се върнем — извика ни командирът през шума на моторите и ни махна с ръка през прозорчето на кабината. „АН—2“ потрепера, устреми се напред и когато набира скорост, плавно започна да се издига над Грънчарово. Оттатък селото е тютюневият блок, нападнат от някаква болест. Завоят, който направи бялата птица, й даде възможност да се спусне на няколко метра от земята и когато наближи границата на блока, пусна след себе си облак от млечно белия разтвор.

* * *

— Такава е нашата работа — още не седнал, започна да ни разказва командирът Божидар Георгиев. Десет минути в полет, пет минути зареждане — пак полет, пак зареждане... И така целия ден. Сега третираме тютюна срещу трипса, а утре сигурно ще летим над пшениците. Трябва да я спасим от житната дървеница. В Силистренски окръг идваме винаги с готовност. Хората са гостоприемни, сърдечни, а и от работата си разбират. Досега не сме имали престои поради липса на разтвор. Организацията, която създават главните агрономи, е добра и ни дава основа да използваме най-пълно възможностите на машината. За това говорят и цифрите за извършената работа. Само за един месец ние сме третирали повече от 300 000 декара различни посеви. Ако тази работа се извършваше от приземни машини, нито сроковете щяха да бъдат спазени, нито борбата с болестите и неприятелите щеше да бъде ефикасна. Особено важна за нас бе тази година борбата срещу житната дървеница. Ние сме нещо като тежката артилерия в тази борба. Да се напръскат хилядите декари пшенични посеви само за няколко дни, за да има резултат от борбата, може да стане единствено със самолети. С нашия самолет сме напръскали повече от 70 000 декара, а работата продължава и сигурно ще удвоим тази цифра. Работили сме в Ширково, Алфатар, Смилец, Айдемир и предполагам, че кооператорите са доволни от работата ни.

Божидар Георгиев и вторият пилот Веселин Венецков вече повече от четири години се отзовават на нуждите на нашия окръг. Божидар има 2 000 летателни часа и по-голямата част от тях е направил над блоковете на Ситово, Смилец, Алфатар, Секулово и други стопанства от нашия окръг. И вече кооператорите са навикнали да виждат самолета му как кръжи над блоковете от изгрев слънце до онзи час на деня, когато различните посеви се сливат в една обща зеленикаво-черна маса и показват границата между деня и нощта.

* * *

Обедната почивка приключи. Нямахме никакво право да задържаме работата на бялата птица. Хиляди декари пшеница чакаха да бъдат напръскани против житната дървеница. След пет минути зареждане „АН—2“ отново се спушна над Грънчарово, спиши се, за да пусне над тютюневия блок белия облак. Може би в същия момент някой от тридесетината учредители на секуловското кооперативно стопанство е наблюдавал новия полет и си е спомнил за тези дни, когато пророческите думи на Партията, че в служба на селското стопанство ще дойде и авиацията, изглеждаха като неосъществима мечта. Но ето, че мечтата се сбъдна.

Бл. ПЕТРОВ

Братска помощ

Лошо наследство остави капиталистът на изчезналите селски труженици от Добруджа. Бедна, разпокъсана земя, обработвана с дървено рало и плугове. Лъчите на свободата озариха и пътя на отрудените селски хора. Възникнаха първите кооперативи. Това създаде условия за използуване на машини в селскостопанската работа. Но машини нямаше.

Една братска ръка се протегна за помощ. Непосредствено след освобождението нашата страна получи първите съветски машини. През декември 1948 години пристигнаха и съветски специалисти в помощ на бъдещите механизатори.

Днес, в безкрайните поля на Силистренски окръг работят близо 3 000 трактора, комбайни, товарни автомобили и други съветски машини.

Неоценимата помощ на съветската техника се изразява в увеличените няколкократно добиви, в модерното обработване на земята и големите перспективи, които се очертават пред родното селско стопанство.

БЕЗСИНОРНИТЕ ПОЛЯ

МИНАЛОТО ВЕЧЕ НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ БАЗА ЗА СРАВНЕНИЕ

(Интервю с др. СТАНЬО ДРУМЕВ — зам. председател на ИК на ОНС — Силистра)

ВЪПРОС: Другарю Друмев, двете страници на нашия вестник днес са посветени на успехите в растениевъдството през годините на народната власт. Можете ли да ни кажете в какво се изразяват те?

ОТГОВОР: Според мен добивите в растениевъдството през 1939—1940 година не бива да бъдат база за сравнение на успехите през последните години.

През 1939—1940 година растениевъдството на сегашната територия на Силистренски окръг се осъществяваше в изключително изостаналото частнособственическо, дребно селско стопанство, докато сега то се развива на базата на едрото социалистическо стопанисване на земята и непосредствено е свързано с последните постижения на агротехническата наука и практика.

До преди 25 години нашият трудолюбив селянин—добруджанец бе хищнически експлоатиран, подтискан и унижаван, а сега съвременният кооператор е господар на своя труд, на големия кооперативен имот, на модерната техника.

Като имам предвид всичко това, определено считам, че количествената разлика в добивите от растениевъдството сега, в сравнение с миналото, има незначително, второстепенно значение. Съществена е голямата качествена разлика. Докато преди Девети септември дребната частна собственост върху земята изключваше механизацията и възможността за модернизиране на селското стопанство, то сега едрото кооперативно земеделие не само предполага, а просто налага механизацията като най-непосредствена необходимост. Следователно, тогавашната безперспективност, на дребното и изостанало селско стопанство е заменена с голямата перспектива, с неограничените възможности на съвременното кооперативно стопанисване на земята. И затова не миналото, или настоящето състояние на нашето растениевъдство е главният обект, към който гледаме ние, а бъдещето — в него е впит взорът ни и на неговите изисквания се подчинява цялата наша дейност.

Постигнатите успехи и перспективата на развитие в областта на растениевъдството имат и свое цифрово изражение. На мен обаче ми разрешете да не занимавам читателите на вестника с цифри, колкото и да са интересни и важни, защото в последно време те бяха публикувани много пъти.

ВЪПРОС: На комплексната механизация Партията и Правителството гледат като на решаващо звено в работата по внедряването на промишлени методи в селскостопанското производство. Как се решава този въпрос при нас?

ОТГОВОР: Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет и тружениците в селското стопанство добре разбират и оценяват ролята на комплексната механизация като главен фактор за разрешаване на настоящите и бъдещите задачи в земеделието. До сегашната ни работа в тази област вече дава положителни резултати. Бригадите за комплексна механизация в ТКЗС — Сокол, ТКЗС — Ситово, ТКЗС — Иширково и в други села потвърждават правилността на тази ни линия. Но в интерес на истината трябва да подчертаем, че достигнатото в тая област далеч не отговаря на съвременните нужди, а още по-малко на изискванията, които предявява към нас бъдещето развитие. Налага се следователно да се вземат допълнителни мерки за създаване на по-благоприятна основа за работата на бригадите за комплексна механизация.

За това се заехме сега с изясняването и разрешаването на всички тия проблеми. Тук, освен на достиженията на науката, ние много разчитаме и на творческия опит на селскостопанските труженици, особено на механизаторите и специалистите. Надяваме се на тяхната безрезервна готовност да подкрепят това изключително благородно дело със своя труд и с всичките си сили.

ВЪПРОС: Как виждате развитието на растениевъдството в Силистренски окръг през следващите 20-25 години?

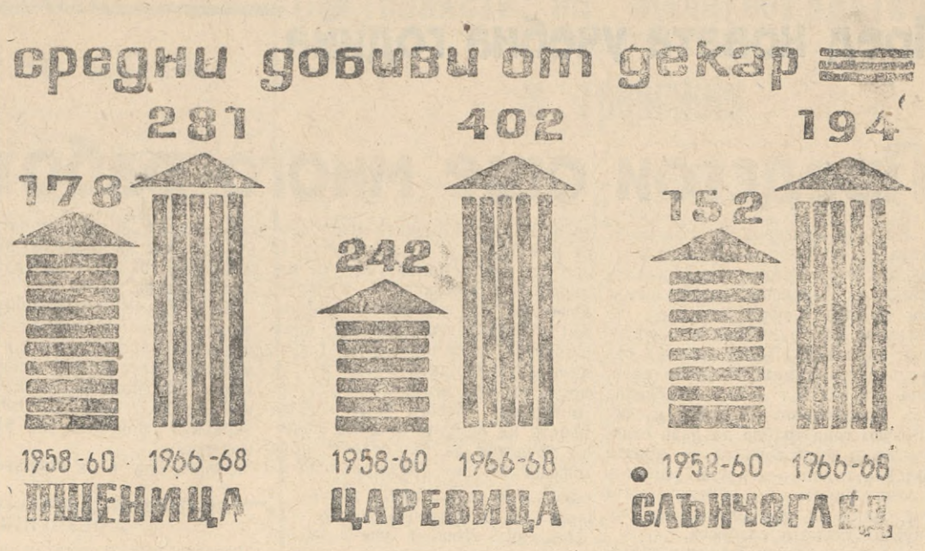
ОТГОВОР: Да се предрича бъдещето, струва ми се, не е най-лесната работа. Смятам обаче, че за близките двадесет-двадесет и пет години могат да се предвидят поне най-главните и най-общи насоки на развитието в селското стопанство. Няма съмнение, че още през първите 4-5 години трудово-кооперативните земеделски стопанства ще се окрупнят и ще станат икономически много по-мощни. Това ще даде възможност за осъществяването на по-разумна и научно обоснована концентрация и специализация на селскостопанското производство, което не може да не поощри по-нататъшната механизация и още по-широкото й използуване. След 20-25 години кооперативните стопанства съществено няма да се различават от днешните модерни промишлени предприятия нито по организация и поточност на производството нито по техническа съоръженост, нито по производителност на труда, нито пък по използуването на достиженията на световната наука и практика. А труженицте в селското стопанство?

Основното тяхно ядро ще са днешните 5-10-годишни палавници, които ще бъдат зрели хора. Те ще осъществяват и управляват производството на научна основа. Това не може да не ги отличава от нас, както по методите на работа, така и по начина, по който ще виждат света. Иначе, според мен, не може и да бъде. Ако нас, сега, в развитото социалистическо общество ни озаряват само едва-едва бледите лъчи на комунистическата зорница, то след още 25 години вече ще е настъпило утрото на комунистическия строй — идеалът и мечтата на цялото човечество.

Към това ни води нашата слава на Българска комунистическа партия и то ще бъде!

Интервюто водил:

Игнат ДИМИТРОВ

За кайсията в Силистренски окръг

В България кайсията най-много е разпространена в нашия окръг. Към 15 юни т. г. тя заемаше 16 185 декара площ, което съставлява около 57 процента от всички овощни насаждения в окръга.

Характерно за тази култура е, че дърветата нередовно плодоносят и предвременно загиват, което представлява все още неразрешен проблем. Когато се подбират места за засаждане с кайсии, трябва да се избягват низините, в които се задържа студен въздух. Най-благоприятни са местата близо покрай Дунав, където късните пролетни слани са по-рядко явление.

У нас приключи районирането на овощните видове и в перспективния план на окръга се предвижда до 1975 година площта на кайсиевите насаждения да нарасне на 35 000 декара. С всяка измината година на раства броят на младите овощари, усвоили новостите в курсовете на народния университет, организиран към Комплексната опитна станция — Силистра, където научни сътрудници и специалисти от ОНС и ОКС ги запознават с най-новите технологии за отглеждане на трайните насаждения.

Беритбата на кайсиите в стопанствата досега продължаваше 10-12 дни, тъй като асортиментът е беден. В КОС — Силистра, благодарение отглеждането на по-голям брой сортове, с различни срокове на зреене на плодовете, беритбата им продължава около 20-25 дни.

Съвременните промишлени кайсиеви насаждения трябва да се създават върху големи площи, желателно е да се групират от няколко съседни стопанства, с което ще се улесни внедряването на самолетно пръскане срещу болести и неприятели. При тях по-удобно се обработва почвата с машини, може да се механизира резитбата и беритбата на плодовете.

Подобренията, които се въвеждат при отглеждането на промишлените насаждения, техническият прогрес, както и сортовият състав, ще осигурят за увеличаване на добивите. Средният плододобив ще нарасне на 1 000-1 300 кг от декар, а общото производство ще достигне около 24 000 тона.

Н. СТЕФАНОВ

Плодородна добруджанска земя

Красива добруджанска шир!
Ликувай и узрявай в мир!
Приижда Дунав. По-честита
земята ни не е била —
Земя на едрокласо жито,
земя на песни и крила!

ПЪРВИТЕ

Първото ТКЗС в окръга е изградено в село Ситово — на 31 януари 1945 година. 76 стопани с 3 600 декара земя обединиха силите си, умението си, земята си в името на по-добър и заможен живот и станаа пионери на кооперативното движение в Силистренски окръг.

След тях на 3 септември 1945 година се образува ТКЗС в село Бабук, а през следващата година — в селата Осен, Ветрен, Гарван, Сребърна и др.

С мана на радостта

„. . . И звъни
тази весела шир, разлюляна
във очите ми и в сърцето,
дето коренчета са хванали
на мечтите ни класовете!...“

Там, където са кънтели искрометните копита на Аспаруховите коне; там, където един свинар за няколко дни се превръща в нарден пълководец; там, където кракът на поробителя е оставял след себе си следите на опустошението — там, на тази същата земя, днес узряват семената на радостта.

Заглъхва песента на Салияшаровите каруци, за да се извиси в добруджанските простори могъщата симфония на моторните сърца под палката на великия диригент — Техническият прогрес, който замени ралото с трактора, сърпа с комбайна, синора с безкрайността на хоризонта...

Няма нищо по-добро от земята. Тя е научила добруджанеца на трудолюбие. Даром земята не дава нищо. Не можеш да я излъжеш.

Добруджанецът е разбрал това — и е честен.

Земята иска. Мълчаливо, но настоятелно иска своето. Трябва да я подхраниш, за да ти се отблагодари хилядократно.

Добруджанецът разбра това и повика на помощ торовете.

Земята подсказва, че не само с голи ръце и с крушово рало трябва да отиваш при нея.

Добруджанецът разбра това и се замисли. И призова машините. И непознатото до преди десетина години слово комплексна механизация днес се впли та в разговорите за най-обикновени, най-насъщни неща.

Земята си има своите тайни. Добруджанецът ги научи. Учените му синове и дъщери ги изсаха на книга и добруджанецът ги чете.

Добруджанецът, тоест агрономът, инженерът, механизаторът, труженикът-гражданин на Републиката, който хвърли от гърба си окъсаната антерия и под бялата му риза, в лявата гръд пулсира самочувствието на съзидателя, стопанина на съдбата си, владетеля на човешкото щастие.

* * *

Какво ли си шушнат сините класове под прелитащия тих дунавски вятър? Защо ли ореолите на слънчогледите следят пътя на слънцето? Как ли слънчевите лъчи попиват във едрия грозд, за да се превърнат във вино?...

Не, тук няма ребуси и загадки. Земята ни говори със свой език.

Добруджанецът го разбира.

Симеон МАНОЛОВ

1944 ★ 1969 години на ВЪЗХОД

Пред новата учебна година

Предстои още много работа

Нашата проверка по подготовката на новата учебна година тозн път беше насочена към две общини — Паисиевска и Чернолишка — където образованието се натъква на трудности от различен характер. Имаме предвид състоянието на материалната база, съставът на населението, текучеството на кадри и др. Всичко това трябва да дава отпечатък в подготовката на новата учебна година — преди всичко в организацията, в мобилизацията на силите, в стремежа да не допускат познати слабости.

Какво показаха фактите в различните училища?

РЕМОНТЪТ НА СГРАДИТЕ

не е доведен до завършек край в нито едно от училищата в Долец, Паисиево, Звенимир, Боил, Чернолик и Правда. Но в повече то от селата основните неща вече са извършени и се извършват. И ако все пак ремонтът не се извършва в най-добрите срокове, причините за това са от обективен и субективен характер: поме щаването на летните детски градини в училищните сгради и от друга страна, ненавременната организация. Тревога буди изоставането на ремонта в Боил, защото предстои да се отлеят нови носещи бетонни греди, външно из мазване и много други неща. А началото на ремонта още не е сложено!... Лошо е засега състоя нието на училищните дворове във всички села: не са почистени, не са потегнати оградите. Като че ли този въпрос се изплъзва от вниманието на училищните ръководства.

Похвално е усърдието, с което директорът и учителите в Правда са се заели да изпълняват много от задачите на ремонта. Може би и затова той ще бъде завършен в най-кратко време.

Като имаме предвид загрижено то отношение на местните народни съвети към многобройните задачи около ремонта, все пак трябва да изтъкнем, че до първи септември (крайния срок) той ще бъде завършен.

Много още не е направено по

ЗАДЪЛЖИТЕЛНОТО ОБУЧЕНИЕ

В почти всички села медико-педагогическият преглед не е извършен, въпреки че в указанията е посочено, че това трябва да стане до 1 юни. В повечето от училищата приемателните списъци са налице. Но като че ли работата е спряла дотук. Не навсякъде (Звенимир) са издирени учениците, прибирането на които по-късно ще създаде затруднения. Недостатъчно грижи са проявени към материално-затруднените деца, които се нуждаят от оказване на известна помощ.

Но като основен въпрос пред учителските колективи от селата на двата района трябва да стои проблемът за прибирането и задържането на подлежащите на задължително обучение. През оставалите дни до началото на новата учебна година трябва да се извърши необходимата работа с родителите на децата, подлежащи на задължително обучение.

И тази година

КАДРОВИЯТ ВЪПРОС

ще бъде проблем № 1 за училищата от двата съвета. Предстои назначаването на много нови учители навсякъде. Така например в село Правда досега са назначени шест нови учители и предстои назначаването на още около десет, в това число директор и заместник-директор. Определено трябва да се каже, че за битовото осигуряване на тези хора е нужно да се положат повече грижи от обществеността. Очевидно този проблем не се изчерпва само с намирането на квартири и изпълнението на 800-ното постановление. Редно е да се помисли за осигуряване на топла храна за учителите. Това се отнася както за малките селца (Долец), така и за по-големите (Правда), където са налице възможности за откриване на стол.

Проверката показа още една съществена слабост — цялостната подготовка на учителите за предстоящата учебна година. Преди всичко липсва една целенасочена работа на дежурните учители по научното им и методическо усъвършенстване. В това число е подценена и подготовката на септемврийските съвещания.

До началото на новата учебна година остава още един месец. Това време трябва да се оползотвори максимално от учителските колективи в двата съвета за изпълнение на всички задачи.

С. ХРИСТОВ

Какво показа плаването на „Ра“?

И тъй, експедицията на Тор Хейердал завърши. Бриджтаун, столицата на Барбадос, срещна под звуците на оркестър яхтата „Шенадоа“, пренесла тук седемте смели пътешественици, взети от претърпелия бедствие „Ра“. Тежките и продължителни бури му причиниха сериозни повреди, а глутницата акули направи смъртно опасно по-нататъшното пребиваване на екипажа на остатъците от съда. Но въпреки това „Ра“ все още продължава своята плавателност. Тя продължава пътя си в направление на Барбадос (където по разчетите на Хейердал може да се очаква през втората половина на август).

Членовете на екипажа и папирусната лодка „Ра“.

За мъжеството на екипажа, проявено в драматичните перипетии на борбата със стихията, постоянно съобщаваше пресата, а по-нататък за това ще разкаже и филмът, заснет от експедицията, а също така и книги на нейните участници. С право сега въпросът означава ли нейният завършек неуспех и каква е научната равносметка от плаването то?

На въпроса за успешността на експедицията трябва определено да се даде утвърдителен отговор. Преминавайки с екипажа 7/8 от пътя — 2 700 мили — по Антлантическия океан, папирусната лодка „Ра“ доказа удивителна плавателност на тези съдове и възможността за пресичане на океана от древните египтяни. В това отношение много красноречиво е изменението на позицията на властите от ОАР. Преди плаването, както е известно, египетските власти, опирайки се на мнението на мест ните специалисти по папирус, се опасяваха, че този опит ще бъде равен на самоубийство. Но сега, след снемането на екипажа от „Ра“, правителството на ОАР е изявило желание да построи за Хейердал нов папирусен съд за повторение на опита да се пресече океанът.

Доказана е също така волята на океанските течения. Пътуването на „Ра“ служи за окончателно потвърждение на тезиса, че океанските течения в древността са играли ролята на мост през океана.

Сведенията и опитът, получени в областта на корабостроенето, са също изключително важни. „Ра“ е само приблизителен модел на древноегипетската папирусна лодка. Работата е в това, че до нас са достигнали кратки описания на тези лодки, взети от тяхното древно изображение. Корабната конструкция е била изпълнена по догадки. При това майсторите от езерото Чад са етроили лодка с използуване на собствените си традиции.

След плаването на „Ра“ остава да се провери възможността дали корабите на други древни народи — финикийци, гърци, картагенци — са могли да преминават океана.

Както се вижда, научната равносметка на експедицията „Ра“ е значителна и многообразна. Тя отново потвърждава, че Тор Хейердал е не само смел пътешественик, но и именит учен-новатор.

Из „Зарубежом“

Субтен спектър

Африканец при ескимосите

В столицата на Гана — Акра, неотдавна се е завърнал от Гренландия писателят Ичел Тете Кромасие, който в продължение на 16 месеца е живял сред ескимосите. Това е първият африканец, посетил ескимосите. Той е посетил 23 ескимоски села и е пътешествувал много по Гренландия. Изучавайки живота на този народ, той е събрал материали за своя бъдеща книга. На него му се е харесал дотолкова суровият Север и местното население на Гренландия, че той се приготвя да замине отново след няколко месеца в тези станали му скъпи места.

Рокля, ушита в океана

Тридесет и седем годишната американка Шаром Сайтс Адам мечтае да стане първата жена, която ще прекоси Тихия океан сама на едномачтов платноход. Тя е отпътувала на 12 май от Иокахама (Япония). Сега я очакват в Сан—Диего (Калифорния). По радиото Сайтс Адам е съобщила на своя мъж, че тя е издържала на седем щорма, избегнала е нападение на акули, а също така... си е ушила рокля за тържествения прием, който ще бъде направен в нейна чест в Сан—Диего.

Летежът на птиците през погледа на биониката

Биониката е нова наука. Тя слива съкращенията на две думи и е производна на понятията биология и техника. Самото име под сказва, че тази наука се занимава с изследванията на органичес ките функции на живите същества с цел да се провери тяхната приложимост за конструиране на технически образци.

Биониката има за цел да извле че полза от природата, обаче по косвен път — чрез опознаването й. Тя се стреми да разкрие различните видове техники на природата и по този начин да се сдобие с нови познания, да вникне в структурата на природата-творец, за да я използува и приложи в модерната техника. Който желае да научи нещо за птиците, трябва най-напред да прове де щателни изисквания.

Извършените досега опити да ват своите плодове. Отгатнати са вече някои от загадките около полета на птиците, които доскоро бяха забулени в истинска мистерия. Професор д-р В. А. Тъкер се заинтересовал от енергията и аеродинамиката на птиците и започнал сам да лети. Когато вед нъж самолетът му се издигнал на 3 500 метра над земята, открил, че едно ято от диви гъски летяло плътно до него със същата скорост. Този факт го накарал да се замисли за силата, коя то трябва да притежават тези птици и която им дава възможност да летят на такава височина.

Изследванията започнали. Била построена една опитна тръба — един 5-тонен кафез, в който се създавало въздушно течение под формата на вятър със скорост до 64 км/час. За да се измери издишваният от птиците въглероден двуокис, върху главите им се нахлупвала тънка пластмасова обвивка, свързана чрез провод ници с два газови анализатора. По време на полета на речните чайки и папагалите през опитната тръба ,регистриращи апарати запи свали процесите във връзка с обмяната на веществата. След 100-часови наблюдения било установено, че почти 90 на сто от изразходваната енергия е резултат от изгарянето на голямо количество мазнини в тялото на птиците. Ако човек пожелае да постигне същото, трябва да тича непрекъснато през целия ден със скорост 20 км/час.

В резултат на изследванията било установено, че папагалите при едночасово летене намаляват теглото си с около 1 на сто. Изследвани били по-големи птици — лешояди, притежаващи отличен стил на летене. По-късно сигурно ще дойде редът на албатросите — едни от най-добрите пътници-летци.

Биониката се е занимавала и с други методи на летене, използувани от колибрите, които не тежат повече от два грама, но летят с изключително голяма скорост. Птицата колибри използува извънредно необичаен метод на летене: тя не размахва крилата си нагоре-надолу, а описва с тях пълни осморки. Крилата й нямат връщателна точка и поради тази причина те никога не са в застой. А това й дава възможност непрекъснато да трепти с крилата си. Те остават във въздуха през цялото време, без да докоснат растението.

Изследванията на птичия полет далече не са приключили. Но разбира се, не може да се очаква, че по-късно строителите на реактивни самолети ще преустроят работата си и ще изменят конструкциите на бъдещите си самолети под влияние на птиците. Все пак системните изследвания могат да доведат до известни заключения, които ще бъдат много ценни дори в епохата на свръхзвуковата скорост. Беше доказано, например, че за да се избягват вихрушките, появяващи се вследствие скоростното движение на машината, е необходима не само специална конструкция с линия, оказваща най-малко съпротивление на въздуха, но и една еластична по върхност, която да не позволява на вихрушките да намерят в нея добра почва за развитие и да попречат на скоростта на движение то — едно заключение, което вече днес се използува в самолетостроенето.

Звуково списание за слепи

Шестима младежи от Марбург (ГФР) издават от края на миналата година едно звуково списание за слепи. Списанието се нарича компас и е предназначено за слепи младежи и девойки от училищата и домовете за слепи.

Младите издатели събират материали за своето списание от ежедневниците, илюстрованите списания, от младежки списания и специални научни списания. Пишат статии и правят интервюта и музикални записи, четат спортни съобщения и репортажи. Те правят всичко това доброволно, само от желание да зарадват своите слепи връстници.

В плен на прилива

През време на отлива към нос Вилков в Авачийския залив може да се мине по сухо. Така и сторили шестима почиващи: двама мъже, две жени и две деца. Те събирали в подножието на носа цветя, но когато решили да си тръгнат, се ужасили: там, където току-що се намирал бял пясък, вече кипяла на бели вртопи вода, а над главите им се издигала почти хилядометровата височина на непристъпната скала на нос Вилков. Започнал приливът. Един от мъжете се хвърлил във водата, доплувал до брега и се добрал до най-близкото селище, където има телефон. Обръщайки се към петропавловския пристанищен надзирател Г. И. Худишкин, той го помолил за бърза помощ. Веднага към местопроизшествие то се отправил морски влекач „Невелска“. Но нито той, нито притеклият се на помощ заедно с него лоцмански катер не могли да се промъкнат към носа — пътят се прегражддал от огромни камъни и кипящи вълни. Приближил се водолазен бот „Сатурн“. Неговите моряци спуснали във водата лодка и прекарали попадналите в беда хора. За този случай пише вестник „Камчатская правда“.

Странен рекорд бе поставен на Банховщрасе“ в Цюрих. Мартин Мецлер премина улицата, дълга над 1 000 метра, на колене. Това му отне един час, 28 минути и 15 секунди.

В света на капитала

Какво представлява гладът?

Американското списание „Нюзуик“ публикува неотдавна статия „За старата болест на САЩ — глада“.

Когато гладът стане стара болест, не могат да го заглушат нито с красиви обещания, нито с реклама за дъвка. Но що е глад?

Практически това го знае всеки, който дълго време не е ял или не си е дояждал. Обаче исках да получа научно обоснован отговор на този въпрос и се обърнах към моя приятел лекар. Той беше прекарал няколко години в една африканска държава, където изучаваше така наречените болести на глада и начините за борба с тях.

Моят приятел описа глада така: „Първоначално човек чувствува, че организмът му се нуждае от храна. Гладът се чувствува дълго време преди в организма да започнат да стават някои промени: отслабване, умора, слабост или пълна загуба на работоспособността. Последиците от продължителното недояждане се появяват във формата на болест и най-обикновената от които е гладната треска. Какво искаш да знаеш още?“

Подадох на моя приятел „Нюзуик“ и казах:

— Прочети тази статия и определи начина на лечение...

Моят приятел се задълбочи в четене. Той поклащаше глава, хапеше устни и въздишаше. Като прочете статията, подтиснат каза:

— Когато толкова значителна част от народа в голямата „държава на благоденствието“ постоянно страда от недояждане, тогава и лекарят нищо не може да направи.

— А какво може да направи?

— Ти не питай мене. Питай тия, които управляват, които имат власт...

„Нюзуик“ не засяга този въпрос. Списанието просто възпроизвежда, без да украсява картината на мизерното съществуване на 15 милиона гладуващи бедняци в богатата страна.

Неотдавна група американски политици-сенатори и представители на градските власти посети бордеите. Тя беше придружена от журналисти и фотокорреспонденти. За да посетят бордеите, не беше нужно да ходят нито в селищата на бедняците в устието на Мисисипи, нито в резерватите на индианците. Нуждата и гладът бяха в столицата, във Вашингтон. Районите на мизерията се намираха непосредствено зад сградата на Конгреса.

След като се запознаха с бордеите на столицата, репортерите на „Нюзуик“ се отправиха към други райони и градове. Те поточно спряха в град Ларедо, в богатия на нефт Тексас, за когото красивите туристически справочници разказват, сякаш там всяко семейство има собствен замък и най-малко пет леки коли. На една от улиците в старо ремарке от камион се бе приютило семейството на Адолфо Мартинес. Жената на Мартинес страдаше от анемия. Децата се оплакваха, че ръцете и краката им са като откъснати, а краищата на пръстите ги болят и се пукат. Това семейство страдаше от „старата болест — глада“.

В заключение „Нюзуик“ е принуден да признае, че неговите кореспонденти са направили много открития в своята страна, където дори по официални данни 23,4 процента от населението живее в бордеи, а 15 милиона гладуват, където годишно над 20 000 новороденчета умират от ухапвания на плъхове.

Някога Джек Лондон беше казал пророческите думи: „Америка е свободна страна, където всеки може напълно свободно да си търси храна в кофите за боклук, всеки може напълно свободно да нощува на улицата, всеки свободен човек притежава шанса напълно свободно да попадне на електрическия стол, за да се стопли“.

Гладът под сянката на богатствата е отвратителен парадокс, който заставя всеки мислещ човек да попита: „Защо става това? Може би моят приятел „лекарят“ е прав, като отговори „Питай управляващите, хората, които имат власт...“

Марти ЛАРНИ
писател

Любопитно ★ куриозно

Една американска фирма е пуснала на пазара електрически ръчни часовници, които се подхранват от слънчеви батерии. Миниатюрните елементи са разположени на циферблата; ако денят не е достатъчно слънчев, те се подхранват от светлината на електрическите лампи.

* * *

Големите градове сами раждат своите дъждове и бури, заявил американският учен Стенли Шансон. В Чикаго, например, всяка трета буря, бушуваща над града, е предизвикана от особеностите на микроклиматата: от вертикалното движение на въздушните маси под влиянието на топлината, излъчвана от заводите, от замърсяването на въздуха, от заслоните, които създават високите сгради.

* * *

Когато през 1941 година японците извършили вероломно нападение над американската военно-морска база Пърл Харбър, операцията струвала на японското правителство 900 хиляди долара, включително и стойността на свалените японски самолети. Сега Холивуд е пресъздал на филмова лента тези трагични за САЩ събития. Снимките на този филм ще струват 20 милиона долара.

* * *

Досега гастрономията е от малкото области, в които не е проникнал сексът, изпълващ американската литература, изобразителното изкуство, киното и даже музиката. Но и този бастион е превзет. Пробивът е извършен с излизането на „Готварската книга на Майри Брекендбридж“, в която нейните автори излагат някои практически и теоретически основи на влиянието и зависимостта между храната и любовта. В книгата за пръв път се въвежда терминът „секс-храна“.

* * *

Вестник „Верденс ганг“ (Осло) съобщава за един любопитен и поучителен опит, направен от норвежки журналист. Той изпратил в много западногермански вестници една и съща статия за съвременното политическо положение в Европа. В допълнително писмо журналистът учтиво помолил редакциите да обяснят мотивировката си, ако материалът не бъде отпечатан. Нито една от редакциите не публикувала статията и в отговорите били посочени следните причини: „Вашите изводи са оскърбителни за нашите читатели“, „оценката на събитията е нереалистична, примитивна“, „вашите изводи противоречат на логиката“, „вашата представа за съотношението на силите, меко казано, е несериозна“ и т. н.

А както съобщава същият този вестник „Верденс Ганг“, статията на журналиста е възпроизвела отделни извадки от речи на канцлера на ГФР Кизингер, произнесени от него през 1968 година.

* * *

Известният американски драматург Артър Милър е забранил публикуването на свои произведения в Гърция. В писмо, адресирано до атинско издателство, той пише: „Ако аз бих разрешил да се издават мои произведения в Гърция, и то в този момент, когато много гръцки писатели нямат дори право да стъпят на земята на своята родина, това би прозвучало като ирония“.

И по-нататък: „... Аз (в качеството си на гражданин на САЩ) чувствувам особена отговорност пред Гърция, защото, по мое мнение, без американската и английска помощ и без мълчаливото одобрение на двете страни режимът в Гърция не би могъл да продължи своята политика на подтискане. По същите тези причини аз не разрешавам да се играят мои пиеси в Южна Африка“.

* * *

Успехите на съветската металургия през последните години направиха възможни процеси, за които доскоро само можеше да се мечтае. Наскоро е било демонстрирано заваряване на керамика с неръждаема стомана, посредством електронен лъч.

* * *

Южноафриканският хирург Кристиан Барнард, направил първата в света операция по присаждане на сърце, неотдавна заявил, че след две години завинаги ще остави медицината. Сега той се занимава с подготовката за печат на своята автобиография.

* * *

Във връзка с установените кражби на добитък от селяните в Шлезвиг-Холщайн (ГФР) полицейските власти се обърнали към населението с молба да фотографира своите крави във анфас и профил за специална картотека, намираща се в град Ноймюнстер.

* * *

„Произшествията по пътищата с всяка измината година отнемат все повече жертви“ — пише френският вестник „Нувел обсерватьор“. През миналата година по пътищата на Франция са били ранени 317 783 човека, а 12 277 са загинали. Счита се, че всяка трета катастрофа е резултат от употреба на алкохол.

* * *

Притежателите на залата за търг Кристи в Лондон имат намерение да продадат реликва от особен характер — прибор за хранене, състоящи се от вилица, нож и лъжица, които някога ползувал... Адолф Хитлер. Представител на фирмата е заявил: „Ние винаги сме заинтересовани от това да предложим на търг тези прибори. Не се съмняваме, че те ще привлекат голямо внимание. В някои кръгове има огромен стремеж да се притежават хитлеровите реликви“.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 96 (1565) | Вторник, 19 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Домати за износ

Напрегнато е ежедневието на кооператорите от зеленчуковата градина в ТКЗС—Тутракан. Четирите звена бързат в чест на големия празник да наберат и предадат повече домати за износ. Въпреки трудностите, породени от дългата зима и късното започване на износа, досега са предадени над 230 тона от сорта „Триумф".

Кооператорите са радостни, че до 25 август предвидените 300 тона домати ще бъдат предадени за износ. Средно на ден се предават по 6—8 тона домати.

Живко ТРУШЕВ

Състоянието на животновъдството е тревожно

На 15 т. м. се организира и проведе съвещание по инициатива на бюрото на ОК на БКП за състоянието и работата в животновъдството за седеммесечието на 1969 година. Целта на съвещанието бе, да се доведе до знанието на всички ръководители, специалисти и от говорници в животновъдството загрижеността и неудовлетворителната оценка на бюрото на ОК на БКП за състоянието на този отрасъл досега, да се поставят пред стоящите и неотложни задачи за изпълняването и преизпълняването на приетите планове и обещания в чест на 25-годишния юбилей.

В доклада, прочетен от секретаря на ОК на БКП Виктор Ганев, се подчерта, че тревожното и неудовлетворителното е това, че възможностите на окръга в областта на животновъдството са по-големи, че общият ръст в този отрасъл не е задоволителен и чувствително се изостава в сравнение със съседните окръзи, а по някои показатели дори под средното за страната, което в никакъв случай не може да се счита за нормално. Така например, за седеммесечието планът в обществения сектор не е изпълнен с 844 тона краве и 201 тона овче мляко. Яйцата не се изпълняват с 3 310 000 бр., вълната — с 35 тона, изпълнява се само планът за месото със 107,3 процента.

Според анализите на икономическите показатели общата продукция от животновъдството в ТКЗС през първото шестмесечие е изпълнен 49,5 процента, а към края на годината се очаква изпълнение на годишния план 96,7 процента, което изразено в абсолютни цифри ще бъде в размер на 1 049 000 лева. Голямо неизпълнение по този показател очакват стопанствата от Белица, Ситово, Паисиево, Нова Черна, Тутракан и др., а само 8 ТКЗС очакват да изпълнят и в различна степен да преизпълнят годишните си планове. Това са стопанствата в Дулово, Иширково, Малък Преславец, Кайнарджа, Алфатар, Секулово, Срацимир и Смилец.

Голямо неизпълнение се отчита за полугодието по плана за чистата продукция — 27 процента. Стопанствата от Алеково, Белица и Нова Черна не само, че не реализират чиста продукция, но и с получената обща продукция не могат да покрият направените материални разходи в размер на общо 182 000 лева. Значително неизпълнение отчитат Чернолик, Попина, Средище, Секулово, Голеш, Сребърна и др. За годината неизпълнение за чистата продукция се очаква в Тутракан, Сребърна, Окорш, Ситово, Чернолик, Паисиево, Попина и др., а изпълнение очакват само девет стопанства. Общото неизпълнение на чистата продукция се очертава да бъде в размер на 1 353 000 лева.

Върху изпълнението на плана за качествените показатели — себестойност, чист доход и други, отрицателно отражение е дало значителното превишение на плана за материалните разходи през първото полугодие, а така също и незадоволителната продуктивност в повечето стопанства. За същия период планът за материалните разходи е изпълнен 57,7 процента или темпът на нарастване на материалните разходи е изпреварил темпа на нарастване на общата продукция. Значително превишение на материалните разходи отчитат Секулово, Чернолик, Нова Черна, Попина, Паисиево, Окорш и други, а общо за годината се очаква превишение с 305 000 лева. В резултат на това и фактическата себестойност на 100 кг обща животновъдна продукция през шестмесечието е с 11,8 по-висока от предвидената по плана. Себестойността на продукцията в говедовъдството е повисока от запланувания с 9,6 на сто, в овцевъдството — с 9,3, в птицевъдството — с 5,8, и в свиневъдството — с 15,2 на сто.

От работата на съвещанието проличаха и главните причини за неблагополучията в областта на животновъдството. Това са непълноценното хранене на животните, недостатъчната загриженост на специалистите, подценяването на социалистическото съревнование, незадоволителната работа с кадрите, изоставане с развъдно-подобрителната и племенна работа и други.

В своето изказване главният лекар на Ветеринарната лечебница в Силистра д-р Русев се спря подробно на съвместната работа на ветеринарните лекари и зоотехниците, за разширяване дейността на ветеринарните лекари, които трябва да се намесват активно

(Продължава на IV стр.)

Горските работници — първи в съревнованието

16 август беше радостен ден за работниците от „Горско стопанство" — Силистра. За постигнати най-високи успехи в разгорялото се предюбилейно социалистическо съревнование между промишлените предприятия от окръга за второто тримесечие заместник-председателят на ОНС Иван Петров връчи на колектива преходното червено знаме на ОНС и на ОСПС.

И наистина успехите на този сплотен колектив заслужават внимание. Планът е изпълнен 138.4 на сто, като вместо заплануваната продукция за 190 000 лева бе произведена такава за 263 000 лева. Особено високо е преизпълнен планът за печалбата — вместо планираната 37 000 лева, постигната е 86 000 лева. С повече от седем процента е преизпълнен и планът за рентабилността.

Когато говорим за тези високи успехи, извели предприятието на първо място в окръга, не можем да не споменем имената на онези, които с вдъхновения си и неуморен труд са допринесли най-много за постигането на високите разултати. На първо място това е колективът при горско-технически участък — „Дунав", който ритмично преизпълняваше своя план с над 38 процента. А секаческата бригада на Георги Маринов с мотор на резачка „Дружба" изпълни плановата си задача 137 на сто. Добре работиха и секачите от бригадата на Иван Дечев с изпълнение 135 на сто.

Неджми Джалилов — ръководител на обект, Хараламби Бабуклиев — ръководител на обект, Велико Добрев — извозвач, и др. са от тези, които са дали най-много с личния си пример и са увличали и другите в постигането на трудовите победи. Затова и заслужено са наградени. Но най-голямата награда за работниците от „Горско стопанство" е фактът, че те преизпълняват поетото обещание и ще посрещнат славната годишнина от победата на свободата с още по-високи трудови победи.

(СТ)

1944 1969 Пред 25-годишнината на Девети Септември

Премериха сили най-добрите

Състезанията по професии станаха обикната форма, чрез която младите работници от градската комсомолска организация в Силистра проверяват своята сръчност, умение и майсторство.

Преди известно време най-добрите млади стругари и фрезисти от силистренските предприятия се състезаваха по инициатива на ГК на Комсомола. В неделя преди обяд се проведе второ градско състезание по професии — хубава проява през Десетдневката на работническата класа, организирана от ОСПС и ГК на ДКМС. В завод „Стомана" зачаках нетърпеливо да премерят сили 25 стругари, фрезисти и заварчици. Бяха избраници на ЗММ, ТПК „Метал", Завода за организационна техника, ДПП „Електрометал" и заводите „Хром" и „Стомана". Стругарите и фрезистите бяха разделени на две групи — до пети разряд и от пети до осми разряд.

Вълнението трая, докато всички групи и участници привършиха детайлите си. Защото тези, които първи ги предадоха, не бяха сигурни в победата си, тъй като комисията с председател инж. Петър Петров бе изключително внимателна към качествените показатели.

След три часа напрежение всички бяха предали изработените детайли. Председателят на комисията обяви следното класиране:

От стругарите до V разряд най-бързо и качествено са работили Христо Курдоманов от „Стомана", Георги Цанев от „Оргтехника" и Никола Жеков от „Хром".

Неделчо Маринов от „Стомана", Хараламби Пенчев от „Оргтехника" и Енчо Енчев от ТПК „Метал" са победители сред стругарите от втора група.

На първите три места сред фрезистите от първа група се класираха Симеон Йорданов от ЗММ, Февзи Юмеров от „Стомана" и Господин Иванов от „Електрометал". Победители във втора група са Цветан Славчев от „Оргтехника", Велико Тодоров от „Стомана" и Борис Илиев от ЗММ.

Първенец сред заварчиците стана Иларион Канонов от МЗ „Стомана", на второ място се наредиха Куньо Иванов от ЗММ, на трето — Тодор Георгиев от завод „Хром".

Всички бяха наградени от Добри Михайлов, представител на ОСПС.

(СТ)

Свежо попълнение в завод „Хром"

В края на работната смяна в събота стругарите от бригада „Трайчо Костов" в завод „Хром" — Силистра се събраха на тържествено събрание в комсомолския клуб, за да отбележат 72-годишнината от рождението на своя патрон и приемат в своите редици свежо попълнение.

След кратък доклад за живота и делото на видния български комунист Трайчо Костов, изнесен от Атанас Жеков, думата бе дадена на най-старите членове на бригадата — Петър Райчев и Илия Капанджиев. Те разказаха пред комсомолците за първите години на своята работническа съдба. Запомнили са я с дългия и незаплатен период, през който усвоявали професията, с първичната техника в нововъзникващите предприятия, с трудностите на преходните години.

Съвсем различна е днес картината. В редиците на работническата класа се вливат добре обучени в нашите технически училища и институти младежи. Преди известно време 14-те курсисти от СПТУ „Димитър Ганев" в Силистра, които сега бяха обект на внимание в салона, бяха приети на преддипломен стаж с голямо внимание и като равностойни бъдещи колеги. А днес председателят на заводския профкомитет Павел Панев им връчи червените книжки „Член на работническата класа", заповеди те за назначение и трудовите книжки.

Главният инженер на предприятието Добри Николов изтъкна достоинството на работническата класа — създател и политическа сила в обществото, изказа уверение, че в трудовия колектив на „Хром" новопостъпилите млади труженици ще придобият всички положителни черти на своята класа — бойка и дръзновена, трудов авангард.

Велико Станчев — курсист от Техникума по механотехника „В. М. Комаров", прочете обещание на младите работници да се трудят и живеят по комунистически.

(СТ)

Признателност към делото на комуниста

В неделя в село Бабук беше тържествено честувана двадесет годишнината от смъртта на бореца за народна свобода и неуморимия труженик за укрепване основите на новия социалистически строй Тодор Димитров Марков. Тук се събраха много близки приятели и бойни другари на покойния, с които той е живял и работил през своя кратък живот. Под звуците на духова музика всички се отправиха към селското гробище, където се състоя кратък митинг. Слово за пътя, изминат от Тодор Марков, произнесе секретарят на общинския партиен комитет Куни Михнев. С особено вълнение ние слушахме думите на признателност и благодарност, бяхме свидетели на обичта, която е оставил в сърцата на хората този човек.

И те не могат да не го обичат. Той е и един от многото бабукчани, които не пожалиха своята младост в борбата с румънския и български фашизъм, и един от основателите на кооперативното стопанство, първият директор на МТС в Ситово, първият представител от този край в селскостопанската делегация, посетила чужбина непосредствено след годините на народната победа...

Живот-пример. Под звуците на „Вий жертва паднахте" от новопостроения паметник бавно пада бялото покривало. За да остане в очите ни този каменен блок завинаги като символ на родолюбие, гражданска доблест и непрестанна грижа за хората.

Е. ЖЕЧЕВ

БЕШЕ надвечер. Кравегледачът от родилното отделение Мехмед Наимов срещна бригадира Янко Бобев и се похвали, че една от кравите преди половин час е родила две хубави телета. Докато бригадирът и гледачът споделяха общата радост, съпругата на гледача — Неджмия съобщи, че и друга една крава е готова за раждане, да отидат да ѝ помогнат. Двамата прекъснаха разговора и се затичаха към родилното помещение.

Добиха едно хубаво теленце. Докато почистваха новороденото, забелязаха, че кравата ражда и друго, последва трето и четвърто. И така, на 5 август кравата „Фатма" от фермата в село Искра роди четири телета. Въпреки всички грижи едно от телетата умря. Останалите три се намират в отлично състояние. За тях се грижи опитният телчар Хюсеин Мустафов.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО СЕГА ГИ ВДЪХНОВЯВА

Достойна за уважение и вдъхновение е дейността на младежкото революционно движение в с. Йорданово. Първите искри на социалистическите идеи тук се разпалват веднага след Великата октомврийска социалистическа революция. В пламъка на революционните борби се ражда и Комунистическият младежки съюз. По пътя на борбата с цената на много мъки, дори и живота на най-преданите, са преодолени не една трудност, не една опасност.

За да отдадат почит към онези, които не пожалиха младостта си и отдадоха най-скъпото — живота си за свободата на Родината, към онези, които посрещнаха свободата и отдадоха сили и знания за победата на социализма, и тези, които през м. септември 1944 година учредиха РМС в селото, на 16 август т. г. много жители на с. Йорданово се събраха в читалищния салон. Срещата на трите поколения в дните пред юбилейния празник се превърна в незабравимо тържество за хората от селото.

В краткия доклад, изнесен от Тодор Енев, който е бил и първи секретар на учредената ремсова организация, бе проследено развитието на младежкото революционно движение в България и с. Йорданово до наши дни. Думата да разкажат спомени бе дадена на онези, които отстояха на бурите и сега са пример за вдъхновение на младите.

Увлекателен и завладяващ бе разказът на Симеон Жеков за дейността на младежта в силистренския край до деня на победата на 9 септември 1944 година. Той бе богато наситен с примери от дейността на йордановските ремсисти в онези години, запазили се в паметта на Алеси Велев.

След вълнуващото приветствие на пионерите и многото цветя, поднесени на гостите и ръководителите на селото, спомени от недалечното минало сподели и Вельо Велев, а секретарката на дружествения комитет Николинка Вълева разказа за сегашните дела на комсомолците в Йорданово и увери присъствуващите, че те завинаги ще запазят в сърцата си подвизите на героите и с делата си ще потвърдят предаността си към скъпата Родина.

Членът на Бюрото на ОК на БКП, на ИК на ОНС и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров поздрави присъствуващите и поднесе грамоти и книги на 12 души, проявили се добре в младежкото движение в селото.

Пред присъствуващите бе изнесена литературно-музикална програма от пионерите в селото.

Иван НИКОЛОВ

ДЕН И НОЩ КРАЙ СИЛАЖНИТЕ ЯМИ

Известно е, че ТКЗС — Срацимир е между най-пострадалите от природните стихии. Това налага да се използуват всички възможности за компенсация на загубите, за постигане на планираната продукция.

Ръководени от тази повеля, срацимирските стопани работят усилено край силажните ями. Най-много силаж ще бъде съхранен в централното село. Край голямата яма в стопанския двор се трудят трактористи от бригадата за комплексна механизация. С помощта на тежки машини те разхвърлят и притъпкват зелената маса.

Освен трите силажокомбайна, на наклонените терени работят кооператори, които изсичат царевичака на ръка. Той се отнася с каруци и ремаркета край ямата. Вечер тук идват по 15 комсомолци от двете младежки дружества. Рамо до рамо се трудят ученици, учители и полевъди. Те обслужват апарата, с който се нарязват сочните стебла.

Помощта на комсомолците е високо оценявана от ръководството на кооператива. Благодарение на нея всекидневно количеството на приготвения силаж се увеличава с по 300-400 тона.

В цялото стопанство са отгледани 3 000 дка фуражна царевица — I култура. Смята се, че плануваните 8 500 тона силаж ще бъдат надхвърлени. Така за животните ще бъде осигурено достатъчно количество сочен фураж за зимата.

Д. ГРИГОРОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Положението в Северна Ирландия

ЛОНДОН, 18 август (БТА) — Присъствието на английски войски в Северна Ирландия наложи затихване на демонстрациите и кръвопролитните сблъсквания. Да се говори обаче за затихване въобще е невъзможно. Така например през вчерашния ден, който беше сравнително спокоен, при различни инциденти са били ранени 25 души само в столицата Белфаст. 33-ма демонстранти са били арестувани.

Английският министър-председател Харолд Уилсън, който прекъсна почивката си, за да се занимае лично с проблемите, възникнали във връзка с вълненията в Северна Ирландия, вероятно утре ще се срещне с министър-председателя на Северна Ирландия Чичестър — Кларк. Очаква се английският министър-председател да настоява за конституционни реформи, които да осигурят равни граждански права на католическото малцинство или с други думи да осигурят по-добри условия за работа, по-добри жилища и по-голям дял в управлението на страната. Обаче едва ли подобни внушения ще бъдат изпълнени, щом като това зависи от Чичестър — Кларк. Вчера на пресконференция той заявил, че английските войски ще останат в Северна Ирландия „толкова, колкото изисква обстановката". Той отправил остри нападки срещу правителството на република Ирландия и предложил редица конструктивни мерки за уреждане на северноирландските проблеми. По-специално той се обявил против отиването на министъра на външните работи на Ирландия Хилъри в Ню Йорк, където той постави въпроса за намесата на войски на ООН в Северна Ирландия. Без да каже нито една дума за истинските причини за вълненията, Чичестър — Кларк изтъкнал, че тези вълнения се дължат на дейността на „екстремистите". Едва ли при подобно отношение възникналите проблеми ще намерят правилно политическо разрешение.

Тезиси на Президиума на ЦК на СКП за 25-годишнината от словашкото национално въстание

ПРАГА, 18 август (БТА) — По случай 25-годишнината от словашкото национално въстание, Президиумът на централния комитет на Словашката комунистическа партия обнародва тезиси за борбата и целите на словашкото национално въстание. В документа се казва, че словашкото национално въстание е провъзгласило възраждането на словашката република в рамките на нейните граници преди Мюнхенското споразумение, както и образуването на демократични институти. На територията, на която избухна въстанието, се изтъква в тезисите, възникна ново обществено положение, създаде се нова политическа структура на държавата.

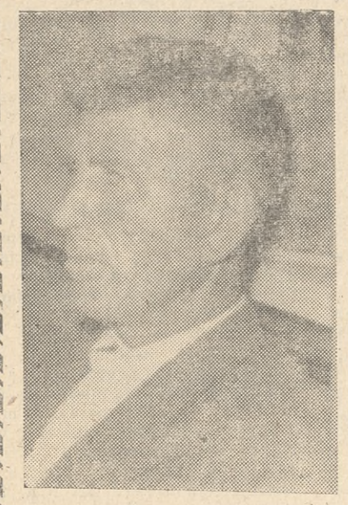
След това в тезисите се подчертава, че победата на словашкия и чешкия народ над силите на реакцията, победата на националния освободителен фронт на Чехия и Словакия, победата на Съветската армия над хитлеристка Германия бяха началото на нов подем на социалистическото движение и на борбата на работническата класа за нейното пълно освобождение.

Ние воювахме за свободата

Най-светлият миг в живота ни

В борбата против фашизма и капитализма взеха участие и десетки комунисти от нашия окръг. Някои от тях редакцията покани да разкажат за най-вълнуващия момент от борбата им срещу фашизма. Те се отзоваха с готовност. В няколко броя ще поместим техните разкази.

ГЕОРГИ БАСАКОВ ОТ с. СИТОВО:

— Моята революционна дейност започна от 1933 година, когато станах комсомолец. Организацията на Комсомола в родното ми село се създаде през 1932 година. Комсомолците водеха упорита борба срещу румънската жандармерия и колонистите-македонци, които ни тероризираха. Много пъти спечелвахме битките с колонистите и това повдигаше духа ни.

На 7 ноември 1934 година тряб ваше да отидем на митинг в Силистра. Щеше да се държи реч от дейци на Партията. В селото беше създадена много добра организация и за Силистра бяха готови да потеглят доста членове на Партията, ДРО и Комсомола. Много хора тръгнахме, едни пеша, други — с каруци. Когато пристигнахме в Силистра, полицията ни разгони, понеже беше вече усетила, че ще има голям митинг. Започнаха арестите. Мене и още някои комунисти ни арестуваха и ни задържаха в полицията. После по етапен ред ни върнаха в село Ситово. В Ситово ни посрещна началникът на румънския жандармерийски пост и почна да ни бие. Побоищата и арестите не изплашиха комсомолците. Напротив, те заработиха още по-активно. На следващата година още повече укрепихме Районния комитет на Комсомола.

На 1 август 1935 година украсихме селото с червени знамена, разпръснахме позиви. Полицията пак тръгна да ни бие и тормози. Извърши арести. Бях арестуван и аз. Останалите арестанти освободиха, а мене и още двама наши другари откараха в Силистра, в жандармерията. След известно следствие ни изпратиха в затвора. Там прекарахме два месеца. Поради липса на доказателства ни освободиха. Щом се върнахме, събрахме комсомолците. Свикахме събрание. Приехме и девойки в нашите редици. През 1935 година Партията, Комсомолът и ДРО в нашето село работеха единно. Селяните вярваха в нас, защото ние винаги заставахме на тяхна страна срещу безправието, което установяваха румънските власти и полицията.

По време на Сребърските събития от 1936 година също бях арестуван. По това време вече бях секретар на Комсомола в Ситово. Същевременно разнасях материали от Сребърна за Ситово. Само за една вечер в Ситово бяха арестувани над 200 души. В затвора ни изтезаваха много. Съдиха ни. Лежах в затвора в Силистра. После престоях в затворите в Калараш, Вакърещ. Най-много ме държаха в затвора в Констанца — една година и половина. Там, в Констанца, бях приет за член на Партията. Това стана в 1937 година.

Когато излязох от затвора, наново се свързах със своите бойни другари. След известно време заминах в казармата. И там не прекъснах своята революционна дейност. В 1939 година в Ситово комсомолците и комунистите работеха доста активно, макар да бяха малко на брой. В 1940 година Южна Добруджа беше присъединена към българската държава. Сменихме само правителството. Тормозът пак тегнеше над главите ни. През 1941 година фашистките управници и полицията разгърна старите полицейски архиви. Откриха нашите имена и пак започнаха гоненията. През 1943 година в Силистра стана провал. Беше разкрит Окръжният комитет на Партията. Арестуваха и мене. Докараха ме в Силистра. В продължение на цял месец ме биха в полицията, за да направя признания, да издам организацията, в която членувам. Българските полицаи не се различаваха по нищо от румънските. Еднакво прелследваха участниците в борбите на Партията. Нищо не признах пред полицията, не се поддадох на провокациите. Държах се достойно. Изтърпях инквизицията, на която ме подложиха полицаите. Поради липса на доказателства бях освободен от затвора. В 1944 година също бях инквизиран.

Винаги съм се стремял в моя живот да служа вярно и честно на делото на Партията, да я подкрепям в нейната борба за по-хубав и щастлив живот. Участието ми в революционното движение ме въоръжи с ясен поглед върху света. Доволен съм, че ние победихме на Девети септември и установихме народна власт. Плодовете на нашата борба днес се виждат навсякъде. А това ни радва много.

АТАНАСА ЛАЛЕВА ОТ с. СРЕДИЩЕ:

Останах от малка сираче, детството ми мина с наведен гръб по чифликчийските ниви. За първи път чух, че има хора, които се борят против този убийствен ред, след като се омъжих за моя другар Кольо Лалев. Спомените от ония дни са много, просто не знам кой е по-значителен и кой по-маловажен сега, Ние, жените, също не бяхме и не можехме да бъдем безучастни към борбата за едно по-хубаво бъдеще.

В революционното движение се включих активно през 1932 година. Първите ми срещи с полицията бяха във връзка с постоянните арести на моя мъж. Пред много полицейски постове съм осъмвала, много често съм посрещала такива „драги“ гости и в свой дом. Местенце необърнато в къщата ни не беше останало. Но нашето движение не отслабваше. Аз започнах да водя силна агитация сред жените, да ги приобщавам към общото дело. И резултат имаше. През 1933 година успяхме да накараме самозабравилият се даскал да върне парите, ограбени от хората, през 1935 година спечелихме делото и спасихме мерата на селото от разорава не, изгонихме един развилнял се бирник. Известно време аз отговарях за събирането на помощи по линията на МОПР в бившата Тервелска околия, обикалях села та, множаха се редиците ни.

Много стари наши другари познаваат гостоприемния праг на къщата ми, където винаги са намирали храна и подслон, къде то съм се грижила за тях като за родни братя. Топлината на нашите ръце стигаше до тях, кога то бяха и в затворите, и в полицейските участъци, и в горите наоколо, вече като партизани. Често съм служила и за връзка между нашите младежи и младежите от града. Ние всички помним и винаги ще помним тяхното геройско държание през 1934 година, когато 15 души бяха арестувани във връзка с окачването на червено знаме сред селото. Лично аз съм боядисала и подготвила плата, който беше окачен от един наш съсед. Сега просто си задавам въпроса: как сме могли ние тогава да изтърпим всички тези неща.

Все пак ние сме жени, нали. Ей тъй, да видиш мъжа си, дето има една дума, кърваво месо само... не знам. Така го донесоха моя мъж, когато беше арестуван по време на Сребърския процес. Като малко дете с лъжичка съм го хранила цял месец. Много пре междия съм прекарала и с прена сянето и разпространението на не легалните материали. В двора бяхме изкопали специален трап, в който ги криехме веднага след получаването им. Добре си спомням как веднъж вървим по силистренските улици с моя другар, а на моя гръб цяла торба с брошу ри. И чакам да ми се даде знак, къде да вляза. Като ме видяха стопаните, уплашиха се. Жълта като восък съм била от напрежение. А то не беше един, не беше два пъти.

Не по-малко са срещите ми и с българската полиция след 1940 година. Но ние вече имахме опит в работата, не можеха да ни уплашат с техните закани. Зорът им беше да узнаят кои са членовете на ОК на Партията. Дейността ни протичаше в подготовка на помощи и дрехи за другарите в затвора, а когато се появиха тук партизаните, и в активното им подпомагане с храна, дрехи, лекарства и др. Заедно с моя мъж съм осъществявала връзката между партизаните и нашите другари от Силистра посредством кака Мария Русева и др.

Към месец август 1944 година научихме, че полицията се готви да ни излови наведнъж всички и да ни ликвидира. Но и тази последна разправа, която тя готвеше с прогресивните хора, се провали и ние дочакахме живи идването на свободата.

След Девети септември аз продължих да работя с неотслабваща жар за укрепването на нашата млада народна власт. Била съм в много комитети по основаването на кооперативните стопанства. Нашата организация на жените, която след победата наброяваше близо 220 членове, изпрати на фронта много подаръци за бойците, активно участвува в строителството на първите обществени постройки сред селото.

Накрая искам да кажа, че това е само една малка част от преживяната. Сега заедно с младите се радваме на постиженията, за които някога се борехме и мечтаехме.

Пред 25-годишнината на Девети Септември

Двигателят на успехите

В дните пред славните юбилеи на нашия град социалистическото съревнование се разгаря с още по-голяма сила. В него се вливат не само производствените единици и отделни първенци, а всички работници и служители, вдъхновени от една обща цел — достойно посрещане на тези забележителни дати. Тази масовост на все народния подем е най-добре изразена в резултатите, които постига всеки производственик.

ДИП „Липа“ е едно от челните предприятия в окръга. От 14 производствени бригади 11 вече са носители на високото почетно звание „Бригада за комунистически труд“. А от тук можем да съдим и какви са производствените резултати на този ентусиазиран колектив. Осъществен е бърз технически прогрес, пълно се използуват производствените мощности, подобрява се качеството на продукцията, реализират се по-големи икономии от суровини и материали. Тази благородна надпревара се води чрез личните и бригадни обещания по предварително известни на всички показатели. Те са подкрепени с редица допълнителни мероприятия, които подсигуряват тяхното практическо изпълнение. Чрез различните форми и методи на съвместна работа профкомитетът, заедно с висшите и средни технически и икономически кадри успешно разрешава много от основните проблеми на производството.

От няколко години ДИП „Липа“ е в съревнование със сродното му предприятие от Толбухин — ДИП „Добруджанска мебел“. Много пъти смени своето местожителство знамето на първенството. И макар за първото полугодие на тази година то да отиде у толбухинци, силистренските мебелисти и не мислят да се признаят за победени. Месец май беше за тях труден месец. Изпълнението на плана достигна едва 88 процента. И отново си каза думата сплотеността, чувството за дълг, отново на челo в борбата застанаха ударниците на комунистическия труд. Месец юни бе обявен за ударен. И с много труд и задружни усилия при крайния отчет в графата на процентите се появи цифрата 102, а надплановата продукция достигна 32 900 лева. Обикновен трудов героизъм, извоюван с трудолюбиви човешки ръце. И именно на тях вярваме ние.

Повече от една година ДИП „Липа“ работи при петдневна работна седмица. Трудовият колектив правилно оцени тази голяма социална и културна придобивка. А чувството за колективен живот вече е влязло в душите на хората. Свободните дни сега никой не използува за частна, занаятчийска работа. Отдихът също се използува за общественополезни инициативи. Отново работниците са заедно. Важна задача на бригадите за комунистически труд е да окажат помощ на най-добрите и най-способните да завършат своето образование. През учебната 1968/1969 година във вечерните учебни заведения и по задочен път са завършили средно образование 47 работника, на които е бил осигурен намален работен ден съгласно Кодекса на труда. Много са и другите форми на организиран живот на работниците от предприятието. При много голям интерес преминават новите ритуали, мероприятията, организирани в чест на славните годишнини, дните, посветени на борбите и революционните традиции на работническата класа и други. Дълго ще се помнят и станалите вече традиции вечери—портрети, провеждани в чест на дългогодишни работници. Това привързва младите към работата им, кара ги да изпитват гордост от постигнатото от техните по-възрастни колеги.

Да изброяваме още много неща няма никакъв смисъл, защото и те пак ще бъдат само част от постигнатите многобройни успехи. А и непрекъснатото развиване, усъвършенствуване и обогатяване на формите на движението за комунистически труд и на съревнованието постоянно ги променя. В това именно се състои главната цел на ръководството. Максималните постижения трябва да станат ежедневие. Този стремеж напълно ще отговори на високите изисквания, които предявяват — юбилейното съревнование и нашият върховен работнически дълг пред Родината.

Петър ТРИФОНОВ,
председател на заводския профкомитет в ДИП „Липа“

БРИГАДИРСКИ ДНЕВНИК (Фоторепортаж)

Трудно биха ги познали техните близки, ако ги видят в сините дочени дрехи. Това не са онията лекомислени синове и дъщери, а една голяма и дисциплинирана трудова армия, изпълняваща своя дълг към Родината. Ще ги видите всяка вечер на вечерна проверка пред ученическото общежитие, ще ги срещнете на улицата

(Сн. 1).

(Сн. 2).

с песен на уста, но най-добре с да ги посетите, когато работят.

Ние ги намерихме в Консервната фабрика в Силистра. Бригадири и бригадирки, насядали по местата си, надвесени над своята работа, мълчаливи, съсредоточени. И изведнъж ни стана неудобно, че очаквахме да ги открием по шумните викове и смях, по

(Сн. 3).

летящите плодове. А смях не липсваше. Но той беше от друго естество. Смях на задоволство, че и днес си първи, че и днес никой няма да може да те настигне. Ето така се усмихва и Румяна Калчева (сн. 1). Сръчността и бързината на нейните ръце още никой не е достигнал. Тук работи и един от груповите първенци, бригадата на Васил Паянтов (сн. 2). В разгърналото се съревнование те са носителите на преходното червено знаме.

— И ще го запазим до края! — с увереност заявяват момчетата и момичетата.

И удържаха на думата си. Заслуга за това имат всички, но голяма част от победата принадлежи и на Неделчо Дончев (сн. 3), който съзнателно и старателно работи през цялата смяна.

В дните пред юбилейния празник и бригадирите-средношколци посвещават своите успехи на 25-годишнината от 9-ти септември и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Текст и снимки: Д. Йорданов

Всемладежки отчет „Дългът на младежта към революцията“

ЩАФЕТА С ПЕТ ЛЪЧА

Неотдавна Седмият пленум на ЦК на ДКМС реши в чест на 25-годишнината на Девети септември от 15 август до 5 септември в дружествата и организациите да се проведе всемладежки отчет „Дългът на младежта към революцията“. В дните на всемладежкия отчет комсомолците трябва да рапортуват за своите разностранни дела, посветени на юбилея. Церемонията на този тържествен рапорт сама по себе си е повод за проява на младежката инициатива и изобретателност, възможност да изявят комсомолците признателността си към загиналите народни синове и съветските народи, верността си към завета на героите — комунистическото общество. Но дните пред всемладежкия отчет трябва да се използуват за още по-богата съюзна дейност, да станат връх на предюбилейния устрем.

За какво ще рапортуват комсомолците от общинската организация в Кайнарджа и какъв е техният замисъл за отчета пред общинския партиен комитет?

Докато чакам секретаря на общинския комитет на Комсомола в малката стая до младежкия клуб, се наъкнах на един, вероятно изпуснат лист — „Комсомолски предюбилеен лист“, — отпечатан на циклостил. Беше пореден отчет за съревнованието между младежки производствени единици и дружества с имена на наградени първенци, трудовите им резултати и осъществени инициативи. Оттук започна разговорът ни с Коста Вълчев, секретар на общинския комитет на Комсомола.

Има за какво да рапортуват комсомолците от Кайнарджанската общинска организация на 31-ви август — тази дата те са определили. Коста Вълчев не е от активистите, които „форсират“ в последния момент, за да наберат все пак някакъв актив. Той заговори в минало време, а така се говори, когато се изброяват факти, а не проекти.

Трудовото ежедневие на младежите от Кайнарджанската община отдавна минава под знака на съревнованието „Комсомолски дар за победата“. То се отчита ежемесечно и по кампании и по този начин се осъществява почест контрол на младежката дейност. Управителният съвет на стопанството е стимулирал съревнованието с парични награди и екскурзии в чужбина. С най-добра работа се отличили комсомолците от дружеството при ремонтната работилница на ТКЗС — няколкократни първенци. От младите механизатори, които като специалисти съвсем не са млади, най-много са притежавали флагчетата на първенци Тодор Маринов от Кайнарджа, Марин Мандарджиев от Войново, а шофьорът Коста Петров така е работил през юбилейната година, че вече е определен за представител на всемладежкия събор в София. Високи трудови показатели са постигнали и младежите от полевъдното дружество в Зарник, доячката Величка Костадинова.

През юбилейната година за ремонтните работници и механизаторите са били организирани курсове за повишаване квалификацията, пионерите са помогнали в бранието на кайсии и са оформили алеи и спортна площадка.

От политическите инициативи най-паметни ще останат за комсомолците срещите с участниците в Отечествената война и в добруджанското революционно движение. Те още веднъж им разкрили тежката дан, с която е заплатена свободата.

Денят 31-ви август комсомолците ще превърнат в празник, в тържество на своята крилата младост. От петте съставни села на общината ще поемат към центъра на Кайнарджа пет лъча на щафетата. В този ден ще се проведе и спортен празник, а вечерта, след тържественото връчване на рапорта, младежките агитки от Зарник, Войново и Кайнарджа, които през усилените кампании изнасяха поздравителни концерти за първенците, ще се състезават пред кооператорите.

На 8 и 9 септември пионери и младежи от Кайнарджа ще застанат на почетна стража край паметника на Димитър Дончев, паметната плоча на Тончо Гълчавов и на мястото, където е основана местната партийна организация през 1927 година.

Може да се съжалява само, че са останали безинициативни връстниците на свободата от Кайнарджанската общинска организация на Комсомола. А те са около 30-40 и общинският комитет може ще да направи така, че и те да запомнят двадесет и пет годишнината си.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Нелани помощници

Сутрин, когато слънцето окъпе с топлите си лъчи селото и призове всички труженици за работа, те се събират в красивия парк пред младежкия дом. Започват оживени разговори, весели игри, младежки подмятания и закачки. Но ето — вече всички са се събрали. Време е да се тръгва.

По улицата бързо се придвижва в свободен ход неголям блок от хора. Опитно око от пръв поглед може да определи, че това са младежи от осми до единадесети клас. Следва тон за песен и след малко стъпката става по-твърда и по-широка. Над селото се носят строгите ритми на маршова песен.

Започва още един напрегнат ден за младежите от земляческата група в село Попина. Вече втора седмица те помагат на своите родители за по-бързото и качествено прибиране на реколтата. Втора седмица техните звънливи гласове се носят над кооперативните блокове и зеленчуковата градина. Кооперативното стопанство има доверие в тях и им поверява отговорни и срочни работи, които средношколците изпълняват достойно.

С мъка няколко дни те почистваха разкъсаните от градушката тютюневи листа. Сега помагат на градинарите в трудоемката им работа. Ръководството на зеленчуковата бригада е доволно от тях и всяка сутрин ги посреща с радост, стреми се да им създава такава работа, че да могат да работят всички на едно място, групово. Най-съзнателни и упорити са средношколците Росица Узунова, Росица Удрева, Енчо Иванов и Васко Хараламбиев.

В кооперативните блокове работи още една група средношколци. Тяхната работа е по-трудна и много по-отговорна. Това са средношколците Велико Кюмелиев, Здравко Иванов, Генчо Брезоев и Димитър Иванов, които сами подхранват балировъчната машина и извършват всички манипулации по приготвянето на балите. Упоритостта им помага да превъзмогнат трудността на работата и ръководството на стопанството не пести похвали по техен адрес.

Своят труд средношколците посвещават на славния юбилей — двадесет и пет годишнината на социалистическата революция.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Обновените селища на Добруджа

Старо село

Старо е само името му

Кацнало върху хълма, украсено от новите къщи, прошарено от асфалтираните улици, моето село се вглежда в долината, в която в далечното минало са текли водите на буйна река и с ехото, отразявано от хълмовете, е чезнела глъчката на старите гемеджии. От онова далечно минало са останали само измитите брегове, сухото дъно и железните халки, на които са възвали гемиите. Следи... Макар и неми свидетели, те напомнят легендите за аспаруховите войни и непокорните българи, за труда и героизма на онези, които са вървели по тези земи, но не всичко са отнесли със себе си.

— Старо е моето село, толкова старо, че и най-старите хора не знаят от къде е дошло неговото име. Запомнили са да го наричат Кюхне Исмил-име, дадено в годините на османското владичество. Как са го наричали в древността и защо такова е името му сега — всичко остава легенда. Легенда, в която живее истината, че селото е било населено с будни българи.

С времето вековете са отнесли не едно събитие, не едно величие, на което свидетел е било и моето село. Отнесли го, за да се роди друго, за да се разпалва пламъкът на непокорния и жаден за знание дух на българина. Рано, много рано в моето село хората се учат на четмо и писмо. Откриват първото училище. Разпалва се революционният дух. Витае идеята за народна свобода.

Едва скъсало веригите на многовековното робство, над моето село отново надвисва опасност. Така, изпитало бурите на времето, то доживя истинската свобода на 9 септември.

Много са сега онези, които могат да ти разкажат за първите дни на свободата. Най-ярки спомени обаче времето е оставило в паметта на онези, които бяха първите, тръгнали по новия път. Спри и поговори с председателя на съвета Йордан Ата насов. Той ще ти разгърне непи саната история и върху крилата на спомените ще те върне назад, за да изгради във въображението ти схлупените къщички и прашни улици, да видиш изнемощелите и лишени от радост хора и на фона на мрачното да можеш да съзреш по-ярко непознатата хубост на нашето време.

Къщите, сега те са 571 и всички нови, а хората-2 674 души. Няма ги вече скрибуцащите по прашните други коли. Не се чува мученето на жадния добитък. Живителната влага на водата сега тече от многобройните чешми. Разкъсват мрака електрическите крушки. Гладки и чисти са асфалтираните улици. Песни на радост се леят от високоговорителите.

Спомням си недалечното детство и онези зрелища, когато в селото спреше кола. И сега звучат в ушите ми цъканията на старите хора от чудото на техниката и детския смях, от миризмата на бензина. С новото време чудото влезе във всеки дом. Сега 13 собствени леки коли кръстосват пътищата. Над 150 телевизора и 500 радиоапарата разнасят правдивото слово на Партията.

Читалището — това най-старото огнище на просветата, отдавна напусна мрачните стаички. В просторната сграда сега то съхранява съкровищницата от 7 000 тома книги, а с всеки изминат ден техният брой расте. Привлича хората просторната кинозала. Предлага приятен отдих новата сладкарница. А вечер, когато в полето стихне глъчката, в репетиционните стаи започва да се разлива смехът на естрадно-сатиричния състав, да звучат пълните с живот думи на драматичния кръжок, за звучава песента на битовия хор и се слива с кръшното хоро на танцовия колектив, познал не ед на победа и разнесъл славата на добруджанските танци далеч зад пределите на Родината.

Прийтна е работата и на служителите в новата административна сграда на ТКЗС. С удоволствие се пие чаша бира или вино в новия ресторант. А за жените е истинска отмора готовият хляб на селската фурна. Надникнеш ли обаче в магазина, чистотата и уредбата приятно те мамят и с удоволствие купуваш онова, което ти трябва.

Здравето сега в нашето село е най-скъпото нещо. Казвам скъпо не защото се купува, а защото се пази. Безплатно в здравната служба се лекуват десетки мои съселяни. Лекуват се и когато оздравеят, благодарят на медицинския персонал за положените грижи.

До неотдавна образованите хора в селото се брояха на пръсти. Уважавани бяха само попът и даскалът. А сега само учителите са повече от 14 души. Над 150 са завършилите средно образование и над 15 човека са с висше образование. Във висшите учебни заведение се учат 8 младежи и девойки редовно, а 4-ма — задочно. Всяка година от новото училище потокът на знаещи млади хора продължава да тече.

Щастливи и здрави деца се възпитават в детската градина.

Миналото и настоящето на моето село най-добре ценят онези, които се сродиха със земята. Тези, които със страх пред неизвестността прекрачиха прага на кооперативното стопанство в първите години на народната власт. Не им беше лесно да се разделят дори с бедността, но вярата в Партията беше по-силна и затова през 1948 година 25 семейства поставиха началото на ТКЗС. Още на следващата година купеният трактор заора синорите и в местността „Юрта“ бе създаден първият кооперативен блок. Скоро последва масовизацията и в документите на стопанството бяха поставени на отчет 23 000 декара земя. Тръгнаха към кооперативните ниви тракторите на МТС — Тутракан. Започна да ражда земята непознати добиви. През 1962 година бяха купени част от машините на МТС. А сега е съвсем друго. В помощ на хората са 5 тежки машини, 12 трактора „Беларус“, 15 камиона, 6 зърнокомбайна и 2 кукурузо комбайна.

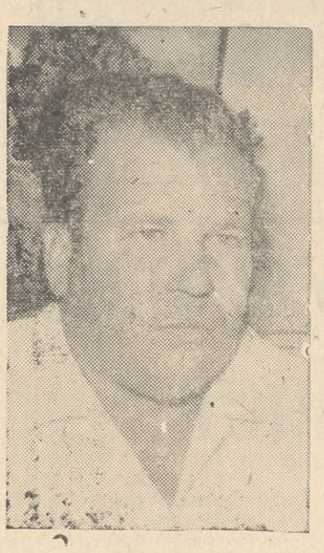
С новата техника дойде и науката.

В спомените останаха и някогашните добиви. Когато в първите години пшеницата раждаше най-много по 130 килограма, слънчогледът по 90, а царевицата по 150 килограма, всички мислехме, че е много, а преди година, когато овършахме по 350 килограма пшеница, събрахме по 250 килограма слънчоглед и струпахме в хамбарите по 450 килограма царевица, никой не се учуди, защото сега всеки е убеден в неограничените възможности на земята.

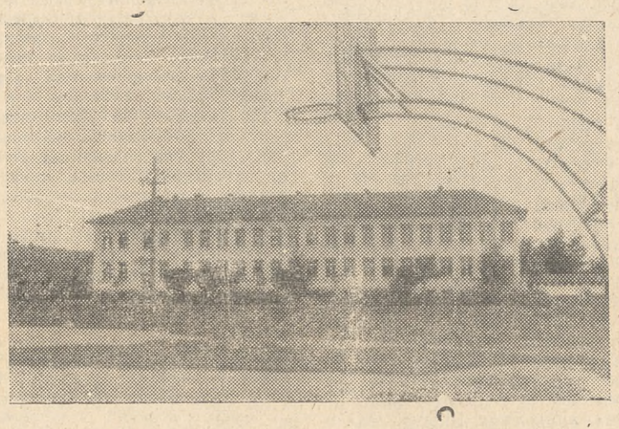
От малките групи животни сега са оформени продуктивни стада. Струи млякото на 270 крави, които дават средно по 3 700 литра в годината. Па сат по ливадите 1 200 овце. Хиляди са прасетата и хиляди — птиците.

Такова е богатството на моето село. Богатство, за което всеки ще ти разкаже, ще ти покаже, а ти ще видиш в очите му вярата в още по-щастливо то бъдеще.

Иван НИКОЛОВ

Един от основоположниците на народната власт и кооперативно движение в селото е и сегашният председател на общинския народен съвет Йордан Атанасов.

Просторно и слънчево е новото училище.

Новопостроените читалищна и административна сграда са едни от придобивките на селото.

25 години икономически възход

Високомеханизирано, интензивно селско стопанство

(БЕСЕДА С МИНИСТЪРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ ВЪЛКАН ШОПОВ)

Във връзка с 25-годишнината на социалистическата революция, кореспондент на БТА се срещна с министъра на земеделието и хранителната промишленост Вълкан Шопов и го помоли да разкаже за успехите на селското стопанство.

Някога наричахме България аграрна страна. С това определяхме икономическото й състояние. Но трябваше да ми не време, трябваше да извървим пътя на 25-те свободни години, за да се убедим колко относително е това определение, колко много и различни степени и етапи от развитието на селското стопанство на една страна включва то. Защото с ралото и сърпа, с изнемощелите от работа волове, с двете си без защитни срещу стихиите на природата и експлоатацията ръце, някогашният селянин едва смогваше да се бори със земята. А тя беше упорита, жестока скъперница... даваше толкова, колкото за данъците и за насъщния. Това не беше земеделие. То ва беше мъка, непосилна борба, вечен страх за утрешния ден.

Това беше най-характерният символ на буржоазна България...

Днес, от върха на победното четвърт столетие, с достойнство то си на народ, който в такъв кратък срок накара света да заговори за постигнатите му успехи, с гордостта на дръзновени участници в социалистическото изграждане на родината, ние можем да заявим: „Това вече история!“

— История, доста поучителна. Тя показва, че когато обработваемата земя е разпокъсана на милиони парчета (у нас те бяха 12 000 000!), е немислимо да се приложи масово нито механизация, нито химизация, нито растителна защитна, немислимо е да се изгради високоинтензивно селско стопанство. И тук особено ярко пролича далновидността на нашата партия. Веднага след победата, съобразявайки се със специфичните ни условия, с Ленировия кооперативен план и с кооперативните традиции в миналото, тя посочи ТКЗС като най-подходяща форма за социалистическо преустройство на селското ни стопанство. Така постепенно, с много упорит тост и в борба с дребнособственическата психика на селянина, ние успяхме да преминем само за 25 години един изключително важен, революционен етап. 857 ТКЗС и 205 ДЗС с близо 84 000 трактора, приравнени към 15 к. с., 14 800 комбайна, 17 400 камиона и над 620 000 прикачни и навесни машини-колко страни в света могат да се гордеят с такива огромни темпове на кооперване и механизиране на селското си стопанство!

Но освен механизацията, нещо, което е твърде характерно за съвременното ни земеделие, това е бързото навлизане на химизацията. И то химизация разумна, на научни основи. За по-малко от десет години употребата на минерални торове и на растително-защитни препарати се увеличи 13-14 пъти. Само през миналата година на декар обработваема земя са внесени средно по 15,9 кг минерални торове в активно вещество.

Голяма придобивка за социалистическото ни селско стопанство са изградените близо 10 милиона декара поливни площи. По волята на човека напуснаха своите корита и се устремиха към кооперативните поля водите на Искър, Марица, Тунджа, Вит, Янтра и Росица. Социалистическа България сега разполага с 80 големи и 1 800 малки язовира, с над 2 000 помпени станции, със стотици други хидромелиоративни съоръжения.

Оттук и непрекъснатото увеличаване на селскостопанската продукция. Днес нашето село произвежда 2,5-3 пъти повече пшеница, царевица и слънчоглед, 20 пъти повече домати, 4 пъти повече ябълки, 2 пъти повече захарно цвекло, 3 пъти повече тютюн.

През 1967 г. например средният добив от пшениците у нас беше 311,5 кг, в Толбухински окръг — 368 кг, в Бургаски — над 330 кг.

С твърде ускорени темпове през този период се развиваше и животновъдството. В сравнение с 1939 г. производството на мляко, месо и вълна се увеличи повече от 2 пъти.

Тези непознати в миналото изменения в селското ни стопанство доведоха до коренно преобразяване и на самия бит на хората. Израснаха хиляди нови жилищни и обществени сгради, броят на електрифицираните села се увеличи над 13 пъти, а на водоснабдените — близо 3 пъти. Радиоапаратът, телевизорът, хладилникът и пералнята са вече нещо съвсем обикновено за довчерашните ратаи и бедняци. България първа в света въведе държавни пенсии за кооператорите.

На всички досегашни успехи обаче гледаме като на солидна основа за още по-големи, още по-дръзновени подвизи в борбата за превръщане на селското ни стопанство във високоинтензивен отрасъл. Последните партийни решения особено ярко подчертаха тази необходимост. Ето защо ние вече пристъпихме към решително усъвършенстване на организацията на труда, към широко внедряване на комплексната механизация и на промишлените методи и технологии.

Уедрените трудово-кооперативни и държавни земеделски стопанства дадоха широк простор за развитието на комплексната механизация, която др. Т. Живков определи като качествено нов, по същество революционен етап в развитието на производителните сили в селското стопанство. През миналата година по полята работиха 1 608 бригади и 518 звена за комплексна механизация, които отгледаха 7 800 000 дка пшеница, 1 800 000 дка ечемик, 3 900 000 дка царевица, 2 130 000 дка слънчоглед, 1 385 000 дка други култури. Навсякаде в тези бригади и звена бяха постигнати високи производствени резултати. Бригадата на Марин Гогов от с. Косово, Видински окръг, получи от 4 264 дка по 506 кг пшеница и от 2 910 дка по 530 кг царевично зърно. Бригадата за комплексна механизация в Института по пшеницата и слънчогледа край Толбухин получи 100 кг пшеница за 1,55 човекочаса, 100 кг царевица и ечемик за 1,49 човекочаса, 100 кг слънчоглед-за 4,39 човекочаса.

Тази година броят на бригадите за комплексна механизация нарасна още повече. Те поеха грижата за 93 на сто от слънчогледа, 97 на сто от зърнено-житните култури, 52 на сто от царевицата, като един механизатор ще обработва средно над 1 300 дка земя и както се предвижда, ще даде продукция за повече от 50 000 лева.

Насърчаващи са първите стъпки на комплексната механизация и в зеленчукопроизводството, овощарството, лозарството и тютюнопроизводството. Опитът на кооператорите в селата Беглеж, Горна Митрополия и на други стопанства от Плевенски окръг по използването на мрежовите графици все повече се налага в практиката и на други стопанства. Това ще допринесе не само за бързото нарастване на производителността на труда, но ще измени и характера на селскостопанския труд, като постепенно ще го превръща в разновидност на индустриалния.

В цялото по-нататъшно развитие на селското ни стопанство обаче най-съществена роля ще играе помощта на науката. В 27-те научноизследователски института, в 29-те специализирани и комплексни опитни станции и двете лаборатории на Академията на селскостопанските науки в момента се проучват най-модерните методи за организация на производството, създават се десетки нови високопроизводителни сортове и породи животни, разработват се най-актуалните въпроси на аграрикономиката.

Развитието на селското стопанство е тясно свързано с хранителната промишленост. Този широко развит отрасъл на нашата икономика разполага с добра материално-техническа база, която то постоянно се обогатява. В сравнение с 1939 г. през миналата година продукцията на хранителната промишленост се увеличи 13 пъти, а само производството на плодови и зеленчукови консерви-над 40 пъти. Днес България изнася на международния пазар 103 вида плодови и зеленчукови консерви, готови ястия, конфитюри, сладка, плодове и зеленчукови сокове, сушени, пресни и замразени зеленчуци и плодове. Към тях проявяват интерес и най-претенциозните купувачи от петте континента. Това всъщност е и най-доброто доказателство, че България вече има завиден авторитет на страна с високомеханизирано, интензивно селско стопанство, с модерна хранителна промишленост.

В А Ж Н О!

Промкомбинат „Дръстър“ — Силистра открива цех за облицоване с фаянсови плочки по домовете.

При нужда се обадете на телефон 32-02.

О Б Я В А

Заводът за металорежещи машини — гр. Силистра търси да назначи за нуждите на инструменталния цех работници — стругари, фрезисти и шлосеро-монтьори. Същите да бъдат от IV разряд нагоре.

Справка: личен състав на завода. Тел. 27-40; 28-62.

О Б Я В А

ДСО СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

търси да назначи:

1. Електротехник по поддръжка на строителни машини — V, VI, VII разряд — 2

2. Монтьор по поддръжка на строителни и пътни машини — V, VI, VII разряд — 1

Справка на телефон 33-68 и 34-68.

О Б Я В А

Продавам кола „Шкода — 1202 комби“.
Димитър Пенев Митев — „Дружба“ ул. „32-ра“ 23.

О Б Я В А

Продавам кола „Опел каптен“. Николай Йорданов — „Дружба“ ул. „31-ва“ 48.

Възможности има и наградите чакат

Остават броени дни до юбилейната годишнина на свободата. Всеки труженик, където и да работи, се труди с чувство на повишена отговорност, с чувство на гордост от своите успехи и успехите на родината. Не са далеч и дните, в които по цехове и заводи ще се отчетат резултатите от предюбилейното съревнование. Председателите на заводските профкомитети вече получиха определеното количество за техните колективи похвални грамоти и паспорти на победата. Последните са придружени със златни значки, които ще окичат гърдите на много хора за деня на свободата.

— Двадесет и две златни значки! — възкликва председателката на профкомитета на ДСП „Булгарплод“ — Силистра Радка Пенчева. — Толкова много злато наведнъж не съм виждала. Какво ще го правим? — изсипва тя златните отличия на бюрото на партийния секретар.

— Ще го раздадем на хората със златни ръце — отвръща последният.

На хората със златни ръце. А колко много са те тук. През зимата колективът на предприятието се състои от около 500 души, а през лятото се утроява. През лятото кампанията по пулпирането и консервирането на плодовете е усилена. А между впрочем тук кампаниите са много и следват една след друга. Завърши ли се обработката на ягодите, черешите, граха, започва веднага обработката на кайсиите, прасковите, сливите, сетне консервирането на краставици, лук, зеле, боб и др.

През летния сезон в ДСП „Булгарплод“, освен постоянните работници, работят и домакини, и младежи от комсомолските бригади. За всички ще стигнат ли награди? Безспорно, не. Награди ще получат най-упоритите, най-постоянните, най-усърдните. И затова през тези напрегнати дни, дни на трудова надпревара, дни на вдъхновение и трудов героизъм, всички работят безрезервно.

Трябва да отворим малка скоба и да добавим тук, че работата и успехът на хората от консервния комбинат зависи не само от тяхното желание и възможности, но и от организацията на снабдяването, от работата на кооперативните стопанства, от капризите на природата и други фактори. Ала от каквито и странични фактори да зависи, в практиката при отчитането на производствената дейност преди всичко се обхваща количеството и качеството на произведената продукция. Високото качество и голямото количество са ключът към всички успехи. В беседа с главния инженер на предприятието Георги Калчев научаваме, че готовността и възможностите на колектива са големи, желанието у всички работници да се посрещне Деня на свободата с преизпълнен план е огромно. Но... нередовно постъпва суровината. Поради липса на суровина на 9 и 11 август работниците от стерилния цех не са работили. Планът за първата десетдневка на август не във всички цехове е изпълнена. Това неизпълнение може да се отрази съдбоносно на месечния план. Да не се изпълни планът за август, пред Деня на победата, никой от колектива не би желал. Производството на ДСП „Булгарплод“ е сезонно, но такива прекъсвания във време на разгара на кампанията по обработването на много плодове е нежелателно. Поради естеството на работата и поради такива прекъсвания се налага да се работи и в празнични дни. Хората от вакуумния цех ще работят даже и тогава, когато всички ще празнуват Девети септември. На десети ще работи цялото предприятие. Но ако не постъпва ритмично суровина и празничните дни не спасяват предприятието от временно изоставане.

Организацията на взаимодействието между кооперативните стопанства от окръга и ДСП „Булгарплод“ — Силистра трябва да е по-гъвкава, по-действена. За белязва се известно неспазване на договорните отношения между тях. Калипетровското ТКЗС при договорно задължение 750 тона домати за годината, до 11 август е продало на „Булгарплод“ — Силистра над 900 тона. Добри са постъпленията и от ТКЗС — Айдемир, Сребърна. Изостават кооперативните стопанства в Нова Черна, Тутракан и др. Някои от кооперативните стопанства оправдават неритмичното издължаване със закъснялото узряване на плодовете. Но зад тази мотивировка понякога се крие и стремеж на отделни стопанства да предложат от ранната продукция на пазара по частни пътища, преследвайки икономическа изгода. На нас ни са известни и нуждите на пазара, и необходимостта от икономическо укрепване на стопанствата. Но това не бива да става за сметка на неизпълнението на договорните задължения с едно стопанско предприятие от нашия окръг, което освен, че преработва суровината за износ, участвува и в задоволяването на населението от окръга с пресни плодове и зеленчуци...

А цеховите колективи на ДСП „Булгарплод“ — Силистра са неуморно на своя трудов пост пред деня на големия празник. Съревнованието се отчита ежедневно. При влизането в двора на предприятието сутрин всеки работник или специалист от цеха може да види и сравни резултатите на своя колектив за вчерашния ден с този на своите партньори в съревнованието от другите цехове. Резултатите се съобщават и по заводската радиоуредба. Изтъкват се ударниците за деня. Засега в челните редици на предюбилейното съревнование са работниците от смяната на Рашко Радев от соковия участък на вакуумния цех, следвани от смяната с ръководител Иван Дочев от същия цех и от бригадите на Мария Златева и Веса Хаджиева от цех „Заготовки“.

Минаваме от помещение в помещение на консервния комбинат, където дневно се изработва продукция за 40-50 000 лева. Погледът ни обхожда многобройните сръчни ръце на работниците и работничките, които чистят плодовете, обслужват конвейра, етикират или опаковат готовата продукция и неволно се запитваме: „Кои ли ще бъдат победителите в съревнованието, чии ли гърди ще бъдат окичени за празника на свободата със златните значки?“. Всички се трудят упорито, с припряност и дръзновение. Те са стотици, а паспортите на победата и златните значки са само двадесет и две. Тези въпроси сега си задават и председателят на профкомитета, партийният секретар, ръководителите на цехове, смени и други. И няма съмнение, че те ще излъчат онези, които са произвели най-много, които са участвували най-активно в социалистическото съревнование за достойна среща на големия празник.

Михаил ТОМОВ

СЪСТОЯНИЕТО НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО Е ТРЕВОЖНО

(Продължение от I стр.)

във всички процеси в животновъдството. По въпросите за непълноценното хранене на животните, д-р Русев съобщи и един друг факт. „Както е известно — каза той — в окръжния център се изгради лаборатория за окачествяване на фуражите. Обаче, според мене, лабораторията не оправдава своето съществуване, тъй като слабо се ползува от специалистите в стопанствата. Засега са единици, както ветеринарни лекари, така и зоотехници, които ползуват услугите на лабораторията. В повечето случаи те се задоволяват само със задължението да изпратят пробите, да отчетат, че са изпратили, без по-нататък да анализират, коригират дажбите и да внасят подобрение в храненето. За съжаление не е по-добро и отношението на стопанските ръководители към този въпрос. С цел да заприходят фуражите с по-голямо качество, някои председатели не дават писмата, адресирани до зоотехниците, като по такъв начин слагат бариера за пълноценното хранене на животните“.

В своето изказване главният зоотехник на ТКЗС — Нова Черна Марин Маринов обърна внимание на претовареността на заведущ фермите с отчетническа работа. „Нашите ръководители на ферми ние сме ги обърнали на отчетници — каза той — и те изпущат своето пряко задължение като организатори и ръководители на производствени единици“.

За неблагополучията в областта на животновъдството много ръководители и специалисти се оправдават главно с лошата материална база, с неподходящите условия за отглеждането на животните и др. Същото положение съществува и в ТКЗС — Окорш. Но там свиневъдството вече от няколко години е рентабилен отрасъл. В своето изказване заведущ свинефермата Добра Русева каза: „Действително, в последните две години ние постигнахме добри успехи в свинефермата. Така например, чистата продукция от 42 062 лева за 1967 година е нараснала на 83 419 лева, а чистият доход от 905 лева за 1967 година — на 28 775 лева. За постигнатите успехи фермата е определена за окръжен първенец за 1967 и 1968 година. Искам да подчертая и това, че условията на живот, при които са поставени нашите свине за разплод и прасета, не са различни от тия в другите стопанства. Нямаме някакви нови, модерни или механизирани свинарници, при нас всички помещения са стари, но са приспособени за отглеждане на свине за разплод и малки прасета“. Русева подробно разказа за новата организация и заплащане на труда, въведено при тях, големите грижи, които се полагат от гледачите, за голямото внимание, което се обръща на социалистическото съревнование.

Началникът ни отдел „Животновъдство“ при ОКС — Силистра Йордан Русев в своето изказване се спря на редица въпроси, от правилното разрешаване на които зависи и изпълнението на годишните планове в стопанствата. Той обърна внимание за запазването броя на селскостопанските животни, който въпрос е много тревожен в някои стопанства. От месец януари досега броят на кравите е намалял със 166 броя. Това несъмнено ще окаже влияние върху изпълнението на годишния план за млякото. Още по-тревожно е положението с броя на свинете. Така например ТКЗС Белица предлага да намали броя на свинете от 1 500 на 350, Добротица от 1 217 на 1 050, Сеново от 1 600 на 1 200 и т. н.

По състоянието на животновъдството, главните недостатъци в работата на ръководителите и специалистите, принизените изисквания и недостатъчните грижи към работещите в животновъдството и по някои други въпроси обширно изказване направи първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев.

„Много са въпросите, свързани със състоянието на животновъдството в окръга, с неговото развитие, с превръщането му в рентабилен отрасъл — каза той. — На отчетно-изборната партийна конференция беше направена незадоволителна оценка за работата на нашите специалисти, партийни комитети, на стопанските ръководства по оглавяването и организацията на работата в животновъдството.

Сегашното положение също е много тревожно. Този отрасъл в нашия окръг не само че не покрива разходите си, а взема от други места средства в размер на 2 милиона лева“.

Значително място в своето изказване др. Кардашев отдели за изискванията и ролята на младите специалисти в животновъдството. „Специалистите не трябва да бъдат съветници, а организатори на производството, трябва да носят лична отговорност, трябва да проявяват настойчивост и да се борят за прилагане на науката в животновъдството“.

„Един от важните фактори за подобряването на положението — подчерта др. Кардашев — е работата с кадрите. Трябва да се провежда настойчива работа с привличането на млади хора в животновъдството. Завършилите ученици от Селскостопанския техникум трябва да намерят своето място във фермите. Повишаването подготовката, квалификацията на животновъдите също не трябва да се подценява. Не трябва да се пренебрегнат грижите към битовите условия на хората. Налага се още по-широко да се работи за внедряването на различните морални стимули в животновъдството, като честуванията на първенците, алеи на челниците, още по-широка обществена признателност към труда на животновъда“.

Др. Кардашев подчерта, че малко се работи по разгръщането на социалистическото съревнование, по обмяна на положителния опит не само на другите окръзи, а по-добрия опит на стопанства от нашия окръг.

Правилното разрешаване на тези въпроси, целенасочената работа във всички отрасли на животновъдството, прилагането на новите постижения на науката и техниката, мобилизирането на силите на всички, работещи в областта на животновъдството, ще допринесе за изпълнението на обещанията, дадени в чест на 25-годишния юбилей от социалистическата революция в България.

Али РИЗОВ

Залез на Дунава.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

ЦЕЛЕНАСОЧЕНА КУЛТУРНО-МАСОВА ДЕЙНОСТ

Предюбилейното активизиране на силите и възможностите обхваща всички сектори от нашия живот, всички слоеве от населението. Своя принос в небивалия всенароден подем в дните пред юбилея на свободата дава и Профсъюзният дом на културата в Силистра.

Представител на редакцията се срещна с директорката на Дома Мария Димитрова и разговаря с нея за най-ярките прояви на този културен институт. Той все по-определено и по-активно изпълнява функциите си на методичен център за целенасочени културно-масови инициативи, все по-тясно свързва своята дейност с живота на работниците и служителите в града.

Интересна инициатива са организираните вечери-портрети за дългогодишни добри работници. Незабравима ще остане за работника Димитър Трифонов от ДИП „Липа“ онази юлска вечер, когато в негова чест бе устроено мило тържество. Двадесетгодишният му всеотдаен труд в предприятието бе възнаграден с признанието на другарите му, на всички, които го познават.

— Нашият стремеж е — сподели Димитрова — на тези срещи да няма официалност и парадност, всичко да става непринудено, сърдечно и естествено. Затова и на тези срещи не се предвижда официална трибуна с докладчик. Поканваме близките на работника, на когото ще се прави трудов портрет. Тържеството се конферира от артист от театъра; колеги на работника разказват за него — получава се една трогателна задушевност.

Съвсем наскоро се състоя вечер-портрет в чест на тъкачката Ана Димитрова от промкомбинат „Текстил“. Предстои подобно тържество за Петър Вълев от МЗ „Стомана“.

В обсега на Профсъюзния дом на културата са различните тематични вечери, обсъждания на книги, читателски конференции, витрини и изложби на книги в профсъюзните библиотеки и пр.

Сега се подготвя тематичната вечер „За храбрите няма смърт“, посветена на добруджанските революционери Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора и Тодор Бонев. Съратници на героите ще разкажат спомени за тях. За Димитър Дончев ще говори Йордан Сарафов, а за Тодор Бонев — Атанас Атанасов. На вечерта ще присъствуват и представители на бригади и комсомолски дружества, носещи имената на тримата герои.

Домът се грижи за художественото изравнване на най-добрите самодейци в града, които участвуват в литературно-музикалните програми при честувания и тържества. Дело на този културен институт са създадените камерен хор на учителките, школата — танцов състав за най-малките самодейци в града, пионерският танцов състав, който направи отлично впечатление на софийската публика с участието си в концерта в Софийската народна опера на 23 април т. г., който бе предаден по Българската телевизия.

Работници на Дома участвуват в художественото оформяне на програмите за тържествените събрания, на които млади работници се приемат за членове на работническата класа. Вълнуващо преживяване на този нов ритуал в ДИП „Липа“, където бяха приети за членове на работническата класа разпределените за предприятието ученици, завършили Професионално-техническото училище по дървообработване. Директорът е запознал бъдещите работници с миналото, настоящето и перспективите на мебелното предприятие. Интересни изказвания са направили отделни работници. С епидиаскоп са били показани снимки от цеховете на предприятието преди и сега. На всеки бъдещ млад работник е бил връчен паспорт „Член на работническата класа“. Връчване на такива паспорти предстои в промкомбинат „Дръстър“.

Работници на Дома изготвят сценарии и монтажи за най-разнообразни предюбилейни инициативи в предприятията и от общоградски мащаб.

Оживена дейност развива и библиотеката при Профсъюзния дом на културата. В МЗ „Стомана“ е била организирана теоретична конференция по въпросите на научната организация на труда и управлението. Докладчикът бил от ЦС на Професионалните съюзи. Подготвя се теоретична конференция на тема „25 години свободен труд и творчество“ с участието на бригадите за комунистически труд в завод „Хром“.

Библиотеката на Дома издава диплянки с методични указания и библиографски справки за различни инициативи. Тези диплянки се изпращат до всички профсъюзни библиотеки в града.

В ДИП „Добруджа“ ще се състои тематична вечер „Бойният път на Партията, отразен в художествената литература“; в ЗММ — читателска конференция за научната организация на труда и управлението; в МЗ „Стомана“ — вечер за Никола Петров — Караджата с обсъждане на книгата „Стъпка в стъпка“.

За да не изброяваме всичко, трябва да кажем, че Профсъюзният дом на културата организира целенасочена културно-масова и идейно-възпитателна дейност, с която дава своя дял в предюбилейния трудов, политически и културен подем в окръга.

Симеон ПЕТРОВ

Интересен разговор

ЕТЮД: Добри ЙОРДАНОВ

Монолог за победителите

През годините на народната власт наред с укрепването и развитието на самодейността в окръга израснаха много талантливи ръководители на състави. Един от тях е силистренецът Хараламби Димов, допринесъл много за популяризирането на добруджанските танци, за изграждането на добри танцови състави. За него искаме да разкажем сега.

Мъча се да си представя всичко така, както ми го разказахте Вие, др. Димов. Но аз се съмнявам, че ще успея да изпитам задочно онова вълнение, което не Ви е напускало през минутите, когато Вашите малки възпитаници са заставали пред софийската публика, когато на сцената на Музикалния театър „Стефан Македонски“ се понесли първите стъпки на „Добруджанската сюита“.

Зная, че като добър родител години наред сте изработвали в малките танцьори верен усет за ритъм, пластичност, чистота на движението и не на последно място сте ги приучвали на ансамбловост. Желаели сте да станат истински добруджански танцьори.

Сигурно е трудно да се преброят репетициите, сигурно сте знаели какъв ангажимент поемате, когато тридесет детски погледа са питали: „Ще успеем ли, учителю?“

„Та тези деца пораснаха пред мен, в танцовия състав. Учеха във втори клас, когато най-голямо удоволствие за тях бяха не игрите, а пъргавите стъпки на „Пайдушкото“, „Правото хоро“, „Ръченицата“. Казвах си: щом постоянствуваме, щом успея да накарам моите малки приятели да се влюбят в играта, наистина няма да бъдат напразни усилията ми. Две години минаха като два дена. Трябваше да се разделят с училище „10 февруари“ и да продължат в „Макаренко“. Разстоянието се мъчеше да ги раздели от мене, но бяхме си дали дума да бъдем верни на едно общо дело. Репетициите продължиха. През 1968 година станахме окръжни първенци. Тази година се проведе зоновият преглед — представихме се с „Добруджанска сюита“. За пръв път виждах моите възпитаници с такова чувство за музика, с такава артистичност. Това ни донесе нова победа — достигнахме до заключителния етап на фестивала. Така се стигна до сцената на „Стефан Македонски“.

Когато зрителите се настаняваха по местата си, Вие сте изпитвали смътна тревога. Това чувство не Ви е напуснало, докато на сцената не са екнали хорово дните подвиквания и дивният полет на танца не е накарал зрителите да стаят дъх като омагьосани.

Тогава сте отдъхнали облекчено. И вече не сте се страхували, че може да настъпи объркване, че може да се наруши хубавият ритъм на сюитата.

И когато заглъхнал третият фрагмент на танца, екнали неспирни ръкопляскания. Зад кулисите на сцената сте почувствували топлината на тридесет прегръдки, а детските погледи били изпълнени с радостни предчувствия.

Тягостни и безкрайни са се сторили минутите, през които журито е вземало своето решение. Знам колко е трудно да разчиташ на успех, когато участвуват седемдесет силни състава. И в тези минути сте си спомнили за VI световен младежки фестивал в Москва, за прегледа в София, където участвувахте с танцовия състав на Калипетрово и се окичихте с най-високите отличия.

Но сега имате други танцьори — малки ваятели на танца, на които бяхте подали ръка по пътя на трудното изкуство. Знам колко голяма е била радостта Ви, когато от София, от III републикански юбилеен фестивал, се завърнаха със златен медал.

Казвате, че сега най-голямото желание на малките танцьори е да играят пред телевизията. Нека! Нека се наслаждават на изкуството ви хиляди българи, нека се множат вашите почитатели.

Руси ШИМАБЕЕВ

Пред новата учебна година

Докога ще чакаме?

Повече от десет години в нашите училища се внедрява политехническо обучение. Едно от първите училища в окръга, където беше създадена учебна работилница, бе основното училище „Христо Ботев“ — Долно Ряхово. Няколко години след откриването ѝ, се наложи снабдяването ѝ с по-сложни и съвременни машини. Но после почувствувахме нужда от трифазен ток.

Беше направено предложение пред общинския народен съвет в Малък Преславец и то беше прието с необходимото внимание. През 1966 година от „Капитално строителство“ при ОНС бе изготвена проектодокументацията.

Строежът на обекта бе предоставен на група техници от промкомбината в Тутракан, които понастоящем са към „Комунални услуги“ в същия град. Електрическите табла, материалите и другите съоръжения бяха доставени още през лятото. Тяхната стойност надминаваше 1 200 лева. Но работата започна чак през късна есен под ръководството на бригадира Ангел Иванов. Съгласно договора, през декември строежът бе завършен. От месец декември до месец май 1968 година чакахме комисия от „Капитално строителство“ при ОНС. Тя пристигна на 27 май. Инвеститорският контрол установи много нередности и задължи „Комунални услуги“ и лично бригадира Ангел Иванов в 15-дневен срок да отстранят пропуските. Срокът не беше спазен. Работата се проточи до месец декември 1968 година. Въпреки някои пропуски, комисия под ръководството на Н. Караиванов пусна акт образец 27, че обектът е завършен и да се прикачи захранващият кабел. Същият акт се получи в училището под № 708 от 23 януари 1969 година. От 20. VI, когато първата комисия бе наредила да се отстранят всички нередности по инсталацията, бяха изминали точно шест месеца. Ние считаме, че актът е задържан толкова време, понеже комисията не е сигурна в инсталацията и е изчакала да изтече 6-месечният гаранционен срок.

Понеже срокът беше изтекъл, „Енергоснабдяване“ — Тутракан отказа да ни включи в мрежата. След многократни молби на учили щето, въпросът беше отнесен до Инспекцията за държавен контрол. „Енергоснабдяване“ беше задължено да ни прикачи. Това стана през месец март 1969 година. Но след 24 часа стана пробив в кабелната глава и се получи частично опожаряване на уличния стълб. Няколко месеца кабелите стояха така, но в работилницата ток нямаше. При това положение при валежи винаги се получаваха пламъци на уличния стълб, което заплашваше живота на децата и хората. Наложи се преди месец районният техник да ни изключи от електромрежата. Последствията от закъснялото включване на тази инсталация оправдаха нашето мнение. И сега се питаме — затова ли бяха вложени в нея 1 600 лева?

Новата учебна година ще ни завари пак така, работилницата ще продължава да бездействува. Този въпрос е направен достояние на общинския партиен комитет, общинския народен съвет, отдел „Народна просвета“ при ОНС, но резултати няма.

Иван ГЕОРГИЕВ,
директор на училището
Халил ИБРАХИМОВ
наш кореспондент

Важно съобщение

УВЕДОМЯВАМЕ НАШИТЕ ЧИТАТЕЛИ, СЪТРУДНИЦИ И ДОПИСНИЦИ, ЧЕ РЕДАКЦИЯТА НА в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ СЕ ПРЕМЕСТИ НА ул. „БЕСАРАБИЯ“ № 3, НА III ЕТАЖ.

ТЕЛЕФОННИТЕ НОМЕРА СЕ ЗАПАЗВАТ.

спорт

ТРУДНО ИЗВОЮВАНА ПОБЕДА

Трибуните на градския стадион в събота бяха пълни не само защото в Силистра флагът на шампионата се развя с една седмица по-късно — време достатъчно да нарасне нетърпението твърде много, а и защото „Доростол“ бе окуражил почитателите си с успешно начало в Габрово. Нима може в такъв случай да се очаква друго освен победа?

В първите десет минути от двубоя си с горнооряховските футболисти, окрилени от безапелационната си победа над „Добруджа“ — Толбухин в първия кръг, силистренци „направиха“ такава игра, че и най-рутинираният противник ще изпадне в паника. Локомотивци бяха притиснати в наказателното им поле, нашите нападатели с бърза размяна на местата създаваха заплаха след заплаха, а защитниците сипеха топки, отбити от партньорите им — всички станали бранители. Ударите на Младенов с глава и особено други два, отразени от напречната греда, бяха за железничарите прелюдия, предвещаваща по-нататък една зловеща музика. Но гол не падна. И зрителите заговориха за футболно щастие.

Ако има такова, веднага трябва да добавим, че то спохожда ще през цялото време гостите и чак накрая нас. Да се оспорва добрата игра на нашите футболисти е неоправдано. Трудно извоюваха победата, но я заслужаваха. Как другояче да се нарекат трите „греди“, освен щастие. Но в този ред на разсъждения можем да отминем грешките на нашите футболисти, а такива имаше, и то повече в решителния момент, когато да се порази целта е задължително. Проиграха изгодни моменти и Зашев, и Каталиев, Саркизов не се движеше достатъчно, а всички наши нападатели закъсняват със стрелбата. Не случайно всички удари, които вещаеха голове, а и головите, бяха отдалеч. Гостите, както се очакваше, играха защитен вариант и трябва определено да кажем, че го реализираха доста сполучливо. След мълниеносните десет минути те се бранеха с добра координация в действията, без паника и нейната последица — безразборното „чистене“. Играчът с номер десет — капитанът Блъсков — демонстрира големи конструкторски заложби и футболна култура. И ако нямахме здрав тил, зараждащите се от него контраатаки, ако в тях участвуваха повече състезатели, можеха да ни огорчат.

Могат да се отбележат още коректността на нашите състезатели, упорството им в двубоите и безрезервното им изразходване — показател за желание и чувство за дълг да победят. В този смисъл неприличните реакции на една част от публиката (особено към Янков), когато не всичко вървеше добре, са обидни и непристойни.

Минути, които си записахме:

— 48 — След дълга солова акция Ценов извежда в голово положение Зашев, но той стреля вън;

— 54 — С далечен фалцов удар Зашев прави вратарят Петров без помощен. 1:0 за „Доростол“;

— 60 — След центриране на Блъсков и недоразумение на наши защитници, Пашов се прицелва и резултатът е изравнен. Последица от демобилизация на нашия отбор.

— 81 — Мълниеносен удар на Каталиев отдалеч — напречната греда отново е на помощ.

— 90 — Зрителите стават на крака. Стефанов укротява топката в мрежата и време за изненадания ма — 2:1 за „Доростол“.

Лекоатлетическа щафета „Младост-69“

На 26 август сутринта в Силистра ще бъде даден старт на лекоатлетическа щафета „Младост — 69“, организирана от Окръжния, градските и общинските комитети на Комсомола в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

25 млади атлети от Окръжната спортна школа ще пробягат маршрут от около 400 км в разстояние на 8 дни. Навсякъде те ще бъдат тържествено посрещани и изпращани, а в селищата, където завършват отделните етапи, общинските или градски комитети на ДКМС ще организират митинги, на които ще връчат свои рапорти, съобщения и поздравления до ЦК и ОК на Комсомола.

Преди да започне тържествени

На изпитание — шофьорското умение

Едно интересно състезание привлече вниманието на много граждани и шофьори през изтеклата седмица — по майсторско управление на автомобил. Организаторите на състезанието — административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на ОП „Автотранспред“, заслужават похвала за тази инициатива, защото състезанието се превърна в една проверка на умението, сръчността и придобитите навици от шофьорите на предприятието. Знаем също каква е цената на шофьорското внимание, на съобразителността — от секунди или минути понякога зависи човешки живот или скъпо народно имущество.

Маршрутите бяха сложни и изискваха изключително внимание. През този ден пролича и кой има най-точна ръка. С интерес се следеше движението и на малотонажните, и на тежкотонажните коли. С успех се представиха най-добрите производственици през годината, тези, които са всеки ден на път и извършват само качествени услуги на товародателите. Първите три места се заеха от Руси Атанасов — шофьор на МАЗ от Тутракан, който премина най-успешно всички препятствия, Георги Стоянов — шофьор на Шкода от Силистра, и Йордан Янков — също от Силистра.

Състезанието ще продължи с втори етап, когато борбата ще се води за най-икономично изразходване на гориво по определен маршрут.

Атанас ЦОНЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 97 (1566) | Четвъртък, 21 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДИП „Липа" — знаменосец

Министерството на горите и горската промишленост и Изпълнителното бюро на Централния комитет на Профсъюза на работниците от горите и горската промишленост на заседание от четоха резултатите от съревнованието в чест на 25-та годишнина от победата на социалистическата революция в България и присъдиха наградите.

С юбилейно червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи и с 5 000 лева се награждава и мебелното предприятие „Липа" — Силистра.

Пред 25-годишнината на Девети септември

Паметна плоча за Сребърския процес

Снощи десетки граждани на Силистра се стекоха пред сградата на кино „Доростол". Тук бяха дошли първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членовете на Бюрото на ОК на БКП Яким Петков, Шакир Шакиров, Станчо Николов, членове на Бюрото на ГК на Партията, общественици.

На това място преди 32 години се е водил от румънската буржоазия известният на времето Доростолски (Сребърски) процес. През 1936 и 1937 година румънската жандармерия успява да арестува от Сребърна, Ветрен, Ситово, Попина, Добротица, Силистра, Бабук, Калипетрово, Срацимир и други селища на окръга около две хиляди души борци за национално и социално освобождение на Добруджа. Главно под влияние на Партията, ДРО и Комсомола революционното движение получава голям размах. Румънската олигархия търси начини да спре революционния подем. И затова започва безброй арести.

Слово при откриването на паметната плоча произнесе председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов. Той припомни на присъствуващите самоотвержената борба на Партията, Добруджанската революционна организация и Комсомола, която накара румънската буржоазия да спре своите издевателства върху добруджанци. (СТ)

Юбилейната фотоизложба открита

Една от интересните културни прояви пред Празника на свободата е юбилейната фотоизложба „25 години социализъм в Силистренски окръг". Тя беше открита на 19 август в младежкия клуб пред много граждани от секретаря на Окръжния народен съвет Николай Георгиев.

Организаторите на изложбата — Окръжният исторически музей и ДП „Фотография" — са положили много усилия, за да съберат и поднесат на зрителите едно силно въздействуващо документално богатство, което говори с неоспорим език за постигнатото от окръга през годините на свободата. В няколко раздели на изложбата са намерили място завоеванията в различните сектори на живота: промишлеността, селското стопанство, здравеопазването, образованието, културата, спорта. От фототабла-та виждаме новите хора на нашия край, обновената ни земя. Обективът е уловил най-характерното, най-типичното: обширните жилищни блокове, равнината, прорязана от напоителните канали, новите заводи. Всичко е ново, плод на развитието ни по пътя на социализма.

Снимките са изработени и подредени с много вкус. Още от пръв поглед се долавя оптимистичната стъпка на народа ни, напрегнал мишци да гради нов свят — със светли училища и болници, с просторни читалища и детски градини.

„25 години социализъм в Силистренски окръг"!... Изложбата показва само част от постигнатото то. Но и то е достатъчно, за да се доловят мащабите на едно голямо строителство. (СТ)

Да приберем слънчогледа срочно и без загуби

Високата температура през последните седмици ускори узряването на слънчогледа, който в нашия окръг заема 150 000 дка. Над 95 на сто от площите ще се прибират механизирано. Това поставя срочна и отговорна задача пред техническите ръководства на стопанствата: всички налични комбайни да се преустроят за жътва на слънчогледа. Нейното изпълнение се усложнява от обстоятелството, че машините са твърде много износени от тежката пшеничена жътва. Налага се сериозен технически преглед, при който да се отстранят повредените части.

Макар че в нашите кооперативи има натрупан дългогодишен опит по механизираното прибиране на слънчогледа, все пак се правят редица пропуски, които винаги будят основателна тревога. Така например допуска се голям процент на разпиляване. Значително количество от семена та се олющват, чупят и т. н. Освен това не са изключени слабости и от организационен характер. Става така, че някъде прибирането на тази култура започва покъсно от най-подходящия момент, другаде се удължава срокът на самата жътва поради това, че не се оборудват и използуват всички комбайни.

Ето защо, въпреки малкото време за подготовка, трябва да се работи така, че да се постигнат най-добри резултати. От голямо значение е правилно да се съчетаят и използуват следните елементи: прибирането на слънчогледа да става в такава зрелост, която осигурява най-висок добив, жътвата да започне тогава, когато може да се достигне най-висока масленост, когато семето е годно за съхранение.

Научно е доказано, че когато влагата в семената спадне под 20 процента, в тях вече не се натрупват мазнини и други органически вещества. Като се има предвид, че в окръга има 25 сушилни, жътвата на слънчогледа може да започне именно в този момент. Той съвпада с онази зрелост на посева, когато 70-80 процента от питите са кафяви, а останалите жълтокафяви. Всяко избързване или забавяне намалява добива, маслеността и цената на продукцията.

В гр. Сливен бе проведено съвещание, на което се демонстрираха нови приспособления за нагаждане на комбайните за прибирането на слънчогледа. Някои от тях са лесно изпълними и имат голям ефект. Такива са например широките лифтери, при които широчината отговаря на междуредието. Предназначени са за площи, засети праворедово с пневматични сеялки, със 6 секции. За силно полегнали посеви, каквито през тази година има в Чернолик, Паисиево и др., следва да се подготвят и използуват правите тесни лифтери, като на предния им край се завари ботуш, за да не се забиват в почвата. При всички случаи коридорите между два лифтера не бива да бъдат повече от 64-65 мм.

Заслужава внимание и щитът, оформен с мрежа. Той дава добра видимост на режещия апарат. При този случай комбайнерът има възможност да предотврати задръстването на апарата. Освен това досегашният щит отразява оронените при удара на питите семена, а нововъведеният ги поглъща.

За да се намали до минимум разпиляването на семето, трябва периферialната скорост на мотовилото да бъде 1,1 до 1,2 спрямо постъпателната скорост на комбайна. Това осигурява ритмично подаване, отрязване и избягване на задръстванията. Необходимо е при всички случаи комбайните да жънат по редовете на сеялката. Освен това те трябва да бъдат уплътнени така, както при жътвата на житните култури.

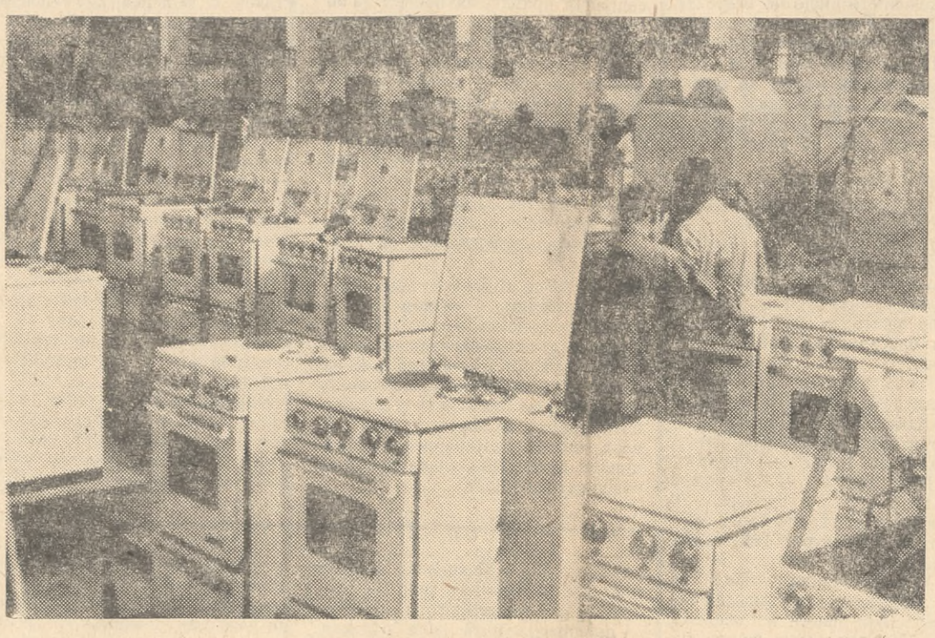
От голямо значение, за да се постигнат по-големи доходи от слънчогледа, е намаляване процента на счупените и олющени семена.

Това може да се постигне, като се направят някои приспособления и регулировки. Голям интерес в това отношение представлява специалната решетка, направена от 10 мм обло желязо, поставена на мястото на ламарината под приемния битер. Тя спомага оронените семена да попаднат на първата сборна плоскост, без да преминават през барабана и контрабарабана. Тази решетка дава много добри резултати и при вършитбата на фасул и грах.

Освен това необходимо е да се разредят спиците на контрабарабана през една. Да се регулират така ситата, та колкото може по-малко семена да попаднат в класовия шнек.

Най-голямо внимание трябва да се обърне на скоростния режим на барабана, като оборотите се регулират съобразно зрелостта на слънчогледа. Те не бива да бъдат повече от 500 в минута в началото на кампанията, 420-410 към средата и 400-360 в последния етап на жътвата. При такива обороти овършването на питите е гарантирано, а оголените и счупени семена намаляват до минимум. За да не останат недоовършани дребни пити или парчета от пити, необходимо е барабанът да се облицова с ламарина така, както при прибирането на царевицата с ЖКН — 1,6.

Всички тези приспособления могат да се изработят от подръчни материали в работилниците на стопанствата. В ТКЗС — Сокол, Дулово, Ситово и други това вече е започнало. Останалите кооперативи ще бъдат подпомогнати с чертежи от отдел „Механизация" при ОКС. Въпреки краткото време, всички ръководни технически кадри от стопанствата на окръга трябва да положат максимум усилия за правилната подготовка и навременното започване на настоящата кампания. Само така слънчогледът ще бъде прибран без загуби, което е повече от наложително за компенсация на част от загубите, нанесени от природните стихии.

Една от придобивките на народната власт е заводът за газови уреди „Терма" в Тутракан.

Вълнуваща среща

В приетите мероприятия на Зафировския общински комитет на Отечествения фронт, във връзка със славния 25-годишен юбилей, бе предвидена и среща с изтъкнат борец против фашизма и капитализма.

На 19 август т. г. отечественофронтовците от с. Зафирово с вълнение посрещнаха другаря Иван Райков, бивш командир на Габровско-севлиевския партизански отряд. Повече от един час и половина не стигна да бъдат разказани даже и най-важните епизоди от битките, които е водил отрядът срещу фашистката жандармерия, полиция и войска. Признателните зафировци му поднесоха скромен подарък, който да му напомня за любознателните жители на това добруджанско село.

В края на срещата, от името на НС на Отечествения фронт, другарят Райков връчи значки за активна дейност на проявили се в обществената работа дългогодишни отечественофронтовски дейци.

Трайни ще бъдат спомените, които остави тази вълнуваща вечер в съзнанието на всички.

Йорданка СЪБЕВА

Пратеници на голямата среща

„... КЪДЕТО ПАРТИЯТА МЕ ПОЗОВЕ"

Скромен дребничък човек ни посрещна край бялото си стадо. С една неподозирана нежност той заразказва за животните, които е обградил с много обич:

—Ами и агънцата и овцете искат да ги милей човек. Да ги извежда по хладинка. Вечер по до късно да ги води из поле то. Пък и по-чиста, по-хубава паша да им намира. Особени грижи се изискват по време на ягнопождането. Иначе бихме ли получавали по толкова много агнета!

Само през тази година Димитър Димов отгледа 124 агнета от стадо, което наброява 85 овце. И повече от заплануваната вълна настрига. И млякото е над очакваното. Той е в постоянно съревнование с другия първенец на срацимирското стопанство, с Цветан, който е носител на сребърен орден за труда. Димитър се надпреварва с него и в грижите за стадото, и в постигането на по-високи резултати от овцевъдството.

Димов не е „роден" овчар. Когато станал кооператор, заедно със съпругата си заработил в свинефермата.

—Там ме позова Партията. Свиневъдството трябваше да се укрепва. Осем години бях във фермата. Тогава започна подобрителната работа в овцевъдството. И там трябваше здрави хора. По решение на партийната организация станах овцевъд. Вече 11 години съм сред стадата и съм благодарен, че можах да оправдая гласуваното ми доверие.

А те, задълженията във всекидневната работа, не секват. Ту трябва да се мисли за подобряване на хигиената, ту да се умува за това как по-целесъобразно да се използуват фуражите. Не отпада грижата и за спазването на колективна. Нали всички трябва да бъдат дисциплинирани. Нали богоровските овцевъди трябва да бъдат за пример сред всички!

Ха! такива мисли вълнуват Димитър. С тях той води борба за повече животинска продукция. Борбата, която го нарежда в челните редици на предпразничното съревнование, донесе му „Паспорта на победата" и златната юбилейна значка.

На голямата среща в гр. Тол бухин първенецът от Богорово ще разкаже може би за своите вълнения. За общия труд на овцевъдите, които носят все по-големи успехи на кооператива. И кой знае, може би не ще забрави да сподели радостта си от новия, заможен живот на село. Та мислил ли е преди двадесетина години беднякът, че ще има сега своя масивна и красива къща? Мислил ли е, че ще бъде между уважаваните хора на село, на когото се поставят такива отговорни задачи?

—Като член на Партията, аз съм готов винаги да се отзова там, където ми поръча. И всяка работа ще изпълня така, както трябва. Зная реда. Обичам да се трудя. Иска ми се всички около мен да бъдат дисциплинирани. Да изпълняват това, което каже бригадирът, което нареди зоотехникът. А щом е така, и повече агнета ще припкат в кошарите, и повече вълна и мляко ще получаваме.

Неподправена житейска мъдрост звучи в думите на скромния труженик. Той ще отнесе в Толбухин своята радост. И обичта си към Партията, която му помогна да преобрази живота си, да бъде не слуга на чорбаджиите, а господар на големия народен имот.

М. ТРИФОНОВА

Път, който ще се следва

В салона на образцовото народно читалище „Доростол" във вторник вечерта се състоя „Среща на две поколения", организирана от ЗК на Комсомола в ТПК „Метал" — Силистра. Проведена през Дните на работническата класа, тя още веднъж разкри приемствеността в трудовата летопис на работническите колективи. Гост на тържеството бе членът на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на Партията в Силистра Станчо Николов.

Шест ветерани на предприятието — Илия Цонев, Атанас Бошнаков, Георги Станков, Кирил Тинчев, Станко Ковачев и Туран Гафаров — работили по 20 години за неговото израстване, застанаха пред комсомолците, между които и 13 връстници на свободата. Илия Цонев, главен счетоводител на ТПК „Метал", проследи пътя, изминат от кооператорите, броят на които с всяка измината година расте. За техните трудови успехи и перспективите на ТПК „Метал" говори председателят му Иван Стойчев.

Дългогодишните работници-юбиляри бяха приветствувани от секретаря на партийната организация Илия Димитров, а връстниците на свободата им поднесоха букети свежи цветя. От тяхно име Атанас Георгиев обеща да се трудят за издигане реномето на кооперативната марка с желанието и упоритостта на първите основатели.

Шестимата от старото поколение кооператори управителният съвет на ТПК „Метал" награди с по един стенен часовник. Тържеството завърши с художествен монтаж, изпълнен от комсомолски състав на предприятието.

(СТ)

Нашата рейдова проверка

ЩЕ СЕ СПАЗЯТ ЛИ ПУСКОВИТЕ СРОКОВЕ НА ОБЕКТИТЕ

Отговорът на въпроса в заглавието е кратък и ясен — както досега на повечето обекти пусковите срокове не се спазваха, така и този път няма да се спазят. Но когато се дава такъв категоричен отговор на въпрос от общонационално значение, когато на него се обръща изключително голямо внимание, изясняването готовността на пусковите обекти и на причините за тяхното изоставане е повече от наложително.

От проверката, която направих ме на над десет пускови обекта в окръга, стигнахме до констатации, които в никакъв случай не са от полза за трите основни звена, осигуряващи спазването на пусковите срокове — проектанти, инвеститори и изпълнители. Наслоената от години практика на протакане на проектите, на не особено компетентното им одобряване, грешките в самите проекти, които се проявяват после и спъват нормалния ход на работата, липсата на авторски надзор, липсата на ефективен инвеститорски контрол, липсата на постоянен технически контрол и ръководство, липсата на достатъчно съзнателно изпълнение на строително-монтажните работи на всички пускови обекти без изключение — всичко това в края на краищата разкрива една твърде необнадеждаваща картина.

Нека разгледаме последователно състоянието на онези пускови обекти, които проверихме.

БНБ — ТУТРАКАН. Пусковият срок на този обект вече е превишен с около два месеца. Обектът не е предаден на 30 VI. 1969 година главно по вина на ТПК „9-ти септември", която не е монтирала навреме дървената ламперия. Но тук не можем да отминем и известното забавяне от изпълнителите, както не бива да отминаваме и някои некачествено извършени строително-монтажни работи. Водосточните тръби например не са отделени от моза ечната бордюра, мазилката също не е отделена от нея, железните решетки не са монтирани здраво и някой би могъл да ги открърти с малко повече усилия, не са избити още отворите на от душниците на тоалетните и не е доказана якостта на около 30 кубика бетон в основите. Накрая, като прибавим и незапочнатата въобще ограда, ще си позволим да изразим съмнението, че всичко това може да се оправи в къси срокове. Но все пак при по-пълна мобилизация и организация може да се каже, че служителите от банката, ДСК и ДЗИ — Тутракан ще могат някъде към началото на септември да се настанят в новата сграда.

Значително по-трагично стои въпросът с КЛАНИЧНИЯ ПУНКТ В ТУТРАКАН. Пусковият срок на този обект е 30 IX. 1969 година, но по всичко личи, че е невъзможно той да бъде спазен. Главният виновник за това е самият инвеститор — ДСП „Родопа", който не е доставил навреме много машини и съоръжения. Освен това инвеститорът не е подсигурил и пълна проектна готовност за външна В и К на обекта, за пречиствателната станция, за пътищата. В същото време строителите имат да правят още много до окончателното му довършване — не е монтиран трансформаторът, не е положена подовата настилка, не е направена фаянсовата облицовка, не е завършена мазилката, помещението за котелното още не е готово, не е готов и тротоарът. Към всичко това трябва да прибавим и крайно лошото стопанисване. Там видяхме около три тона цимент неправилно съхранен и оставен да се втвърди, баластра и мозайка са безразборно разхвърляни, строителната площадка е в невъзможен вид. Всичко това не говори ли за слабо техническо ръководство и на чий гръб ще се отразят тези разхищения? За довършването на всички гореизброени неща са необходими поне още два месеца при пълно напрежение, но както върви работата, едва ли и те ще стигнат.

ПОЩА — ДУЛОВО има пусков срок 30. IX. 1969 година. Но и тя няма да влезе навреме в строя отново по вина на изпълнителите — строителната организация. Впрочем, ако не беше разделена бригадата на две и другата половина не беше изпратена на ВОДНАТА КУЛА В ГРЪНЧАРОВО, С ПУСКОВ СРОК 30. VI. 1969 година, може би пощата щеше да се предаде навреме. Но... какво да се прави, след като не е спазен срокът на водната кула, чието предаване се е оказало наложително.

За обекта в Дулово могат да се излишат много страници преди всичко за качеството на строително-монтажните работи. Там, на тази строителна площадка, цари такъв хаос, с такава широка ръка се разхищават материали, че наистина на някого трябва да му стане неудобно. Мозаечните настилки се изпълняват без хастар, излишно се разхищава мозаечен материал при

(Продължава на III стр.)

ПРЕГОВОРИТЕ В ХАГА

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

ХАГА, 20 август (БТА) — Вчера агенция АПН съобщи, че спорът между Холандия, ГФР и Дания относно подялбата на континенталните шелфи на Северно море отново са възобновени. Днес представителите на трите страни започнаха преговори по този въпрос.

Тъй като тези шелфи са богати на природен газ и петрол, въпросът във връзка с тях се разглежда от международния съд на ООН. Ръководейки се от принципите на женевската конвенция от 1958 година за континенталните шелфи, Холандия и Дания твърдяха в съда, че на Западна Германия се полагат 23 600 кв. км, но апетитите на Западна Германия са по-големи — тя се опита да претендира за още 13 000 кв. км.

През февруари 1969 година съдът реши, че страните, заинтересовани от експлоатацията на тези шелфи, трябва да продължат преговорите за разпределянето на петролните сектори, съобразявайки се с „географската конфигурация" на брегове на Северно море, структурата на шелфите и т. н.

АПН съобщи също, че на сегашните преговори между трите страни в Хага Дания и Холандия вече няма да действуват единно срещу претенциите на ГФР. В същото време, когато Холандия продължава да настоява територията на шелфите да се разпредели на „справедлива основа", Дания е съгласна разпределените до нея и ГФР петролни плитчини да се експлоатират „съвместно" от датски и западногермански фирми. Това означава, че в схватката между петролните монополи за подводните богатства на Северно море печели западногерманският капитал.

* * *

ХАВАНА, 20 август (БТА) — Ураганът „Камелия", който премина над кубинската провинция Пинар дел рио, причини сериозни материални щети на населението. Според предварителни данни загинали са трима души. Благодарение на своевременните мерки 10-те хиляди жители на провинцията са били евакуирани, а добитъкът бил преместен на безопасно място.

Кратки вести

* * *

ВАШИНГТОН, 20 август (БТА) — Местната полиция арестува в понеделник голяма банда престъпници, занимаващи се с разпространяването на наркотични средства в САЩ. Сред членовете на бандата се оказал и един офицер от отдела на вашингтонската полиция за борба с наркотиците, който в продължение на дълги години информирал главатарите на бандата за подготвяните от полицията акции срещу престъпния свят на Вашингтон.

* * *

КАРАКАС, 20 август (ТАСС) — Около 7000 работници от пристанището Ла Гвайра обявиха стачка. Те настояват да бъде уволнен началникът на пристанището Алфредо Мартинес, който прибегнал до репресивни мерки срещу тях. (БТА).

Те полагаха основите

В името на днешното щастие

Всеки носи в душата си един спомен, който му е по-скъп, по-мил от всички други. Много често той се слива с това, което ние наричаме смисъл на човешкия живот, с това, към което сме се стремили през изминатите години, на което сме отдали своята младост, сили, мечти.

Разговаряме с един възрастен, побелял вече от многото грижи човек, и за кой ли път се уверяваме в една истина. Значи, тя съществува, както винаги е била, както винаги и ще бъде. Бай Димитър Николов, първият председател на ТКЗС в село Богорово, е селянин. Той никога не се е откъсвал от земята, помни всяка своя стъпка по нея, разбира думите ѝ, отгатва желанията ѝ по щепота на класовете, по неуморимите песни на щурците. И затова неговият спомен е тя, милата родна пръст, в която с непобедима сила се е вплел коренът му. Дълго прескачат през синори, бедността и недоимъкът неговите думи, докато стигне до тази, както и сам я нарече, нова земя. Широкият простор на блоковете го опиянява, радва го. Та нали той беше един от първите, инициаторът за тяхното образуване. И ето откъде за почва да се гради цената на обичта. Тя е спечелена за всички, за общата радост, която грее днес в очите на богоровските кооператори.

— Ние, комунистите — започна бай Димитър, — разбирахме, че с победата на Девети септември нашата борба съвсем не е свършила. Новото се роди, пътя му дадохме, но то трябваше и да тръгне по него. Специално на село, тази първа крачка беше кооперирането на земята. И аз няма да забравя този момент до края на своя живот.

При нас ТКЗС се образува сравнително по-късно, отколкото в някои други села, едва през август 1950 година, но предварителната работа има за начало далеч по-ранна дата. И именно тя е интересна, а не самото учредяване. То е вече просто готов факт, готово нещо. Та да си дойдем на думата.

По него време аз бях партиен секретар. Дойдоха и при нас другари от града, поставиха задачите и трябваше да започнем и ние със стопанството. Но не знам дали си представяш, момче, как се тръгва срещу навик, психология, срещу привързаността на селяни на към своето. Отначало успяхме да проагитираме няколко стопани, така от по-богатите, мислехме, че около тях по-лесно ще завъртим работата. Добре, ама не всичко излезе според предвижданията. Някои хора сериозно се опънаха. Няколко спомена са ми останали и до днео и ще ви ги кажа. Влизаме в къщата на леля ми. Тя ни посреща още от прага с клетви, наежена, не ти е работа. Разфучала се още повече тя, че като граб на една вършина, здраво място не ни остави. Друг пък ни чакаше с брадва, заканваше се, че и нас, и овцете си ще насече, ако ги пипнем, и т. н. Но най-голям страх съм брал, когато в една къща от крихме на тавана скрита царевица, а стопанинът махна стълбата и ни остави горе. Бре, викаме си, какъвто е голям българин, ако се гане почне, отидохме, но и това се размина. Какво, смеете ли се. Наистина сега това изглежда смешно, но тогава беше много сериозна работа. Ние нямахме какво да покажем на хората, нищо зад гърба си нямахме. Но полека-лека след дълга и упорита агитация те взеха да скланят. Събрахме около 30 души с 1 500 декара земя и на 31 август, както вече и споменах, първите кооператори сложиха своите подписи в общата листа. На 5 и 6 септември влязоха почти всички, като навън останаха само 10—12 домакинства.

Това беше първата победа на новото в нашето село. Тук му е мястото да подчертая и голямата заслуга за нейното реализиране на комунистите. Решаваща роля изигра техният личен пример, кой то и досега си остана един от основните методи на убеждението. Знаете ли, да си призная, и мен ме заболя, когато изкарвах на мегдана всичко, което имахме в къщи. Чувствувах, че нещо ей тъй ми се надига, мъчно ми беше, значи. Но трябваше да го направя, всички трябваше да го направим, защото хората в очите нас гледаха. Нямаше тогава къде да държим събраното, идваше зима, много бяха случаите пак да врящаме всичко, за да го съберем от ново през пролетта. Първият трудов ден, който платихме, беше ед ва 60 ст. Малко, много малко. Но с желанието нищо не може да се пребори. Работата постепенно ни увлече, забравихме дразгите. През 1957 година станахме околийски първенец, после, но после какво да ви разказвам, вие вече и знаете, и сте свидетели как се развиха и се развиват нещата.“

Да, ние вече знаем, знаем и как се е развила и по-нататъшната история на бай Димитър, за което той все е склонен да премълчава. След обединението на стопанствата през 1960 година център става Срацимир, но Димитър Николов не мърда от мястото си. Остава бригадир на бригадата в Богорово. Успехите от самоотвержения труд на този човек не са останали незабелязани. През 1959 година идва първото признание — на гърдите му заблестява „Народен орден на труда“ — бронзов. През 1966 година — „Народен орден на труда“ — сребърен. А сега какво, остава пътят към златото, а, бай Димитре? Той навеж да очи.

— Виж какво ще ти кажа. Златото искам тука да го виждам аз, в ръцете на кооператорите. На мене какво ще го дават. Може да е отличие, но мъртво злато е това. Пък и всичките тези неща аз и без друго ще си ги направя. Това ми е работата.

Енчо ЕНЧЕВ

23 август — важна дата в историята на румънския народ

(По случай националния празник на СРР — 23 август)

В историята на всеки народ има важни моменти, които коренно променят пътищата и насоките на развитието на страната, определят дълбоките политически, икономически и социални преобразования. Такъв момент в хилядолетната история на Румъния е 23 август 1944 година. Тази година румънският народ със законна гордост ще честнува четвърт век от тази историческа дата.

Въоръженото въстание от август 1944 година, за чийто успех важна роля изиграха бляскавите победи на Съветската армия, бе повратен момент в историята на Румъния. То донесе на румънския народ национално освобождение и откри пътя за осъществяване на неговите идеали за свобода и социална правда, за победа на народната революция и изграждане то на социалистическия строй.

„Румънският народ, както и другите народи — изтъкна на Десетия конгрес на Партията др. Николае Чаушеску — изпитва голяма признателност към съветските народи и към тяхната армия, които понесоха най-голям брой човешки и материални жертви и дадоха решителния принос за избавянето на човечеството от фашисткото иго“.

През 25-те години от това паметно събитие Румъния измина цяла историческа епоха, извървя успешно пътя от капитализма към социализма, от строя, основан на експлоатацията и потисничеството, към строя на свободата и социалната правда, в който се осъществява всестранният напредък на родината и се утвърждава напълно човешката личност.

От страна със слабо развита промишленост и с предимно аграрна икономика, в която имаше значителни феодални остатъци, Румъния се превърна в държава с динамична икономика и процъфтяваща култура, с мощна и неспираво развиваща се промишленост и с кооперативно селско стопанство. Нашата страна върви твърдо напред по пътя на прогреса, на материалното и духовното благосъстояние на народа.

Този път не бе лек. Но нашата партия съумя да превъзмогне трудностите, да обедини усилията на целия народ за икономическо и социално процъфтяване на страната.

Неотклонно провежданата политика на социалистическо индустриализиране превърна Румъния в страна с модерна промишленост, която произвежда над 14 пъти повече продукция в сравнение с 1938 година и осигурява две трети от необходимите машини и съоръжения за различните отрасли на народното стопанство.

През 1962 година в селското стопанство, основен отрасъл на румънската икономика, кооперирането беше напълно завършено. Днес то се развива бързо благодарение на механизирането и химизацията и задоволява потребителните нужди на населението и на промишлеността. Непрекъснато се развиваха и другите отрасли на материалното производство, транспортът, строителството и т. н.

Народното образование, науката, изкуството и литературата постигнаха забележителни успехи и допринесоха за процъфтяването на нашия духовен живот. Приносът на Румъния в съкровището на световната наука се увеличи.

В резултат на развитието на икономическия потенциал, на пълното оползотворяване на материалните ресурси на страната бяха постигнати забележителни успехи в повишаването на жизненото равнище на народа. Националният доход през 1968 година беше 4,32 пъти по-голям, отколкото през 1950 година.

Във величествената борба за революционно преобразование на обществото се утвърди ръководната роля на Румънската комунистическа партия. Развитието на нашето общество през последния четвърт век показа, че политиката на РКП е изцяло посветена на процъфтяването на родината, на делото на социализма и мира.

Десетият конгрес на РКП прие важни документи, които чертаят пътя на развитието на Румъния до 1980 година. Промишленото производство ще нараства за периода от 1971 до 1975 година средно с 8,5—9,5 на сто, а в края на следващата петилетка промишленото производство ще бъде с 57 процента по-голямо в сравнение с 1970 година. През 1980 годи на то ще надхвърли 2—2,3 пъти равнището на 1970 година.

Селскостопанското производство през 1975 година ще се увеличи с 31 на сто в сравнение с 1970 година. Националният доход ще се увеличава всяка година със 7,7—8,8 на сто, а реалните заплати ще нараснат през 1975 година с 20 на сто в сравнение с 1970 г. Доходите на кооператорите ще се увеличат с 15-20 на сто.

Основният елемент във външната политика на СРР е дружбата, братският съюз и многостранното сътрудничество с всички социалистически страни, изградена върху прилагането на принципите на марксизма-ленинизма и социалистическия интернационализъм. На тази основа се развива и крепне и румъно-българската дружба.

През годините на социалистическото строителство тя придоби ново съдържание, разкриващо широки перспективи за сътрудничество и кооперираме във всички области на живота.

Румъния се бори за разбирателство и сближение с всички държави независимо от социалния им строй, за международно разведряване, за мир и сигурност в света. Тя поддържа дипломатически отношения с 95 държави, търгува с над сто страни от всички континенти.

Днес румънският народ празнува четвърт век от освобождението на страната под знака на засилващата се дейност, която партията и правителството развиват на международната арена, за дружба и сътрудничество с всички социалистически страни, за укрепване сплотеността на световната социалистическа система, на международното работническо и комунистическо движение, за единство на всички антиимпериалистически сили.

Йоан КОНДУРАТ — секретар по печата при румънското посолство в София

Комсомолецът от МЗ „Стомана“ Велико Тодоров е един от челниците в социалистическото съревнование. Той вече е носител на високото звание „Най-добър в професията“ и се готви да посрещне големите юбилейни празници с нови, още по-големи успехи.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Комсомолецът Йордан Петров от промкомбинат „Камъшит“ е един от челниците в предюбилейното съревнование. Той редовно преизпълнява трудовите си норми и е един от най-активните в организационната работа.

Всемладежки отчет

„Дългът на младежта към революцията“

Носим равна отговорност с другите

В ГК на Комсомола в Тутракан подготовката за комсомолския рапорт пред Партията е в своя разгар. Извличат се досегашните резултати от предюбилейната дейност на комсомолските дружества и групи, уточняват се крайните първенци в предюбилейното младежко съревнование, в ход са приготовленията за общомладежкия събор и срещата на поколенията — две прояви, насрочени нарочно в близките до юбилейния празник дни, за да оставят по-ярки дири в паметта.

И в тези дни животът на „редовите“ комсомолци като че ли протича в по-спокойно русло. В РТС четирите младежки бригади се трудиха с установена вече методичност, комсомолците от новия цех за пъздерови плоскости на ДИП „Текстилни влакна“ и този ден изиграха волейболната си среща през обедната почивка, а младите конструктори от завод „Терма“, както винаги, стояха със сърце доточени очи над широките чертожни дъски. Обикновено ежедневие? Не, негласният спор за първенство на младежките колективи в предпразничните дела отдавна е поет. И всеки вторник и петък чрез градската радиоуредба стават известни нови проценти, нови инициативи — „Младежки дела за юбилея“. На досегашните първенци никак не им се иска да отстъпят челото, останалите пък нито за миг не допускат, че не са достойни за него. И така всеки ден. Ежедневие, наистина, но трепетно, комсомолско, предюбилейно.

Младежки групи и бригади се оформили в почти всички предприятия в града. И с гордостта на ГК на Комсомола можем само да бъдем съпричастни — всички посрещат празника с изпълнени и преизпълнени планове. Само една младежка група, и то за шестмесечието, е достигнала до 94 процента. Нека я премълчим — упреците не ще са малко.

В досегашните два етапа на младежкото предюбилейно съревнование първите места са окупирали комсомолците от бригадата на Петър Патрашков от РТС и на Илия Войнов от цеха за захарни изделия на ТПК „Нов живот“. Срещу името на Васил Доницов от лодкарския цех на градския промкомбинат са записани 192 процента изпълнение на плана за шестмесечието, определението „много добър“ напълно приляга и за стругаря от завод „Терма“ Тодор Василев. Не са оставили името си в забвение и комсомолците от съставните села на кооперативно стопанство. Само комбайнерът Тодор Боянов от Търновци беше прибрал до събота 488 тона зърно пшеница и ечемик, а по петите му е младият механизатор от Антимово Димитър Михайлов с 448 тона. Първо младежко звено от полевъдната бригада в Търновци след унищожителната градушка се зае с допълнителните култури и засади 600 дка за силаж и зърно, а от рицина вместо по 50 кг ще получи по 70.

Не успях да запиша всички рационализации на тутраканските комсомолци и младежи през юбилейната година, но тези на Милко Пенчев с годишен икономически ефект от 6 000 лева и на Васил Маринов — 1 000 лева икономически ефект, не може да не се запомнят.

В уютните младежки клубове се състояли срещи на комсомолците с участници в Отечествената война и със стари партийни и ремсови дейци. Срещата на поколенията, която предстои да се проведе, още един път ще припомни на тутраканските младежи за годините, когато най-смелите написали с кръвта си името на свободата. И решението на ГК на Партията на тържествен предпразничен пленум комсомолците да рапортуват за делата си заедно с другите организации не е чудна. Но радва. Това е вяра, това е преценка, че младото поколение може и трябва да носи равна отговорност с останалите за настоящето и бъдещето, изкупено с борба и жертви.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Прибират боба

Кооператорите от бригадата на Фикрет Мустафов от село Брадвари навреме започнаха прибирането на боба. Това е съчетано и с брането и низането на тютюна. Звената от вечерта берат тютюн, а сутрин рано отиват да скубят боб. Само първия ден беше обран боб от 120 декара.

Звеното на Мердан Хаккъев най-добре се справя с работата си и служи за пример на останалите. В това звено се обръща внимание на качественото прибиране на тази култура.

Кооператорите от бригадата са обещали в чест на юбилея да получат 140 кг боб от декар. Досегашната работа показва, че бригадирци ще изпълнят с чест дадената дума.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

Соколе мой

разказ

Течеше вторият ден от задържането ѝ. Мария лежеше неподвижно на дървения нар, вглъбена в себе си. Бледа светлина проникваше през малкото решетъчно прозорче. Светлината не обичаше да я затварят във влажната килия. Страхуваше се. Бързаше по-скоро да излезе вън — на свобода.

Но навремени засрамена и укоряваща се за своята безпомощност се връщаше в килията, готова да побегне навън, щом долове тежките стъпки на стражарите.

И тази сутрин светлината безшумно надникна в килията. Първо най-смелите лъчи, а после цял златен сноп от струйна светлина разсече на късчета тъмнината. Стотици малки слънца се посипаха и заблестяха над леглото. Светлината кротко се настани до младата жена, и от жалост ли, от що ли, я погали нежно по посърналото бледо лице. Палава и игрива, светлината не можеше да се задържи на едно място. Тя се взря в полутъмните ъгли. Наведе се над леглото. Запристъпя леко напред. Дори надникна с едно око през ключалката на вратата.

Мария се надигна и седна. С неочакван порив потопи протегнатите си ръце в струящия сноп лъчи. Загреба с пълни шепи светлината. Дълъг светъл лъч се плъзна по стената и освети ярко сложната плетеница от надписи, направени в агония и до болка зовещи за възмездие.

Мария обичаше да се къпе в светлината. Тя сякаш сгряваше с нея изстрадалото си тяло. И сред тази мека светлина тя се виждаше да влиза предпазливо в съдебната зала...

Седмица продължи процесът. Сутрин полицейската камионетка изсипваше пред входа измършавелите, едва крепещи се на краката си политзатворници. Тишината бягаше встрани, подплашена от зловещото звънене на веригите, с които бяха оковали нозете им.

Този нещастен ден десетки слушатели изпълваха съдебната зала. Те с напрегнато любопитство очакваха присъдите на подсъдимите. Кафявите мантии обърнаха гръб на залата и изчезнаха в отсрещните врати. Сухият глас на съдията разкъса стаеното до болка безмълвие. Недочакали края на четенето, слушателите се втурнаха към изхода, подгонени от ужаса на обявените присъди.

Като се отскубна от притискащия я поток от хора, Мария се спусна към стълбите. По суровото ѝ, но побледняло лице не трепваше нито един мускул. Стискаше зъби в безпомощна решителност. Омраза и гняв изпълваха сърцето ѝ. Висока и стройна, облечена в тъмносиньо зимно палто, тя бързаше и като че ли не забеляза ваше нищо около себе си. Но не изминала надолу и три стъпала, трепна. Нечия силна ръка легна на дясното ѝ рамо. Мария се обърна рязко встрани, за да отстрани нахалника, и се спъна в студените, зли очи на едър мъж с модна филцова шапка, изпод която наднича ха дълги рижи коси.

Седмицата продължи процесът. Сутрин полицейската камионетка изсипваше пред входа измършавелите, едва крепещи се на краката си политзатворници. Тишината бягаше встрани, подплашена от зловещото звънене на веригите, с които бяха оковали нозете им.

Този нещастен ден десетки слушатели изпълваха съдебната зала. Те с напрегнато любопитство очакваха присъдите на подсъдимите. Кафявите мантии обърнаха гръб на залата и изчезнаха в отсрещните врати. Сухият глас на съдията разкъса стаеното до болка безмълвие. Недочакали края на четенето, слушателите се втурнаха към изхода, подгонени от ужаса на обявените присъди.

Като се отскубна от притискащия я поток от хора, Мария се спусна към стълбите. По суровото ѝ, но побледняло лице не трепваше нито един мускул. Стискаше зъби в безпомощна решителност. Омраза и гняв изпълваха сърцето ѝ. Висока и стройна, облечена в тъмносиньо зимно палто, тя бързаше и като че ли не забеляза ваше нищо около себе си. Но не

— Моля! Почакай — изстреля думите си Рижия.

— Пуснете ме! — възмутено от блъсна ръката му тя.

Рижия тихо, но властно отсече.

— Върви с мене. Арестувана си!

Почувствувала опасността, тя се опита да се отскубне.

— Извинете, господине! Нищо не съм направила, за да ме задържате.

— Я не ме баламосвай, а върви... върви — грубо я блъсна по стълбите агентът.

Вратата на тъмносинята камионетка се затвори с трясък. Клаксонът панически насече въздуха на ивици. Колата се понесе по тесните улици.

Главата ѝ се пръскаше от мисли. „Какво и колко знаят? Дали ме подозират само? Или... предателство? О, не може да бъде... Тогава?... Тогава мълчание... мълчание. Каквото и да се случи... мълчание до смърт“.

Мария усещаше ускорените, за бързани в надпревара удари на сърцето си. Въведоха я в кабинета на Савакулов, където седяха още двама мъже. Те посрещнаха задържаната с привидно безразличие.

— Агалов! — обърна се Савакулов към Рижия — Можеш да останеш.

Мария трепна. Това име всява ше ужас сред населението. Ето кой я беше арестувал. Подъл страх на вълни нахлу в нея. Изпълни я цялата. Но за миг. За един кратък миг прогони уплаха та.

Савакулов с добре пресметната учтивост ѝ посочи стола пред бюрото си. Тя седна на крайчеца на стола. Зачака.

— Разказвай! Всичко... Оттук излизане няма. Освен ако говориш. Избирай... живот... или...

Савакулов не се доизказа, но всички безпогрешно схванаха красноречието на жестовете му. Целта беше ясна: да смути, да сплаши, да зашемети жертвата си още в първите минути. Да не ѝ даде възможност да се опомни от обзелия я страх. Да я накара да говори и проси милост.

Но нищо такова не се получи. Мария застана в упорито и напрегнато мълчание.

— Мълчиш! Героиня ли ти се е приискало да ставаш?

— Нищо не знам. Защо ме задържате?

— Я не се прави на светица! Такива невинни агънца сме имали и друг път в кошарата си — огледа ли жълтите си зъби Агалов. — А говори!...

— Защо беше на процеса? — стрелна я с остър поглед Савакулов.

— Беше свободно за слушатели. Дори във вестника писаха.

— Свободно! Но не и за такива като тебе.

— Във вестника пишеше за всички.

— Къде се намира нелегалната печатница и кой печата позивите? Ти от кого ги получаваш? — тръсна глава Савакулов и лъснатите му до блясък с брилянт коси се разпиляха на всички страни

Мария спокойно каза:

— Не ви разбирам!. Аз съм учителка и с такива работи не се занимавам.

— Лъжеш! — сряза я Агалов. — А това за какво е? — измъкна връзка позиви той. — Намерихме ги у вас... мислиш да ни водиш за носа ли?

— А, това ли било! Ако не сте ги сложили сами... тогава вятърът ги е довеял в градината от улицата.

— Вятърът! Вятърът ли ги затрупа в дървата?!...

—...

— Значи отказваш да говориш. Добре! Ние можем и тъй... и тъй — изруга в безсилен гняв Савакулов. — Ще говориш ли? За последен път те питам.

—...

— Агалов, изведете я!

Когато вратата се затвори зад гърба ѝ, Савакулов се обърна към Серович и Гавазов.

— Нощес изстискайте всичко от нея... Само не прекалявайте. Жива ни е по-полезна, отколкото мъртва. Двамата агенти излязоха.

Рано сутринта на другия ден телефонът в кабинета на Савакулов рязко извънява. Савакулов току-що беше дошел. Той вдигна слушалката и в следващия миг рязко заповяда:

— Никой да не влиза в къпата! Лекар ли?... Не, в никой случай. Аз ще изпратя...

Савакулов тръсна слушалката на вилката. На гладко избръсната му лице лъсна хитра, сарказтична усмивка.

— Доведете Желязкова! — заповяда той на дежурния полицай.

Но полицаят обезпокоен се върна скоро.

— В безсъзнание е! — кратко доложи той.

— По дяволите! — изруга Савакулов.

Агентите я бяха завели през нощта в „следствената“. Малка четириъгълна стаичка с дебели каменни стени и вдълбани в стената ниши, без прозорци. Мария лежеше на мокрия циментов под с отметната назад глава. От стиснатите ѝ устни се отцеждаше сърцирена кръв. Широка вивица подпухнала кожа прорязваше лицето ѝ. Пресичаше челото. Губеше се в разбърканите ѝ сплетени кестеняви коси. Дебелината на гумените камшици се очертаваше ярко от ивиците сърцирена кръв по оголения ѝ гръб. Упоритостта ѝ ги беше озлобила до забрава.

— По дяволите! — повтаряше гневно Савакулов — След два часа я искам в кабинета.

Но едва късно вечерта я заведоха при него. И ето, тя седи на същия стол. Вие ѝ се свят. Тялото ѝ гори. Тресе я. Играе се една поредна комедия, с автор и режисьор Савакулов. Актьорите Серович и Гавазов се бяха престарали. Но наказания нямаше да получат.

— Говеда с говеда. За нищо не ви бива! За нищо не може да разчита човек на вас. Аз жестоко ще ги накажа, госпожа! Няма да позволя произвол... няма... дръвници... негодници — пенеше се в привиден гняв Савакулов.

Изглежда, че тази сцена на са мобичуване му омръзна, защото позволи на агентите да седнат. Те послушно заеха местата си. Целта на това представление, както по-късно разбра, беше да спечели доверието ѝ. И от случай но сполетялото я нещастие да изкове Савакулов смъртоносното си оръжие, с което да стреля срещу нея и останалите. Четири чифта злобни очи като отровни стрели се впиха в нея. Савакулов сякаш замахна с остър кинжал и го заби дълбоко в гърдите ѝ с неочакваното си откровение.

— Госпожа, вашият дванадесет годишен син и свекървата ви тази заран са намерени в стаята си отровени. Ние добре знаем чия работа е! Не биваше да мълчите. Видяхте ли докъде я докарахте с вашето твърдоглавие.

Думите му се изсипаха като жарава върху нея.

— Вие най-безсрамно лъжете! Лъжете... не може да бъде вярно това...

— Не ви лъжем! Вярно е — кимна утвърдително Савакулов.

Мария се олюля. Строполи се на пода. Появилите се полицаи вдигнаха на ръце треперящото ѝ в нервна треска тяло и го отнесоха в килията. Като ударена от електрически ток тя скочи от леглото. Заудря яростно с юмруци по вратата. Никой не се притече на виковете. Уморена, с тежки стъпки на грохнал човек, се дотътри до леглото. Зарида тихо, раздирана от мъка. След време тишината бавно доближи и легна до нея. Сънят надникна през шпионката на вратата, но кой знае защо, не влезе. Зачака.

Но какво всъщност се беше случило в нейния дом?...

* * *

Дядо Славчо напълни печката с въглища и загрижено каза.

— Да си лягаме. Късно е вече.

Той угаси светлината. Намести се в тъмното на кревата и потъна до забрава в тревогите си. В обгърналата ги плътна тъмнина никой не усети как плъзна в ути хналата стая невидимият смъртоносен газ. Той тихо и безшумно си вършеше работата. Упояваше

Нашата грейдова проверка

ЩЕ СЕ СПАЗЯТ ЛИ ПУСКОВИТЕ СРОКОВЕ НА ОБЕКТИТЕ

(Продължение от I стр.)

направата на стъпалата, самите стъпала се свързват неправилно и не се застъпват добре. Освен това уплътняването между зидовете и столарските детайли се прави с гниеща материя, вместо със стъклена вата, която се намира в предостатъчно количество на обекта, таваните не са подравнени, неправилно се съхранява дограмата, направо върху торбите с цимент се монтира скеле, на произвола на съдбата е оставен кубици използваем материал. И тук, както на много други обекти, не е доказана якостта на около 180 кубика бетон.

30. IX. 1969 ГОДИНА е пусковият срок и на склад на ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ" В ДУЛОВО, но и той няма да бъде спазен, този път по вина на СПП и на самия инвеститор — промкомбината. СПП все още не е осигурило крайни греди и вълнообразни панели, а инвеститорът преди десетина дни е предал проекти за водоема и за столарските работи. При този случай нека другарите от промкомбината се сърдят сами на себе си — те много добре знаят в какъв срок тряб ва да бъдат готови с проекто-сметната си документация.

ЖИЛИЩЕН БЛОК „ДУНАВ" — СИЛИСТРА е може би единственият обект, чиито пусков срок — 30. XII. 1969 година, ще бъде спазен. Но веднага трябва да подчертаем редицата нерешени проблеми, които биха се отразили отрицателно. На първо място не са утвърдени измененията за увеличаване на апартаментите от 48 на 56, не е взето мнението на конструктора и е нарушен параграф 92 от Правилника за капитално строителство. На второ място не е решен както трябва въпросът за покрива — подменянето на хидроизолацията с ламаринен покрив не се разрешава от Министерството на строежите и архитектурата, защото ламаринената е дефицитна. Почти същото е положението и с дограмата — няма разрешение от МСА за изменението ѝ. Освен това и тук не е доказана якостта на бетона и вместо 53 са взети едва 29 проби. За прозорците по южната фасада не е предвидена и не е изпълнена обшивка с ламарина, стенните гардероби не съответствуват с отворите в стените, мазилката е изпълнена с неотлежала вар и сега тя се е напукала и т. н. Още един път подчертаваме — блокът ще бъде пуснат навреме, но тези недостатъци трябва също навреме да се отстранят.

БАНЯ — СИЛИСТРА — Обект, вълнуващ вече няколко години силистренските граждани, с няколко пускови срокове, последният от които е отново неизпълнен — 30 .VI. 1969 година. А не е лошо да се знае, че банята, която е с капацитет 120 къпания в час и е започната през април 1966 година, би трябвало според нормите за времетраене на строителството, утвърдени с постановление № 50 на Министерския съвет на НРБ, да се завърши само за 16 месеца. А тя се строи повече от три години и ще се предаде обект, който е трябвало да бъде готов през август 1967 година. Не е необходимо да се изтъкват всичките причини — те се научиха от всички вече, но не можем да се съгласим с онова, което видяхме там. На първо място е непростимо да се оставят отвори (забележете, казваме отвори, а не врати) с размери 48 сантиметра, през които човек трябва да се промъкне към ваната. Ще се промъкне, но ако е около 50 килограма, а не е ли било известно на другарите проектанти, инвеститори и изпълнители, че след 12-14-годишната си възраст човек надминава 50-те килограма? И щом проектантът е направил грешка, то нали би могла да се отстрани или изправи от компетентните лица при строителите или при инвеститорите. Нали три години се мъдрува около тази баня и още отрано се знае ще за тези врати — какво попречи за разширяването им?

Но не са само вратите. Стъпалата са били неправилно оразмерени и втори път се разбиват и правят — получава се двойно изхабяване на материал, на тоалетните липсват отдушници, мазилката е правена с неотлежала вар, в къпалните помещения неправилно са монтирани гладки тръби вместо радиатори, каналите за парната инсталация са херметически затворени и не позволяват правилната циркулация на топлия въздух и ремонт, за промяната на покрива няма утвърден проект и разрешение за ламаринена обшивка, не е спазен БДС — 164-61 за наклона и отводняването няма да става правилно и т. н. и т. н. Това са само по-главните недостатъци. А цели три години се строи тази баня!

Все още не са доставени и кога ли ще се доставят машинните съоръжения за ДЕКУСКУТОРНА — СИЛИСТРА. Главен виновник е инвеститорът — „Сортови семена", но веднага трябва да прибавим, че пусковият срок — 30. IX. 1969 година, няма да бъде спазен и по вина на изпълнителя — строителната организация, който не е доставил етернитови плочи за покрива. А колко беше необходима сега, в тази лоша година, тази станция и колко благоприятно щеше да се отрази на своевременното почистване на семената.

Нашата бригада провери и два обекта, които имат пускови срокове идущата година, но имат пускови мощности през тази и са от особено важно стопанско значение.

МЕСОКОМБИНАТЪТ — СИЛИСТРА върви твърде мудно и съвсем очевидно е, че пусковите 1 500 кв. метра хладилна площ за тази година няма да бъдат готови. Главната причина е в неосигурения чамов материал за кофраж от инвеститора. Но тук трябва да се реши въпросът с водоизточниците, с охлаждането, а трябва да се подчертае, че 5-метрови колони се бетонират, без да бъде вибриран бетонът в цялата колона.

СИЛОЗЪТ — СИЛИСТРА също забавя своя нормален ход поради липса на пълзящ кофраж. На този обект е направен един важен пропуск — от излетите 250 кубика бетон няма взети проби и проектната марка на бетона не е доказана. А насипите около силоза не се трамбоват според правилника и също не се вземат необходимите проби.

Съзнателно оставихме училищата накрая, защото все още не можем да разберем как за Механотехникума — Силистра, за кли матичното училище в Каракуз и за основното училище в Главиница е определен пусков срок 30 .XII. 1969 година. Доколкото знаем, учебната година започва през септември, а според тези срокове учениците трябва да започнат занятията си едва през януари. Нещо повече — ОСНОВНОТО УЧИЛИЩЕ В ГЛАВИНИЦА е започнато през май 1966 година, капацитетът му е 16 класни стаи и нормата за време траене на строителството е 16 месеца. През септември 1967 година 640-те ученици от Главиница трябваше да влязат в новите класни стаи, а ето, че е под въпрос дали това ще стане през септември 1969 година. А старото училище е съборено — къде ще започнат учебната година децата? Там има редица недовършени неща — изолацията по паропроводите в сутерена не е готова, 35-тонните резервоари за мазут са изкривени, котлите са неправилно монтирани, няма паркет навсякъде, дограмата е разбита, мазилката е некачествена, строителната площадка е в пълно безредие, печки и хладилници се използуват за скеле, ел. инсталацията не е готова и пр. безобразия, които говорят за много слабо техническо ръководство.

Ако имаше достатъчно паркет и мозайка, МЕХАНОТЕХНИКУМЪТ В СИЛИСТРА щеше да бъде готов за новата учебна година. Ако имаше — но няма, и отново и отново изпъква вината на инвеститори и изпълнители. Тук пък мозайките не са изтъркани повече от месец, мазилката също е лоша.

Стигнахме до КЛИМАТИЧНОТО УЧИЛИЩЕ в Каракуз, което е започнато през декември 1965 година и ще бъде предадено пак през декември 1969 година. А капацитетът му е десет класни стаи и отново не са спазени нормите за времетраене, които фактически определят пусковия срок. За 14 месеца това училище е могло да бъде завършено, а се строи 48 месеца. И още не е довършено — има да се слага 1 600 кв. метра паркет, 200 метра мозаечна настилка, тротоар 700 кв. метра, покривната изолация е направена едноплastово вместо трипластово и ще трябва да се поправя, под прозорците не е направена ламаринена обшивка, инвеститорът не е дал детайл за бетоновите мивки.

Преди да завършим, ще се спрем на някои общи положения, които ако бяха налице, своевременното и качествено извършване на строително-монтажните работи би било на друго ниво.

На първо място взаимодействие то между инвеститори и изпълнители не е на нужната висота. Инвеститорите не осигуряват авторски надзор, а без такъв съгласно нормативите на ПКС не може да се строи. Самите автори на проектите участвуват дотолкова, доколкото трябва да отстранят някоя собствена грешка. От дъжд на вятър съществува и инвеститорският контрол, слабо е техническото ръководство на повечето от обектите. Освен това никъде не срещнахме поне мъничък стремеж за пестене на материали — напротив — почти навсякъде се разхищава, а някъде и безотговорно. И за съжаление не се чувствува борбата за икономии, за ликвидирането на безстопанствеността и разпиляване то. Графиците съществуват, но как ва полза, като не се спазват. И изводът се налага от само себе си — необходими са решителни мерки за скъсване с досегашната практика на протакане, за въвеждането на ред и дисциплина по строителните площадки, за спазване правилника и нормативите и осигуряването готовността на обектите в определените срокове. Това е единственият път и трябва смело да се тръгне по него.

Атанас ДИМИТРАНОВ,
н-к на Инспекцията за държавен и технически контрол

Иван РАЙКОВ,
от Инспекцията за държавен контрол

Велин ХАРИЗАНОВ,
технически инспектор към БНБ

Николай ЗЛАТЕВ,
от в-к „Силистренска трибуна"

Един от челниците в социалистическото съревнование в ТПК „Прогрес" — Ситово е строителният работник Димитър Лакеров. Той редовно изпълнява трудовите си норми над 170 на сто.

Вечер, посветена на връстниците на свободата

На 8 август вечерта в салона на ДПП „Електрометал" бе оживено и шумно. Профкомитетът и заводският комитет на Комсомола бяха свикали младите работници, за да честуват рожденците през годината на свободата — 1944 година. Подготовката за провеждане на такова тържество бе започнала отдавна и се предшествуваше от ударна десетдневка. А за работниците и служителите от предприятието всички пред юбилейни дни са ударни и изпълнени с трудов ентусиазъм. Ето защо след напрегнатия трудов ден всеки специалист, работник или служител чувствуваше просто необходимост да дойде на тържеството и поздрави връстниците на свободата. В препълнения салон почетно място заеха 16 комсомолки и комсомолци — инженерите Марина Великова, Иван Попов, леяри, шлосери, стругари...

С кратко приветствено слово от кри тържеството секретарят на заводския комитет на Комсомола Никола Кирчев. Директорът на предприятието Христо Кънев разказа за миналото, настоящето и за перспективите на предприятие то и приветствува юбилярите. От името на връстниците на свобода та прочете отговор-обещание инж. Марина Великова. Последва връчване на подаръци на юбилярите, след което тържеството завърши с литературно-музикална програма.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

УСПЕХИТЕ НЕ ИДВАТ САМИ

Ако се хвърли един поглед в ежедневното сведение на ОКС — Силистра от началото на годината досега, един факт веднага бие на очи: докато всички стопанства отчитат или неизпълнение, или незначително повишение на дневния млеконадой, в графата на ТКЗС — Кайнарджа преизпълнението се движи между 700—800 литра. А в началото на годината тяхното отклонение от дневния график е съвсем незначително, даже за първото тримесечие в някои дни има спадане. А особено след месец май сведението сочи едно рязко повишение на млеконадоя. Разбира се, това съвсем не е случайно явление. Зад този факт се крие търпелива работа, много безсънни нощи, много напрегнат труд. Между всички ферми на стопанството с най-добри и трайни успехи се откроява тази с ръководител Васил Костадинов. Доячите от тази ферма на ден трябва да издоят 2 500 литра мляко, а те постигат редовно по 3 100—3 200 литра. Къде се крият причините?

Главна предпоставка за решителното повишаване на млеконадоя е диференцираното хранене на кравите. Този метод се прилага от началото на месец май. За разлика от много стопанства в Кайнарджа той се прилага много добре. Определените дажбени таблици се спазват стриктно от всички доячи. Това е резултат от търпеливата разяснителна работа на специалистите.

Най-големи успехи постига дългогодишната доячка Тонка Георгиева. Сега средно от кравата получава по 20 литра мляко, от 5 крави над 20 литра, а кравата „Цена" дава редовно по 28 литра мляко на ден. Чувствителни са успехите и на Стефка Георгиева, Велико Пенев, Добра Маркова и други.

Освен правилното прилагане на индивидуалното хранене специалистите и животновъдите не подценяват нито един от факторите, които влияят положително върху добива на мляко. Така например голямо внимание се обръща на грубите фуражи, които редовно се обработват с меласа и трици. Неотдавна в стопанството започна да функционира и фуражен цех, в който се произвеждат смески за прасета, крави, овце и телета. А и преди това кравите в стопанството не са оставени без смески нито за ден. Това е резултат от правилната организация на работата и упоритостта на главния зоотехник на кооператива Стоилов. Но негово предложение когато липсвало люцерна, за да не спада млеконадоят, към грубите фуражи, които са давани на кравите, са прибавяни и по 100—150 грама карбамид за компенсиране на белтъчините. По такъв начин въпреки различната храна млеконадоят е задържан на определено ниво, даже с тенденция на увеличение. Затуй в кравефермата в Кайнарджа при план за седем месеца 543 тона, гледачите са отчели 563 тона.

Добра основа за постигнатите резултати е и задружният живот на хората от фермата в Кайнарджа. Този сплотен колектив още през 1965 година е завоювал високото звание „ферма за комунистически труд". Борбата за по-високи добиви и другарската взаимопомощ са превърнали този колектив в едно голямо семейство, където осезателно се чувствува грижата и помощта за другаря, добрите човешки отношения и готовността на всеки да помогне винаги на останалите. Така например когато техният другар Петър Марков се разболял и бил приет на лечение в Окръжната болница, всички останали животновъди са го посетили в определените дни за свиждане.

В двата добре уредени клуба животновъдите прекарват приятни часове. Четат вестници и списания, слушат радио, обсъждат колективно статии от печата и др. Станите за гледачите са обзаведени добре. Може би затуй в кравефермата текучеството е сведено до минимум. От началото на годината са напуснали работа само две жени.

Добрата организация, създадените здрави традиции, задружният живот на този колектив са сигурна основа за още по-високи успехи в чест на юбилейната годишнина.

Али РИЗОВ

Силното желание преодолява всичко

Меко казано ще е, ако наречем неудобни двете стаи, в които тече трудовият ден на цеха за готова шивашка продукция към ТПК „Съединение" — Тутракан. Те са в частна къща, предназначена за живеене. Въздухът е малко, тясно е. А ето, че ръководителите на предприятието ни посочиха тази малочислена група като най-активна и плодотворна сред всички други цехове в предюбилейното съревнование. Желанието за достойна среща на всенародния празник е разкъсало всички ограничения и неудобства.

Никак не е сложно обяснението на предюбилейния успех, който ще е причина трудовият колектив на цеха да посрещне с усмивка празника. Не всяка година работата е вървяла добре. От началото на юбилейната обаче е настъпила мобилизация. Комисията по културно-масовата работа е подработила условия за съревнованието, а всеки работник се е заангажирал с лично обещание. Изпълнението на плана за първото тримесечие идва закономерно: подобрило се е снабдяването, с хигиената на работните места се заели комсомолките, а в курсовете за преквалификация са се включили почти всички. Рекламациите вече са сведени до минимум, а цехът и досега не е отстъпил първото място в съревнованието.

Председателят на кооперацията Петър Нецов е на мнение, че при този темп и организация на работа цялото предприятие може да изпълни годишния си финансов план за девет месеца. Обемът на досега извършената работа е на стойност 81 хиляди лева при целогодишен план 96 хиляди. Четири работници от кооперацията са предложени от комисията по съревнованието за получаване паспорта на трудовата слава — обущаря Златко Драгиев и шивачите Слави Димитров, Ангел Николов и Иван Драганчев.

— Ако пишете за нас, не забравяйте и името на Денка Йорданова — шивачка-машинистка, една от най-добрите ни производствени — каза ни на изпращане заместник-председателят на кооперацията Николай Георгиев. — Също и на Иван Опрев.

Изпълняваме препоръката му, но отбелязваме и обещанието на председателя — цялото предприятие в деня на празника да е с преизпълнен план. 106-те процента за седеммесечието ни дават основание да вярваме в това.

Д. АЛЕКСАНДРОВ

В Деня на строителния работник с „Народен орден на труда" — златен, бе награден инженер Стефан Райчев.

НА СНИМКАТА: Председателят на ИК на ОНС — Силистра Димитър Михайлов връчва високото отличие.

в дълбок непробуден сън нищо неподозиращите обитатели.

Разсъмваше се. Дядо Славчо все по-неспокойно се търкаляше в леглото. Нещо го задушаваше. Кашляше и кихаше непрекъснато. Нещо необичайно и странно ставаше в стаята. С трепереща в мрака ръце запали лампата. Спо собността му да осъзнае случило то се все още липсваше. Малкият Ясен и баба Дарка лежаха непробудено. Те дори не трепнаха, когато ги повика по име. Старецът се изплаши не на шега. Изтича забързан навън.

Изпратеният от Савакулов лекар се наведе над пострадалите.

— Помогнете им, докторе! — умоляваше старецът.

Лекарят го погледна разсеяно и лениво констатира.

— Отровени са със стрихнин!...

— Не е възможно, докторе! Не съм се отделял нито за минута от тях.

— Отровени са със стрихнин! — невъзмутимо повтори лекарят.

Линейката спря пред входа на болницата.

— Маркучите, бързо! — разпореди се енергично дежурният лекар.

Промивките на стомаха следваха една след друга. Ясен трепна. Загърчи се. Загасналата искрица живот се разпалваше у него.

—Лечението ще поемем ние! — с нетърпящ възражение тон каза влизащият Савакулов, придружен от Агалов и полицейския лекар.

— Но това не е полицейски участък, а държавна болница!...

— Зная!

— Добре! Но след малко...

— Не може. Вървете си!

Дежурният лекар и двете сестри излязоха обидени.

— За какъв дявол ни е да го спасяваме?! От корен трябва да ги изтръгваме такива — хрипеше ядно Савакулов.

— Но как може. Та детето е живо?!... — опита се да протестира полицейският лекар.

— Аз ли да те уча, докторе! На малкия му се иска да живее, но няма да го бъде, защото ти ще му поставиш на лицето упоителна маска. Ако те попитат колегите ти защо, ще кажеш, че си пожелал да облекчиш страданията му. Това ще твърдиш винаги и навсякъде.

— Но детето ще се задуши!

— Прави каквото казах! — отсече хладно Савакулов.

Полицейският лекар не се опита да възразява повече. Той закри лицето на Ясен с упоителната маска. И зачака покрай него.

Савакулов и Агалов доближиха до леглото на старата. За нея никой не беше се погрижил. Но тя се съвземаше вече сама.

— Къде съм? — този въпрос повтаряше вече няколко пъти.

— В рая си, бабо! — шегуваше се Савакулов — Аз съм свети Петър, а този е помощникът ми — посочи Агалов той. — Е, казвай сега какви грехове си сторила... казвай да ги чуем.

— За бога, кажете ми най-сетне какво се е случило?

— Какво се преструваш! Я по-добре кажи с какво отрови внука си?

Старицата се слиса от уплаха. Тя забеляза лежащия на леглото Ясен. Смътно започна да долавя в ъгълчетата на съзнанието си смисъла на обвинението.

— Вие да не сте полудели!

— Лъжеш, стара вещице— ти си го отровила.

— Бог ми е свидетел. Нищо не съм му сторила. Отравянето е станало от въглищата. Думах ве черта на стария да не пълни тази пуста овехтяла вехтория, ама на, не ме послуша.

— Баламосваш ни, старо! Не се опитвай да ни пращаш за зелен хайвер. За тебе, пък и за сина хата е по-добре да кажеш истината. Кой ти нареди да го отровиш? Малкият сигурно е знаел нещо!... Разкажи с кого се срещал... само името... улицата...

— Никой нищо не ми е нареждал! Моля ви, махнете по-скоро маската от лицето му. Та то едвам диша... ще се задуши съвсем.

Савакулов свирепо я изгледа. И късо нареди на Агалов да я преместят в друга стая.

Упоителната маска втори ден лежеше върху лицето на Ясен. Дишаше тежко, като след дълго и уморително бягане. Понесло непосилния смъртен товар, сърцето се пръскаше от натоварване и напрежение. Лицето му от бледо преливаше в жълто-синьо. По опънатата слаба шия на момчето се появиха големи сини петна.

— Докторе, тези сини петна не ви ли подсказват нещо?

— Не ви разбирам, господин Савакулов?

— Ей сега ще ме разбереш! Струва ми се, че момчето е отровено и след това удушено. Ти как во ще кажеш?

— Но момчето е още живо?!... Как можем да твърдим, че е отровено, а после удушено...

Савакулов се наведе над него и многозначително каза.

— Щом можа да докажеш, че малкият е отровен със стрихнин, защо да не можеш да установиш и второто предположение?!...

* * *

Дългата. Най-дългата — изпълнена с мъчително очакване кошмарна нощ се стопи в устремените сребристи стрели на утрото. Мария посрещна светлината с изморени, натежали от безсъние очи. Изостреният ѝ слух долови шум от приближаващи се неравномерни, груби и тежки стъпки. Шумът затихна пред вратата на килията. Ключалката изхлипа задавено и отскочи от леглото си. Светлината беше побягнала и скришом надничаше отвън. Тук не се плашеше от влезлия тумбест стражар, който хвърли зло бен поглед към нея. На него все не му се удаваше да залови и затвори светлината. Тя винаги му се изплъзваше из ръцете.

Те влязоха почти едновременно с агентите при Савакулов.

— Ако шефът не се противеше, досега да сме свършили. Казвах му аз дребна риба е тя. А той „след дребната риба понякога плуват цели стада". Само, че този път стадото нещо много оредя — ръмжеше Серович.

— Така е! — съгласи се Гавазов.

Савакулов ги стрелна сърдито с поглед и прекъсна разговора.

— Още ли се съмнявате! Тези, които вие така упорито отказвате да назовете, са отровили сина и свекървата ви. Сигурно са знаели повече, отколкото е трябвало, и вашите приятели са побързали да се отърват от тях. Ако ви е трудно да назовете сега имена... повярвайте ни, че е така и подпишете признание.

Мария вдигна глава. Убийците на детето стояха пред нея, безскрупулни и зли, олицетворение и зримо осезание на подлост и лицемерие. Бяха готови да убият в нея и онова светло чувство на любов към онези, които ѝ разкриха новия приказен свят на щастието. И с глас, изпълнен с желязна упоритост и непреклонност, каза:

— Това никога... никога няма да направя!

— Подпиши, обещавам ти веднага да те освободя.

Мария поклати отрицателно глава.

Савакулов разбра, че опитът му да хвърли сянка върху моралния облик на комунистите, като ги изкара убийци, не сполучи. Но той носеше славата на опитен, хитър и съобразителен полицай. Зад фалшивата фамилиарност и подчертана изисканост в маниерите му и жестовете му се криеше хищен нрав на трениран в единоборство полицай. Неговият изобретателен и пъргав ум му подсказа друга идея, която веднага се зае да осъществи.

— Кажи, старата обичаше ли внучето си?

Мария учудено го изгледа.

— Повече от себе си. Ако имаше сто живота и стоте би дала за него.

— Агалов, изведете я.

Когато вратата се затвори зад гърба им. Савакулов каза:

— Тази вечер ще я пуснем. Но, вие, Серович, няма да я изпускате нито за секунда от очите си. Сега тя е по-безопасна за нас и по-полезна, ако е на свобода. Тя ще ни заведе в бърлогата им. Свободни сте.

Когато агентите излязоха, Савакулов набра номера на редакцията на местния областен вестник. Когато се обадиха, каза:

— Савакулов е на телефона. Запишете за утрешния брой... Да... да... в хрониката за криминални престъпления.... Бабата е отровила внучето си... Ще излезе ли? Когато получи утвърдителен отговор, затвори телефона.

Навън вече се беше стъмнило, когато вратата на килията се отвори. Тежките стъпки на придружаващия полицай глухо отекваха в празния коридор. Шумът ги изпревари и пръв влезе в кабинета на Савакулов. С престорено съчувствие той каза:

— Детето ви е спасено, госпожа! Ще ви пуснем сега да идете и го видите в болницата. Трябва да знаете, че ние сме кавалери...

Мария отпърво не повярва. Но не допускаше да се шегуват толкова жестоко с нея. Обзелото я желание и надеждата да види детето си я понесе стремително към болницата.

Изкачи на един дъх стръмното стълбище. Втурна се по болничния коридор и нахлу в малката стая. Ясен без маска вече агонизираше. Поразяващата гледка смрази кръвта ѝ. Всичко това ѝ се струваше като сън. Като на тежък кошмарен сън без начало и край. Тя извика като наранена и се хвърли на леглото.

Навън студеният декемврийски вятър и студ сковаваха земята. Мразовита новогодишна вечер. Студът проникваше като крадец в стаята, изпълнена с тежък мирис на неизгоряла въглищна пепел. Сили ни викове на пияни мъже и револверни гърмежи раздираха новогодишната нощ.

Бледата искрица живот у детето гаснеше. Мария с ужас следеше всяко негово движение и дихание. На разсъмване дишането съвсем замря. Една звезда се откъсна от небето и като огнена стрела се понесе към земята. Всред бясно въртящите се кръгове се залюляха в странен танец предметите в стаята. Изведнъж хаотичната въртележка секна и замря в покой. Мария почувствува, че потъва в море от сива мъгла. Стъмни се пред очите ѝ. Огромен огнен лъч разсече от изток далеч напред тъмнината. И сред бляскалото аленочервено сияние тя съзря безкрайна колона в редици... редици... редици от мъже, жени и деца. Безкрайната колона вървеше неудържимо напред. Минаваше непобедимата армия на безсмъртните... В една от редиците вървеше и той — бащата на Ясен. Вървеше изправен и неустрашим, както под облака от куршуми при Гвадалахара. Кракеше все така млад. Усмихнат и весел. Мария ясно видя как Ясен настигна баща си и застана в редицата до него. Младият капитан от републиканската армия се наведе и без да спира, вдигна на рамото си обикновения боец от необикновената армия. Капитанът свали от рамото си Ясен. Двамата закрачиха в колоната успоредно един до друг в такт.

Огненият лъч непрекъснато плискаше светлина и къпеше вървящите бойци. Сребристите отблясъци осветяваха най-дългия и най-трудния път — пътя към щастието на хората.

Мария се опита да извика след Ясен, но глас не се чу... Обикновените редници от армията на безсмъртните отиваха към слънцето с протегнати напред ръце, сякаш искаха да го докоснат с пръстите си...

Когато Мария се съвзе, седеше на леглото превита на две и шепнеше непрекъснато като на сън: „Соколе мой... соколе мой... соколе мой..."

Димитър КЬОСЕВ

Среща на първите доброволци

След 9-ти септември 1944 година един от основните лозунги на Партията и Отечествения фронт беше: „Всичко за фронта, всичко за победата“. Народът масово се отзова на този призив за пълно и окончателно разгромяване на фашизма. Това е и първата работа на младата отечественофронтовска власт в Силистра. Към 31-ви силистренски пехотен полк се сформира една гвардейска рота от доброволци, в която влизат три взвода с обща численост от около 100 души, осем от които девойки. Започва бърза и интензивна подготовка. Всички се старят по-бързо да усвоят военните знания и да заминат час по-скоро на фронта. Обаче по-късно, по преценка на командуването, е решено рота та да остане в тила. Но и тук доброволците изпълняват с чест поставените задачи по укрепване на младата народна власт и опазване на обществения ред.

За ознаменуване на 25-годишнината от социалистическата революция у нас, участниците в гвардейската рота са решили да се съберат на тържествена среща, която ще се проведе на 30 август в Силистра. Сборният пункт за всички, които желаят да участвуват, е на същия ден в 17 часа пред читалище „Доростол“ в града.

Предюбилеен размисъл

За четвърт век...

Често наричат нашия век век на атома, на кибернетиката, на космическите открития. И с пълно право. Защото никой не би могъл да подцени ни най-малко всяко едно от тези постижения на науката и техниката, тяхната голяма стойност за утрешния ден на човечеството. Те направиха много от човешките мечти действителност. С тях хората станаха по-смели и дръзновени.

Но нима този век, последният от второто хилядолетие, не е и век на социализма! Нима той, социализмът, не е неговото постижение от най-висока стойност във всяко едно отношение. Безспорно имената на Гагарин и Нилс Бор завинаги ще останат записани в златните страници на науката. Но завинаги незабравима ще остане 1917 година — рожденатa година на социализма.

* * *

Често говорим за промените, които станаха през годините на социалистическото развитие в Добруджа. Виждаме ги с очите си и те пораждат законна гордост у нас. Само социализмът беше в състояние за краткия срок от 25 години да ни отдалечи от едно минало, което остави дълбоки рани в равната земя между Дунава и Черно море. Едни го изтичаха на собствения си гръб, други сега правят всичко възможно то да се заличи по-скоро в живота на хората.

За това минало често разлистваме статистическите бюлетини, боравим с езика на цифрите. Този път ще оставим настрана бюлетините. Ще разлистим някои от старите вестници и ще се спрем на някои от информациите.

Ето какво пише един от тях: „Гимназистът Васил Байчев от село Бей Даут, виждайки, че родителите му нямат повече възможност да го издържат, за да продължи образованието си, затваря се в една стая и забива ножа в гърдите си. Отнесен в болница, той умира“. Може би за вестника това е един любопитен факт, един факт за криминалната му хроника. Той дори не прави опит да го коментира. Не търси причините за самоубийството на един млад човек по-дълбоко. И това става в богатата земя на България, в житницата ѝ. Това става в Добруджа — земята на чифлик чиите и... ратаите.

Този пример може да ни подскаже до голяма степен за грижите, полагани за образованието. Едновременно той ни навежда и на размисъл. Още са пред очите някои от старите училищни сгради. Едноетажни, кирпичени, с пръстен под. В тях са учели децата, ако им дойде даскал от вътрешността на страната. Тези училища трябваше да срутим социализмът и да създаде за подрастващите нови сгради и общежития, нови кабинети. Кога можеше да стане това през годините на капитализма? Тогава, когато има села без нито един човек със средно образование!...

„Малкото посета в нашия окръг се намират в плачевно състояние—пише един друг добруджански вестник. —Автомобили и каруци пътуват изключително по черните пътища. А зиме или в дъждовно време пътуването из окръга е цяло нещастие... Преди година, две, десет имахме същите пътища, дори по-добри. Оттогава се изминаха толкова избори (почти всяка година) и пътищата са в същото примитивно състояние“. Цитатът не се нуждае много от коментар. Сега хората имат на помощ техниката. А може ли да си представим „романтиката“ на старото време, когато селата зиме са оставали седмици наред откъснати от света. Когато хората също са боледували, когато жените са раждали. Няма лекар, няма акушерка... Всичко оставено на добрата божия воля. И човек отново вижда добруджанската земя, вижда една каруца с привито момиче в нея по прашното шосе... Йовков... Има ли друг творец, който тъй пълно да е почувствувал красотите и болките на тази земя.

Разгърнете вестниците и вие. Ще ви направят впечатление още много и много факти. От село Гарван се оплакват, че писмата до Силистра пристигат за цяла седмица. Друг път се съобщава за убийството на бирник, трети път за кражбата на снопи. Не е била толкова спокойна Добруджа. Наред със своите богатства, тя е имала своите бирници, хората, които имат нужда от жито, които изпитват глад.

Темата е неизчерпаемо широка. Задълбочаваме ли се повече, ще откриваме все по-дълбоко и по-дълбоко обновителните промени на социализма, ще откриваме онова, което бе създадено за четвърт век.

С. ХРИСТОВ

25 години Народна република България

Българското певческо изкуство получи широко и заслужено признание в чужбина.

НА СНИМКАТА: Николай ГЯУРОВ в ролята на Борис Годунов от едноименната опера.

ЛИТЕРАТУРЕН ХМЕЛНИЦКИ

Допреди няколко дни гост на нашето Черноморие (на Слънчев бряг) беше хмелницкият поет Петро КАРАС. Там той написа стиховете, които сега ви предлагаме.

Ето какво ни пише той:

„Тук в мен се събудиха много мисли. Опитах се да ги реализирам. Не знам какво се получи. След като се завърна, заедно с колегите ще направим за вашия вестник подборка на творби от наши автори. На свой ред очакваме литературни произведения от ваши творци.

Поздравявам ви с вели кия празник Девети септември и ви желая още по-големи творчески успехи!“

Петро КАРАС е член на Съюза на съветските писатели. Той завеж да отдел „Култура“ във в-к „Радянска падиля“.

България

Твоят дивен чар под лъчезария
свети в ясен ден и в буря.
Гълъбица септемврийска си,
България,
слънчево загледана в лазура.

Беше твоят глас сиротен,
днес е млад и пълнозвучен.
По шевченковски от Ботев
на безсмъртие се уча.

Имаме един несъхнещ корен
и една звучаща в нас повеля.
Черното море, пленило взора ми,
свързва ни, не ни разделя.

Твойта участ храбра ме вълнува,
извора ти вековечен диря.
Виж, Украйна сестрински през Дунав
искрено ръце към теб простира.

Гълъбица септемврийска си,
България!
Свят съюз на слънцето с лозата.
Не угасват твойте лъчезария
и не отмиляваш във сърцата!

Родна земя

Аз съм от тази земя неука —
под татарски и царски крак.
Подир стъпките на Кармалюка*
тя припламваше като мак.

Тя е песенна и богата,
в нея слово разпнато живя.
Аз съм от тази земя, която
пред очите на Ленин
озаряващо засия.

Аз съм от тази земя, дето волен
в Полонное бил е народния дух —
като сабята на Будьони,
като този притихнал и ласкав Буг.

Аз съм от тази земя,
дето жаждата на Корчагин
спепелява покоя във мойта гръд,
Като бяла звезда в утрин ранна
продължаваме своя път...

*Кармалюк — национален герой на Украйна

Преведе от украински: Симеон МАНОЛОВ

ПИСМО ДО ТЕБЕ

очерк

НА КЕРЕНСКИ

Твоето начало бе начало на века. Тоя век, който не ще те пощади в широките си граници и ще те предаде на вечността...

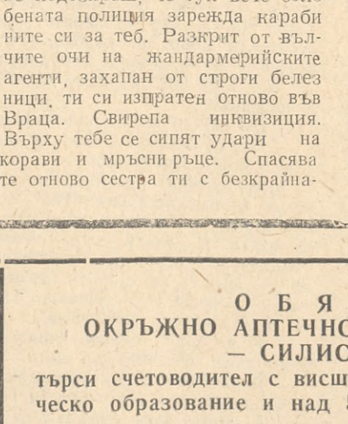
18. 12. 1902. Вледенена Попина се събужда от топлината на едно раждане. Ти дойде внезапен и необходим, категоричен като изгрев, озарен от усмивките на родители и роднини.

Баща ти учеше твоите връстници. Селското училище бе не само негово работно място, но и негова голяма и чиста любов, негова съдба. Този строг и ласкав човек ти посочи пътя към книгите, а книгите ти дадоха безброй неизвървени пътища. Ти тръгна възторжен по тях и те те извеждаха в неочаквани светове, откриха ти внезапни истини. А ти ги преторяваше, изживяваше ги всеки дневно във веселите детски игри. Може би тогава не подозираше, че по-късно ще ги изживееш много по-категорично...

Разкаляните пътища от Попи на до Ракитово прегърнаха твоите изтръпнали нозе. В това пусто ботевградско село се установи твоето изстрадало семейство. Баща ти отново взема училищния дневник. Сега той учи и теб. Около на газената лампа е будно и в късните зимни нощи, и в ранните летни утрини. Тук ти завърши прогимназия. Гимназия във Враца. Чужд сред чужди. И един въпрос, до вчера не съществуващ, днес актуален: накъде? И твоето треска во търсене намира сигурен пристан — гимназиалните марксичес ки кръжоци. Твоето слово стана тяхно верую. Твоите думи бяха куршуми — тежки и силни куршуми, които бият по съвестта на всички заспали и самозабравили се лъжепатриоти, куршуми, които биеха по съвестта на века. От твоите думи се лееха като пълноводна ръка сълзите на изстрадалите и изригваше като вулкан гневът на цял един онеправдан народ.

...Твоите думи и твоите истини, Никола! Те търсиха път към хората. И намираха своите адресати в ярките лозунги, които пише ше късно нощем, за да пробудиш спящия град, белите позиви, които като безшумни птици търсеха погледа на хората, за да им открият нови истини... Твоите истини, Никола! Те упорито мълчаха пред строгия поглед на полицейския агент. Те възмъжаваха между сивите стени на тесния арест. Те те накараха да почукаш на вратите на Партията. Беше ли навършил 15 години, когато стана част от нейното мо гъщо тяло?...

Сега вече извън борбата нищо не можеше да те спаси. Голямата ученическа стачка, която ти организира и ръководи, бе категорично доказателство за това. Вратите на врачанската гимназия завинаги се затварят за теб. Кюстендил. Не ти ли омръзна това принудително скитничество? Тук, завършил гимназия, ти напразно ще търсиш работа. Навсякъде неотменимо като сянката те преследва черното досие на твоето светло минало. Безработен. Безработен? В графата „професия“ на своята кратка биография ти с гордост написа: РЕВОЛЮЦИОНЕР! (удивителната е задължителна). Отново Враца. Тук те очакват стари другари и нови подвизи. Опожарените бартутни погреби и възторгът от пламъка. Арести. Душната прогимназия стана затвор за заподозрените комунисти. На теб възложиха тяхното спасение. Знаеше ли тогава, че връщайки им свободата, ще загубиш своята?...

...Безшумен като листопада, в сигурната компания на един тежък револвер, ти обезоръжи охраната на училището и освободи арестуваните. Веднага след това за Плевен, където гостоприемният дом на сестра ти ще стане гробница за тайната на твоето присъствие. Една ненадейна случайност ще те измъкне невредим от блокирания град. И ти ставаш най-опасният товар в един товарен влак. Стоплен от наивната надежда за спасение, ти пътуваш към Търново. Дори не подозираш, че тук вече озлобената полиция зарежда карабините си за теб. Разкрит от вълчите очи на жандармерийските агенти, захапан от строги белезници, ти си изпратен отново във Враца. Свирепа инквизиция. Върху тебе се сипят удари на корави и мръсни ръце. Спасяваме отново сестра ти с безкрайната верига на своите познанства.

...Септември 1923. Свободата е дадена да се изживява, а не да се понася! Една разярена чета, събрана от тебе, бие врага. Пепелищата на разгрома засипват вашите подвизи. Отново нелегален скитник из България. Ямбол, Русе и навсякъде те следват полицан и кучета. Под широките небеса на земята ни няма място за теб. Ожесточеният фашизъм те прогонва завинаги. На югославската граница един анонимен куршум разкъсва бялата ти риза. Негостоприемните сръбски болници превръщат раните ти в белези, но остава споменът за болката. Дългите и трудни пътища на Европа свират в убежището на български те политемигранти—Париж. Тук работиш в компанията на сънародници и съмишленици. Разбира се, само възбудата на общите спомени не може да ви стигне. Не покой и тишина търсехте вие в далечния град. Движението е вашето призвание. Далеч от родината, но не и от борбата. Постоянни и преки контакти със задграничната партийна организация, активно членство в Генералната организация на труда. Десетки стачки и демонстрации доказват твоята вярност към интернационалния партиен дълг. Нали врагът е един и същ навсякъде по света.

...1936. Една нажежена Испания пламва. Ти отново ставаш нужен, нужен като спасение. И тръгваш с мъдрите крачки на спасител. Твоите спътници остават на временно обучение в Барселона. Ти спря чак на първата бойна линия в Арагона.

...Ти бе пратеник на гнева. Оня гняв, който търси справедливо възмездие и ражда герои...

Пръв в безпощадните сражения. Опушените гилзи стават знаци по късия път между две битки...

Героизмът ти получава интернационално признание — ти си произведен в чин лейтенант.

Но отсреща също стреляха, понякога точно. Гандеса е малко село, но намери място за твоя труп през пролетта на 1937 г.

Сега твой чист мавзолей е не само паметта на бойните ти другари. Ти насели със своето необходимо присъствие завинаги цяла една лъчезарна и призната България...

Димитър БОЧЕВ

Празнично утро

Преди няколко дни приключи своята работа лятната детска градина в с. Войново. В ранното утро се събраха както възпитаниците на градината, така и техните родители.

Детската учителка Ганка Костадинова откри тържеството. Завесата се вдигна и екна песента „Няма облаче“. Заредиха се песен след песен, стихотворение след стихотворение. В продължение на 45 дни децата са усвоили много. Драматизираха приказките „Червената шапчица“, „Двете козлета“, „Дядо и ряпа“, „Вълк и агне“, „Врана и лисица“.

Понася се лека мелодия на акордеон. Бъдещите първокласници засвирихa „Добруджански ръченик“. След това вокалната група изпълни няколко песни — поздрав за майките, за някои от членовете на персонала.

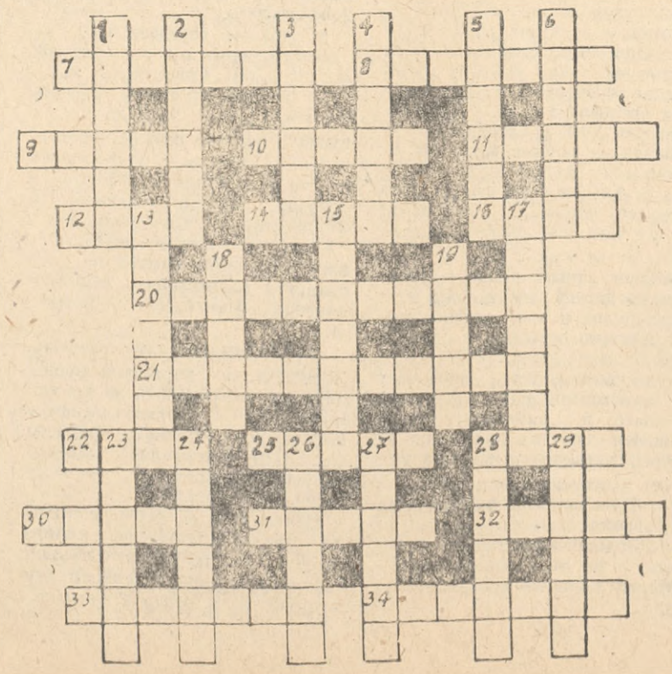
Накрая на децата бяха поднесени хубаво изработени подаръци.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Горещи августовски дни.

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 7. Средноазиатски философ, естественик, математик, лекар, поет и музикант (980—1037). 8. Подкожна киста, съдържаща мазна каша. 9. Историческа област в Румъния и Югославия. 10. Кубински поет и общественик. 11. Опера от Масне. 12. Името на бележит наш писател (1850—1921). 14. Мъжки певчески глас. 16. Горна мъжка дреха. 20. Двете имена на съветска актриса. 21. Името и презимето на известна в миналото наша певица (мецосопран). 22. Черен човек, чернокож, негър. 25. Полуостров в Западен Кавказ. 28. Копие, с което са въоръжени конници. 30. Смазочно масло за цилиндрите на парни машини. 31. Зрително измамно явление в пустините на топлите страни. 32. Река в Южна Германия. 33. Дъщерята на Икарий (мит.). 34. Вечнозелено тропическо дърво.

ОТВЕСНО: 1. Виден деец на БКП (1904—1944). 2. Безцветна лесноподвижна течност, употребявана за производство на лакове, изкуствени бои и др. 3. Титла на майката на турския султан. 4. Известен италиански певец — бас. 5. Един от тримата мускетари. 6. Безцветен лек газ с твърде остра миризма. 13. Малобройно североамериканско индианско племе. 15. Стихотворение от Крум Кюлявков. 17. Сложни уреди. 18. Древно стенобитно оръдие. 19. Село в Силистренски окръг. 23. Тънка и дълга сабя за фехтовка. 24. Тясна дълга лодка, издълбана от едно дърво, употребявана от тихоокеанските островни жители. 26. Къс меч у древните скити и перси. 27. Река в Якутия. 28. Ужас, внезапно масово изплашване. 29. Вид качулест папагал.

Йордан ПЕТРОВ

ОКРЪЖНО ПРЕДПРИЯТИЕ „АВТОТРАНСПРЕД“ — ГАБРОВО

ТЪРСИ

шофьори за товарни автомобили
трактористи за транспортни нужди
автомонтьори
крановици на автокранове и портални кранове
товаро-разтоварачи

Предприятието осигурява общежитие за бекяри и добро месечно възнаграждение.

За справки и постъпване — при отдел „Личен състав“ на предприятието.

СЪОБЩЕНИЕ

ЗГУ „ТЕРМА“ — Тутракан търси следните работници-специалисти:

Стругари, шлосери, матричари, леяри. Неограничен брой. Заплащане съгласно разрядите, които имат по специалността.

Справка: „Личен състав“ при завода.

ОБЯВА

ОКРЪЖНО АПТЕЧНО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

търси счетоводител с висше или средно икономическо образование и над 5 години трудов стаж.

ОБЯВА

ТКЗС „ЛЕНИН“ — КАЛИПЕТРОВО

търси следните работници за обект „Оранжерия“:

шофьори за самоходни шасита — 2
електротехник-оксиженист — 1 (може и пенсионер)
работници на бетонарки — 2

ОБЯВА

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — СИЛИСТРА

има открити постоянни ежемесечни курсове по шев и кройка и машинна бродерия. На завършилите курса се издават удостоверения.

Записвания и сведения — „Всестранни услуги“. Тел. 21—27.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 98 (1567) | Събота, 23 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Пратеници на голямата среща

„Нашият дял ще бъде най-голям“

Нека тези думи на младия механизатор от Окорш Кольо Вълчев Колев не звучат нескромно. Защото те са израз на една гордост, напълно законна, от постигнатите успехи, те са израз и на голямото чувство за отговорност, което ляга на плещите на младите механизатори. Защото техническият прогрес в селското стопанство, внедряването на прогресивните методи на обработка на земята са и ще бъдат преди всичко тяхна първа и главна задача. И затова думите на този млад, мургав и синеок механизатор не могат да звучат нескромно.

Двадесет и осем годишният тракторист, един от многохилядната армия на механизаторите, чиято биография се създава от безкрайните бразди на машините, от вдъхновения и пълен с ентусиазъм живот по безкрайните блокове на нашата земя, вече шест години не слиза от кормилото. Завършил Машинно-тракторното училище в Исперих, след службата в армията той се отдава на професията, за чието бъдеще ще стане дума на срещата на първенците от селското стопанство с Политбюро на ЦК на БКП в Тол бухин.

Младият комунист Кольо Вълчев е един от основателите на бригадата за комплексна механизация в Окорш. Делото на тази голяма задача му е близко и скъпо и той е един от първите, които поемат обещанието да внедряват плевенския почин. Сега бригадата в Окорш е от 24 механизатори, които обработват 30 000 декара земя. Един от груповите отговорници в тази бригада е и Кольо. Едно изреждане на селско стопанските работи, извършени от него през последната година, ни дава представа за денонощния труд на механизатора. През зимата той е подхранил 5-6 хиляди декара посеви, през пролетната кампания е наторил две-три хиляди декара, след това с още двама негови другари окопават три пъти две хиляди декара слънчоглед, 3 000 декара царевица, сега в жътвената кампания е балирал слама та от над 3 000 декара, превозил е хиляди тонове зърно от блоковете. И винаги точен, с неотказваща ма машина, винаги готов по цели дни и нощи да балира, извозва, оре или жъне.

Утре, на голямата среща в Тол бухин, той със затаен дъх ще гълта думите на ръководителите на Партията и правителството и още отсега знае, че най-големите задачи ще се поставят пред тях, механизаторите. И той, както и неговите другари не само от Окорш, но и от окръга, са готови да вложат цялата си енергия и знания, за постигането на още по-високи успехи в областта на нашето селско стопанство.

Н. РОМАНОВ

Пред 25-годишнината на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Дните на работническата класа завършиха

На 20 август вечерта в салона на Драматичния театър в Силистра се състоя среща на Бюрото на ГК на БКП, Изпълнителното бюро на ОСПС и Бюрото на ГК на ДКМС с първенци в предюбилейното социалистическо съревнование от промишлеността, строителството, транспорта и търговията по време на Десетдневката на работническата класа. На срещата присъствуваха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членовете на Бюрото на ОК на БКП Яким Петков, Шакир Шакиров, Станчо Николов и Атанас Киров.

Срещата беше открита от първия секретар на ГК на Партията Станчо Николов. За резултатите от Десетдневката на работническата класа говори Шакир Шакиров. Той подчерта, че десетте дни са донесли много радост за трудовите колективи от града. В чест на славните юбилеи — 25-годишнината от победата на Девети септември, 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и 100 години от рождението на Ленин — в предприятията се приеха тържествено млади членове на работническата класа. Дългогодишни работници разказаха за трудовите условия в предприятията преди народната победа, за големите грижи, които полага днес народната власт за работниците. Тържествено се връчиха на новопостъпили млади работници книжката „Член на работническата класа“.

Най-интересно се проведоха срещите в ДИП „Добруджа“, МЗ „Стомана“, ДСП „Булгарплод“, промкомбинатите „Дръстър“ и „Електрометал“, ЗММ, „Оргтехника“, ДИП „Липа“. В редица предприятия се състояха вечери-портрети, посветени на дългогодишни работници, майстори в своята професия и заслужили обичта на трудовите колективи. Организирани бяха срещи на трите поколения, на връстниците на свободата, с участници в Отечествената война от прославения 31 Силистренски пехотен полк, политзатворници, активни борци против фашизма и капитализма, челници в производството.

Във всички предприятия се разгоря масово социалистическо съревнование. Колективите завоюваха високи трудови успехи, дадоха надпланова продукция за десетки хиляди лева. На първенците се раздадоха награди.

На срещата бяха връчени юбилейни грамоти и „Паспорти на победата“ на постигналите най-високи резултати в съревнованието.

Участниците в срещата приеха обръщение до всички работници и служители от града. Те ги призовават да се включат още по-активно в съревнованието за преизпълнението на плановете и обещания в чест на юбилея на свободата, да обявят дните до Деня на свободата за ударни, да прилагат по-смело техническия прогрес. Призовават рационализаторите и изобретателите да направят повече рационализации. Приканват всички производственици от града да произвеждат само висококачествена продукция.

Изпратена бе поздравителна телеграма до ЦК на Партията.

Първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов увери Бюрото на ОК на БКП, че работническата класа от града и занапред ще стои твърдо на дадената дума пред Партията и народа.

Накрая беше изнесен поздравителен концерт от самодейци от предприятията и Профсъюзния дом на културата.

Иван НЕДЕВ

Среща с жените - антифашистки

На 20 август по инициатива на женкомисията при ОНС — Силистра беше проведена среща с жените, участнички в добруджанското революционно движение. Гости на служителите от съвета бяха активните борци против фашизма и капитализма Елена Сарафова, Мария Русева, Марийка Кудинова, Пена Арнаудова, Мария Бучкова и др. Тук бяха и председателят на ИК на ОНС Димитър Михайлов, заместник-председателите Иван Петров, и Станю Друмев, председателката на Окръжния съвет за работа сред жените Милка Гинева.

С топли приветствени думи към гостите се обърна Цонка Модева. Доклад за участието на българските жени в антифашистката борба, за самоотвержеността на дъщерите на българския народ, които не пожалиха сили и младост в името на нашето днешно щастие, изнесе председателката на женсъвета Йорданка Павлова. След доклада с голям интерес бяха изслушани спомените на Елена Сарафова, която разказа за ония тревожни години, за постоянните срещи със смъртта, за вярата, с която са живели тогава хората. Жив и увлекателен беше и разказът на Мария Бучкова. Първите години след освобождение то също са наситени с много драматични моменти, изпълнени с много трудности, в борба с които новото е заемало своето място в живота на хората. Делът на жените и през този период заема също така достойно място.

В знак на дълбоко уважение и признателност към гостенките-участнички в антифашистката борба, бяха поднесени цветя и скромни подаръци, които дълго да им напомнят за тази мила предюбилейна среща. Комсомолци изнесоха богата литературно-музикална програма. Пяха се много песни, рецитираха се много стихове. Другарката Пена Арнаудова също рецитира с патоса и динамиката на времето, като доказателство, че огънят, който е горял някога у тях, е неугасим и няма да угасне никога.

След тържеството всички участнички в срещата положиха венец пред паметника на добруджанските революционери.

Иванка МАНЕВА

Родят се бразда след бразда

Навлезете ли в землището на ТКЗС — Срацимир, веднага ще ви срещне задъханата песен на дизелите, понесли големите лъскави плугове и тервелски брани. Всеки ден в стопанството се изорават повече от 400 дка земя. Редят се след тракторите плодни бразди, в които през пролетта ще бъдат скътани семената на нови надежди.

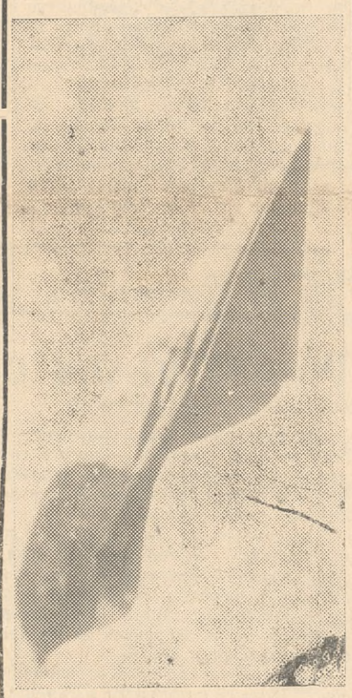
Особено добре е организирана дълбоката оран в бригадата за комплексна механизация в с. Срацимир. Трактористите работят групово.

Голямо улеснение за трактористите е механизираното зареждане на дизелите. Всяка сутрин и вечер при тях идва с пълна цистерна Минчо Ангелов. Бързо и без абсолютно никакво хабене на гориво се зареждат всички машини.

Не изостават в дълбоката оран и другите бригади на стопанството. От планираните 10 102 дка вече са изорани 8 000 дка. Определеният график е спазен. Сега много от машините се включват в предсеитбената подготовка на земята и силажирането.

И. ПЕТРОВ

ГК на БКП в Силистра по примера на нашите приятели от Хмелницка област построи пилон със знаме в Дунавския парк на града за най-доброто предприятие в социалистическото съревнование. За първи път знамето бе развято в чест на колектива на ДИП „Добруджа“.

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ НА НАШ КОРЕСПОНДЕНТ

ДОКОГА ЩЕ БЕЗДЕЙСТВУВАТ МАШИНИТЕ?

В началото на юли в ТКЗС — Ситово се състоя окръжно съвещание, на което кооператорите бяха запознати с механизираното низане на тютюна. Как се използуват наличните машини обаче, и то не другаде, а в ситовското стопанство?

В с. Искра, където се отглеждат 1 150 дка тютюн, има 8 машини за низане на зрелите листа. Те са оборудвани и инсталирани в подходящо помещение. Въпреки това обаче досега не са използувани. Вместо това низите се правят ръчно. А времето минава. Има вероятност при такава организация на работата голяма част от продукцията да остане неоползотворена. А това, в тази неблагоприятна за селското стопанство година, е повече от недопустимо.

Необходимо е ръководствата на ППО при IV бригада и кооперативът да се намесят най-дейно за бързото използуване на машините. Така ще се създаде реална възможност за оползотворяване на листната маса и поевтиняване на продукцията от тютюна.

Тахир МЕМИШЕВ

Звание, което задължава

През Десетдневката на работническата класа в салона на промкомбинат „Дръстър“ — Силистра тържествено бяха приети за членове на работническата класа млади работници от предприятието. На този нов и хубав ритуал присъствуваха и гости от ГК на БКП, ОСПС, ГК на ДКМС.

Тържеството бе открито от партийния секретар, след което в салона зазвуча монтаж по стихове на Смирненски, Вапцаров и Пеньо Пенев. Дългогодишни работници от различни цехове на предприятието разказаха за големите трудности, при които възниква и се развива предприятието. Те изказаха и голямата си надежда, че младите работници с честния си и упорит труд ще допринесат още повече да укрепне предприятието.

Директорът на промкомбината запозна младите работници с неговите перспективи, а след това бяха прочетени законите на работническата чест. Когато под звуците на работническия марш бе внесено знамето на комсомолската организация в предприятието, всички станаха на крака. Младите работници обещаха да станат активни строители на социализма и комунизма и с чест да носят званието „Член на работническата класа“.

Всеки от младите работници получи заедно с паспорта за встъпване в редовете на работническата класа и прочитна книга и букет цветя.

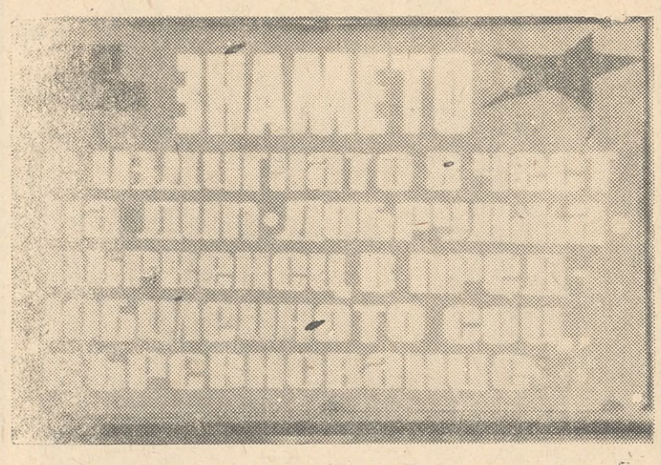
Димитър АТАНАСОВ

Високи добиви

Първи в ТКЗС — Тутракан, кооператорите от зеленчуковата бригада в село Царев дол с бригадир Коста Петров завършиха ваденето на лука от засетите 50 декара площ. Получените резултати са много добри. Отгледан е хубав кромид лук с едри глави. Средният добив от декар е 1 200 кг при план 1 000 кг. При изваждането на лука най-много се проявиха кооператорите от звеното на Гатю Стоянов.

Високи добиви ще се получат и в другите производствени участъци, като Тутракан и Дунавец. До сега на държавата са предадени над 45 тона лук. Очаква се от засетите 100 декара в Тутракан да се получат над 100 тона лук. А за целия кооператив цифрата ще достигне 200 тона, който резултат се получава за първи път в стопанството.

Живко ТРУШЕВ

Юбилейна сесия

БУКУРЕЩ, 22 август (кор. на БТА) — Днес в 10 часа в празничната зала на Двореца на републиката бе открита тържествената юбилейна сесия на Великото национално събрание на Румъния, посветена на 25-та годишнина от освобождението на страната от фашистко иго. В президиума бяха заели места Николае Чаушеску, Ион Георге Маурер, членове на Постоянния президиум на Изпълнителния комитет, секретари на ЦК на РКП, членове на Държавния съвет и Министерския съвет, държавни и партийни ръководители, участници в антифашистката борба. Тук бяха и ръководителите на партийно-държавните делегации на Съветския съюз, на България, на Унгария, на Полската народна република, на ГДР, на Чехословакия.

Чуждите гости бяха сърдечно приветствувани от Щефан Войтек. След това генералният секретар на ЦК на РКП и председател на Държавния съвет на СРР Николае Чаушеску произнесе голяма реч, в която изтъкна историческото значение на акта от 23 август 1944 година и на решаващия принос на Съветската армия за освобождение на Румъния от фашистко иго.

**ДО ДРУГАРЯ НИКОЛАЕ ЧАУШЕСКУ
ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР НА РКП И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНИЯ СЪВЕТ НА СРР
ДО ДРУГАРЯ ЙОН ГЕОРГЕ МАУРЕР
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА СРР**

Централният комитет на Българската комунистическа партия, Президиумът на Народното събрание, Министерският съвет на Народна република България и целият български народ сърдечно поздравяват Централния комитет на Румънската комунистическа партия, Държавния съвет и правителството на СРР и румънските трудещи се по случай 25-та годишнина от освобождението на Румъния от фашистко иго.

Победата на 23 август стана възможна благодарение мощните удари на славната Съветска армия, която, съкрушавайки хитлеровия фашизъм, изигра решаваща роля за успеха на борбата на румънския народ за свобода, национална независимост и социален прогрес.

Трудещите се от братска Румъния, поели пътя на социализма под ръководството на своята комунистическа партия, в сътрудничество с другите социалистически страни, осъществиха дълбоки преобразования в своята родина — създадена бе социалистическа индустрия, придоби нов облик румънското село, повиши се културното и материално равнище на народа.

Ние сме уверени, че по-нататъшното развитие на сътрудничеството между страните-членки на Съвета за икономическа взаимопомощ и Варшавския договор ще допринесе за укрепване на нашата общност — гаранция за всестранния разцвет на всяка социалистическа страна.

Приемете нашите искрени пожелания за нови победи в изграждането на социализма, за развитие на дружбата и сътрудничеството между румънския и българския народ под знамето на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

**ТОДОР ЖИВКОВ
ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**ГЕОРГИ ТРАЙКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПРЕЗИДИУМА
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Официалните тържества — открити

ПРАГА, 22 август (БТА) — Както предаде агенция ЧТК от град Мартин, официалните тържества по случай 25-годишнината от словашкото въстание са започнали вчера в партизанското село Склабиня, в което преди четвърт век на 21 август 1944 година в 13 часа председателят на тогавашния революционен национален комитет издигна чехословашкото национално знаме и провъзгласи възраждането на Чехословашката република на тази територия.

На тържествата са присъствували председателят на Словашкия национален съвет О. Клокоч, съветският генерален консул в Братислава В. С. Медов, делегации от районните и областните партийни и държавни органи. Гост на тържеството е и съветският гражданин В. Левченко, участник във въстанието по тези места.

Тържествена реч произнесе тогавашният председател на революционния районен комитет в Мартин и един от организаторите на Словашкото национално въстание Ян Мазул. Той говори за героизма на руснаците, украинците, поляците, югославяните, чехите, французите и преди всичко на словаците, сражавали се против фашизма.

Силажирането — неотложна задача

Осигуряването на животните с достатъчно и качествен фураж за през зимата е важна задача за ръководствата на кооперативните стопанства. И тази задача трябва да се изпълни с най-голяма вещина. Да се използува всеки благоприятен ден за прибирането на сеното, сламата и фуражните култури, без да се изоставят и другите селскостопански работи, което изисква умело разпределение на наличната техника и хора. Това се изисква особено сега, когато времето е непостоянно и често показва своите капризи.

Добре е организирана работата за прибиране на фуражните култури и сламата в ТКЗС — Нова Черна в това стопанство и в трите участъка, където са животновъдните ферми, има заделени хора и техника, които се занимават със силажирането. И въпреки неблагоприятното време, приготвянето на зимнина за животните върви успешно. От първия откос на люцерната и сордана са сенажирани и силажирани 2 700 тона, при план 3 000 тона. С прибирането на втория откос от тези две важни фуражни култури през тези дни планът за сеното на стопанството ще бъде преизпълнен. Прибрана е и царевицата за фураж от първата реколта. В новочерненския участък от 200 декара царевичак са силажирани по 5 тона средно на декар. Силажирани са и около 400 тона грахови смески. Осигуряването на животните с достатъчно и качествен фураж в това стопанство се дължи не само на добрата организация, но и на наличната техника. Тук умело се използуват всички приспособени за тази цел агрегати — сенокосачки, сеносъбирачки, сламопреси и др. За раздробяването на грубите фуражи във всеки участък стопанството има ярмо мелки. Така например до 10 т. м. се използуваха за угояване на телетата и смлени миналогодишни какалашки. Използуват се за раздробяване на люцерната и специално пригодени за тази цел комбайни. От сухата люцерна се изработва люцерново брашно не само за нуждите на стопанството, но и за другаде в страната. До 15 август Новочерненското кооперативно стопанство е продало 520 тона люцерново брашно.

Добре е организирана и работата за прибиране на сламата от стърнищата. На персонала на два надесетте сламопреси е поставена конкретна задача — да балира сламата от 2 000 декара площ. До 15 август е балирана и прибрана в складовете на стопанството или отправена във вътрешността на страната слама от 14 000 декара. В стопанството за собствени нужди са прибрани досега около 2 000 тона слама и 1 700 тона ще продадат на държавата. Тези дни ежедневно се извозват за вътрешността по 150-200 тона слама. От отделни участъци, които не са удобни за балиране, сламата се прибира с волокуши за постилка на ягодите и животните.

Проблем е обаче доставката на достатъчно тел за балиране. Ала и на този въпрос ръководството на стопанството търси решение. Да не остане на полето ни една купчинка слама неприбрана — ето каква цел преследва то. Този пример трябва да се следва от всички стопанства в окръга.

М. ГЕОРГИЕВ

Вчера • днес • утре

По случай четвъртвековния юбилей на социалистическата революция в България Проф съюзният дом на културата и ГК на ДКМС в Силистра организираха тематична вечер на тема „За храбрите няма смърт“, която се състоя на 22 август в салона на ОСПС.

Вечерта бе посветена на добруджанските революционери Дочо Михайлов, Димитър Дончев и Тодор Бонев.

* * *

Силистренци отново ще имат възможността да се възхитят от високото изпълнителско изкуство на цигуларя Емил Камиларов — лауреат на Димитровска награда и лауреат на Голямата награда на конкурса „Паганини“ в Генуа.

Концертът ще се състои тази вечер в салона на театъра.

* * *

Държавният театър в Силистра започна работа върху първата за сезона постановка на пиесата „Я, колко макове...“ от Никола Русев.

Режисьор — Георги Темелков. Гост-художник — Жак Авдала.

Постановката е посветена на 25-годишнината от юбилея на свободата.

* * *

Работници, кооператори и младежи от Дулово в сряда вечерта имаха вълнуваща среща с бившия партизанин Иван Райков, който разказа интересни спомени за габровско-севлиевския партизански отряд.

* * *

В четвъртък вечерта най-добрите самодейци от гр. Тутракан поднесоха на съгражданите си интересен спектакъл, който започна с поздравителен концерт за първенците в труда и завърши с естрадно-сатирична програма, която визира някои недостатъци във всички области на живота в града.

В библиотеката на тутраканското читалище е уредена изложба на книги в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

* * *

През следващата седмица в Силистра ще се прожектират следните филми:

кино „Москва“ — „Произшествие“, английски игрален филм;

кино „Доростол“ — „Оскар“, френски игрален филм с участието на превъзходния Луи дьо Фюнес, и „Малки тайни“, български игрален филм с участието на Апостол Карамитев;

лятно кино — „Вълче ехо“ — полски игрален филм.

Верен страж на родните ни граници

(23 ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ ГРАНИЧНИ ВОЙСКИ)

Празникът на българските граничари е светъл празник и за целия наш народ. Вече 23 години бойците със зелени пагони денем и нощем са на своя боен пост и зорко пазят неприкосновеността на свещените граници на социалистическата ни Родина.

Нашите граничари се ползуват с голямата любов на народа, който е плод на тяхната беззаветна преданост към делото на Българската комунистическа партия и на падналите за свободата ни герои, плод на готовността им за велика саможертва в името на родната ни земя. Те преодоляват с истински героизъм и мъжество трудностите на граничарската служба. Служат всеотдайно и вярно на социалистическите ни завоевания.

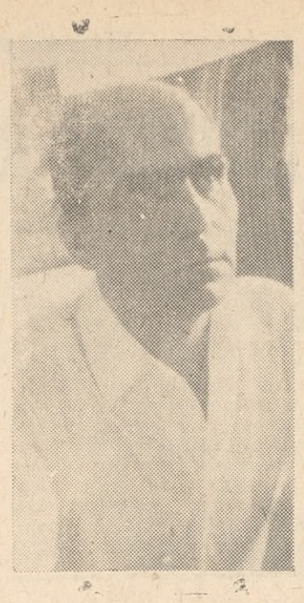
Под ръководството на славната Партия на българските комунисти, Гранични войски вече 23 години укрепват и възмъжават, подготвят се като достойни пазители и верен страж на родните ни граници. Още в първите дни на своето създаване те започнаха летописа на една история, изпълнена с героизъм и мъжество. Трудно е да се изброят имената на стотиците граничари, проявили себеотрицание и високо чувство на отговорност, на вярност и преданост към своя воински дълг, към блестящо изпълнение на военната клетва. Ярко блестят имената на смелите защитници на границата на социалистическа България Вергил Ваклинов, Асен Илиев, Георги Стоименов, Стоил Косовски, Иван Миладинов, станали символи на граничарски патриотизъм и мъжество.

Младият граничар Стоян Вълков, родом от село Смилец, Силистренски окръг, падна в престрелка с нарушители на границата край река Камчия преди четири години. Той достойно защити граничарската чест и името на своя роден край. Ако днес беше жив, щеше да отбележи своя 25-ти рожден ден, щеше да се радва като хилядите връстници на свободата. Сега заставата, в която служеше, носи неговото име. Паметната плоча напомня на поколенията за неговата храброст и мъжество.

За своето 23-годишно съществуване Гранични войски извършиха коренна промяна в организацията на охраната на държавната ни граница. Още в началото на своя рожден ден те получиха безкористна братска помощ на съветските граничари, която продължава и днес. Граничарите постигнаха високи успехи в овладяването на бойното майсторство и охраняването на границите на нашата Татковина.

Целият боен път на граничарите е изпълнен с храброст и героизъм. Десетки са граничарите, които оставиха светъл пример за идните поколения. Показаха им как трябва да се служи на делото на Партията и народа, да се пазят мирните постижение на нашата прекрасна Родина.

Своята 23-годишнина българските Гранични войски ще отбележат в дните, когато нашият народ се готви да посрещне с достойни дела светлия юбилей от победата на социалистическата революция, когато ще направи равносметка на четвъртвековното изграждане на социалистическа България. Българските граничари посрещат своя боен празник още по-сплотени и единни около ЦК на Партията, готови да отдадат силите и способностите си за защитата на свещените граници на България.

Ние воювахме за свободата

НАЙ-СВЕТЛИЯТ МИГ В ЖИВОТА НИ

ИГНАТ ДИМИТРОВ ОТ СИЛИСТРА

През есента на 1941 година постъпих във Втори инженерен полк в гр. Пловдив да отбия редовната си военна служба. По-късно ми се възложи да създам военни ядра в камионната дружина и да ги ръководя. Попаднах на добри наши момчета. С отговорника на едно от ядрата Григор Христов Минчев, който бе определен и за мой заместник, организирахме „работилница“ за фалшиви патрони. Когато им придадяхме вид на нови, сменяхме ги в склада с истински и ги отправяхме за партизанския отряд. С Никола Александров Танев — отговорник на друго ядро, майсторски преустройвахме браку вани платница и одеяла, които изпращахме също там.

През месец юни 1943 година арестуваха полковия отговорник Стоян Тодоров Манчев и го откараха в гарнизонния затвор. След ден-два научих, че е арестуван за дейност, преди да дойде в казармата, и се поуспокоихме. Намерих начин да отида в затвора и да се видя с него. Той ми каза, че очаква да го доведат в нашия полк да сдаде войнишките си вещи, след което ще го предадат на полицията. Предложи ми да организираме измъкването му от ареста, когато го докарат в полка, за да избяга в партизанския отряд. Обсъдихме с него и един от вариантите на плана — най-безопасния за всички. Когато бъде в полковия арест, да предизвикаме изгърмяване, било с пушка или със запалка на учебна бомба. От това по нашата сметка щеше да възникне тревога и бъркотия сред охраната, което Манчев трябваше да използува и да избяга.

Няколко дни след разговора не можех да мисля за нищо друго освен за голямата задача — бягството. Та тук нямаше никаква шега! Арестът бе в най-вътрешната стая на караулното, в което винаги имаше 10-11 добре въоръжени и обучени войници. А дежурният взвод с неговите 60 души денонощно бдеше. След около една седмица планът бе готов. Разработил го бях в три основни варианта. Набавих си и запалки за учебни бомби, защото с тях беше най-безопасно да се действува, докато пушката можеше лесно да ме издаде. Зачаках напрегнато деня, когато ще получа знак от Манчев, че е вече в ареста на нашия полк. Тази акция щеше да е най-голямата и най-опасната за нас. Напрежението растеше, а знакът все още не идваше. И ето, че през една юлска нощ чудото стана... Той пристигнал в полка, но не успял веднага да ми се обади. На втората вечер, когато часовият на нашите гаражи се сменял в полунощ, при изпразване на пушката гръмва, без да иска, и целият караул се втурва натам. Манчев основателно сметнал, че това се отнася за него, и като използувал бъркотията, изчезнал в тъмнината. На другия ден фашистките офицери побесняха. Арестуваха целия караул и часовия, който гръмва, без да иска, но установената от тях истина не ги доведе до нищо.

Мина известно време и врагът попадна на вярна следа. В домакинската рота бяха арестувани всички членове на организацията. Провалът засегна и други войници. В душния следобед на 6 август 1943 година видях, че е арестуван и заместникът на Манчев — Георги Атанасов. Подготвих си багажа и оръжието и се явих при войника Александър Терзиев, за да ме отпрати за партизанския отряд. Въображението трескаво работеше. Виждах вече голямата своя мечта — да стана партизанин — осъществена. Но не би. Терзиев сметна, че не съм непосредствено заплашен от арест и нареди да остана. Искаше да се посъветва и с другарите в града. Та малко ли бяха такива като мен? Все партизански отряди им се привиждаха! Останах. Дисциплината трябваше да се съблюдава. Прибрах се в ротното помещение, разтурих приготвения багаж, разговарях неохотно с другарите и към 23 часа легнах да спя. Току-що съм заспал и леглото ми се разтресе. Съ будих се, но вече под арест...

Така приключи този славен период от живота ми.

Настъпиха тежки дни. В стаята на ужасите миришеше на кръв, на изгорена плът и спарено. Палачите, разчорлени, зли, чупеха дряновите тояги една след друга в премазаните ни тела и започваха отново. А електрическата машинка проскърцваше зловещо и денем, и нощем. Два месеца продължи този ужас. През цялото време главата ми бе заета само от една единствена мисъл: ще издържа ли? Ще мога ли да спася другарите и организацията? Успях. Всички от камионната дружина останаха свободни. Обхва налата ме от това радост не можа да бъде помрачена нито от смъртната присъда, която прокурорът искаше за мене нито от непосилния двубой с фашисткия съд. Осъдиха ме на 15 години строг тъмничен затвор и ме изпратиха в гр. Сливен. Там, където шествува бунтовният дух на Хаджи Димитър, на Панайот Хитов, Съби Димитров и на стоте войводи, на 9 септември 1944 година посрещнах свободата.

Тогава за мен, както и за целия наш трудов народ, започна новият живот.

До последния тютюнев лист

Много загуби понесе с. Зебил от неблагоприятните климатични условия. Но кооператорите са упорити. Те правят всичко необходимо, за да приберат това, което стихните пощадиха.

Сега стопаните съсредоточават дружни усилия за брането и сушенето на тютюна. Те са решили да оберат и последния годен лист, за да получат планираната продукция от 90 000 низи. Вече са готови над 55 000 низи. Тук се обръща сериозно внимание на качеството. Само така продукцията ще бъде продадена на висока цена и планираните доходи от тази култура — осъществени.

Първенци от бригадата са звената на А. Нуриев и Д. Дуранов.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

И сред служителите предюбилейното съревнование е в разгара си. В борбата за завоюване званието „образцов служител“ се включват всички.

НА СНИМКАТА: Николинка Радева от МЗ „Стомана“ наскоро стана носител на това звание.

По пътя на първенството

За колектива на промкомбинат „Камъшит“ той е вече една изпитана линия, проверена в многобройните трудови битки. А когато някой тръгне по пътя на славата, много трудно могат да го спрат. И работниците разбират това, пазят високата чест с цената на всеки работен ден, на всеки работен час и минута. Те устояха и на предюбилейния напор на своите съперници в социалистическото съревнование за първото полугодие. Плановете са изпълнени по всички показатели.

Къде се крие зародишът на този успех, как той стига до нас в готовите цифри, които ни радват?

Историята е кратка и навярно ще прилича на историята на много други предприятия. Половината от колектива на предприятието е включена в движението за комунистически труд. А личните, бригадни и колективни обещания не се приеха ей така, за да ги има. Профкомитетът навреме се погрижи те да бъдат по-реални, целенасочени и изпълними. В личните обещания срещаме показатели за повишаване производителността на труда, за икономии на материали, за придобиване право на работа със собствен качествен щемпел и др. В колективните обещания освен преките производствени задачи са застъпени и такива показатели, като ежедневно изпълнение норма за патрона на бригадата, борба за завоюване на работническата чест, изучаване не принципите на моралния кодекс на строителя на комунизма. В някои цехове се провеждат и анкети на тема: „Какво ми харесва и какво не ми харесва в бригадата, цеха, предприятието“, сключват се шефства с пионерски отряди, работи се активно по патриотичното възпитание на отделните членове. За постигнати високи производствени резултати заводският комитет на Комсомола учреди преходни знамена, по заводската радиоуредба редовно се излъчват предавания за първенците.

През настоящата година профкомитетът на предприятието обмени опит с профкомитета на завод „Елпром“ — Варна по въпросите на отчетността на съревнованието. Сега всеки месец се прави индивидуална преценка на всеки член от бригадата, в дневниците се отчита техният живот. Вземат се мерки спрямо тия, които не могат да изпълнят отделни показатели от обещанието, което са поели. За тази цел са организирани курсове за преквалификация, ръководени от най-добрите работници. Като се има предвид, че предприятието работи предимно за износ, то въпросът за качеството на продукцията е един от най-важните за всеки работник. Именно по тия съображение бе въведено и многофакторното заплащане. Добри резултати са постигнати и с провеждането във всички цехове на конкурса „Най-бързо, най-качествено и красиво изделие“. В някои от цеховете има и витрини за доброто и лошо качество. В цех „Ракита“ дори се проведе специална вечер, посветена на качеството. В предварителната подготовка се приеха мероприятия в чест на всяка черта, обяви се ударен месец, за най-добрите качественици бяха издадени листовки.

През годината е проведен и преглед на участниците в движението за комунистически труд. Към участниците в него се предявиха много по-големи изисквания, което от своя страна ще спомогне бригадите за комунистически труд да станат наистина инициатори за въвеждането на новите форми за работа, ще работят за тяхното обогатяване.

В чест на двете юбилейни годишнини на Силистра е подета инициатива за написване история на предприятието, готви се и специален филм за тази цел.

Този всеобщ ентусиазъм положително ще поднесе един хубав подарък на силистренци в дните пред големите празници.

Еленка ТОДОРОВА,
председател на профкомитета в промкомбинат „Камъшит“

Писма на читателите

Редове пълни с благодарност

„За нас просто беше изненада — споделя читателката ни Д. Йовчева от град Силистра, — когато слязохме на автогарата в гр. Шумен и се настанихме в нов, удобен и чист рейс. Шофьорът Кирил Енчев и кондукторът Асен Златев вежливо посрещнаха влизащите пътници в кола с номер 40-07.

Дългият 4-часов път от Шумен до Силистра не беше умора, а удоволствие. Всички пътници бяха насядали, а двамата служители, търсейки приятна музика или поздравявайки някой от пътниците, проявил съзнателност, отстъпвайки място на майка с дете, правеха пътуването още по-приятно. Когато стигнахме в Силистра, те не забравиха да поздравят пътниците с добре дошли в красивия град“.

Завършвайки краткото си писмо, другарката Йовчева възкликва: Нека си пожелаем и в бъдеще пътуванията да бъдат все така приятни, взаимно да се уважаваме и пазим тези хубави придобивки“.

Със същите благодарствени думи и повишено чувство ни пише друг наш съгражданин Димитър Малчев.

— Нека думите ми не бъдат приети като угодничество — пише ни той — това не е по съвестта ми, пък и преклонната ми възраст не ще ми позволи. Всичко, което казвам, е плод на чистите ми чувства от преживяното.

Вниманието и човечността, с които бе приета съпругата ми в Свищовската градска болница и аз от майор Драгнев — началник на паспортна служба в Силистра, ме карат да се чувствувам горд, че съм българин и че живея в такава страна.

Като мъниста в огърлицата на благородни постъпки се нижат и думите на Николинка Димитрова.

— Животът на другаря ми Димитър Христов беше пред смъртна опасност и той постъпи в Окръжната болница в Силистра. Много бяха изследванията и грижите от страна на д-р Г. Георгиев. Благодарение на него и останалия медицински персонал мъжът ми сега се радва на живота.

Писма, кратки и пределно ясни. Думи, пълни с благодарност и вяра в щастливото утре.

На 13 август т. г. в Силистра бе открит бюст-паметник на Борис Калчев — младеж-комунист, борец против чокойско-фашисткото господство.

НА СНИМКАТА: Сестрата на героя Иванка Калчева и брат му Ради Калчев пред бюста-паметник.

Пред прага на юбилейния ден

Събитието, което в последно време обединява нашите цели, стремежи и усилия, наближава. Още малко и ще дойде времето на равносметка на голямата предпразнична надпревара. Кои ще бъдат първите, това още никой точно не знае. Но кандидатите за призовите места са толкова много, че наистина е трудно да се каже нещо по-определено.

...Ето я преценката за работата на една общинска комсомолска организация и ние сме затруднени да определим доколко тя се доближава до успеха, което я отличава от останалите, да уловим нишката, която води днес всички в неуморимия поток на съревнованието. Финалът, който обърква всички предварителни прогнози и същевременно дава най-вярното решение, е пред нас. Смятаме, че и един обикновен разказ за комсомолците от село Сокол напълно ще задоволи нашите млади читатели.

Нека започнем с малко история, да проследим с няколко думи постигнатото, преди да спрем пред грижите и тревогите на тези млади хора в дните преди последния щурм. Първите стъпки и тук, както навсякъде, са били посветени на организационното укрепване. Оценка за работата в Комсомола е направена на всеки член, правилно е разясняването значението на подмяната на съюзните документи, много нови форми за патриотично възпитание са навлезли широко във всекидневния живот на комсомолците. Задълбочено е работил общинският комитет на ДКМС и по въпросите за повишаване на трудовата и политическа активност на комсомолците. Още в началото на годината е разработен план за социалистическото съревнование, уточнени са формите и методите за неговото водене и отчет, определени са контролните комисии. Активната помощ на профкомитета при ТКЗС и досега продължава да играе първостепенна роля в това за еталон на първенците да служат комсомолските производствени единици, които работят в селското стопанство. Резултатите, постигнати от двете бригади за комплексна механизация, наистина оправдават тази оценка. Сега те обработват близо 30 000 декара земя, от която 4 000 декара е засята с царевица втора култура. За дейността на всеки отделен механизатор се правят ежедневни сводки, вземат се мерки за изпълнението на дневния и общ график на поставените задачи. Ръководството на комсомолците е поверено в ръцете на хора с дългогодишна практика и опит. За първи път през тази година, след проучването на опита на плевенските механизатори, на всеки член от бригадите е осигурена повече обработваема земя. В соколската бригада тя е 1 793 декара, а в Суходол — 1 423. И двете бригади са включени в съревнованието „Повече, по-бързо, по-евтино“. Ежедневните парични награди, които се дават на най-добрите, и то по качествени показатели на извършената работа, напълно са решили въпроса за качеството и количеството.

Но сред тази хубава картина на успехи прави впечатление и един пропуск, значението на който не е от най-маловажните. Слабо, твърде слабо, се популяризира между механизаторите опитът на първенците. А да ходим да търсим и да пием вода от чужд извор, когато нашият е толкова близък и бистър, е неоправдано.

Незадоволително работи Комсомолът в Сокол и по един друг основен отрасъл в стопанството — животновъдството. Има решение кравефермата в Сокол да стане комсомолски обект. Но по това не е направено почти нищо от страна на общинския комитет. Може би защото броят на животновъдите—комсомолци е малък, тук не са проведени срещи с тях, разчита се повече на дружествения комитет.

На работещите младежи във фермата и досега не е известно нищо за съревнованието „Петата петилетка — рентабилни младежки ферми“. Не по-малко пречки представлява в това отношение и недоверието, с което се отнася ръководството на ТКЗС към постъпващите на работа в животновъдството комсомолци. За да се преодолее тази аномалия, необходима е по-голяма настойчивост от страна на общинския комитет за цялостното поемане на фермата от Комсомола, още повече, като се има предвид, че през идущата година тук ще се проведе окръжното състезание за най-добър дояч.

Разбира се, в селото няма такива, които безделничат. Няма да липсват и делегати, които на истина ще заслужат да отидат на петхилядния събор на „Златни пясъци“ във Варна, но в много отношения предюбилейната работа на общинския комитет на Комсомола в Сокол търпи критика. Партийно-политическата работа, патриотичното възпитание, спортът, са също едни от основните линии в работата. В известен период от време, когато толерира трудовата дейност, когато се прибира реколтата и ни предстои юбилеен отчет, не бива да се измъква като основен актив отминала вече дейност по тях. Хубавите неща тук не са малко и ако те се развият с нужната сериозност и загриженост, успехът наистина няма да бъде далеч. И той не бива в никакъв случай да се изпуска. Комсомолската чест не позволява това!

Е. ЖЕЧЕВ

Машина за механизирано скубане на боба

Всяка година в кооперативните стопанства се сеят големи площи с боб. Обработката на земята и сеитбата сега не представляват трудност, затова защото навсякъде има достатъчно техника за механизирането на тази работа. Пълното механизирано обработване на тази култура обаче си остава все още нерешен проблем. Най-трудният момент от работата — беритбата, все още се извършва на ръка.

През последните години много специалисти в областта на селското стопанската техника посветиха своите творчески търсения за създаването на ефективни машини за бране на боб. Едно от тези творчески решения е създаденото приспособление „ПКФ—8“ в НИПКИССМ — Русе. Автор на приспособлението е инженер Александър Иванов и е признато за изобретение.

Посредством свободно въртящи се дискове, монтирани на специални рамки, прикрепени към самоходно шаси, скубе 8 реда боб с междинна обработка от 45 до 50 сантиметра. В зависимост от влажността и чистотата на посева приспособлението има производителност от 10 до 20 декара в час и заменя труда на 40-50 кооператори.

Тъй като самоходните шасита са малко, а най-разпространен трактор е „Беларус“, изготвен е нов вариант на приспособлението, който може да се прикрепя към този трактор. Той има същите технически данни. Новото тук е това, че мощността на машината дава възможност да се прикрепи към нея събиращо устройство. То събира оскубания боб в откоси, след което може да започне овършаването му с комбайн.

Серийното производство на това ново приспособление се осъществява от РТС — Тутракан и е достъпно за всяко кооперативно стопанство.

В ТКЗС — Голеш тази година се отглеждат 500 декара боб. Те бяха засети с румънска пневматична сеялка. За да се осигури нормален посев, сеитбата бе направена на II-а бавна скорост. Преди сеитбата бяха извършени две култивирания на дълбоката оран. След сеитбата са направени 4 окопавания, от които 2 с ротационна мотика непосредствено след сеитбата и по време на поникването. Другите две окопавания са извършени с култиватор. Едното след очертаване на редовете и другото 15-20 дни след първото окопаване, във фаза преди бутонизацията на фасула. Друго обработване не е извършено с изключение на едно ръчно оплевяване на редовете. А това може да се избегне, ако посевът бъде третиран с хербициди.

За да може да се осигури машинно скубане на боба, от голямо значение е обработката на почвата и сеитбата. Необходимо е те да отговарят на изискванията на механизирано отглеждане. По този начин и при тази култура може да се внесе пълна механизация при отглеждането ѝ.

Със закупените две приспособления — едно самоходно шаси и другото за „Беларус“, в кооперативното стопанство в с. Голеш започна скубането на боба. Макар и значително да е буреняsал и опитът да е недостатъчен, резултатите от работата са повече от радващи. Очаква се само за 4-5 дни бобът да бъде оскубан и веднага след това да започне вършеенето му с комбайни. За тази цел механизаторите бързат да монтират и друго ново приспособление за качествена вършитба на боб.

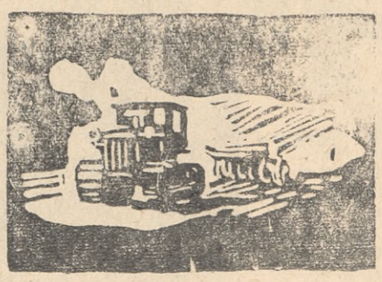
Доволни от тазгодишната работа, убедени в превъзходството на това ново приспособление, ръководството на стопанството в Голеш твърдо е решило през идната година да приложи всички изисквания за комплексно обработване и да закупи още две приспособления за скубане на боб. По такъв начин ще се осигури механизираното отглеждане и на тази култура.

Иван НИКОЛОВ

ТКЗС — СЕКУЛОВО

ДА БЪДЕ ВЕЧЕН МИРЪТ НА ЗЕМЯТА!

По случай юбилейната годишнина от славната победа на

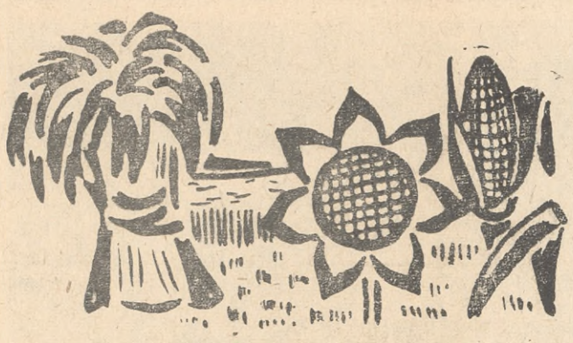
Девети септември

най-сърдечно поздравяваме кооператорите, механизаторите и специалистите от района на стопанството, като им пожелаваме нови трудови победи и лично щастие.

ТКЗС — с. ПОПИНА

На трудолюбивите кооператори, механизатори и служители от района на стопанството

деветосептемврийски привети

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС, общинският комитет на Комсомола пожелават на всички лично щастие и още по-голе ми трудови успехи.

ДА НИ Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ, ДРУГАРИ!

ТКЗС „Хр. БОТЕВ“ — ГОЛЕШ

Ръководството на стопанството честити

юбилейната двадесет и пет годишнина

на всички кооператори и кооператорки от полевъдството, животновъдството, механизаторите и всички служители.

Пожелават им здраве и да сплотят силите си в борбата за мир и дружба между народите!

Общинският партиен комитет,
управителният съвет и общинският комитет
на Комсомола в

с. КАЙНАРДЖА

честитят великия
празник на свободата

на трудолюбивите кооператори, механизатори и слу жители от района на стопанството.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ВЕЛИКОТО ДЕЛО НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

ТКЗС „Ленин“ -- Главиница

Да живее българо-съветската дружба!

По случай деня на свободата

ръководството на стопанството поздравява кооперaторите, механизаторите и служителите, като им пожелава радост, лично щастие и успехи в изграждането на социализма у нас.

ТКЗС „1-ви май“— с.Сребърна

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ДЕЛОТО НА СЕПТЕМВРИ!

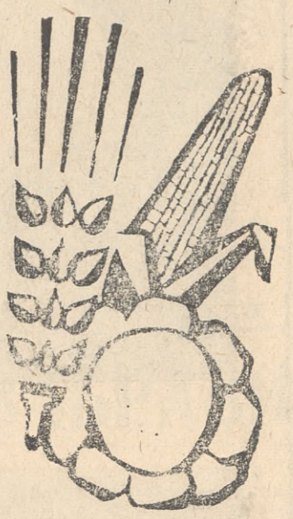
Ръководството на стопанството честити на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители юбилейната годишнина на

9 септември

На борба, другари, да сплотим още по-здраво нашите сили, да изпълним поставените от Партията задачи.

ТКЗС — СРАЦИМИР

ВЕЙ СЕ ВОЛНО СЕПТЕМВРИЙСКО ЗНАМЕ!

По случай празника на свободата ръководството на стопанството изпраща горещи поздравления на всички свои кооператори, механизатори и служители.

Нека в чест на юбилея преизпълним производствената програма на стопанството.

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Средище

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският комитет на Комсомола

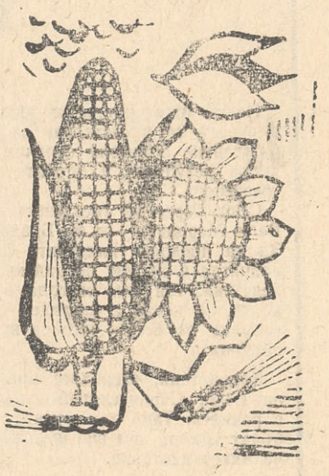
изпращат деветосептемврийски привети на всички труженици от стопанството по случай славната годишнина от победата на

социалистическата революция в България

Пожелават на всички още по-големи успехи за по-високи добиви, за изпълнение и преизпълнение на плановете.

ТКЗС -- СИТОВО

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и комитетът на Комсомола честитят на трудещите се от района на ситовския кооператив

двадесет и пет години народна свобода

За тези двадесет и пет години труженицте извършиха чудеса от трудови дела. Скъпия празник ще посрещнат с преизпълнени обещания, с още по-големи постижения.

ТКЗС „МИР“ — ДОБРОТИЦА

МИР ДА ИМА НА ЗЕМЯТА!

На кооператорите и кооператорките, на първенците в полевъдството и животновъдството, на всички служители, ръководството на стопанството честити светлия празник

Девети септември

Пожелават на всички радост и щастие и още по-големи успехи.

Физкултура и спорт

В Силистра — финалът на международния колоездачен пробег „Радецки“

В навечерието на най-светлата дата в нашата история — Девети септември, под шефството на Съвета за село към ЦС на БСФС и Българската федерация по колоездене ще се проведе Четвъртият традиционен международен колоездачен Дунавски пробег „Радецки“. В него ще вземат участие 16 сборни окръжни селски отбора от нашата страна и по един отбор от ГДР, Чехословакия, Полша, Унгария и Румъния. Със свой отбор ще участвува и нашият окръг, а финалът на пробега ще бъде в Силистра.

Маршрутът на пробега е дълъг 710 км, разделени на 7 етапа:

Първият етап е от село Брегово, Видинско, до Видин — 44 км. Той ще бъде пробяган на 27 август преди обяд — отборно по часовник.

Същия ден след обяд ще се състои вторият етап — от Видин до Козлодуй, дълъг 132 км.

Два етапа ще бъдат пробягани и на следващия ден — 28 август. Третият — от Козлодуй до Харлец и обратно — е дълъг 20 км и ще се проведе индивидуално по часовник преди обяд. След обяд е четвъртият етап, дълъг 112 км — от Козлодуй до село Дерманци.

Петият етап е от 140 км, със старт в село Дерманци и финал в град Белене. Ще бъде пробяган на 29 август.

Маршрутът на шестия етап с дължина 125 км започва от град Белене и завършва в село Пирогово, Русенски окръг.

На 31 август ще се пробяга последният етап, чийто маршрут е 140 км. От Пиргово, Русенско, колоездачите ще се устремят към Русе, ще преминат през Сливо поле, за да навлязат в територията на нашия окръг. Като имаме предвид, че участниците ще стартират в 12 часа, можем да очакваме в Силистра първите колоездачи около 17 часа.

Класирането е лично и отборно. Личното класиране ще се извърши по сбора от времената във всички етапи, а отборното — по сбора на времената, постигнати от първите трима състезатели в главното индивидуално класиране.

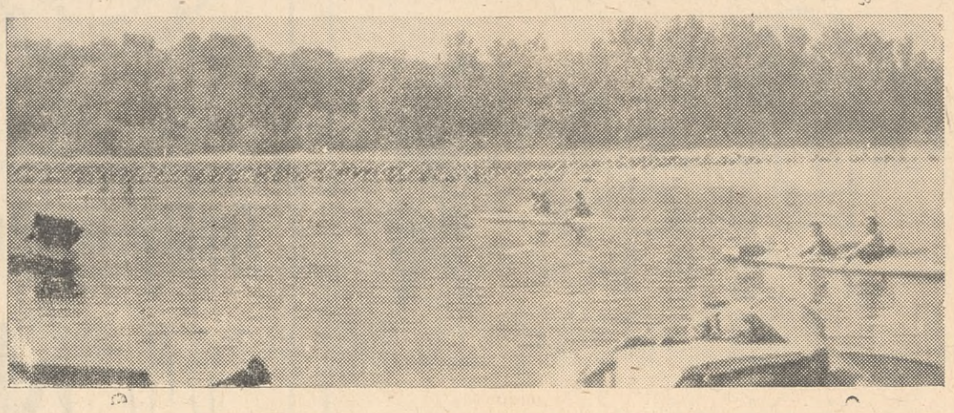
За всеки етап на първите трима състезатели се дава бонификация съответно 60 сек., 30 сек., 15 сек., което време не важи за отборното класиране.

На височините след Никопол и Бяла ще се извърши класиране за най-добър катерач.

Съставът на отборите е от по пет състезатели. Нашият окръжен отбор е комплектуван от националите Георги Димитров, Илия Енчев, Никола Василев, републиканският шампион на издръжливост и втори на шосе за юноши — старша възраст Митко Тотев, а петият участник ще бъде уточнен след последните тренировки.

Да пожелаем успех на всички участници! (СТ)

АХОЙ

(фоторепортаж)

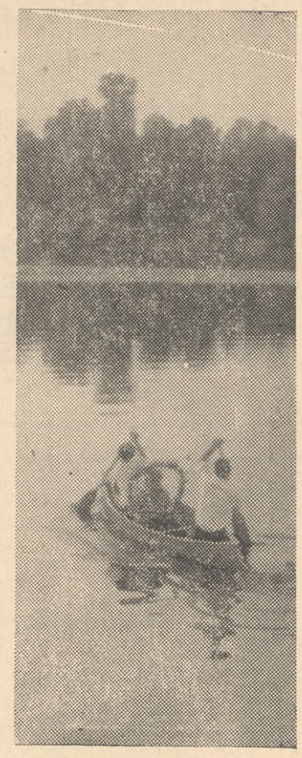
Това беше международният ни поздрав. Една дума, която еднакво звучеше на немски, чешки, унгарски, сръбски, български и др. езици. Обикновено я чувахме на път по Дунава и тази единствена дума ни правеше по-уверени, защото знаехме, че около нас се движат приятели.

Силистренската група, която дължеше своето участие в международния воден поход (ТИД) на добрата организация на ОС на БТС, наброяваше 34 души. Най-многочислената група, с която всички се сдружаваха и за която се говореше на всички езици.

Утрото на 26 юли беше прекрасно. Подранили, ние бързо заподготвихме лодките за път (Сн. 1). Песни, глъч и радост, бързото течение на реката ги понесе към Бодики, Нови Страст, Щурово, Навимарож и Будапеща (Сн. 2). Царството на рибите — Бодики, ни нахрани с рибена чорба. При вечер участниците в ТИД се събрахме около една лодка и на възможните езици се понесе шепот. Тук преди няколко години се е удавило едно унгарско дете. Лодката се отдели от брега и всички се умълчахме. На мястото на злополуката бе хвърлен венец от цветя (Сн. 3). Може би реката ще го донесе и тук — в България?

Отново на път. Водата обича смелите, смелите—водата. Няколко тежки дни по дългия маршрут. Времето се заоблачи, развълнува се Дунава, вятърът задуха насреща и теченията не помагаше. Трябваше усилено да се гребе. Най-после първите мостове. Навлизаме в Будапеща — един от най-красивите градове в Европа. (Сн. 4). Тук ни чака почивка, а след няколко дни другата силистренска група ще продължи за Белград.

На добър час, силистренци! На добър час, участници в ТИД! Очакваме ви на 1 септември в Силистра!

Текст и снимки: Д. ЙОРДАНОВ

Състезания през Десетдневката на работническата класа

В Силистра Десетдневката на работническата класа бе ознаменувана и с много спортни прояви. За това много допринесе съвместната инициатива на ОСПС, ГК на Комсомола и физкултурното дружество „Доростол“ да се организират и проведат по кръговата система състезания по футбол, волейбол и тенис на маса. Отзоваха се физкултурните колективи от МЗ „Стомана“, завод „Хром“, Завода за организационна техника, Окръжна болница, ДТП „Здрава храна“ и др.

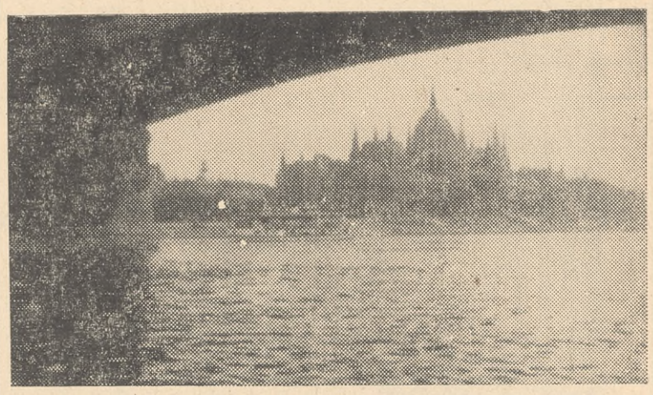
Най-оспорвано и при най-голям брой зрители преминаха, както винаги, срещите на футболистите. До полуфиналите достигнаха съставите на МЗ „Стомана“, ДПП „Електрометал“, завод „Хром“ и Завода за организационна техника. В много напрегнати двубои от борът на МЗ „Стомана“ се наложи над този на „Електрометал“ с 2:1, а футболистите от „Хром“ завършиха 4:2 с „Оргтехника“. Финалната среща се проведе преди мача „Доростол“ — „Локомотив“ (ГО) и завърши с победа за тима на МЗ „Стомана“ — 2:1.

По волейбол се състезаваха и женските отбори и срещите се провеждаха на три площадки. Изненадващо добре се представиха волейболистките от Окръжната станция на съобщенията. Те победиха всичките си противнички с по 3:0 гейма и заслужено се наредиха на първо място в турнира сред жените.

И при мъжете имаше един отбор, който се наложи над всички те си съперници — този на ОНС. Интересна борба обаче се разви между волейболистите от „Оргтехника“ и „Текстил“ — победителят стана известен след петгеймова игра.

Очакванията за много участници в състезанията по тенис на маса не се оправдаха. След явно превъзходство състезателите от Завода за организационна техника завоюваха първите места.

В. КОЖУХАРОВ

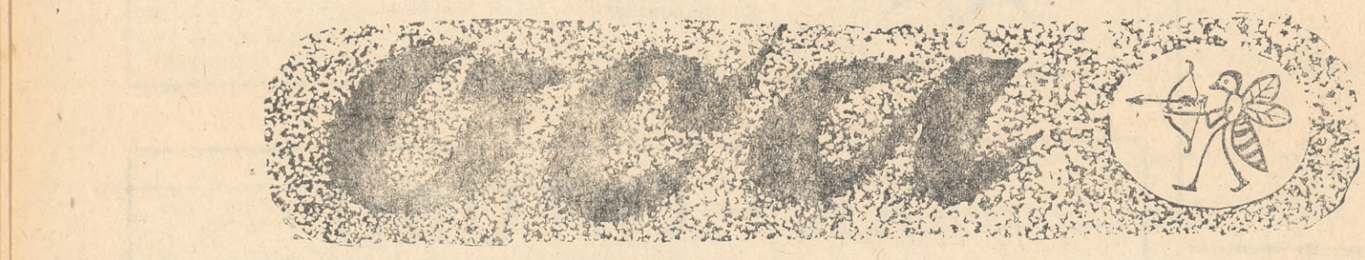

Урок по смятане

Някой си строи машина
да пресмята две по две.
Но след някоя година
духват нови ветрове:
нужна е била машина
да пресмята три по три.
Но след някоя година
истината се разкри:
трябвала такваз машина
да пресмята пет по пет.

Но след някоя година
идва следния куплет:
щом привършим таз машина,
ще се заловим със чест
и през идната година
ще внедриме „шест по шест“.
(равно е на 36).

Симо МАНОЛОВ и Тошко КЛИМЕНТОВ

Послание

ДО ГЛАВНИЯ ОТГОВОРНИК НА СЪВЕТА НА КРАВИТЕ

Уважаеми другарю отговорник,

Тежко ни е и затуй се обръщаме към Вас с настоящето послание. Под него, както виждате, има подписи на крави от 20 стопанства, а именно: АЙДЕМИР, БАБУК, АЛФАТАР, АЛЕКОВО, ИШИРКОВО, СМИЛЕЦ, СРЕБЪРНА, СИТОВО, СРАЦИМИР, ГОЛЕШ, ТУТРАКАН, НОВА ЧЕРНА, БЕЛИЦА, ГЛАВИНИЦА, СТЕФАН КАРАДЖА, СОКОЛ, ОКОРШ, СЕКУЛОВО, ДОБРОТИЦА и ПАИСИЕВО.

Ще речете защо пък Ви безпокоим. Затуй, защото ни е срам, другарю отговорник. Как може колежките ни от Калипетрово, Попина, Кайнарджа, Средище, Мерден и други стопанства да си изпълняват дневния график за млякото, а ние не можем? Да не мислите, че сме виновни. В анкетата, която проведохме, се оказа, че по млечност хич не се различаваме от тях. Че и храна има бол.

За да разберем причината, проводихме една от нас нелегално в Кайнарджа. Колежката ни (името й няма да споменем, щото може да осъмне пред „Родопа“) била направо изумена. Видяла е чудни работи, които при нас не стават и не сме чували за тях. Там всяка наша колежка си имала дажбена таблица, по която си получавала порциона всеки ден. И ако дава повече мляко, да вали й допълнително фураж. Че коя от нас не е съгласна с това? Ама при нас правят едно диференцирано хранене! Да си грабнеш опашката и да бягаш. Мерят гледачите на око, слагат пред нас колкото си искат и иди, че дай нужното мляко. Не става то тъй, другарю отговорник!

Изпращаме Ви това послание, използувайки всичките си връзки, да обърнете вниманието на гледачите да си гледат както трябва работата. В противен случай може да им изиграем някой кравешки номер, който да за помнят задълго.

Уважаеми другарю отговорник,

Умоляваме Ви да действувате незабавно, защото само досега сме под графика с около 80 тона. От това ние се срамуваме много. А дали се срамуват тия, които отговарят за това, ние не знаем.

Очакваме Вашата бърза намеса, другарю отговорник!

ДРЕБНИ ВЕСТИ

Някои отговорници на пивници в окръга са представени за награждаване с високи отличия за добри резултати в борбата за трезвеност.

Смел борец за трезвеност е и Вели Мерданов от с. Брадвари. За да предпази клиентите си от напиване и прочие неприятни последствия, той сипвал вода в ракията, за което е награден със... снемане от поста отговорник на пивницата.

Хоремагчии, следвайте примера на Вели! Спиятелявайте водата с ракията. Така хем хората ще бъдат трезви, хем вие ще скътате по някоя стотарка.

* * *

Къде е най-подходящото място да се поставят плакатите? За обмяна на опит по този въпрос ви препоръчваме да прескочите до с. Брадвари. (Не се плашете от името на селото. Там никой никого не посреща с брадва.) Наминете към стопанския двор и обърнете внимание на порутените стени на кривата постройка, под която е построен кантарът. Именно на тези неваросани от дълго време стени ще съзрете най-различни плакати. Попитайте там хората как са стигнали до оригиналното хрумване да поставят плакатите на такова подходящо място и съответно внедрете опита им в родните си села, градове и селища от градски тип.

* * *

Мъжкото население на с. Водно е винаги гладко избръснато и прилично подстригано. За да си обясним този факт, попитахме къде се намира храмът на красотата, т. е. бръснарницата. Оказа се, че тя се помещава в една едностайна, порутена постройка. Този факт ни покърти и ние направихме философския извод, че красотата е навсякъде, стига човек да има очи да я види...

* * *

Съобщава се на учениците, които през новата учебна година ще живеят в общежитието в с. Междан, да си купят по една манерка за вода, която ще им бъде изключително нужна, тъй като майсторите от ВВК (вътрешна водна канализация) още не са скачили постройката с канализационната мрежа. Ако на магазините не се продават манерки, да се преровят таваните и мазетата — дядовците може да са запазили по някоя манерка от Балканската война. В краен случай може и кратуна.

* * *

В проведения неотдавна конкурс по дълго пиене и по вдигане на ефектни скандали на първо място се класира Илия Тодоров Грозданов от с. Нова Черна, а на второ — Димитър Пенев Георгиев от с. Цар Самуил.

Журито беше доста затруднено в определянето на първото и второто място, тъй като двамата пияници и скандалджии са почти равностойни.

Двамата първенци да се явят в МВР — Тутракан да си получат наградите. Ако още не са ги получили...

Събрал вестите: Даняма Скритов Покритов

Стефан ДИМИТРОВ

— Аз имам много приятели. Ще уредя влизането ти във висше учебно заведение!

Епиграми

ГЛАС ОТ ОВЧАРСКАТА ПОЛЯНА

— И аз имам дял в кашкавала — обади се кавала.

ЗАКАНАТА НА АГРОНОМА

Заявявам ви открито —
ще засея плажа с жито.

ИДЕАЛНИ УСЛОВИЯ

Ех, че тъп
дъб.
Не ще
в саксия да расте.

Пейчо НЕСТОРОВ

НА ОГНЕВИЯ РУБЕЖ

Най-добре по мен се цели
от гюменцето на личните си цели.

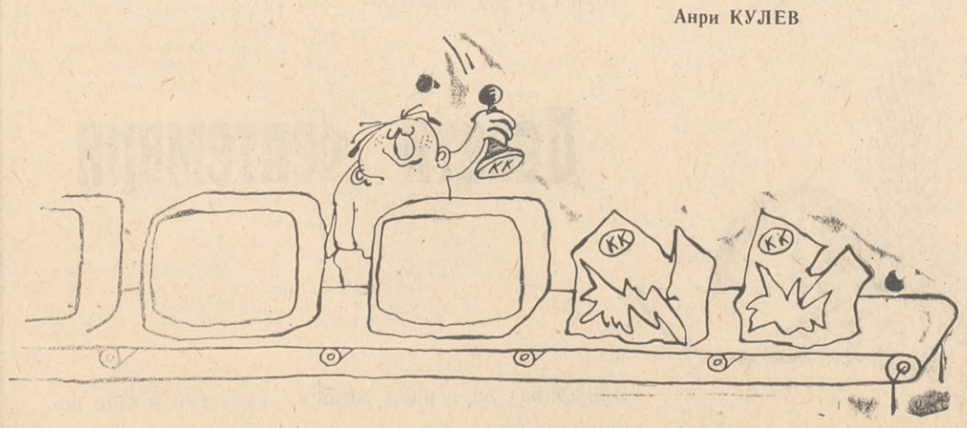
Дешко ДЕШКОВ

ИЗМЕРЕНИЯ

С пола над колене,
морето й до колене.

Атанас ДИМИТРОВ

Анри КУЛЕВ

Без думи

Столични диалози

— Абе, мъже, какво ще строите тук, та копаете?

— Панимаеш, дядя, строим сграда с болшие окна...

— Този да не е руснак?

— **Остави го — обади** друг изкопчия — завършил е руска филология, но го разпределиха в Силистренско и не ще да гила натам.

— Не инжектирай старец с жаргон, да не ти вържа една лопата по гърба. Пет години загуби да учиш българска филология и пак не научи българския — викна друг.

— Ти, докторе, не се обаждай! Прави анализи на говора на пациентите си, когато облечеш бяла престилка...

— Хайде не се карайте. Ти хо! — нареди бригадирът-фармацефт, който следваше второ висше като задочник във ВИФ.

Н. БОЖКОВ от в. „Кооперативно село“

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 99 (1568) | Вторник, 26 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Усилена вършитба на боб

Кооператорите от бригадата на Кемал Рашидов от село Падина в тези дни започнаха усилено да вършеят боба. От отгледаните 160 дка бял боб по предварителни изчисления се вижда, че ще се получат около 200 кг от декар вместо заплануваните 160 кг лограма.

Механизаторът Сюлейман Алишев заедно с кооператорите от звеното на Неждет Руфадов всеки ден вършеят, по 15-20 тона боб. В чест на юбилейния празник те само за няколко дни ще приберат без загуби богатата реколта.

Ахмед ДЕМИРОВ

Комсомолците от Ситовска община рапортуват

На 23 август вечерта в село Ситово се състоя тържествено събрание от района на цялата община. Тук бяха дошли членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров, секретарят на общинския партиен комитет Стоян Кьров, Иоланда Неймети, секретар на младежката организация при кооператива в село Хайдуват от братска Унгария.

Доклад за дълга на младежта към революцията и нейните постижения в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България прочете Красимира Орлеева. Тя подчерта, че младото поколение от Ситовска община е достоен продължител на делата на своите бащи, участвували в борбата за победата на Девети септември, и се бори за осъществяването на светлите идеали на борците за свобода.

Приветствия към комсомолците поднесоха секретарят на общинския комитет на Партията Иоланда Неймети. Юбилейният рапорт на комсомолците от общината бе връчен на първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров.

Събранието изпрати телеграма до ЦК на Комсомола.

Пионери от селото изпълниха богата литературно-музикална програма.

Кр. ГЕОРГИЕВА

ТКЗС — НОСИТЕЛИ НА ЮБИЛЕЙНИ ОТЛИЧИЯ

Наскоро Министерството на земеделието и хранителната промишленост, Централният комитет на профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост и Централният кооперативен съюз отчетоха юбилейното съревнование в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България и определиха националните първенци трудово-кооперативни и държавни земеделски стопанства и предприятия. Първенците получават високи юбилейни отличия.

Юбилейно знаме на Министерството на земеделието и хранителната промишленост и Централния кооперативен съюз и парична награда от 3 000 лева от нашия окръг получава ТКЗС в село Секулово.

С „Грамота на победата“ е удостоено трудово-кооперативното земеделско стопанство в село Нова Черна. (СТ)

Преизпълнен план за осеммесечието

Малкият, но трудолюбив колектив на промкомбината от Алфатар се включи активно в юбилейното съревнование, в борбата за произвеждане на повече и по-качествена продукция, за подобряване услугите на населението. Благодарение на добре организираното и редовно отчитано социалистическо съревнование между цеховете, бригадите и отделните производствени участъци, предприятието преизпълни както плана за обема за осемте месеца, така и поетото обещание. При обещание 365 000 лева, към 20 август колективът произведе продукция за 375 000 лева, което е повече от 102 на сто. Преизпълнен е и планът за печалбата с 4 000 лева, а до датата на светлия юбилей работниците от промкомбината ще произведат промишлена продукция в повече за 15 000 лева. Това е техният дар за големия празник.

(СТ)

Нашият специален пратеник в Толбухин разказва за

ЕДНА НАИСТИНА НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

Не знам с подробности историята на град Толбухин, не знам и какви по-значителни исторически актове са се състояли в този добруджански град, но твърдо съм уверен, че бъдещите историци на града не ще отминат с мълчание датата 24 август 1969 година. Ако в утрото на този слънчев ден човек имаше възможност да наблюдава града от самолет или хеликоптер, щеше да види как от всички краища на страната пъплят към града празнично украсени автобуси и коли, пълни със загорели от слънцето мъже и жени.

По улиците на града се чуваха говор и песни от долината на Арда и Места, Струма и Марица, от равното тракийско поле и безбрежната добруджанска шир... По улиците на града говореха хора с еднакви заслуги, еднакви цели еднакви мечти. Градът бе превзет от първенците в селскостопанското производство.

Чужденците, които този ден се случиха в Толбухин, бяха изумени. Това, на което бяха свидетели, те не бяха виждали нито в големите банки на Ню Йорк, нито в игралните домове на Монте Карло, нито където и да е било. Отблясъкът на 3 000 златни значки и безброй златни ордени и медали играеше по лицата на хората. Мекото сияние се сливаше с усмивката на множеството и градът приличаше на някакъв замък от приказките. А то бе действителност. То бе истина...

Летният театър на град Толбухин има 2 400 места, а този ден приюти 3 200 човека. Никога досега не бях виждал толкова хора, толкова заслужили хора, тъкмо първенци, събрани на едно място. Трябва да се отбележи и това, че преди започване на деловата част присъствуващите съвсем не скучаеха, а оживено разговаряха за добиви от пшеница и царевица, за селскостопанска техника, за диференцирано хранене на крави, за преимуществата на съветския сорт „Безостая—1“... Разговорите бяха непринудени, сърдечни, с едничката мисъл да се научи нещо ново, да се разяснят заплетените, неясни въпроси, пък и да се похвали тоя и оня с добрите успехи. Повъзрастните от участниците в срещата си спомняха за миналото, разказваха откъслечни спомени и като че ли все търсеха някаква си причината за този прелом, за тази сила, която отприщи народните сили, за светлите перспективи, които се откриват.

Непринуден отговор на това даде спонтанният възторг и ръкопляскане на множеството — 3 200 човека скандираха „БКП, БКП, БКП“. Членовете на Политбюро на ЦК на БКП и правителството заемаха своите места в деловия президиум.

От топлото приветствие на секретаря на ЦК на БКП др. Иван Пръмов присъствуващите почувствуваха уважението и признателността към труда на селскостопанските труженици в нашата страна. В своето слово др. Пръмов разказа за огромните постижения на нашето селско стопанство, за пътя, изминат само за 25 години, в които са претворени в дела мечтите и стремежите на един народ, за светлите перспективи, за новите задачи... Значително място в своето слово той отдели за ролята на първенците в селското стопанство, за предаването на техния опит и знания на всички останали трудещи се. Той тъкна също така огромния принос на механизаторите, които се явяват като челен отряд за получаване на високи добиви, за превръщането на селското стопанство от екстензивен в интензивен отрасъл, за повишаване културата на земеделието.

Присъствуващите слушаха съсредоточен дъх и в гърдите им назряваха стремежи към нови дела, към по-високи успехи. Израз на това бе и рапорт-обещанието от името на първенците в селското стопанство, прочетено от героя на социалистическия труд Ангел Казанджиев. Той с топли думи благодари за вниманието и грижите, които полагат ЦК на БКП и правителството към селскостопанските труженици, и подчерта, че учейки се от богатия съветски опит и прилагайки новостите в техниката, трудещите се от полята и фермите ще се борят неуморно за повече продукция и по-големи успехи. Връчването на рапорта на др. Тодор Живков бе съпроводено с бурни ръкопляскания и нестихващи възгласи „БКП, БКП, БКП...“

Приятна изненада за присъствуващите бе и богатият концерт с изпълнения на хор „Добруджански звуци“, заслужилата артистка Катя Зехирева, народните певци Груйчо Дочев, Вълкана Стоянова и други.

Срещата, организирана от ЦК на БКП с първенците от селското стопанство в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България, завърши. Но тя остави незаличими следи в съзнанието на хората. Тя показа големите грижи и уважение към труда на кооператорите и механизаторите от страна на ЦК на БКП и правителството, даде им импулс за нови и по-високи успехи в областта на селското стопанство.

Али РИЗОВ

Делегация от окръга гостува в Румъния

На 23 август тази година се навършиха 25 години от освобождението на братска Румъния от фашистко робство. По този повод в окръжен център Яломица с център град Слобозия гостува делегация от нашия окръг, която взе участие в тържествата по случай националния празник на Социалистическа република Румъния.

Делегацията, която посети Слобозия от 22 до 25 август тази година, се водеше от члена на Бюрото на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия и председател на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов. В състава на делегацията бяха включени Ганка Андреева, секретар на Градския комитет на Партията в Силистра, и Илия Купев, директор на държавното индустриално предприятие „Дунав“ в Силистра.

Гостуването постави началото на дружеските връзки, които се установяват между нашия окръг и окръг Яломица. (СТ)

В ЧЕСТ НА ПРАЗНИКА — С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

Срещу и работливи са зеленчукопроизводителките от звеното на Петко Трънчев от с. Старо село. Досега те са набрали и сортирали хиляди килограми домати за износ.

Текат последните ударни дни от месец август. Дни, препълнени с трудов героизъм в социалистическата надпревара за достойно посрещане на юбилейната годишнина на социалистическата революция в България. И през тези дни, където и да хвърли сегашен поглед летописец на съвремието, не може да не улови духа и ритъма на препълненото с трудов героизъм ежедневие, на деловитостта, на целеустременността на нашата работническа класа.

Ето ние сме в района на ДПП „Пластмаси и каучук“. Това е едно от най-младите предприятия на нашия окръжен център. Колективът му се формира едва миналата есен и е всичко на всичко около двеста души. Производствената му програма за тази година е под милион — 812 000 лева. Ала стремежът на целия колектив е до края на годината да произведе продукция за един милион лева. Този стремеж четем не само по лицата на хората от ръководството на предприятието, а и в сръчните ръце на работниците в цеховете, по отчетите на произведената досега продукция. Един факт, доста изразителен, ни кара да вярваме, че този млад, но дружен и сплотен колектив ще преизпълни своите обещания, своя годишен план. От началото на третата десетдневка на месец август ДПП „Пластмаси и каучук“ работи по своята програма за месец ноември. Осигурена е работата на хората със същия темп и през останалите месеци на юбилейната година. При план 536 000 лева за осеммесечието до 23 август е произведена продукция за 690 000 лева. Изпреварването на производствените задачи с над 150 000 лева е и преизпълнение на годишното обещание. А този колектив в началото на годината бе поел обещание да произведе до края на годината надпланова продукция за 100 000 лева. По предварителни данни на плановия отдел на ДПП „Пластмаси и каучук“, преизпълнението на плана до края на годината ще надхвърли 180 000 лева. А това ще рече и стремежа на колектива да стане „милионер“.

Радващи са не само показателите за обема на промишлената продукция, но и всички икономически показатели. Изпълнението на плана за първото полугодие е 120,8 процента, а производителността на труда 111 на сто спрямо плановата. Преизпълнена е и печалбата, увеличен е и броят на производите, много от които са за спиртографите и електронните калкулатори на завод „Оргтехника“ — Силистра. Във всички цехове се работи с нарастващ предпразничен темп. Първенците в юбилейното тържество по цехове са вече излъчени. Вчера партийният комитет, административното ръководство и заводският профкомитет утвърдиха индивидуалните първенци и излъчиха цех-първенец в юбилейното съревнование. Цех „Пластмаси“ с ръководител Огнян Антонов със своите производствени и качествени показатели на продукцията е на първо място. При план за годината 412 000 лева, този цех до 23 август е произвел продукция за 385 000 лева. В навечерието на славния юбилей колективът му ще рапортува с изпълнен годишен план. Излъчени са от предприятието 25 ударника, 3 качественика. Ще бъдат връчени скоро 12 златни значки, придружени с „Паспорт на победата“. Трима души са представени за правителствени награди. Но не наградите са ръководещия морален стимул на хората от ДПП „Пластмаси и каучук“ през тези ударни дни, а чувството за изпълнен дълг пред Родината. На двадесет и пет годишния юбилей на свободата те ще празнуват и своите успехи.

М. ТОМОВ

Вечер на юбилярите

На 22 август в промкомбинат „Дръстър“ се състоя мило тържество. В чест на юбилейните годишнини на Силистра по решение на партийното, административното и профсъюзното ръководство на предприятието бяха тържествено чествувани юбилеите на работници, работили в него повече от 15 години. Катя Янкова, Матем Юсеинов, Никола Ламбрев, Койчо Николов, Петър Новаков, Павел Дарев, Сами Хюсеинов, Любен Казанджиев, Мусин Ахмедов, Стоян Неделчев и др. са отдали много от своята младост за укрепване на предприятието, за големите успехи, които то има сега.

Скъп гост на вечерта беше членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОСПС Шакир Шакиров. В своето приветствено слово той подчерта заслугата, която има работническата класа в обновяването на страната, за хилядите трудности, които тя е трябвало да преодолява преди 25 години. Широко място бе отделено и на ролята на промкомбината за промишленото издигане на града и окръга. Юбилярите бяха поздравени и от директора на промкомбината Иван Димитранов.

В знак на признателност за дългогодишния и всеотдаен труд на юбилярите бяха връчени материални награди. От тяхно име благодари Петър Новаков.

Димитър АТАНАСОВ

В единен фронт против фашизма

ПАРИЖ, 25 АВГУСТ (БТА) — Намиращите се в нелегалност испанска социалистическа работническа партия и партията „португалско социалистическо действие“ решиха да обединят усилията си в борбата против фашизма.

За това съобщава агенция Франс прес, като се позовава на издадения неотдавна бюлетин на испанската социалистическа работническа партия.

Решението да се координират действията на испанската и португалската партии било взето на преговорите на ръководителите на тези две антифашистки движения, състояли се в Лондон и Париж.

„Португалското социалистическо действие“ настоява в страната да бъде установен демократичен строй, да бъдат възстановени свободите и обявена амнистия за всички португалски политически затворници. То признава правото на народите от португалските колонии на самоопределение и иска от правителството на Португалия да даде независимост на Ангола, Мозамбик и Гвинея (Бисау).

100-хиляден работнически митинг в Анкара

АНКАРА, 25 АВГУСТ (БТА) — Както съобщава радио Анкара, вчера в турската столица се състоя голям работнически митинг, организиран от конфедерацията на турските работнически профсъюзи. В митинга са участвували над 100 000 работници, пристигнали от всички краища на Турция. На митинга бяха издигнати искания за повишаване надниците и подобряване на трудовите условия. Генералният секретар на конфедерацията на работническите профсъюзи Халил Тунч, председателят на конфедерацията Сейфи Демирсой и други оратори призоваха работниците да се обединят в борбата за по-добри условия на живот и труд.

В речта си пред работниците С. Демирсой подчертал, че този митинг се свиква, за да се постави пред турската общественост и пред властта проблемите на работниците, които не са разрешени. Той говорил за необходимостта от прилагането на минималната надница, за обществените осигуровки за земеделските работници, за закона за пенсионирането на работниците и други.

ХРОНИКА

БРАЗАВИЛ, 25 АВГУСТ (ТАСС) — Борците за освобождение на Ангола са свалили един португалски военен самолет. Това се съобщава в комюнике, публикувано в Бразавил от партията „Народно движение за освобождение на Ангола“. В комюникето се казва също, че отреди на същата партия са провели няколко успешни бойни операции в район, разположен на 60 мили от административния център на Ангола — Луанда. По време на тези операции са били унищожени няколко петролонаходища.

НЮ ЙОРК, 25 АВГУСТ (БТА) — Около хиляда студенти от сеулския университет са устроили днес протестна демонстрация против въвеждането на поправка към конституцията, която позволява на ръководителя на незаконния южнокорейски режим Пак Чжон Хи да остане на власт за още един, трети президентски мандат. Както съобщава сеулският кореспондент на агенция Асошиейтед прес, между полицията и демонстрантите са станали сериозни сблъсквания, по време на които полицията е използувала палки и гранати със сълзотворен газ.

ПНОМ ПЕН, 25 АВГУСТ (ТАСС) — През нощта на 9 срещу 10 август два американо-сайгонски хеликоптера, нарушавайки въздушното пространство на Камбоджа в района на провинция Компонгчам са обстрелвали с картечници четири камбоджански села в окръга Мимот. В резултат на обстрела, както съобщава днес агенция Кхмер прес, са ранени 27 камбоджански селяни, като петима от тях са ранени тежко. Нанесени са значителни щети на тези села.

БУДАПЕЩА, 25 АВГУСТ (БТА) — Минитаксита — така ще се наричат 50 яркочервени малотиражни коли, които ще се появят през близките дни по улиците на унгарската столица.

За разлика от обикновените таксита те няма да имат пиаци, а непрекъснато ще се движат по улиците на града.

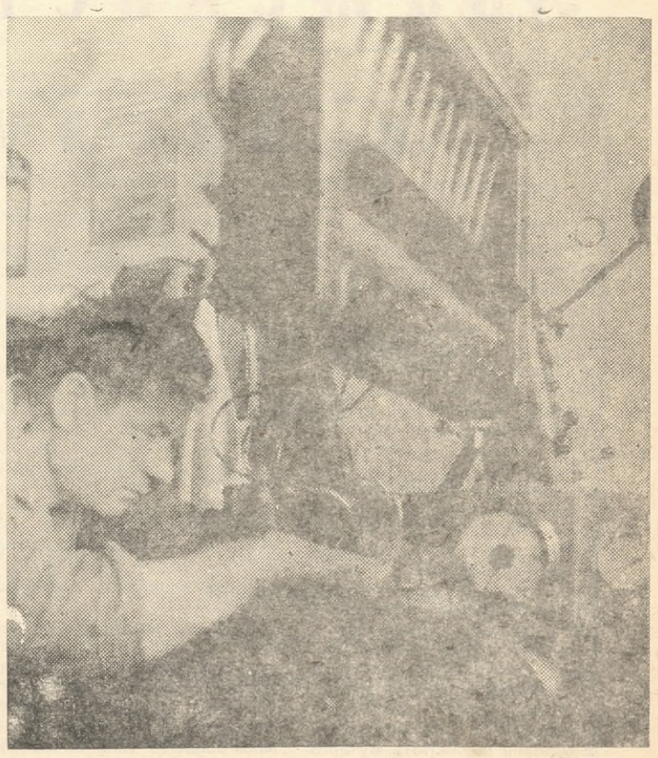
СЪБОРЪТ НА ШИПКА

На 4 и 5 септември на връх Шипка ще се проведе Третият национален събор на автомобилистите в България, посветен на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас, 92-годишнината от Шипченската епопея и българо-съветската дружба. Тук ще си дадат среща над 150 000 души, между които и участниците в автомобилната щафета Москва — София. Тяхната колона ще премине през Силистра на 31 август.

В ознаменуването на това голямо събитие ще даде своя принос и Силистренски окръг. На събора ще вземат участие автомобилисти от всички съвети на територията на окръга с определен брой леки коли. Разходите за горивото се поемат от съответните ведомства. Колоната ще потегли от тук на 4 септември и има следния маршрут: Силистра, Разград, Попово, Габрово, с цел да се стигне към 13 часа на мястото, определено за бивак на нашата група.

Имайки предвид, че предимство за излизане в чужбина ще се дава на коли, участвували в окръжното автомобилно рали или на този събор, даваме възможност на всички, които не са могли да участвуват в ралито, да се включат в това мероприятие.

Иван ВЪЛЧЕВ

Никак не е проста апаратурата, с която работи монтьорът и стенаджия Иван Дънев от ремонтната работилница в село Кайнарджа.

НА СНИМКАТА: Последна проверка преди да се изпробват гориво-нагнетателните помпи.

Ние воювахме за свободата

Най-светлият миг в живота ни

Петър Кудинов от Силистра:

— В РЕВОЛЮЦИОННОТО движение влязох след идването ми в Силистра от моето родно село Ветрен. Това стана през 1924 година. Тогава работех като търговски чирак. Бях много гонен от експлоататорите заради прогресивните ми разбирания. Живеехме тогава мизерно, постоянно инквизирани от полицията. Именно това ме накара да потърся Комсомола и да тръгна по неговия път, по пътя на революционната борба, да се включа активно в движението против неправдите в живота.

Първоначално бях в една комсомолска група с Иван Кънев, Къньо Йорданов и Курти Куртев от Калипетрово. Тази наша група беше и кръжок. Комсомолци те тогава често излизаха на излети в неделните дни извън града. Събирахме се по 150-200 души. Покрай веселбите слушахме и лекции по международното положение. Тогава често реферати ни изнасяха Борис Манолов, Йордан Сарафов, Ангел Манолов, ветеринарният лекар доктор Никола Ненов. Елена Сарафова. Те бяха добре запознати с методите на борбата. На излетите се изнасяха беседи и против алкохола, за осемчасов работен ден, срещу нисkото заплащане на женския и детския труд.

После тези кръжоци установиха добра връзка с работническата младеж. Борехме се заедно за увеличаване на надниците. Борбата водехме заедно с членовете на синдикалните дружества на обущарите, шивачите, бръснарите. Те често участвуваха в стачки. Към обущарите работеше Богдан Тодоров, при шивачите работеха дейците на Комсомола Върбан Марков, а така също и Билял Дурмазов. Отговорник при манифактуристите от Комсомола бях аз.

После ние пренесохме борбата и в читалището. Влезлите в ръководството на Българското културно общество (БКО) комунисти и комсомолци осъществяваха исканията на Партията и Комсомола. Комунистите бяха против политиката, която водеха представителите на буржоазията като Лефтер Бояджиев, Иван Ангелов. Те искаха да се закрият българските училища. Ние се борехме и за създаване на училища в селата, където да се преподава на български език, за откриване на читалища. Настоявахме да се премахнат високите такси, младежите и децата да се учат безплатно на своя роден език. Окръжният комитет на Партията умело ръководеше борбата на просветния фронт. Като членове на Окръжния комитет на Партията работеха Йордан Сарафов, Павел Кузманов, Йонел Парфени, Асен Чапкънов, Стоян Дулев. Аз също съм бил член на Окръжния комитет на Партията. Най-активно в Окръжния партиен комитет е работел Йордан Сарафов. Когато не е бил секретар, бивал е член на ръководството му. Той беше и секретар на ОК на ДРО.

За моето израстване като комунист голям дял има Йордан Сарафов. От него бях привлечен за член на Окръжния комитет на Партията. От него съм се учел на комунизъм. Най-напред бях технически отговорник на Окръжния комитет на Партията и пренасях в склада на чорбаджията, при който работех. Рисковете бяха много големи. Всичко трябваше да се скрие от погледа на постоянно дебнещите ни полицаи и агенти. Налагаше се да запазваме голямо самообладание. Често попадахме в полицията, но нищо не издавахме.

В революционната борба винаги имаше голяма и строга дисциплина. Работеше се напълно по конспиративен начин. Като член на Окръжния комитет на Партията в Силистра съм работил с много членове на Областния комитет на Партията в Констанца, които отдаваха своите сили без остатък на революцията. Попадал съм и в затвора. Инквизициите на полицията не са сломявали моя дух. Напротив! Те са засилвали участието ми в съпротивителното движение, карали са ме да ненавиждам още повече мракобесието и експлоататорите на работните ци и народа.

Днес, когато виждам осъществени идеалите на Партията и работническата класа, сърцето ми се изпълва от радост. Радостен съм, че и аз дейно участвувах в борбата за извоюване на свободата. За тази свобода, която дойде с много кръв и борби, с много жертви.

Атанас Атанасов от Силистра:

— КОМСОМОЛЕЦ станах през 1931 година. Оттогава започнах активно да участвувам в революционната борба на Партията и Комсомола в моето родно село Бабук. На времето комсомолската организация в село Бабук беше една от най-дейните. През 1932 година тя напълно се освободи от колебаещите се елементи. Особено активна дейност Комсомолът в Бабук разви през 1934 и 1935 година. Бил съм секретар на Районния комитет на Комсомола. После бях издигнат и за член на Окръжния комитет на Комсомола. През това време комсомолците в Бабук организираха стачки в тухларницата, собственост на кооперация „Мотор“, против лошите условия на работа, за увеличаване на надниците. Авторитетът на Комсомола расте бурно, печелеше все повече и повече младежи на своя страна.

Нас, младежите, по това време ни вълнуваха и въпросите, свързани с работата на читалищата, създаването на български училища и учреждения в румънската държава. Чрез читалищата ние разпространявахме много книги както на български, така и на румънски език, в които се разясняше ваше революционното учение. Особено усилена бе борбата на Комсомола против създадения от румънската държава закон за предказарменото обучение на младежта. На жесток бой бях подложен от румънската жандармерия през 1934 година, защото бях един от инициаторите на стачката против този закон. В нея участвуваха не само младежи от Бабук, а и от Казимир, Иширково, Смилец. По това време в родното ми село активна дейност развиваха Стоян Борозанов, Тодор Марков и др.

Мисля, че най-характерен момент от работата на цялата окръжна партийна организация е този от 1936 година, когато вследствие на големия терор от страна на румънските власти населението от окръга активно се противопоставяше на нейните изедателства. Около 2 000 човека от окръга бяха арестувани във връзка със Сребърския провал. Голяма част от тях бяха жестоко бити и тероризирани. След 1937 година много дейци на Партията, ДРО и Комсомола попаднаха в затвора. Доростолският (Сребърският) процес силно разобличи жандармерията и фашизма. Народът масово се стече да защитава арестуваните и неправилно подведените под съдебна отговорност.

Аз също попаднах в затвора. Тогава много ме окуражаваше Петър Кудинов. Той ни напътствуваше, съветваше ни как да се държим пред полицаите, когато ни разпитват, за да не се разраства арестите и процесът. Когато го освободиха от затвора, неговата роля пое Иван Свирчев от село Ситово. В затвора живеехме действително организиран живот. Подготвяхме се как да се държим на самия процес, как да се защитаваме. Така се създаде пълно единство във възгледите на попадналите в затвора. Подготвихме протест и до Обществото на народите, до Министерския съвет на Румъния. В редовете на Партията влязох, когато бях в затвора. Тя се ръководеше от Иван Свирчев. Материали получавахме отвън. Често администрацията на затвора искаше да ни постави в тежко положение, лиша ваше ни от известни права. Но ние се борехме против режима в затвора.

По време на Доростолския процес победихме, защото бяхме силно подкрепяни от народните маси, защото ние поставяхме такива въпроси, които засягаха цялото добруджанско население. Държанието на подсъдимите беше героично. Защитата също беше добра. От обвиняеми ние станахме обвинители. И след излизането ми от затвора продължих да работя в комсомолската организация в Бабук.

През 1938 година преминах границата и се озовах в Русе. Там се срещнах с комунисти-добруджанци като Христо Драгоев, Цоню Николов. Заедно с тях участвувах в революционните битки на русенския пролетариат. Известно време бях интерниран в град Стара Загора. В 1939 година в Русе бях привлечен на работа в четвърти партиен район. Там се познавах с известни дейци на Партията като Йото Цветков, Дянко Стефанов, Руско Попхристов и др.

Много пъти съм бил арестуван от румънските и българските полицаи. Винаги съм устоявал на инквизициите, защото силно съм вярвал в победата на Партията в победата на революционното движение.

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛЕН ДОКУМЕНТ НА ПАРТИЙНО РЪКОВОДСТВО

(ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИНИ ОТ ОКРЪЖНО НОМЕР 4 НА ЦК НА БКП)

В края на август 1944 година настъпиха съдбоносни за Родината ни дни. Българският народ очаква с трепетно вълнение настъплението на Червената армия, която при Яш и Кишинев разгроми десетки противникови дивизии. Нейният освободителен поход означаваше изгонване на хитлеристките войски от Балканите, лишаване на монархо-фашизма от тях ната помощ и победоносен край на въоръжената борба. По същото време се водеха ожесточени боеве на вътрешния фронт у нас. Народноосвободителната въстанническа армия успя да отблъсне военно-полицейските сили, които правителството на Багрянов хвърли срещу нея. Антифашистките сили на Отечествения фронт преминаха в настъпателни действия срещу фашизма. Те се готвеха за последния й решителен бой, уверени, че ще победят с братската помощ на непобедимата Червена армия-освободителка.

Страната изживяваше общонационална криза. Съзряваше революционната ситуация, която Българската комунистическа партия използува умело. Като партия от марксистко-ленински тип, тя своевременно действуваше да се възприемат от трудещите се такива форми на борба и организация, каквито съответствуваха на всеки етап от революционната ситуация. В този смисъл образец на марксистко-ленинска предвидливост представляваше окръжно номер 4 на ЦК на БКП от 26 август 1944 година.

В него партийното ръководство подчертаваше, че България преживява съдбоносен миг: противонародната и антисъветска политика на правителството водеше към прекъсване на отношенията със СССР; повече бе нетърпимо използването на българската територия от хитлеристките войски за военни действия срещу Червената армия. За спасяване на България от гибел и разгром трябваше час по-скоро да се изгонят нацистките войски, да се свалят от власт регентите и правителството на Багрянов, да се установи дружба и съюз с братската съветска страна и незабавен мир с нейните съюзници, разбирателство с братска Югославия и съвместни действия с нейните сили против фашистки те поробители, незабавно освобождаване на всички народни борци от арестите, лагерите и затворите, премахване на изключителните закони. За тази цел Партията, Отечественият фронт, целият български народ и армия трябваше да се вдигнат на смела и решителна въоръжена борба „против прогерманското регентство и правителство, за истинско правителство на Отечествения фронт, което ще осигури правата и свободите на българския народ, ще осигури условията за истинска народнодемократична власт“.

След така очертаната ясна политическа програма за народен, незабавен революционен изход от кризата, Централният комитет на Партията даваше конкретни указания за начините, силите и средствата, с които трябва да се реши историческата задача. На първо място се посочваха повсеместните действия на БКП, РМС, Отечествения фронт, работническите и селските маси, патриотичното войнство срещу хитлеристите и техните български агенти: като се почне от събрания, митинги, демонстрации и се стигне до политически стачки, включително и обща; тяхното провеждане да се осигури с въоръжена сила.

От друга страна се предписваше: силите на въстаническата армия да засилят ударите си срещу нацистите и техните обекти, да увлекат народа във въоръжената борба, да овладеят важни стратегически пунктове и да разстроят врага. В подкрепа на въстаническите действия да се привлекат повечето от войсковите части, а останалите — да се неутрализират. Борбата да се води под знамето и ръководството на Отечествения фронт. Навсякъде да се изградят негови комитети, които да се превърнат в „действителни организатори и ръководители на всенародната борба и органи на народната власт.“ Дейците на Отечествения фронт да възглавят смело и решително действията на масите, като излязат открито със своите имена.

В заключение на окръжното ЦК на БКП нареждаше на партийните ръководства, организации и членове да проявят изключителна твърдост, решителност, самоинициативност и отговорност в незабавните смели и повсеместни действия за изгонване на хитлеристите и „за извоюване на свободна, независима, демократична и силна България“.

Поставените задачи бяха решени удивително точно по реда, начина, със силите и средствата, посочени в окръжно номер 4, което остава забележителен документ на партийното ръководство. То съдържаше и програма, и директива, и лозунги за най-правилни действия в историческия момент на съзрялата общонационална криза и предстоящото й прерастване в пряка революция.

Непосредствената подготовка на Партията, Отечествения фронт и българския народ за победоносното въоръжено въстание бе предварително осветена и начертана от ЦК на БКП с окръжно номер 4. И в това се състои неговото изключително голямо, историческо значение.

Ст. н. сътрудник
Н. ГОРНЕНСКИ,
кандидат на историческите науки

Бригадата за комунистически труд при ДСО „Стройрайон“ с майстор Еньо Енев изпълнява редовно трудовите си норми над 130 %. В чест на юбилейната 25-годишнина строителите са обеща ли да изпълнят трудовите норми 145 %, да спазват правилата по техническата безопасност на труда и да дадат отлично качество по строително-монтажните работи.

Прилагането на новостите в прибирането на слънчогледа – задача на всеки механизатор

На 21 август т. г. в с. Сокол се проведе съвещание с главните инженери от кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга, за да се запознаят с някои нововъведения в преустройството на комбайните за прибиране на слънчоглед.

За това как трябва да се подготвят комбайните и как да се нагласят за прибиране на слънчогледа говори инженер Йордан Хинев, началник отдел „Механизация“ при ОКС. Той посочи, че въпреки желанието да се избегнат загубите от слънчогледа при неговото прибиране, данните показват, че те са от 20 до 30 на сто. Ако отнесем този процент към 150-те хиляди декара, засети през тази година в окръга, не е трудно да се убедим какви големи загуби понасят стопанствата ни.

Тази година — посочи той — поради неблагоприятни климатични условия изпълнението на много селскостопански задачи закъсня. Това налага да се използуват всички комбайни в прибирането на слънчогледа. За да се избегне разпиляването на семената по време на беритбата, необходимо е всички комбайни да бъдат оборудвани с едно от най-новите приспособления, предложено от отдел „Механизация“ на ОКС, показният модел на което бе изготвен в ТКЗС — Сокол.

Всяка година 95 на сто от слънчогледа се прибира с комбайни — сподели с присъствуващите Христо Марков, началник отдел „Растениевъдство“ при ОКС. Закъсненията при изпълнението на другите селскостопански задачи налагат да се започне тази година беритбата на слънчогледа, без да се изчаква. Да се използуват най-рационално 25-те сушилни в окръга и само за 5-6 дни да бъде прибрана тази култура.

От името на Бюрото на ОК на БКП и Изпълнителния комитет на ОНС Виктор Ганев — секретар на ОК на БКП, изрази голямото безпокойство, свързано с предстоящите за изпълнение селскостопански задачи. Тази година — посочи той — ще се приложат максимални изисквания по прибирането на слънчогледа. Ще се търси най-строга отговорност. Окръжният комитет на БКП ще подкрепи всяка полезна инициатива, осигуряваща на стопанствата бързо и беззагубно прибиране на слънчогледа. Внедряването на предлаганото ново приспособление е неотменимо задължение за всяко кооперативно стопанство.

На всички инженери бяха раздадени работни чертежи на новото приспособление за прибиране на слънчоглед, а след това в двора на ремонтната работилница главният инженер на стопанството Славейко Сяров запозна присъствуващите с начина на изготвянето, оборудването и действието на новото приспособление, направено по предложените чертежи.

Иван НИКОЛОВ

Връстници на свободата

Уважението е заслужено

Прехвърлям списъка на шофьорите— все познати имена. Проследявам трудовите резултати от досегашния период на годината — прави ми впечатление, че с всеки изминат ден са нараствали. Но колко труд се крие зад една цифра, която отразява изпълнението на плана! Ежедневието на всеки шофьор е борба с времето.

Работният ден на Иван Йовчев започва с първите лъчи на изгряващото слънце. Първите му мисли са кой ще бъде работният обект днес. Ще може ли да се направят два-три курса повече от предния ден? Що се отнася до машината, той е сигурен, че ще работи.

Винаги, когато съм се срещал с комсомолеца-шофьор от ОП „Автотранспред“ — Силистра Иван Йовчев, темата на разговор ни е била все негова та машина и работата му през деня. Напразно съм се мъчил да я отклоня много пъти — успявал съм само за кратко. Голяма е любовта му към професията! И винаги съм му се възхищавал — пълен със сили и енергия, готов да изпълни всяка поставена задача от ръководството на агенцията.

За Иван пътят в живота започва с тази професия. Със завист преди да я придобие е наблюдавал работата на шофьорите. А изфорсира ли наблизо автомобил, погледът веднага се насочвал натам: „Как майсторски борави с лостовете, с каква лекота взема завоите!“ Така се ражда любовта към машините. Решението е взето: само шофьорската професия му е присърце и първите крачки ги прави в ОП „Автотранспред“ — Силистра, в агенция № 1.

Един път видях колата му с номер 13—89 да се отправя към пристанището. Знаех, че се товари шлеп за износ от два дена. Колите на нашето предприятие до късно нарушаваха нощната тишина. На сутринта отново видях наведен над кормилото комсомолеца Иван Йовчев. Колата му беше празна. Вдигнах ръка за поздрав. На лицето му грееше усмивка.

После узнах, че тази нощ трябвало да се натовари шлепа и решили да не си отиват, докато не свършат работата. Така и направили.

...Заседание на стопанския комитет. Иван присъствува като член, избран от шофьорите. Изслушва внимателно всичко, а после прави допълнение за по-пълно използуване капацитета на машините: „Грайферите трябва да имат гребла. Товародателите търсят само такива с гребла. В интерес на предприятието е...“

Множат се трудовите успехи на връстника на свободата Иван Йовчев. Хубав дар ще поднесе той за четвъртвековния юбилей на социалистическата революция в България. Нормите се преизпълняват с 47 процента. Ръководството на агенцията го сочи за пример, а всички го уважават. Уважение, спечелено със съзнателен и упорит труд, с любов и всеотдайност към професията.

Атанас ЦОНЕВ

Състезание за майсторско зидане

Ранна августовска утрин. Още от сутринта личеше, че денят ще бъде горещ. Но това съвсем не пречеше на комсомолците от строителната бригада на Борис Караиванов да започнат работа с един темп, много по-напрегнат, откол кото през обикновените им трудови дни.

На стените на жилищния блок „Космос—5“ се провеждаше организираното в чест на Десетдневката на работническата класа състезание по майсторско зидане. Бързите и точни движения на ръцете караха зидовете да растат не с часове, а с минути. Помощниците, забързани и съсредоточени, сякаш искаха да спестят всяко излишно движение, да доставят необходимите материали на своя партньор по най-късия път, с минимален разход на време. И така беше, докато изтече и последната, определена в предварителния график, минута.

Дойде и последният етап — отчитането на резултатите. Първо място зае екипът в състав Димитър Великов и Даил Керимов, които постигнаха 365 процента изпълнение на трудовите норми. Другите след тях също не бяха с много по-ниски постижения. Паричните награди, които раздадоха ръководството на района и ОСПС, бяха наистина заслужени.

Добри ДИМИТРОВ

С тях са свързани надеждите за бъдещето

През Десетдневката на работническата класа се увеличи числеността на работническия колектив на МЗ „Стомана“. Млади работници бяха приети за членове на работническата класа. На тържеството, което се проведе в салона на предприятието присъствуваха и орденоносците Петър Вълев, Стоян Енев и Тома Михайлов, отличниците на Министерството на машиностроението Димитричка Стойкова, Петър Борисов и Лазар Цонев.

Лазар Цонев, един от първите работници в завод „Стомана“, разказа историята на предприятието, след което чрез епидиаскоп бяха показани снимки от основаването на завода до днешни дни. Зам.-директорът Димитров посочи постигнатите досега успехи от завода и неговите перспективи, като изтъкна, че всички надежди за бъдещето му се свързват с новопостъпващите млади работници в него.

Пламен Милков прочете обещание от името на младите работници, в което увери трудовия колектив, че ще направят всичко, за да овладеят отлично избраната професия, и ще пазят честта и традициите на колектива.

Паспортите за членство в редиците на работническата класа бяха връчени на младите работници от председателя на заводския профкомитет Коста Кирилов.

К. НЕДЕЛЧЕВ

ТКЗС — Чернолик

Кооператорки и кооператори,
специалисти и механизатори,
ръководството на стопанството най-сърдечно ви поздравява с

Празника на свободата

и ви пожелава здраве и щастие, нови успехи в изграждането на социализма и комунизма в нашата Родина!

ТКЗС — СОКОЛ

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството
най-сърдечно поздравяват всички кооператори, специалисти и служители за хубавите успехи, постигнати в чест на

Девети септември

— СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА —

Пожелават им здраве, щастие и нови победи в труда за увеличаване плодородието в селското стопанство.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на

ТКЗС „ЛЕНИН“ — КАЛИПЕТРОВО

отправят топли и сърдечни привети към всички кооператори, кооператорки, специалисти, механизатори и служители по случай

Девети септември

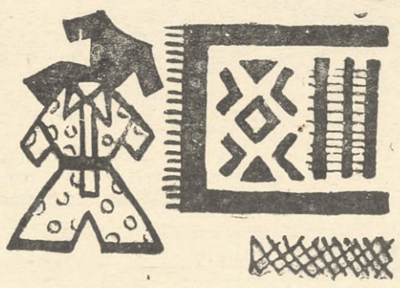
Призовават своите труженици за навременно и без загуби прибиране на селскостопанската продукция.

Пожелават на тях и техните семейства крепко здраве, лично щастие и нови успехи в труда.

ДА НИ Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ!

Деветосептемврийски привети на първенците в производството, на всички работници и служители, на многобройните си клиенти изпраща ръководството на

ТПК „Добруджанка“ — Силистра

по случай двадесет и пет годишнината на

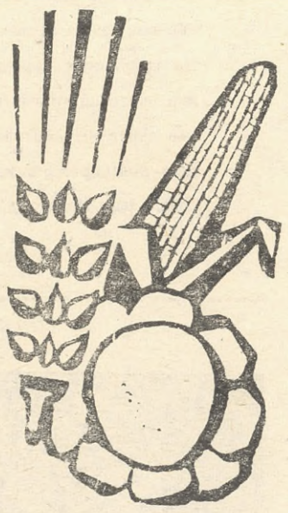
9 септември

На трудолюбивия колектив пожелава още по-големи успехи в труда и живота.

ТКЗС — СМИЛЕЦ

По случай

Девети септември

— НАЙ-СВЕТЛАТА ДАТА В ИСТОРИЯТА НА НАШИЯ НАРОД —

ръководството на стопанството честити празника на всички свои кооператори и кооператорки.

В този ден трудещите се от нашето ТКЗС ще се поздравят с успехите, постигнати в годините на народната власт.

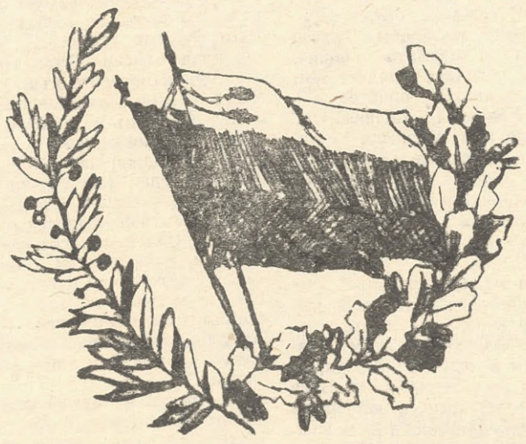
На упорита борба, другари, за по-голямо плодородие, за още по-големи успехи.

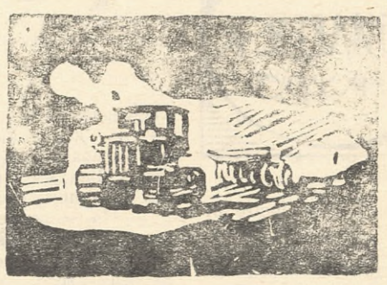
ТПК „Домостроител“ — Тутракан

Ръководството на кооперацията изпраща най-искрени поздравления по случай 25-та годишнина на

Девети септември

на всички свои работници, служители и клиенти.
Вдъхновени от досегашните трудови победи, при канват колектива на борба за процъфтяването на Родината.

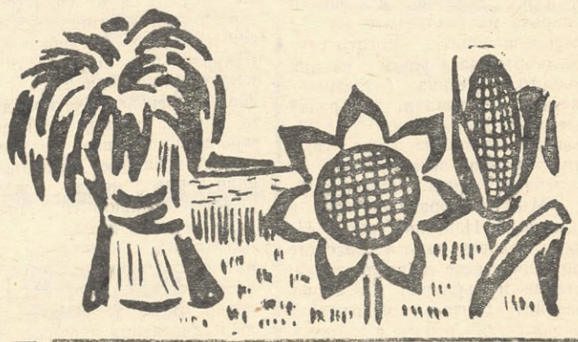

ТКЗС „Път към комунизма“ — Дулово

БРАТСКИ ПРИВЕТИ НА ЧЕРВЕНАТА АРМИЯ — ОСВОБОДИТЕЛКА НА НАРОДИТЕ!

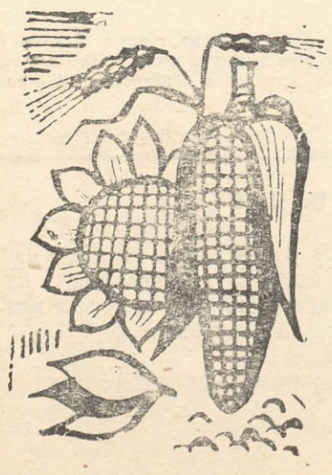
В чест на славната годишнина на социалистическата революция, кооператорите, механизаторите, животновъдите и специалистите от ТКЗС — Дулово, записаха нови трудови подвизи.
На този най-голям празник Градският партиен комитет и управителният съвет на стопанството стискат десниците на неуморните селскостопански труженици и ги приканват на още по-упорита работа за разцвета на стопанството.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТКЗС — МЕЖДЕН

Общинският комитет на Партията, управителният съвет на стопанството и комитетът на ДКМС най-сърдечно поздравяват всички кооператори и кооператорки, механизатори и специалисти по случай двадесет и пет годишнината на

9 септември

Нека през тая юбилейна година постигнем по-големи успехи и да изпълним дадените обещания пред Партията.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ДПП „Пластмаси и каучук“ — Силистра

Славната двадесет и пет годишнина от победата на социалистическата революция в страната посрещаме с високо изпълнение на поставените задачи.

Ръководството на предприятието най-сърдечно приветствува с големия празник всички свои работници и служители.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

По случай славния 25-годишен юбилей на социалистическата революция в България партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководство на

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“ — ТУТРАКАН

отправя борчески поздрави към работниците и служителите на предприятието, към членовете на техните семейства и към колективите на земеделските стопанства от Силистренски окръг — производители на коноп, като им пожелава здраве, сили и преуспяване в трудовата дейност и в личния живот.

Познавате ли тези имена

Велик пълководец на древността

Един от най-известните римски пълководци, успял да спре нашествието на Атила, е Флавий Аеций, наричан още „последният велик римлянин в Западната римска империя". Той е роден в Силистра около 390 година. Баща му Гауденций е заемал висша военна служба, а майка му била от богата и благородна италийска фамилия. Като юноша Аеций бил в продължение на три години (навярно 405-408) заложник при краля на западните готи Аларих, а по-късно и при хуните. През време на своето заложничество той си създал връзки и приятелство с двете най-могъщи и войнствени племена през това време — западните готи и хуните, чиито войски по-късно почти винаги ще бъдат на негово разположение.

Разцветът на Аеций съвпада с една от най-бурните и съдбоносни епохи в историята на Европа. Около 420 година се образувало огромно хунско царство, което се простряло от Южна Русия чак до Рейн, като при царуването на Атила достигнало върха на своята мощ. Докато Източната римска империя е трябвало да отстъпи на хуните цели области и да плаща значителен данък, Западната римска империя е живяла в мир с новото царство, като за това немалко е допринесъл фактическият ръководител на държавата Аеций.

Възходът на Аеций започва още при узурпатора на престола Йоан, който пред заплахата на императора на Източната римска империя Теодосий II изпратил Аеций при хуните с парични средства, за да събере войска и да нападне противника в тил. И наистина Аеций успял да образува армия от около 60 000 хуни и след успешни битки успява да си спечели важен военен пост. След победни битки над готите и франките в 429 година той получава още по-висш военен пост, за да стане една година по-късно (430) пълен господар на военните сили в империята и да се ползува с неограничена власт в държавата.

Новото си военно положение Аеций заздравил с победата си над ютунгите и норикците. Това е също един възлов и решаващ момент в живота му — отсега нататък той поема не само ръководството на войската, но и на вътрешната и външната политика на държавата. Последвали остри вътрешни борби. Аеций търпи временно поражение, но после отново възвръща завоюваните си позиции, намирайки всякога помощ и опора в хуните. През 433 година той прокарва избора си за патриций, най-висшата военна титла и длъжност на империята. Следващите години, почти до края на десетилетието, Аеций води успешни войни в Галия срещу германските племена, като в 436 година унищожава бургундското царство на долния Рейн, събитие, което е намерило отзвук в Песента на нибелунгите.

През 451 година Атила нахлул в Галия, като засилил войската си с германските племена на Рейн, които му били подчинени. Срещу това голямо надмощие на хуните Аеций се намерил в тежко положение. Неговата войска не била достатъчна, а освен това положението му се влошавало от глада, който се ширел през зимата на 450-51 година в Италия. В последния момент той успял да спечели за съюзник краля на западните готи и да отблъсне хуните. Сражението между съединените западноготски и римски войски, от една страна, и хуните, от друга, е известно под името „Битка на народите", станало на Каталаунското поле и завършило ако не с пълна победа над хуните, все пак в полза на съюзените войски. „Битката на народите" била стратегическата победа на Аеций и тя възвърнала положението в Европа, което съществувало преди нахлуването на хуните.

Но дворцовите привърженици на императора се чувствували ограничени и засенчени пред мощта и името на Аеций. Най-сетне и самият император дал съгласието си за свалянето на Аеций, от чиято дарба на военоначалник той вече вярвал, че може да се лиши, понеже със смъртта на Атила опасността била ликвидирана. На 21 септември 454 година при една аудиенция в Рим Аеций бил убит, като първият удар му бил нанесен собственоръчно от самия император. Неговите привърженици, каквито той имал извънредно много сред сенаторското съсловие, което той облагодетелствувал и на което се крепял, се изплашили отначало. Но половин година по-късно двама от неговите привърженици отмъстили за смъртта му, като на един парад на войската убили императора Валентиян III.

Любима местност за силистренци

Всички казват, че обичат отмората, чистия въздух. Едни го намират на море, други в планината. Е, Силистра няма море, но има Дунав; няма планини, но има „Памук кулак".

Една красива местност, където за всеки ще се намери място под сянката на дърветата. (сн. 1) Навсякъде тук мирише на зеленина и полски цветя, на младост и свежест. Дори хлябът тук е по-сладък.

Една топка ни мами като деца. Пеперудите ни викат с полета си, чучурът ни зове с монотонния си глас. Тогава можем да наведем глава и да пием от бистрата изворна вода. (сн.2)

Ако не ви се пие вода, ресторантът предлага студена бира. Запозвайте!... (сн. 3) Тук разговорът е приятен.

А ако случайно вечерта ви завари тук, хижите ще ви приютят с приятната си обстановка.

Дойдете ли няколко пъти тук, вие не можете да не заобичате това скътано между хълмовете местенце, тази винаги близка и търсена местност от силистренци.

Текст и снимки: Д. ЙОРДАНОВ

(Сн. 2).

(Сн. 3)

(Сн. 1)

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

Кръвта вода не става

(разказ)

Привечер, когато мюезините от силистренските джамии започнаха да се изкачват със сънна стъпка към минаретата за поредната вечерна молитва, едно дрипаво арнаутче прекоси тичешком шумящата чаршия и бързо влезе в един от дюкяните.

— Бояджи-и-и — извика то, — гемиите идат. Показаха се вече зад острова.

От тъмния ъгъл на дюкяна бързо изскочи висок, строен мъж и като триеше ръце в една кърпа, отиде до момчето.

— Идват ли казваш? — попита той със строг металически глас.

— Аха... Идат, ефенди — допълни арнаутчето и угоднически погледна мъжа.

Той разбра погледа му. Протегна ръка към близкия буркан с цветен шекер и му подаде няколко парчета. Малкият вестител се врътна тозчас из разтворените кепенци и изчезна във върволицата.

Мъжът затвори вратата на дюкяна и го последва. Беше висок и снажен и новите европейски дрехи стояха превъзходно върху тялото му.

Разминаваше се с търговци, селяни, турски първенци, облечени в сини сюртуци, и всички отговаряха на поздравите му с уважение и почит. Когато стигна на калдъръмената улица на пристанището, десетина безделници черкези и мюсюлмани побързаха да изчезнат от пътя му.

Нощта настъпваше и с тиха стъпка носеше вече мрака си над реката и крайбрежните върби. Мъжът вторачи поглед и въздъхна. Наистина идеха. Не мина и половин час и гласовете на моряците вече се различаваха, отчетливи и гърлести. Заскърца дървеният понтон, издрънкаха дебели железни вериги и бързи стъпки се насочиха към него.

Нетърпелив беше високият мъж. Не дочака да го наближат и извика в тъмнината:

— Пристигате ли с божата милост? — Извади кутията с дъхав градски тютюн да почерпи двамата капитани, но му се видяха твърде отчаяни и мълчаливи, затова повиши глас и строго отсече:

— Е, приказвайте. Не обичам мълчаливите. И защо закъсняхте с цели два дена, вълнение ли имаше в морето?

Видя, че мъжете поклатиха отрицателно глави и една светкавична мисъл премина като искра по тялото му.

— Да не са ви направили пакост гагаузите... Да не са обрали гемиите ми.

Двамата капитани поклатиха глави и раменете им още повече се снишиха. Да имаше някакъв начин да изчезнат от погледа на този човек — бяха пропилели половината от товара и сега нямаха лице да го погледнат. Само единият, по-смелият, дигна глава и като отметна сплъстените си коси, прибрани в чер чембер, глухо каза:

— Бастиса ни с черкезите си Ниази бей от Калиакра. Бяхме спрели да налеем прясна вода в бъчвите и не успяхме да ги отблъснем. Убиха двама от нашите. Друг път трябва да ни дадете и оръжие, Яни ефенди. На глава не се излиза вече с тези пладнешки разбойници.

— На колко възлиза загубата ми? — попита този път с по-тих глас Бояджи Яни и погледна към укротените вече гемии.

— На около десет пъти по хиляда лири — беше отговорът. — Разтовариха десет бъчви с дървено масло, два сандъка с дариградски коприни, два канги ла с кована мед, хиляда оки чер пипер и...

— Стига — отсече изведнъж Бояджи Яни и рече да свърне назад, когато един от капитаните го догони и тихичко му пошепна:

— Единият от черкезите каза да ти изпроводим много здраве от някой си грък и да ти дадем това писъмце.

С припрени пръсти скъса плика Бояджи Яни и разгъна меката книжка.

...„Ако склониш да ми станеш най-после сват, гемиите ти ще си идват невредими... Аз имам връзка с този Ниази бей от Калиакра. Ако се сватосаме, никой няма да пипа имота ти..."

Писмото беше без подпис, но Бояджи Яни веднага се сети кой го е писал. Стисна устни, хвърли недогорялата цигара и свърна към дюкяните.

* * *

Хубав беше пустият. Висок, строен — с тесен кръст и широки като стена рамене. Не шиеше дрехите си в силистренските терзийници, а изпровождаше човек да му ги изтипосат чак в Букурещ или Цариград. Беше попрехвърлил годините, имаше син за женене и четири дъщери, но и сега, когато минеше по чаршията, от двата реда на сокака тихичко се дръпваше не едно перде и между железните решетки скришом го проследяваше не една жена.

Понякога идваха да го викат за събрание на училищното настоятелство. Правеха му най-лично място до самите даскали и директора и винаги искаха неговото мнение.

И днес сториха същото. И той побърза да се отзове. В класната стая българските деца още шумяха, когато той мина под прозореца.

— Чорбаджи Яне идва — извика първото, което го зърна, и всички млъкнаха, защото го уважаваха повече от учителите си.

Бяха го изпреварили този път. Тежки търговци, почитани свещеници, видни занаятчии — настоятелството се беше наредило по миндерлъка и в тишината на полуосветената стая се чуваше само тежкото дишане на тези затлъстели хора.

След задължителните теманета, елитът на Силистра започна да го успокоява за голямата загуба от обира, но в гласа на всеки един се долавяше зле прикрито доволство, защото всички до един завиждаха на състоянието му.

А той отклоняваше тези съзлизви съболезнования и поиска да се започне работата.

— Да решим за даскал по турски език — за това сме се събрали днеска — поде директорът на българското училище. — Това ще успокои някои страсти у властта. Друго е да има в българското школо един турски учител

Свъси вежди Бояджи Яни. Ароматната цигара затрепера в ръката му. Не се изказа пръв. Почака да чуе мнозинството. И стана така, както очаквахте. Съгласиха се да има турски учител. Когато дойде неговият ред, той започна своето слово с висок глас, сякаш се караше на немирни деца:

— Стига ни пет века турско слово... Турски език не ни трябва в българското школо. Тъй мисля аз, пък правете както знаете. По Влашко и в Цариград даже българските училища са само с български учители. Турски език знаем всички...

Млъкна... Огледа мнозинството в задимената стая и като видя, че всички мълчат, сбогува се и излезе навън.

Мракът на нощта го прегърна плътно и той тръгна с бавна стъпка към махалата, където беше голямата му къща с двата мраморни лъва край стълбището.

В едномесечен пост бяха мюсюлманите, но по близкия форт се чуваше пиянска глъчка. Коранът си е коран — слава на аллаха, но стомахът си е стомах — и аскерите вдигаха тупурдия по цели нощи. Ядяха тлъст курбан и пиеха гъсто вино, докарано с мехове от близките села, и все по-често поглеждаха отвъд Дунав, откъдето московците вече се готвеха за голямата война. Беше 1877 година и Бояджи Яни не бързаше да се прибере в къщи. Уличната тишина го подтикваше към блазнещи мечти. „Ще дойдат казаците, ще сложим български кмет, ще дигна мелници с парни котли до самия Дунав, ще купя още гемии да носят жито чак от Антверп и Мад жарско..."

От тези мисли крачката му ставаше по-бодра и не усети как стигна до кованата врата на своя дом. Отдалече дочу някакъв шум в двора и разбра, че е станало нещо необичайно. Втурна се вътре, прекоси каменната пътека между чимширите и видя пълното си домочадие навън.

Огледа мнозинството и разбра всичко. Видя, че синът му Георги държи за ръка дъщерята на гръцкия търговец Лефтер чорбаджи и че говори нещо с майка си.

— Какво търси чуждото момче в къщата ми — извика той на сина си. — Знаеш, че не харесвам тези неща. Не искам да ме одумват после хората.

А младият левент, най-здравата издънка на Бояджи Яне, наведе глава и рече тихо:

— Ние ще се оженим, тате... тя ми присегна...

Никога през живота си не беше бил своя син Бояджи Яни, но сега извади заканително пестници и се насочи към бръшляна, където стояха младите.

— Да си върви... чуваш ли... да си върви веднага... казвал съм ти сто пъти — гъркиня за сноха не искам...

Не говореше като всеки човек, а крещеше като разярен звяр и стискаше здравите си пестници.

Разбра синът, че ще стане нещо лошо, върна момичето и изтича навън от двора.

А Бояджи Яни извади писмото, което толкова дни криеше старателно, и го показа на изплашената си жена.

— Да е проклет този грък и всички, които носят кръвта му — извика той разярено. — Православна е вярата ми, не искам да я смесват с фанариотска...

И още същата вечер поиска лист и чернило и написа едно завещание, в което се казваше: „..... давам безвъзмездно три пъти по хилядо лири, за да се построи в Силистра българска църква с помощта и на други българе".

Бояджи Яни харизваше парите, които бе тъкмял да даде някога на непокорния си син.

* * *

Когато мълвата обходи надлъж и нашир града, най-напред започнаха да пълнят колите с по къщнина бейските семейства. Много имот имаха, та не им стигаха колите. Наемаха чужди и пълнеха и тях с атлазени юргани, с топове коприна и кадифе, с лъскави бакърени сахани и котли, с пръстени делви за зехтин и лой. В първите коли на тези върволици се качваха ханъмите, загърнати в своите ферджи, свити на кравай върху вързопи и ковани сандъци, а децата им, възбудени от необичайното раздвижване, току препускаха около претоварените биволски коли.

А някои искаха да надхитрят историята и казваха: „Оставете всичко по местата си, бе, заключете с катинари. Нали така беше и преди години. Ще се върнем след време по къщите си..."

До икиндия турските махали опустяха съвсем. Тишината се загнезди в празните къщи, а улиците пушилка засипваше матърказаните по пътя излишни вързопчета от покъщнина.

До бакърджийниците бе останал само един жив турчин — голобрадият салепчия. Стоеше невъзмутим със своя пиринчен съд на гърба, украсен с пискюлчета и висулки. Стоеше и си приказваше: „И тези, гдето идват, сигурно ще им се дощe от моя салеп... Нямам деца, нямам жена — защо да тоня пушилката по пътищата. Салеп пият всички хора, защо да бягам..."

И стоеше, и чакаше да се покажат московските гяури. После се сети, че чашите му не са измити, и се затича да търси вода. Искаше новите му клиенти да пият от чисти чаши.

А Бояджи Яни още същата вечер нареди да изплетат бръшлянови венци и да ги окачат на двата лъва пред къщата му. И още заръча на слугите да заколят няколко едри добитъка и да подкладат огън под казаните.

Бяха се разбрали най-видните офицери да отседнат в неговата къща. Нареждаха масите направо под бръшляните и смокините в двора. Майсторяха едно друго за посрещането. И слушаха ударите на камбаната, които долитаха откъм новата църква и заливаха целия град със звънкия си ек.

И всичко стана тъй, както го бяха размислили. Когато се появиха авангардът на руските понтонни войски, жените се юрнаха да красят с цветя кокардите и конете им. Изпълни се тясната улица с едри прашни мъжаги и с гърлест славянски говор. Пръхтяха нетърпеливо конете, подрънкваха стоманените саби, а по калдъръмите отекваха стъпките на подковените ботуши.

Гледаше Бояджи Яни едрите солдати, ликуващия народ, видя как салепчията едва сварваше да пълни чашите със сладкото си питие — разбра, че присъствува на нещо велико, нещо, което историята не помни, и вече му беше така трудно да задържи сълзите си.

Руси ШИМАБЕЕВ

Нови стихове

* * *

Нямам нищо против нощта,
тази нощ, в която
звездите и луната
живеят своя живот-светлина.
Нямам нищо против нощта,
в която сърцата на влюбените
се превръщат на птици
и всяко докосване е песен,
чута само от тях.
Нямам нищо против нощта,
в която тревите избуяват
и вятърът си почива,
приседнал
върху камъка на тишината.
Нямам нищо против нощта,
в която хората сънуват,
и светлините на моя град
като златни риби се гмуркат
във водите на Дунав.
Но проклинам нощта,
във очите на мъртвите единствено жива,
във очите на мъртвите — заблъскал се прилеп,
тази нощ проклинам,
нощта над Нагазаки и Хирошима.

Николай ЙОРДАНОВ

ЧАРДАШ

Кънти земята от ботушите,
полите полудели се развяват.
И тъмнината, в танца люшната,
в цигулки и усмивки се стопява.

Задъхана мелодията бяга
по струните, в очите се разгаря,
със стъпките и алените багри
във вихъра се надпреваря...

И тъй забързан и политнал
светът край теб се завъртява,
че не усещаш как във ритъм
над Пустата се зазорява...

Красимира ОРЛОЕВА

Етюд от есента на 1944

Знамена по чардаците светят.
Меко трополят каруци.
И танкове тежки
в тревожната есен
на Запад вървят.

В краткия отдих
войниците пушат.
И нагарча тютюна
като черния дим над степта.

Мои връстници —
малчугани невръстни
носят в детските пазви
за чичо Коля, Алеша, за Ваня
едри ябълки
с мирис на слънце.

Тодор ВАРДЖИЕВ

25 ГОДИНИ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Нашите народни песни и танци добиха голяма популярност в много чужди страни. Голяма роля за това изиграха успешните гастроли на Държавния ансамбъл за народни песни и танци под ръководството на народния артист Филип Кутев. Този ансамбъл е изнесъл концерти в 19 страни на Европа, Азия и Америка.

Консулството на ГДР във Варна уведомява всички заинтересовани, че от този момент то се обаж да на телефонен № 2—60—86.

О Б Я В А

ДИП „Троянка" — гр. Троян търси опитни и начинаещи (ученички) тъкачки за производство на памучни тъкани. Предприятието работи на две смени и осигурява квартира на постъпващите.

Постъпване веднага.

Справка на телефони: 26—51, 26—52 и 26—53.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 100 (1569) | Четвъртък, 28 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Разкази за величавата борба

В дните пред юбилея на социалистическа България в окръга се организират интересни инициативи. Активни участници в битките против фашизма и капитализма на срещи с трудещите се и младежта разказват спомени за величавата борба на нашия народ извоюване на свободата.

По покана на Окръжния комитет на Отечествения фронт в окръга гостуват активните участнички в борбата срещу фашизма и капитализма партизанката Анка Петрова Николова от Трета оперативна въстаническа зона, политзатворничката Петра Иванова и ятачките Латина Табакова и Иванка Костова от Пазарджик. Те се срещат с отечественофронтовци, работници и младежи, говорят за ония славни дни на борбата, когато се ковеше свободата.

На срещата в село Голеш политзатворничката Петра Иванова, бивша тютюноработничка, говори развълнувано за борбите на работническата класа за извоюване на победата над фашизма. Разказа за срещите си с Георги Димитров и Васил Коларов. Пионери й завързаха алена връзка. Комсомолците изнесоха рецитал по стихове, разкриващи антифашистката борба. Тя се срещна и с трудовия колектив на промкомбинат „Текстил" — Силистра.

Партизанката Анка Петрова Николова (Жана) гостува на работничките от ДИП „Добруджа", промкомбинат „Камъшит" и ДСП „Булгарплод" и на отечественофронтовците от втори и трети квартал в Силистра. Сподели мисли за своето участие в партизанското движение, за героичните дни на борбата със смъртния враг.

Ятачките Латина Табакова и Иванка Костова се срещнаха с колектива на ТПК „Добруджанка" и кооператорите от селата Срацимир и Кайнарджа.

Вчера гостенките от Пазарджик посетиха ДПП „Пластмаси и каучук" — Силистра, гр. Тутракан, селата Сокол и Главиница. И тук срещите бяха сърдечни, преминаха при голям интерес. Затрогващите разкази на активните боркини против фашизма дълбоко развълнуваха присъстващите. (СТ)

ПРЕДЮБИЛЕЙНИ РАПОРТИ

Броени дни остават до най-светлата дата в историята на нашия народ. С чувство на законна гордост от постигнатото през 25-те години мирен и щастлив живот ще посрещнат големия празник трудещите се от нашия окръг. И колкото по се приближава историческата дата, толкова е по-голям ентусиазмът и въодушевлението на хората от заводите и блоковете на кооперативните стопанства, толкова по-големи са техните трудови победи. В ОК на БКП и в редакцията на вестника вече се получиха първите предюбилейни рапорти за изпълнени и преизпълнени планове и обещания за осемместието и деветместието, които ни радват и са красноречиво доказателство за достойното посрещане на юбилея.

Към 8-ми август трудолюбивият колектив на ДИП „ДОБРУДЖА" изпълни плана за осемместието и до края на месеца се очаква да произведе надпланова продукция за 211 000 лева. Тези високи резултати се дължат на добрата организация на социалистическото съревнование, на ритмичното преизпълнение на планови показатели, на юбилейния ентусиазъм, обхванал всички работници. Най-голям дял в тези успехи имат бригадите на Васил Иванов от червена смяна, на Хаид Хорен от същата смяна, на Станко Гебешев от синя смяна, които изпълняват редовно нормите си около 104 на сто и произвеждат първокачествена продукция.

С преизпълнени планови показатели ще изпратят осемместието и работниците от ДИП „ЛИПА", които на 23 август изпълниха плана по обем и до края на месеца ще произведат надпланова продукция за 36 000 лева. По този начин колективът преизпълни обещанието за достойна среща на юбилея с 6 000 лева, а до края на месец септември ще бъде изпълнено и обещанието от 30 000 лева за компенсиране на загубите, причинени от природните бедствия. Тук първи сред първите са бригадите на Димитър Трифонов, Атанас Рашков и др.

На 25 август изпълниха плана си и работниците от ЗММ, които до края на месеца ще дадат продукция над плана за 83 000 лева и по този начин преизпълняват и поетото обещание за достойното посрещане на юбилея с 13 000 лева. Постигнатите резултати, плод на правилната организация и ръководство, радват всички, но най-радостни са бригадите за комунистически труд на стругарите с бригадир Петър Хорозов, на шлайфистите с бригадир Михаил Георгиев, на монтажниците с бригадир Валери Георгиев, на пасовчиците с бригадир Георги Митов, които са начело в юбилейното съревнование и редовно изпълняваха трудовите си норми над 112 на сто.

Малкият, но сплотен колектив на РТС — ТУТРАКАН рапортува, че на 25 август е изпълнил деветмесечния си план 100 на сто. Изпълнени са и поетите обещания за достойна среща на големия празник.

С достойни трудови успехи посрещат юбилейния празник и животновъдите от ТКЗС — МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ. Те рапортуват, че до 25 август са изпълнили осемместечния план за кравето мляко. До края на месеца трудолюбивите животновъди ще получат още 10 тона мляко над плана. Не остават назад и птицевъдите. Тяхната категорична дума е — до 15 септември ще изпълнят годишния план за яйцата!

Правилно проведените партийни, организационни и стопански мероприятия в ГПК „НАРКООП" — ГУТРАКАН, трудовото оживление сред трудещите се, доведе до изпълнение на плана за печалбата за деветмесечието още през месец юли. В чест на светлия празник кооперацията ще изпълни годишния си план за печалбата за 10 месеца и ще реализира свръхпланова печалба за 40 000 лева.

Достойни, радостни успехи в навечерието на големия празник!

Цветя пред паметниците на героите

Не увяхват в тези дни цветята край паметниците и лобните места на героите, паднали за свободата ни със смъртта на храбрите. С чувство на благоговение и признателност към тях пристъпват хората, които превръщат борческите им завети в дела.

Сега, в предюбилейните дни, с венци са обкичени и паметниците в нашият окръг. Всеки ден до паметника на партизанина Никола Петров — Караджата в село Брадвари и на тримата съветски летци, паднали за нашата свобода на 14 септември 1943 година между селата Брадвари и Иширково, идват групи от различни политически и масови организации. Венци положиха общинските комитети на Партията, Комсомола и Отечествения фронт от село Окорш, с венци дойдоха и пионерите и комсомолците от село Чернолик.

Пред паметника на своя боен другар — Никола Петров — Караджата — дойде преди няколко дни и Богдан Милев, бивш партизанин от бригадата „Чавдар", сега партиен секретар в „Автотранспред" в гр. Своге. Той посети и майката на героя баба Бяла Петрова в Дулово. Върна се в спомените си за дните на съпротивата и споделиха взаимната си мъка по смъртта на скъпия син и другар.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Добър ръководител е началникът на ремонтната работилница в ТКЗС — Кайнарджа, Марин Токушев следи за качеството и сроковете на различните ремонти.

НА СНИМКАТА: Той обръща внимание на стругаря Марин Йорданов за прецизната обработка на детайлите.

Под нивото на зоотехническите изисквания

Още първият поглед в един от оборите на айдемирската кравеферма ни смути. В помещението имаше няколко животни. Едно от тях имаше такъв болезнен вид, че би предизвикало тревога във всеки посетител. Очите трескави, хълбоците хлътнали, а вимето — нестествено разширено.

— Какво му е на животното?

— Ами, болничко е горкото!...

Зад този по детски наивен отговор надзърна апатията, безразличието, навикът да работиш сред животни, които често боледуват.

Имат ли право на такова отношение към елитното датско стадо айдемирските стопани? И защо търсят причините за неуспехите си все в аклиматизирането на „чужденките"?

Цифровите данни не говорят в полза на гледачите. Докато през 1965 година средният млеконад е стигнал 3 500 литра, то миналата година той е спаднал на 3 290 литра. Изгледите за тазгодишните резултати са още по-тревожни. Изоставането досега сочи 120 тона. Нещо повече: вместо да се увеличава, млеконадоят през последните дни отново спада. Обикновено всекидневният график от 4 000 литра не се достига с по 600-700 литра.

Ще бъде пресилено, ако се каже, че това състояние във фермата не безпокои ръководството на стопанството. В края на изминалата седмица специалисти, партийни и стопански ръководители отново разговаряха с кравегледачите. Потърсиха се нови пътища, които биха подобрили работата, биха помогнали да се постигне планираната продукция. Може би, и дано бъде така, ще се получат известни промени. Но корените на злото в айдемирската ферма са твърде дълбоки и според нас се изисква много по-голяма настойчивост, за да се излезе от тази безизходица.

Според направената наскоро проверка, от общо 370 животни около 80 страдат от мастит. Това означава, че всеки ден 25 крави консумират фураж, а не дават и капка мляко. Бригадирът на фермата Петко Димитров смята, че това е резултат на двусмисленната работа. Но нали тази форма на организация дойде, за да облекчи труда на гледачите, а не да повреди толкова животни. И нима е присъщо на днешните съзнателни труженици да отлагат работата си, защото следващите след тях (хората от другата смяна) ще я извършат?

Твърде висок е и процентът на яловостта в айдемирската кравеферма. Обикновено 18-20 на сто от животните са безплодни. Вземат се енергични мерки за оздравяване на стадото, което без друго ще допринесе за намаляване на яловостта. И тук трябва да изкажем мнението си, че упрецте от страна на гледачите за „прекален" лекарски надзор при стадото са неуместни. Щом са допуснали да боледуват толкова животни, сега трябва да понасят лекарската намеса.

До голяма степен лошите резултати се дължат и на непълноценното хранене. Много пъти в дажбата на животните липсват такива компоненти, които осигуряват най-рационалното използуване на хранителните вещества. Не е необходимо само да се дава зелена люцерна „на воля". Храненето трябва да почива на научна основа. Диференцираните дажби без друго биха допринесли за увеличаване на млеконадоя, но за всичко това се налага много по-голям контрол и взискателност от страна на главния зоотехник.

Не на последно място стои въпросът и за хигиената в кравефермата. Ако само видите почернелите от плесен тавани, неваросаните стени и замърсените пътеки, бихте се съгласили с нас, че по отношение на чистотата има още много, много да се желае.

Грижата за айдемирското стадо отдавна е достигнала до специалистите от ОКС и ОНС. Тук идват и научни работници, които дирят причините за несполуките. И все пак най-активни в борбата за подобряване резултатите фермата трябва да бъдат самите й стопани. Изисква се по-голяма намеса на ръководството и специалистите. По-голяма взискателност от гледачите, които независимо от това дали работят на една или две смени (както е сега), да бъдат истински животновъди. В противен случай датското стадо в ТКЗС — Айдемир не би могло да покаже своите истински възможности.

Ст. СТАНЕВА

Въпреки трудностите

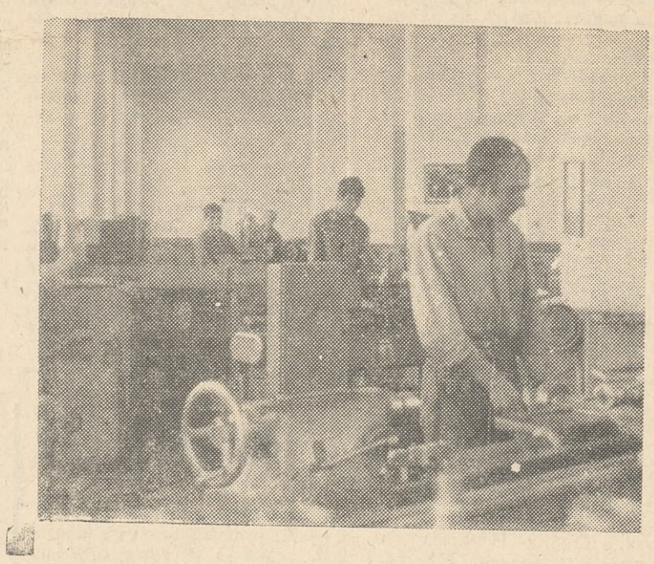
Тази година кооператорите от село Ножарево отглеждат тютюн от сортовете „Харманлийска басма" и „Остролист". По плана и обещанията от 340 дка тютюн трябва да наберат 86 000 низи.

В тези предпразнични дни ежедневието на кооператорите от звената на Тахсин Хамдиев и Есма Хюсеинова е много напрегнато. Те всеки ден берат и нижат златните листа, а отговорниците по тютюна Руфад Ахмедов и Шефкет Рамаданов следят за качеството, окачват готовите низи в шатрите и прибират в складовете готовата продукция.

— Досега сме събрали над 50 000 низи тютюн. До празника на свободата обещахме да достигнем цифрата 75 000. Въпреки големите трудности, създадени от дъждовете и болестите по тютюна, ние ще изпълним и даже ще преизпълним обещанието си — разказва отговорникът Руфад Ахмедов.

Напрежението, с което се работи, и добрата организация, съзадена по прибирането на тютюна, потвърждават неговите думи.

Ахмед ДЕМИРОВ

Празничния деветосептемврийски ден младежката стругарна бригада от РТС — Тутракан посреща с преизпълнен план и завоювано звание „Бригада за комунистически труд".

Пътува „Младост-69"

По време на Олимпиадата в Токио един японски ученик беше налучкал най-късата и точна формулировка за вълненията и трепетите, с които живеят хората от всички кранща на нашия материк по време на най-големия спортен форум, като бе определил: „Светът е Олимпиада!"

Ако по това подобие потърсим най-синтезирана дефиниция за преживяванията на нашия народ в дните пред големия празник на свободата, може би ще я открием в израза „България е юбилей". Защото няма ден, който заедно с изгрева да не носи и пъстроцветен букет от прояви, посветени на идващия деветосептемврийски ден.

Вторник сутринта пред ОК на Комсомола в Силистра стана тържественото изпращане на комсомолската щафета „Младост—69", посветена на четвъртвековния юбилей на Девети септември. Два десет и пет млади спортисти, от които седем са пионерки и девойки, застанаха на старт пред близо 400-те километра, които ще пробягат по пътищата на окръга, за да донесат на тържествения комсомолски пленум на 3 септември рапортите на хиляди младежи и девойки от селата и градовете — че се трудят самоотвержено, че са готови да откликнат на всеки партиен зов и са съпричастни с всичко, което е в интерес на социалистическото изграждане на Родината. Лекоатлетите-участници в щафетата, ще съберат и горещите поздрави и благодарности на окръжната комсомолска гвардия към Съветския съюз — наш брат, наша опора и вдъхновение в битката за комунизъм.

В графика за провеждането на щафетата откриваме, че първия ден лекоатлетите от Силистра — през Айдемир, Сребърна и Ситово — са достигнали до Попина. Вчера са пробягали втория етап: Попина — Гарван — Коларово — Зафирово — Малък Преславец — Тутракан. Днес ще преминат етапа от Тутракан до Главиница, минавайки през Нова Черна, Белица, Преславци и Стефан Караджа. Щафетата ще се движи общо осем дни.

При изпращането на щафетата секретарят на ОК на Комсомола Христофор Вълчанов пожела „Добър път" на сърцатите участници. Да им пожелаем и щастливо завръщане, при все че не се съмняваме в техните сили и воля да осъществят тази чудесна инициатива на ОК на ДКМС, която се посрещна с подкрепа от всички градски и общински комсомолски организации.

Любомир КАПИТАНОВ

УСИЛЕНО СИЛАЖИРАТ

Природните стихии тази година не отминаха и ТКЗС — Смилец. Това наложи да се използуват всички възможности за компенсация на загубите, за постигане на заплануваната продукция.

Ръководени от тази повеля, механизаторите усилено работят край силажните ями. Най-много силаж ще бъде съхранен в централното село. Недалеч от стопанския двор, където са разположени силажните ями, се трудят трактористите от бригадата за комплексна механизация. С помощта на тежки машини те разхвърлят и притъпкват зелената маса.

От няколкото силажокомбайна, които работят на полето, най-добра работа дава този с тракторист Злати Събев. Той прибира средно на ден по три тона от декар, а неотдавна в местността „Дюштюбака" получи средно по шест тона от декар.

От царевицата първа култура до сега са прибрани над 500 т. силаж. Смята се, че заплануваното количество ще бъде надхвърлено. По такъв начин животните ще бъдат осигурени с достатъчно фураж за през зимата.

Йордан АНДОНОВ

Военните действия в Южен Виетнам

ЛОНДОН, 27 АВГУСТ (БТА) — Отредите на патриотичните сили в Южен Виетнам продължават успешно военните операции срещу американо-сайгонските войски. Според съобщения на осведомителните агенции от Сайгон, през изтеклото денонощие патриотите подложили на артилерийски и ракетен обстрел 27 бази и военни обекти на противника из цялата страна. Шест от тези нападения, според признания на американското военно командуване, били „значителни".

Вече осми ден продължават ожесточените сражения в долината Ке Сон на 550 км североизточно от Сайгон. Снощи три роти от американската морска пехота се опитали да се съединят с части от американски пехотни дивизии в същия район, но въпреки отчаяните им усилия те били принудени от силния картечен огън на патриотите да се оттеглят обратно в джунглите, оставяйки на полесражението много убити и ранени. Според американски представител досега в тези сражения американците са дали повече от 50 убити и около 300 ранени. Междувременно става известно, че в неделя петима американски военнослужащи от рота „А", 3-ти батальон, 196-та лека пехотна бригада, участвуваща в боевете при Ке Сон, отказали да влязат в сражението. Техният отказ забавил отстъплението на ротата с около един час. Командирът на ротата бил прехвърлен в друго поделение на същата дивизия.

Вчера на 48 км южно от Да Нанг патриотите свалили един американски хеликоптер, който се опитал да кацне на бойното поле.

През изтеклата нощ американски бомбардировачи „Б-52" са извършили 7 нападения срещу пътища, водещи за лагера за специални части в Дук Лап, провинция Куанг Дук.

В самия град Да Нанг един партизанин хвърлил две бомби в един военен лагер на марионетните войски и ранил 46 войници.

Заседание на работния комитет на партията Индийски национален конгрес

ДЕЛХИ, 27 АВГУСТ (ТАСС) — Работният комитет на партията Индийски национален конгрес разгледал въпроса за разногласията в ръководството на партията, възникнали във връзка с издигането на кандидат за поста президент на републиката.

Както е известно, ръководството на партията Индийски национален конгрес въпреки възраженията на министър-председателя Индира Ганди и на част от членовете на партията, издигна за кандидат за президент председателят на Народната камара на парламента Санджива Реди. Тъй като Индира Ганди и нейните привърженици не се съгласиси с това решение и поискали от председателя на партията Индийски национален конгрес Ниджалингапа да разреши свободно гласуване; ръководството на партията смятало да приложи санкции спрямо неподчинилите се. Именно за тази цел било свикано на 25 август заседанието на работния кабинет.

Победата на независимия кандидат В. В. Гири и подкрепата от широк кръг членове на партията Индийски национален конгрес на позицията на Индира Ганди и на мероприятията на правителството, по-специално на извършената национализация на 14 големи банки, оказали влияние върху изхода на заседанието.

Както съобщават делхийските вестници, въпросът за прилагане на санкции против Индира Ганди и нейните привърженици, фактически не се повдигнал, и работният комитет единодушно одобрил резолюция, която предлагала да се счита „въпросът за ликвидиран" и призовава всички членове на партията Индийски национален конгрес да създадат условия, при които ще може да се възстанови нормалната и здрава дейност на партията.

Решението на Работния комитет било посрещнато със задоволство от обикновените членове на партията. Веднага след свършване на заседанието се състояло събрание на 250 депутати в парламента от партията Индийски национален конгрес, който изпратил пълна подкрепа на министър-председателя Индира Ганди.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 25. VIII. 1969 година

ТКЗС	Дълбока оран %	Подготвени площи за сеитба %	Силажиране всичко %
1. Айдемир	40	20	34
2. Калипетрово	30	22	33
3. Бабук	55	7	48
4. Алфатар	34	7	58
5. Алеково	35	18	66
6. Иширково	58	14	21
7. Смилец	48	5	42
8. Попина	43	14	40
9. Сребърна	35	11	16
10. Ситово	35	8	78
11. Срацимир	46	27	81
12. Кайнарджа	32	37	49
13. Голеш	70	21	21
14. Средище	33	15	24
15. Тутракан.	29	7	24
16. Нова Черна	40	21	45
17. Белица	22	16	45
18. Главиница	20	22	35
19. Ст. Караджа	35	13	15
20. Сокол	32	10	37
21. Зафирово	40	8	24
22. М. Преславец	31	23	8
23. Дулово	42	4	40
24. Межден	52	15	18
25. Окорш	70	0	7
26. Секулово	39	5	28
27. Добротица	56	17	34
28. Чернолик	61	25	26
29. Паисиево	32	13	7
Всичко за ТКЗС	40	16	36

1944 ★ 1969

25 години на ВЪЗХОД

Бурният подем на промишлеността

ИНЖЕНЕР ЯКИМ ПЕТКОВ, СЕКРЕТАР НА ОК НА БКП

Четвъртвековният юбилей от победата на социалистическата революция в България е подходящ повод за едно обобщение на изминатия път, за една преценка на постигнатите успехи, които народът завоюва под ръководството на Българската комунистическа партия. Проследявайки този път, не можем да не се вълнуваме от очевидния факт, че това бяха бурни и творчески години, които по своята съзидателност се равняват на столетие.

След деветосептемврийската победа народната власт наследи от буржоазията едно незавидно състояние на народното стопанство, разорено от фашистка Германия, а за нашия окръг и от румънската буржоазия. Силистра и окръгът до освобождението остават далече по-неразвити в промишлено отношение в сравнение с останалите райони на страната. В Южна Добруджа само е грабено. Производството е изкупувано на безценица, като в същото време не са правени никакви капитални вложения. Промишлеността, която наследи народната власт, се изразяваше в 14 мелници с 50 работника, 5 маслобойни, една работилница за обработка на сурови кожи, дараците „Гръм", предачна работилница, дървообработващо предприятие „Липа" и най-голямото предприятие — текстилна фабрика „Добруджа" с 50 стана и 55 работника. В тези предприятия общо бяха заангажирани около 350-400 работника и се даваше промишлена продукция за около 440 000 лева.

Национализацията на промишлеността създаде условия за бързо развитие на производителните сили на окръга и особено за неговата социалистическа индустриализация.

От национализираните работилници бяха създадени ДИП „Добруджа", кожарската фабрика „Димитър Дончев", ДИП „Липа", предачна фабрика „Добруджанка", а мелниците, дараците, содолимонадените работилници и маслобойните бяха обединени в общински стопански предприятия. Те просъществуваха до 1 август 1950 година, когато бяха създадени промкомбинатите в Силистра, Тутракан и Дулово. Така към 1950 година Силистренски окръг имаше към двадесет предприятия.

За един кратък период, особено след обособяването на окръга след 1959 година, съществуващите предприятия укрепнаха, разшириха се, оборудваха се с нова, високопроизводителна техника. Наред с това влязоха в действие и нови, модерни предприятия със съвременна техника и технология. Сега в окръга има 41 промишлени предприятия, които дадоха в края на 1968 година продукция за 97 247 000 лева. Това е повече от 220 пъти в сравнение с продукцията, която е давала капиталистическата промишленост. През 1968 година за един ден се произвежда толкова, колкото е произвеждано за цялата 1944 година. Динамиката на развитието на промишлеността в последните години е още по-голяма. През 1965 година продукцията е 6,5 пъти по-голяма от тази през 1952 година, а през 1968 год. — 10.5 пъти.

Сега в нашия окръг се произвеждат електронни калкулатори, размножителна и копировална техника, хидравлични ножовки, стругове, леярски машини, газови печки, сеносъбирачки, пластмасови и каучукови изделия и др. Богат е асортиментът на изделията, произвеждани от промишлеността и радостно е това, че изделията на машиностроенето непрекъснато растат. В сравнение с полугодието на миналата година машиностроенето и металообработването почти удвояват обема на промишлената продукция. Настъпват промени в структурата на промишлеността, в резултат на което отраслът „машиностроене и металообработване" дава 38,6 на сто от общия обем на промишлената продукция за първото полугодие на 1969 година. Освен това в края на тази година съотношението между промишлеността и селското стопанство ще бъде изравнено и от 1970 год. водещ отрасъл в окръга ще бъде промишлеността.

Благодарение на грижите, полагани от страна на партийните и стопански ръководства, благодарение на помощта, оказвана от ОК на БКП, от градските и общински партийни комитети, предприятията непрекъснато укрепват и се развиват. Голяма част от тях са обосо били производството си предимно за износ. Такива са: ДИП „Липа", която изнася продукцията си в СССР; ЗММ, който изнася ножовките и струговете предимно в ГДР; завод „Оргтехника", електронните калкулатори на който се изнасят в СССР, Англия, Франция и др.; промкомбинат „Камъшит", който търгува с над 28 страни. На организираните международни изложби и панаири многократно са присъждани отличия на наши предприятия, а на „Камъшит", „Текстил" и „Винпром" са връчвани медали за определени модели и производи.

Изминалият период от 25 години бе период на високи трудови успехи за работниците от промишлеността. 188 правителствени ордени и медали красят гърдите на 181 орденоносци от окръга. Благодарение на самоотвержения труд на работниците, инженерите, техниците и служителите, чийто брой достигна 14 260, се осъществява бърз ръст на промишлеността. През 1975 година се предвижда обемът на промишлената продукция да достигне 250 милиона лева, което е почти 8 пъти повече от 1960 година и 2.6 пъти от 1968 година. За това ще способствува разкриването на редица нови предприятия, съоръжени с най-нова високопроизводителна техника и технология. На базата на добития дървен материал от АССР Коми ще се изградят предприятия в Силистра за първична обработка на дървен материал. Ще влезе в експлоатация строящият се завод за биоконцентратни смески в Дулово, в Тутракан ще се изгради корабостроителен завод за леки плавателни съдове и голям текстилен комбинат за конопени прежди и тъкани. ДИП „Добруджа" ще прерасне в голям текстилен комбинат, за който се отпускат през следващата петилетка капитални вложения за 14 милиона лева, ще се построи нов завод за производство на изделия от рода на размножителната техника. Основно ще се реконструират и разширят ЗММ, „Хром", „Терма", а ДМЗ — Дулово ще се изнесе на нова производствена площадка. От 1 октомври ще започне да функционира новооткритата база за техническо развитие за детски механизирани играчки, кукли и други изделия на местната промишленост.

Всички тези успехи и блестящи перспективи са резултат на историческата победа на 9-ти септември, плод са на 25-те години неспирен трудов възход при безкористната помощ на Съветския съюз и под мъдрата политика на славната Българска комунистическа партия.

Биографията на

Техническият прогрес – наша главна задача

През безпросветния период на румънското господство, през годините на фашистката власт не са полагани никакви грижи за икономическото развитие на нашия край, за подготовката на инженерно-технически кадри. Малцина са били онези български младежи, които при крайно трудни условия, с цената на всякакви усилия са успявали да изучават технически и инженерни специалности в Румъния и други европейски страни.

Първото, макар и малочислено ядро от специалисти, се формира след 1940 година. Цифрата на инженерите е съвсем малка и непостоянна — по-значителен е броят на техниците. През април 1944 година по инициатива на техническите работници от техническите служби в градската община се изгражда ПЪРВОТО дружество на техниците в Силистра с председател Гено Кожухаров и секретар Стоян Ненов. Дружеството развива активна техническа, стопанска и обществена дейност.

След победата на Девети септември започва бурното изграждане на промишлеността на окръга. Стопанската и административната дейност на социалистическите предприятия се поставя на нови начала, а с това нараства и броят на специалистите. През 1946 година дружеството на техниците наброява 35 члена. Но в 1948 година се обединяват инженерите и техниците и създават първата градска организация на НТС. Първият председател на НТС е Атанас Неделчев и секретар Симеон Жеков. В тази организация се обединяват всички висши инженерни и средни технически кадри от града.

През 1953 година се създават първите дружества на НТС по предприятия и учреждения — в ДИП „Липа", в ТПК „Стомана", в Строителната организация, околийския съвет и др. Преломен момент в организацията на НТС настъпва след административното обособяване на окръга. Изградена се окръжна организация на НТС, в която се включиха 34 дружества с 280 членове.

Условията, създадени през 25-те години неспирно икономическо развитие на нашия край, са изключително благоприятни за човете на НТС. Инженерно-техническите кадри намериха благоприятна почва за изява на своя талант, за най-ефективно приложение на своя висококвалифициран труд.

Окръжната организация на научно-техническия съюз сега обединява в своите 93 дружества 3 194 души, от които 172 са инженери, 293 — селскостопански специалисти с висше образование, 329 икономисти и 654 рационализатори и изобретатели. В окръга се създадоха и две научноизследователски учреждения — Базата за техническо развитие към „Оргтехника" и Комплексната овощарска опитна станция, в които с научна и изследователска дейност се занимават над 60 специалисти.

През шестмесечието на 1969 година организацията ни нарасна с около 900 нови членове, от които 400 са юбилеен набор. Проведоха се редица мероприятия за запознаването на специалистите с научната организация на труда, производството и управлението, извършена бе обмяна на опит със специалисти от Хмелницка област. Предстои провеждането на симпозиум по Метрология през месец ноември.

Цялото внимание на специалистите от окръга сега е посветено на изпълнението на задачите, поставени от Деветия конгрес на БКП за интензификация на народното стопанство и на изпълнението на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП за ускоряването на научно-техническия прогрес. Основен дълг на всеки съюзен член, на всяка организация, е да претворят приетите решения в дела. И специалистите, инженерно-техническите кадри от окръга дават своя чувствителен принос в повишаването на ефективността от обществената, творческата научно-техническа дейност, за победния ход на научно-техническата революция.

Стоян ДАНЧЕВ,
секретар на окръжния съвет на НТС — Силистра

С ентусиазъм и вдъхновение

(фоторепортаж)

Едва ли някой е предполагал, че от помещенията на бившето военно училище един ден ще се роди завод, който ще разнася славата на нашата промишленост далече зад граница. Сега тези помещения са неузнаваеми. Неузнаваеми са, защото една дръзка мечта се превърна в действителност, действителност, която няколкостотин млади хора превръщат в категорично и радващо ежедневие.

Сега в цеховете е тихо. Но тази тишина е заредена с много ентусиазъм и вдъхновение, изпълнена е с напрежението на една младост, способна да завоюва все по-високи трудови победи. А победите на тези смълчани, облечени в бели престилки момичета и момчета, никак не са малко. 200 електронни калкулатори повече за първото шест месечие, 329 000 лева надпланова продукция, преизпълнени планове за печалбата и себестойността на продукцията — всичко това говори, че тук място за шега няма и притихналите цехове са пълни с ритъма на един живот, осмислен от младостта, красотата и вдъхновения труд на младите хора от завода.

Овладели с желание сложните производствени операции, които създава електронният калкулатор, съсредоточени и трудолюбиви, те дават път на гордостта на нашата промишленост — електронния калкулатор, към границите на СССР, Англия, Франция, Чехословакия, Румъния, Полша и др. Всеки участък дава своя принос, част е от многоходовия производствен процес. Затова са така съсредоточени младежите от еталонажния участък Тунжар Рафиев, Милена Иванова и Лилия Янкова (снимка 1).

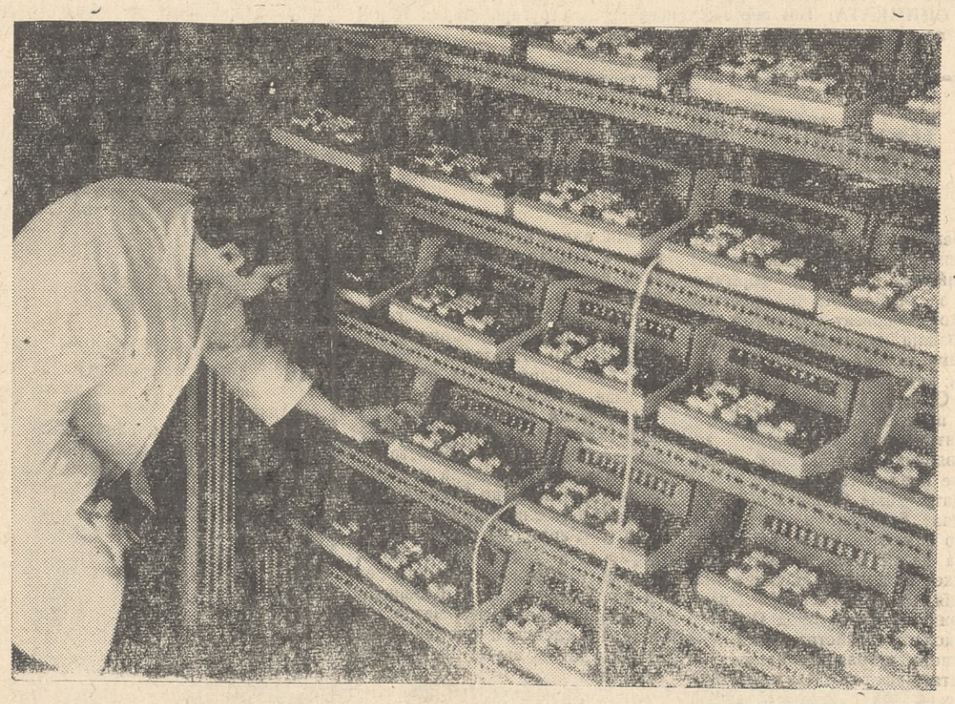
Пробивното отделение от цех „платки" с право може да се нарече отделение-първенец. За второто тримесечие трудолюбивите работнички от отделението заеха първото място в завода, а през първото тримесечие бяха втори. Тук трябва да споменем имената на Вала Стефанова, на Мария Гроздева, на бригадирката Стоянка Чанева, чиято помощ винаги е навременна — (снимка 2). Тяхното изпълнение е винаги над 130 на сто и това наистина им дава право да се считат за едни от първите в предюбилейното съревнование.

Красиви са като своите създатели електронните калкулатори, но преди да бъдат опаковани, трябва да се провери готовността на всяка „Елка". Тези от тях, които правят грешки, а това се случва много рядко, се връщат отново за проверка, докато работещите безотказно поемат своя път към клиентите. Руси Тодоров (снимка 3) прави последния преглед на „Елка — 22" и пътят ѝ към света е открит.

(Сн. 2)

Текст: Николай РОМАНОВ
Снимки: Али РИЗОВ

(Сн. 3)

С орден на гърдите

Стоим с Георги Неделчев в обвитата със зеленина беседка. До обедния гонг остават още няколко минути. Поглеждам моя събеседник — той дойде тук направо от цеха и целите му работни дрехи са посипани със сив прах.

Бай Георги е мъж на средна възраст, но с големи замечтани, както у юноша очи, от които лъха дружелюбие. Вече знам, че той работи в промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан повече от четиринадесет години и че е един от двамата носители на ордени на труда в предприятието.

Този факт ме кара да насочвам разговора все към този въпрос, но бай Георги току го отминава с усмивка и заразителен смях.

— Ордена ли — подхвърли тихичко той, — получих го преди седем-осем години.... Не мога да си спомня точно. Пък и време ли е сега да се занимаваме с тази подробност. Голям празник се е задал и работата е толкова много...

И така Георги Неделчев отново започна да разказва за моментата от цеха, където е бригадир на машинно-крояческа бригада „Първи май".

— Нашата работа е следната — подготвяме детайли за врати или прозорци. Продукцията ни се купува предимно от строителните предприятия. На един ден разкрояваме средно по около 50 врати или прозорци. Това е...

Георги Неделчев, носителят на бронзов орден на труда, не е от онези хора, които обичат да пилеят времето си в дълги приказки. Виждам го, че току поглежда към помещението, откъдето долита бученето на различните машини.

Разбирам тревогата му. Свикнал е винаги да бъде при четиринадесетте момчета от своята бригада, да бди за нормалната работа, защото и в машинното кроячество на дограмата има немалко тънкости и мъчнотии. Така е и когато се бичи материалът, когато е разкройва, когато се шлицва или фалцова.

— Дърводелството съм наследил, така да се каже, от баща ми. — Този път нещо го кара да започне сам разнищването на спомените. Започва да говори тихо и аз се мъча да си представя всичко, което бай Георги ми доверява. И сякаш виждам онова малко момче с непокорен перчем над челото да занича зад рамото на своя баща, който майстори дограма и мебели в Тутракан. С какъв ли трепет е хващал скришом излъсканата дръжка на рендето, за да го поведе по гладката повърхност на дъската. И дали тогава бай Никола Неделчев се е сещал, че неговият малък син някога ще стане орденоносец, че ще окачат снимката му редом с тези на най-първите в професията...

После изведнъж разговорът се прехвърля за настоящето и бъдещето.

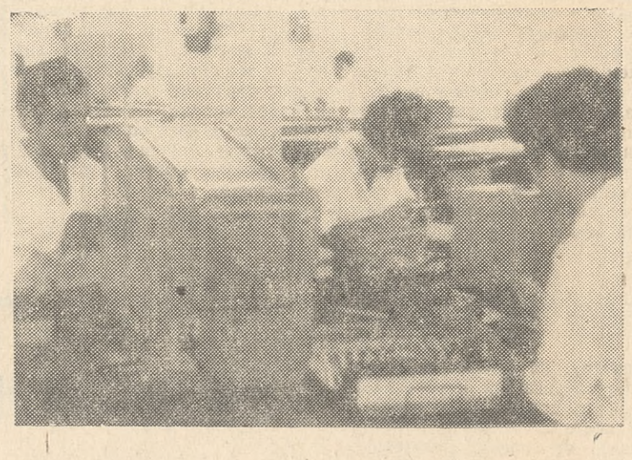
— Нашата бригада е носителка на юбилейното знаме и средният процент, показващ изпълнението на дневните норми, се движи между 140 и 150 на сто. Само хубаво може да се каже за работата на Марин Барбов, Христо Цонев, Деньо Узунски, Минчо Минчев и др. Но и младите ни работници обичат да делят мегдан със старите. Това с най-голяма сила важи за Димитър Еленков, Юсеин Кютюкли и др., които са нашата надежда...

Едно време хората настоявали децата им да продължат семейната професия. Бай Георги оба че не е от тях.

— Имам три деца. Двама сина и една дъщеря. Големият син вече две години учи в института за инженер по селскостопанските машини, по-малкият постъпи в електротехникум в Русе, а дъщерята е ученичка в шести клас. Никой не харесва моя занаят. Сега новото време изисква нови професии. Дано успеят да завършат — тази радост ще ми е достатъчна...

Едно приятелско ръкуване, преди да се разделим, ме накара да почувствувам твърдата длан на опитния майстор, гордостта на промкомбинат „Трансмариска".

Р. МИХАЙЛОВ

(Сн. 1)

ЦЕХЪТ НАБИРА МОЩ

Цехът за плоскости при ДИП „Текстилни влакна" в Тутракан премина своя първоначален етап. Етап на строеж, обзавеждане, изпитание на машините, подготвяне на изпълнителски кадри и т. н. Естествено всяко ново начало е труд но. Срещат се и тук доста трудности, но работата на младия колектив през последните два месеца показва, че те са вече преодолени. Изработваните тук 19-милиметрови пъздерови плоскости отговарят на изискванията на българския държавен стандарт. За качеството на плоскостите постоянно бди лаборантският персонал към цеха. И в навечерието на двадесет и пет годишнината на социалистическата революция в България в алеята на първенците в двора на предприятието наред с портретите на първенците-производственици от цеха Милан Дойчинов, Иван Шарбанов, Вежди Неше ли, Ради Стоянов е поставен и портретът на лаборантката Мария Стоянова. И напълно заслужено! Та нали от качеството на продукцията зависи успехът на предприятието. А за доброто качество на плоскостите и тя, както и всички работници, обслужващи конвейера, ежедневно полага големи грижи.

Стремежът на всички хора от този нов цех е цехът да заработи с пълна мощ. И този стремеж вече се увенчава с успех. Макар да е нов, техническото му обзавеждане да е напълно съвременно, това не пречи на обслужващия го персонал творчески да възприема новото, да усъвършенствува технологичния процес. В деня, когато посетихме цеха, ръководителя му не срещнахме, защото бе в командировка да помогне на плевенчани. Ала за него ни разказаха похвални неща. Той съвместно с ръководителя на смяната-първенец в цеха Рачо Рачев са направили рационализаторско предложение с годишен икономически ефект около 8 000 лева. Вгледали се те по-задълбочено в производствения процес и започнали да разсъждават: „Не би ли се ускорило пресоването на плоскостите, ако горният слой на материала, преди да е подложен под въздействието на пресите, се ороси с вода?" Потълкували, обсъдили, монтирали дюзи към пресите и започнали с оросяването. При пресоването на овлажнената маса не само че частиците се сплотяват по-добре, но и по-бързо изсъхвала образуващата се пара. Преди внедряването на рационализацията една плоскост изпичали за 4 минути и 3 секунди, а сега за около 3 минути. Съкращаването на този процес с 1 минута и 3 секунди увеличило производителността на пресата с около 15 кубически метра плоскости в денонощие.

За рационално използуване на работното време тук се борят не само инженерно-техническите работници, но и всички труженици. Така например смяната на Валентин Панайотов неотдавна пое обещание в чест на двадесет и пет годишния юбилей на свободата да стане образцова смяна, а това е косвен призив към другите смени да участвуват активно в социалистическото съревнование. И целият цехов колектив е поел обещание, въпреки трудностите през първоначалния етап, да преизпълни годишния си план с 1 процент, да реализира икономии от основни и спомагателни материали за 12 000 лева, да снижи себестойността на 100 лв. стокова продукция над плана с 0,85 лв. Успехите на този колектив през юли и текущия месец вдъхват доверие, че планът на цеха ще бъде преизпълнен. При план за месец юли 500 кубически метра плоскости, са произведени 648 куб. м. Планът за текущия месец е 940 куб. м, но темпът, с който се работи сега, е да бъдат произведени над 1 000 куб. м плоскости. И целта ще бъде постигната. Това ще е достоен дар за юбилея на свободата.

М. ГЕОРГИЕВ

една млада промишленост

С ПУЛСА НА ВРЕМЕТО

Когато и да дойде човек в района на ЗММ — Силистра, не може да не остане възхитен от реда и чистотата в двора и работните помещения, от деловия ритъм на машините, от трудовата съсредоточеност на хората му. За добрата работа и безупречната чистота последва и признанието. За второто тримесечие на юбилейната година този завод бе обявен за образцов. И напълно заслужено. Това звание в нашата страна се дава за първи път от Министерството на машиностроението.

Вдъхновен от своите постижения, колективът на завода и за напред е решил да отстоява това отличие. Тези дни ще му бъде връчено Преходно червено знаме на Министерството на машиностроението и ЦК на профсъюза на работниците от машиностроението и енергетиката за постигнати високи успехи за второто тримесечие на годината.

Радостно е да си в първите редици. Това ласкае и вдъхновява за още по-самоотвержена работа и инженери, и служители, и работници. И хората от ЗММ — Силистра на юбилейния Девети септември ще минат пред трибуната с бодра стъпка и с чувство на изпълнен дълг пред Родината. До големите тържества са останали броени дни и празникът ще дойде неусетно. А колективът на завода сега е зает с ежедневните си трудови дела. Множи своите успехи. И надникнете ли в групите на монтажния участък, където са бригадири Валери Георгиев и Христо Токушев, или в помещението на бояджийските бригади на Петър Илиев, Георги Стефанов и Стоян Василев, или в което и да е производствено звено на завода, ще се убедите в разгара на социалистическата надпревара. И резултатите от техния труд са радостни. За изминалите седем месеца от юбилейната година колективът на завода е произвел продукция за 71 000 лева повече от предвидената по плана. Получена е печалба за 258 000 лева вместо планираната за 214 000 лв. Производителността на труда е изпълнена 103,63 на сто. Значително е снижена себестойността на продукцията, като само от спестяването ѝ са реализирани икономии през седеммесечието за 39 000 лв. От правилното ръководство и добрата работа на колектива се е повишила и работната заплата на промишлено-производствения персонал, при план 863 лв. за седеммесечието средно едно лице е получило по 896 лв.

От голямо значение за успехите на младия завод е дружното му участие в движението за комунистически труд. Шест бригади в завода са завоювали вече званието „Бригада за комунистически труд", а това е една трета от числения състав на завода. При отчитането на работата на индивидуалните първенци през първото и второто тримесечие обявени са за ударници и най-добри в професията 107 души. Работи се усилено за осъществяване на мероприятията, запланувани след обследването и икономическия анализ. Внедряват се нови производи. В предюбилейните дни освен хидравличната ножовка ХН-25М и лентоотрезната машина ОЛ-251, пусната е и нулевата серия на механичната ножовка ОН-163. Усвоява се също така струг „Дунав" СДОО2М, както и циркулярът с абразивен диск ОАД-31.

Колективът на завода в навечерието на двадесет и пет годишнината на народната власт работи с неизчерпаем ентусиазъм, с пулса на времето. До края на месец август ще изнесе надпланово за ГДР 60 машини ХН-25М, а до края на годината—още сто. Произвежданите тук машини получават оценка 1, което ще рече, че са на световно равнище. Това обаче не е предел за младия и сплотен колектив, защото неговите дръзновения и упорит труд ще множат постигнатите успехи.

Михаил ТОМОВ

Работничките Иванка Георгиева и Стефка Иорданова от цех „Пирография" при промкомбинат „Камъшит" са едни от най-умелите в своята професия. Нанесените от техните ръце орнаменти върху подаръчните изделия разнасят славата на българското творчество не само в страната ни, но и в много краища на земното кълбо далеч зад нашите граници.

Хронология на възхода

ЯНУАРИ, 1945 ГОДИНА. Група занаятчии поставят началото на металната кооперация „Стомана".

1945 ГОДИНА. Създава се ТПК „Дунав".

1947 ГОДИНА. На базата на национализираната мялка тъкачна фабрика се създаде телстилното предприятие „Добруджа".

1947 ГОДИНА. Създава се ТПК „Девети септември".

1947 ГОДИНА. В Тутракан е построена сградата на конопената фабрика.

1947 ГОДИНА. Учредява се ТПК „Съединение" — Тутракан.

1947 ГОДИНА. Национализирана е дъскорезницата и работилницата на акционерното дружество „Лина".

1949 ГОДИНА. Това е годината, когато се раждат още три кооперации — ТПК „Домостроител" и ТПК „Нов живот" в Тутракан и ТПК „Добруджанка" — Силистра.

1956 ГОДИНА. От предприятие за изкупуване на необработен памук и сурови пашкули ДИП „Текстилни влакна" прибавя и двете конопочукачни фабрики от бившите районни кооперативни съюзи в Силистра и Тутракан.

1958 ГОДИНА. Влиза в действие маслодобивното предприятие „Дунав".

1959 ГОДИНА. Създадено е ДСП „Млекопреработване".

1959 ГОДИНА. Обособява се като самостоятелно предприятие консервният комбинат.

1961 ГОДИНА Учредява се на базата на бившата месоцентрала ДСП „Родопа".

1962 ГОДИНА. От ТПК „Стомана" се създават две предприятия — ТПК „Метал" и ДМЗ „Стомана".

1963 ГОДИНА От бившия околийски промкомбинат се образуват промкомбинатите „Текстил" и „Електрометал".

1964 ГОДИНА. Създава се завод „Оргтехника".

1965 ГОДИНА. В сгради на „Камъшит" край р. Дунав се слага началото на Завода за металорежещи машини.

1965 ГОДИНА. В Тутракан е създаден нов завод за газови уреди „Терма".

1966 ГОДИНА. Пресовият цех от ДМЗ „Стомана" се отделя в самостоятелно предприятие — завод „Хром".

1968 ГОДИНА. В сградите на бившето РТС — Дулово се създаде завод за почвообработващи и селскостопански машини.

1968 ГОДИНА. Учредява се ДПП „Пластмаси и каучук" — Силистра.

1968 ГОДИНА. Цеховете за услуги и мелниците от „Електрометал" се обособиха в ново предприятие — промкомбинат „Дръстър".

1969 ГОДИНА. Промкомбинатът в Дулово се разделя на ДПП „Металик" и на промкомбинат „Прогрес".

За милион лева надпланова продукция

Такава е твърдата дума на многобройните цехови колективи на промкомбинат „Камъшит". А камъшитци поемат ли обещание — изпълняват го. Своите думи те потвърждават с дела вече години наред и няма съмнение, че сегашното поето обещание до края на четвъртата година от петилетката да произведат за един милион лева надпланова продукция и увеличат списъка на своите производи с 400 нови модели ще бъде изпълнено и преизпълнено. За това ще спомогнат новооткритите цехове през годината, ще напрегнат повечко свои те усилия и хората от старите цехове, които със своето трудолюбие са извеждали неведнъж промкомбината на първо място между предприятията от местната промишленост.

Неотдавна колективът рапортува пред Бюрото на ОК на БКП за преизпълнението на седеммесечния си план. За седем месеца надплановата продукция, произведена от този колектив, е на стойност 611 000 лева. От голямо значение за постоянния успех на този колектив е незатихващият плам ък на социалистическото съревнование. (СТ)

44-ТО постановление на ЦК на БКП и МС постави пред ръководствата на промишлените предприятия важни и отговорни задачи: за привеждане на производствения цикъл на научна основа, за разкриване на нови резерви и т. н. С извършването на икономическите обследвания на предприятията през миналата година и осъществяването на изводите от тях, които залегнаха в мероприятия за подобряване на технологичния процес, организацията на труда, подобряване на вътрешно-заводския транспорт, създаване на поточност в производствения цикъл, култура на работното място и пр. цеховете в много предприятия се преобразиха.

Пред вашия поглед, на снимката, е панорамен изглед от монтажния цех на завода за газови уреди „Терма" — Тутракан. Много усилия положи колективът му, докато палетизира производството и доведе монтажа на газовите и електрическите печки на конвейерен поток. Трудностите по усъвършенстване на технологичния процес в този цех не са изчерпани. Има още много нови неща да се желаят, но това, което се постигна в тази насока за около година и половина, е решител на крачка по пътя на техническия прогрес.

Дуловската промишленост и нейните перспективи

(Беседа с председателя на ГНС — Дулово Стефан СИМЕОНОВ)

Деветосептемврийската победа свари Дулово като едно неугледно, изостанало полско село с около две хиляди жители, с една-две мелници и една даракчийница, в които няколко десетки работника едва изкарваха прехраната си. Така че с пълно право може да се каже, че дуловската промишленост започна от нищото. И макар че някой би могъл да каже, че и това, което имаме сега, не е много, ние отлично знаем, че направеното от народната власт през 25-те години мирен труд в Дулово е наистина значително — не само в областта на промишлеността, но и в цялостното изграждане на града, на хората.

Да се изброят всичките придобивки не е необходимо — трябва да направим един много дълъг списък. Иска ми се само това да кажа, а то е много важно — хората нямаха хляб, нямаха вода, нямаха електричество, нямаха жилища, нямаха работа — получихаги! И те повярваха в новия живот, повярваха на самите себе си, придобиха самочувствие на творци на собствената си съдба, неза висеща от никого, и се заеха с удвоени сили да строят новото общество. Разбира се, това не стана изведнъж, не липсваха колебания и люшкания, не липсваха трудности, но... те са вече история.

Обособен предимно като аграрен район, в който селскостопанската продукция е на първо място, до преди години нашата промишленост се изразяваше в съществуването на промкомбината, горското стопанство и ремонтно-техническата станция. Но животът си иска своето, механизирането на селското стопанство, пък и самият прогрес наложиха откриването на нови предприятия, разширяването на съществуващите, създаването на нови цехове. Това се отрази чувствително на ръста на общата промишлена продукция, произвеждана в Дулово. Да сравним само последните две години — миналата имахме обща продукция за 4 милиона лева, а тази — вече за 6 милиона и половина.

През миналата година се разделиха съществуващият промкомбинат — новият промкомбинат „Прогрес" обхвана почти всички битови услуги на населението. Тук вече се разшири дърводелският цех, завършва се сушилнята, в момента се разширява цехът за цементени изделия, ще се открие цех за химическо чистене и пр. А новото ДПП „Металик" се обособи като металообработващо предприятие, в което работят над 500 работници. Още не е изминала и една година, а в него вече има нова леярна, разшири се тенекеджийският цех, създава се цех за ремонт на двигатели с вътрешно горене.

Гордостта на нашата промишленост е създалото се през януари 1968 година ДМЗ — Дулово, в което се произвеждат почвообработващи и реколто-събирачни машини. В годината на неговото раждане то произведе продукция за над милион и половина лева — предимно резервни части за селскостопанските машини. Сега се усвояват и произвеждат сеноко сачки и сеносъбирачки, като продукцията за тази година нарасна повече от два пъти — около 3.5 милиона лева. Но това е само началото — перспективата е това предприятие да бъде най-голямото в Дулово и към 1975 година да дава продукция за 12 милиона лева, като част от машините ще бъдат за износ. Сегашните сгради на бившето РТС се оказват неудобни, пък и разширяването му налага изнасянето на нова производствена площадка, чието начало вече е положено.

Започнат е строежът на завода за биоконцентратни фуражни смески, който е от голяма важност за нашето селско стопанство и ще влезе в действие през 1971 година, започна да се строи голям склад на „Текстим", който ще снабдява окръга с безалкохолни напитки и т. н. И понеже вече навлязохме в перспективите на нашата промишленост, трябва да кажа, че се предвижда през следващата петилетка в Дулово да се построи ново предприятие за стоманолеене, ново текстилно-трикотажно предприятие. Ще се разшири съществуващият цех на „Камъшит" и т. н. Всичко това ще даде решителен тласък на развитието на производителните сили, ще промени още повече живота на хората, ще го направи по-хубав, по-богат. А това е пътят на нашето всеобщо развитие, път на усилено изграждане на социалистическото общество, открит с победата на Девети септември 1944 година.

ЗАНАЯТЧИЙСКИТЕ РАБОТИЛНИЦИ ПРЕРАСНАХА В ПРОМИШЛЕНИ ЦЕХОВЕ

Деветосептемврийското въоръжено антифашистко въстание смени не само омразната власт, то стана и предпоставка за понататъшното преобразование на цялостния живот в страната. За четвърт век се преобразиха и разпокъсаните преди частни занаятчийски работилници. Техните собственици се обединиха в трудово-производителни кооперации и работилниците прераснаха в промишлени цехове с нова по-усъвършенствувана техника. Изчезна и експлоатацията на чирашкия труд. Появиха се нови занаятчийски професии. Занаятчийската продукция се постави на конвейер, а трудът — на научни основи. Този двадесет и пет годишен път на кооперативната промишленост бе труден и сложен. Трудности все още се срещат, но те се преодоляват с оная упоритост, с която започнаха да рушат старото и създават новото първите занаятчийски кооператори. За да се убедим в решителните успехи на нашата кооперативна промишленост, нека проследим накратко развитието на трудово-производителните кооперации в нашия окръг.

През студения зимен ден, 9 януари на 1945 година, в Силистра бе създадена първата кооперация в днешния Силистренски окръг. Петнадесетте ентусиазирани занаятчии основаха металната ТПК „Стомана", чийто числен състав само за няколко години нарасна на 350 души. През същата година, макар и по-рано замислена, бива създадена и общата занаятчийска кооперация „Дунав" в Силистра. Тази кооперация отначало бе за доставки и продажба, а от 1947 година става обща занаятчийска кооперация, като обхваща в своите отдели шивачи, обущари, бръснари, кожухари, сарачи, хлебари и др.

Трудни са първите стъпки на кооперирането. През първите години в малочислените ТПК влизат най-убедените в кооперативното дело. Тях ги ръководи и вдъхновява Българската комунистическа партия. Скоро численият брой на кооперациите значително се увеличава. През 1947 година се създават ТПК „Съединение" — Тутракан, ТПК „9-ти септември", ТПК „Доростол" и „Украса"—Силистра, а през 1949 година се учредяват ТПК „Инвалид" (сегашната „Добруджанка"), ТПК „Домостроител" и „Нов живот" в Тутракан.

Годините се нижеха една след друга, а първите кооперации от ядра на колективен труд прерастваха в цехове, в нови промишлени предприятия. Рояха се. Така например металната ТПК „Стомана" през 1962 година се раздвоява, като от нея се отделя ДМЗ „Стомана", а част от кооператорите остават в ТПК „Метал". Покъсно на базата на един от цеховете на ДМЗ „Стомана" се образува и завод „Хром". Редяха се годините. Изменяха се и мащабите. Ето малък пример за бързия растеж на кооперативната промишленост: след отделянето си от ДМЗ „Стомана", ТПК „Метал" разполагаше със 120 занаятчийски работника и незначителен обем на продукцията, като извършваше предимно услуги на населението. През юбилейната година на своята тази кооперация разполага с над 350 човека и изпълнява производствена програма за над 2 700 000 лева.

До 1959 година съществуващите седем ТПК на територията на Силистренски окръг имаха общ обем на продукцията 4 880 000 лв. и 1 320 работника. Дотогава технологията и обзавеждането на кооперациите, както и цялостната им работа, се развиваше по занаятчийски. От това следваше, че продукцията е дребно-занаятчийска. Извършваха се предимно услуги на населението, с изработване на незначително количество готова продукция. Решителна крачка в своето развитие кооперативната промишленост направи през последните десет години. През този период са изградени много нови промишлени цехове, като този за тръбна мебел в ТПК „Метал", цех за специализирана детска и бебешка конфекция при ТПК „Добруджанка", отдела за бяла и цветна бродерия при същата кооперация и други. През същия период са изградени и двете нови кооперации ТПК „Мир" в Силистра и ТПК „Прогрес" в Ситово.

За последните десет години обемът на готовата продукция и услугите на трудово-производителните кооперации в окръга от 4 860 000 лв. през 1959 година нарасна на 13 700 000 лв., а броят на работниците се удвои. С всяка измината година се увеличава не само обемът, но и броят на новите цехови помещения. В близко бъдеще ще се настанят в нови сгради и останалите цехови колективи на ТПК „Метал". Започна се строителството на 5-етажна производствена сграда за ТПК „Добруджанка". Наскоро ще влезе в действие и новата сграда на хлебозавода в Силистра. Завършва разширението и на кооперациите в Тутракан. Предстои изграждането на микрокомбинати за битово обслужване в Силистра и в Тутракан. За решителното разрастване на услугите на населението на нашия окръг говори цифрата 5 000 000. За 5 милиона лева услуги извършват кооперациите годишно в нашия окръг, или това представлява две трети от общите услуги, които се извършват въобще на хората. Но това не е предел. Ръстът, с който еже годно се развиват услугите, е 12 на сто, а това говори, че в близките няколко години необходимостта да се прибягва за услуги към предприятия от други окръзи ще се намали значително.

Труден и сложен бе четвъртвековният път на кооперативното дело в нашия окръг, но благодарение на ентусиазираните съдружени кооператори-занаятчии този отрасъл от нашата промишленост в окръга бе ведущ редица години и стана основно ядро за създаване на нови промишлени предприятия от държавно значение. Трудово-производителните кооперации от нашия окръг и занапред ще играят важна роля в обслужването на населението и ще вземат активно участие в изработването на промишлена продукция както за задоволяване на вътрешния пазар на страната, така и за износ.

Петър ТОПАЛОВ

Дял за високите успехи в социалистическото съревнование в МЗ — Дулово имат работниците от механичния цех.

НА СНИМКАТА: Майсторът по производството Драгни Петров дава указания на стругарите Иван Маринов и Бедри Селимов

1944 ★ 1969 години на ВЪЗХОД

Ние воювахме за свободата

Най-светлият миг в живота ни

ПЕТКО БОГДАНОВ ОТ ПОПИНА:

— Революционните идеи ми станаха много близки още в 1926 година. Тогава служех в румънската армия. В революционното движение ме включи войникът Швайцер, евреин по народност. Той беше арестуван на няколко пъти за комунистическа дейност.

След като се върнах от казармата, в моето родно село се създаде Добруджанската революционна организация и аз участвувах в нейната дейност. Първоначално разнасях позиви, вестници и материали, написани на циклостил. Тогава водехме борбата легално, борехме се за оземляването на българското население от румънските власти, срещу безчинствата на македонците-колонизатори. В Добруджанската революционна организация (ДРО) участвувах до 1934 година. Тогава станах секретар на партийната организация. В 1932 година спечелихме изборите. За общински съветници бяха избрани наши другари: Марин Богданов, Иван Соколов, Петър Чавдаров, Костадин Апостолов, Димитър Русанов. Румънците обаче не предадоха общината да я управляваме.

На всяко заседание на партийната организация канех да присъствува и ръководството на ДРО и Комсомола. По това време в ДРО активно работеше Дельо Доков, а секретар на Комсомола бе Велико Радуканов. По това време открихме читалище, създадохме спортно дружество. Комсомолците се бореха срещу предказарменото обучение на младежта.

Попинската партийна организация особено активно работи през 1934 година. Тогава тя се масовизира. Стана инициатор за създаване на кооперация, в която включихме и членове от Гарван и Малък Преславец. Пратихме делегация в Букурещ, за да издействува права балтата да се предаде на кооперацията. Кооперацията беше легалната форма за организиране на хората около Партията и ДРО.

През 1935 година в село по работа на Партията и ДРО идваше нелегалният Йордан Радушев от Толбухин. Той неколкократно е отсядал у нас. После съм го отвеждал към Малък Преславец. За да не го познае румънската полиция, ние го обличахме в различни дрехи. Вземал съм участие и в районни конференции. Арестите по Сребърския провал през 1936 година обхванаха и нашето село. Най-напред арестуваха Велико Радуканов. Дойдох в Силистра, за да видя какво става. Среща ме адвокатът Кирил Вълчев и ми каза веднага да се върна в село. Като минах през Сребърна, разбрах, че е арестуван Петър

Райчев. Аз се криех по това време. Но полицията упорито ме е търсила. Биха моята жена. Разкопаваха дома ми и търсеха позиви. Един месец отсъствувах от село. Активно работехме по събирането на средства за делото по Сребърския процес. Бях арестуван във връзка с провала, но поради недоказаност полицията ме освободи.

През 1938 година румънските жандарми предприеха акция за избиване на някои хора под предлог, че са болшевики. Претърсиха моята къща, а така също и на брат ми. Искаха да ни разкрият, за да ни убият. Два пъти съм избягвал смъртта.

След присъединяването на Южна Добруджа към българската държава нашата борба не престана. Ние поведохме борба за оземляването на бедните селяни и за създаване на земеделска кредитна кооперация. Пратиха ме в затвора в Силистра полумъртъв. Тогава Помощната организация ни подпомагаше. Средства ни пращаха членките на Помощната организация от Силистра Мария Русева, Елена Сарафова и други. В затвора престоях два месеца.

В 1943 година полицията от ново ме арестува. Доста ме инквизира. Правиха ни очни ставки заедно с Марин Станев. После ни препратиха в Русе, а след това в София. В концлагера „Еникьой" (Гърция) престоях девет месеца. Условията в лагера бяха много лоши. Но и тук революционната борба не спираше.

Върнах се от лагера. Не спрях да участвувам в борбите на Партията против фашистите. Заради това бях изпратен в черните роти. Най-напред бях във Велико Търново, а после в Русе. Работехме по скривалищата. Когато ни откараха в Свищов, пратиха ни да работим по дигата. В черните роти имаше много революционни дейци от Добруджа и Русе. От лагера в Белене ме освободиха на 8 септември 1944 година.

Трудни бяха борбите на Партията срещу румънско-чокойската власт и българските фашисти. Но ние не се плашехме. Давахме всичко, каквото можехме за победата. И тя дойде на 9 септември 1944 година. Дойде с много жертви и изтезания, с кръвопролитни битки с класовия враг. Затова са ни скъпи завоеванията на великия Ден на победата.

Юбилеен събор „Твърдина на Партията"

Много са фашистките бастилии по земята, в които са се опитвали да затворят стремежа на хората към свободата. Много са мъчениците, които са преминали през тях, отдавайки своя живот и младост за едно свято дело. Срещите, които сега провеждат по тези свети места техните живи другари, са най-добрата школа за героизъм и родолюбие.

В дните пред 25-годишнината от социалистическата революция у нас една такава среща ще се състои в град Сливен на 30 и 31 август т. г. Организирана от Централния комитет на борците против капитализма и фашизма и ОК на БКП в Сливен, тя носи недвусмисленото заглавие „Твърдина на Партията". Поканват се да присъствуват всички бивши политзатворници, пребивавали през различни периоди в сливенските затвори. Гости на събора ще бъдат и много видни партийни и държавни ръководители, гости от социалистическите страни.

А ето и програмата, по която ще преминат двата дена на срещата.

30 август. Предвижда се посещение на затвора и музейния кът, който е уреден в него. През този ден ще се проведе среща с политическите затворници.

31 август е денят на истинския събор. Той ще бъде на „Сините камъни".

За всички гости на събора са осигурени квартира и превоз до местата на прояви. Сборният пункт е на 30 август пред ОК на БКП в Сливен. Това съобщение замества поканата. (СТ)

Пред новата учебна година

Необходими са бързи мерки

Броени дни остават до началото на новата учебна година. Вече всички учители се завръщат в училищата. Трябва да се провеждат системно консултации и поправителни изпити с останалите на лятна работа ученици, да се подготвят учителите за септемврийските съвещания. След Юлския пленум на ЦК на БКП за коренно преустройство на учебно-възпитателната работа и образованието в страната сега с още по-голяма отговорност стоят голе мите задачи пред нашето училище.

Идва нова учебна година. А как ще я посрещне училището в село Ножарево?

Прави се основен ремонт на училищната сграда. От Окръжния народен съвет бяха отпуснати 3 000 лева. ТКЗС — Главиница въз основа на договор поеработите по ремонта още през месец юни. Но какво се получи? Вече цяло лято майсторите Якуб Махмудов и Хюсеин Османов работят в училището и все още не могат да завършат ремонта. За повече от два месеца и половина те едва са подменили покрива, издигнали са три вътрешни стени и сега продължават изливането на бетона на пода в последните две класни стаи. Предстои още много да се извърши. Трябва да се боядисат класните стаи и другите помещения, чиновете и черните дъски, да се остъкляват прозорците, да се направи външна мазилка на училищната сграда. Учителите вече се завръщат от отпуска, а целият инвентар е на друго място. Как можем при такава обстановка да говорим за работа с учениците и др.

Крайно време е да се вземат много бързи мерки от страна на общинския народен съвет в Главиница и стопанството, за да се осигурят колкото се може по-скоро необходимите материали за привеждането на училищната сграда в добър вид поне в първите дни на месец септември. Мудната работа, текучеството на хора и ненавременното осигуряване на материали през лятото забави ремонта и сега има опасност той да продължи със същото темпо до 15 септември.

От друга страна, няма никакви условия за методико-педагогическа подготовка на учителите, като се има предвид малкото време, което остава до септемврийските съвещания. Сега учителите са заети с физическа работа. Тази стъпка, колкото в момента да е оправдана, ще да де своето отражение върху подготовката на кадрите през новата учебна година. Тревожно е положението с учителския персонал, където също има голямо текучество.

При такава обстановка се намира училището в Ножарево сега. Тя е свързана с много тревоги, с много нерешени въпроси, които трябва да се имат предвид и от отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет.

Ахмед ДЕМИРОВ

Силистренски валс

Дунавът носи вълните си леки,
тополите тихо шумят...
До теб ме доведоха светли пътеки —
Силистра, мой приказен град!

Припев: Силистра,
мой хубав,
мой приказен град...

Колко е свежа и ярка зората,
колко е ведър денят...
Теб те събужда смехът на децата —
Силистра, мой приказен град!

Припев: . . . . .

Денем оглася те трудова песен,
денем с дела си богат.
Вечер притихваш и влюбен и весел —
Силистра, мой приказен град!

Припев: . . . . .

Бляска реката край цветни дворове
къщите в бяло блестят.
Сякаш току-що роден си отново —
Силистра, мой приказен град!

Припев: . . . . .

Калина КОВАЧЕВА

Щафета на признателността

*** 40 СЕЛИЩА ОТ ОКРЪГА В МРЕЖАТА НА ЗВЕЗДООБРАЗНАТА ЩАФЕТА „ОСВОБОДИТЕЛ"**

*** МЕСТНИ ЛЪЧОВЕ И ПОДЛЪЧОВЕ И ПЪТЯТ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ВТОРИ ЛЪЧ „МАРШАЛ БИРЮЗОВ"**

*** В СЪБОТА — ТЪРЖЕСТВЕНА ЗАРЯ В СИЛИСТРА, В НЕДЕЛЯ СУТРИНТА — ИЗПРАЩАНЕ НА ЩАФЕТАТА КЪМ СТОЛИЦАТА**

спорт

От 31 август до 7 септември т. г. за пети пореден път ще се проведе звездообразната щафета „Освободител" — внушителна и красива изява на българската признателност и благодарност към нашите двойни освободители. В навечерието на 25-тия тържествен празник на свободата тази проява придобива още по-голям смисъл.

Вече се знае, че един от петте централни лъча на щафетата, които кръстосват цялата страна, започва от Силистра и носи името „Маршал Бирюзов". Мисията на щафетата е обаче да събере поздравите и благодарностите на всички хора от страната към Съветския съюз за неоценимата помощ, която ни е оказвал и ще ни оказва, и във връзка с това в окръзите са набелязани местни лъчове, които ще се влеят в един от централните. Така в щафетата ще могат да вземат участие работници и селяни, служащи и учащи се, военнослужащи, трудослужащи и пионери, младежи и девойки, физкултурници, спортисти и туристи от цялата страна.

За организиране и провеждане на щафетата в нашия окръг е изграден организационен комитет с председател Христофор Иванов—секретар на ОК на Партията. Щафетата ще се проведе под шефството на ОК за българо-съветска дружба с участието на ОК на Комсомола, ОС на БСФС, ОСПС, ОС на БТС, Окръжната комисия за младежта и спорта, ОКС и отдел „Народна просвета" при ОНС. Провеждането на местните лъчове на щафетата ще премине под ръководството и на изградените комитети, които организираха Третата републиканска спартакиада.

По местните лъчове щафетата ще премине на 30 август.

ПЪРВИЯТ, който носи името „Димитър Дончев", тръгва от Средище, минава през Кайнарджа и Срацимир, за да стигне в Силистра. Към него има подлъч: Голеш—Кайнарджа.

ВТОРИЯТ местен лъч—„Дочо Михайлов"—има за начало село Секулово и продължава през Дулово, Алфатар, Бабук и Калипетрово—до Силистра. И тук има един подлъч—Алеково—Алфатар.

ТРЕТИЯТ лъч започва от Брадвари и през Иширково и Смилец ще пристигне в Силистра. Този местен лъч е назован „Никола Петров — Караджата".

Програмата, изработена от Окръжния организационен комитет, предвижда трите лъча на щафетата да се съберат в Силистра на 30 август в 9 часа, когато ще започне тържествената заря на площада в града. Тук ще достигнат призивите и благодарностите на хората на труда от нашия окръг, на активните борци против капитализма и фашизма на учащите се—към Съветската страна, която се готви да чествува 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин. На другия ден—31 август—в 9 часа сутринта щафетата ще бъде тържествено изпратена по втория централен лъч на звездообразната щафета, назован „Маршал Бирюзов". Той започва от нашия окръжен град и продължава през Тутракан, Русе и Видин — до София.

Централният лъч има 5 подлъча на територията на нашия окръг:

ПЪРВИЯТ — „Годор Бонев"—започва от Чернолик, минава през Добротица и стига до Ситово.

ВТОРИЯТ — „Никола Енчев—Керенски" — започва от Гарван и минава през Попина и Гарван и стига до Ситово.

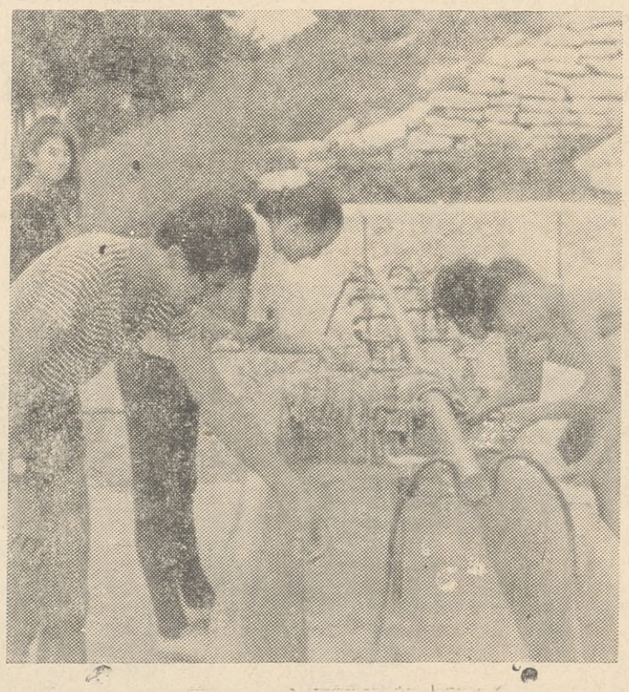
ТРЕТИЯТ носи името на Йордан Димов. Неговият маршрут е Окорш — Паисиево — Главиница — Сокол — Зафирово.

ЧЕТВЪРТИЯТ подлъч е от Малък Преславец до Зафирово и се нарича „Панайот Хитов".

ПЕТИЯТ подлъч — „Суворов"—има начална точка село Стефан Караджа, минава през Белица и пристига в Тутракан.

В селищата Дулово, Алфатар, Зафирово, Тутракан, Нова Черна, Кайнарджа и Ситово ще се проведат митинги.

(СТ)

Всяка година по лъчезарното Черноморие летуват хиляди пионери и средношколци от цялата страна.

Един хубав пристан за отмора на учащите се от нашия окръг са двата лагера в село Кранево, Варненски окръг. Тази година в тях почиваха и състезателите от Окръжната спортна школа. Напрежението на спортните битки се смени със спокойствието на горещите пясъци, с шума на пенливото море и веселата обстановка, която се създава в другарския колектив.

Двадесет дни ваканция на море. Едно спортно затишие, след което отново на пистата, край баскетболния кош, в гимнастическата зала.

НА ГОСТИ ПРИ СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ

Край прозорците на автобуса отминават в красива поредица избуяли слънчогледи и царевици, китни дъбрави, кокетни села, докато в един миг блесна синьозеленият простор на любимото Черно море.

Комсомолци от силистренския промкомбинат „Камъшит" отиваха на гости при военнослужащите от едно поделение в Бургас, с което ги свързват дружески връзки.

Посрещат ни офицерите Рангелов, Томов, Петров, Арнаудов и комсомолският секретар — матрос Бохоров.

Посрещат ни със сърдечни топли думи, а ние още не можем да сдържим вълнението си от тази прелестен кът на родината. Златна ивица от пясък контрастира със сините води на спокойното море. По-нататък — висок скалист бряг, по който са накацали пъстроцветни палатки, между които лениво снуват хора в разноцветни бански костюми, хора от различни краища на Европа, дошли да се насладят на очарованието на този приказен кът.

Свечерява се. Разноцветните светлини на големия град се люлеят в огледалните води на безбрежната морска шир. Два катера ни отвеждат до о. „Болшевик" — светиня за българския народ. Тук фашистката власт заточаваше най-пламенните борци за народна свобода. Пред паметната плоча и в музея ние занемяваме пред подвига на четиридесет и трима комунисти, заточени на острова през 1923 година, които въпреки блокадата успяват да минат границата и да поемат за Съветския съюз.

Следобеда прекарахме в застава сред нашите приятели. Офицерът Томов разказа за живота на граничарите, за тези, които непрестанно бдят над неприкосновеността на нашата граница, за да може народът ни спокойно да живее и твори. От страна на гостите секретарката на заводски комитет на Комсомола Йорданка Желева разказа как работят и живеят комсомолците от нашето предприятие — промкомбинат „Камъшит".

Домакини и гости разгледаха малка изложба от изделия на „Камъшит".

Запознахме се с бойци от нашия край. За тяхната всеотдайност към най-свещения дълг — дълга към родината, ни беше говорил с най-ласкави думи офицерът Томов. Ето някои от тях. Старшина II степен Соколов от с. Попина през трите години на военната си служба не е допуснал нито едно нарушение Той е отличник по бойната и политическа подготовка и е ревностен самодеец. Не без негова помощ поделението се е класирало на второ място в прегледа на художествената самодейност в Граничните войски. Соколов е първокласен специалист.

Достойно защищават името на родния силистренски край и старшините II степен Костадинов и Маринов, старши матросите Касабов, Раданов и др.

Тези бойци дават своя дял в борбата за завоюване на високото звание „Отлично поделение".

Самодейците от „Камъшит" представиха пред матросите и офицерите естрадно-сатиричен спектакъл, който бе посрещнат с искрени аплодисменти.

Последва другарска вечеря, на която свири оркестърът на матросите. Танците бяха открити от секретарката на Комсомола в „Камъшит" и комсомолския секретар на поделението. Вечерта завърши с добруджански хора и ръченици.

Комсомолците от „Камъшит" поканиха своите приятели да гостуват на тържествата по случай 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град, които ще се състоят през октомври.

Тридневното гостуване при войните от нашата морска граница завърши. Ние се уверихме още веднъж, че на страж на мирната ни родина бдят юначни и силни мъже, докрай предани на народа и Партията.

Минчо ДИМИТРОВ

О Б Я В А

ДЪРЖАВНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ В СИЛИСТРА

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ магазинери за новия универсален магазин. Кандидатите да са завършили средно специално или средно общо образование. И да са жители на Силистра.

Справки: „Личен състав" — III етаж в административната сграда на предприятието, тел. 39-33.

Държавно търговско предприятие

О Б Я В А

ОТП „ТОПЛИВО" — гр. СИЛИСТРА

търси да назначи шофьори — един II клас и един III клас.

Заплата по щатна таблица, назначаване веднага.

О Б Я В А

ЗАВОД „ХРОМ" — гр. СИЛИСТРА

продава парен котел — производство 1969 година, неупотребяван, марка „ПЛАМ—250". Работно налягане 005.

Справка: телефон 26-44.

ОСП „БАЛКАНТУРИСТ" — ВАРНА

Т Ъ Р С И

шофьори за товарни коли
автомонтьори
авто ел. техник
автотенекеджии

Заплащане: на шофьорите по сделно премиалната система плюс 20 на сто върху основната заплата за участие в товарно-разтоварни операции и 3 лв. на всеки 5 прослужени години.

На сервизните работници по тарифна ставка плюс премии до 40 на сто и 3 на сто за 5 прослужени години.

Кандидатите могат да бъдат и не варненски жители.

Справка: „Личен състав" — тел. 6-52-07, „Златни пясъци".

О Б Я В А

Завод „Хром" — Силистра търси да назначи плановик и себестойчик. Кандидатите да са жители на града и да имат завършено икономическо образование.

Справки при „Личен състав", тел. 33—58.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 101 (1570) | Събота, 30 август 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Отчет с богато съдържание

ОКРЪЖНО СЪВЕЩАНИЕ ПО БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО И ХИГИЕНИЗИРАНЕТО НА НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА

То се проведе на 27 август в Окръжния народен съвет с участието на председателите на общинските народни съвети, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт и здравни работници. Съвещанието трябваше да направи отчет на извършеното по обновяване облика на селата и градовете след миналогодишната съвместна сесия на Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт. В работата му взеха участие председателят на ОНС Димитър Михайлов и председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Сава Шиваров.

Докладът на Стефан Райчев, заместник-председател на ОНС и председател на комисията по благоустрояването и хигиенизирането, беше една хубава равносметка пред 25-годишния юбилей на свободата.

И най-беглата съпоставка с миналото говори, че годините след Девети септември са били изключително плодоносни. Безводието вече е само спомен, реалност са асфалтираните улици, озеленените паркове. В доклада беше посочено, че годината, предшестваща юбилея, е изпълнена с плодотворна дейност и в най-малките селища. Само през нея са шосирани 583 500 квадратни метра улици, а асфалтираните възлизат на 193 800 квадратни метра. Всичко това е създадено със съзнателния труд на хората, приели присърце многото задачи по благоустрояването и хигиенизирането. Тази дейност е била най-широко разгърната в Иширково, Чернолик, Окорш, Силистра и другаде. Както в селата, така и в градовете са създадени нови паркове, засадени са хиляди дръвчета, построени са нови обществени и жилищни сгради.

За активно участие в благородното социалистическо съревнование по благоустрояването и хигиенизирането в чест на 25-годишнината от социалистическата революция бяха раздадени много награди. Градският народен съвет в Силистра получи първа награда от 2 000 лева и преходното знаме на Изпълкома на ОНС. Наградени бяха общинските народни съвети в Иширково и Чернолик, селата Шуменци и Коларово. 12-те образцови обекта, както и много работници, взели активно участие в благоустрояването и хигиенизирането, също бяха удостоени с парични и материални награди.

„Честита голяма награда“

С тези думи връчи юбилейното червено знаме на Министерския съвет за високи предюбилейни успехи в социалистическото съревнование заместник-генералният директор на ДСО „Мебел“ Тодор Лазаров на директора на ДИП „Липа“ Георги Маринов.

Салонът на ОС на профсъюзите се оказа тесен да събере радостта и вълнението на работниците и служителите от това наше челно предприятие, които бяха дошли да присъствуват на тържественото събрание за връчване на наградите. В деловия президиум заеха места представители на ДСО „Мебел“, на ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост, ръководители на предприятието, негови основатели, ударници на комунистическия труд, орденоносци и пр. В кратък доклад директорът Георги Маринов проследи развитието на ДИП „Липа“, изтъкна неговите успехи през последните години — само за година и половина обемът на промишлената продукция е нараснал с 58 на сто, предприятието е сред първите в обединението по изпълнение на икономическите показатели. И постигнатите високи успехи не са случайни — те са една традиция, все повече утвърждаваща се от трудовия ентусиазъм на целия колектив.

За неуморния им труд работниците от ДИП „Липа“ бяха поздравени от Никифор Тодоров, представител на ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост. Шакир Шакиров — член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОС на профсъюзите, също поднесе поздравления и връчи „Народен орден на труда“ — сребърен на Пеньо Чанев Николов.

На това тържествено събрание наградите и златните знаци, юбилейните грамоти сякаш нямаха край. Нямаха край и аплодисментите, нямаше граници радостта на всички присъствуващи, вълнението и гордостта от постигнатите високи успехи, от достойното посрещане на най-светлата дата в нашата история.

Н. РОМАНОВ

ПРЕДЮБИЛЕЙНИ РАПОРТИ

Дните до юбилейната дата от раждането на свободата в нашата Родина са дни, изпълнени с масов трудов героизъм. Където и да отиде, човек чувствува вече предпразничната гордост от завоюваните успехи, от достойното посрещане на големия празник. А цифрите на редящите се една след друга трудови победи, които хилядите труженици от заводите и полетата постигат, са красноречиво доказателство, закономерен резултат от нестихващия подем в последните предюбилейни дни.

С чест изпращат последните дни на август и навлизат в месеца на великата победа и труженици от предприятията от МЕСТНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ. Самата цифра — 800 000 лева над планова продукция за осемместечието, е факт, който не се нуждае от коментар. Но тя говори за един неспирен, ежедневен и вдъхновен труд, говори за правилна организация, водене и отчитане на социалистическото съревнование, говори за едно високо съзнание, което може да има нашият работник, израснал през 25-те години социалистическо строителство.

Най-голям дял в преизпълнението на плана за осемместечието и на обещанията, поети в чест на светлия юбилей, имат хилядите работници и работнички от ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“. Надплановата продукция от 620 000 лева за осемте месеца е плод на участието на всички в предюбилейната надпревара, плод на вдъхновения им труд. Затова със законна гордост рапортуват те пред ОК на БКП за високите си трудови успехи.

Не е малък делът на едно от най-младите ни предприятия — ДПП „ПЛАСТМАСИ И КАУЧУК“. Техните 85 000 лева над планова продукция за осемместечието им дават право наистина да се нареждат сред първите в окръга и техният рапорт вдъхновява вяра в бъдещите още по-големи успехи.

Благодарение на добрата организация на производството, на разгорялото се социалистическо съревнование и преди всичко на съзнателния труд на всички труженици, с преизпълнен план за осемте месеца от 25 000 лева рапортува и колективът на ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“.

Телеграма-рапорт пристигна и от работниците и служителите от ПОТРЕБИТЕЛНАТА КООПЕРАЦИЯ В СТЕФАН КАРАДЖА. Те са изпълнили осем месечния си план 15 дни предсрочно и вече работят по плана за месец септември.

Закономерни, радващи успехи пред големия празник!

НАД БЕЗДНАТА — фотоетюд

Стоян Христов от завод „Хром“ заедно със светлия юбилей от победата на революцията ще посрещне и 25 години. Това го импулсира и той изпълнява трудовите си норми редовно над 130 на сто.

Отново национален първенец

Приятно е да присъствува човек на такива тържества, на които гости и домакини изпитват неудържима радост от постигнатите успехи. В салона на читалището в Окорш, където трябваше да се отчетат резултатите от изпълнението на плана за второто тримесечие от потребителната кооперация, бе препълнено с народ.

Кратък отчет за дейността на кооперацията през второто тримесечие изнесе нейният председател Никола Стоянов (Вердето). Той изтъкна, че поетото от колектива обещание — да задържи преходното червено знаме, е изпълнено с чест. За отбелязване е, че през последните няколко години това знаме е за пети път у тях.

За високите трудови успехи говори в своето приветствие и заместник-председателят на Изпълнителния комитет на ЦКС Никола Мирчев. Колективът-първенец бе поздравен от Исай Войнов — член на Изпълнителното бюро на ЦК на профсъюза на работниците от търговията. Приветствия от името на ОНС и на ОС на профсъюзите поднесоха другарите Иван Петров и Мико Никслов.

Развълнуван от високата награда, председателят на потребителната кооперация изрази желанието и готовността на колектива да задържи преходното знаме и през следващите тримесечия, така че то да остане завинаги при тях.

Михаил ТОМОВ

Вчера • днес • утре

Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет и Окръжният съвет на професионалните съюзи от 1 до 11 септември организират във фоайето на кино „Москва“, Профсъюзния дом, Младежкия дом и читалище „Доростол“ юбилейна изложба за постиженията на промишлеността в окръга през годините на народната власт, посветена на 25-та годишнина на Девети септември.

* * *

На 2 септември т. г. Окръжното ръководство на БЗНС ще проведе среща със съюзния актив от окръга, посветена на 25-та годишнина на свободата. На нея ще бъде изнесен доклад за успехите на окръга през годините на свободата и приноса на сдружените земеделци.

Всички поканени ще бъдат наградени с юбилейната значка на съюза и грамота.

* * *

Днес около 19 часа в Силистра ще пристигнат подлъчовете от щафетата „Освободител“. Вечерта ще се проведе митинг.

Утре сутринта от площада в центъра на града за Русе ще потегли основният лъч на щафетата „Освободител“ под названието „Бирюзов“.

* * *

На 3 септември т. г. в с. Попи на ще бъдат посрещнати участниците в международния дунавски поход, а на 4 септември ще пристигнат в Силистра и ще стане тържественото закриване на похода.

* * *

Утре в Силистра пристигат колоездачите, участвуващи в международния пробег „Радецки“. Тук ще бъде финалът.

* * *

На 2 септември т.г. в Силистра пристигат плувците от международното преплуване на река Дунав — Видин — Силистра.

Финалът ще се състои след обед на Дунава до градската градина.

* * *

Днес ще се проведе футболната среща за първенството на „Б“ РФГ между отборите на „Раковски“ — Севлиево и „Доростол“ — Силистра.

* * *

На 28 август т. г. за Велинград заминаха 4-ма състезатели от нашия окръг, за да вземат участие в републиканското състезание по туристическо ориентиране. Те ще се състезават индивидуално и в щафета.

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА 420 КГ ПШЕНИЦА ОТ ДЕКАР!

Една от основните задачи, които постави Деветият конгрес на Партията пред селскостопанските труженици, е получаването на повече хлебно зърно. Оценявайки голямата важност на този въпрос, Бюрото на Окръжния комитет на БКП, изпълнителните комитети на ОНС и ОКС миналата година направиха задълбочен анализ на резултатите от последните няколко години и приеха план-програма, която предвиждаше да се получи средно от декар по 420 кг пшеница и ечемик. Реална ли бе тази задача? Беше ли по силите и възможностите на нашите стопанства? Отговаряше ли на обективните условия, съществуваше ли необходимата материална база? Какви са непосредствените задачи в това отношение тази година?

Тези жизнено важни въпроси бяха разгледани на съвещанието, което се състоя вчера в Силистра с участието на всички партийни и стопански ръководители от окръга.

В доклада, прочетен от заместник-председателя на ОНС Станьо Друмев, се подчерта, че тази задача е била напълно по възможностите на стопанствата и за нейното разрешаване са съществували реални условия, като материалното обезпечаване с торове и техника, подобрения сортов състав на пшеницата и ечемика, богатия производствен опит на стопанствата в производството на хлебозърнени култури и др. Така например някои стопанства, като Сиово от 146 кг през 1964 г., достигнали 324 кг през 1965 г. и 359 кг през 1967 година. Нова Черна — от 163 кг през 1964 г., 440 кг през 1965 г., 454 кг през 1967 г., а през 1968 г. 471 кг от декар. Дулово от 210 кг през 1964 г. — 323 кг през 1965 г., 344 кг през 1967 г., а през сушавата 1968 г. — 312 кг от декар.

Безспорно това са хубави резултати. Но дали само това са възможностите на стопанствата и дали постигнатите успехи могат да бъдат още по-големи? Трябва категорично да се подчертае, че възможностите са по-големи и ако не са достигнати досега, това се дължи на редица пропуски в технологията при отглеждането на пшеницата, на подценяване на някои важни мероприятия по отношение качеството и сроковете за извършване, което дава отрицателно влияние на добивите.

В доклада бе направен обстоен анализ на работата по производството на пшеницата и ечемика през стопанската 1968-1969 година. Изтъкна се, че предвидените площи до 30 септември не са освободени за сеитба. Вместо 80 процента, общо в окръга до определената дата са освободени само 70 процента от площите.

През годината нуждите на стопанствата от минерални торове напълно са задоволени. Обаче наред с количественото нарастване на употребата на минерални торове следва да расте и взискателността по отношение на тяхното правилно и научно обоснован използване.

За културата на земеделието в едно стопанство се съди преди всичко по наличието на плевели в посевите. В почти всички стопанства обаче този въпрос изцяло бе подценен. Равносметката, разбира се, е печална. Стопанствата загубиха по 50-60 кг от добива само от некачествено извършване, причинено от наличието на плевелна растителност с голяма влажност в прибраната за овършване маса.

Най-слабото звено в пшеничното производство през тази година бе прибирането. Окръгът имаше да прибира есенници от 630 000 декара и на всеки комбайн се падаха по 1 700-1 900 дка посеви, докато в съседните окръзи това число е 1 000-1 200 декара.

Освен направената равносметка, в доклада с голяма загриженост и с нужната сериозност бяха поставени на разглеждане и основните въпроси и главните изисквания при производството на пшеницата и ечемика. Изтъкна се, че нашата селскостопанска наука ежегодно разработва проблемите за технологическите изисквания на тези култури при различни почвени типове, предшествениците, въпросите по торенето и изискването на отделните сортове, като конкретно се посочва какво трябва да се прави при определени условия. Обаче бедата е там, че практически не се спазват тези постановки и това води до нерешаване на въпросите и до неувеличаване на средните добиви. Именно тук трябва да падне ударението през производствената 1969-1970 година.

Успехите, които постигна окръгът ни в производството на пшеницата, до значителна степен се дължат на подобряването

СОРТОВИЯ СЪСТАВ НА ПШЕНИЦАТА И ЕЧЕМИКА

Бързо се размножи и внедри в производството високодобивният съветски сорт „Безостая—1“. Само за няколко години той зае повече от 85 на сто от площите на пшеницата в окръга. През настоящата година този сорт остава като основен. Освен това се предвижда да се внедрят и сортовете „Ранная—12“ и „19—16“.

При ечемика основен сорт остава „Аджер“, който ще заема 50 000 декара площ. Като перспективни се очертават и „Бета Кетзорес“ и френският сорт „Меглон“.

ПРЕДШЕСТВЕНИЦИТЕ НА ПШЕНИЦАТА И ЕЧЕМИКА

Научните изследвания и придобитият опит показват, че има различие в добива на пшеницата с различните предшественици. Известно е и това, че след късните предшественици почвата се подготвя лошо, поради това е необходимо да се насочи вниманието на специалистите и ръководителите към подготовката на почвата колкото се може по-рано, при което ще се намали различието на добивите при по-добрия предшественик.

ОБРАБОТКАТА НА ПОЧВАТА

е основен въпрос при технологията за отглеждане на пшеницата и ечемика. Предсеитбената подготовка и нейното поддържане до сеитбата е главният факт за увеличаване на добива, тъй като от нейното качество зависи ефективността и на останалите мероприятия — торене, сеитба, борба с плевелите и др.

СЕИТБАТА НА ПШЕНИЦАТА И ЕЧЕМИКА

Срокът за засяване на пшеницата и ечемика е доказан многократно от научните институти, а и практиката категорично потвърждава тези изводи. Резултатите от тазгодишния опит в Института в Генерал Тошево със сорта „Безостая—1“ показват разлика в добива при сеитба от 1 до 20 октомври и 10 ноември — 145 килограма, което е доста чувствително.

Най-благоприятният срок за нашия окръг се оказва 1-10 октомври. В този срок над 80 процента от пшеницата трябва да се засее. За ечемика сеитбата трябва да започне на 27 септември и приключи към 1 октомври.

ТОРЕНЕТО

Имайки предвид допуснатите грешки и направените изводи по торенето на есенниците през тази година, необходимо е да се извърши диференцирано торене по почвени различия, като се има предвид предшественикът и режимът на отглеждане. Най-големи пропуски през изтеклата година се регистрираха при азотното хранене на растенията.

Крайно време е с торенето да се заемат специалистите, за да се осъществи действително торене на научна основа и всеки килограм тор да се отплаща с десетки килограми продукция.

ГОТОВНОСТТА НА МАШИНИТЕ

Какво следва да се направи в това отношение? Да се провери състоянието на инвентара, като редосеялките специално се ремонтират и подготвят за качествена работа. Председателите, главните агрономи и главните инженери сами да проверят състоянието на машините и вземат екстрени мерки за отстраняване на повредите в тях.

В направените изказвания специалистите и ръководителите се спряха обстойно на решаващите звена в получаването на високи добиви от пшеницата и ечемика, като сортовия състав, посевната норма, навременното освобождаване на площите и др.

В изказването си председателят на ОНС Димитър Михайлов изтъкна, че причините за миналогодишните неблагополучия са предимно от субективен характер. Затова през тази година следва да се обърне внимание на работата с хората, материалната им заинтересованост, грижите към кадрите, които в основни линии ще решат проблема за високите добиви.

Всички присъствуващи бяха заведени в Толбухински окръг, за да видят на място обработката на почвата и другите мероприятия по есенната сеитба.

Задачата е ясна. През 1970 година трябва да се получи от декар 420 кг пшеница. Всички условия и възможности за разрешаването на този въпрос са налице. Управителните съвети на стопанствата, общинските партийни комитети и останалите масови организации следва да приемат разгърната програма по технологията на пшеницата и ечемика, да предвидят материални и морални стимули за обезпечаване производството на тези култури. Главното е да се отнесе към задачата с разбиране, да се проведе масово-разяснителна работа, да се направи задачата всенародна, да се обезпечи производството с техника — комбайни и почвообработващи оръдия, торове и препарати. Не само да се поставят и разяснят задачите, не само да се набележат мероприятия, но и да се провежда системен, ефикасен ежедневен контрол за образцово изпълнение на задачите. Въпросът за 420 кг пшеница от декар може да бъде правилно разрешен само тогава, когато се вземе присърце от всички хора — от най-отговорните до последния производственик.

Али РИЗОВ

Протестни демонстрации в Сирия

КАЙРО, 29 АВГУСТ (БТА) — В Дамаск и други градове на Сирия вчера са станали масови протестни демонстрации във връзка с подпалването на джамията в Ал Акса в Ерусалим.

В демонстрациите взели участие работници, служащи, търговци, представители на различни обществени и държавни организации, на профсъюзи, учащи се. Демонстрантите рязко осъждали окупацията на арабски територии от Израел и поискали завоеватели те да напуснат незабавно техните земи.

На един от площадите в сирийската столица се е състоял многохиляден митинг, на който произнесъл реч държавният глава на Сирийската арабска република и министър-председател на Сирия Хуредин Атаси. Той разкритикувал рязко политиката на империализма, възглавяван от Съединените щати, обвинил израелските агресори в многобройни престъпления в окупираните арабски територии, призовал към единство и участие в борбата за освобождение на арабските земи.

От 9 до 13 часа местно време вчера в Дамаск в знак на протест били затворени магазините, не работели учрежденията, предприятията, градският транспорт.

Английски журналист изгонен от Чехословакия

ПРАГА, 29 АВГУСТ (БТА) — Както съобщава агенция ЧТК, отдел печат при Министерството на външните работи на ЧССР наредил вчера на пражкия кореспондент на лондонския вестник „Таймс“ М. Г. Хорнсби да напусне територията на ЧССР.

Въпреки направеното му порано предупреждение, този кореспондент продължавал грубите нападки против ръководителите на Чехословакия и изопачавал информацията за събитията в Чехословакия.

Със своята дейност Хорнсби нарушавал елементарните норми на поведение на чуждестранен кореспондент.

Живот, оставил дълбока диря

Често пъти, когато го срещна на улицата или чуя старческия му напътствен глас, неволно си спомням онази хубава песен, коя то пеят абитуриентите на раздяла: „Животът се измерва не с години, а с дирята, оставена след нас“. И наистина неговият живот е оставил дълбока диря в съзнанието и паметта на попинци.

Бай Стоян Енчев. Той стои се га пред нас и се чуди откъде да започне. Спомените са толкова много, един от друг по-интересни, по-увлекателни. А на нас всичко ни е интересно и го молим да започва по-скоро.

Една след друга се нижат мислите на стареца. Слушаме и мислено се пренасяме в ония далечни дни, в началото на нашия век. Крачим с бай Стоян по кривите улици на селото, споделяме нерадостното му детство на бедно селянче.

... Месец май 1917 година. Стоян е един от многото войници, които лежат в окопите на Източния фронт. В една тиха лятна вечер той навлиза във върбовата горичка край село Ванча, близо до река Прут, и се натъква на група войници, сгушени до голям дънер Обясняват му, че са се събрали да „убият“ свободното си време. Но младият войник разбира всичко и от този момент е член на войнишкия комитет. След войната Стоян Енчев се отправя към най-големия миньорски град — Перник. Става миньор и не след дълго се включва в борбите на миньорите. Тук е приет за член на Партията. Здравият колектив вдъхва сили и вяра на младия човек. Той е един от най-активните комуни сти, пламенен пропагандатор на идеите на новото. Чести гости на пернишките миньори са и такива изтъкнати партийни функционери като Георги Димитров, Еньо Марковски и др.

През 1922 година Стоян се завръща в окупирана Добруджа. Другарите му, наред с топлото изпращане, му дават и указания за работа в родния край. Повече от половин година той е един от „тихите“ тук и румънската полиция скоро снема наблюдението си от него. Но ето, че в един зимен ден той, посредством комунистите от селото, успява да се свърже със Станчо Денев, който по-късно го завежда при Йордан Сарафов в Силистра. Из селата Гарван, Малък Преславец, Долно Ряхово, Дунавец и др. скоро след това се появява един нов джелепин. Неговата задача е да бъде свръзка на комунистите в този край. Бай Стоян Енчев взема участие и в тайното съвещание в Тутлевото лозе край Силистра, на което присъствуват и още близо 60 души. Но... идва 1928 година и Стоян е заподозрян отново от полицията. Дори го арестуват, но го освобождават по липса на доказателства. В селото отново започват да пристигат позиви и нелегални материали, лепят се афиши, окачват се червени знамена. При провала през 1936 година Стоян е отново арестуван, но геройски изтърпява побоищата. Нищо не може да сломи волята на комуниста. Напротив, той се бори още по-активно до оня славен ден, в кой то славната Червена армия стъпи на наша земя.

След победата, по време на колективизацията, бай Стоян работи също така с неотслабваща сила. Той е един от първите членове на новообразувания кооператив, работи на най-трудните участъци, начело е в партийната работа.

Ето тъй са преминали годините на един съвсем обикновен човек. Сега, когато идват спомените, в очите на стареца избива влага, но гласът му остава все така твърд, непроменен. И думите, които изрича, са толкова скъпи за нас, неговите деца и внуци.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ОБЩАТА ПОЛИТИЧЕСКА СТАЧКА ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА

Бързото приближаване на Червената армия към дунавската ни граница през лятото на 1944 година, както и мощното разгръщане на народноосвободителната борба в цялата страна доведоха политическата криза в България до нейната кулминационна точка. Като прецени, че международната и вътрешната обстановка благоприятствуват за нанасяне на решителния удар срещу монархофашизма, Централният комитет на БКП издаде на 26 август Окръжно номер 4, с което възвести: „За България удари дванадесетият час!“

В подготовката и провеждането на въоръженото въстание Партията отдаваше голямо значение на общата политическа стачка. Тя трябваше да парализира целия стопански живот и да разстрои държавния апарат.

Още в заседанието си от 26 август градският комитет на БРП в София набеляза конкретни мероприятия за незабавното организиране на обща политическа стачка. Пернишката партийна организация също насочи усилията си за вдигане на миньорите на стачка, с която да се отклони вниманието на фашисткото правителство и да се улесни въстанието в столицата. Пловдивският окръжен комитет на БРП възложи организирането на стачката на изпитани кадри и поде незабавна агитационна и организационна дейност сред работническите колективи. Трескава дейност закипя и в другите работнически центрове.

Още в края на август предприятия, фабрики и учреждения бяха ежедневно заливани от позиви, листовки и лозунги, приканващи към обща политическа стачка, към стачка до победа, до създаване правителство на Отечествения фронт.

Окръжният комитет на Партията в София излезе с призив към служащите по трамваите в първите дни на септември: „Очите на цялото гражданство са обърнати към вас. Присъединете се към общонародната борба! Спрете трамваите, излезте на стачка, за да наложим правителство на Отечествения фронт! Само то ще спаси България.“

В заседанието си от 5 септември Окръжният комитет на Партията реши стачката в Пловдив да се започне на 7 септември от тютюноработниците. На следващия ден към нея да се присъединят железничарите, а на девети септември тя да прерасне във всеобща. Избран бе стачен комитет и бе издаден нов позив, в който се издигна лозунг: „Цялата власт на Отечествения фронт!“

София се вдигна първа. Още на 4 септември, подпомогнати от бойната група, начело с Петър Топалов (Шмид), работниците от фабриките „Мушанов“, „Кабо“, „Книжна“ и др. обявиха стачка. Те се стекоха масово на организирания митинг пред съдебната палата, участвуваха в демонстрациите пред германската легация, в сблъсквания на пл. „Възраждане“ и из други улици на града. На 6 септември избухна стачката на работниците от градския трамваен транспорт. Под лозунга „Цялата власт в ръцете на Отечествения фронт!“ до вечерта се вдигнаха на стачка и работниците от редица други текстилни, тютюневи предприятия, занаятчийски работилници. На 7 септември се проведе грандиозният митинг пред „Майчин дом“, който послужи за начало на стачката на софийските железничари.

Рано сутринта на 7 септември започна стачката и на пернишките миньори. Под ръководството на партийната организация бойните групи прекъснаха телефонната връзка с рудник „Куциян“ (сега „7 септември“), опожариха общината в с. Калкас, разоръжиха стражата при затвора, освободиха затворниците и проведоха митинг с миньорите. Разностройната колона от 2 000 миньори потегли за града, но при електрическата централа бе обсипана с град от полицейски куршуми. Паднаха убити шестима работници, а други тринадесет бяха ранени.

Вестта за кървавата разправа с мирната манифестация на миньорите от рудник „Куциян“ бързо се разнесе из града, обиколи всички заведения, слезе и в най-отдалечените забои. Тя послужи за сигнал за обща стачка. Перник бе парализиран.

Към 9 часа сутринта се вдигнаха на стачка тютюневите работници в Пловдив. Примерът им бе последван от работниците в цигарената фабрика, от въжената и от много други. Към 11 часа стачната лавина се изля на улиците и се насочи към площад „Гюро Михайлов“. За да осуети митинга, полицията обяви въздушна тревога, но напразни бяха усилията ѝ.

По решение на Централния комитет на Партията 8 септември в София премина спокойно, без масови акции. Стачката обаче продължаваше. Страната кипеше в революционен подем. Рано сутринта стачният комитет на железничарите в Пловдив заби червено знаме на най-високата част на гарата и обяви стачка. Нито един влак не потегли, спря напълно движението по всички линии и гари. Към стачниците се присъединяват и войниците от военния караул. Вдигат се и пощенците.

Митингът бе открит от председателя на общоградския стачен комитет Гаврил Матиков. Вълнуващо слово произнесе членът на стачния комитет Никола Георгиев (Даскала). С приветствие от името на партизанските излезе Слави Чакъров, секретар на Окръжния комитет на РМС.

Новият опит на полицията да разпръсне митинга бе също неуспешен. Доведените войнишки части вместо да се притекат на помощ на полицията, минаха на страната на работниците. Под такава охрана манифестацията потегли към затвора, но на „Джумаята“ бе посрещната от освободените вече политзатворници. Нов изблик на радост, нов импровизиран митинг. И отново ечи лозунгът: „Долу правителството!“, „Цялата власт в ръцете на Отечествения фронт!“ Работниците превземат клуба на Синдиката, изгонват фашистките ръководители и настаняват в него стачния комитет.

От 8 септември бяха в стачка и тютюноработниците в Асеновград. Габровските текстилци напущат работата и организирано излизат да посрещнат политзатворниците. След като се поклонят пред любните места на зверски избитите им другари, те вземат участие в обезоръжаването на войсковата част и в боевете за превземане на града. Сливенските текстилци на 8 септември излизат да посрещнат политзатворниците и да ги охраняват от евентуални фашистки провокации. А варненското работничество вече с радост посрещаше първите съветски части в града и установяваше новата, народнодемократична власт.

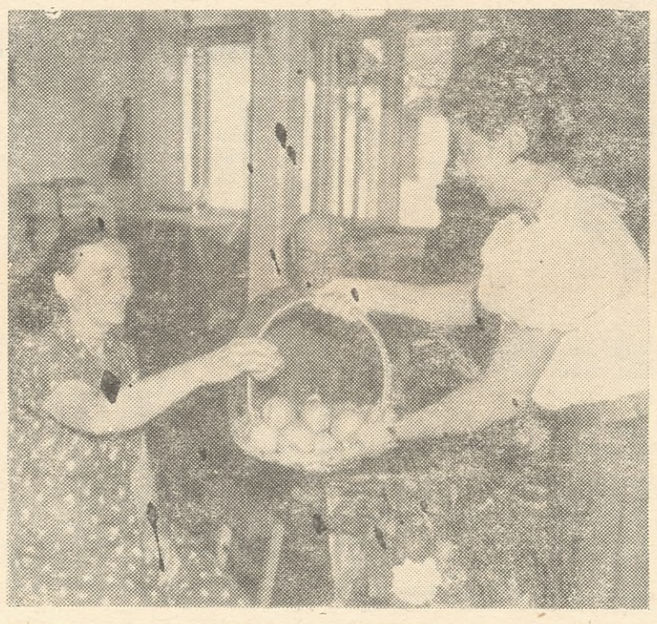
Навсякъде въстанието е в ход. Навсякъде работническата класа проявява висока революционна съзнателност, вдига се на общополитическа стачка и с това дава своя принос за победата на славното Деветосептемврийско въстание.

Мария ЕРЕЛИЙСКА,
ст. н. с. в Института по история на БКП при ЦК на БКП

От класните стаи — на полето

По случай излизането в пенсия на дългогодишната работничка Цонка Жейнова трудовият колектив на промкомбинат „Камъшит“ устрои специална вечер-портрет.

НА СНИМКАТА: Момент от тържествения ритуал на раздялата с ветеранката на предприятието.

В края на учебната година към второ комсомолско дружество в село Паисиево се прикрепи брига да от пионери и комсомолци-осмокласници, за да оказва помощ в селскостопанската работа.

В първите дни на нейното сформиране броят ѝ не надминаваше 15-18 ученици. Работа им осигуряваше секретарят на комсомолското дружество Стойчо Христов, агроном по трайните насаждения. Само след една седмица бригадата нарасна на четиридесет души. Разделиха се на две звена и започнаха да се съревновават.

Всяка заран тези млади помощници на паисиевските кооператори се събираха на площада с работни инструменти и поемаха към обектите. Много полезна работа извършиха те в продължение на два месеца. Окопаха 175 дка лозя, нариха 200 дка, на още 200 дка откриха главините, филизиха и вързаха 30 дка. По време на прибиране плодовете от овощната градина двете звена събраха над 25 т кайсии. Където и да бяха изпратени, никъде не се посрамваха.

Дружественият комсомолски комитет се погрижи да разнообрази бригадирските дни с интересни инициативи. Момчетата, организирани от секретаря на дружеството, проведоха поход до паметника на загиналите край село Ишир ково съветски летци, където положиха венец от свежи цветя, а вечерта преспаха в село Брадвари. Организираха и спортни игри, проведоха младежки увеселения. В скоро време бригадата ще осъществи една своя мечта — екскурзия до историческите столици Плиска и Преслав, а също така и посещение на курортните комплекси край Варна. За тази цел ученициите работиха два дни, за да наберат средства.

С всеки изминат ден укрепва и дружбата между учениците. Тя е родена на ученическите скамейки, но в общия труд става още по-здрава.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПЪТЯТ ДО УВАЖЕНИЕТО НА ХОРАТА

Беше времето, когато на комисиите за народен контрол се гледаше с пренебрежение и леко око. С много упорит труд и настойчивост те успяха да завоюват авторитет, да се превърнат в едно от основните звена при разглеждането на редица въпроси, решаването на които може да стане по пътя на добрата дума и навременната другарска помощ. Народният контрол започна да играе все по-голяма роля за укрепване и подобряване на производствената и държавната дисциплина, да помага за подобряване на цялостната стопанска дейност, за преодоляване на трудностите и повишаване на чувството на отговорност, за правилното възпитание на трудовите колективи.

Много интересни подробности научихме и по време на разговорите ни с членовете на общинската комисия за народен контрол в село Сокол. История та на нейната работа е в пълния смисъл на думата история на една грижа за преодоляването на ония „дребни“ неща, които все още пречат на нашия живот в неговите различни области. Само няколко примера от ежедневието на тези хора напълно ни убедиха в това. И те са не само отделен факт, а един постоянен и утвърден вече творчески метод.

Сега е жътва. Време, в което всички бързат, когато темповете на работа достигат своя максимум. Не бездействуват през тези дни и народните контрольори. Резултатите от тяхната работа се виждат почти навсякъде. На блоковете в съставното с. Дичево, където жънеха в момента всички комбайни в стопанството, се срещнахме с дежурния контрольор. Неговият доклад беше кратък: „Разпиляване на зърно няма. Балирането на сламата и извозването на балите е нормално“. Тук времето на всеки комбайн е разпределено до минутата. Записва се точно кога се започва работа, колко пъти е спирала една машина през деня и по какви причини. След балировачките се движат дълги „шейни“, които не позволяват пръскане на балите, а ги събират на купове по десет-петнадесет, за да могат и по-бързо да изсъхват, и по-лесно да се транспортират. Дело на комисията е осигуряването на топла храна на комбайнерите на работното място. Но и при това положение работата не прекъсва, обядва се на смени. По блоковете на кооператори и механизатори се разнасят студени безалкохолни напитки, а на някои места в стопанските дворове са открити и постоянни павилиони.

Не е изоставен на заден план и контролът на обслужващите предприятия, здравните заведения и др. Работното време на много магазини и здравни служби е променено през летния сезон. Отваря се по-рано сутрин, а вечер се остава малко по-докъсно. На щандовете не липсват никакви стоки, особено е добро снабдяването на населението със зеленчуци, с което не всички села в окръга могат да се похвалят.

Добра е и съвместната работа на общинската комисия за народен контрол и с всички останали обществени организации. Особено резултатно е сътрудничеството и с другарските съдилища.

И така стана това, което в самото начало се смяташе за нещо невъзможно. Спечелено бе доверието на хората. Остарял е аргументът на някои, които казват, че на село е неблагодарна работата на народните контрольори. И ако има такива, които все още да държат на това, има откъде да се поучат в обратното.

Е. ЖЕЧЕВ

ЕФЕКТИВНОСТТА ОТ ПАРТИЙНАТА ДЕЙНОСТ И НЕЙНИТЕ ИЗМЕРЕНИЯ

На много съвещания и по други поводи общинският партиен комитет в с. Добротица е посочван като комитет с положителни страни, с утвърдени традиции във вътрешнопартийния живот и дейност.

Отскоро съм инструктор в район, където влиза и Добротишкият общински партиен комитет. Още в началото се натъкнах на някои факти от работата на комитета, първичните партийни организации и стопанските органи, които будят размишления и тревога.

Ако се проверят въпросите и материалите, с които са се занимавали партийният комитет и партийните организации, ще се види стремежът да се отделя главното, да се изтъква на преден план партийното ръководство. Партийният комитет се е наложил като авторитетен и политически орган в общината. Повишава се научността и ефективността от работата на партийното ръководство във всички сектори на живота, има стремеж да се развива вътрешнопартийната демокрация, самоинициативата на комунистите и населението от района на общината.

Комитетът е постигнал известни резултати от изпълнението на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП от 1968 г. Разглеждани са проблемни въпроси от общинския партиен комитет и първичните партийни организации като: зърнения проблем, състоянието на вътрешнопартийната демокрация, партийното ръководство на ДКМС. В момента се подготвя общо събрание на комунистите по използуването на основните производствени фондове в ТКЗС.

По обсъжданите въпроси са набелязани компетентни решения, съобразени с условията и възможностите на кадрите, с които работи партийният комитет. За отбелязване е обаче, че тук няма характерното за някои общини текучество на основните кадри. Секретарят на общинския партиен комитет, председателят на ТКЗС, главният счетоводител и по-голямата част от специалистите на стопанството са с висше образование и работят от първите дни на създаването на уедрения кооператив. Всичко това предполага, че общинският партиен комитет и комунистите, изпратени на работа в кооператива, са наясно по въпросите на икономиката и перспективата на развитието му, въоръжени са със силни средства за повишаване на ефективността на партийната дейност.

Ефективността опира до съдържанието и същността на партийната работа, изразява се в умението да се следва генералната линия на Партията, да се вижда новото и се издига на по-високо равнище ръководната роля на комитета и първичните партийни организации. Ефективността засяга стила и методите на ръководство и оценка на ежедневните събития и явления. Всички тези въпроси са обект на партийната дейност и по тях се определя ефективността на партийното ръководство. Успехите във възпитанието, сплотеността на комунистите, съзнанието и организираността и активността на кооператорите при изпълнението на задачите, са критериите, по които се измерва ефективността на партийната дейност.

Резултатността от партийната дейност има много измерения. Но най-концентриран израз тя има в икономическите успехи. Именно по този въпрос от ефективността на партийната дейност има да се желае твърде много в работата на Добротишкия общински партиен комитет. По всички показатели в областта на растениевъдството ТКЗС — Добротица през миналата година е под средното равнище за окръга и тази тенденция продължава. Така е и в животновъдството. А материалните разходи за всички видове продукция са по-високи от средните за окръга. Така например ако за 1 дка обработваема земя средно за окръга се изразходват 46 лева, то в Добротишкия кооператив те са 52 лв. Тези неблагополучия продължават и през тази година. За първото шестмесечие на тази година са получени приходи в по-малко за 100 **хиляди лева.**

Къде се крият причините в неефективното ръководство на икономиката от страна на общинския комитет на Партията? Преди всичко липсва взискателност, подценена е проверката и контролът на взетите решения. В партийния комитет и първичните партийни организации няма традиция да се подлага на оценка изпълнението на собствените решения. Не се търси партийна отговорност за неизпълнението на партийните поръчения. Според някои комунисти секретарят на комитета и председателят на ТКЗС много са се „сработвали“, та затова не виждат и не искат да кажат собствените си недостатъци. Това е лошо разбран либерализъм, проява на безпринципна снизходителност.

Дисциплината и отговорността са също актуални въпроси. Секретарят на партийния комитет Коста Иларионов не изисква да се изпълняват точно партийните решения. „Председателят на ТКЗС Атанас Петков не проверява и не търси отговорност от главните специалисти и бригадирите за изпълнението на взетите решения — дал им е работата на „откуп“ — четем в един от докладите на общинския партиен комитет. „Липсва ред и стопанин в кооперативна“ — споделя един от ревизорите, проверяващ стопанството.

Всичко това може да се види още от пръв поглед. В стопанските дворове съществува безпорядък. Някои от сградите са много занемарени. Крайно нехигиенични са помещенията за животните, лоши са битовите условия. Стопанството закупува крави от други окръзи, а не полага грижи за младите животни в село Ястребна. Вследствие на лоши грижи над 30 декара младо лозе ще бъде развалено. Една част от него е потънала в плевели.

Има доста недостатъци и в отчетността в стопанството. Твърде малко или почти никак комунистите от УС на ТКЗС не водят борба за обмяната на положителния опит, не изучават опита на други ТКЗС по внедряването на техническия прогрес.

За работата на комунистите от ИК на общинския народен съвет може да се говори много. Най-добре се вижда това от неугледния външен вид на селата, потънали в бурени, нехигиенизирани.

Този стил на работа на общинския партиен комитет се пренася и в партийните организации. Незадоволително работят партийните секретари Йордан Йонков, Тахир Рюстемов, Коста Песталоцев и др.

Има ли изход от това състояние? На проведеното неотдавна разширено заседание на комитета по тези въпроси те бяха засегнати с цялата им сериозност и самокритичност. В решенията беше подчертано, че трябва да се премине „от думи към дела“. Да се направи решителен поврат в стила и методите на партийното ръководство, на икономиката. Крайно време е да се изясни перспективата на стопанството. Заедно с това да се повиши взискателността и се премахне либерализмът към недостатъците. В партийния комитет и УС на ТКЗС има достатъчно подготвени кадри с обща и специална подготовка и те могат да преодолеят икономическото изоставане на ТКЗС.

В преодоляването на слабостите основен дял трябва да имат общинският партиен комитет и неговият секретар и председателят на ТКЗС. Своята отговорност следва да почувствуват и някои окръжни ръководства, чиято помощ и контрол са недостатъчни. Няма нито обективни, нито субективни причини, които да спъват нарастването на ТКЗС — Добротица на едно от челните места в окръга.

Някои смятат, че ефектът от партийната работа не трябва да се мери главно с изпълнението на стопанските задачи. Донякъде това е вярно, но само донякъде, защото това е най-прекият измерител и критерий, получен от разностранната дейност на Партията. Именно по него трябва преди всичко да се оценява дейността на партийните органи и организации.

Йордан ЦЕНОВ,
инструктор на ОК на БКП

ВЕЧЕР, ПОСВЕТЕНА НА РМС

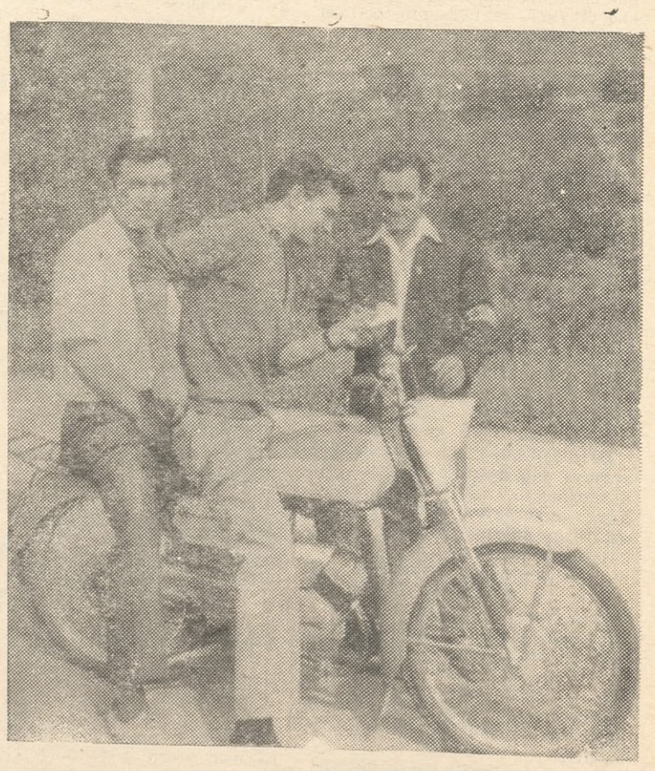
На 16 август т. г. в салона на читалището в с. Смилец се проведе „Вечер на РМС“, организирана от общинския комитет на Комсомола. Предварително бяха издирени и поканени всички бивши ремсисти и първите секретари на тази младежка организация в окръга.

Йорданка Стоянова, секретар на общинския комитет на ДКМС в Смилец, изнесе доклад за историята на РМС в страната, като изтъкна и прекрасните дела на ДКМС — достоен приемник на РМС.

За създаването на ремсовата организация в Смилец и нейната дейност говориха много от присъствуващите ремсисти. Приветствие към тях и към комсомолците поднесе секретарят на общинския партиен комитет Христо Петров.

От името на ОК на Комсомола неговият секретар Христофор Вълчанов връчи на гостите-ремсисти грамоти и книги.

Атанаска ВАСИЛЕВА

Доброволните сътрудници към КАТ в Силистра са на своя пост. НА СНИМКАТА: Работникът Стоян Петров от ДПП „Електрометал“, сътрудник към специализирания доброволен отряд в Силистра, проверява изправността на документите на водача на моторното превозно средство.

Обновените селища на Добруджа

Тутракан

САМОЧУВСТВИЕТО НА ЕДИН ГРАД

НА ТОЗИ град никога не му е липсвало самочувствие. Той никога не е бил на завет, никога не е бил защитен от ветровете на времето. Може би това обстоятелство е изработило у неговите жители рефлекса за съпротива, волята да се отстоява една позиция, да се преодоляват и надживяват всички превратности, през които преминават Трансмариска и Тутракан в дългия низ на годините.

...Ехтят битки под малката крепост, разноезични гласове огласят небето над Истър (Дунав), водите на старата река текат, понесли разнородна (по верски кръвни групи) кръв; Суворов два пъти ще увековечи името си на тутраканския хълм; руско-турските войни ще обезлюдят града, за да бъде отново заселен пак от българи, идещи от Влашко и Бесарабия... И никога тишината и спокойствието няма да бъдат гости на Тутракан. Земетръс ще разруши къщите му, наводнение ще го заплиши, криви черкезки саби ще блеснат над него, чужди владетели ще му заповядват, но той ще остане непокорен и български на този слънчев и ветровит хълм, до бялата черта на Дунава.

Много дни преди нашето раждане градът защищава с пот и кръв своето право на живот, без да загуби своето самочувствие, за да оцелее до нашите дни, открил лицето си за всички ветрове на зеления амфитеатрален хълм, въпреки нестабилността на земните му пластове.

Сега си спомням — това е всъщност първият град, който съм виждал в живота си. Бях десетгодишен. Баща ми стягаше каруцата да иде на мелница. Най-после беше решил да заведе и нас — мене и брат ми — да видим град. Паметта ми е запазила завинаги картината, която се открои пред учудените ни детски очи от височината на „Вила вета", където пътят се спуска надолу към града. Една над друга надничат двукатните къщи — като че ли загледани в разнозначните параходи и шлепове сред белите, блеснали под слънцето бодли на Дунава. По улиците на града се чуваше повече влашка, отколкото българска реч, откъм крайдунавската, така наречената рибарска махала, се носеше остър мирис на риба, над кея прелиташе тих дунавски вятър с тънък дъх на катран, над града отекваха дълго глухите сирени на пристигащите и заминаващи кораби. Градът ме обайваше с някаква непонятна приказност, която не даваше покой на моето детско въображение. Понеже това бе първият град, който бяха виждали очите ми, мислех си, че всеки град трябва да изглежда точно така — със стръмни улици, водещи към шумното пристанище, с бели рибарски мрежи, преметнати на балконите, със завързани на брега, вечно очакващи лодки...

Но моите детски спомени нямат никаква стойност, щом градът таи в себе си „спомени" отпреди няколко века. Последните най-забележителни събития от есента н. 1944 година вече бяха предопределили бъдещия път, по който градът поемаше с още неуверени стъпки.

* * *

Два дни преди победата на работниците и селяните в България — на 7 септември в Тутракан е създаден Околийски комитет на Отечествения фронт с председател Марин Дянков и секретар Александър Хаджимаринчев.

На другия ден градът посрещна освободителните съветски войски, които преминават по понтонния мост и продължават своя път към сърцето на България. Местната бойна група трябва да действува. На 9 септември началникът на заставата Иван Гайдаров насочва две картечници към Околийското управление. Младежът Стефан Димитров Щерев с голи ръце обезоръжава постовия полицай и заедно с другарите си от името на новата власт го освобождава от поста. Отиват в общината и старият комунист Иван Енчев става първи кмет на свободния Тутракан.

Градът поема нов път, но пътят не е утъпкан — тепърва трябва да се проправя. Трябва да се строи, но не се знае как. Трябва да се живее задружно, по братски, но вчерашният ден тук-там показва вълчите си зъби.

Наследството от царската власт е незавидно — една мелница, една дъскорезница и една ярмомелка. Трябва да се полагат основите, трябват хора, които да overлавят големия и труден процес на съзиждането.

Изглед от Тутракан.

Красивият тутракански залез потъва бавно във водите на Дунава, занаятчиите спускат кепенците на одимените работилнички, мъждивите светлини на газените лампи (още няма електрически ток) потрепват в потъмнелите води и тишината на тихата тутракканска вечер се нарушава единствено от сирените на корабите и от нечий прегракнал пиянски вик...

Но кълновете на новия живот узряват безшумно и сигурно.

...Беше тази пролет. Замръкнах в града на моите детски спомени и юношески мечти. Градът приличаше след напрегнатата дина мика на деня. Минавах по правата главна улица. Заслушах се в гласа на високоговорителя край градинката, където е паметната плоча на Суворов. Програмният ръководител на радиовъзела водеше интервю с първия председател на кооперативното стопанство в Тутракан Тодор Дойнов. Ще цитирам по памет някои въпроси и отговори от това интервю.

„— Дядо Тодоре, кога и как бе създаден кооперативът в Тутракан?

— С какъв първоначален „капитал" започна кооперативът?

— Имахме 10 крави, пет чифта волове, шест чифта коне. Нямаше обори. През втората година насякохме тухли и построихме първия стопански обор. Направихме и два кладенеца. Това беше началото..."

Този диалог, който тутракански те кооператори чуха по радиоточките, ги връщаше двадесет години назад, когато в успеха на кооперативното дело вярваха само най-прозорливите, обединени от общото име комунисти. Под техния замислен поглед, под тяхната твърда ръка ралото бе заменено от мощна селскостопанска техника, а мизерните работилнички завинаги спуснаха кепенците.

Лодките, построени в лодкарския цех при тутраканския промкомбинат, разнасят славата на тутраканските майстори по цялото Черноморие.

Майсторът Атанас Владев (първият) посвети в тайните на лодкостроенето младите работници в цеха.

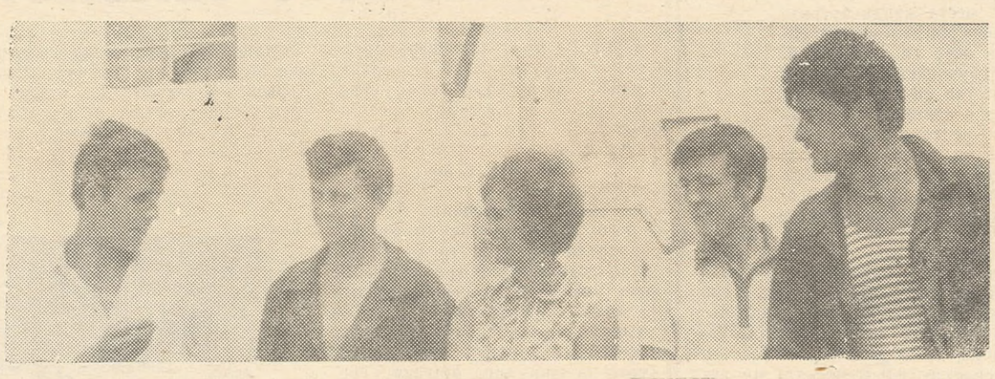
Дребните собственици захвърлиха мазните си тефтери и заедно с чираците прекрачиха прага на новите промишлени предприятия и трудово-производителни кооперации. Социализмът им вдъхна ново самочувствие, промени мисленето им, даже дрехите, жестовете им промени; научи тях и децата им да говорят на правилен български език, всели радостта в новите им домове.

Заедно с хората се променяше и градът. Той стана приветлив, ведър и чист като лицата на тутраканци. Всички красиви масивни сгради, които сега дават облик на града, са построени през годините на свободата. В цеховете, в кооперативните звена, в училищата младите и възрастните тутраканци заживяха като истински кръвни братя. Новият културен дом с многотомната библиотека стана непресъхващ извор на духовните потребности и жажда на хората. Музейната сбирка, открита през 1967 година благодарение на неуморния Рачо Змеев, е истинска школа за изучаването на античната Трансмариска и средновековния Тутракан. В близко време към музейната сбирка ще бъде открит отдел за историята на риболова в тутраканския край. Безкрайно може да се разказва за всяка бригада, за всеки колектив, където комунистите и комсомолците са зарядът, импулсът за трудовите и политическите завоевания.

Бележникът ми е пълен с цифри — внушителните цифри на развитието. Ако ги анализирам, ако ги съпоставя, крайният резултат на тази позната очеркова статистика няма да ви изненада. Защото днес е съвсем естествено в един град да се строят жилищни блокове, детски градини, корпуси на заводи и пр. и пр. Моите цифри могат да разкажат много неща от този порядък. Но моите цифри не могат да кажат например с колко процента се е повишило съзнанието на тутраканци, с колко процента те са станали по-културни и по-добри. Но това може да установи всеки, който познава града отпреди 15-20 години. Той може да разбере с каквото трябва да се измерва времето от занаятчийския чук до модерния завод за газови уреди. Той може да разбере какъв път е изминат от бащите — занаятчии и хамали, до синовете—инженери, лекари, учители, които държат настоящето и бъдещето на града в свои ръце.

Там, където са ехтели битки и водите на Истър са текли кръвави, там, където тишината и спокойствието никога не са били гости — там сега животът пулсира със своя уверен ритъм. В дните пред големия празник по-приветливо сияят лицата на хората, по-волно и по-радостно туптят сърцата им, побрали в себе си самочувствието на един град, надживял превратностите на времето, вгледан в бъдещето...

Симеон МАНОЛОВ

Младите тутраканци поемат в ръцете си бъдещето на града.
НА СНИМКАТА: Комсомолци от цеха за плоскости при ДИП „Текстилни влакна".

ПРОФИЛИ ОТ СЪВРЕМИЕТО

СЛЕД МЕЧТИТЕ...

Събранието свърши. Между стотиците работници, излизащи от залата, беше и един висок, строен младеж. Очите му блестяха с някаква особена светлина, беше развълнуван повече от останалите работници. Като че ли всички го гледаха с уважение и почитание, от което му ставаше приятно, но и много се смущаваше.

В ушите му още кънтеше тържественият глас на директора, който четеше имената на удостоените с високото звание „ударник на комунистически труд". Когато ръководителят на ДИП „Липа" произнесе... Тодор Димитров Жеков — удостоява се със званието... изведнъж му стана горещо, нещо топло се разля по жилите му и се изчерви като момиче...

Тодор вървеше с широки крачки по слънчевия булевард и лекият ветрец, повяващ откъм Дунава, си играеше с възрусите му коси. Много радост напираше в сърцето на момъка. Не е никак лесно да се наредиш между седем човека от цялото предприятие, удостоени с високото звание. И то когато си само на 24 години.

А отначало съвсем не беше леко. Още помни той първите си плахи стъпки в голямото предприятие. Оглеждаше с боязън големите машини, бързащите загрижени работници, огромните купища дървен материал и му се струваше, че в тоя „хаос" едва ли ще намери някакво местенце, където ще работи, ще бъде полезен на себе си и на хората. Когато видя приготвените за износ красиви мебели, някак по-бързо затупти сърцето му, поиска му се и той да се нареди между тези, които са ги направили.

През 1963 година, когато постъпи на работа в ДИП „Липа", в първите дни му се струваше, че е сбъркал. Не можеше веднага да се включи в общия ритъм на предприятието. Но постепенно работата го увлече, започна да чувствува ползата от собствения си труд за общия успех на предприятието. Разбра, че да си мебелист съвсем не е маловажна работа. Ами предметите, изработени от тях, имаше във всяка къща, красяха и даваха уют на всички домове, че и по-вече от половината продукция отиваше за износ...

Тодор свикна с работата. Започна да се радва на всеки успех на бригадата си, а и на другите отдели. Влагаше много старание и усърдие в работата, но много пъти не му достигаха сили, често се сещаше за някои нови неща, но не знаеше как да ги осъществи. Питаше по-опитните работници, съветваше се с всеки, който разбира по-добре, но не можеше винаги да пита, всеки път да търси помощта на други хора. И с всеки изминат ден чувствуваше остра нужда да научи и да знае повече, да има по-обширни познания. Този стремеж го отведе в Техникума по дървообработване и вътрешна архитектура. Записа се вечерно.

Не беше лесно да работи през деня, а вечер да седи на чина и да слуша. Но когато има желание и стремеж към нещо, трудните като че ли се преодоляват по-леко. Така беше и с Тодор. Нито веднъж не отсъствува от занятия и не отиде неподготвен в училище. Разбира се, беше му и съвестно да не оправдава грижите на ръководството, което правеше всичко възможно за учениците — вечерници и задочници.

Завърши с успех техникума и с нови сили и знания започна работа. Това, което беше научил в техникума, сега му помагаше твърде много. Даже опитни работници търсеха вече неговата помощ, по някои въпроси искаха неговото мнение. Това окриляше младия момък и той работеше с жар и ентусиазъм. Бригадата му редовно изпълняваше нормите си над 120 процента.

Когато го призоваха в редиците на Народната армия, мъчно му беше на Тодор да се раздели с работата, която беше обикнал, другарите си, с които делеше успехи и тревоги. И-нито веднъж не се замисли къде ще работи, след като отбие воинския си дълг. Направо дойде в предприятието и веднага започна същата работа.

Тодор се включваше активно и в мероприятията, организирани от масовите организации. Даже прояви известни организаторски качества. Това не отбягна от погледа на другарите му и той бе избран за член на заводския комитет на ДКМС. Увеличиха се задълженията му, но младият комсомолец не знаеше умора. Вече работеше на четиристранна рендосвачка, през време на почивките или след работа той винаги беше сред комсомолците: разясняваше, убеждаваше, организираше...

Дълго ще помнят младежите патронните празници на двете дружества. И вечерта на младото семейство. Колко топлота, непринуденост, жизнерадост и веселие имаше тогава. В тяхното оргазнирание скромен дял се пада и на Тодор.

Не е чудно след някоя друга година посетителите на ДИП „Липа" да се срещнат в двора на предприятието с един енергичен, млад инженер. Той ще бъде Тодор. Това, разбира се, още е негова мечта, негово желание да се запише в Лесотехническия институт, но колко е разликата днес между мечтите и тяхното осъществяване?

Али РИЗОВ

СТАРАТЕЛНА, УПОРИТА

Когато загуби баща си, Петрана Дончева бе едва на девет години. Майка й нямаше сили да даде образование на двете сиротни деца. Но за Петрана и брат й се погрижиха комунистите от родното й село Поляна. Те изпратиха сирачетата в дом „Дочо Михайлов" — Силистра. Тук ученолюбивите деца завършиха основното си образование. Петрана се върна на село и заработи в ТКЗС.

Много години младата жена беше полевъдка. Не остана чужда и на градинарството, и на лозарството. Но истинското си призвание тя намери в птицевъдството.

Първите дни във фермата бяха трудни. Липсваше й опит. Не познаваше тънкостите на новата професия. Страхуваше се да не сгреши, така че да увреди на малките пилета. На помощ й дойдоха бригадирът и зоотехникът. Петрана умееше да се вслушва в съветите им, да ги изпълнява. И работата потръгна. Във фермата веднага пролича, че е дошъл нов човек. Разшета се пъргавата жена и станчката за отдих просветна. В един от ъглите сложиха библиотечка. Окачиха картини по варосаните стени. Дажбената таблица и план-графикът заеха най-видното място. Помещенията, в които се отглеждаха птиците, станаха по-чисти, по-просторни.

Подобрените условия веднага се отразиха. Отначало месечните, а по-късно и годишните планове, започнаха да се преизпълняват. Макар че 1968 година беше суша ва и неблагоприятна, групата на Дончева събра 23 000 яйца над очакваното. Доверието на стопанското ръководство беше спечелено. Още в началото на тази пролет Петрана и помощничката й Костадина Маринова заобиколиха с много грижи четири хиляди пиленца. Отдавна те израснаха и пронесоха. Вместо през септември, още през юли от младите ярки бяха събрани първите яйца. С всеки изминат ден продукцията нараства. Броят на яйцата достига 1 200. Но постигнатото не задоволява добрата птицевъдка. В дните пред юбилея тя е още по-старателна, по-упорита.

— Какво щеше да стане с мен, ако не бяха ме изпратили на училище, ако не беше кооперативното стопанство, което създава такива прекрасни условия на хората да се трудят, да се замогват. Сега децата ни растат безгрижни и щастливи. Аз искам само едно: като мен да обичат и тачат Партията, която преобрази живота ни, която ни помогна да станем нови хора.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

УСПЕХИ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА НАРОДНАТА ВЛАСТ

В годините на народната власт общественото ни животновъдство завоюва безспорни успехи. Сега нашето едро социалистическо земеделие се представлява от 857 ТКЗС и 205 ДЗС, които са мощни селскостопански предприятия.

Победилият кооперативен строй, неотклонно следваната линия на непрекъсната интензификация, подобрената материално-производствена база и широкото внедряване на науката и техническия прогрес в практиката осигуряват все по-висока рентабилност на животновъдните ферми.

Основен проблем в областта на развъждането беше и си остава породното преустройство на животновъдството — превръщането на нископродуктивните породи във високопродуктивни, културни. Със заповед на министъра на земеделието от 1950 г. бяха сформирани колективи от научни и оперативни работници, на които бяха възложени конкретни задачи за създаване на нови и усъвършенстване на съществуващите породи селскостопански животни.

Бяха изградени 5 научни колективи със задача да ръководят преустройството на говедовъдството от работно-млечно-месно в млечно-месно и месо-млечно направление. Беше решено по пътя на възпроизводително кръстосване на местното говедо с бици от съответните породи-подобрителки да се създадат високопродуктивни отечествени породи — българско кафяво, българско червено и българско симентalско говедо. Освен това задачата беше да се усъвършенствува местното сиво и родопско говедо.

В породообразувателния процес е отбелязан значителен прогрес. Средната млечност на фуражна крава в ТКЗС се е повишила от 450 кг в началото на кооперирането на 2 764 кг за 1968 г. Съгласно перспективния план средната млечност на крава в обществения сектор в 1975 г. трябва да достигне 3 760 кг.

Едновременно с работата за понататъшното усъвършенствуване на породите, провежда се уедряване на кравефермите, за да се внедряват промишлени методи на отглеждане на животните, в резултат на което силно се повишава производителността на труда.

От началото на изграждане на ТКЗС в породно отношение най-добре се представя свиневъдството. Към 1950 г. кръгло 89% от свинете в страната принадлежаха към българската бяла порода. Останалите спадаха към примитивни породи. Ето защо в първите години на народната власт, мероприятията в областта на свиневъдството бяха насочени преди всичко върху увеличаване броя на поголовието. В скоро време обаче пазарът беше наситен с тлъстини от животински произход, а потребностите за месо постоянно нараствaха. Наложи се необходимостта от преустройство в породно отношение и в свиневъдството— от месомасло в месно направление. В резултат на това се измени и породният състав. Относителният дял на българската бяла свиня намаля от 89% на 60,3%, а примитивните породи — от 11 на 3,6%. За сметка на тях се разпространи голямата бяла порода и ландрасът, чийто относителен дял достигна съответно 29 и 7 % (за едно с кръстоските). В значителна степен се измени и типът на българската бяла свиня. Месният тип започна да преобладава над месомасния. Този процес на породно преустройство продължава и сега.

С цел да се повиши производителността на труда се изграждат свинекомплекси с пълен цикъл на производство с 6, 12 и 18 хиляди угоявани прасета при комплексна механизация на работните процеси.

Партията и правителството поставиха задача да се създаде трайно и полутънкорунно овцевъдство в страната. За целта на четири научни колективa беше възложена работата по създаване на тънкорунни породи овце за равнинните райони и полутънкорунни — за предпланинските райони и високите котловини. В резултат на предприетото преустройство се създаде високо продуктивно тънкорунно овцевъдство. Средният настриг на вълна от племенните ферми е 6,810 кг. В нашата страна сега се произвежда повече от два пъти вълна, отколкото през 1939 г. При това нейното качество е несравнимо повисоко. Значително се повиши и месната продуктивност от овцете. Промишлените методи на отглеждане рязко повишават производителността на труда и овцевъдството от екстензивен отрасъл се превръща в интензивен.

Отбелязаните макар и съвсем накратко успехи на нашето животновъдство през годините на народната власт не биха били възможни, ако развъдно-подобрителната работа не беше добре организирана, ако храненето не се подобряваше непрекъснато и ако не се водеше научноизследователска работа, която осветява пътя на практиката.

Ал. ЖЕЛЕВ
ст. науч. сътрудник при Института по животновъдство — Шумен

Дни на всемладежки отчет „Дългът на младежта към революцията“

Рапорт пред лобното място на героя

Край лобното място на ремисста-герой Иван Стайков на 22 т. м. се състоя тържествено събрание на комсомолците от ТПК „Метал“ — Силистра, на което те рапортуваха пред партийната организация от своето предприятие за предюбилейните си трудови дела.

Преди да разкрие в отчета на заводския комитет на ДКМС дългия низ от трудови и политически прояви на комсомолците от кооперацията, думата бе дадена на Димитър Стойчев от ГК на Комсомола. Той говори за безпримерния героизъм, проявен от ремсистите в борбата за освобождение на страната ни от фашистките поробители и техните помагачи, и се спря на големия принос на комсомолците днес за построяването на социализма и комунизма.

Осъзнала същността на своя дълг, младежта не чака да го прояви само в героични ситуации или при необикновени обстоятелства. Комсомолската бригада на Иван Генов стана гордост на предприятието с трудовия си устрем. В края на първата десетдневка от месец август тя приключи с плана си за петата петилетка и стана връх на трудовите постижения в предюбилейното младежко съревнование. Достоен принос имат младежите от ТПК „Метал“ и в комсомолския фонд за компенсиране загубите от сушата. За два дни те изработиха 1 400 лева, а проведоха и други две безплатни бригади в селата.

Годината, която мина под знака на юбилейния празник, ще остане паметна за тях с движението за технически прогрес, с политическата подготовка в двата кръжока, с вълнуващите разкази на старите партийни членове и участници в антифашистката борба, които бяха честни гости на младежката организация.

От името на партийната организация секретарят Илия Димитров изказа увереност, че комсомолският устрем ще продължи и след юбилейния празник. И занапред Партията ще подпомага и насърчава младежта в нейния живот.

С прочитни книги бяха наградени най-активните и проявили се в труда и организационната дейност комсомолци, между които се открояват Ангел Илиев, Марчо Димов, Коста Косев и др.

Тържественият отчет завърши със стихове от наши поети-революционери и едноминутно мълчание пред гроба на Иван Стайков, където бе положен венец.

Неделчо ТОДОРОВ

При тържествена среща

Комсомолците от село Крановo връчиха своя рапорт за делата си пред светлия юбилеен празник на тържествена вечер „Среща на три поколения“.

В читалищния салон се събраха пионери, младежи и кооператори. Илия Желев, секретар на първичната партийна организация в селото, изнесе доклад за ролята на Партията в годините на антифашистката борба и социалистическото строителство. Думата след това бе дадена на активния борец против капитализма и фашизма Симеон Жеков, който разказа спомени за революционната борба в Добруджа.

Комсомолският рапорт бе връчен на партийната организация от Иванка Дончева. На проявилите се в предюбилейното съревнование младежи и комунисти бяха връчени подаръци. Пионери от селото поднесоха на гостите цветя и изпълниха рецитал, посветен на Партията.

Иван НИКОЛОВ

С празнично настроение

За младежите от село Орешене вечерта на 19 август беше истински празник. Рано, още преди определения час, в който трябваше да започне комсомолският предюбилеен отчет, салонът на читалището се изпълни с младежи, пионери ,комунисти.

След доклада за дългата на младежта към революцията, който прочете представител на общинския комитет на Комсомола, секретарят на дружествения комитет на ДКМС Мустафа Рушидов направи отчет на комсомолската дейност в предюбилейната година.

Гордост за дружеството са механизаторите Джевдет Селимов, Мюмюн Ахмедов и Фарадин Назъмов, животновъдите Рафи Реджебов, Рамадан Мехмедов и Кадир Шевкетов.

В чест на най-добрите в труда младежи дружеството е организирало вечери на механизатора и полевъда, провели се вечери, посветени и на девойката и донаборника.

На секретаря на партийната организация бе връчен рапорт— албум със снимки из живота на дружеството. В него са намерили място и най-добрите младежи-активисти и производствени-първенци.

От името на комунистите бе поднесено приветствие към младежта на селото, която се труди и живее с вълненията на целия народ пред празника на свободата.

Тържеството продължи с младежко увеселение.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Младежка юбилейна статистика

252 младежки производствени единици от окръга се включиха в съревнованието „Комсомолски дар за победата“. До юбилейния празник две от тях изпълниха петилетните си планове и прекрачиха в шестата петилетка; десет изпълниха годишните си планове, а всички останали — месечните.

* * *

51 младежки бригади за комплексна механизация от окръга се включиха в съревнованието „Повече, по-бързо, по-евтино“. Броят на участниците в тях — 863.

* * *

През юбилейната година съветите на младите специалисти, клубовете за техническо творчество и майсторство и младежките новаторски колективи разработиха 91 теми с общ икономически ефект 1 463 000 лева.

* * *

Участие на младежта от окръга във Всемладежкия марш по пътищата на свободата: проведоха се 2 890 похода, в които участвуваха 118 000 души.

* * *

Комсомолците от окръжната организация са поели шефство над 39 паметници и музеи.

* * *

Художествена самодейност през юбилейната година развиваха 203 младежки колективи с 4 779 участници.

* * *

В задължителните форми по военно-техническа подготовка се обучаваха 4 099 младежи от окръга.

* * *

В заключителния етап на Третата републиканска спартакиада участвуваха 28 658 младежи и девойки. 20 отбора се класираха за финалите на спартакиадата, където завоюваха 1 златен, 7 сребърни и 8 бронзови медали.

* * *

През периода на подмяната на съюзните документи 856 младежи и девойки от несъюзната младеж постъпиха в редовете на Комсомола.

* * *

През лятото работиха в окръга 2 окръжни младежки бригади с 600 участници и 33 местни бригади и землячески групи със 750 участници.

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 8 | 30 АВГУСТ, 1969 ГОДИНА

Комсомолски набор в Партията

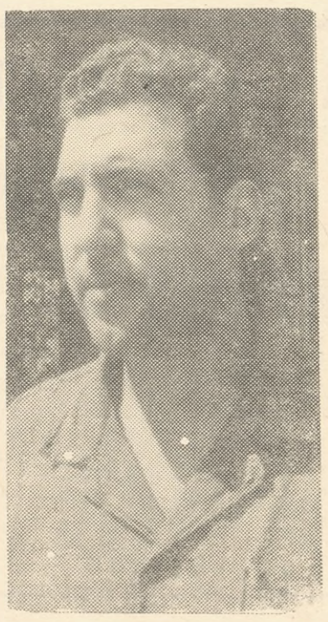
За тях ще се поръчителствува

Висока оценка и израз на доверие в политическите качества на българската младеж е решението на Политбюро на ЦК на Партията за приемане на комсомолски набор в нейните редове. Една седмица след това решение проявихме интерес към подготовката за новото партийно попълнение. Оказа се, че в повечето предприятия и учреждения, където ни бе отвел професионалният дълг, ръководствата на комсомолските дружества и партийните бюра внимателно оглеждат младежките редици и предлагат най-достойните за членове на Партията. На някои места кандидатурите са постъпили още преди да излезе решението на Политбюро и вече са обсъдени. Продължава обаче проучването на политическите и делови качества на комсомолските активисти. Защото с приемането на млади комунисти се цели не само да се допринесе за попълване на партийните редици с нова, свежа струя, но и да се подобри възпитателната работа сред всички комсомолци в преданост към делото на Партията.

ПАРТИЙНИЯТ секретар в РТС — Тутракан сигурно неведнъж е премислял качествата на четиримата, от които са постъпили молби. Обаче, схванал намеренията ни, той отново ги подложи на кратка мислена преценка и след малко насочихме фотообектива към ПЕТЪР ПАТРАШКОВ, секретар на комсомолското дружество в предприятието.

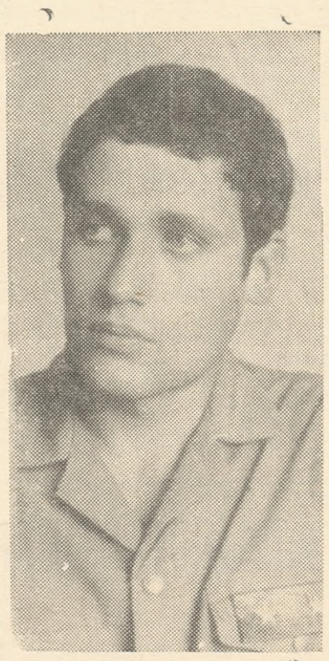
Дружеството на Патрашков е едно от най-добрите в градската организация, дисциплинирано, укрепнало, с добър актив от трудови и политически прояви. Секретарят му е същевременно бригадир на стругарска бригада, която редовно преизпълнява набеля заните показатели, и е член на ГК на Комсомола. Авторитетът на Патрашков се гради върху неговия личен пример в труда (месечното му изпълнение на плана не пада под 140-150 процента), умението му да организира младежите и положителните човешки качества: честност, скромност, трудолюбие. Награден е със значка „Отличник на Министерството на земеделието“.

НАЙ-бързо се добрахме до характеристика на ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ, комсомолец от ДИП „Липа“ и бригадир на полировъчна бригада. За него с голяма охота ни разказа старият партиен член Михаил Неделчев — един от неговите поръчители: „Аз членувам в Партията от 1946 година и на кого да е не ставам поръчител. Но с Георги работим вече шест години. За трудовата му активност няма да говоря. На мен ми прави впечатление на работник с ясно стопанско виждане, човек,който разбира и се съобразява с интересите на предприятието. Много правилно преценява и политическите събития. Имало е не един случай, когато сме коментирали световни събития и мога да кажа, че е вече с оформен мироглед“.

Секретарят на комсомолското дружество „Пеньо Пенев“ Георги Иванов допълни: „Дружественият комитет обсъди неговата кандидатура. Даваме му положителна оценка: като човек е тих и скромен, а като бригадир стана автор на не една трудова инициатива. Може да се желае още по отношение на политическата му активност, но нашата партия умее да активизира и ние ще поръчителстваме за него“.

В ГК на Комсомола в Силистра са обсъдени кандидатурите на 11 комсомолци. Секретарят на комитета Петър Костов ни насочи към ЛЮБЕН ПЕТРОВ.

Той завърши тази година поли техническата гимназия в Силистра с отличен успех и наскоро получи радостна новина от ХТИ — София — приет е студент. Член бе на ученическия комитет на Комсомола и за активна работа бе награден от ОК на Комсомола с грамота и златен часовник. Минала та година бе комендант на национална младежка бригада. И сега можете да го срещнете с бригадирската униформа. Неговата кандидатура е утвърдена от ГК на Комсомола.

Г. ВАСИЛЕВ

Младежи от шестата петилетка

СГОВОРНОТО СЕМЕЙСТВО НА ШЛАЙФИСТИТЕ

ТРУДНО ми е да повярвам, че има друг колектив така сговорлив и единен, както осминатa шлайфисти от ЗММ — Силистра. Сега си обяснявам защо няма отчетен лист в градския и окръжния комитет на Комсомола, в който да не фигурира името на бригадата сред тези на първенците. Та те са като братя от едно семейство, родило се в общия труд, една сплав, закалена в огъня на взаимното уважение и неподражаемото мъжко приятелство.

Сигурно и вие, драги читатели, както и аз доскоро, знаете само името на бригадира Михаил Георгиев. Ако се запознаете обаче по-отблизо с бригадата, ще стигнете до моя извод: неин ръководител може да бъде (и напълно ще й приляга) и Енчо Николов, и Димитър Кръстев, и Емил Панев, и Кольо Атанасов, и Иван Димитров, Йордан Станков, Иван Добрев. Защото за известността на бригадата всички имат еднакъв дял.

Когато научих, че бригадата е приключила с петилетния план, един хор от най-гръмогласни и помпозни думи забуча в главата ми. Как ще се пише иначе за първенци! Затова ми стана неловко, когато Михаил Георгиев заговори с такава простота за своите другари.

Историята е колкото кратка, толкова и богата. След като работили четири години заедно, осмината решили да сформират бригада. Младежка, защото най-възрастният — Кольо — е на 28 години. Не всичко потръгнало „по мед и масло“ отначало, но след кратък период бригадата изненада ръководството на завода с трудовите си резултати. 198 процента е средното месечно изпълнение на плана за 1968 година. Необходим ли е шлайф на някакъв възлов участък — до младежката бригада се отива. Всяка последна операция и сега е тяхна. По-нататък е ясно: процентите растат, бригадата е сред седемте от окръга, които в дните на младежкото предюбилейно съревнование поеха обещание за предсрочно изпълнение на годишните планове, става първенец в първите два етапа и след средно изпълнение на плана за седемте месеца на тази година 209 процента, на 2 август (как точно си спомня Михаил тези дати!) в 11 часа прекрачва в шестата петилетка и се окичва със звнието „Бригада за комунистически труд“.

Увлякохме се в тези цифри и факти на трудовата им характеристика и може да изпуснем нещо по-важно за бригадата — колективното начало, което стои в основата на всичко. Един колега от София го нарече братство. И това е много точно.

Осминатa са заедно на работа. По задължение. Както е и с останалите трудови колективи. Но много често те са заедно и извън предприятието. Има ли някой рожден ден или имен ден — и какъвто и да е семеен празник — всички са там. С жените си. Заедно са и на „Памук кулак“, заедно са и когато се копаят лозята. В тези случаи те са приятели и братя.

Бригадата поема шефство над спортната площадка (Иван, Емил и Михаил са в отбора на завода по гребане, а Йордан е капитан на футболния отбор). Михаил, като комсомолски секретар, с най-много задачи отрупва своите. Моралният кодекс на строителя на комунизма не е най-забавното нещо, но те го разучават. Запознават се и с „Добруджа в борбата за свобода“. Защото са комсомолци.

Може ли да се откаже нещо на такъв колектив? — И ръководството на предприятието нищо не им отказва.

Шестата петилетка бригадата я започна наедряло — приеха двама ученика и станаха десет. Новаците сигурно знаят вече неписани закони на бригадата — вътре в семейството не трябва да има тайни. Но семейна тайна има. Бригадата ще я пази до юбилея. И аз съм посветен в нея, но няма да я издам.

Любомир КАПИТАНОВ

Тържествена бригадирска вечер в Силистра

Вечерта на 26 август беше за бригадирите от окръжната средношколска бригада „Дочо Михайлов“ един малък празник. В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас те проведоха тържествена бригадирска вечер-заря. Гости на бригадирите бяха бившият командир на бригадата Георги Великов, ветеранът на бригадирското движение Йорданка Митева, представителката на ЦК на ДКМС Лиляна Чавдарова и др.

Екна фанфарен сигнал, пламнаха факлите. Площадката придоби тържествен вид. Придружено от мощно бригадирско „ура“, пред отрядите шествува бригадирското знаме. С много вълнение и трепет изричат синеблузите момчета и момичета имената на своите патрони. Пеньо Пенев, Никола Вапцаров... Имена, история, имена, които палят сърцата.

А ето, че идва ред и на спомените. Пред очите на П. Митева отново оживяват дните на 1948 година, когато тя като бригадирка е участвувала в строежа на железопътната линия Самуил — Силистра. А че трудовият героизъм не е чужд и на днешните бригадири, ни увери в словото си комсомолският секретар на бригадата. Упоритостта, усърдието на техните трудолюбиви ръце е изразено в цифрите за изпълнените и преизпълнени планове, в обикновения трудов подвиг, който се ражда ежедневно.

Един от най-вълнуващите мигове обаче беше учредяването на почетната книга, идеята за което дадоха именно те, бригадирите от 2-ра бригадирска смяна. В тази книга ще бъдат вписани имената на ветераните-бригадири, първенците от националната бригада „11 конгрес на Комсомола“ и съответно първенците и от двете смени на окръжната бригада сега. Книгата ще бъде тържествено връчена на ОК на ДКМС на тържествения пленум в началото на септември.

Вечерта завърши с програма, изнесена от бригадирите.

Е. ЖЕЧЕВ

Тази снимка е от фотоалбума на пионерската дружба: група български пионери от отряд „Червените витязи“ при училище „Отец Паисий“ — Силистра като гости на младите корчагинци от град Шепетовка, Хмелницка област на УССР.

ОЖИВЛЕНИЕ В ДРУЖЕСТВАТА ОТ ДОБРОТИЦА

Много трудови и политически инициативи възникнаха в комсомолските дружества от село Добротица в дните пред рождения ден на свободата. Учителите-комсомолци от първо дружество проведоха вечери, посветени на РМС, а пред училището оформиха цветна градина, която наименоваха „Комсомолска — 25“. С тях на помощ пионерските отряди ,организираха сборове с теми „Обичам те, Родино“, „Митко Палаузов — наше знаме“ и „Хубава си, Татковино“. Младежите от първо дружество станаха инициатори и на няколко тържествени вечери и викторини, на физкултурни празници, те изучиха и историята на кооперативното стопанство.

Комсомолците от второ и трето дружество се проявиха в стопанската работа. Заеха се с отглеждането на тютюна и проведоха три ударни дни по време на окопаването, а в почивните дни всички взеха участие в прибирането на люцерновото сено. Отличиха се комсомолките Янка Стефанова и Стоянка Иванова. Похвални прояви имат в предюбилейния ударен труд и младежите от ремонтната работилница, Енчо Георгиев и Йордан Минков от строителната бригада и други. Младежите от бригадата за комплексна механизация направиха 10 390 л ико номии на горива и усилено работят по отглеждането и прибирането на реколтата.

Не останаха настрана от комсомолския живот и младежите от цех „Камъшит“, които редовно изпълняват личните си планове.

С всеотдайния си труд пред всенародния празник Киранка Стойчева и Димитър Тодоров заслужиха паспорта на победата и юбилейната значка.

Хюсеин РАСИМОВ